

Turgut Uzdu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

25.05.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Turgut Uzdü

1954 yılında Sivas'ın Divriği ilçesinde Erzurumlu baba ve Erzurumlu bir annenin ikinci çocuğu olarak dünyaya gelmişim. Babamın kalbinden rahatsızlanmasına kadar çok mutlu bir çocukluk yaşadım. Ölümünden sonra ise çok zor bir hayat bekliyormuş beni, bunu da yaşayarak öğrendim. Okul hayatımın İlk okul dördüncü sınıfa kadarını Erzincan'da, sonrasında memleketimde, Erzurum'da geçirdim.

1982-1991 yılları arasında Diyarbakır'da, 1991-1995 yılları arasında da Elazığ-Keban'da öğretmen olarak görev yaptım. Şimdi müdür baş yardımcılığı yaparken emekli olmuş bir öğretmenim..

Ortaokul sıralarında yazmaya başladım. Yaratılış destanını manzum hale getirmiş, ancak yayınlamamıştım. Şiirle başladığım, bir kaç hikaye yazdığım, iki tanesi ile dergilerde derce aldığım bu dünyayı, bir zaman sonra bıraktım. Emekliliğime az zaman kala tekrar yazmak ve kitap çıkarmak düşüncesi ortaya çıktı. Bu düşüncüyü gerçekleştirmek için gayret ettim.

Şiir yazarken mümkün olduğunca sade ama içten olmasına, yaşayan Türkçe kelimeleri kullanmaya, şiirlerime, özellikle serbest yazdıklarımaya masalımsı bir tat vermeye çalışıyorum. Başarabiliyor muyum bu takdir sizlerin.

Yaratılmış olanı seven, iç güzelliğine önem veren, artık şiir yazmalıyım diyerek ve yazdıklarını hissederek, yaşayarak, korkmadan ve şiir yazacağım diye duygularımı farklı şekillere sokmaya çalışmadan, olabildiğince basit, ama duygu yüklü yazmaya çalışsan biriyim.

Şair, hayal dünyasında yaşar ve yazar. O dünyada yaşananlar orada kalır. Mutlu bir ailesi olan bir şair bile, şiir dünyasında bazen sarı, bazen siyah saçlı birine, ela gözlü ya da mavi gözlü birine aşık olup şiirler yazabilir, o dünyada ağlayabilir, hıçkırabilir. Hisseder, yaşar ve yazar.

Bazen istek üzerine, istenen konu hakkında da şiirler yazıyorum. Sipariş şiir diyorum bu tür şiirlere. Belli bir menfaat karşılığı anlamında değil. Sadece istenilen konuda yazıyorum. Yani konu sipariş geliyor.

Şiir konusunda her türlü eleştiriye açık bir insanım. Hatalarım ve uygun olmayan mısralar, ifadeler konusunda uyarırsanız minnettar kalırım.

Eleştirilerinizi beni yönlendirecektir. Teşekkür ediyorum. Bazı sitelerde de şiirlerimin bir kısmını yayınlamaktayım

BEN
Kalemim konuşur dilimde sükut
Bilirim son evim tabuttur tabut
Mahlasım Garip'tir adım da Turgut
Hasrete vurgunum, hasrete aşık.
...

BİR KOVALI
Üç Şubat bin dokuz yüz elli dördte
Akşam ezanından bir zaman önce
Gözlerimle arzı böyle görünce
İlk an ağlamışım neden bilinmez

Kâinata şunca garip köşeye
Canlıdır diyerek sığıp hücreye
Kovada doğmuşum bilmem ki neye
İlk an ağlamışım neden bilinmez

Çocukluk dört yılı çok iyi idi
Ne dert tanırmıştı ne de ben derdi
Bir kazayla ayak, çat kırılıverdi
İlk an ağlamışım neden bilinmez

Geri hizmet geldi yol Erzincan'a
Divriği'den tayin çıktı soğukta
Altmış üçte babam toprak olunca
İlk an ağlamışım neden bilinmez

Altı ay çekmişim, sonra tutmuştu
Aram da felekle çok bozulmuştu
İlkokulda babam toprak olmuştu
İlk an ağlamışım neden bilinmez

"Oku" dedi annem "Çalış" demeden
Çalıştım okurken coşup gülmeden
Yapmadığım hiçbir şeyi bilmeden
İlk an ağlamışım neden bilinmez

Ortaokul üç yıl devamsızlıktan
Lisede bir belge uykusuzluktan
Beş yıl sonra bir de dört okumaktan
İlk an ağlamışım neden bilinmez

Öğretmenim şimdi çok boşta gezip
Garip huydur inan çok merak edip
İzafiyet ile zamanlar aşip
İlk an ağlamışım neden bilinmez

elektronik hem, biraz da ilim
Hem halı dokudum hemi kilim
Sinirle dileyip feleğe zulüm
İlk an ağlamışım neden bilinmez

Turgut Güler Uzdu -1980
GÜNDÜZ YAYINLARI TARAFINDAN İLK ŞİİR KİTABIM NAZAR BONCUĞU
ÇIKTI. YÜZÜK(FANTASTİK GERÇEKLIK ROMANI), GECE(HİKAYE),
HAGANAPİNGO(HİKAYE) ŞİİRE YOLCULUK ŞİİR YAZMA TEKNİKLERİ İKİNCİ
BASKI LİMAN YAYINLARINDAN ÇIKTI.
SEKİZ YÜZÜN ÜZERİNDE ŞİİRİM, PEK ÇOK HİKAYEM VAR.

Sağlıkla, sevgiyle ve şiirle kalınız.

YÜREĞİ SOĞUK OLANIN AVUCU SICAK OLMAZ.

(On) ...10...

<center><marquee behavior='alternate'><p align='center'> ...10... </marquee><center>

1.
Güneş batar
Sinsi bir sessizlik koyulaşır gittikçe
Sokağın üstüne çöker
Işık küser karanlığa
Yol ayırımına vurur
Korkmuş ve titrek
Pervaneler ısıtmak için ömür verir
Küskündür bakışları
Suskundur
Yalvarışları sessizdir bütün gece
Kimsesizdir.

*2.
Bir ayak sesi dönüşleri durdurur
Kim bu derler sönük ışıktaki
Kulak kabartırlar ayak seslerine
Tanıdık mıdır acep?
Kısıp gözlerini bakar küçücük hayatlar
En yaşlısı atılır ortaya:
"Bu bizimki..." der
"Gelip çökecek altımıza! "
En gencine seslenir pervanelerin
"Haydi git, selam ver!
Tanış."

*3.
Ayak seslerinin taşıdığı gölgede bir mırıltı
Yalancı çıkarmaz pervaneyi
Hangi yıldan kalmış bilinmez bir şarkı sürünür havada
Önce uzanıp kolu direği tutar
Düşünceler uçuşur gözlerinin önünde
Sessizce oturur
Derin bir nefes çeker ayaklarını uzatırken
Karanlık kalçalarını üşütür
Bin bir güçlkle arka cebinden çıkarıp
İrkilişini bir gazete ile kapatır
Kaç günlük ya da yıllıktır bakmaz
Altına koyup oturur.

*4.
Genç pervane ne kadar meraksız biri der
Şesini adam duymaz
Ürkek dairelerle yaklaşır adama

Yüzünü tanımak ister gölgenin yarısında:
"Acaba sıcak mıdır? " diye merak eder
Burnunun ucuna konar:
"Git başımdan! " der adam, kolunun tersini burnuna sürterek
Son anda kurtulur ezilmekten pervane
Adamın sol eli koynuna giderken yavaş yavaş
Anlamsız bakışlarla baş sağa sola sallanır
Cebinden bir şarap şişesi çıkarır.

*5.
Dünler der yarınlar neden küser hep
Şişenin kapağını çevirirken
Ekşimsi bir koku yayılır etrafa
Pervane lambaya sığınır
Ben git demedim sana
Sen gittin
Gittin ya bak
Ne varsa götürdün, sakladın dünlere
Böyle bir ben bıraktın
Gel gör
Gel gör ki bu günlere nasıl bir sarhoş bıraktın
Şişenin ağzını koluyla silip dudaklarına dayar
Gırtlığı aşağı yukarı hareket eder
Hafif bir yanık izi kalır içinde:
"Aslında sevmiyorum ben bunu." diyen düşüncelerine inat
Kapağı kapamaz tekrar
Ayaklarını uzatır,
Biri üşümesin diye diğerinin üzerine atar.

*6.
Sessizliği dinler kulakları
Arada bir şeyler söylemeye gelen pervaneleri kovar
Titrek ellerle almaya çalışırken yan cebinden
Dökülür ters koyduğu sigaralar.
Alsam mı der gibi bakar bir müddet
Uzanıp birini alır
Dişlerinin arasına sıkıştırıp aynı cepte çakmak arar
Şimşek çakması gibi bir ışık
Pervaneler yönelir hemen
Işık söner
Pis bir koku yükselir lambaya doğru dumanla
Tümü birden terk edip
Amaçsız dolaşırlar etrafta
Aslında hiç biri düşünmemiştir
Lambadan ayrılmayı
Köz parmakların arasında parlarken duman gider
Döner pervaneler, döner.

*7.
Saat altıda gelecekti
Seviyorum diyecekti

"Niye gitti diyorum ki? " dedi adam sinirle
"Gelmedi ki! "
Yüzünü buruşturarak yudumladı tekrar acayip tadı ile şarabı
"Sevmedi ki! " diye ekledi yudumun ardından
Sigarayı ağzına götürürken
"Sevmedi ki! "
Hayalindeki ev geldi gözlerinin önüne
Pembe boyalı değildi
Perdeleri tül den
Deseni sevgidendi
Küçük bahçesinde güller de yoktu
Başboş otlar türemişti
"Birlikte dikecektik gülleri..." dedi içinden
Sonra duyurmak ister gibi
Seslendi:
"Birlikte dikecektik! "

*8.
Genç pervane yaşlıya yaklaştı:
"Kiminle konuşuyor bu adam? "
Yaşlı gülümsedi son defa aşkına sarılmaya giderken
Hızla vurdu kendini soğuk cama
Başı döndü:
"Pişmanlığıyla..." diyebildi
Küçük dairelerle adamın yanına düşerken
Genç, yaşlının arkasından baka kaldı
Adamlar sohbeti gidiyor sandı
Yaşlı pervane son bir gayretle onun dizine tırmanıp
Islak kirpiklerinin arasındaki gözlere baktı
Son nefesini, gördüğü an aldı
Fark edilmedi bile ne yaşadığı, ne düştüğü,
Ne öldüğü
Umurunda da değildi zaten
Kiminle ağladığı kiminle güldüğü.
Şişeden dökülen şarabın lıkırtısı bitince
Gözü takıldı pervanelerin en yaşlısına
Sigarayı tuttuğu eli uzatıp dokundu:
"Sen de benim gibisin, değil mi? " dedi
"Kavuşamadın! "

*9.
İçi titredi
Soğuktan mı yalnızlıktan mı karar veremedi
Parmaklarını yakmaya başlayan sigaradan bir nefes daha çekti
Isınmak umudu geçti vücudundan titrek
Boynu yana doğru eğilmişti
Toparlanmaya çalıştı
Başaramadı
Kolundan güç aldı yere dayayarak
Parmağı yanmıştı
Fırlattı sigarayı hınçla

Gözü yerdeki diğer sigaralara takıldı:
"Alırım." dedi
Şişeyi yine ağzına götürdü
Yudumların sonunda ses kesildi
Hafifliğin dibine baktı:
"Hayatım bitmiş be! " dedi; "Sen bitmişsin çok mu? "
Niyeti, kolunu kaldırıp
En uzağa fırlatmaktı
Ne kol kalktı
Ne şişe fırladı
Bacağına çarparak yere düştü
Ne olur ne olmaz der gibi yuvarlanıp
Oradan uzaklaştı.

*10.
"Uyku ne güzel şey! " dedi kapanan kirpikleri
Yan tarafa eğilen vücudu direnmeye çalıştı
Aniden vazgeçti
Köşeleri bilenmiş bir kaldırım taşı pusudaydı
Uzandı tutmak için kafasına
Pervaneler irkildi önce
Sonra dikkat kesildiler
Göğsünü alabildiğince şişirdi...
Cılız bir kan kokusu bürüdü etrafı:
"Ne oluyor? " deyip yaklaştılar dönerek
Anlam veremediler çıkan sese
Bilemediler
Adamın son nefesi
Kavuşmak üzereydi yaşlı olanının son nefesine
Nefesler birbirini tanır
Sokak lambası üzüntüsünden kimsesiz bir geceye hazırlanır.

Turgut Uzdu

. O Gülümsesin

Yaşıyorsundur eminim
Ben hayal ediyorum
Martıların çığlık attığı bir yerdesin
Elinde bir yürek atışı
Bakışların ufka yerleştirdiğin gözlerde
Hemen yanı başında bir nefes
Sen kadar sıcak

Gülümseyişler kirpiklerinin arasına yerleşmiş
Yıldızlar saçıyor gündüz vakti samanyoluna
Ayakların kumlara dokunmuyor
Uçuyorsun
Dalgalar uzanıyor bileklerine
Çığlıklarla kaçuyorsun
İşte o an ben mutluyum
Çünkü sen mutlusun

Ellerimi uzatıyorum gökyüzüne
Her gece maziyi yakalıyorum
Bulutumsu düşünceler sarmalıyor ruhumu
Yalnızlığımı itiyorum elimin tersiyle
Oradasın biliyorum
O saadetten kanatlandı diyorum
Mutluyum
Yine yalnız uyuyorum

Olsun
Sıcaklığını hissedemediğim bir eli özlüyorum rüyamda
Saçlara dokunuyorum uzaklardan
Kokluyorum uzun uzun
Tüm geceyi gözlerinin yıldızlarıyla dolduruyorum
Boynum bükülüyor
Bu sadece hayal biliyorum
Sakin söyleme diyorum kendi kendime
Bilmesin kimsesizliğini gönlünün
Üzülmesin
O mutlu
Hep öyle kalsın
Ben de mutluyum diyorum
Ben de mutluyum
Gerçeği karıştırdım dün gece gibi
Neresindeyim bilmiyorum
O hep gülümsesin diyorum

Turgut Uzdu

. Acep

<center>
<img
src='http://i41.tinypic.com/2kevcg.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

ACEP

Çiçekler açar mı acep
Haberin gelse, yola çıktı deseler
Hayallerimin kanatlarına sakladığım gülümsemelerin
Gamzelerindeki hasreti giderir mi...

Bulutlar gider mi acep
Deniz ve gök aynı renk olur mu
Sakalar şarkılarına başlar mı yeniden
Saçlarına tekrar dokunur mu avuçlarım
Yanakların pembeleşir mi yine
Bir öpücükle dinlenir mi
Hasret türküleri söyleyen dudaklarım.

Ayak seslerin duyulsa
Yollar ökçelerinin önüne atsa kendini, kölen olsa
Her köşe başına saklanmış gölgen silinse
Yaklaşsan
Aynalar seni görse
Yüreğimi avuçlarına koysam
Dünyanın en güzel bakışlarına sarılmış gözlerine baksam
Bu defa, bu defa mutluluğumdan ağlasam...

Derin bir nefesin şişirdiği iç çekişlerim
Bir mutlu yarının hayaline hasret
Ne sesin var kulaklarımda
Ne de dokunduğum kadifelere ateş vermiş tenin.

Beklentileri bakışlarımla ucuna astım
Beynimde, yüreğimde belkiler koşturur
Bekletmekten bıkmadın
Ama zannetme sakın
Avuçlarım bir gün beklemekten yorulur.

Ben hep gittiğin yollardayım
Her rüzgârı acep diyerek koklarım
Bir bülbül aşkını anlatsa güle
Dikkat kesilir, sen sanır kulaklarım
Bir soru çalınır yerlere
Bir gün döner mi acep
Bir gün döner mi?

Turgut Uzdu

. Adımlarımın Götürdüğü Yere Gidiyorum

<center>

ADIMLARIMIN GÖTÜRDÜĞÜ YERE GİDİYORUM

Adımlarımın götürdüğü yere gidiyorum
Bilinmez bir el uzanacak
Gölgemi silecek biliyorum

Sırtımda bir çuval var
İçinde hasretlerim, yaşlarım, bekleyişlerim
Ve bir türlü yaşayamadığım o bahar

Adımlarımın götürdüğü yere gidiyorum
Ardımdan birkaç gözyaşı damlayacak
Kuruyuşu gidişimi unutturacak biliyorum

Ceplerimde ümitlerim kat kat
Kırk düğümlü bir bohçanın içinde saklanacak
Çok istediğim, açamadığım fakat.

Adımlarımın götürdüğü yere gidiyorum
Sessiz hıçkırıklar eşlik edecek bakışlara
Kısa bir an somurtacak yüzler biliyorum

Tabanları delik ayakkabılar boyasız
Her yerimden fişkırان feryatları susturacak
Beyazı örtünün her noktası oyasız

Adımlarının götürdüğü yere gitti diyecekler
Hep sakladım ya yüreğimi aynalardan
Neye heyecanlandı, üzüldü, neyi istedi, bilemeyecekler.

...
Altı sağlam bir çift ayakkabı bile giydirmeyecekler.

Turgut Uzdu

. Adresim

<center>
<img
src='http://i40.tinypic.com/6gj0uo.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

ADRESİM

Terk edilmişliğimin şehrinde
Kayıplar sokağı benim sokağım
Lambalar benim burada
Kaldırım taşlarıyım
Son/baharda esen bir rüzgâr kadar yalınız
Bir o kadar ağlamaklıyım.

Dalında kuru umut gülleri olan bir bahçe
Suskun bülbüller konar her şafak
Susuzdur, çatlaktır, hasret kokar
Toprak kokmaz burada toprak
Ne yazık, ne yazık ki
Yeşil tanınmaz, tanınamaz burada
Unutur düşen her yaprak.

Gidenin gelmediği bir kapı var örümcek ağlarıyla süslü
Neşeli bir hayalin yapıştığı duvarlarda köhne pencereler
Ara sıra yolunu şaşırmış birkaç kelebek dokunur
Parmak iziyle süslenmiş aynalarda
Sadece yüzün istenir
Ne çare yokluğun okunur.

Üç basamakla çıkılır yatak odasına
Kurtlar merdivenleri gıcirtıya zincirlemiş
Dokunulmamaktan utanmış bir yatak sere serpe
Gel, dön de bak istersen
Her yanda gidişin durur
Pişmanlığım başköşede boyun büker
Dönmeyişin yerlerde oturur...

Paşlanmış tabak, kaşık, çatal mutfağın süsü
Üzeri kirli beyaz kireçle kaplanmış
En çok sevdiğin çiçeğin çiçeksiz saksısı
Mis gibi kokan yemekler yaparken taktığın
Naylonumsu, pembe nakışlı önlüğün...
Bomboş duruyor askısı.

İşte adresim bu
Ararsan burada bulursun
Kapı numarasını sorarsan
Gittiğin günün takvimini bul
Her gelişimde anlamsızca durarak
Aynı yere bakıyorum ağlayarak.

Bir insan bu kadar mı doldurmuş bir evi

Nasıl anlamadım, düşünemedim, bilemedim
Belki kararını değiştirdin
Kalırdın belki
Çiçeğin solmazdı
Bu ev yaşardı "Kal! " diyebilseydim eğer
Belki giden olmazdı...

Beklenen olmazdı...

Turgut Uzdu

. Ağla Bülbül

Kar tanelerine hasretsin
Karanlığı sevmezsin bilirim
Kıyılardan uzak yaşar hep ellerin

Goncanın katmerleri çeker seni
Glleşmesi dünyalar eder
Günler şafağının sırtındadır gllerin

Hasret duman duman uzanır vuslatına
Hayalinin ucuna koyulur yarınlar
Her sabah çiylenir "Gitme! ""lerin, "Gel! ""lerin

Ağla bülbül, ağla
Ağıtlar yak, türküler söyle
Ancak inan ben gibi olur sellerin

Be hey bülbül
Bir sen kaldın Şu dünyada ağlayan
Bir de ben

Turgut Uzdu

. Ağladım

Ağlarım

Ellerimi uzattım meçhule bu gece
Yine hasret türküsü yakaladım
Su rengi notalarda ben vardım dün gibi
Nereden düştüyse bir hüznün yaprağı kalemime
Ağladım

Hatıraları uzattım gözlerime silmek için
Canım yandı kirpiklerime değer değmez
Bir hasret türküsüne başladı yine dudaklarım
Soruların canı cehenneme dedim oturup masaya
Ağladım

Yüreğime koyduğum çerçeveyi boşaltma
Bırak seyredeyim ne olur
Bir yudum kalsın sevginden, gitme
İnadına ateş olurum, inadına kendimi yakarım
Boyun büktüm yarınlara
Ağladım

Ben türkülere hasret koyanım
Her hasreti yaşayanım bir tanem
Bir kere bulaşmış hasret ruhuma
Gölge taşlaşsın aldanma sakın
Çılgın dereler aktı yüreğimde
Ağladım

Söyletme, dinletme artık bu türküleri
Kafamı vurdurma yine yalçın kayalara
Bitir hasreti yıkıp duvarları
Seyretmek istiyorsan hüznümü seyret
Bir durumluk canım var, istersen dursun
Ama inan
İnan dursa da gel derim
Ağlarım
Ağlarım bir tanem gitme

Turgut Uzdu

. Ağlama Gönlüm

Sakin ağlama ey gönlüm
Ayrılıklar dalgasıdır hayatın
Denizi seviyorsan
Boyun bkeceksin en olmadık yerde, zamanda
Dalgaları da seveceksin

Sakin ağlama ey gönlüm
Zorluklar parçasıdır hayatın
Gl seviyorsan
Yüreğinin kanamasına katlanacaksın zaman zaman
Dikenini de seveceksin

Sakin ağlama ey gönlüm
Meşafeler istediğince uzun olsun
Dağı seviyorsan
Tırmanacaksın emin adımlarla yılmadan
Yokuşu seveceksin

Sakin ağlama ey gönlüm
Sızılarsın istediğince yüreğin yokluğundan sevdanın
Hlyayı seviyorsan
Hatıralarını taşıyıp beyninde bıkmadan her geceye
Gremediğin rüyayı da seveceksin

Sakin ağlama ey gönlüm
Uzasın ufuklar boyunca, saçlarına dokunsun
Meltemi seviyorsan
Ne şimşeklerden korkacaksın ne fırtınalardan
Kasırgayı seveceksin

Sakin ağlama ey gönlüm
Zor gelsin ellerinin boşluğu yakalaması
Sevmeyi seviyorsan
Ağlamayacaksın, katlanacaksın her acıya isyansız
Ayrılığı da seveceksin

Turgut Uzdu

. Ağlama Sakın

Ağlama sakın
Her damlada kurşun düşer yüreğime
Ben düşerim

Ağlama sakın
Her damlada yanar ciğerim, eririm
Uzanır bu el titrek
Buğulanır gözlerim

Hasret uğramasın gözlerine
Her baktığında sevdanı gör
Beni düşünme

De ki, de ki öldü
İssız bir yamaca gömüldü
Avuçları sıcaklığa hasretti
Bakışları gamzelere
Yollarda bekleyerek bir ömür
Tek başına doğmuştu garip
De ki, tek başına öldü
Tek başına öldü...

Umursamadı dünyayı
Sadece aşkını yaşadı
Sessizdi, kimsesizdi, her gece içmeden sarhoştu
Dudakları içi gibi haykıramadı aşkını
Bir hayali vardı her yerde gördüğü
Onunla sustu, onunla konuştu...

Ağlama sakın
Ağlayıp da beni ağlatma
Dayanamam,
Her damlan ateş olur, alev olur
Yangınlardayım zaten
İnan ki daha fazla yanamam

Ağlama sakın
Her damlada kurşun düşer yüreğime
Ben düşerim

Turgut Uzdu

. Ağlar Durur

Ağlar Durur

Şu yüreğim âşık olsa
Gece gündüz ağlar durur
Sevdiceği uzak olsa
Gece gündüz ağlar durur

Dokunmuşsa ele eli
Düzelmez ki nazik beli
Yazar okur şiir dili
Gece gündüz ağlar durur

Ne suyu var ne de aş
Sana doymaz elli yaşı
Kayalara vurur başı
Gece gündüz ağlar durur

Pembeleri deyin gelsin
Yanağına yüzün sürsün
Bahar gelmiş kalp neylesin
Gece gündüz ağlar durur

Garip başın ölüm paklar
Hayallerde hep o aklar
Mısralarda adın saklar
Gece gündüz ağlar durur

Turgut Uzdu

. Ağlarım

Sorman dostlar gözde yaşın işi ne
Sevdiğimden ayrı kaldım ağlarım
Ferhat gibi düştüm aşkın peşine
Sevdiğimden ayrı kaldım ağlarım

Her gece sardığım o yar olsaydı
Yüreklerde mevsim bahar kalsaydı
Ecel her gün değil bir gün alsaydı
Sevdiğimden ayrı kaldım ağlarım

Tutuşunca sinem söndüremedim
Çok yalvardım Rab' be döndüremedim
Kan doldu gözüme dindiremedim
Sevdiğimden ayrı kaldım ağlarım

Sözler sihir ile deseydi ki gel
Ne kadar sevdiğim nerden bilsin dil
Bir damla su bulup solmasaydı gül
Sevdiğimden ayrı kaldım ağlarım

Yüreğim çarpardı aşka aşk ile
Gece tatmadığım bir tek meşk ile
İçerimde kalan bomboş köşk ile
Sevdiğimden ayrı kaldım ağlarım

Garip' tir mahlasım Turgut'tur adım
Ölmeden vuslattır bir tek muradım
Her gece her şafak boşa yalvardım
Sevdiğimden ayrı kaldım ağlarım

Turgut Uzdu

. Ağlarım Gitme

Ağlarım

Ellerimi uzattım meçhule bu gece
Yine hasret türküsü yakaladım
Su rengi notalarda ben vardım dün gibi
Nereden düştüyse bir hüznün yaprağı kalemime
Ağladım

Hatıraları uzattım gözlerime silmek için
Canım yandı kirpiklerime değer değmez
Bir hasret türküsüne başladı yine dudaklarım
Soruların canı cehenneme dedim oturup masaya
Ağladım

Yüreğime koyduğum çerçeveyi boşaltma
Bırak seyredeyim ne olur
Bir yudum kalsın sevginden, gitme
İnadına ateş olurum, inadına kendimi yakarım
Boyun büktüm yarınlara
Ağladım

Ben türkülere hasret koyanım
Her hasreti yaşayanım bir tanem
Bir kere bulaşmış hasret ruhuma
Gölge taşlaşsın aldanma sakın
Çılgın dereler aktı yüreğimde
Ağladım

Söyletme, dinletme artık bu türküleri
Kafamı vurdurma yine yalçın kayalara
Bitir hasreti yıkıp duvarları
Seyretmek istiyorsan hüznümü seyret
Bir durumluk canım var, istersen dursun
Ama inan
İnan dursa da gel derim
Ağlarım
Ağlarım bir tanem gitme

Turgut Uzdu

. Ağlayasım Var

Ağlayasım Var

Şarkılar saplanır yüreğime
Beynimde kan kızılı damlalar
Siperine yatmışım lacivert gecenin
Gözlerim doğuda
Şafağı vurasım var

Korkular avuçlarımdan yüreğime tırmanır
Mazimdeki tüm sevinçleri kovar
Toplayıp bütün cesaretimi
Geldiğin günün tam on ikisine
Güneşi çakasım var

Alevlerle kardeştir nedense hasret
Hep sabahı gözler üzgün damlalar
Keşke bekletmeseydin
Doldu içim
Bulut olup damlayasım var

Asfalt yolların pusulası bozuk
Anladım dönüşü bulamıyor adımlar
Evin bütün pencerelerine yapıştırdım gözlerimi
Ne gelen var ne gelen bu akşam
Oturup ağlayasım var

Turgut Uzdu

. Ah Bu Çocukluk

Ah şu çocukluk ah
Gökyüzünün mavisi başka
Yeryüzünün yeşili başkadır
Çılgın ayaklara hakim olamaz insan
Geceler kara giymemiştir henüz
Rüyalar maavidir

Dizdeki yara yaşartır gözleri
Yürek yarası bilinmez
Giden olmaz avuçlardan
Kimse beklenmez
Gariptir gelen de olmaz

Dudaklar gülümsemeye kelepçelenmiştir
Ağaçlar çıkılmak
Yollar düşölmek içindir

Zaman sadece nefes alınan andır
Uyku kaybedilen zaman
Aceleyle yenilen yemek ne tatlıdır
Sofradan fırlamak için gergin bekleyen bacaklar
Çarpılan bir kapı, çığlıklar neşe notalı
Yatağa koyulur koyulmaz baş
Bir soru dolaşır vücutta
Yarın hangi muziplikler yapılmalı

Güneş yeni haykırışlara doğar herkesten önce
Demokles'in kılıcı ya annedir ya baba
Her an çatılmaya hazır kaşlar
Ya bir yırtığın
Ya çamurun ardından gelir azar

Ah bu çocuklar ah
Umursamazlar yalancı gözyaşlarının ardından
Yine mavi bakarlar
Ben gibi
Sen gibi
Masmavi rüyalarında bile
Hep yaramazlık yaparlar

Turgut Uzdu

. Ahenk

Narçiçeğinde hüküm renk
Saka kuşunda bir büyük ahenk
Merak kedinin bakışlarında
Beyazla siyahta sadelik
Birbiriyle nasıl denk nasıl denk

Hareket süresiz
İnsanlar kuyrukta mutlu
Duraklar soru işaretli
Panolarda şeklini kaybetmiş resimler
Beyinler umutlu

Şimşek mi yağdırır yağmuru
Yağmur mu çaktırır şimşegi
Sayfalar, kitaplarca nasihat
Bir köprü
Üstünde Hoca Nasreddin ve eşegi

Serviler gölge bırakmaz geceleri
Bekleyiş son tapulu yerde
İsteklerin doldurulduğu bohça omuzda
Bir düdükle çalar mı bilinmez
Süre dolmuştur iner perde

İnsan bu
Dönüp bakar geriye, alkışlar
Damlalar tebessüme döner
İyi ki varsın der aynadaki aksine
Susar kapanırken bakışlar

Turgut Uzdu

. Akdeniz Rüyası

Kayalardan merdivenlerin dibine sızmış deniz
İncecik kumlarda uykuya gel çağrısı
Kaçar fırtınalardan, rüzgârlardan
Başını koyup burada uyur deniz
Her gece yarısı

Vakit daha erken
Kızıla boyamamıştık henüz güneşi
Elimizde termos
Altımızda bir kilim
Karşımızda dalgaların neşesi

Çay mı güzeldi, gökyüzü müydü berrak
Sen kıskandırırken bülbülleri
Ben o müziği yaşıyordum
Başka yöne çevirdiğinde bahar bakışlarını
Bitmesin diye bu an
Zamandan geriye koşuyordum

Bir yastık çıkardın çantandan nasıl sığdırdıysan
Koy başını dedin, yastığın altında dizin
Elini kelepçeledin gezmesin diye saçlarımda
Ruhun okşuyordu gizli gizli saçlarımı
Martılar hayranıydı bu gizin

Vakit geldi alıp fırçaları elimize
Tam dağların üzerinden boyamaya başlamıştık güneşi
Yapma dedikçe siyah ekliyordun gölgeliklere
Kızıp sarılar ekledim inadına hatırlıyor musun
Gökyüzündeki bütün deliklere

Toparlandık saatten habersiz
Uykuya hazırlanıyordu deniz bu koyda
Tırmadık taş merdivenlerden aramızda mesafe
Aşk susmak gerektirir diyordu bir çiçek
Hep sustuk

Çitmeyi göze alamayanlar ne kaçırdığını bilmez
Öğrendik mi, öğrettik mi birbirimize, bildik mi
Birlikte gündüzün katili olduk o gece
Ve yürüdük neonlar altında, yürüdük
Biliyor musun çok düşündüm bulamadım
O gecenin adı neydi sence

Uyanıyorum aniden
Yine gönlü yalnız yatağımdayım
Ay bulutların arkasına saklanıyor utancından
Pencereden uzanıyor gözlerim
Ellerine dokunmamış ellerimi saklıyorum

Bozmadan yılları sırtladık
Kendi kendimizin hamalları biz

Söylesene hâlâ uyuyor mu o koyda
Hâlâ sakin mi
Uykusunu bir türlü göremediğimiz Akdeniz

Turgut Uzdu

. Aklıma Düş

Aklıma düş
Çık kuytu köşelerinden beynimin
Sıcaklığınca görün
Boz mevsimlerin sırasını ruhumda
Bak gözlerime
En sevdalı halinle derin derin
Gülümseyişinle aklıma düş

Tut ellerimden, ellerinden tutayım
Maziyi yarın yapayım, yarınım olsun
Unutup yarını
Gözlerine bakayım
İçime sıcaklığın dolsun
Çekinme gözlerimden, aklıma düş

Kaldırayım engelleri önünden dünün
Bugün silinsin
Yarınım olsun dünler
Çiçekler hiç solmasın, bülbüller susmasın
Her anında gülümseyen bir yüz görünsün
Tebessümünle aklıma düş

Beyaza bürünsün dokunuşlarım
Avuçlarım ısınsın hatıralarından kurtulup
Mutluluğu tekrar yaşasın
Her ayrıntıda gözlerini
Her bakışta yüreğini bulup bulup
Umursama mesafeleri
Gel, gel aklıma düş

Bir sahilde sıcak bir çay tadını yakalamak
Martı sesinde mutluluk
Dalgalara isim yazarken bakışlarla
Bin bir emekle yürünerek kan ter içinde
Yürekte biten bir yolculuk benimki
Ziyan etme anları
Her durakta aklıma düş

Aklıma düş
Yarını yaşayalım her bugünde
İşte dünü yarın yapmak bunun adı
Göz kapaklarıma iliş
Açsam da seni göreyim kapasam da
Perçinle bakışlarını düşüncelerime
İstesem de
İstemesem de aklıma düş

Turgut Uzdu

. Aklımın Köşeleri

Saat yirmi üç otuz üç
Cumartesi günlerden
Bilgisayarımın başındayım yine
İçimdeki boşluğu serdim dört duvara
Anlamsızca tuşlara dokunup sildim
Aslında ben gibiydi duvarlar
Yalnız, huzursuz
Tanıdık geldi her yan
Gözlüklerimi takıp baktım, benmişim
Her yanıma sensizliği sermişim

Özlemek bu olsa gerek
Her haline hasret duymak
Ve
Ve uyanıkken de hayalinle uyumak

Gözlerim arıyor, kulaklarım arıyor
Dudaklarım gülümsemeyi unutacak gel
Umutlarımı yollara düşürdüm
Rüyalarımın boynu bükük
Hayallerim yollarda kalacak gel

Kim yazdı seni aklımın her köşesine
Nereye dönsem sen varsın
Nasıl sevmişim seni hayret
Bu kadar da olmaz
Aklımın her köşesinde sen varsın

Geleceksen gel artık
Yoksa kovacağım bütün köşelerden
Korkarsın
Desem de inanma
Çünkü sen orada hep olacaksın

Turgut Uzdu

. Akşam

<center>
<img
src='http://i36.tinypic.com/2u977uu.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

AKŞAM

Ben bir yüzyılın yarısını devirmiş bir adam
Yerleşmiş naçar ellerinde sahipsiz nice gam
Gönlümde titrek umutlarla geldim huzuruna
Bak başlıyor işte yeniden yalnız bir akşam.

Sürünüp gelirsin ardından sıcak güneşimin
Hastalanır güzel meltemi sönen ateşimin
Kaba bir örtü gibi çöker hüznün ve sessizlik
Gongu çalar her gece gibi kendi güreşimin.

Halime gülersin bilirim halim ki perişan
Ruhumdur köşelerde çöküp kendiyi ağlaşan
Ayazlar yerleşmiş ellerim daima boş döner
Boynu bükük hayaller yaşar benimle oynaşan.

Ey akşam bir gece de gelsen heybet ve harımla
Arza çıkarsan ateşleri, son intiharımınla
Batmasa güneşim ne olur, gölgeme sarılıp
Mutlu uykularıma dalsam şu son baharımla.

Şarkılar güçsüz tesellide, notalar coşkusuz
Geldin yine ey akşam, geldin, feryatlar tutkusuz
Soldu ışığı tebessümün, ben yalnız, sen yalnız
İşte yine baş başa kaldık dün gibi uykusuz...

Turgut Uzdu

. Al Yüreğimi Avuçlarına

Hayata bakış ritmimi kaybettim
Hayata bakış ritmimi kaybettim ağırlığından
Her geçen gün ben kadar yük biniyor bebeklerine
Boğuluyorum batmaktan aynı günahsızlığa
Kendi kulaklarımı aşamıyor çırpınışlarım
Neden her gece mahkûmuz yokluğuna
Yokluğuma yokluğumuza

Yakınlığınca uzaklığında yelken açtım
Dalgaların yıktığı surlarımda dolaşır hayalin
Beyazın üstünde siyah nakışlar dolaşır
Yönümü sana yazarım her defasında
Uzanırım, uzandıkça uzaklaşır ellerin

Uykuya yatırdığım hülyalarımı uyandır artık
Sarmaş dolaş olsun en serin meltemlerle
Yanaklarına gül sürünsün düşüncelerim
Parmaklarımı uzatıyorum dokunuşlarıma
Gitmeyi unut
Seni yaşasın gelmeyi bulup artık gecelerim

Ah sevgili
Suskunluğuma teslim edip bakışlarımızı
Tam ortasında buluşturmak var bir sofranın
Yüreğimizi kadeh rengine koymak var
İkinci yarısında bile hayat denen maçın
İnadına
İnadına ve doyasıya oynamak var

Ey sevgili,
Gözlerime bak
Eski günahlarımın yeni renklere boyanmayı bekleyen gölgeleri var
Al yüreğimi avuçlarına
İnat etme, gel
Gel de yeniden boya azar azar

Turgut Uzdu

. Anlasana

<center>

Anlasana

Yine ecinnilerin cirit attığı bir gece
Sessizliğin yırttığı duvarlarda başım
Bir umut diye feryat eden baykuşlar gibiyim
Seni bekliyorum her an
İnan ki geçmiyor zaman
Saniyelerdeki vuruşlar gibiyim.

Karanlığı geçip sokaklarda dolaşıyorum
Kırılmadan göz kapaklarım
Gördüğüm gölgelere budur diyorum
Üşüyorum
Sıkılı yumruklarım masayı döverken hınçla
Her defasında yokluğuna düşüyorum.

Böyle yapmazdın hani
Bırakmazdın tipilerde yüreğimi
Hangisi sensin söyle
Gelmeyen, gelemeyen mi
Kızıllığını neden doldurur gözlerime
Yokluğun her gece her gece
Söyle.

Gel artık yeter zulmün, affediyorum
Okşadığım yüreği tanırım, taş değildi
Bakışlarına zincirleyeceğim bakışlarımı
Bir gül uzatacağım
Ellerimde zincirler
Unutacağım gözlerimin sızlayışlarını.

Karaya oturdu oturacak gemiler
Dönüşü yok gelmezsen eğer
Gel artık
İnan bu aşk yüklü gemiler sahipsiz
Göreceksin ki kurtarmaya değer
Gelmezsen
Gelmezsen dibe çökecekler.

Âmâ gibiyim yokluğunun karanlıklarında
Belki bulurum diye çırpınıp duruyorum
Uzatıyorum amaçsız etrafa kollarımı
Her yana salmışsın yokluklarını
Cevapsız sorular uçuşuyor
Neden ben hep sensizliği buluyorum...

Ah bu geceler ah
Elimde olsa güneşi koyacağım gecelerin koynuna
Sen olmasan sensizliği yaşamak inan zor değil

Duymak istemiyorsun bir türlü
Kaç defa daha söylemeliyim sana
Gel artık
Bilmiyor musun yalnızlıktan solarmış biçare gül
Acımadan gecelere mahkûm ettin gelmeyerek
Anlasana, anlasana
Gelmezsen susacak bu bülbül
Susacak.

Turgut Uzdu

. Arkadaş Geceler

Sabahlara kadar yalnızım sanma
şafağı benimle birlikte bekler
Yalnız bırakmıştın gönlümü amma
Arkadaş oldu bak bütün geceler

Kaldırımlar korku doluydu her gün
Sinerek dolaştım gölgeler üzgün
Yalnız kalamazsın demiştin bir gün
Arkadaş oldu bak bütün geceler

Derdim ki ölüşüm sensiz yaşanmaz
Yaşıyorum desem kimse inanmaz
Bir bahar yaşadım artık yaşanmaz
Arkadaş oldu bak bütün geceler

Turgut Uzdu

. Artık Gel

<center>

ARTIK GEL

Özledim
Çok özledim
Kokunu arıyorum gece gündüz
Nefes alamıyorum nefesin olmayınca
Sesin olmayınca susuyorum
Boynumu büküp
Öylece duruyorum.

Çok özledim
Tenini özledim
Sesini özledim
Bakışını, gülümseyişini
"Gel! " deyişini özledim.

Nerden bileceksin şafakları kaç kez vurduğumu
Her gece bir başka karanlığa gittiğimi alıp başımı
Simsiyah duvarlarla savaşımı
Nerden bileceksin
Saatlerce "Geri dönsün ne olur! " diye Allah'a yalvarışımı
Nerden bileceksin.

Nasıl özledim
Yanaklarında gezmeli elim, parmaklarım dokunmalı
Saçlarını tarar gibi yapıp okşamalı
Gözlerim en derin yerine bakmalı gözlerinin
Yüreğimde eski ılık şeyler tekrar akmalı...

Kahkahaların vardı
Sarar sarmalardı ruhumu sımsıcak
Flüt sesleri ayrılırdı orkestradan
Beynimi okşardı sessizliğin
Çok özledim canım
Çok özledim ama gitmiyor sensizliğin
Bitmiyor.

Gelsen diyorum artık
Hani gezmıştik ya hayallerimiz yanımızda çiçeklerin arasında
Sen kaçmıştın ben yakalamıştım seni
Yine gezsek
Yine kaçsan, yine yakalسام seni,
Nefes nefese saçlarından öpsem
Gül yaprağı gibi olsa kelimeler
Dökülsem önünde.

Her renge boyasak evimizi
Ay ışığını yine birlikte seyretsek
Yıldızlara sahip çıksak
En parlığını paylaşamasak seninle yine
Başını omzuma koysan
Aslında sana verdiğim ama söylemediğim o yıldızın hayaliyle
Gülümseyerek uyusan...

Kimildamadan saatlerce rüyanı seyretsem
Kızdırmak değil mi arada seslensem sana
"O yıldız benim! " desem
İçten içe en mutlu halimle gülümsemsem...

Canım,
Gel artık, çok özledim
İstersen bütün yıldızlar senin olsun teker teker
İnan ki çok özledim
Bana gözlerindeki yeter...
Ah! Ah!
Gel artık
Artık Gel...

Turgut Uzdu

. Asık Surat

Asık Surat

Güzel bir sabahın intikamını alan bir gece
Meltemlerin buzkesip düştüğü yerdeyim
Pencerem suskun
Gülümsemelerin gibiyim
Yokum
Yokmuşum

Dudaklarımdaki mutluluğu verdim avuçlarına
Bu gece yıktım, yaktım mehtabı
Çok zormuş yokluğun
Kimsesizliğim çıktı yine köşelerden
Hüznümlle başbaşayım
Sakın beni sensiz bırakma
Bir daha ağlamayayım

Bu yürek küskündü sevmeye
Yeminliydi, bir daha okumayacaktı sevdayı
Yazmayacaktı
Ateş düşecekti gözyaşlarıma karışık mısralarıma
Her harf hasret kokacak
Hasret damlayacaktı

Haftanın her şafağını ayrılıkla tutuşturacaktım
Her gecesi bulacaktım karanlıkların içinden sevgiyi
Yüreğinden, tam yüreğinden vuracaktım
Umutları katledecekti, etti de uzun bir süre beynim
Bir kez filizlenmeye görsün
Tutup en karanlık hücreye koyacaktım

Bak yine hayata döndü mısralarım
Hayat diyordum hiç de uzun değil
Beklemeyecek, beklenmeyecek, bekletmeyecek kadar,
Üzmeyecek, üzölmeyecek kadar kısa
Ne gerek var gözleri ağlatmaya
Bir kere geldik nasılsa
Nasılsa bir kere geldik
Sevmek yalan, sevilmek hücceten yalan diyordum

Bir gecenin yanıklarındayım şimdi, yoksun
Yanıyorum, her hücrem seni istiyor
Okyanusları döksem de sönmez alevim
Kendi közlerimi üfleyen bir garip rüzgârım şimdi
Çıkardım yamalıklı bohçalardan
Hatıralarıma astım yine asık suratımı
Gelmeni bekliyorum dün gibi, yarın gibi

Turgut Uzdu

. Aslı (Hikaye)

Aslı

Kapının tel fırçalarla sararttığı yıpranmış eşığına oturdu. Eteğinin uçlarını ayak bileklerine doğru indirdi iki yanından çekerek. Ayak bileklerinden yukarı görünmüyordu. Dizlerini kırmış, kendine doğru kıvrırmıştı. Kenarları yırtılmaya başlamış mavi terliklerine baktı. Gri çoraplı parmaklarını oynattı içinde. Gülümsedi. Çiçeklerine takıldı gözleri bütün renkleri griye kaçmış eteğinin. İlk giydiğinde renklerinin nasıl parlak olduğunu düşündü.

Siyah bir karga gelmiş, yolun karşısında, yer yer sıvası dökülmüş ve altındaki kerpiçleri görünen evin önündeki ağaca konmuş, arada sırada rastgele yönlere doğru bağırmağa başlamıştı. Felaket habercisi gibi diye düşünür düşünmez aklına Biga gelmişti. "Hayatımın mahvolduğu yer." dedi mırıltı halinde. Gökyüzünde bulutlar ve yağmur olmadan, sabahın erken saatlerinde ebemkuşağının görüldüğü sıcak bir gündü. Çocukları ailelerine teslim etmişti. Zaten dağılma saatinde anneleri ya da babaları muhakkak beklerlerdi yüzlerinde ciddi bir gülümsemeyle. Çocuklarının zaferden çıkmış gibi saçlarını okşamalarına hep bir tebessümle karşılık verirdi. Yine öyle yapmıştı. Çocukların hepsinin ailelerine teslim edildiğinden emin olduktan sonra okula geri dönmüş, sabah serinliğinden korunmak için giydiği, ince yün yeleşini ve çantasını almış, okul müdiresinin aralık duran kapısından içeriye "İyi akşamlar hocam. Ben çıkıyorum." demiş ve okuldan ayrılmıştı. İzin almıştı bir gün öncesinden ve çocukların eline bir kâğıda yazarak, kâğıdı ailelerine vermelerini istemişti. Ertesi gün saat ikiye doğru gelip almaları için. Aslında akşama daha vardı.

' İzin alıp gitsem bu çocuklar ve aileleri zor durumda kalacak.' diye düşünmüştü yol boyunca. Bir çare aramıştı. Annesi telefonda "İlk fırsatta gel kızım." demiş, sebep de söylememişti. Artık kasabaya gitmek istemiyordu. Sessiz bir hayat vardı orada, hafif eğimli sokağın bazı yerleri kalkmış beton yolun üzerinde gezenlerde bir bıkkınlık vardı. Kalabalık olmalı yaşanılan yer, yürürken insanın omuzu başka insanlara çarpabilmeli diye düşünüyordu. Oysa bu kasabada, bu sokakta yaşayanlar bahar aylarından itibaren sadece geceleri hayata döner gibiydiler. Şafakla tarlalarına, bağlarına gider, akşama kadar çalışır ve hava kararınca da evlerine gelirlerdi. Sokaklar gündüz genellikle sessizliğe bürünürdü. Ya yolunu kaybetmiş bir kuş, ya da hasta bir kadının yanında kalan çocuğun dışarıdan haykırışı duyulurdu: "Anne acıktım! "

Yolun karşısına bahçeler dizilmişti. Bahçelerdeki meyve ağaçları çiçeklenmeye başlamıştı. Her bahçenin önünde de tahtalardan yapılmış, kasabaya gelen yabancıların telefon kulübesi sandığı ama şimdi evlerin içine taşınmış olan tuvaletlerin kalıntıları vardı. Kayısı ağaçlarına holder denilen aletle ilaç sıkıldığında kokusu bütün sokağa yayılırdı. İlacın kokusunu burnunda duyar gibi olunca, "Yok ben gitmeyeyim bir bahane bulup..." demişti yolun sol tarafına geçerken.

Aşağısı Kocabaş Çayı'ydı. Baharları pis kokulu coşkun bir su akardı bu dereden. Taşmasın diye ikiye bölünen derenin az sulu koluydu bu dere. Asıl yükü derenin diğer kolu çekermiş. Hiç görmemişti diğer kolunu zaten. Yolları pek bakımlı değildi. Batıda bir kasabaydı burası ve bakımsızdı. Önceleri yadırgamıştı bu olayı. Sonraları gözleri gibi kendi de alışmıştı. En güzel tarafı burasının kalabalık olmasıydı.

İlk geldiğinde bir zaman öğretmen evinde kalmıştı. Bekâr olduğunu öğrenince farklı bakmıştı herkes. Alışmıştı artık, "Acaba kimdir? Nasıl biridir? Nerelidir?" sorularını görürdü erkeklerin, özellikle bekâr erkeklerin bakışlarında. Tanıdıklarının ve öğretmen arkadaşlarının "Sana birini bulalım! " sözlerinden de bıkmıştı. Annesi de ısrarla " Bir an önce evlen! " diyordu ya ne olacaksa? " Belki de birini bulmuş onun için çağırıyordu annem." diye düşündü. Sonra "En iyisi telefonda iyice sorayım." diye karar vermişti. Gözleri nereye aktığını bilmediği Kocabaş Çayı'na takıldı yürürken. Yamaç otlarla doluydu, yeşermiş ve bayağı uzamış papatyalar vardı yer yer.'Sarı ve beyaz nasıl da yakışır' diye düşündü 'Siyah ve beyaz gibi...'

Yüzünün renginden Roman olduğu belli olan, yirmi beş otuz yaşları arasında iki kişinin geldiğini görmüştü karşıdan ve bakışlarını beğenmemişti. Adımları da bir garipti. Sarhoş olabilecekleri ihtimaliyle kaldırımın Kocabaş Çayı'na doğru olan sol tarafına doğru iyice yaklaşmıştı. Hâlâ bakıyorlar ve alçak sesle konuşuyorlardı. Başını önüne eğmişti. Sebebini bilmediği bir ürperti hissetmişti bütün vücudunda. Oldum olası sarhoşlardan korkardı. Gözleri yerde yürümeye başlamış, " Kesin laf atacaklar." diye düşünmüştü. Yaklaşırken aralarında boşluk bırakacak kadar açılmışlardı. Elle sarkıntılık yapabilecekleri aklına gelince iyice korkmaya başlamıştı. Tam aralarına girdiğinde, rahat bir nefes almaya hazırlanıyordu ki, aniden uzun boylu olanı arkasından sol eliyle ağzını kapamış, sağ eliyle de Aslı'nın sol bileğini sıkıca tutmuştu. Diğeri yere düşen çantasını almış, ayaklarını koltuğunun altına sıkıştırmış, dereye doğru bazen sürüyerek, bazen taşıyarak indiriyorlardı. Aslı çirpirmiş, karşı koymaya, haykırmaya çalışmıştı. Yol tenhaydı. Yüreği deliler gibi çarpmıştı. Bu yoldan geldiğine bin pişman olmuştu. Sürüklenirken tekme atmaya çalışmış ama başarılı olamamıştı. Direnmeye çalıştığı her defasında daha sıkı tutmuşlardı.

Derenin kenarında otlarla kaplı, az meyilli bir alanda, sırt üstü yere yere yatırmıştı uzun boylu olanı. Bir ara ağzındaki el çekilmiş, yer değiştirmişlerdi aceleyle. Bütün gücüyle "İmdat! " diye bağıınca, sigara kokulu el tekrar ağzını kapamıştı. Diğeri Aslı'nın iki kolunu sırtına doğru bükmüş ve ters yönlerden ellerini alttan tutarak çekmişti. Sağ eli alttan sol tarafına, sol eli de sağ tarafına götürülmüştü. " Dizlerinle omuzlarına bastır kollarını kurtarın! " demişti uzun boylu olan. Ağzını tutan da, dizlerini Aslı'nın omzuna koymuş: " Kurtuluşun yok kızım çirpinma! " demişti pis bir sesle. Ayak bileklerinin üzerine dizlerle çökmüş olan, kemerini açmaya çalışmıştı aceleyle. Kımıldayamamıştı. Bağırma çalışmıştı devamlı. Kollarını çıkarmaya çalıştıkça omuzlarına bastırın dizler de daha fazla bastırmıştı.

Omuzları ağrımış, kulakları uğuldamıştı. Yüreği yerinden çıkacakmış gibiydi. Bir türlü kurtulup kaçacak yol bulamıyordu çirpinmaları. "Ben mahvoldum! " düşüncesi ağır basmaya başlamıştı. "Acaba direnmesem gevşetirler mi? " demişti. Karşısındaki adamı öldürmek istemişti. Direnmekten vazgeçmiş gibi serbest bırakmıştı kendini. Adamın soğuk ellerini bacaklarında hissedince bütün gücüyle yan dönmeye çalışmış. Kalçalarını kaldırıp sağa sola kaçmaya çalışmış, direnmiş ama kurtulmayı başaramamış, gözlerinden yaşların akmasına engel olamamıştı. Bütün umudu kaybolmuştu.

Aniden ellerin bacaklarından uzaklaştığını hissetmişti. Az önce duyduğu ama anlayamadığı üçüncü bir sesi tekrar duydu." Hey! Polise telefon ettim. Bırakın kız! " Önce dizlerin kalktığını hissetmişti omuzlarından, sonra kaçarak uzaklaştıklarını anlamıştı.

Tesadüfen oradan geçen biri, haykırmaya çalışırken ağzından çıkardığı sesi ya da bir ara çıkarabildiği "İmdat! " sesini duymuş, olayı görünce de polisi aramıştı cep telefonuyla.

Aslı toparlanmaya çalışırken polisler gelmişler, eşkâllerini almış, karakola götürmüşlerdi. İfadesi bitmeden o iki kişi yakalanmış, bunlar mı diye gösterilmişti Aslı'ya. "Ne olur öldürün bunları! " diye yalvarmıştı polislere.

Saçları dalgalı, buğday benizli ve güzel bir kızdı. Gittiği her yerde dikkat çekiyordu. Hele gözlerine yeşilimsi far sürdüğünde çok yakışıyordu. Ama bu olaydan sonra bakışlar değişmişti Biga'da. Suçluymuş gibi, ya da tecavüz edilmiş gibi acınarak bakmışlardı. Buna bir türlü anlam verememişti. Kendini bir garip hissetmeye başlamıştı. "Benimle de yatar mısın? " diye laf atmalar başlayınca, okul müdürüne gitmiş, istifa dilekçesini vermişti. Sonra da alabildiği eşyalarını almış, diğerlerini ev sahibine bırakarak kendi kasabasına dönmüştü. Annesi, Aslı'nın gelişinden birkaç gün sonra kalp ameliyatı olmuş ve sağ çıkmamıştı ameliyattan.

Çenesini koyduğu dizlerine sarıldı iyice. Koluna yanağından süzülen yaşlar damladı. Derin bir nefes aldı ve aniden kalkıp içeri girdi.

Ertesi gün evin önünde jandarmalar vardı. Aslı'nın cansız bedenini otopsi için cenaze arabasına koyuyorlardı. Kapının karşısında, tavandan kalın bir ip sarkıyordu.

Turgut Uzdu

. Aşk Dedikleri

Sevgi derler ya
Aşk derler ya
Bir baykuşun feryadıdır gecenin yarısını yırtan
Kursağındaki açlıktır aşk
Bir farenin kaçıdır
Yaşamak isteğidir tek parçalık
Serçenin korkak uykusudur
Her an uyanacakmış gibi hülyasından
Radyoların en dertli türküsü
Ayrılığı notalarına saklamış
Vuslat diyen nağmedir
Yüreğin ülküsüdür
İşgal edilmemiş bir ülkedir aşk
Taştır, topraktır, ağaçtır çiçektir
Bazen baharın ilkidir bazen sonu
Dalgaların dövdüğü sahildir
Kumdur çizilebilen
Aşılmamış deniz
En yüce dağlarda patikadır daracık
Zaferdir kısırlaşmış
Mağlubiyettir kopyalanmış
Damlayan buluttur çoğu zaman
Bir şafak yaprağına sıkışmış çiğ tanesindeki
Yansımadır.

Turgut Uzdu

. Aşk Olur

Aşk Olur

Bazen bir yürek olur adsız bir şey
Habersizce uzanır damarlarına
Sıcak olur, al olur, kan olur
Bazen yanı başına gizlenmiştir
Bazen uzaklardan gülümser
Hasret olur, vuslat olur, can olur

Bazen sevinç olur, avuçlarda alev olur
Dokunulan bir ten olur
Bakışlara dolar bütün yıldızlar
Silinir mesafeler bütün zamanlardan
Bazen gerçekten gülümseten olur

Gel denir bakılan her yere
Her renge yakıştırılır
Yeşil olur, mavi olur, siyah olur, beyaz olur
Uzanıp gider duygular notaların sırtında
Keman olur, ney olur, saz olur

Sonra dikilir bir yerlerden bütün heybetiyle bir çirkin sebep
Sebepsiz yere ayrılık olur
Yarınlar biter damlaların ucunda
Ne aşk kalır geriye ne sevgili
Hiç dinmeyen bir hıçkırık olur

Sonra
Sonra bir kement olur dolanır boğazına
Feryat olur, çığlık olur zar olur
Saklanır bakışlar etraftan
Mahcubiyet olur, utanma olur
Kuytu bir köşede mezar olur

Bir defa olur, ilk defa olur, son defa olur
Adı konsa da konmasa da aşk olur.

Turgut Uzdu

. Aşk Yalansa

Köroğlu'nun boylarını dinleyerek büyüdük aslında
Sonra Dedem Korkut'taki yiğitliğe imrendik
Mertliği, fedakârlığı, vatan sevgisini öğrendik
Sonradan tanıdık Aslı'yı, Kerem'i, Ferhat'ı, Şirin'i
Ne Tahir olduk ne Zühre'nin gözlerini görebildik

Kaf dağlarının arkasını gösterdi hep yönümüz
Biz ya bir adım önde dedik, ya yanımızda bildik
Her göze baktığımızda çığlıklarımız arşa yükseldi
Yürek çarpıntısını, dizlerin titremesini öğrendik
Tam o anda da " İşte bu! ", dedik

Acıdıkça yüreğimiz büyüdük yediverenler gibi
Bazen gül olduk efil efil yaydık kokumuzu
Bazen kendi gözlerine tünemiş bir suskun bülbül
Kendimizden sakladığımız tek şey vardı
Biz bile bilmezdik Mehlika Sultana âşık olduğumuzu

Ya aradıklarımız değişti, ya biz, ya da dünya değişti
Masallardan çıkardık sandığımızı dilimize doladık
Yollar, yokuşlar inişler boyu aradık aşkı
Bulduğumuzu süsledik gözlerimizle
Aşk olduğuna inandık, inandırdık

Ya biz yalanız dedik sonunda ya aşk
Mehlika Sultan diye biri de yok diyerek üzüldük
Arayışımızı alışkanlığımız yaptık vazgeçemediğimiz
İnanığımız da oldu inanmadığımız da
Hiç durmadık hep olmayan hedefe yürüdük

Biz yalansak aşk yalan
Aşk yalansa biz yalanız

Turgut Uzdu

. Aşklar Hep Yarım Kalır

AŞKLAR HEP YARIM KALIR

Kimse bilmek istemez
Uzaktan sevmek en güzelidir oysa
Bir garip arzuyla vuslat dilenir her gece
Gözler aşka alevlidir, aşka tütsülü
Bilinmez ki bütün tütsüler tek kişiliktir, tek hece

Pusuya yatmış alaca boyalar baş kaldırır
Kelepçeler vurulur en sıcak zamanında bileklere
Ölümsüzlük maskesi altında bir kelebek ömrü
Sahillerde çirkinlikler
Ve kirli dalgalar, ömür biçer gölgelerine

Tunçtan tüller giymiş abideler soyunur
Bir balmumu kalır ateşin ortasında
Her yeni günün körükleri çalışır ha bire
Damladığını kimse bilmez, damlaları kimse görmez
Aşk ebedi denir tam da kırılma noktasında

Engeller başlarını uzatmaya başlar çatlaklardan
Umutlar çaresizlikle bir garip birleşir
Bakışlarda fer kalmaz, el üşenir uzanmaktan
Giyotinler çağrılır keşkelerin sırtında
En güzel aşka çirkin bir ayrılık düşünceleşir

Siyah bakışlı güneşler doğar
Karanlığın hükmü mühürdür
İsteksiz adımların uzağında yaklaşır hüzün
Tenhalaşır düşünceler
Her yarıma bir yol görünür

Umutsuzluğa mağlup olur altın suyuna batmış gelecek
Paslı sorular "Neden?"'lerin altında her anlık
Anlamsız bakışlar susturur yürek atışlarını
Üzgündür gözyaşları
Parçalara bölünür düşüp düşüp binlerce pişmanlık

Tek hece olmasaydı yarım olur muydu aşk
Vuslata ererdi, yalnız kalmazdı ki âşıklar
Şiirler susardı haykırmaktan uzak
Anlatılmazdı sanırım
Yaşanmışlar, yaşanmamışlıklar

Kimse bilmek istemez
Uzaktan sevmek en güzelidir oysa
Bir garip arzuyla vuslat dilenir her gece
Gözler aşka alevlidir, aşka tütsülü
Bilinmez ki bütün tütsüler tek kişiliktir, aşk tek hece

Turgut Uzdu

. Avuçlarımdaki Kelebek

Beynimdeki sokak köpekleriyle çok boğuştu
Olur olmaz zamanda köşe başlarında sırttı dişler
Kaç kez vuruldum, kaç giyotinlere yattı sevgim
Gönlüm kurak çöllerde bir filiz deyip durdu
Bütün aradığı bir damla, yalnız bir damla yağmurdu

Adaklar adadım yüreğimde kaç bin gece
Mumlar yaktım sevda üstüne
Pembeye boyandı bulutlar
Glleri okşadı damlalar kim bilir kaç şafak
Yanaklar diledim pembe, diri ve yumuşak

Bakışları kelebek kanadı hassaslığındaymış sevginin
Kendinden bile rken bir ceylan
Somurtkan mevsimlerden kaçarmış hep
Gözleri gibi gören bir çift gzmüş bulamadığı
Bir de glmseyan bir canan

Sevdaanın gönüllere uzaklığı neydi ki derdim içten içe
Durduğum yerde bile yürümek mi kaderim
Sonra bir gün avuçlarıma dokundu beyaz bir kelebek
Perdeler çekildi sessizce
Bakan aradığım bir çift gzd gülümseyerek

Sıcaklığımla sardım yüreğini, sevgimi sundum gözlerimle
Mevsimlerime bahar yazdım rengârenk
Sıyırıp attım karanlığı gecelerimden, laciverte boyadım
Hülyalarımı çıkardım rüyalarımından
Kaybetmekten korktum, bir daha onsuz uyumadım

En olmadık zamanda aklıma dş, çekinme sevgili
Ben her şafak saatleri düne kurmayı öğrendim
Glerden bıkmış yüreğimi koydum avuçlarına
Var istediğini yap sevgili lakin
Bil ki avularımdaki kelebeği gerçekten sevdim

Turgut Uzdu

. Ayrılık Manzarası

<center>
<img
src='http://i40.tinypic.com/166m4ut.gif' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

AYRILIK MANZARASI

Alevlerin karanlıklara yenilişidir gidişlerin tümü
Yanakların rengindeki güller solar gözlerde
Adını haykıran yürek vuruşları susar
Sen susarsın
O susar.

Ayak seslerinin açtığı faylar her gece kırılır
Yağmurlar maviyi kırar, fırtınalar yeşili
Seller içe dönüp yıkar bütün bentleri
Bir boşluk serilir önüne
Sen bakarsın
O bakar.

Eller kararsızlığa mahkûm uzansam mı diyerek
Omuzun birini dün çökertir, diğerini bugün
Yarın bilinmez büyüklükte ocak hazırlar
Düşünceler, korkular çatılır
Sen yakarsın
O yakar.

Çatık kaşlı veda son bir defa gülümser isteksiz
Çoğu zaman silindi sanılan izler kabarıp
Beli büker çaresizlik bütün gücüyle
Sessizliklerin rengi değişir
Sen kanarsın
O kanar.

Ne eskisi gibi olur bakışlar, ne yenisi gibi, parçalanmıştır
Yumruklar istediği kadar masaları dövsün değişmez
Boyun susuz kalmış sümbüllere benzer
Mevsim sırtını dönmüştür aslında
Sen solarsın
O solar.

<center>

Turgut Uzdu

. Ayrılık Saati

Papatyalar soldu
Kurudu yüreğimdeki nehir
Mevsim kış
İçimde yıkılış

Hazmetmek zor dağların çöküşünü
Öfke yok
Boyun büküşten öte sokak kalmadı
Sümbül yere düştü bir kez
Ellerim üşüdü

Mutlu uyanırdım sabahlara eskiden
Beş para etmez bir dünyaya uyanmak
Geri dönüşü yok günlerin nefeslerimde
Pişmanlığa yıktığım hiçbir şeyim yok
Üzgünüm
Yüreğim üşüdü

Saatlerden çıkardığımı sanmıştım korktuğumu
Kör bir inada saklanmış
Geldiğim gibi gitmek düştü payıma
Ayrılık vakti
Dostluğumu bıraktım hatıraların yanında
Mutlu ol
Gidiyorum

Turgut Uzdu

. Azalış

Zaman zaman ağlamaya alıştım
Bazen bir sokak ortasında ağlarım bazen balkonda
Dalar giderim yıldızların karanlığına
Gözlerim azalır
Gözlerin azalır

Azalmasın isterim gözlerin
Siyah tebessümler gönderirim bulutların ardına ıslak
Kahkahalarında gezmek istediğim dünyayı küçümserim
Dudaklarım büzülür
Gülümsemelerim azalır
Gülümsemelerin azalır

İçim sarsılır kırıkların tam ortasından
Hayalini umutsuz görmek güzel değil
İhlamur gölgelerinde saç kokuları yayılır rüzgârla
En derin nefesimi çekerim içinde ahlarla
Kokum azalır
Kokun azalır

Yelkovanla akrebin birleştiği an hasret vakti
Ya bir gardayım ya istasyondasın
Ya bakan benim "Gitmese"nin ucundan ya sensin
Zamanım azalır
Zamanın azalır

Pembeler bulur yerleştiririm kardelenlere
Sözlükler yırtılır beynimde
Susarım konuşmak gerekenin tam orta yerinde
Meysim ya kıştır ya da kış
Soğuklarım üşür
Soğüğün üşür

Varlıkların odak noktasına hasret düşer
Ayrılık düşer
Vuslat baharı bekler umutları saklambaçın ebesi
Yollar kıvrım kıvrım
Ayaklarım düşer
Ya da ayakların

Turgut Uzdu

. Azat Et

<center>
<img
src='http://i39.tinypic.com/23u1tf4.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

AZAT ET

Bırak süzölsün sessizlik
Korkak bir pencerede rastlarsan eğer
Aldırma, gül gitsin
Buğulananlar göz değildir eminim
Yalancı camlardır, sil gitsin.

Göllerde bakma her şafak
Küçük yakamozları geciken bülbüledir
Sen böyle bil gitsin
Kır bütün aynaları
Esrarı nazar etmiş o sefil gitsin.

Üzölme bulutlar kızgın göründü diye
Adetten olmalı, deniz dalgalıysa makbulmüş
Bağrı taş kıyılarına çal gitsin
Devam et gece yarısı rakslarına, kıvır peçeli
Seyircisi bol yerleri senin say, kal gitsin.

Gölgem etrafımda durmadan dönsün
Fasit bir daire bütün istediğim kendi adımlarımdan
Çekinme, çiz gitsin
Heyecanımı köy karşına, vur şakağından
Hiç değilse hayatımdaki giz gitsin.

Korktuğum ayak seslerim uzaklaşsın bedenimden
Desinler ki garip doğmuştu, garip öldü
Simsiyah kokuları sür gitsin
Bir gamzeli tebessüme yamalı bekleyişlerimi çöz
Azat et, ne olur, bir gece de hür gitsin.

Turgut Uzdu

. Baharı Bekleyiş

<center>

BAHARI BEKLEYİŞ

Siyah ve beyaz arasına saklanmış güzellikler
Usta bir sanatkârın parmaklarındaki hüneri sergiler
Ay ışığı gizli tutkuları azat ederken
Yıldızlar kendini bırakır dalgalara
Mehtap gülümser.

Efkârı boşaltılmış sigara paketlerinde bekleyiş
Vuslatın beyazlığına vurulmuş dilek
Nöbet yerinde kayan kızakların hayali takılır soğuk kar tanelerine
Kibar bir öpücük çıkar beyinlerden
Tek goncalı gül bahçelerine.

Kalın ve sert bir ağaçta çiçek açma arzusu tüter
Baharlar gecikir
Sokaklar kaygandır düşüslere gebe
Bülbül sesleri yankılanır
Baykuş sesine gizlenen her gece.

Çoğu gün sayımı ayın son halinde noktalanır
İmgeler dolaşır dört bir yanda
Çılgın rakkaseler gibi ortaya çıkan ucube bir fikir
Şarkıyı dinler: "Dum teke dum tek."
Şiir yazar bir masum şair.

Ufuk getirir dolu bulutları
Henüz filizlenmemiş çimenler bir damlaya aç
Döker yağmurlarını şimşekler çakar
Ve tohumları sarsar
Çok az yaşanmış uğultular.

Güneş kızgınlığını atıp saçlarını sarıya boyar
Değişecektir artık siyah beyaza mahkûm küçücükler
Çiçeklerde gösterecektir kendini her tonu renklerin
Öncü depremler bitmeyen artçı sarsıntılar diner
Sakin bir uykusuna hazırlanır tabiat rüyasını yaşamış beklentilerin

Turgut Uzdu

. Bakış Açısı

Baktığım her yer ışıldıyor bu akşam
Pencereme gül konacak
Uzaklardan bir el uzanıp
Çaresizliğimi kovacak
Belki, belki yanağımı okşayacak

Katmerleşecek gece
Mehtap bir kızıl gonca diyecek
Biliyorum ellerim yine üzgün
Gözlerim
Gözlerim çok sevinecek

Her akşam bayram çocuğu sevinci sarılır yüreğime
Bir tek kapıda dolaşırım biraz mahcup
Şeker değil bu defa istediğim
Başımı uzatıyorum dizlerine
Bir okşayış

Zaman geçiyor, umut titrek
İnanmışlık yarın diyor bu defa
Gül yaprakları serpiyorum gönlümden
Oyun olmaz artık diyorum
Çöktüm
Aynı köşede aynı sabırla bekliyorum

Uygunun tek sevilecek yanı var rüyalar
Bir de hep seni gördüğümü hatırlayabilsem
Sahilde bir pencerede bakışlarımız dursa
Ufuk çizgisini silip atsak
Elimde sıcak ve açık bir çay, seni yudumlayabilsem

Bu olmalı bakış açısı sevgiliye
Sabır ve af sarmaşık gibi sarılmalı düşüncelere
Yaşanmalı heyecan
Yaşayın diyorum
Ve birer gül gönderiyorum bütün sevgililere

Turgut Uzdu

. Balon İsterim

BALON İSTERİM

Balon isterim sepeti olsun
Ya kırmızı beyaz rengi
Ya çimen yeşiliyle papatya beyazı

Yükselmek isterim koparıp ipleri
Varsa çapasını fırlatıp atmak
Ve hiç toprağa baş koymadan
Bulutlardan bir yastık yapıp sonsuza dek yatmak

Sevda sıcaklığı doldurmalıyım içini
Yaşananların güzelliğini almalıyım yanıma
Çirkinleştiği yerden uzaklaşmalı
Hep mavi kalmalıyım

Perilerle dans etmeliyim bacalarından çıkarıp
Taşları yosun yeşiline boyamalıyım
Papatyalar serpmeliyim her defasında "Seviyor" diyen
Gönlüm benim gibi olmalı
Ben gönlüm gibi

Sultanı olup gökyüzünün
Meltemlere hükmetmeliyim
Yıldızları serpmeliyim her gece gözlere
Gündüz seyretmeliyim

Mehtap yerleşmeli gözlerime
Bütün gecelere yakamozları serpip
Karşısına geçip oturmalıyım
Dudaklarımda en güzel nağmeler dalgalanmalı
Sınırsız ve yasaksız
Vuslat türküleriyle dünyayı dolaşmalıyım

Sonsuzluğunca gülümsemeliyim kâinatın
Ne umudum olmalı ne umutsuzluğum
Yarınları silmeliyim dünler gibi
Bugün olmalıyım
Bu günü yaşayıp

Balon isterim sepeti olsun
Ya kırmızı beyaz rengi
Ya çimen yeşiliyle papatya beyazı

Turgut Uzdu

. Başka Yürek

<center>

Senin yüreğin başka
Kaç güneş saklar içinde bilemem
En berrak derelerden bir içim su
Kar beyazında raksı duygularının
Şen yayla güllerinin güzel kokusu
İçime yudum yudum işliyor
Eski bir hatıranın ince dokusu.

Dudaklarına kondur en güzel şarkıları
Nağme sensin aslında, ezgi bakışların
Tebessümün beste ruhuma
İçimde ne fırtınalar esiyor
Ne yanardağlar patlıyor bilsen
Aldanma böyle sensiz, böyle sakın durduğuma...

Kesip biçmek geliyor içimden, yasaklamak bütün yolları
Gönülleri birleştirip bir ayak mesafesine koymak
Ve vuslatı her defasında
Bir eksilterek saymak...

Doynamamak derinliğine gözlerindeki rengin
Ufukların en derinlerinde seni aramak
Ve kızdığım feleği affetmek
Bir daha diye yalvarmak
Yalvarmak...

Senin yüreğin başka
Gülümseyişinin sıcaklığında saklananları bilirim
Kırıltıları aşmış ışıltılar
Kelebek kanadının hassaslığında sesin
Biliyor musun?
Hâlâ bana türküler söylüyor sıcak nefesin...

Özledim saçlarının kokusunu
Ellerindeki yumuşaklığı özledim
Gözlerim sarıp sarmalayınca anlıyorum
Bakıyorum eski dost aynaya
"Ey şair! ", diyorum
"Sen onu özledin, çok özledin biliyorum..."

Turgut Uzdu

. Bazen (Dostluk Üzerine Bir Deneme)

<center>

BAZEN (DOSTLUK ÜZERİNE DENEME)

Bazen insan birini tanır. Acır belki. Belki içi ısınır. "Yardım edeyim." der. "Destek olayım." der. İçinden ilan eder "Ben bu şahsın dostu olayım." O andan itibaren de kendi mantığı, dostluk anlayışı, duyguları nasıl hareket etmesi gerektiriyorsa öyle hareket eder. Mutludur. Sadece dostuyum dediği şahsa dostluk yapmaktır maksadı. Ve dostu olur.

Sevinciyle sevinir, sevincini daha da arttırmak için gayret eder. Üzülüşünde üzülmür ama dostunun daha fazla üzülmemesi için olayı hafifletmeye çalışır. Hayatta böyle şeylerin olabileceğini, normal olduğunu kabul ettirmektir maksadı. Böylece dostuyum dediği insanın üzüntüsünü hafifletecektir.

Sırlarını paylaşmak ister. Kendi gibi bilir dostuyum dediği insanı. İnanır, güvenir, hiçbir zaman ve hiçbir şartta dostuyum dediği şahsın kendisini kullanacağından, güvenmeyeceğinden şüphe etmez, kendisini enayi yerine koyacağını düşünmez.

İnanır ki, sırları dostuyum dediği şahsın yüreğinde kalır. Bir gülümsemek uğruna dostluğu satılığa çıkarılmaz. Dedikodu malzemesi olarak kullanılmaz. Ya da birilerine hoş görünmek için dostluğu bozulmaz...

Eşe dosta tanıştırılır. Değer verdirilir. Adam yerine konulmak öğretilir. Saygı gösterilir.

Bazen karşı cinsten birini dostu olarak ilan eder. Başkalarının beyinlerindeki düşüncelere aldırılmaz. Beklentisiz dosttur kendisi. Yardım da görür. Farklı cinsin bakış açısını tanır meselelere. Aynı karından dünyaya gelmeden de ağabeyi yahut bacı olunabileceğine inanır. Bazen inandığı gibi de kalır beklentisizdir. Şeytani düşünceler gelmeye çalışsa da arada sırada aklına, gün ışığına çıkmadan boğmayı başarır. Çünkü dostuyum demmiştir. Ağabeyiyim, bacısıyım, ablasıyım demmiştir. Bazen inanmayan gözlerin karşısında bu dostluğu sonsuza kadar devam eder.

Bazen insan birini tanır, acır, yardım eder, destek olur, üzüntüsünü ve sevincini paylaştığını sanır. Mutlu olur birine dostuyum demekten. Sonra sorular belirmeye başlar küçük küçük. Hep olumlu cevaplar verir kendi kendine. "O yapmaz!" diyerek bu inancını korumaya çalışır.

Beklentileri görür küçük filizler halinde. Hormonlanmış gibi hızla büyür dostluğu iterek. Ya da sırlarının, başka sırdaşlara duyurulduğunu görür. Bazen bir mahalle, bir köy, bir ilçe sırdaş olur dostuyum diyen şahsın şaşkın bakışları altında. "Ben ona kötülük yapmadım ki!" diye feryatlar uzanır gecelerde düşüncelerin yanına. "Neden?" sorularına bulunamaz cevaplar aranır. Tanıdıkların bakışlarının değiştiğini görür. Üzülür.

Dün yardım ettiği, yol gösterdiği küçük şahıs, bir sabah kendini dev aynalarının karşısında yardım edeni yerlerde ararken bulur. Onun ebatları büyürken dostuyum diyenin ebatları, bilgi, beceri, kişilik ve dostluğunu da yanına alarak küçülmüştür.

Bazı ilk akla gelen olmak onu kızdırır. Dostuyum dediği şahıs, güvensizliğini ifade eder "Bunu sen mi yaptın?" diyerek. Oysa dostuyum diyen şahıs, dost olarak gördüğü şahsın özel hayatıyla da, yaptıklarıyla da, yapmadıklarıyla da, söyledikleri yahut söylemedikleri de ilgilenmez. Ne gariptir ki ilgilenmediği kadar da suçlanır.

Anlatamaz çünkü karşısındaki inanmaz. Sebep, gerçek dostluğu bilmemesi, öğrenememiş olmasıdır. Dostluk, dostuyum demedikçe öğrenilmeyen bir davranış ve anlayış şeklidir. Dostluk yapmayan insanın dostluğu bilemeyeceği düşüncesi çıkar ortaya.

Çocuğuna dede olunmuştur, büyük anne olunmuştur. Eşine ve kendisine anne ya da baba. Onların yapmadıkları yapılmıştır. İnanmadığı şeylere inandırıp yol çizilse bile, bu yolda teşvik destekleri olsa bile, dostuyum dediği tarafından birer birer unutulduğunu görür. Küçük hesaplardan büyük ve çok katlı duvarların örüldüğünü gördükçe, iyice uzaklaşılır. Kendisi kaybedilecektir. Bunu görmeye başlar.

Gidip haykırmak, hesap sormak gelir içten. Dostuyum denmiştir. Yakıştırılmaz ve vazgeçilir.

Gittikçe uzaklaşılır kırmamaya, üzmemeye çalışılarak.

Kalın bir silgi görünür ufuktan. Alınır, hafif darbelerle ama devamlı olarak silinir. Sonunda, bir buruk hatıra kalır yürekte. Sayfa temizlenmiştir.

İhanete uğramıştır dostluk.

Adam yerine konulmanın adamlığı biterken, bir dostu da kaybettiğinin farkında değildir artık.

Turgut UZDU

Turgut Uzdu

. Bazı Geceler

Bir palyaçonun diğer yüzü gibi
Bazı geceler gülümsemek
Bütün pembeleri yakalayıp
Dudaklarını çizmek al kırmızıyla
Sonra gözlerine gömülmek şimşek hızıyla

Yüreğinin dost sesleri arasında
Beyazlarında kaybolmak
Ödünç ateşler alıp damarlarından
Alevler yakmak eski közlerden
Yüzünde kurtulmak sahte yüzlerden

Bazı geceler yıldızlara ulaşım
Burçlarda dolaşım en büyük heveslerle
Denizlere yakamoz, ormanlara ateş böceğİ olmak
Anlatılmaz şey seninle olmak
Damla halinde gökyüzüne dolmak

Bazı geceler elini tutup uzaklaşım nefeslerden
Bir gölgeye kelepçelemek bakışları
Ayak izleri bırakım ıssız kumlarda
Yalnızlığı ümitlerle yeniden sökmek
Ve sınımsıcak dudaklarından bir kez daha öpmek...

Bir karaağaç gölgesine uzanım
Arzuları sayarak teker teker
Yakamozların sırtına koymak yarınları
Her yarında sadece seni beklemek
Bazı geceler bazı gecelerden güzel yapan inan
Sen ve sadece seni sevmek...

Turgut Uzdu

. Beklemek

Beklemek
Bir bakışı beklemek
Vuslatı beklemek gibi
Elinden tutmak
Kordonda gezmek gibi

Beklemek
Bir gülüşü beklemek
Yüreğinde olmak gibi
İşıltılar olup gözlerine
Mutluluk dolmak gibi

Beklemek
Sükûneti beklemek fırtınalar arasında
Huzuru bulmak gibi
Ceylanlar kıskanır ya bakışlarını
Ormanlarda kaybolmak gibi

Beklemek
Isınmayı beklemek yüreğinde
Sevgili dudaklarında yanmak gibi
Kış uykusundan uyandı kelebekler
Bir çiçeğe konmak gibi

Beklemek
Vuslatsız hasret çekmek gibi
Zemberek kurulamaz, saat durur
Gözlerin kapanma vakti
Şensiz ölmek gibi
Ölmek gibi

Turgut Uzdu

. Beklemek de Güzel

<CENTER>
<img
src='http://i39.tinypic.com/2my26vt.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

Beklemek de güzel
Yağmurlu akşamlardan birinde
Bir saçak altında
Gel demek de güzel
Beklemek de.

Rüzgârlarla salınan gölgelere bakıp
Sen sanmak
Uzatıp elini yağmur damlalarına
Gel demek de güzel
Beklemek de.

Sınırları kaldırmak hayallerden
Bulutlarla saçlarının şeklini çizmek
Boynundan öpercesine koklarken ıslak toprak kokusunu
Gel demek de güzel
Beklemek de.

Pembe yanaklarından tutup
Gözlerinde nefes almak
Kucaklayıp hülyaları gönlüne sımsıkı
Gel demek de güzel
Beklemek de.

Saçak altından çıkıp sokaklara
Aramak damlalarca ıslak saçlarını
Venüs'ü çağırırçasına haykırıp
Gel demek de güzel
Beklemek de.

Turgut Uzdu

. Bekletme

Yeniden yap dese ydiler hayat denen resmi
Leylak rengine boyamak isterdim şafakları
Hicran kızılını silerek ufuklardan
Bir el uzatımı yere koyardım mehtabı
Yakamozlar yerleştirdim bütün gözlere
Her yüze ton yerleştirdim pembe bulutlardan
Ve tüm yönlere birer tebessüm koyardım
Sana benzerdi dişlerinin beyazı
Sen doldururdun baharı, sonbaharı
Kışı, yazı...

Gümüş kıvamında aynalar koyardım köşe başlarına
Hiç kırılmayan yürekler bakardı
Özlenen gözler gülümser
Eve gel der gibi göz kırpardı

Polenleri dostlukla kaplardım yüreğin gibi
Yüreğim gibi
Oynaşırdu kelebekler gün boyu üstünde
Gözlerine bakardım her ışıltıda
Gözlerime bakardın

Ne çare aylar uzadı ömür gibi
Ne sesin var, ne nefesin, ne kokun
Fırça yok boya yok ilham yok
Perim yok
Ne çare sen yoksun

Yetmedi mi ayrılığın ıstırabı
Gel artık gecelerimin gülü
Çöz dilini artık
Şarklar söyleyip şiirler çığırsın
Gecelerin şu suskun bülbülü

Hayallerimi gönderiyorum avuçlarına
Şafak ayazlarında ısıtsın seni
Çok bekledim
İnsaf et artık
Daha fazla bekletme beni

Turgut Uzdu

. Bekleyiş Yorgunu

Uzaktasın biliyorum
Avuçlarının sıcaklığı dokunmadı parmaklarıma
Ne kapımı çalan bir rüzgârsın
Ne pencereden yansıyan ışık

Bir tufan birikti gözlerimin ardına
Damlalara damla kadar yakınım
Dünyayı sırtlamış gibiyim
Ağırlığınca hüzün
Ağırlığınca sessizlik

Bekleyiş yorgunuyum
Ne bende mecal var adım atmaya
Ne sende

Umut bağıladığım bulutlara kırıldım
Dalgalar gibi sensiz vuruyor yüreğime
Ne seni getiriyor
Ne beni götürüyor
Bekleyiş yorgunuyum dedim ya
Gönül yalnızlığımı bekliyorum

Geldim desen
Keşke ellerini versen de yüreğini ısıtsam
Isınsam

Uzaktasın biliyorum
Avuçlarının sıcaklığı dokunsun artık parmaklarıma
Kapımı çalan rüzgâr sen ol
Ne pencereden yansıyan ışık
Bitsin yorgunluğum
Gözlerime resim ol

Turgut Uzdu

. Belki

<center>
<img
src='http://i27.tinypic.com/20f2u7t.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

BELKİ

Gidişinin kesikleri kanıyor yüreğimde
Seni sensizlikle değiştiğime inanamıyorum
Mevsimsiz damlalar beynimi eziyor
Hatıralara sarılmış çığlar yuvarlanıyor
Çırpınıyorum bir el bulmak için
Damarlarım tutuşuyor
Ben yanıyorum.

Göç mevsimi yaşanıyor bakışlarımda
Kendimden uzaklara kaçmak bütün isteğim
Gözlerimdeki hasreti görmek istemiyorum
Düşman oldum aynalara
Nerede bana bakan bir ayna görsem
Kırıyorum.

Durulmuyor bir türlü sular
Tutunacak bir yüreğe uzanıyor tekrar tekrar ellerim
Heyhat!
İçimdeki sellerde boğuluyorum.

Alıp ayaklarımın altına ezdiğim tohum
Yeniden filizleniyor her defasında
Kendi halime gülüyorum
En solgun renklere boyuyorum goncaları
Muhakkak bir tanesi kurtuluyor
Şaşkınlım
Boynum bükülüyor
Belki diyorum.

Sarı ve dalgalı saçlar serpiyorum rüzgârlara
Bülbül gagalarına nağmeler yerleştiriyorum
Dudaklarımda hüznü bir tebessüm
Ten kokusunu mehtaba serpiyorum her defasında
Yürek sıcaklığını avuçlarıma alıyorum gizlice
İçim gibi yanan her şafak
Aynı köşeye yazdığım belkinin sonundayım.

Gölgeme bir gölge yaklaşır bu gün diyorum
Fırtınaların uğrak yeri pencerelerde
İçim alev alev
Aynen dünkü gibi
Hep bekliyorum.

Turgut Uzdu

. Ben Ağlarım

<center>

BEN AĞLARIM

Sessiz bir akşamüstü hüzünle gidensin
Gelmeyensin
Bir türlü dönmeyen
Dönemeyensin.

Yanında götürdüğün ölesiye dokunmak istediğim tenin
Düşündükçe düştüğüm
Düştükçe her defasında düşündüğüm yokluğun...

Hem yasaklanmış
Hem saklanmış bir öpüşün ölçsüzlüğüne dalamadık bir türlü
Ufuk çizgisinin aynı kalınlığına hapsettik bekleyişleri
Gönlümüzü orada bıraktık
Aynanın iki tarafında yalnız kaldık
Yalnız kaldık.

Geceye düşen şiirlerimin tadıydın
Gönlümün huzur duyduğu her gecenin
Tek adıydın
Manzarasıydın.

Beni duyduğunu biliyorum sesim gelmese de
Hep görüyorum oysa aklımın şekli sensin
Aldığım nefessin
Duyduğum sessin
Aslında sen sen değilsin
Parça değilsin şarkılardaki gibi
İçimdeki bensin
Aşksın
Sevgisin
Hayat sensin, kendisisin beklentilerimin.

Biliyorsun bulamadık bir sığınak
Sığınamadık
Savaşlar asırları aştı da
Barışalım dediğimiz her gelişte
Bir türlü birbirimize tutunamadık
Tutunamadık işte.

Zamanın verdiği molalara vurgunum
Sende duruyor her defasında
Bir yerinde görmek isterim seni
Günü belli değil
Saati belli değil.

Gözlerim yukarılara bakar
Bir hain el tutar hemen gökyüzüne düşman bulutları

Rastgele savurur
Kırk kilitli kapının ardına kapanır sevinçlerim
Sana benzetemem bir türlü
Mavilik ağlar
Ben ağlarım...

Turgut Uzdu

. Ben de Çocuktum

Karamsar düşlerim yoktu o zaman
Arada bir yerlerden düşerdim herkes gibi
Hayat yemek ve oynamak arasındaydı
Bir gündüz vardı, bir de gece
Dün yoktu yarın yoktu
Bugünü boyardım her canım sıkıldığında
Karıştıracak bir şeyler bulurdum en sonunda
Sıkılmayı unutturdum

Koşmak en güzel şeydi hedefsizce
Arada düşüp dizlerin kanaması
Bazen iki damla
İnadına yeni bir oyun gelirdi ardından
İnadına yeni bir koşu

Hep bildiğim nasihatleri dinlerdim büyüklerden
Anlamsız yumruklar sıkardı içimi
Ben bildiğimi okurdum
Bildiğim beni

Günler saç taramayı öğretmişti
Uzun saçlılara gizli gizli bakışlar atardım
Çaktırmadan konuşsun diye yaklaşmalar
Ses tonuna hayranlık
Gizli bir yarış başlatırdım kızlarla
Nazikliklerince yenmeliydim onları

Oyunların hep en tatlı yerinde duyulurdu annemin sesi
"Yemek hazır, gel artık!"
Midemin isteği galip gelirdi çoğu zaman
Belki de korkum
Gözüm oyunda girerdim eve
Dedim ya
Ben de çocuktum

Yürek çarpıntısını daha sonra tanıdım
Şu dizlerin titremesi yok mu
Nasıl korkardım görecekler diye
Havadan sudan kelimelerin arkasına saklardım heyecanımı
Tatlı bir oyundu her şey
Ders çalışmak, koşmak, uyumak
Ve her gece neredeyse bulup en güzel düşleri
Teker teker toplamak

Nasıl da geçmiş zaman
Hâlâ oyun oynayasım var

Oyunlarla sırtlamışım kütükte yazılı yılları
Farklı renkler bulmuşum
Yürek yangınlarını söndürmüşüm geceler boyu
Ters esen rüzgârlara set olmuşum
Lokmaların isyanını tanımışım boğazıma

Anlam verememişim ardından gelen Şu sebepsiz gözyaşlarıma

Orada bıraktığım beni arıyorum artık
Saçlarımdaki beyaz o beyaza benzemiyor
Kardan adam da yok artık gözleri kömürden
Ne kış eski kış ne de yaz
Dizlerim titremeyi unutmuş
Sık sık geriye bakar oldum
Bir tek sayfalık ömür
Satırlar boş

Düşlerime siyah bulaştı artık
Hüzün yazıyor saatler
Anlamsızlık doğuyor her şafak
Hedefsiz koşuyorum her esintinin önünde
Yüreğim düşüyor olur olmaz yerde
Her defasında yaralı
Her defasında üzgün

Hâlâ dün yok hâlâ yarın yok
Bu yaşta böyle olurmuş derler ya
Artık renksiz günlere uyanıyorum
Hayat bir oyunmuş ben bir oyuncu
Şimdi anlıyorum

Turgut Uzdu

. Benim Gölge mi

<center>
<img
src='http://i35.tinypic.com/5dv5uf.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

BENİM GÖLGEM Mİ

Aldığım nefes garip, yürüdüğüm yol garip
Bu benim gölge mi ışıktan korkup saklanan
Bir türlü aşkına kavuşamayan garip...

Saçları taralı kelimelerine mi vurulmuş
Güzel ve sahte elbiseler giydirirdin ya hani
Yoksa
Bakışlarının yalancı çıplaklığıyla mı mest olmuş...

Geceler boyu ardına saklanmış göz kapaklarının
Yokluğundan korkup
Karanlığın sessizlik renkli kozasına mı gömülmüş.

Bu benim gölge mi
Kulaklarında gidişinin sesi dinmeyen
Kaygılı ışıklara mahkûm şafaklar doğuncaya kadar
Dipdiri seni bekleyen.

Kıvrımlı yolların buluşma noktası odur diyen
Ama bir türlü beni sana
Seni bana getiremeyen
Bu benim gölge mi
Yazın ayazlarda üşüyen?

Turgut Uzdu

Turgut Uzdu

. Benim İçin Gel

<center>

<img
src='http://i42.tinypic.com/351fswi.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

BENİM İÇİN GEL

Karanlığın içinden fıskıran ekolu sesler çıldırtır beni
Bir garip duyguya esir düşer bedenim
Sana benzetirim mehtabın yüzünü
İçim titrer, dışım titrer, üşürüm
Dünkü gibi bilirim
Güneş doğunca ancak susar
Geceyi mateme boğan yanık sesli kuşlar.

Hasretinden kıvılcımlar saçan yürek ateşim
Beyazı saklayan siyahı beklerim süresiz nöbetlerde
Kuytu köşelere siner, korkar her akşam
Ne çok sever sabahı melekler gibi izin
Gölgen gibi yavuklusudur bulutlar
Gökyüzüne yayılan şu mavi denizin.

Ey güneş!
Neden saklanırsın günün yarısında bilmem
Bir gece de ürkme yalnızlığımdan
Uzat artık dağların ardından başını
Benim için gel
Bahar barışın ruhumla, küçücük pembelerle gelincikler
Papatyalar salınsın
Tatlıya bulanmış bir rüzgâr okşasın yüzümü
Ateşleri sönsün yüreğimin
Huzur yalnızlığıma kovsun
Yarısı nasılsa yok,
Bir defalık bırak canım güller olsun.

Uzanıp koklayayım yanına
Neşeyle haykırırsın serçeler
Duyayım "Seviyorum!" dediğini
Unutayım ayrılıkları, gidişleri, gelmeyişleri
Merhametsiz bir gecenin yine beni beklediğini.
Bir defa da benim için gel
Hâlâ seni bekliyor
Kar beyazı soğuk düşüncelerin altından sana uzanmış bu el
Ne olur
Ne olur benim için gel.

Turgut Uzdu

. Bensizim Bu Gece

Bana uzağım yine bu gece
Bir kıvılcımlık umuda tutunmuşum
Beklemek kendimi beklemek kadar zor
Avuçlarıma koyduğun yalnızlık hırçın
Sokaklar boş
Gözlerimde hüznün
Ben inadına üzgünüm yine

Şafakları küstürdün gözlerime
Ne bir hayal var ne bir düş
Ey sevgili
Can sevgili uzak durma
Gel artık
Çık kuytu gölgelerden gözlerime düş
Gözlerime düş

Karanlığa mahkûm ettim yarını
Bir kör fenerle gidiyorum
Ne yol belli, ne bir iz
Ne elimde elin var
Ne baktığım gözlerin
Bekleyen bir ben varım şimdi
Bir de gelemeyen bir ben

Yıldızlara küskünüm, kızgınım
Gecelere kilitledim teker teker tutup
Her defasında kuyruğuna boşuna bağlamışım dileğimi
Üzgünüm
Git gellerin pençesinden kurtar kendini
Yüreğimden hiç gitmedin
Gözlerime de gel artık, gel

Sana uzağım yine bu gece
Bir kıvılcımlık umut bulmuşum
Beklemek kendimi beklemek kadar zor
Avuçlarıma koyduğun yalnızlık hırçın, yorgun
Sokaklar boş, sokaklar bensiz
Gölgesizim
Gözlerimde hüznün
Ben inadına üzgünüm yine
İnadına sensizim
Anlayacağın bensizim bu gece de dün gibi

Turgut Uzdu

. Beynimdeki Gece

Issız bir gece yarısı
Karanlık karanlığın koynunda
Sahibi meçhul gölgelerin ayak sesleri kayıp

Bazı pencerelerde sarımsı ışıklar perdelere yapışmış
Bacalardan sonbahara tek tük dumanlar uzanır
Kapılar gelme dercesine kapalı

Boynunu bükmüş sokak lambaları
Utancından bakışları önünde
Bir kaybı arar gibi

Yürüyorum
Ayaklarım dokunmuyor kaldırım taşlarına
Sessizliğin sırtındayım

Ne ardımda bakışlarım ne önümde
Sisler bürümüş düşüncelerimi
Gülüyor muyum ağlıyor muyum belli değil

Hani masalarda el ele tutuşur ya yavuklular
Kitap sayfalarımda kalır her gün okuduğum
Bir türlü yazamadığım

Ne görünen var gönlüme ne selam veren
Ben sarhoş, caddeler sarhoş sokaklar sarhoş
Göğsümde dost bir yüreğin sesi

Bilmece nefes almak, vermek
Kuru teselli giyinmiş hayaller
Ve avuçlarımda gezinen hayaletler

Zamanın kırık zembereğinde sallanan dün
Uzağa dua, uzağa niyet
Azaldıkça çoğalan bir kum saati yarın

Beklenen şafak sarı ışıklarıyla
Sabahı doğuran gece her gece
Labirentlerde dolaşan ruhum

Bir tek ışığın izinde
Bir gülücük
Ve bir öpücük...

Turgut Uzdu

. Bırak

<center>
<img
src='http://i40.tinypic.com/2hqz7s9.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

BIRAK

Bırak filizleneyim olduğum yerde
Kime zararı olur toprak kokmamın
Yüreğine koyduğum bir lokmanın
Kime zararı olur
Berrak bir pınardan
Bir tek
Bir tek yudum almanın.

Bırak yeşilleneyim kendi tonumda
Hangi rengi boğarım, gücüm mü var
Kendimce başlattığım bir bahar
Ne olur dokunma
Bana heveslenip süslensin ağaçlar.

Bırak büyüyeyim, gölgem olsun
Aşıklar aşkı anlatsın dillere.adını yazsın kalplere derin
Yapraklarım mutlu şarkılar döksün nağmelere
Yüreğim bir ateş bulsun kendine,
Hem yaksın hem yansın
Yaz gelsin
Üşümesin gönüller
Sıcak bakışlar bütün soğuklara dayansın.

Bırak meyve vereyim rengârenk
Gören gönüller çiçeklensin
Ümit vereyim yarınlar dolu dolu
Birleşsin yalnızlıklar, yalnızlığı öldürsün
Bakmasın hüzne gözler
Avuçlar gülsün.

Bırak dökeyim yapraklarımı
Yeni filizler heveslensin bana
Yeşillensinler bensiz baharlara
Bir ömür bir şiire sığar
Hatta bir mısraya sığar da
Mısralar çabuk biter bilirim
Her canlı gibi köklerim kurur
Bir gün ben de ölürüm...

Turgut Uzdu

. Bırak Gitsin

Gülümse
Derin bir nefes al
Yol çok
Gitmek isteyen mi var yanından
Sakin ısrar etme
Dur deme, gitme deme
Bırak gitsin
Söküp atmıştır zaten kalbinden seni
Unutma
Ruhu yanında olmayanın
Hayır gelmez bedeninden
Yaz avuçlarında bir yere
Bu söz şairin birinden

Gülümse
Yorulmuşsundur zaten memnun etmeye çalışmaktan
Dinlen biraz
Bırak gitsin
Arkasından bakma sakın
Bırakma yüreğini
Üzülme
Sakin gözlerin ıslanmasın
Unutma
Bazen mecbur kalır insan gitmeye
Gölgesini yanında bırakır
Gönlünü almadan gider
Kolunda gezerken mutlu bir pano
Bazen
Ensesine yüz takıp da bakar gözlerine
Uzakları tarar
Yorulmuştur, bıkmıştır senden
Çaktırmadan başkasını arar
Bazen sudan bir bahane bulunur herhangi bir yerden
Dikkatle incele
Bir kalemde çizgi çekilmişse üzerine
Sen tamamını sil o elin
Avuçların sıcaklığı yürekte gelir
Yüreği soğuk olanın unutma
Avucu sıcak olmaz, olamaz

Gülümse
Derin bir nefes al
Yol çok
Gitmek isteyen mi var yanından
Bırak gitsin
Bir tiyatrodan alınma sahnedir o
Bırak perde insin
Maske düşsün
İp kopmuştur zaten
Oyun bitsin...

Turgut Uzdu

. Bil Ki

<center>

BİL Kİ

Bir gün mecnun gibi yollara atarsam yüreğimi
Yeter diyerek isyancılara karışırsam
Bil ki bütün yönler sana doğrudur.

Ferhat gibi dağlara vurursam kendimi
Yangınlarım henüz sönmemiş demektir
Bil ki özleyişlerim doğuştan suçludur.

Bir dost bulup yanıma Kerem gibi
İzlerini nefes yaparsam ayaklarının
Bil ki sırtı dönük gölgelerin hâlâ acı kokuludur.

Bil ki içimde okunan sala senin yüzündendir
Aşkımın yetim kalışı
Kâğıtların beyazındaki inatlık
Mısralara küskünlüğü tanıdığım bütün harflerin
Hep gözlerini göremediğimdendir.

Sağ elim kaşlarımın her zaman üzerindedir
Gönderdiği sinyallerin dönüşünü bekler bakışlarım
Hayaletler sarar tam yarısını gecenin
Uykusuzluğum bil ki sağımı solumu çekiştirmelerindedir.

Çarşaftaki mutluluk seni çizdiğimdendir
Varmışsın gibi gül kokan sırtına atarım kolumu
Şafakla beraber düşlerime yerleşmen var ya
Umudun sırrını ancak çözdüğümdendir.

Gündüzlere nefretim günlerin sensizliğindedir
Horoz sesleri koparıyor seni gözkapaklarımın ardından
Caddeleri, yolları, evleri niye yapmışlar diye sorarım
Bil ki kendi gölgemle yoldaş olmam kimsesizliğimdendir.

Turgut Uzdu

. Bilemedim

<center>

BİLEMEDİM

Bilemedim
Ne fırtınalar varmış yüreğinde
Sezemedim
Çılgın rüzgârlar uğramaz
Kar yağmaz sanıyordum, don tutmazdı seni
Üşümezdin
Ateş düşmezdi gönlüne
Hani alevler yakmazdı seni
Ayak izleri uzamazdı günler boyu, geceler boyu
Giden ağlatmazdı...
Gözlerin bir defa hıçkırır sonra susardı hani?
Bilemedim
Dizin başka baş beklermiş uzansın diye
Saçların başka ele vurgunmuş
Okşasın diye
Bilemedim
İz bırakmasa da damlalar
Kırpıkların ıslakmış
Gönlündeki yaşlar
Gönlündeki yaşlar sabahlara kadar damlarmış
Bilemedim
Bütün yıldızlar senin için çırpınır
Senin için ağlarmış.

Ne gözünde bir damla olabildiğim
Ne gönlünde
Bilemedim.

Turgut Uzdu

. Bilemedin

Aşk dedikleri çok nazlıdır bilemedin
Çok narindir çabuk kırılır,
Çarçabuk üzülür olur olmaz şeye
Ölümsüz bir kale gibi gölgesi
Küçük bir ters rüzgârda nasıl da yıkılır gövdesi

Bilemedin bir yürek neye çarpar
Yüreğin hiç çırpınmadı ki
Hangi çaresizlik bileğini büker
Uzattın mı sıcaklığını ellerinin
Uzatmadın ki

Sahte ışıklara bir kez kanar göz
Bir kez inanır masum bakışlara
Bilemedin inandırıcı olan tek yalan vardır
Söyleyenin kulakları hep kapalıdır
Yalanım ben diyen haykırıışlara

Kişi kendi gözünü görmez
Işığın siyahlığını nasıl bilsin
Gitmeye karar vermişse düşünceler
Kim söyleyebilir
Kim söyleyebilir giden nasıl geri gelsin

Sevenler özler, sevenler bekler
Sen ne sevdin ki ne bekleyeceksin
Eminim başını kaldırıp bir sahte gururla
Bir şair beni sevdi diyeceksin
Bir şair beni sevdi diyeceksin

Susuz çiçekler gibi bükecek boynunu yüreğim
Çekilip gönlünde ıssız bir köşe bulacak
Şarılacak yine dikenli yalnızlığına
Sevmesini bilen bir yürek bekleyecek belki
Belki kendi gölgesinden bile saklanacak

Bilemedin aşk ne kadar narindir
Kırdın en ince yerinden bir çırpıda
Dilerim sen de asılırsın bir çerçeveye
Beklersin hep
Beklersin gözlerin kapıda...

Turgut Uzdu

. Bilemiyorum

Dert olmaz mı gidişin içime
Bir türlü sebebi bilemiyorum
Nazar mı değdi ne oldu bize
Bir türlü sebebi bilemiyorum

Derdim ki ab-ı hayat içmişiz
Kim bilir kaç sırattan geçmişiz
Neden sevdaya kefen biçmişiz
Bir türlü sebebi bilemiyorum

Vuslatın çaresi bilinmiyor
Gitmek kolay lakin gelinmiyor
Bazı şeyler var ki silinmiyor
Bir türlü sebebi bilemiyorum

Ölümsüzdü hani şu sevdamız
Vuslat diyeydi her an duamız
Habersizce karardı rüyamız
Bir türlü sebebi bilemiyorum

Turgut'um aşkı söyler aşk yazarım
Rüzgâr olur her şafakta tozarım
Sen var iken mezarımı kazarım
Bir türlü sebebi bilemiyorum.

Turgut Uzdu

. Biliyor musun

Biliyor musun

Ben mi inat ettim beni anlatmaya mısralar mı bilmiyorum

Gecenin sessizliği var parmak uçlarımda
Oysa yankılanan haykırışları duyuyorum
Konuşmak istiyorum
Söylemek istiyorum
Bir kuru inada kelepçelenmişim, susuyorum

Ruhumun büyük yanı olmasa ne güzel olacaktı
Balonlarla, uçurtmalarla yaşayacaktım
Hüzün gibi hasret de damlamayacak avuçlarıma
Bir elma şekeri alıp
Belki dünyayı dolaşacaktım

Oysa şimdi en uzak köşeye kaçıyorum kendimden
Bir garip saklambaç oyunu
Her defasında gönül yalnızlığımı yakalıyorum
Gözlerim kapalı
İstenmeyen bir sevgiliye sarılmak sanki bu

Boyun büküşümü asmaktan yoruldum bütün köşelere
Ellerim soğuk
Hangi martının sevin çığlığındasın bilmiyorum
Kaldırımlarda ayak sesin var
Geliyor musun, gidiyor musun
Gözlerim âmâ, kulaklarım sağır
Sen, sen biliyor musun...

Turgut Uzdu

. Biliyorum

<center>
<img
src='http://i43.tinypic.com/2d9u7n.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

BİLİYORUM

Seni yazıyorum
Gerçekleri hayallere buluşturup
Bakışlarını katıyorum harflere
Mısralara bak
Kelimelere seni sığdırıyorum
Gözlerimi gülümsetiyorsun
Yüreğin ısıtıyor beni
Tipilerde, ayazlarda üşümüyorum.

Parıldayan hayali yollarda koşup
Yakalayınca gönlünü
Ekolu sesler yankılanıyor kulaklarımda
Bahar dolu dünyalarda geziyorum
Yağmurlar ince, yağmurlar kibar ve ıslak
Seviyorum diyorsun
Sevildiğini biliyorsun.

Hatırlar mısın deniz kenarında dolaşacaktık
Bir bahçede oturup
Tam beş çay içecektik
Yaşanmışlar yaşanmamış gibi
Her şey farklı olsaydı diyecektik belki
Belki susarken dillerimiz
Ellerimiz uzanıp cebinden zamanın, birer parça çalacaktı
Saatler üçe kilitlenecekti gecenin bilinmeyen yerinde
Gülümseyecektik mor gecelere inat
Dalga seslerini itecektik elimizin tersiyle
Saati yaşayacaktık yürek yüreğe...

Bak gittin,
Gidişini, gelmeyişini yazarken titriyor parmaklarım
Gözlerine bakamadım son defa
Elini tutamadım
O günden beri inanmazsın
Bir saniye bile seni unutamadım...

Sensizim şimdi
Sahipsiz bir kıtanın
Sensiz bir vadisinde
Sahipsiz bir kıtanın
Soğuk bir nehrinde
Boğulamayan dip taşları gibiyim
Ne çırpınabiliyorum ne ardından gelebiliyorum

Hüznüm çalgınca yontuyor beni
Ne ağlayabiliyorum
Ne susabiliyorum
Saatler durmuyor
Biliyorum.

Turgut Uzdu

. Biliyorum Gidiyorsun

<center>
Hayallerimi bırak
Ellerini tutayım her gece, her sabah
Saçlarında yuvarlanayım
Tutuştur yüreğimde en büyük ateşleri
Seni koklarken ben o ateşlerde yanayım.

Saatler saniyelere uyup yavaşlayacak
Biliyorum siyah ve beyaz görünmeyecek gökyüzünde
Zor, çok zor yırtılacak takvim yaprakları
Yelkenler inecek, umutlar denizlerde kalacak
Rüzgârlar esmeyecek
Terletmeyecek güneş biliyorum
Hatıralarım yine yüreğimdeki yerini alacak.

Sarmaşığın arzuları yarım
Bir türlü uzanamayacak eline
Ve ben her zamanki gibi
Boynumu büküp
Sağlık ve mutluluk dileyeceğim çekingen gözlerine...

Turgut Uzdu

. Bilmeyeceğim

<center>
<img
src='http://i25.tinypic.com/20hnacj.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

BİLEMEYECEĞİM

Ne serin dalgalar ruhumu okşar ne bir meltem
Yalnız gönlümü vururum yollara
Ne bakan sen olursun ne elimi tutan
Ne gözlerinde ışık olurum
Ne de bırakabilirim kendimi
Nazik ve sevecen kollara.

Bir hüznün dolaşır gölgem misali bakışlarımda
Güzelliği boyar solgun renklere
Yağmurun zevkini güneş boğar
Küserim talihime
Her şafak kimsesizliğim yeniden doğar.

Omuzlarımda sensiz gecelerden birinin daha yükü
Kim nerden bilecek bu hazin öyküyü
Sazlar kırık, kemanlar suskun
Kimse söyleyemez bilirim artık
Senin dudaklarından o türküyü.

Çılgınca atmıyor yüreğim, heyecanım kayıp
Üluorta bırakılır mıydı sensizlik, çok ayıp
Ben ki toplamıştım her gece yıldızları
Gülümseyen gözlerine yerleştirmiştim
Mutluluğun olsun diye sayıp sayıp.

Bak gecem gibi yoksun sabahımda
Söyle ben kime sevdiğim bu diyeceğim
Saçların ne güzel kokardı
Şimdi hangi rüzgârla salınır ahenkle
Bilemeyeceğim, bilemeyeceğim...

Turgut Uzdu

. Bir Adım Atmak İstiyorum

Bahar vardı eskiden
Çiçeklerin raksını seyrederdim esintilerde
Kelebekler alçalır yükselirdi kararsızlıkla
Bir kuş önce usulca seslenirdi yavuklusuna
Sonra cesaret bulurdu diğerleri
Koro başlardı bir ağacın üzerinde
Serenatların bini bir para
Bir ayak sesi duysalar
Yahut bir gölge görünse bir yerlerden
Sükût sarardı her yanı
Dost mu düşman mı keşfinden sonra gelirdi aldırmaçlık
Notalar canlanırdı yaprakların ışıltılarında
Uzaktan seyrederdim gökyüzünü, yeryüzünü
Bulutların beyazdan çaldığı tonlara bakardım hayran hayran
Bir diz bulurdum hayalimde
Başım uzanırdı usulca
Saçlarım okşanırdı kimliksiz parmaklarca
Uyurdum içinde her şeyin olduğu bir hayal denizinde
Yaz geçti bir kuru sıcak
Bir gönül yalnızlığı çöllerde bütün sokaklarda
İç bükeydi yağmur damlaları
Meltemlerin boynu hep büküktü
Yamaçlar uzak, tepeler buğulu
Patikalar uzanmış sonbaharlara
Gizli yollarda aşk türküleri yankılanmış
Aynalar sevda ışıkları yayan gözleri gösterirmiş
Yürekler sıcak atarmış o yollarda
Dostluk varmış
Sevda varmış
Aşk varmış
Vefa varmış
Bir çalı uçuşturmuş bir gece
Mehtap kayalarla ışıldadı
Bir yol
Son bahara gider levhasının altındayım şimdi
Toprak gül bahçeleriyle örülü
Rengârenk kokular eşlik ediyor meltemlere
Bir adım atmak istiyorum
Yürümek umursamadan kuralların katısını
En sağlam taşlarını sökmek yıkmadan
Usulca bir gülün kalbine uzanmak
Koklamak istiyorum
Cesaret diyorum, sıkıyorum yumruklarımı
Bilmediğim köşelere sakladığım heyecanımı bulup
Nefeslerin en hızlısını çekmek istiyorum
Dizlerimin titremesini özledim
Bakışlarımın gülümsemesini
Bütün hücrelerimle sevmek istiyorum
Birazda sevmek
Gündüz gece fark etmez
Korkuyu yanımda taşımadım hiç
Amma şu kararsızlığım var ya

Vurup tam alnının ortasından
Bir adım atmak istiyorum
Bir adım atmak

Turgut Uzdu

. Bir An

Surları vardı korkulardan örülmüş
Bir baştan bir başına ruhumun
Hükümdarsız bir ülkeydi bu sokak
Bayrağı beyaz
Yaşayanlar gölgesizdi
Kelepçenin diğer ucunda sessizlik vardı daima
Kör güneşli gündüzler yaşanırdı
Işıkları hükümsüzdü.

Avarelik dolaşırdı sokaklarda
Çukurları matem renginde
Tabular nöbet beklerdi köşe bucakta
Tek parçasını kaybetmiş bir yürek
Fersiz bir çift gözden haber beklerdi bütün pencerelerde
Ne gelen görünürdü ne bir haber gelirdi.

Baharlar çiçeksiz umutlar sererdi bayırlara
Yağmur doluydu saatlerin kadranları
Ciliz bir filiz aranırdı yerde gökte
Hatıraların bindiği kirpikler hep ıslaktı
Hangi yöne gidilirse gidilsin
Yürünen kaldırımlar hep aynı kaldırımdı

Gül rengi düşmezdi yanaklara burada
Hayaller hep siyah beyazdı
Uzaklık griye boyanırdı her şafak
Ve acı damlardı yanaklara
Sızılardı yumuşak yumuşak

Gel mi yasaklanmıştı, gitme mi bilinmezdi hiç
Haykırışlar ve hıçkırıklar kolkolaydı
Kırık aynalar görüntüsüzdü
Daracık çizgilerin içine saklanmıştı mutluluk
Bir tek zaman vardı o da yarına sürgündü

Rüzgârlar bazen umutsuz çiçek kokuları getirirdi
Bazen güneş arsızlığının ardına saklanırdı kısa boylu gülümsemesiyle
Bir an boyaların rendi değişirdi virane duvarlarda
Bir çift ayakkabının dönüş sesi duyulurdu
İşte o an bu sokak
İşte o an bütün yalnızlık unutulurdu

Rüya serilirdi sokaklara
Pencerelerden hayaller bakardı yorgun ama mutlu
Mehtap laciverti bir bekleyiş pembeye dönerdi
Bu sokakta bütün avuçlar
Hayali bir ele uzanır
Belki ilk, belki son kez gülümserdi.

Turgut Uzdu

. Bir Çiçek Bul

<center>
<img
src='http://i42.tinypic.com/339kd5c.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

BİR ÇİÇEK BUL

Vazgeçme ümidinden ey gönlüm
Taze bir çiçek bul sona kalanlardan
Çek kokusunu nefes nefes aşkın
Şana sevgiler göndersin şafaklarda
Çok çok uzak diyarlardan.

Çiğ taneleri uğramasın yapraklarına
Ayazlarda hiç ama hiç üşümesin
Bir çiçek bul ruhu rengarenk olsun
Meltemler okşasın saçlarını
Artık geceler umutsuzluğa düşmesin.

Bir çiçek bul son baharlardan
Ton sabit kalsın yapraklarında
Bütün kapılar dostluğa açılsın karşılıksız
İhanet olmasın sakın
Beslendiği masum topraklarında.

Hayat o olsun, tebessümler uçuşsun goncalarında
Say ki son demindesin bir günün
Say ki son sevdası o' dur
Gönlü yalnız gezen
Çaresiz, zavallı şu ömrünün.

Bir çiçek bul son baharlardan, çekinme
Şarkılar aşkı anlatsın sözsüz
Açıl engin denizlere ey gönlüm
Yalasin rüzgârlar yırt bağrını, üşenme
Hiç değilse son defa gülümsesin bu öksüz

Turgut Uzdu

. Bir Daha

Dalgaların dalgaları emdiği bir gece
Gece mi, ruhumda mı karanlık var
Gözyaşlarıma sakladığım hatıralar dökülüyor yine
Neden dağların üzerinde uçuşuyor bilemem
Denize mahkûm martılar
Hatıraların yırtılma saati yine
Bazısı kenarını uzatır
Bazısı tam orta yerinden
Pişmanlığı sırtlamış birkaç resim gezinir gözlerimde
Utangaç bir sızı yüreğimi kazır

Duvarlar sarılır nefeslerime, tıkanırım
Gözün tik takı sesini arar
Her tını unuttur yaşadığını,
Bir adım öndedir hep gözleri, geriye bakamaz
Omuzlarımda çöküşe sebep bir tek gün var

Güneş doğar mı batar mı bilemem
Her huzmesindeki tebessüme kızarım
Dokunduğu yere dikilir filizler
Bir yürekle iki göz dikilir karşıma
Her çay bardağında yeniden umutlanırım

Maziden kalmış bir konak düşünürüm
Kuşsütü eksik bir masa
Üşüyen ellere dokunuş dökülür düşüncelerden
En samimi gülümsemedir görülen
Sessizliğe bürünür dualar: "Gerçek olsa! "
Yaşanmışları yaşanmamışların üstüne koymak en güzeli
En güzeli? Anladım umut etmek
Çalınan zamanları yüklemek saniyelere
Bütün yarınları tutup yularından
Okşamak, sevmek, hepsini tek tek umutla beslemek

Duvarlar sıkılmaz artık nefeslerimi
Tıkanmam
Bilirim bu dünyada yeterince yandım
Dilerim öteki tarafta
Yandığım kadar bir daha yanmam

Turgut Uzdu

. Bir de Ben Varım

Aşkı unuttum sureti gençlikte kaldı
Bir kaldırımım var şimdi bir de ben varım
Coşkun dereler akardı, bilmem neden azaldı
Bir kaldırımım var şimdi bir de ben varım

Bülbül seslerinde keyif, goncada renk
Gökyüzünde açık mavi, denizde ahenk
Artık adımlarım yorgun, düşüncem tüfenk
Bir kaldırımım var şimdi bir de ben varım

Aynalara küskün müyüm, beyazları bol
Önümde ardı olmayan karanlık bir yol
Ne bir el uzanır bana ne sarar bir kol
Bir kaldırımım var şimdi bir de ben varım

Köşeler birer ucube, başında tuzak
Ne doğum yakın bedene ne ölüm uzak
Yalnız yürür ayak izim tıkırdayarak
Bir kaldırımım var şimdi bir de ben varım

İncecik bir ses duyulur artık gel diye
An durmadan geçip gider suda yel diye
Sağımda güneşlik durur solda şemsiye
Bir kaldırımım var şimdi bir de ben varım

Turgut Uzdu

. Bir Dilek Tut

<center>

BİR DİLEK TUT

Kaç yıldız bağladım dileklerimi kayıp gitti
Bir tanesi dönüp bakmadı bile
Kimdir bu insan
Necidir demedi
Sormadı derdimi, ızdırabımı
Hangi mevsimindeyim hayatın
Neler yazıyor yanağımdaki yağmur izlerinde okumadı
Dönüp bakmadı bile
Umutlarımı bağlayamadım
Beklediğimi anlatamadım
Diyecektim ki "Beni de al yanına! "
Diyemedim
Bir de yıldız kayınca dilek dile derler
Kayan yıldızların hepsi kör
Hepsi duygusuz, hepsi bencil
Hepsi bensiz, benden habersiz
Senden habersiz...
Ucuz yıldız rengine boyamışlar
Birileri kızıp fırlatmış duymadı diye
Görmedi diye karanlıklara
Hiç görseydiler dertlileri
Duysaydılar, baksaydılar
Bırakılırlar mıydı başıboşluklara
Hani sevgiyi yaşamayan sevgililer gibi
Hal hatır sorsaydı
Mutluyum deseydi
Mutlu ol deseydi
Sevmenin bile yetmediğini öğrenseydi
Yüzlerce yerimden bağlanmış zincirlere garip hayatımın
Bir halkasını bile değiştiremediğimi bilseydi
Teselli olsun diye hiç değilse
Yalandan gülümseseydi azıcık
Öyle yapmadı öncekiler gibi
Kendi neşesini yazıp gökyüzüne
Geldiği gibi gitti
Olsun, bırak gitsin üzülme sakın
Sen yine her gördüğünde bir yıldızı kayarken
Alışkanlık de, belki de
Sevmenin, istemenin yetmediğini bilsen de
Bir dilek tut.

Turgut Uzdu

. Bir Dilek Yaz

İklim iklim dolaşmaya ne gerek var
Bir dilek tut, iliştir bir küçük kâğıda
Üç kişi bul aynı şeyi yapacak
Üç gün say
Yakarken kâğıdı olsa da olmasa da gülümse hayata

Çılgın sükûnetleri davet etme yüreğine
Kabullenişin tebessümünü yerleştir güzelim gözlerine
Beynindeki bulutumsu resimleri gerçeğe boya
Sil at hayatından fluluğu, ortaya çık
Kahkahalar serp etrafına sımsıcak ellerinle

İnsanın en değerlisi gözyaşlarıdır boşa harcama
Bırak neşenle kaysın yanaklarından
Ben gibi yap
Hep seviyor diyerek fal bak
Yüreğin gibi beyaz papatya yapraklarından

Ne düşüncelerinin gölgesinde kaybol
Ne güneş olmayı arzula
Bir dilek tut sevdiklerin için
Sağlık de, mutluluk de, başarı de
Unutma bunlar nasip olmaz her kula

İklim iklim dolaşmaya ne gerek var
Bir dilek tut, iliştir bir küçük kâğıda
Üç kişi bul aynı şeyi yapacak
Üç gün say
Yakarken kâğıdı olsa da olmasa da gülümse hayata

Turgut Uzdu

. Bir Gece

Otobüsten inmek bu kadar mutlu etmemişti beni
Dışında sakın bir tebessüme inat
İçimde fırtınalar kopuyordu sevinçten
Sana geliyordum
Sana geliyordum yollara, yıllara, günlere inat

Yol boyunca dudaklarını koydum cama
Hep gülümsedi gel artık derken
Her kıvrım sendin nazla uzayan
Yokuşlar inişler sendin sakın, bazen sinirli
Ve otobüsten indim, vakit henüz erken

Sen durağıydı burası, yüreğimin çırpındığı son durak
Saçlarının kokusu yayılmıştı bu şehre
Bahçeler dudak rengindeydi
Uçtum mu, yürüdüm mü bilmiyorum
Hülyalarımın arasında yaklaştım yaşadığın semte

Gözleri yoldadır diyordum içimden
Tam köşeye sabitlenmiş
Hemen dönsem, söksem kilidi diyordum
Gözlerime takıp bakışlarını
Sana, sana geliyordum

Yıllar, aylar geçti sanki kaç adımlık mesafeydi bu
Döndüm köşeyi nihayet, gülümseyişini yakaladım
Uzattım sevgimi gözlerine
Tam kalbinden tutup heyecanının
Hasretle kucakladım

Dünya döndü mü durdu mu bilemem
Öldüm mü mutluluktan, doğdum mu yeniden
İnanılmaz bir gerçek gökyüzünde, yeryüzünde
Ben miydim
Söyle sahi ben miydim tutan sınırsız ellerinden

İçine sevgi katılmış sütlaç kâseleri geçti sırayla masadan
Yüreğimi yazdığım bakışlarımı okudun teker teker
Hep özlediğim gibi gülümsedin
Elini uzattın tam uzattığım an
Yakaladın sıcaklığımı sevdiğini söyledin

Ve güneş sabırsızca uykusuna uzandı
Nasil geçti zaman, gün nasıl bitti bilinmez
Uzun bir gece duruyordu karşımızda
Sırtında bekleyişler, umutlar, vuslat yüklü
Kulaklarımızda gâh klasik bir müzik, gâh yanık bir türkü

Bir gece diyordum ya hep işte yakalamıştım yarınılardan birinde
Pencerenin kenarındaydık ellerim ellerinde
Yıldızları sayalım dedim, şaka bu ya
İnandın

Terasa çıktık ben senin peşinde

Siyahın altına gizlenmiş lacivertten çıkardık yıldızları
Başladık saymaya, karşımızda ışık ordusu
Bir ses duydum aniden tanıdık
Telefonun alarmı çalıyordu, açtım gözlerimi
Allah kahretsin, yine rüyaymış bu!

Yine hayali bir gece
Yine bir sahipsiz rüya
Neden bilmem hep böyle rüyalar görürüm
Anladım,
Ben ancak böyle bir rüyada mutluluktan ölürüm

Turgut Uzdu

. Bir Gece Daha

<center>
<img
src='http://i36.tinypic.com/inqwko.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>
BİR GECE DAHA

Hani bir gece diyorum
Uyutsak feleği sessizce
Ele ele tutsak
Bir gecelik zaman çalıp
Yakamozlarda dolaşsak gizlice

Maviye boyasak gökyüzünü bir uçtan bir uca
Siyah katsak yıldızlar görünsün diye
Gözlerinden yansıtacak yer yana ışıkları
Yürek sıcaklığıyla tutuşturacak birer birer
Hiç biri sönmessin diye

Seslensek mehtaba
Nazlanmadan gelse
Dudaklarında tatlı bir tebessüm
Bir gecelik de olsa
Bütün samimiyetiyle mutluluk dilese

Ben saçlarını okşasam
Işıktan melekler eşlik etse parmaklarıma
Boynuna dokunsam sıcacık
Bir saadet rüzgârıyla titresem
Saçlarımdan ayakuçlarına kadar

Bütün gece sussak
Gözlerimiz, ellerimiz bedenlerimiz konuşsa
Biz onları dinlesek
Işıklar dans ederken kendi sesinde
Biz kendimizi emanet etsek doyulmaz bir raksa

Uzatıp bakışlarını şafak
Bizi görse sarmaşık misali dolaşık
Vazgeçse doğmaktan
Bir gece daha bağışlasa
Mutlu olsun diye bu iki âşık

Bir gece daha bağışlasa
Mutlu olsun diye bu iki âşık

Turgut Uzdu

. Bir Gölge Olmak

Canım
Dost yüreğini koydum yüreğime
Ellerinden tuttum
Yılları sildim hayatımdan
Bir günü yaşıyorum artık
Diğerlerini unuttum

Bahar sensin
Gül sensin, çiçek sen
Doyasıya koklamak istiyorum
Güneş bile dokunmasın sana
Üstünde bir gölge olmak istiyorum

İyi ki varsın
Nefes almak sen oldun biliyorum
Bırak pembeleşsin yanakların
Ne olur
Hep gülümse, hep gülümse diyorum

Canım
Canımsın, kalp atışımsın
İssız sokaklarda çok titredi tenim
Sen varsın artık
Tek ışığım sensin, tek sıcaklımsın

Biliyorum yüreğimdeyim
Yüreğimde olduğun gibi
Sakin bırakma beni gözyaşı çukurlarına tekrar
Hep yanımda kal, benimle kal
Mutlu olayım bir ömür, şimdi olduğu gibi

Turgut Uzdu

. Bir Gün

<center>
<img
src='http://i43.tinypic.com/vytqhj.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

BİR GÜN

Bir güne bir günü sığdırmak zor gelir bazen
İnce ve tülümsü bulutlar serilir önüne
Ferhat olmak gelir içinden
Şirine gülümsemek...

Aynalar dikilir karşına
Kaçıncı kırılışdır yüreğinin
Kaçıncı haykırışıdır
Susarsın

Olsun dersin kırarsın bütün aynaları yürek sesinle
En tiz sesiyle haykırır beynin
Seviyorum dersin
Çöllere düşmek istersin Mecnun olup
Mahzun bakışlı ceylanlarla dertleşmek istersin
Bir günler kum taneleri olur yakar beynini
Susarsın

Son defa dersin
Son defa güneş doğup yaksın avuçlarımı
Okşayayım dersin millerce uzasın saçları
Düğmeler çözüldükçe iliklenir
Yağmurlar başlar doludizgin
Şimşekler çakar
Boynun yine bükülür tesellisiz bulutlar misali
Susarsın

Bütün köşeler senindir
Bir gölge beklersin güneşini kesecek
Yüreğinde esecek meltemler misali ılık
Bir tebessüm
Bir gün bir kalp sesi duyarsın sıcacık
Titreyişler incelir yavaş yavaş
Kucaklamak gelir içinden
Mikronlar kadar küçük bir ışıltıdır
Korkarsın

Kocaman yüreğinde kaybolmasın istersin
Gözlerine hapsedersin
Bahçıvanı olursun, budarsın
Filizlensin diye dua edersin gün bitmeden
Sürgünleri uyanık rüyalarını renklendirir
Umutlanırsın

Tek renkli gökyüzünde ebem kuşaklarını kovalarsın
Renklerde çiçek tonlarını yakalarsın
Yakaladım sanırsın
Toplarsın kırıntılarını umutlarının
Belkilere sararsın

Yüzünü yarınlaraya çevirip
Bir gün diye yazarsın kocaman ve gece renkli harflerle
İşıltının üzerini örter sin yıldızlarla
Kendi sıcaklığında güneş i yakarsın

Bir gün
Bir gün saniyelerin senden hızlı yaşadığını anlarsın
Göstermezsin kimseye
Köşelerin en ıssızında
Bir başına kalır
Dün gibi tekrar ağlarsın
Toplayıp bütün gücünle yaşanmamış hatıraları
Bir gün diye kır dığın aynalardan yarınlaraya bakarsın, bakarsın, bakarsın.

Turgut Uzdu

Turgut Uzdu

. Bir Gün leceğim

Bir gün leceğim
Yirmi dört saatten birinde
Herhangi bir dakikada
Son kez nefes alacağım
Hatıralar doluşacak bir anda beynime
Gnahlarımla sevaplarımı alıp yanıma
Bir gün leceğim

Keşke şekillendirebilsem o anı
Bir tablo çizer gibi çizsem
Lacivert bir gökyüzü üzerimi örtse
Yıldızlar birer birer elveda dese
Beyazını sevdiğim bulutlar okşasa yüzümü
Sırnaşsa bir meltem
Güle güle dese

Gözlerimin önünde bir çiçek olsa
Uzansa burnuma nazlı nazlı
Doymadığım saçlar gibi koklasam
Hasretler silinse ciğerlerimden
Bir çift gözün sırlarına dalsam
Keşke demesem
İyi ki tanıdım desem
İyi ki yaşadım desem
Kapansa gözlerim yavaş yavaş
O gözlerin ışığında
Sessizce uyusam

Bir gün leceğim
Yirmi dört saatten birinde
Herhangi bir dakikada
Bin defa bana yakışır da sana hiç yakışmaz diyerek
Son nefesimi uzatıp sana versem
Sen hiç ölmesen
Hiç ölmesen

Turgut Uzdu

. Bir Hayal

<center>
<img
src='http://i41.tinypic.com/2lxj87a.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

BİR HAYAL

Dönmek üzere başladığı yere
Tutturmuş kendince bir mutluluk şarkısı akıyor
Gözlerinde mutluluktan birer damla yaş
Mehtap gittikçe yaklaşıyor.

Uyku pusuya yatmış atılmaya hazır gözlerimize
Gece ötmeye başlamış şaşkın kuşlar
Hele bir saka, konmuş en yakın dala şakıyor
Beni de alın yanınıza diyerek mehtap
Biraz mahcup, iyice yaklaşıyor.

Dağların esaretinden kurtulan güneşle birlikte
En tatlı elbiselerine bürünen uyku fırlayıp yerinden
Göz kapaklarını bir hamlede yakalıyor
Her gece görünen rüyalar
İşte bu gece de rengârenk yaklaşıyor...

Buyur diyoruz içimizde sıcaklığı ateşin
Otur ateşin başına bekle şafağı
Bak çadırda dans eden ışıklar azalıyor
Klasik bir müziğinin eşliğinde derenin
Çılgın türkülerle bu defa şafak yaklaşıyor

Ve maziye ekliyoruz çadırda bir geceyi
Karsız, dolusuz, yağmursuz
Ağaçlar uykusuz gözlerle baka kalıyor
Saatın alarmı çalmaya hazırlanırken
Bu rüyadan uyanma vakti de bak yaklaşıyor...

Turgut Uzdu

. Bir Kez Daha

Çözemediğim bir soruya takılıyorum her baktığımda
Cevabı silik
Noktalamaları sildim bakışlarımdan
Durmadan anlamsız cümleler kuruluyor
Söyle gülümseyen yüzüm, söyle
Her şafak aynalar neden ağlıyor

Aradığıma uzağım sana yakınlığıma inat
Hasreti yaşarken vuslata da dokunmak varken
Zamanı çalmak bir defa daha çıkarıp sandığından
Gülümsemek dün gibi
Ve seviyorum demek tam güneş doğarken

Yokluğunu okumaktan bıktım baktığım yerlerde
Dokunmak istiyorum tebessümlerine
İzin ver gölgen olayım
Üşüyen yüreğimi ısıt
Bir gece daha titremeden yanında kalayım

Seni istiyorum ey hayalim
Ete bürün, kemiğe bürün
Yorulduğum bulanık bulanık tütme
Yakmak istiyorum yandığım gibi
Sabahlarıma doğ artık, güneşim ol
Ateşim ol, sevabım ol, günahım ol
İnat etme, gel bir kez daha
Hiç değilse
Hiç değilse bu gece mehtabım ol

Turgut Uzdu

. Bir Meltem Bulsam

Her gece umut ararım gökyüzünde
Yıldızlar küskün, mehtap küskün
Kıyılarında dolaşırım kimsesizliğin ayaklarım çıplak
Bir meltem bakınırım ruhuma
Uzaklardan gelse derim koşarak

Elimi tutsa yüreğini koyup
Geldim dese gülümseyerek
Serinletse yanan bağrımı
Kapasam gözlerimi
Nefes alsam her defasında "Bu sensin! " diyerek

Güneşleri unutsam
Dalgalarında gezinsem bütün denizlerin
Sevda yelkenleri açılrsa hayatımda bir kere daha
Okşayışlarında dolışsam kelebeklerin
Tutup yüzünden hülyamın baksam
Karanlığında bulunsam hep göz bebeklerinin

Baş koysam dizine
Bir gecenin rüyasını gerçek kılsam
Şafağı yaşasam aynı yöne bakarak
Sönmüş yüreğim yan artık desem
Aşkı bulup tekrar beni yakarak

Bir meltem bulsam diyorum gecemin koynundan çıkarıp
Her yönüme assam
Dinmek bilmeden esse gönlü yalnız ruhuma
Yaşanmışı tekrar yaşasam
Bütün saatleri meltemlerde dolışsam...

Turgut Uzdu

. Bir Resim

Güneşin yaktığı bir ten
Pembemsi
Gözlerden fıskıran ışıklar mutlu
Beyazı saklayamamış dişler
Ve öpülesi gülümseyen dudaklar

Ateş nasıl vurmuş dışarı yüreğinden
Nasıl tatlanmışsın ey gül
Nasıl sevmesin garip bülbül seni
Başını koyup göğsüne
Yıldızları nasıl söndürmesin

Hayallerin en güzellerini çizip gözlerine
Sana bakıyor kararan her gecede
Bir merdivenin en üst basamağında
Ya da bir köşede sana rastlıyor
Seni kokluyor her şafak

Garipliğine aldırma bülbülün
Yüreği yüreğin kadar dosttur, sevecendir
Meltemlerin sırtında hep okşayışlar gönderir saçlarına
Gülücükler gönderir
Kendini gönderir ellerine alasin diye

Uykuların içinden bir uyku seçer
Yıldızlısı en bol olanı
En sevdiğine adını yazar
Uzanır bir kumsala sırtüstü
Sessizliği dolayıp kulaklarına seni hisseder
Seni duyar
Rüya bu ya, uzayıp gider mutluluk
Ve gün ağarırken gizlice
Rüya biter.

Alır resmini çerçevesinden
Titreyen parmaklar okşar saçlarını, dudaklarını
Belki bu gece gelir diyerek
Toplayıp saklar yüreğine
Yıldızların en parlaklarını.

Turgut Uzdu

. Bir Sen Kaldın Bir de Ben

Be hey bülbül
Bir sen kaldın Şu dünyada ağlayan
Bir de ben

Ne derdini dinleyen var
Ne seni anlayan
Neredesizliği yaşar dillerin

Kar tanelerine hasretsin
Karanlığı sevmezsin bilirim
Kıyılardan uzak yaşar hep ellerin

Goncanın katmerleri çeker seni
GülleŐmesi dünyalar eder
Günler Őafađının sırtındadır güllerin

Hasret duman duman uzanır vuslatına
Hayalinin ucuna koyulur yarınlar
Her sabah çiylenir "Gitme! ""lerin, "Gel! ""lerin

Ağla bülbül, ağla
Ağıtlar yak, türküler söyle
Ancak inan ben gibi olur sellerin

Be hey bülbül
Bir sen kaldın Şu dünyada ağlayan
Bir de ben

Turgut Uzdu

. Bir Sevda Şiiri Yazsam

Bir sevda şiiri yazsam diyorum
Belki fırtınaların dans ettiği bir yalnız gecede
Yağmur damlası olsam diğer damlalardan uzak
Yüreklere damlasam
Belki soğuk bir gecede üşüse ellerim
Sıcak bir bakışı özleşem
Haykırsam karanlığa
Seviyorum desem
Bir sevda şiiri yazsam diyorum

Bal rengi gözleri anlatsam
Güzel bir gülüşe takılsam gece boyu
Elimi uzatsam tüm sıcaklığıyla sevdamın
Tutsam, getirsem gözlerimin önüne sevgiliyi
Saçlarını koklasam
Eğilsem kulağına
Seni seviyorum desem, seni seviyorum desem

Yürek atışlarını duysam sevecen
Gülümsediğini görsem içinin en derinlerinden
Seviyorum dese
Ben de seviyorum dese
Dünya mı kalır ayaklarımın altında
Nefes alır mıyım acep

Ah sevgili ah
Şu mesafeler bir adıma sığsa bir gün
Bir nefes sıcaklığı yakınımda olsun
En eşsiz masallar gibi anlatsan sevdanı, sevdamı
Ellerimi tutsan
Dizine başımı koysam
Saçlarımı okşasan
Rüyalarımı gerçekleştirdiğim bir uyku olsa
Uyutsan...

İşte böyle bir sevda şiiri yazsam diyorum
Belki fırtınalı, yağmurlu bir gecede
Belki ellerimi yalnızlığın üşüttüğü bir an
Döksem yüreğimi
Böyle bir sevda şiiri yazsam.

Turgut Uzdu

. Bir Sümbül Boyun Büktü

Güneşe âşıktı sümbül
Her sabah hasretiyle uyanıp gözlerini dikerdi gökyüzüne
Sıcaklığını beklerdi deli karanlıklarda
Yalnızlığınca umut doluydu gönlü
Hasret doluydu
Vuslat kaynardı gözlerinde

Yüzlerce çiçek vardı rengine meraklı
Beni ısıtsın yeter derlerdi dualarında
Oysa sümbül biraz daha ısıtayım derdi güneşi
Isınmayı öğrensin
Sevmeyi, sevilmeyi öğrensin

En güzel gözyaşlarını damlatsa da seherlerde
Umursamadan doğar, geçer giderdi üstünden
Dönüp bakmazdı sümbüle
Bıkmadan usanmadan umut kokar
Umut yazardı her yeni güne

Yoruldu sümbül arayışları seyretmekten
Gölgesine baktı, ben varım, buradayım dedi
Kapkaralara bürünmüş bir rüzgâr esti yamaçların arasından
Hayallerinden koptu sümbül
Beli büküldü, dizleri tutmaz oldu çaresizlikten
Kucağına uzandı çiğ taneleriyle ıslanan toprağın
Derin bir nefes aldı son defa bakarken güneşe
Sıcacıktı yüreği
Isıtamadım dedi son kez
Kapadı gözlerini bin bir acıyla
Son kez gülümsedi

Bir sümbül boyun bükümüştü

Turgut Uzdu

. Bir Şey Söylemedin Giderken

Gittin bir akşam üstü
Mehtap sensiz
Dalgalar sensiz
Sere serpe bıraktın gölgeleri
Şimdi hepsi bedensiz

Islığı sustu rüzgârın
Karanlığa gömdü kendini mehtap
Güneş kızgın doğdu bu sabah erken
Çok bekledim
Bir şey söylemedin giderken

Çılgın dalgalar dövdü yüreğimi
Başımı çevirdim, bakamadım
Ayak seslerin durur kulaklarımda
Şimşekler yağmur getirdi gözlerime
Gittiğin köşeye oturdum, ağladım

Bir şey söylemedin giderken
Ne sebepten bahsettin ne dönmekten
Yeşiller kurudu umutlarımda
Sarardım
Korkuluklara döndüm beklemekten

Hayatımın tek nakışıydın
Söküldü bütün eflatunlar, pembeler
Ayrılığı işledim her satırına
Siyaha büründü
İnanmazsan bak sensiz bütün geceler

Sevgide korku olmaz derlerdi
Ya beni de götürmezse iye uyandım her şafak
Vadiler yarattım endişelerimden
Sen gittin
Ben ardından baktım gözyaşlarımı yudumlayarak

Denizler yüreği derdim, engin
Sevda dehlizlerini saklar masmavi sular
Hasret labirentlerine atıldım
Çıkış bulamadı inan
Uykusuz bütün uykular

Bir şey söyleseydin giderken
Gelmeyeceğim deseydin, dönmeyeceğim deseydin
Bilirdim hiç değilse
En karanlık acı çukurlarına atar mıydım kendimi
Giderken bir kelime olsun söyleseydin

Bak şimdi, azraili arıyorum köşe bucak
Gel dese
Gel dese sensiz yaşamaktansa
Her gün ölmektense

İnan gideceğim koşarak

Turgut Uzdu

. Bir Şiir Yaz

Güneşi bütün gece bekledim
Uykunun önünden kim bilir kaç defa geçtim
Rüyalarına rastladım tebessüm dolu
Tek tük acabalar
Yüzlerinde bir tereddüt bir tereddüt
Kırmızı bir şarap şişesini doldurdum can sıkıntısından
O gece bütün karanlığı içtim

Düşüncelerimi yaydığım sahile uzandım
Dalgaların kıyıyla oynayışı tam seyirlik
Papatya falı bakar gibiydim
Tutayım dedikçe bir naz bir naz

Şimdi bir umut var dağın ardında
İçim ısınacak
Gök mavi deniz mavi
Papatya beyazı düşüncelerim
Anladım gülümseyeceğim biraz

Sabahı karşılamak kaldı şimdi
Elinden tutup dağlarda vadilerde koşturmak
Uyandırmak zamanı goncayı, beyaz gülü
Yeni bir güne açıp kanatlarını "Haydi! " diyen bülbülü
Havalar sıcak
Nedense vuslat mevsimidir yaz

Bak yine geçiyor önümden rüyalarından biri
Uykuyla uyanıklık arası gülümsüyor
Vakit geldi
Haydi, boş oturma
Bana bir name yaz
İçi vuslat koksun
Mehtap olsun, yakamoz olsun mısralarında
Sevgiliye koy adını
Bir şiir yaz
Bir şiir yaz

Turgut Uzdu

. Bir Şiir Yazsam

Bir şiir yazsam
Bakışlarınla bana baksa mısralar
Seni anlatsam
Bir şiir yazsam
O şiir dikkilse her yalnız gecem gibi karşıma
Rüzgârlar gibi dokunsa saçlarıma
Yüzümü okşasa
Bir şiir yazsam
Senin dudakların olsa
Seviyorum dese
Seveceğim dese
Bakıp gözlerime gülümsese
Bir şiir yazsam
En derin yerine gömse ayrılığı denizlerin
Eller her mısradâ tutuşup gezse
Bir şiir yazsam
Mısraları yürüyüşün gibi olsa
Yürüyüşüne benzese
Salınsa adımlarında
Her harfi sıcak olsa şiirim
Yüreğimi ısıtsa
Sarılsam anlamlarına
Koklasam
Bir şiir yazsam
Sen gibi koksa
Rüya gibi yaşasa vuslatımı
Her gün gülücüklerle dolsa
Aşkî yaşasa güneş ve mehtap
Her nefeste yalanları kovsa
Bir şiir yazsam
Mısralar bittiğinde
Mısralar bittiğinde canım
Her şey gerçekleşse
Bir şiir yazsam
Seni anlatsam
Okurken benimle olsan
Noktadan sonra
Sen hep yanımda kalsan...

Turgut Uzdu

. Bir Tanem

Yeni doğmuş bir bebeğin kokusu gibi
Koklayıp birkaç ömür yaşasam
Bakışlarından yudumlasam ab-ı hayatı
Kem gözlere inat
Daima yüreğinde kalsam

Bıktım her zor anımda dost aramaktan
Her defasında kendime sarılmaktan bıktım
Elimi uzattığım her yerde yokluğu tutmaktan
Çorak topraklara benzedim
Adını haykırıp sen diye yarılmaktan bıktım

Bulutlara yükledim hayallerimi her mehtap
Aydınlanır yüzün, tanır, gülümserim
Bakarsın perinin biri son verir yalnızlığıma
Uzanırım
Elini tutar ellerim

Yıldızlar serperim saçlarına
En çılgın pistlerde koşar yüreğim
İşte bu dostum derim,
Sevdiğim derim
Bir tanem derim

Karanlığı deliyor bu akşam yine
En uzaklara fırlamış ok gibi bakışlarım
Ne küçücük pembelere boyanmış umutlar
Ne kibarca bir tebessüm var
Yine boş dönüyor avuçlarım
Yine boş

Turgut Uzdu

. Bir Tekne Verin Bana

<center>
<img
src='http://i36.tinypic.com/1zvfoft.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

BİR TEKNE VERİN BANA

Bütün bir yıla yayılan son baharımın geceleri
Böyle yalnız mı yatacaktınız
Hani gözlerinde ışıklar raks edecekti
Hani aynalar hep gülecekti...

Kahkahalar dolduracaktı kulaklarını, gözlerini
Ayuçların yanacaktı hani
Kolunu hep omzuna atacaktın
Yalnızlık korkacaktı hani...

Bak şu haline
Yüregindeki çatlaklar kan çanağı
İki damla gözyaşına eriyip bitiyorsun
Buruşturup atmak üzeresin umutlarını
Hep yeşil kalacaktı, bekleyişlerin
Söz vermiştin nerde, hani...

Beynindeki ten sıcaklığı saatleri susmakta artık
Şafak olmakta
Ruhunu hapsettiğin şu karanlık zindan
Kapıları kırmakta artık.

İhanetin gecedен geceyedir bilirim
Bütün bir yıla yayılan son baharımın geceleri
Baharı bir türlü yakıştıramadığım saatler
Güneşin ışıklarına saklanmış
Yeni bir gün adlı boş vaatler
Ve yalnız geceler...

Hani, hani sabun köpüğü gibi olmayacaktı sevgiler
Hani yemyeşil rüyalarda uyanacaktın
İhlamur yapraklarının şarkısını çalarken rüzgâr
Hani sen hep onu yaşayacaktın...

Dostlar
Kırık dökük olsun bir tekne verin bana
Onsuzluğu sonsuz denizlere açmak için
Bir tekne verin bana
Bir tekne verin bana
Son baharımın şu son gecelerinden kaçmak için.

Turgut Uzdu

. Bitiş

Tüm yaşadıklarımı sakladım yüreğime
Gidiyorum, sevin, sevin ki gidiyorum
Belki son kez
Yarınlar ne getirir ne götürür
İnan sen gibi
İnan sen gibi ben de bilmiyorum

Vazgeçilmezlerin çınar olduğu bir orman bakışların
Sararmış yaprakların rüzgâra teslim vaktindeyim, anladım
Hüzün patikalarında sürüklenmek kademmiş
Topla cesaretini ne olur, yerini bil, değerini bil
At adımını artık at

Bana yine ayrılık, yine hasret
Yanaklara yine yaş düştü

Yağmurlar üstüme yağıyor hangi yüreğe saklanmaya çalışsam
İnancımı kaybettim gülümsemelere
Ya elbisesi sahte ya sesi yalan
Ey şair
Ne yükseklere çıkabildin
Ne rüzgâr olup süresiz esebildin, ne ağırlığın bilindi
Hafifliğine yolcusun artık, oyalanma git
Bir yüreğin vardı kendince sıcak
Yine aldın ayaklarının altına
Ezdin, ezdin

İç çekişlerinin sorumlusu sensin, şikayet etme artık
Gözyaşlarını silme sakın
Her damlası bitiş hatırlatsın
Kopardı dalından bir imamın duası yahut kapkara bir yel
Sürüklen kendi kazdığın mezarlara
Göğsüne saklayıp hatıralarını
Hep git yaşadığın mutlu yazlara

Ağla gözlerim
Gülümseyen bakışlar yok artık, yok, yok
Sen duy hıçkırığını, sen gör geceyi yırttığını
Görülmemiş şafaklarda kaybol

Bük boynunu sonra kimsesiz gölgelere
Utanma yarınlardan, hepsini kır

Hani, hani yüreğinde bir mezar vardı ya
Zamanı geldi
Damlaların sırtına bin
Sakın bakma arkana şair
Bir daha çıkmamak üzere usulca oraya in

Bir hiç uğruna bitirilse de hatıralarını düşün
Tesellisi olsun bu son bitişin

Turgut Uzdu

. Bitmeyen Şiir

Ben şiire mahkûm şair
Sen şiire mısra sevgili
Kalemsiz yazdığım her harfsin istemesen de
Kaç yıl geçer bilemem
Ben seni bitirmem sevgili

Keşke diyorum, keşke bir asra yazabilsem seni
Her saniyeye sen desem, her güne, haftaya, aya, yıla sen desem
Mevsimlere yazdığım yüreğini okusam bir çırpıda
Dinlesen, dinlesen
Şiir bitmese, şiir hiç bitmese, ben bitmesem

Çiçekler diksem avuçlarıma
Şerin rüzgârlara saçlarını okşatsam
Mehtabın en parlak yerine koysam yüzünü
Gel, sev beni desem
Oturup ilk mısranın ilk harfine boynumu büküp
Sevmeni beklesem

İçtiğim su biter, lokma biter, gözlerimdeki fer biter
Bakışların güneşim olur ya her şafak
Seni okumam bitmez dualarda
Gün gelir ben biterim
Bu şiir bitmez ey sevgili
Bu şiir bitmez

Turgut Uzdu

. Bitsem mi Diyorum

Sonu geldi mi acep takvimin
Sessiz sedasız bitsem mi diyorum
Acımı, haşretimi, umudumu toptasam
Önüne eğip başımı
Gitsem mi diyorum

Düne yazdıklarımı gözlerime yazsam
Her saniye bir gülümseyen yüz görsem her yönde
Yumuşak ve beyaz karlar yağsa üstüme
Ayak izlerime adımı yazıp
Bir meltem misali gitsem mi diyorum

Biliyorum
Biliyorum alevler yakacak yine ruhumu
Hıçkırıklar saklanacak belki boğazımda
Vuslatı yazdığım şu iki yazımda
Bir gölge bulup gitsem mi diyorum

Varlığım sıkıyor sanırım güneşi
Pembeler bulaşıyor yanaklarına
Siyaha boyasam gündüzü beyaza inat
Yalnız gönlümün kuyularına atıp kendimi
Yine kimsesizliğime gitsem mi diyorum

İçim oyuluyor sessiz sedasız
Acısı her hücremde binlerce yaş
Yıllarımı bahar mevsimine çeviren peri
Zamanı mı yaklaşıyor gitmemin
Beyazı karalara bırakıp bitsem mi diyorum

Turgut Uzdu

. Bittim Artık

Ne çocuğum ne zekâm kıt
Hafif de değilim öyle rüzgârda uçacak
Yalanın adını da bilirim
İstenmediğim yerde olmadım hiç
Yeter ki git densin şekli ne olursa olsun
Hiç çekinmem yürek yangınlarından
Ayrılığı büyük harflerle yazarım

Söylemenin şekli vardır bazı açık bazı gizli
Gönlün yoruldu sanırım sevilmekten
Sevmezdim bilseydim yeller gibi
Git dedin ya tavrınla
Giderim
Yola taşkın nehirler gibi

Üzülme sakın
Üzülür gibi de yapma
Karalar var gündüzü geceyi şenlendiren
Ben seyirci âşık
Laf bilmez yalan bilmez dolan bilmez
Lakin bir huyu var
Bir gitti mi pir gider
Bir daha geri dönmez

Ve gittim artık
Dönüşü yok bu yolun
Bende varsın hala olacaksın bu kesin
Amma biliyorum
Biliyorum ki sende bittim artık

Yolum açık olsun
Sen kaldın kendinle, sevenlerinle
Hep mutlu ol mutlu kal
Unutma gülümsemeyi hatırım için varsa biraz
Yüzüne gülücükler dolsun

Turgut Uzdu

. Biz Olsak

Bahçelerde dolaşsak rengârenk
Koklasak bütün çiçekleri dalından ayırıp
Sihirli bir meltem esse ruhlarımızda
Soyunsak bedenlerimizden
Biz olsak bizden sıyrılıp

Ulaşılmaz güzellikleri yaşasak dolaşıp bütün gizlerde
Geceleri mehtabın koynuna uzansak
Yıldızlarla sohbet etsek sırtımız yerde
Sonra çıkarsak ben'leri beynimizden
Gülümseyen bir biz olsak

Desek ki işte gerçek aşk, işte sevda bu
Çıksın çıkmasın her sokağa sen'i diksek
Huzuru bütün sakinliği ile yakalayıp
Bugüne kadar topladığımız bütün rüyaları anlatıp kahkahalarla
Hayallerimizden bile beni süpürsek

Gözlere aynalar koyup her gece, her şafak
Hep sen'i seyretsek
Aynı sözleri söyleyip aynı sözleri yazsak
Güzele meftun, güzele vurgun, doluyu görsek her baktığımızda
Biz artık biziz desek

Bir dudak payı yer bırakmasak benlerimize
Karşılıklı sen diyerek bütün sahillerde koşsak
Canım
Atsak benliğimizdeki bütün benleri artık, sabrım kalmadı
Sadece biz olsak, sadece biz olsak

Turgut Uzdu

. Bizi Dinliyorum

Dünya dönüyor yine
Bir yanına gece yapışık
Diğer yanda gündüz
Saatler geçiyor
Saniyeler ardışık
Dinliyorum

Aynalar değişken
Duş teknesine sinmiş rüyalar
Mahzendeki hatıralar huysuz ve karanlık
Bir noksanlık bakışlarımda
Bir hasret

Alevleri saklayamadım başka alevlerden
Sokaklar yanıp tutuşmuş
Her duvarda haykırışı kafa izlerinin
Sadece kumrular mı mutlu olacak
Ey sorular yıkılın, gidin
Zaten üzgünüm

Avuç içinde el arıyorum gökyüzünde
Yeryüzü hasatta
Ya hayaller gülümsüyor
Yahut bakışlar konuşuyor
Çok çok uzakta

Siyahı beyaza yamıyorum
Şafak saatlere ilişiyor sessiz
Bu defa pembe çiziyorum ufka
Dağlar gülümsüyor kızılığında
Hayalimde tebessüm
Gülüm

Çığırkanlığı başlıyor serçelerin
İçimde günün ağarma vakti
Seviyorum diyorum ayrılığı, hasreti, vuslatı
Sacayağı noksansız tek şey
Denge faktörü olsa gerek
Kulaklarımı uzatıyorum
Yine hasret şarkıları
Seni dinliyorum
Beni dinliyorum

Turgut Uzdu

. Boş Bir El Kaldı

<center>

BOŞ BİR EL KALDI

Bilir misin her dudağa yakışır derlerdi
Senin dudakların gülmeyi öğretirdi gülmeye
Rüzgârlara nasıl tat verirdi saçların
Gözlerin dinlenme yeriydi
Yeryüzüne inmiş bütün yıldızların.

Bilir misin pembe bu tonunu güllerde bulamazdı da
Senin yanaklarına yerleşirdi
Cıvıltıların bülbüllerin dilinden düşmezdi
Ellerini tutardı ya şu ellerim
Hiç ama hiç üşümezdi.

Ah! Ah!
Nerden rastladık aşk ve ayrılık gibi düşman kelimelere
Söküp aldı ne varsa hücrelerimizden
Ya da biz öyle sandık
Ayak izleri tutuşturdu yüreklerimizi
Dilimiz tutuldu, 'Dön! ' diyemedik, bakakaldık
Yandık
Yandık ki ne yandık.

Hatıralar sardı geceleri şimdi, uykuya düşman
Mısralarımın yarını kalmadı
Yumrukladım masaları, haykırdım, çığlıklar attım da
Ayak izlerinden bir teki bile duymadı.

Biliyorum feryatlar faydasızlığın tam ortasında
Bakışlar suçsuz, sessizlik günahsız
Hangi dikkatsiz lügatten kaçtıysa
Bir tek kelimenin gelişi suçluydu zamansız.

Rüzgârlar tadı unuttu, gülümsemeler öldü dudaklarda
Pembelik uçtu yanaklarından
Bülbüllerin yerini her gece baykuşlar aldı
Canım, senden geriye bir tek
Bir tek sana uzanmış boş bir el kaldı
Boş bir el kaldı...

Turgut Uzdu

. Boşluğu Yaşamak

Uzunluğunca kısaydı oysa kıyıları
Bakışlar ufka doğruydı hep
İnanmışlık vardı bir yüreğe
Sarılmışlık vardı
Sunulmuş bir sevgi musalla taşında şimdi
Dualar tercihli

Çiçekler hasret kokuyor rüzgârların avucunda
Gün dün de kalmış yarısız
Giyotin indi bir kez dikiş tutmaz sümbül
Polenler yetim
Bülbül suskun
Hüküm dar bir elbise yapışkanlığınca
Yollar gitmek yazdı artık
Yürümek zamanı dönüşsüz

Gitar telinden kalma bir ezgiydi sıcaklığın
Belki yalan belki gerçek
Söylenmişleri görmeyen gözler dünyasındayız
İşe nasıl gelirse öyle bakmak da var kelimelere
Hatayı yeni hatalarla süsleyip örtmeyi çalar saat
Hazan mevsiminde bir şey değişmez
Aslına döner her şey
Sahte tebessümlere sahte inanışlar
Ve yalanlara kanışlar

Uzattığım eli çekiyorum yüreğinden
Dilerim sıcak hatalar bulursun
Isıtmaktan ziyade bakışları
Sen ısınırsın

Kalmışlığa papatyalar bıraktım
Baharlar bıraktım karalarla aydınlık
Ve anlar diliyorum mutluluk dolu, rahatlık dolu

Turgut Uzdu

. Böyle Sevdim

Noksanlar var hayatımızda
Tatmin olmayı bilmez
Ne kadar doldurursanız doldurun
Bir yeri var ki
Sebepsizdir hiç dolmaz

Masallar doyurmaz karnını
Her tutulan el yeni bir boşluktur aslında
Isıyı bilmek gerek ısınmak için
Ve ruhuyla sevmek
Sevilmek için

Yokluğunu bulmak göz bebeklerinde
Her an onu istemek
zldğnde zlmek
Sevindiğinde sevinmektir
Ruhuyla sevmek

Noksanları yalansızlıkla doldurmak gerek
Olduğ gibi görünmeli görüntü
Aynalardan silinmeli boşluklar
İşte bu benim denmeli
Bu da sensin

Kalp ölür kalbimle sevmeyi öğrenemedim
Akıl şaşırır, bozulur, unuttur, mantık dikilir karşısına
Aklımı sakladım severken
Baki kalan tek varlığım vardı
Ben ruhumla sevdim

Turgut Uzdu

. Bu Akşam İesim Var

İesim var bu akşam

Doldur kadehleri kan rengine
Bu akşam iesim var
Birkaç Şişe devireyim diyorum be saki
Düştüğüm bir boşluk yine
İçinde gezinesim var

Ayrılıklar sardı ufukları yine
Dargınlıklardan uzak gidişler
Siyah neden siyahtır
Hangi mevsim geceye hüznü koydu
ÜŞüyor yüreğim yine tam ortasında gecenin
Yine gözlerimde kendimi bekleyişler

Bazen boyun bükmek gerek kadermiş deyip
İsyanın isyanı boğduğuyerde
Susmak varmış kadehlerin bittiğiy an
Ve kendi yüreğine oturmak
Bir çilingir sofrası kursam diyorum bu akşam
Nasıl da iesim var
İsem diyorum inadına
İsem diyorum

Gecelerime zehir damlayacak yine
Gözlerim barajlar dolduracak sessizce
İçimi parçalayacak hıçkırıklar
Bir köşeye sakladığım bohçamı açacağım her sıkıŐtığımnda
"İyi ki" ler sereceğim güne
İyi ki tanıdım diyeceğim
İyi ki sevdim
Yüzüm gülümseyecek inan her anını hatırladıkça mazinin
İyi ki sevdim diyeceğim
İyi ki sevdim

Son kadehe dokunacak dudaklarım
Ayrılık rengine bürünecek düşüncelerim
Boyun bükeceğim
Bir hasret türküsü yırtacak boğazımı
Canım acıyacak hep acıdığı gibi
Teselliyi arayacağım Őişelerde
Yıkılacak hayaller, umutlar, dünyalar
Unutmak istiyorum yarını
Unutmak istiyorum öbür günü
İesim var
Kaybolasım var bir Şişenin dibinde
Kendimi unutasım var dostlar
Kendimi unutasım var bu gece

Turgut Uzdu

. Bu Gece

Ne sen varsın ne de ben
Kendini kaybetmiş bir yalnızlık rüzgârın sırtında
Bütün tatların çalındığı bir geceye emanet gözlerim
Sen yoksun bu gece
Bu gece gölgem yorgun, gölgem üzgün

Belki son şiiirdir dudaklarımdan dökülen
Avucumda bulamadığım felsefe taşları kadar dileklerim
Bütün söyleyeceklerimi şifreledim bir kelimeye
Özledim
Yürek sıcaklığım nerdesin

Bu gece mevsimsiz hüznlerin dansı var
Yarının meçhullerinde dolaşmaktan bıktım
Aradığım bir dokunuşun sihirli nefesi
Geceye hülyamı yazıyorum yine siyahla
Tül yumuşaklığını unutmuş nedense sesi

Bu gece hasret gecesi
Türkülerde, şarkılarda, umutlarda hasret var
Bu gece gecesizliğin
Olmadığın yerde ben yokum şimdi olduğu gibi
Tanıdım bu gece sensizliğin gecesi

Beynimdeki mağaralarda kayboldum
Gözlerinin ışığı kılavuzum
Pusula iki yöne kelepçeli
Günün iki yarısında yokluğun
Gel, gel çöz beni

Gece, gece olmaktan çıktı sen olmayınca
Ben olmaktan çıktı

Turgut Uzdu

. Bu Gece de

Canım
Bu gece de yoksun
Ben yine yalnızlığımı astım dört duvara
Kafamı vuracak kaya arıyorum
Karalara doladım gözlerimi
Bir yıldız düşürseydin gözlerinden
Bir ışık görseydim
Bir sıcaklık bıraksaydın avucuma
Saklasaydım
İzin olsaydı rüzgârlarda
Ne olurdu ardından koşsaydım
Ne olurdu?

Papatyaları nasıl kandırdın
Nasıl inandırdın
Her yaprağı aynı feryatla ayrılıyordu gövdesinden
Ben mutluydum, yüreğim mutlu, gözlerim mutlu
Seviyor diyordum
Gülümsüyordum
Gülümsüyordun

En bulunmaz renkleri katmıştın hayatıma
Yeniden çizmiştin yarınlarımı
Ateş böcekleri uçardı gözlerimden
Sen tutardın
Şimdi yoksun
Gece yok
Gündüzü sorma sakın
Silindi top yekûn bakışlarımdan
Sen yoksun
Artık ne su su gibi
Ne nefes
Canım canıma küsmüş
Ne bir haber var ayaklarından
Ne dudaklarından bir ses
Bu gece de yoksun
Yoksun...

Turgut Uzdu

. Bu Gece de Yoksun

<center>

BU GECE DE YOKSUN

Gözlerini düşündüm sigara dumanımın arkasından
Damarlarındaki alevin yüzünü yakmasını
Bakışlarındaki satırları okumak istedim
Yüregindeki bütün sıcaklığın
Elini tutan elime akmasını.

Bak bu gece de yoksun
Yıldızlara hükmedip
Gözlerine indirmiştim
Her birinde yanıp yanıp sönen bendim
Bendim sevda tüten nefesler
Yazılıp okunan şiirler, besteler
Aşk kokan sesler...

Türküler çalınırdı, söylenirdi
Sahiplenirdik şarkıları
Şimdi ne şarkı kaldı
Ne yüreklere doluşan notalar
Mahzun bir hüznün kapladı geceyi
Düşüncelerimi sarıp sarmaladı
Uzun tırnaklı pençelere büründü hatıralar
Gece boyu yüreğimi tırmaladı...

Yoksun bu gece de bak
Uzaklar hâlâ uzak
Denizde dalgalar suskun
Ne diyeyim
Anla artık
Sen bu gece de yoksun...

Turgut Uzdu

. Bu Gün Cuma

Bu gün Cuma
Hasretini kokladığım
Varlığına inandığım
Yokluğunu yaşadığım beşinci gün
Üstelik kaçınıcı mübarek gün seni dilediğim
İstedğim...

Sen yoksan bile hayalin var sevgili
İyi ki varsın

Bahara varmak üzere yüreğim
Yeşillikler içinde ceylanlar dolaşacak
Ben gözlerinde sabahlayacağım
Şunun şurasında ne kaldı ki
İki sensiz gün daha
Sonra bir haftayı yaşadım diyeceğim
Gözlerine bakarak
Rüzgârın getirdiği ellerini tutarak
Yokluğunu unutarak ey sevgili
Sensiz bir hafta daha diyeceğim
Sensiz bir hafta daha...

Doya doya yürüyemediğim topraklardasın
Çekmediğim havan,
Göremediğim şafakların var
Bulutların dolaşır üstünde
Ben o yağmurlarda ıslanmadım ki hiç
Gölgene dokunamadım ki

Kalemim, hecem, mısraım, şiirim
Ey iç çekişim
Başımı koyduğum yastığım
Uykuyu haram kıldın gözlerime yerleşip
Umudum, hayalim, neşemsin yokluğunda da
Dudaklarımdaki tebessümümsün

Bugün cuma ey yar, ey yaren
Hasretini kokladığım
Varlığına inandığım
Yokluğunu yaşadığım beşinci gün
Hafta bitti sayılır artık
Seni duyamadım
Göremedim ki seni
En sakın yağmurlar yağsa umurumda değil
Senle yürümedim ki, yürüyemedim ki

Olsun sevgili sen üzülme
Ben cumaları yaşamaya razıyım sensiz
Biliyorum geleceksin
Kızgın değilim, küskün değilim
Biliyorum
Biliyorum seveceksin

Turgut Uzdu

. Bu Gün Cumartesi

Bu Gün Cumartesi

Bu Gün Cumartesi
Sensizliğin tatili yok sevgili
Tam gün, tam hafta, ay, yıl
Her yan seninle dolu
Zaman sensin

Bu gün cumartesi
Bütün sokakları sana çıkar halde çiziyorum
Lambaları yaktım
İnce bir yağmuru yaşıyorum
Gözlerimde umut damlaları

Gönül yalnızlığım doludizgin
Her yön meçhul bekleyiş kadar
Gelmeyiş, gelemeyiş kadar
Takvimin rakamları silik
Ben neredeyim zaman nerede bilmiyorum
Boyun büktüm sana
Bekliyorum

Saatleri kırdım
İki beden sessizliğin tam ortasında
İki yürek
Ne akrep var ne yelkovan
Hareketsizlik hükümdarı an'ın

Mevsim kış dönümü
Kar yağar, yağmur yağar oralarda
Ellerin üşürse ellerimden tut, gel
Ben ellerimi yüreğimle ısıtıyorum
Yüreğim sıcak

Hayallerine sığındım bütün bir hafta biliyor musun
Gülümsüyor dedim gülümsedim
Bekliyor dedim
Bekledim
Bir vuslat anı çalsa bütün şarkılar
Seni yaşasam gözlerinde dedim
İnan yokluğunun içinde kayboldum
Kör bir fener olsun yeter dedim
Kör bir fener

Hülyalara daldım yine ey sevgili
Hülyalardayım

Sen farz edip dolaşıyorum sokaklarda
Kendimle kolkolayım
Görsen bir kez...

Her mevsim bahar seninle, biliyor musun
Her gün sıcak

Yatarken sen, uyanırken sen
Yürürken, okurken, yazarken sen varsın
Nasıl söylesem bilmiyorum

Anla iŖte dünyam kadarsın

Bu gün cumartesi ey sevgili
Bozuk plaklar gibiyim
izildi kader
Hep sen diyorum sen diyorum

Turgut Uzdu

. Bu Gün Perşembe

Bu Gün Perşembe
Yokluğunun dört uzun günü ve gecesi bitti
Sensiz ve bensiz

Kokunu aradım rüzgârlarda
Saçlarına bir tutkunum ki sorma gözlerin gibi
Ulaşılmaz uçurtmalar gibi ardındayım
Rengin meçhul
İpini tutan el benim biliyorum

İki şafağı da dudaklarına benzetiyorum
Tebessüm dolu
Kuş sesleriyle gülümseyip
Karanlıkla bekle diyor
Gülümsüyorum
Bir gün
Bir gün bana da gülümseyecek biliyorum

Yaş akıtmadım gözlerimden inadına
Umut papatyaları açtı beyaz beyaz hep
Beklemenin kendisini teselli ettim kendime
Hasrete biraz umut
Hicrana sen kattım
Yaşanır oldu sensiz yaşanmaz dediğim saniyeler
Her vuruşunda içim biraz daha mutlu
Sana yaklaşıyorum diyorum
Hayalin dünyam ey sevgili
Varsın
Geleceksin
Geldim! Diyeceksin, biliyorum
Geldim! Diyeceksin...

Gün döndü ey sevgili
Bu Gün Perşembe değil artık
Yokluğunun dört uzun günü ve gecesi bitti
Sensiz ve bensiz
Ete kemiğe bürünmese de henüz bir sütlaç kasesi
İyi ki varsın
İyi ki hayalin var...

Turgut Uzdu

. Bu Kaçınıcı Hüzün

<center>
<img
src='http://i29.tinypic.com/2v8gx8n.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

Nağmelerin isyanı oyar içimi
Seni düşünürüm, beni düşünürüm
Yönler yokluğunu yazar bıkmadan usanmadan
Gelmeyişin eser acı acı
Üşürüm.

Yırtarım her defasında geceyi
Kan çanağı gözleri karşılar şafağın
Bir filiz ararım
Umutsuzluğu rastlar insafsızca
Hükümsüz bir dudağın.

Silik bir resimdir gözkapaklarıma çizdiğim
En katı sisler arasında gezinirim
Yas tutar saatler
Saniyelerin sesleri balyozdur
Ben her defasında ezilirim.

Gün yorgundur beklemekten
Gelmeyişine kızgın, kovar güneşi
Görünmezlik siyah tüllerini kat kat örter
Çöküp içimde bir köşeye ruhumda kelepçe
Dinlerim " Yok! " diyen o sesi.

Saymadım bu kaçınıcı hüzün ömrümde
Namlusuz kurşunlarla kaçınıcı vuruluşum
Kaçınıcı damla avuçlarımda ağlayan
Sensiz aynalarda bilemezsin
Bu kaçınıcı başı dik duruşum.

Kokunu sevmeyen, çirkinliğince huysuz
Binlerce örümcek olur yokluğun yatağıma üşüşen.
Düşüncelerimde, hayallerimde, rüyalarımda binlerce ısırik
Katlandıkça günlerimin iki yarısında
Ruhumdan bedenime yokluğun olur bir ince sızıyla düşen.

Kızgın hançerler saplanır ciğerlerime
Gelmeyişin nedendir anlayamam
Varsın bütün parçaları ıstırap boyansın ömrümün
Başka renge yalvarmadım
Yalvaramam.

Karar senin, ben beklerim
Gelirse gelsin sensiz son nefes
Ey kahr dolu rüzgâr
Korkum yok kükremelerinden
İster fırtına ol ister kasırga var nasıl bilersen öyle es.

Turgut Uzdu

. Bu Nisan

<center>

Geçen nisanın ilk günü gibi
Seni arıyorum yine
Yeni açan çiçeğin kokusunda
Konan ilk arının nefesinde
Ya da günün ilk kelebeğinde
Kanat çırpınırlarındaki sessizliğe bin de gel
Dediği her gün umutlarım
Bir düşün
Farklı yönere uçan kumrular şahinlere yem
Dünlerimden kan damlarsa yarınlarıma
Sen gelmemişsindir
Oysa şevk toplayarak çiğ misali yollarda
Her bahar sana geliyorum
Ben geldikçe sen gidiyorsun
Bir türlü ulaşamıyorum
Bitmiyorsun.
Hangi talihsiz yazgı emrediyor
Hangi efsaneye özenip insafsızca kurşuna diziyorsun
Tek manzaram yollardaki renkleri silme artık
Hiç istemediğin olur
Kendi yanaklarıma dizilirim.
Yüzüm asılı kalır uzaklarda
Boynumda insafsız bir kement
Sırtımı meltemlere dönmüşsem
Bir de haber alırsan
Yaşarken ölmüşsem
Sen gelmemişsindir.

Hayallerimi atıp gülümserdi dudaklarım aynalarda
Sımsıkı sarardı kollarım sıcaklığını
Koklardım en derin nefeslerle saçlarını
Hangi derinlere gömdün bilmiyorum
Heyecanın kayıp
Heyecanım taze
Bekleyişim taze
Biliyor musun iç çekişleri dostmuş
Yerini doldurmaya çalışıyor
Saatlerin her sensiz on ikisinde
Seni hatırlatıyor

Kaldırımın soğukluğuna çökmüşsem her gece
Depremlere boyun eğdirmişsen
Her şeyimle yıkılmış, harabeye dönmüşsem
Sensiz yürüyemiyorsam
Geçen nisan gibiyse bu nisan da
Yoluma koyulan yokuşları çıkamıyorsam yüreksiz
Başkalarına sorma
Sen gelmemişsindir.

Turgut Uzdu

. Bu Sabah

Şarkı söyleyesim var bu sabah
Dudakların pembe mi
Saçlarının kıvrımlı mı
Kokusuna dalasım var bu sabah

Yakında mısın uzakta mısın
Yüreğim bir hoş
Senin de öyle mi
Sorasım var bu sabah

Baharı sever misin
İlki sonu fark etmez
Çiçek diker misin şafaklarda gönlüne
Açasım var bu sabah

Gülümsemelerine gizlenmiş mi gamzelerin
Çok bekledim göresim var
Uzat artık ellerini
Tutasım var bu sabah

Nefes alıyorum ya
Bütün rüyaları yırtasım var bu sabah
Her neredeyse gel artık
Sarılıp göğsüne yatasım var bu sabah

Hapsetmekten bıktım artık
Dilim isyanlarda
Gözlerime bak artık
Seviyorum diyesim var
Seviyorum diyesim var bu sabah

Turgut Uzdu

. Bu Sevda Bitti

<center>

BU SEVDA BİTTİ

Yalnızlıkta bekleyen güçlü biriydim
Her zerresi yere basardı ayaklarımın
Gözlerim ufka vurgundu
Ufka tutkundu...
Çiçekleri severdim, kelebeklerle oynayırdı ellerim
Arılara uzanırdı
Damarlarıma çekerdim kokuları
Senin diye
Bütün seslere hayrandı kulaklarım
Sesin diye...
Karanlıklarda dost bir yabancı aradım bıkmadan
Sessizlikle yoldaş oldum saatlerce
Susturuldu
Sustum.
Gözlerim kapanınca yaşadım seni hep
Kırpiklerimin hincından kurtaramadım ne yaptıysam
Gün ışığına çıkaramadım, çıkamadın
Hiç bir şey korkutamazdı beni
Korkmazdım.
Değişti her şey aniden
Sen geldin, gülümsedin, merhaba dedin
Bir damlasıydı sevginin bulamadığım
Yüreğini açtın, denizdi, deryaydı
Çelik zincirlerle bağlanmıştım, göremedim
Sen gelmiştin
Korktum
Gidersin diye titremeler sardı avuçlarımı her el uzatışında
Gitmedin
Gitmeyecek sandım
Gidemez sandım...
Bıraktığın rüzgâr yerlere vurdu yüreğimi
Süründüm ardından, süründüm, süründüm
Bütün gölgelere baktım, bütün gölgelerle birlikte ağladım
Kimse bilmesin diye gittiğin yönü sakladım
İzlerine bakmayı kendime yasakladım...
Seninle birlikte o korkusuz adam da gitti
Gücünü sıfıra eşitlemiş bir yürek kaldı
Bu adam boynunu büktü
Sadece senli rüyalara sevdalandı
Hayata omuz silkti
Arada gözleri, uzaklara dalıp dalıp gitti
Her defasında bir kaba ses böldü rüyayı
"Anlasana artık, anlasana!" dedi
"Bu sevda bitti... Bu sevda bitti."

<center>

Turgut Uzdu

. Bu Son Ağlayışım

Bu son ağlayışım
Bu son damla gözümde düşen
Bir daha ağlamayacağım
Hak etmeyenler için asla
Geri dönüp bir kez bile bakmayacağım

Bu son ağlayışım ardından
Sen görmeyeceksin bile
Sildim yüreğimden
Hayatımda yoksun artık
Haydi, sana güle güle

Ne hayaller kuracağım içinde sen olan
Ne rüyalar göreceğim
Bütün aksiliklere inat
Bütün ayrılıklara, terk edilmişlere inat
Hep gülümseyeceğim

Bu son ağlayışım
Bu son damla gözümde düşen
Buz tuttu yüreğim sana
Hak etmeyen biriydi diyeceğim
Ne seni, ne sen gibileri
Bir daha beklemeyeceğim...

Turgut Uzdu

. Bu Şehir O Şehir Değil Artık

<center>

BU ŞEHİR O ŞEHİR DEĞİL ARTIK

Bu şehir o şehir değil artık
Yağmur düştü bir kez
Seninle sıcaktı hava
Dalgaların neşesi martıların sesinde bulurdu kendini
Rüzgâr okşardı tenlerimizi
Biz gülümserdik
Papatyalar da gülümserdi
Bir türlü ilkbaharı geçemezdi mevsimler
Somurtkan günler doldurdu yılı
Biliyorum
Yağmur düştü bir kez
Bu şehir o şehir değil artık.

Yalnız dolaşıyorum artık sokaklarda
Ayak seslerinin yankısını arıyorum
Bir umut diyorum hiç değilse bana yadigâr kalsın
Her oturduğum masada gözlerini arıyorum
Boş bir sandalye duruyor karşımda
Ağlamıyorum
Biliyorum
Yağmur düştü bir kez
Bu şehir o şehir değil artık.

Islak bir tablo gördüm geçen
Ağlarken bile gülümseyen gözlerin geldi aklıma
Nasıl da yakıştırdı gülümsemek
Her bakışta seni görürdüm yanımdayken
Baktıklarım yabancılaştı
Biliyorum
Yağmur düştü bir kez
Bu şehir o şehir değil artık
O şehir değil...

Turgut Uzdu

. Bu Şehirde Ayrılıklar Var

Bu şehirde ben varım, sen varsın
Bizim gibi yüzlercesi yürür kaldırımlarda
Gökyüzüne bakar, üzülür, ağlar

Bu şehirde sokaklar var
Bazen geleni kucaklar, bazen gideni
Kahkahaların altına hüznün, hüznülerin altına kahkaha saklar kaldırımlar

Bu şehirde şakılar çalınır
Hep onu anlatır notalar
Arada es'ler vardır
Ve biter sözler, şarkılar susar bu şehirde
Rüzgarlar yalnız eser

Bu şehirde bakışlar vardır sevgi dolu
Mesafe doludur çoğu zaman
Bazen ıslaktır
Bazen bulanık

Gölgeler dolaşır kimsesiz sokaklarda
Hatıraları umutlar sarar
Işıklar ağlar

Bu şehirde ayrılıklar var bir tanem
Sigara dumanlarına saklı
Bu şehirde aşklar var
Baştan sona hepsi yasaklı

Boyun büküşler var, çaresizliğe teslimiyet var
Bu şehirde bir tanem
Diğer şehirler gibi gidenler var
Gitmek isteyenler var
Dönemeyenler, gelemeyenler var

Bu şehirde bir tanem
Otobüssüz, trensiz terminaller var
Sıcak sıcak ayrılıklar var bir tanem
Sıcak ayrılıklar var...

Turgut Uzdu

. Bu Yol Benim

Bu yol benim çıkma karşıma n'olur
Dikenleri sivri, gülleri acı
Her köşe başında gölge bulunur
Bu yol benim çıkma karşıma n'olur

Bir başka mutluluk her ayak izim
Ne yazım bellidir ne bir tek güzüm
Gözümde yaşlarım ki süzüm süzüm
Bu yol benim çıkma karşıma n'olur

Ne baharı getir, ne de kışları
Bir araya gelmez uzak uçları
Ellerin semaya yakarışları
Bu yol benim çıkma karşıma n'olur

Hasreti hicranı başa taç ettim
Saymadım günleri bilmem kaç ettim
Yokluğu beynime bir kırbaç ettim
Bu yol benim çıkma karşıma n'olur

Vuslatın haramdır beklemem helal
Gözlerim kördür, dil hücceten lâl
Çıkarsan karşıma derim burda kal
Bu yol benim çıkma karşıma n'olur

Eline yüzüne, güzel gözüne
Beyazlara mahkûm pembe tenine
Tutunup bırakmam eteklerine
Bu yol benim çıkma karşıma n'olur

Lafzına kandığım tatlı dil gibi
Uzanıp tuttuğum sıcak el gibi
Dalında haykıran bir çok gül gibi
Bu yol benim çıkma karşıma n'olur

Garibin kaderi tek yürümektir
Gölgeyi ardından tek sürümektir
Görmeden uğruna hep erimektir
Bu yol benim çıkma karşıma n'olur

Turgut Uzdu

. Bugün Çarşamba

Bugün Çarşamba
Yokluğunun üçüncü
Bekleyişimin sayamadığım kaçınıcı günü

Kelebek kanadı sessizliğinde ruhum
Ufka dalmış gözleri
Ordasın diyor
Varsın
Varsın biliyor

Bütün rüyalarımı hayra yoruyorum sevgili
Kulağım rüzgârda
Az daha yeşil kalsam diyorum bir yürekte
Dost yağmurlarda ıslanmak
Gözlerinde kalmak
Ve mutluluktan ağlamak...

Bugün Çarşamba sevgili
Yarıladım haftayı sensiz
Kollarım saramadı
Sarılamadı
Olsun sevgili umudumu kaybetmedim etmeyeceğim
Biliyorum bir gün geleceksin
Ve ben gözlerinde eriyeyeceğim

Çayıma şeker olursun
Günüme renk
Geceme ahenk sevgili
Ne hayalin sınırı var ne umudun
Yollara bakışın yalnızlığı yaşadığım
Ve her gece yeni bir dünyaya yerleştiriyorum aksini
Yarına taşıyorum

Emanet göndersen diyorum gözlerini
Seyretsem

Bugün Çarşamba
Yokluğunun bu haftalık üçüncü
Bekleyişimin sayamadığım kaçınıcı günü

Turgut Uzdu

. Bugün Pazar

Ve son günü haftanın
Biliyorum gelmeyeceksin
Buradayım
Aç yüreğini demeyeceksin
Belki diyemeyeceksin

Erkekler ağlamaz biliyorum
Saklı gözyaşlarından kimsenin haberi olmaz
Onu da öğrendim
Bilirsin yaşatarak öğretir hayat
Olmazların olur, kalmazların kalır olur
Söz biter
Susarsın

Bugün pazar sevgili
Nerde başlamıştım, neredeyim
Sabırsızlıkta sabrı öğretiyor hayat
Sensizlikle seni beklemekteyim bak
Kim bilir kaç hafta bekleyeceğim
Kaç ay, kaç yıl
Varsın biliyorum
İnan, inan hiç üzülmeceğim

Nerede kaybettim sevgiyi nerede buldum unuttum
Sen neredesin, ben hangi karanlığı sayıyorum belli değil
Yırtık sayfalar elimde
Günleri topluyorum sevgili
Hayaller çiziyorum her anına
Gördüğün gibi yaşıyorum işte
Adı bu

Bugün Pazar sevgili
Sensizliğin devam ettiği gün
Var mıyım
Var mısınız
Bugün Pazar sevgili
Bugün Pazar

Turgut Uzdu

. Bugün Pazartesi

Bugün pazartesi sevgili
Merhametsiz bir yedi gün daha sayacağım
Ne gözlerine dokunacak bakışlarım
Ne ellerini tutacağım

Umudumu öteleyeceğim bir sonraki haftaya
Yine kendimi unutacağım
Hayaller kuracağım dolu dolu
Rüzgârlar kıvrımlarında dalgalanacak saçlarının
Geldin sayacağım

Tesadüfleri hep sevdim aslında
İçine seni saklayacağım
Sevgi sözle söylenmez aslında biliyorum
Yüzüne bakacağım ilk tesadüfte
Gözlerimle haykıracağım

Bir kenarı kırık dalgalar gibiyim
Biliyorum denizlerden kovulacağım
Aynı yalnızlığa vurmaktan yorulduğum her şafak
Neredeyse boğulacağım
Neredeyse boğulacağım

Sağ kulağına bir gül takmak isterdim
Nerde o günler yanağını okşayacağım
Deniz feneri sabrı vardı bende
Varlığım sensiz geçiyor
Yakında sevgili
Yakında yok olacağım

Bugün pazartesi sevgili
Merhametsiz bir yedi gün daha sayacağım
Ne gözlerine dokunacak bakışlarım
Ne ellerini tutacağım

Turgut Uzdu

. Bülbüllere Şarkı Öğretmek

<center>
<img
src='http://i27.tinypic.com/349cvf5.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

Bülbüllere Şarkı Öğretmek

Gecelerime düŐmanlıđın nedendir
Neden güneşe mahkûmum her Şafak
Oysa dinle bütünleŐmek isterdi başım
Sevda denizlerine dalıp gitmekti bütün arzum
Martı kanatlarında çığlık atmak
Uzanıp sakın dalgalara
Seninle mutluluğa yatmak...

Merhametsiz gürültüler doldu kulaklarıma
Yokluğun acımış dikenler doldurdu avuçlarıma
Sebepsiz ayrılıklar doğuruyor yarınlar
ığlık çığlığa çığlıklar
Yakamozlar fersiz, ölüm kusuyor geceye
Bulutlar Şekilsiz
Bildiğin gibi
Ben yine sensiz...

Biliyorum sorsam da söylemezsin
Hangi uzun tiradın son cümlesi
Hangi sahnenin kapanıŐına saklanmış veda
Sessizliğin gardiyanım oldu
Deli gömleği giyinmeye müptela gönlüm
Sensizlik! Arzularıma verdiğin ceza bu mu?
Söyle, Allah aşkına söyle
Gzkapaklarıma neden yasakladın uykuyu?

Hayallerimize bıraksak katı realiteyi
Şimşekler sussa hasretinden yanan
Ümit denizlerine aılsak arada bir
Kimsesizliklerle geceyi yormasak
Şekiller hediye etsek bulutlara
Gülümseme yi tanıtsak Şafaklarda güllere
Ağlatmasak
İnat etme, gel
Gel de en güzel Şarkıları ğretelim bülbüllere.

Turgut Uzdu

. Büyü

Bir büyü'nün tan vakti bu
Karanın içine gizlenmiş beyaz
Ayrılık düşmüş payıma
Ağlamaktan yorgun
Hülyana sarıl bu gece
Her kapanışında sönse de şehrin ışıkları
Ey gözlerim gülümse biraz

Mezar taşlarının arasında bir kimlik herkes gibi
Zembereğin bitmesi beklenen
Aşık suratlara müptela aynalar
Öylesine nazik, öylesine kırılgan
Her ışıkta gölgelenen sen ey beden
Kaybedeceğin bir gölgedir üzülme
Zamansızlığın içinde gizli zaman
Mevsim güya yaz
Gülümse biraz

Yokluğun ölüm gibi, ölüm gibi ayrılık
Çöl kumlarının taşıdığı susamışlık ruhumda
Yaşayanların gönlünden çaldığım yalnızlık
İadesiz bir emanet aşk, sevgi
Nefesler arasında yaşanan kör ıssızlık
Sahipsizliğince kıvranansa da yürek
Adı umut olan bir tabela yaz
Gülümse biraz

Alaca karanlıklara düşen bir tüy tanesi bekleyiş
Sen'in içinde gizlenen Ben
Ben'in içindeki Sen
Kaos yirmi dört saati esir almış
Rüya yalan bir gecelik, bir anlık hepsi
Hayalini yaşadın farz et dilde şarkı, elde saz
Çık ortaya yalancı ruhum
Gülümse biraz

Aynı büyü'nün akşam vakti bu an
Beyazın içinde kıvranıp duran siyah
Uzat elini yüreğim yine
Saniyelerin arasından çal az
Hicran öncesi dudaklarına gülümseme koy
Olsun de boyun büküp yürürken bile
Gülümse biraz

Turgut Uzdu

. Büyü Artık Çocuk

Teslim etme kendini gecelerin yetimliğine
Bırak avuçların boş olsun
Şirtında gezmesin sıcak bir el
Üzülme çocuk
Anne şefkatinde bakışlar varsın dolaşmasın yüzünde
Yanaklarını okşamasın

Kucakla gökyüzündeki bütün beyaz bulutları
Koy yüreğine
Gözlerine en nadide çiçekleri yerleştir
Sakin üzülme yağmurlara
Gül pembeleri doldursun dudaklarını
Hep gülümse

Adımlarını daha büyük at
Ufuk iyice yaklaşsın düşüncelerinde
Kırlangıçların yapışkan çamurları doldursun ellerini
Sakin üzülme
Her tümsek ve çukur düşmek için değildir
Hiç tökezleme

Heyecanları yaşa çocuk
Kalbin fırlasın kafesinden dışarı bırak
Sım sıkı tut azmini göz bebeklerinde
Yürü daima
Sakin üzülme
Yokuşlar yıldırmasın saçlarındaki dalgaları
Karar verdiğin anda es
Kulaklarından eksilmesin
Parmağıyla ileriye gösteren o ses

Mavi gözlerini dinle, bakışlarındaki kararlılığa vurul
Bazen ırmak ol dar havzalarda çırpın
Bazen genişlet gönlünü
Yavaşla ve durul

Her yanın dikenlerle dolsun
Batsın bütün çiviler yüreğine
Burkulma
Dost bildiklerini iyi seç
Sırrını söyle yüreklerinden de gizlesinler
Sakin üzülme
Maskelerdeki iyi niyetli kareler kandırmasın seni
Sahneyi düşün
Yolunu ayaklarına perçinle
Sakin tereddüt etme

Büyü artık çocuk
Kendi parmağın sana yol göstereceğini uzat ileriye
Geri dönme
Ardına bakma sakın
Taş serttir, su akar, gece siyahı sever

Sakin üzüme
Hep bir adım ileri at ayağını
Kolayların zorlaşmasından korkma
Ne ayna ol
Ne yansıma
Sadece kendin ol

Büyü çocuk
Büyü.

Turgut Uzdu

. Can Kokusu

Nereden çıktı bu duman
Yanan kim
Ortalıkta bir can kokusu
Hangi yürek perisine giydirdiği elbiseleri çıkardı
Ateş püsküren gerçeğin sırtışını kim gördü
Nedir bu isteksizlik
Uyanık bir ölüm uykusu

Ben miyim alevler içinde kalan
Bu can kırıkları kimin
Neden her parçası ayrı batıyor, ayrı kanatıyor
Ağlayan kim bu seher vakti
Gölge küçüldükçe küçüldü
Nereden çıktı bu sel
Bu bulutlar ben miyim dolu dolu
Kim zincirledi yine kirpiklerimi damlalara

Ah bu kafam
Dünyanın bütün duvarlarına iz olası kafam
Hangi utanmaz mengeneler sıkıyor her gece her gece
Sakin deme seven her yürek masumdur diye
Sakin deme

Sessizliği ortak et gözlerine gecenin bir vakti
Ağla sen
Oh olsun sana
Sana mı kalmış sevmek, seviyorum demek

Can kokusu sardı her yanı
Canım yanıyor dostlar
Canım yanıyor...

Turgut Uzdu

. Canın Sağolsun

<center>
<img
src='http://i39.tinypic.com/25ri9w0.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

CANIN SAĞ OLSUN

Kalbimin suçu yok ipek saçım
Gözlerimindir bütün kabahat
Bakışlarına kelepçelendi görür görmez
Pembe yanaklarına dokundu
Engel olamadım
Yüreğime söyledi ne söylediye heyhat.

Gülümsemeni anlattı gece gündüz
Gamzelerini çizdi
Omuzlarının beyaz yuvarlaklığında kaydı kaç defa
Endamını gezerken tökezledi
Sesin yazılmamış nağmelere büründü
Ya sen bir melektin
Ya da varlığın yüreğime öyle göründü.

Çarpıntısı başladı ben çaresizdim
Şusturamadım kulağımı, bakışlarımı, hayallerimi
Kapağımda gözkapaklarıma çizildin
Açtığımda her yana
Nereye baksam sen vardın artık, nefes alışımındın
Dedim ya suç ne benim ne yüreğimin
İnanmazsın diye söylüyorum
Bütün suç seni gören gözlerimin.

Ya niye suçlu arıyorum ki
Gözlerim, yüreğim ve kulaklarım sevdi seni
Hangi maddeye girer bilmiyorum
Ya da maddesi var mı
Emin olduğum bir şey var
Artık seviyorum.

Gerisi sana kalmış
Tutup bir kenarından sıcaklığının avuçlarıma koyarsın
Ya da sırtını döner
Dört parçaya oyulmuş ya zaten göğsümde
Biraz da acımaz sen oyarsın.

Kafana takılmasın merhamet gibi şeyler sevmesen bile
Ben kaç ayrılığın altında aylarca ezili kaldım
Kaç defa çırpındım gözyaşı denizimde
Kaç defa boğuldum
Kaç uçurumdan düştüm parçalandım
Belki sever, belki döner diyerek
Kaç defa yeniden canlandım...

Senin uğruna da ezilsem
Boğulsam düşsem parçalansam yeni baştan
Boş ver, beni düşünme
Nasılsa gözlerim sevdi ya cezasını da onlar çeksin
Bırak ne dökerse döksün
Üzülme sen
Sen üzülme
Canın sağ olsun
Canın sağ olsun.

Turgut Uzdu

. Canın Yanmasın

Korkuyorum
Saklamanın anlamı yok
Suskunluğumun mührünü gözdüm
Gitme demek istiyorum
Gitme
Seni seviyorum.

Hani yakardı avuçlarım yüreğini
Şiirlerim dansederdi dudaklarında
Her mısradada aşkı kutlardık
Eski bir radyoda
Şarkılardan fal tutardık

Yıldızlar serperdik gökyüzüne
Burç burç dilimlerdik
Koklardım saçlarını
İçimizin cama yapışan sıcağına kalpler çizerdik
Ben ilk yarıya seni
Sen ilk yarıya beni koyardın

Güzelleri görürdük hep
Güzel bakardık
Sihirle büyüyle işimiz olmazdı
Sevgi en güçlüsüydü muskaların
Göğsümüzde saklar
Simsıcak kanımızla beslerdik

Hangi acımasız gün kırdı zincirlerimizi
Her birimiz başka tarafa savrulduk
Ne camda buğu kaldı
Ne kalplerde harfler
Yıldızlar küskün artık
Burçlar karanlığa köle
Sen gitmezdin, gitmeyecektin
Bir ayrılık şarkısı yapıştı sesime
Gözlerim beklemekten yorgun
Ben üzgün...

Hangi yamaçlardasın
İçinden bir ses dön demiyor mu
Yalan mıydı gözlerindeki ışıklar
Söylesene
Gözlerimi özlemiyor mu?

Gitme
Daha fazla gitme ne olur
Ayağına diken batmasın
Yanacak biri varsa o ben olayım
Bir tanem
Ne olur dön

Senin canın yanmasın...

Turgut Uzdu

. Çağır Gelsin

Olur ya
Yarı karanlık ıssız bir köşe başında
Tutup yalnızlığını soğuk soğuk
Yüreğinin ateşini elleriyle sarmışsa bir insan
Sen yahut gönlün yalnızsa şayet
Hiç tereddüt etme
Çağır gelsin

Bilir misin bir yüreğin ateşi iki yüreğe de yeter
Kıvılcımların huyudur
Bakışlardan sıçrar
Ateş olur dolaşır damarlarda
Üşüdüğün bir günse eğer
Güneş kızarmışsa uzaklıklardan
Gece yaslara bürünmüşse meltemsizlikten
Hiç durma
Çağır gelsin
Saçlar okşanmak içindir

Gözlerine bak
Işıkları yıldızlara benziyorsa
Umutsuzluğunu tebessümünün altına saklamışsa
Yahut ağlıyorsa gizli gizli
Dudaklarına bak
Gülmesini biliyorsa
Çekinme
Şeymesini bilen insandır
Çağır gelsin
Dudaklar söylemek içindir

Gel demek git demekten
Gülümsemek ağlamaktan daha kolaydır
Aç kırk kilit altına koyduğun kelebeği
Bırak dolaşsın çiçek çiçek
Polyanna'yı yaşa ne olur ömründe
Gülümse
Uzat elini dost yüreğinle
Kandırma kendini
Yüreksiz yürekte dostluk olmaz
Al bir yüreği yüreğine
Sımsıkı sar
Çağır gelsin
Çağır gelsin...

Turgut Uzdu

. Çağırıyorum Yoksun

Gecenin gözlerine bakıyorum gözlerin diyerek
Yıldızları sönük, sen yoksun
Bu günlere bakıyorum, yarınlara bakıyorum
Hepsinin sırtı dönük
Sen yoksun

Uzaklardasın ellerimden, gözlerimden
Bakışlarım gibi dokunuşlarım yetim
Boyun bükmüş hayaller
Bir tek cılız bir umut kalmış
Çöktüğüm köşede onu beklerim

Nerdesin şimdi, rüyanın hangi evresindesin
Ben var mıyım gülümserken
Elini tutmuş muyum, gözlerine bakmış mıyım
Hiç girmedim ki rüyana biliyorum
Ben gördüm seni hep sen sevilirken

Yoksun
Yokluğunu söküp atamıyorum
Sabaha küstüm, şiiire küstüm, mısraya küstüm
Yokluğuna küskünüm anlasana
Sensiz yatamıyorum

Bu bir masal, bir hikâye, bir gerçek
Sen ve ben var, bir de hasretim, anlasana
Bu adam yanıyor yokluğundan, bu adam üzgün
Yalnızlık başucumda yine
Bu adam seni seviyor, bu adam hasta sana

Bak yakamozlarda gözlerin yok
Güller rengini unutmuş dudakların olmadan
Bülbül suskun
Ne olur ya sen gel
Ya çağır beni sabahım sensiz doğmadan

Turgut Uzdu

. Çağrı

<center>
<img
src='http://i43.tinypic.com/b4glzr.png' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>
<center>
ÇAĞRI

Ayrılığın doğurduğu ikizler değil miydi dün ve yarın
Gel birleştirelim bugünde, bir tek günümüz olsun
Filozoflar çıksın fiçilerinden
Haykırınsın dünyaya tek gerçeği
Bütün çiçekleri sevgimiz doldursun.
Bilemezsin
Bilemezsin bu kaçınıcı alkol duvarı ruhumda aştığım sensiz
Düşe kalka hayalinin peşinden süründüğüm bu kaçınıcı gece
Neden hep aynı yollardayım
Söyle
Neden ben hep gölgenin sarıldığı kollardayım...
Gel
İnat etme gel
Gel başını koy göğsüme göğsümde
Uykun korkunç rüyaları atsın
Sadece beni yaşa düşlerinde
İzin ver karanlıklara
Bütün gecelerinde benimle yatsın.
Küçük beyaz pembe çiçekler kapalı gözlerimde
Kibar kokuları doldursun odayı
Uzatayım ellerimi hayaline
Sarsın beni uykusuz gecelerimde
Unutayım dünyayı.
Yorulдум
Varlığını yokluğuna eşitlemekten yorulдум
Kırk yamalı bohçalara döndü duygularım
Her meltemden umut dilendim
Artık yürümek zamanıdır
Seni yaşamak istiyor hiç değilse uykularım...<center>

Turgut Uzdu

. Çalınan Gülümsemelerim

Baktığım gibi gördüğüm zamanlardı
Dudaklarım, en mutlu halini sergilerdi hatırlar mısın
Bir hiç uğruna çalındı
Aymaz ısrarlara kurban gitti gülümsemelerim
Gülümseyemedim

Yürek dedim önce
Tebessümlerini yazdım gözlerime mısra mısra
Yetmedim, yetemedim
Bir hiç uğruna çalındı gülümsemelerim
Gülümseyemedim

Aynalarda ekolu seslerin yankılandı
Ben sen dinleyesin diye sustum
Susuşumu duyuramadım
Eller uzandı gülümsemelerime
Bir hiç uğruna çalındı
Gülümseyemedim

Hayallerimi taşırdım her adımında
Aklımda hep sen olurdun
Ablak suratlı görüntüler sardı etrafımı
Suçüstü yaptım her defasında
Yine de bir hiç uğruna çalındı gülümsemelerim
Gülümseyemedim

Anlamak mesele değil en sevgili
Anlaşılmak mümkün olmadı
Gülümsemelerimi bırakmak isterdim sana
Bir hiç uğruna çalındı
Gülümseyemedim, gülümseyemedim...

Turgut Uzdu

. Çalıntı Zamanlar

<center>

<center>

Bazen çılgınca koşmak ister insan
İssiz kumsallarda yalınayak
Gökkuşaklarına renk olup işlenmek
En büyük çınarın gölgesini bulup
Belki sondur diyerek doyasıya güneşlenmek...

Dizlerde titreyiş
Heyecanı on sekiz yaşına indirip
Biraz utangaç gözlerini kaçırmak
Belki son defa
Hayali gemilerle engin dalgaları kırmak...

Sonra ulaşip ıssız adalara
Temelini sevda ile örmek barınakların
Her şartta bala bulamak dili
Emanet yürekte
Bir tek çiçek sevgili.

Saatleri kırmak zamanıdır
Saniyeleri durdurmak kendi gölgesinde
Güneşi hep aynı yerde tutmak
Dönüşüne set vurup dünyanın
Yumuşak bir dizde gerçeği unutmak...

Bir yüreğin sesini takip edip sessizce
Ayak izlerine gönlünü sermek
Keyifle dolaştırmak damarlarda kanları
Ve yaşamak bir ömürde
Çalıntı zamanları.

Turgut Uzdu

. amlar Yıkılmasın

Yaslanmak gerekti aslında
Onca yıla meydan okumuştı am
Dallarında ne umutlar yuvalanmıştı
Anlamsız bir kazma oydu dibini
Kendi içine yıkıldı bu akşam

Rüzgârlar eserdi bazen meltem bazen kasırga
Ne okşayışları yıktı ne darbeler yıkabildi
Meydan okurdu bulutlara
Bir ateşböceği kondu dalına
Kendi içine yıkıldı bu akşam

Soruları vardı bir türlü cevap bulamadığı
Dağların ardını görürdü düşünceleri
Her biri bir kurtçuk olurdu en derinlerde
Dışının gölgesi gövdesine dokundu
Kendi içine yıkıldı bu akşam

Görmek istediği gibi bulmaktı meramı
Dağların ardındaki karınca adımlarını duymamak
En güzel rüyalarıyla uyumaktı tek amacı
Yansımaları yarıldı derenin
Kendi içine yıkıldı bu akşam

Yalnızdı yüreği, dalları gür, bakışları hür
Uzanabildiğince sarmalardı sıcaklığı
Kıtalar aşardı bir tebessüm için kökleri
Soğuklar düştü
Kendi içine yıkıldı bu akşam

Baharlar ölü doğacaktı artık
Şözler hükümsüz
İnanç boğuldu kör düşüncelerinin sarmaşıklarında
Diz çöktü, elleri yüzünde
Kendi içine yıkıldı bu akşam

Turgut Uzdu

. Çaresizlik

Bir kör fener
Issız bir denizde koymuş ellerini yüzüne
Ayakları zamanı yenmiş kayalıklarda
Sen der, ben der
Boşluğa bakıp boşluğa gülümser

Umursamaz ısrarcı dalgaları
Ha köpürmüş ha sakın fark etmez
Hani bazen insan ister ya
Yürümek hiç durmadan silip düşüncelerini
Kaygıdan uzak
Maziden uzak, kendinden uzak

Nedendir bilinmez hep ufku tarar gözleri
Biri bekle mi demiştir
Geliyorum mu
Yoksa susmuş mudur ensesi dönük
Sırrını paylaşmaz ne ışıkla ne karanlıkla
Kendine mahkûmdur kendine mahcup

Bir çift ayak yürür etrafında
Ne çıkmaz sokakları adımlayıp durur
Ne bir kıvılcım gölgesi üzerine düşer
Ne de bir ateş
Titrer yalnızlığınca
Yalnızlığınca üşür yüreği

Bir yalnız nota uçuşur bazen
Deniz kızlarının dudaklarından çıkıp
Ben gibiler der, sen gibiler der
Çöker hep aynı kayalığın üstüne
Ufku deler gözleri yine
Dün gibi
Yarın gibi

İçinin alevli günleri gelir aklına
Mehtabın kükrediği yerde
İlkin der
Sondun der
Salar sönük ışıkları feryatlarının
Yine gülümser

Sırnaşık martılara aldırılmaz
Güneşi hiç sevmez
Rüyaları unutmuştur artık
Yalnızların korkmadığı gibi korkmaz ayrılıktan
Perisini görmüş gibi yüreği
Çarpamaz, çarpamaz

Uzanır gökyüzüne doğru her gece gibi
Mutluluk elbisesi giydirir ışıklarına
Kimse bilmez baharın ilk çiçeği ile çektiği çıpayı

Son baharın son damlasıyla derinlere attığını
Ve o günden beri
Kimse bilmez
Kendini beklediğini
Sevgisiz yattığını
Sevgilisiz yattığını kimse bilmez...

Çaresi olanlar çaresizliği ne bilsin...

Turgut Uzdu

. Çekinme

Kuşkanatlarına bağladım hasretimi
Gün ışığınca göndereceğim
Pencereni açık tut
Sakin kapama
Belki de hiç beklemediğin bir sabah ben geleceğim

Sen her sabah hazırla sofranı
Hızlandır kalp atışlarını, koşup dursun
Elin ayağın dolaşsın heyecandan
İçinde sevinç, gözlerin dışarıda
Boş ver isterse ayakların yorulsun

Dünü taşıyalım hayallerimizden o güne
İtırlar serpilsin her yana
Hanımelleri koksun bakışlarımız
Tut ellerimden, uzatalım gökyüzüne
Duyulsun yakarışlarımız

Göğsümüzde sakladığımız en güzel hatırları okşayalım
Aç kollarını geleyim sıcağına
Bakışlarımı yakala en sevdalı yerinden
Avuçlarımdaki ateşi tut
Usulca koy başını kucağıma

Zaman kaldı mı kaybedilecek
Avare dolaşmanın anlamı ne gecelerde
Köşelerde pusu kurmuş gülen yüzlü öcüler
Sarıl yüreğime sarıldığım gibi
Yanaklarında gülücükler
Tut ellerimden
Sıcaklığımdan başka şey olmaz, çekinme

Turgut Uzdu

. Çıkmaz Sokak

Sonbahar aşklarını aradım her gece
Bir beyaz gül yaprağında bazen
Bazen kalabalık bir caddede
Bazen bakarak yaşadım aşkı peri kanadına
Bazen koklayarak, bazen dokunarak sustum
Ne çare
Ne çare buldum dediğim an kaybettim

Bütün sokaklar çıkmaz sokak
Bütün sokaklar çıkılmaz sokak

Umut güneşleri doğardı her gecenin sabahı
Belkiler vardı yanımda taşıdığım
Beklediğim yarın bugüdü dediğim kaç şafak yaşadım ki
Kaç kez el ele yürüdüm
Ardımdan kapandı ayak izlerim
Yine aşk yok desin mi
Kendi yeminlerine diz çöksün mü dizlerim
Emeklemekten yoruldum
Yüreğim ayrılıklardan yorgun
Hasretten yorgun

Bütün sokaklar çıkmaz sokak
Bütün sokaklar çıkılmaz sokak

Şarkılara yazıldı sevmeler
Türküler söylendi
Mısralar sevda dedi demesine de
Çöller kurudu hasretten
Yollar kapandı açılıp açılıp
Hüznümün gülümsemesi dudaklarıma yerleşti
Ben dedim
Sen dedim
Aradım bütün çareleri
Sokaksız cadde bulamadım
Her girdiğim sokak zulümdü gözlerime
Orada kaldım

Bütün sokaklar çıkmaz sokak
Bütün sokaklar çıkılmaz sokak

Bir sokak bulsam diyorum
İki kişilik olsa
Çıkılır olsa gökkuşağına
Dalgalarla buluşsa
Bu sarıldığım bir umut biliyorum
Ayak izlerimi bıraksam dostlara
Haydin yürüyün
Yürüyün masmavi umutlara desem
Ve ben

Ve ben kaybetmeden hep aynı umudu sevsem

Ne çare
Ne çare bütün sokaklar çıkılmaz sokak
İnadına
Bütün sokaklar çıkmaz sokak

Turgut Uzdu

. Çocuk Yüzlü Yüreğim

Bilsem kolbastı oynayacağım
İçimdeki bütün kırıntıları dökülsün aşkın
Yüreğimle bağı kopsun gözlerimin
Öylesine bir ben kalayım
Bir de bomboş gözlerim

Horon mu tepsem şöyle titreyip zıplayarak
İyice bir silkelensem
Ciğerlerime doldursam güzel kokuları hatıralardan bulup
Sabrımı da, umutlarımı da, bekleyişlerimi de gömsem
Gülümseyen yüzüm ışık olurdu ya yorgun gönüllere
Işımasam, artık yavaş yavaş sönsen

Nasılların, nedenlerin arasına sıkıştı gönül yalnızlığım
Yüreğimin çizdiği resmi silsem gözlerimden
Kendi elbiseleriyle görsem rüyayı
Bakışlardaki ışığa tutunmuştum ya
Kendi ışığımı unuttum

Yavaş bir ezgi kulaklarımda
Ağır çekimde maskelerin dansı
Yükler biniyor her geçen gün üzerime
Ne yana gitsem
Nasıl bulsam kendimdeki nüansı

Ey can diyorum bazen her şey yalan
Baktığın baktığın gibi değil, gördüğün gördüğün
Suyun üzerine kaç resim koydum belli değil
Her dalgada silinir
Tutduğum yürek yürek değil, el el değil

Çal mayestro hangi sahneden çalarsan çal
Kurtar beni benden de rahatlayayım
Dök neyim varsa sonradan sırtıma konan
Bir ben kalayım
Bir de çocuk yüzlü yüreğim

Turgut Uzdu

. Çok mu

Gece mavisini yazıyorum avuçlarıma
Kırılmış bir cam hayallerim
Ayrık otlarının bürüdüğü bir gökyüzünde
Tek bir güneş var
Her şafak yeniden yakıyorum kızıl dudaklarını

Gözyaşlarımı okuyorum ucuz bir romanda dönüp dönüp
Kahramanı kendine küskün, yarına küskün
Yağmurlar yağıyor aralıksız
Papatyalar ıslak
Yarına ötelediğim yarınları düşünüyorum

Köşeler yalnızlığınca benim
Gölgeler ben
Kendi ellerimde düşlerim
Ve bir resim çerçevede
Saatlere kurulu bakışları
Tüm gecelere uzanmış gece gibi saçları
Çıksın diyorum ortaya
Yıllar öncesinden saklanmış gülüşlerim

Yoruldum ayrılık şarkıları dinlemekten
Hasret türküleri söylemekten yoruldum
Teli olduğum sazı çalmak istiyorum
Kendi bestemi söylemeliyim artık
Aradığım kıyamet sıcaklığı değil
Bir yudum sevgi kadar hepsi hepsi
Bir avuçta kalmak istiyorum
Çok mu

Turgut Uzdu

. Daha Fazla

Daha Fazla

Şafak kızılığın inmeyecek gözlerime artık
Döktüğüm yaşlar kadar ıslanmayacağım
Gözlerinden başka renkleri sildim sokaklardan
En son noktasındayım alevlerin
İstesem de hasretinden daha fazla yanmayacağım
Yanamayacağım

Kendime kahrettiğim kadar ettim
Nefesini uzaklar duyuyor biliyorum
Kırlangıç mevsimi yaşadığım
Gitmesinler
Beni sensiz bırakmasınlar diyorum
Gülümsüyorum

Önüme gelen şarkı avutsun istiyorum biliyor musun
Her biri benden dertli
Bir bakış arıyorum
Bir gülüş, bir dokunuş
Nerde! Uzaklarda uzak teselli
Üzülüyorum

Şanssızlık ardımda, önümde her yanımda
Sevgiyle yaklaştıklarım bana artık kuma
Işık yoksa gözlerinde
Gidip kaçmak geliyor hep yaptığım gibi
Yahut sığınmak gönlü yalnız uykuma
Güya uyuyorum

Suluyorum geceden geceye içimdeki filizi
Ben kuruyayım o kurumasin
Sevgiliyi göremeyen bu gözler var ya
Dilerim hiç uyumasın
Uyuyamasın
Ruhum iğneli fıçısında ayrılığın
Kaniyorum

Nasılsa tesellisi yok düş gücünün
Birkaç saniyelik heyecan
Şafağın silme korkusu eklenince şafağa
Şarkılar susar
İnan kendine yenilir bu can
Yeniliyorum

Olsun, şafak kızılığın inmeyecek gözlerime artık
Döktüğüm yaşlar kadar ıslanmayacağım
Gözlerinden başka renkleri sildim bakışlarımdan
Güneşleri yakacak haldeyim zaten
İstesem de hasretinden daha fazla yanamayacağım
Yeterince
Yeterince yanıyorum

Turgut Uzdu

. Damlalar

Doğarken ağlar ya insan
Bir daha ağlamam diyordum
Sayısız ağlamaları yaşadı gözlerim ne çare
Damlalar sayılsa kaç yürek olur
Kaç kez üzülmüştür, kırılmış, yıkılmıştır
Kaç gidiş yaşamıştır bilinmez

Aldatan sokakların adı yok
Şehirlerin tabelası kaldırılmış
Hasretin çörelendiği tepeler çevrelemiş dünü
Çaresiz bir yalnızlığın tam ortasında çarparım
Mazi kılıfından çıkarılamayan yaşanmışlıklar var
Hüzne kölelik devri geçilemedi bir türlü
Azat edilmenin zamanı yok

Güldüğüm olmadı desem yalan olur
Bir kahvaltı masasında mesela
Ya da bulutların ardına gizlenmiş bir şafak vaktinde
Dudaklarımın doymadığı tebessümler az değil
Martılara bulaşmış akşamları yaşamak da vardı
Ve ardından
Ya içe ya dışa ağlamak da

Hani bazen insan bir şarkının bir notasına takılır
Uçar gider ya mazinin bir yerine
Orda kalmak ister de kalamaz
Çünkü şarkı biter
Hüzün saklanır damlalara
Sessizce avuçlara düşer

Ne dün geri döner inadından
Ne bugün yarına uzanır
Özlenenden derin bir iz kalır
Ben gibidir her insan neticede
Hep gönül yalnızlığından utanır
Çaresizlik ad olur
Geriye derin bir iç çekiş kalır
Bir de damlalar

Turgut Uzdu

. Deniz

<center>
<img
src='http://i26.tinypic.com/98svbp.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

DENİZ

Hayallerimi ufkuna serdiğim deniz
Ne zaman seni düşünsem aklıma o gelir
Büüklüğünce sakın kimi zaman
Büüklüğünce dalgalı
Martıları dinlemeye kalksam
Aklıma tek kişilik bir koro gelir.

Bakışlarımı mavileştiren deniz
Ne zaman sana baksam aklıma gemiler gelir
Yarınları yüklediğim hayaletler gibidir yelkenleri
Kibrit çöpü kadar ince direkleri
Yüzmeye kalksam yakamozlarında
Aklıma bir yüreğe zincirlenmiş demirler gelir.

Her gece uykumu kıyılara vuran deniz
Ne zaman yürüsem ince dalgalarında aklıma isimler gelir
Ben yazarım sen silersin kum tanelerini
Mehtapta düşüncelerim yansır gözlerime
Gölgelere takılırım
Aklıma gülümseyen resimler gelir.

Hayallerimi ufkuna sererim her gecenin şafağında
Kızılca kıyamet arasında aklıma eli gelir
Unutturmuyorsun kahkahalarını
Dalgalarına sakladığın seslerinin tatlılığı buradayım der
Uzanırım tutmak için
Aklıma doya doya sarılamadığım beli gelir.

Haydi, git yüreğine seslen
De ki: Hatıraları silememiş, her bakışında yüzün var
Kaç ilk bahar yaşadığını unutmuş kalbi
Tadamadığı bir tek şey kalmış bütün ömründe
Seninle yaşayamadığı son bir bahar
Son bir bahar...

Turgut Uzdu

. Deniz mi Sandın

Sen kendini deniz mi sandın
Biteviye yumruklayıp düşünceleriimi
En nazik yerinden yırtarsın
İmbatları çağırırsın tatlı sesinle
Kadife olur ruhumu okşarsın

Ne sarılırsın doyasıya
Ne sarılmama izin verirsin
Diz çöker ruhum önünde
Ne uzakları gösterir parmakların
Ne gel dersin

Sen kendini deniz mi sandın
Saniyelerin diğerine uymaz
Sükunetin içinde saklıdır hırçınlığın
Romanlar sığdırırsın bakışlarına
Lakin kulaklarım duymaz

Umut sayısınca balık ikram edersin martılara da
Bir martıyı çok görürsün balıklara
Tutmak isterim ellerini
Bir elin bana dokunur
Diğeri uzanır ufuklara

Sen kendini deniz mi sandın
Gözbebeklerine neden sığınır yakamozlar
Bir şarkı söylersin kuytularda
Notalar bana uymaz, sana uymaz
Suskundur ezgiye küstürdüğün sazlar

Dalgakıranlar vardı eskiden
Böcek yürüyüşündeki sessizlik yağardı bulutlardan
Şimdi kıyılarımdasın
Ruhumda çocuk tebessümü
Sonbaharıma serptiğim damlalarımdasın

Sen kendini deniz mi sandın
Her dalganın sırtında bir keşke
Pişmanlıklarımca köpükler
Aldanma saçlarımdaki ışıltılara
Bekleyişlerim hâlâ
Hâlâ körpecikler.

Turgut Uzdu

. Dik Dur Gönlüm

<center>
<img
src='http://i39.tinypic.com/if5380.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

DİK DUR GÖNLÜM

Dik dur gönlüm
Giden gitsin üzülme
Bir türlü soyamadığım düşlerin
Gece karanlıklarına gömülsün
Seviyorum diyen yalancı damlalar bırak ölsün...
Güneş yine doğar
Kızılığı şerbete bulanır
Umutlar saçar salkım saçak
Yakala bir huzmeyi
İçindeki sevdanı sakın öldürme.
Gecenin geç saatleri çıldırmasın seni
Dik dur
Boyun bükme sakın
Gönlünde sakladığın gülleri kokla
Şafak sökmek üzere
Gidiyor bak meçhullere gebe karanlıklar
Bilirsin
Hep saklanır gecelere
Kimsesiz sevdalar
Köhne köşelerde
Elinden tutacak birilerini bekler
Oysa görseler kıskanır
Bütün taşbebekler
Yürek atışları vardır dostça
Gülümsemeleri goncaların aşkı gibidir
Bakışları ölü duyguların düşmanı
Umutsuzluğa cellâttır
Sevgiye şefkat
Dizine koyup başını susmaya hasrettir
Mavi gökyüzüne salar beyaz düşlerini
Ve
Sıcacık gülüşlerini...
Dik dur gönlüm
Sakın boyun bükme
Kıymetini bil sevdaya sevdaların
Hep yüreğinde tut
Sakın dökme.

Turgut Uzdu

. Dilek

<center>
<img
src='http://i42.tinypic.com/epljdg.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

DİLEK

Yollar, yollar ayrıldı bir kez
Sen yoluna git hüzün gözlüm ben de yoluma
Sev yüreğinin sevdiğini
Yanında yürü hep ayrılma
Sevdikçe sevilirsin
Ne olur
Ne olur beni kırdığın gibi onu kırma...
Bak ben gönlümün yalnızlığına gömüldüm yine
Üzerimde hatıralar...
Gözlerin iki taş
Bana kalan arasında bir mezar...
Sen yoluna git hüzün gözlüm, ben de yoluma
Sevdânın büyüğünü tanımamış yüreğin dilerim tanır
Belki bir gün hatırlarsın
Yıldızlara bakarken hüzünlü gözlerin
Döktüğü yalancı yaşlardan utanır...
Gece ne kadar uzarsa uzasın
Yalnızlığım tüm geceyi isterse siyaha boyasın
Ben bu dünyayı neyleyim
Al hepsi senin olsun, hepsi sana kalsın...
Pembe ve beyaz çiçekler büyüt
Kime istersen ver, koklasın
Bir tek şey isterim senden
Ne olur
Ne olur gözlerin hep mutlu baksın...

Turgut Uzdu

. Dilerim

<center>

DİLERİM

Seni çizeceğim siyah bir zemin üzerine
Beyazın saflığını koyacağım göz bebeklerine
Mahur bir şarkı çalacak
Gece susacak
Seni yazacağım mısralarımın son eklerine.

Gülümseteceğim dudaklarını ateş rengi boyayıp
Bulutlara yürek seslerimden merdiven dayayıp
Tutam tutam seni serpeceğim
Yumuşaklıklarına uzanıp
"Sevdam bu." diyeceğim.

Güneşi tutuşturacağım bakışlarınla
Dağlar boyun eğecek
Papatyalar, nergisler süsleyecek yolları
Seni karşılayacak büyük bir heyecanıyla
Uykusundan yeni uyanmış bir kelebek.

"Geldim! " diyeceksin biraz mahcup
Bahar gelecek avuçlarıma beyaz menekşelerden
Parmaklarım dokunacak
Damarlarım seni yaşayacak
Seni koklayacak...

Elim elini tutacak
Ufukta aynı noktaya bakacağız
Deniz sakinleşecek
Dilerim canım
Dilerim bu hayal gerçekleşecek.

Turgut Uzdu

. Doğum Günümmüş

Bu gün doğum günümmüş, unutmuşum
Ne yıldızlar farklı göz kırptı
Ne mehtap gülümsedi
Dün yansıdı aynalardan, belki yarın
Boş ver be şair
Kutlaması mı olurmuş son baharın

Sevmem aslında doğum günlerini nedense
Bana hüzün verir
Çocuk değilim ki büyüdüm diye sevineyim
Gururla sırtımı dayayıp
Şöyle bir gerineyim

Yaş, yüzyılın yarısını geçeli çok olmuş
Hatırlamıyorum kaç yıldır aynalar siyaha küs, beyaza aşık
Kaç yıldır şafaklar yorgun
Dışım direnemiyor zamana
Her geçen gün yıpranıyor
İçimse inadına tozuyor otuzlarda

Çiçekleri koklamak ister, güllere dokunmak
Kuşlarla sohbeta dalar çoğu zaman dışımı unuttur
Dışım kaçarken yağmurlardan içim koşmak ister
Biri donarken diğeri yanar
Ağlamaya hazır biri
Diğeri gülümser olur olmaz şeye
Boş vermiştir saate, saniyeye

Birinin elinde yarın, diğesinde bugün
Birine mutluluk yakışır diğesine hüzün
Kim kime benzeyecek merak ediyorum
Tespah çekimi sıklığında geçerken gün

Bu gün doğum günümmüş
Otomatik talimatla kutladı siteler
Unutanlar sağ olsun
Benimki söyleşmek sadece
Maksat hasbıhal olsun.

Turgut Uzdu

. Dokunma Gecelerime

Ve sen ey şafak
Söyle, dilek olup tüten hangi gecenin şafağısın
Gözlerimde bu kaçınıcı rötar
Gerçek misin, serapları mı diriltiyorum
Söyle, hangi uzaklığın masalısın

Neden kovarsın gönül yalnızlığımı sakladığım karanlıkları
Mühürle, dudaklarım gibi buruk kalsın gecelerim
Ortaya çıkıp da beynimi bulandırmasın gölgeler
Korku ekilmesin, biçilmesin zamansız, yeter
Ben sevdiğimi söyledim, hep söylerim

Endişe fırtınalarından saklanırım başımı kuşlara gömüp, sen düşünme
Kendi ellerimle dostluğumu teslim edeli yıllar oldu
Anahtarını kaybettim yüreğime vurduğum prangaların
Bir ben varım, bir de gönlümün yalnızlığı ellerimde
Tek isteğim hülyam her gece gülümsesin odamın bütün pencerelerinde

Uyursam şayet şaşırıp gecenin bir saatinde
Rüyam hiç bitmesin gönül yalnızlığımı sattığım
En güzel yakamozlar yapışsın sulara
Hiç kızarmasın ufkum, sevileyim rüyam boyunca
Taşlar olmasın her şafak başımı koyup yattığım

Uyandırma sakın beni ey şafak
Her gece gibi kendimi gecelerime saklayayım
Azıcık merhamet et
Gecelerimi uyandırma yeter
İstersen söyle hemen yüreğime seilmeyi yasaklayayım

Gönlü yalnızın gönül yalnızlığından korkusu mu olur
Balık sudan korkmaz bilmez misin
Öyle sevdalıyım ki karanlıklara ey şafak
Mümkün değil
Sen benim kadar geceleri sevemezsin

Turgut Uzdu

. Dost Bir Gül

<center>
<img
src='http://i44.tinypic.com/egr4oh.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

DOST BİR GÜL

varlık dolu sofralarda oturdum
fakir sofralarda yokluğu da yedim
her zaman da bir kötüsünü düşünüp
şükrettim, şükrettim

kendi avuçlarımı koyup göğsüme
deli yüreğimi sabahlara kadar sokaklarda gezdirdim
bazen gerçekten sevildim
gerçekten sevdim

vuslatı kokladım dudaklarda
avuçlara aşkımı yazdım kan sıcakıyla
doyasıya sevdiğimi söyledim de
bir türlü sevmeye doyamadım

sudan bahaneler dinledim
topuk seslerinin kaldırımları çınlattığını duydum
bilemezsiniz ne zor olduğunu
gözlerimin söylediğini dilimle söyleyemedim

yanaklarım sellerle tanıştı ıssız gecelerde
gülümsemeyi unuttuğum zamanlar çok oldu
sevdaların en güzeline vurgundum
yıldızları dolaşmaktı maksadım ışıltılı gözlerde

çoğu ihanetler karşıladı beni
kelebek kanatlarında kurtlanmış duygularla tanıştım
uçurdu rüzgârlar, sonbahar acılarını getirdi
önceki halim gibi, bu halime de alıştım

sabır gerekirmiş gerçeği bulmak için
yıllara yayıp da geceler boyu bekledim
hülyaları serip gönül bahçeme
dost bir gül daha ekledim.
<center>

Turgut Uzdu

. Dostluk Üzerine

Dostluğu yazdığımız yer yüreğimizdir
Çeliktir her harfi, eğilmez, bükölmez, paslanamaz
Hep iyilik dileriz, iyilik isteriz
Dayanırız her acıya, yangına
Lakin dostluğumuzu hiçbir ateş yakamaz

Yüreğimizle bakar, yüreğimizle görürüz
Her şeyi affedebiliriz ancak vatana ihaneti asla
Hicran kül etsin varsın,
Bakidir dostluğumuz, vazgeçilmezimizdir
Her anımız geçse de yasla

Turgut Uzdu

. Dudak Büküşüm Merhaba

Yarım sevdaların hayaleti geceye hâkim
Ne "Gel!"`den anlar, ne "Git!"`ten
Kıvraklığı kadar hüznü danslarda dolaşır düşünceler
Bir türlü buruşturulamayan zaman kıyılarıma vurur
Ne "Başla!"`dan anlar, ne "Bit!"`ten

Yarın hep uzaktır bugüne, hep hasret dolu
Ne "Sen!"`i bilir, ne "Ben!"`i bilir
Her günün rengi biraz daha sonbahar
Dün çılgınca koşar mesnetsiz, sebepsiz
Ne "Boy!"`u bilir, ne "En!"`i bilir

Avuntu tekneleri dolaşır rengi bulanık sularda
Ne "Suskun" olur, ne "Durgun" olur
Rüzgârların adı gizlenir kuytulara
Siyahın beyaza dokunuşu mesafesinde hatıralar
Ne "Barışık" olur, ne "Dargın" olur

Yağmur yerine beklemek düşer her yeni şafağa
Ne "Ar!"`dan anlar, ne "Hır!"`dan anlar
Boyun büküşle sarmaş dolaş gözlerime yerleşir
Kalp atışlarımda kör bir sancı başlar yine
Ne "Dur!"`dan anlar, ne "Vur!"`dan anlar

Bir geceye hükmü geçmez sabrın, gün çabuk biter
Ne "As!"`tanır, ne "Yas!"`tanır
Siyaha bürünür belirsiz bir matem
Sütlaçsız bir sofraya kurulur her öğün
Ne "Tabak!"`tanır ne "Tas!"`tanır

Kendinden utanır gölgem, divan altında sükûn
Ne "Ses!"`duyar, ne "Nefes!"`duyar
Meçhul bir oyunun kumarı başlar yine
Herkesin şarkısı dile gelir, isteksiz, tonsuz
Ne "Kes!"`duyar, ne "Es!"`duyar

Merhaba yeni bir güne dudak büküşüm
Merhaba

Turgut Uzdu

. Dudak Büküşüm Merhaba II

Ve ışığı mahkûm ettiğim saatler asılıyor duvara
Dudak büküşlerimde belkilerin tik takları
Yokluğunu çiziyorum yine her yanı siyah
Ne gülümseyen yüzü var
Ne göz parlaklıkları

Mısralarıma sensizliği katıyorum dün gibi
Bu sabah gibi, önceki sabah gibi
Saklanıyorum yüreğimde bir yerlere
"Seviyorum! " diyorum gizlice
Sevmek günah gibi

Gece duyuyor karanlığınca, yalnızlığınca benden başka
Hangi denizin hangi dalgasında kim bilir kulakların şimdi
Hangi rüzgârlar taşıyor hangi bakışlara yüreğini
Derin bir nefes alıyorum susmadan önce, bir ses çıkıyor sıkılğan, çekingen
Sanki " Ah! " gibi

Yıldızlara küskünüm gözlerini getirir diye aklıma
Gece bulutları bile örtmüş, zamanın delinmiş dibi
Sensizliğin sırtında geçiyor hatıralar bir bir
Yine derin bir nefes ve bir ses
"Vah! " gibi

Silkeliyorum kendimi geceye, hasretim dökülüyor
O zaten var aradığım bu değil diyorum duvarlara
Yarına yaklaşırken akreple yelkovan
Mum ışığınca yaktığım umuda bakıyorum
Biraz daha gümrah gibi

Sensiz bir sabaha dudak büküşüm
Merhaba

Turgut Uzdu

. Duygusuz Rüzgâr

<center>

DUYGUSUZ RÜZGÂR

Gözyaşlarımla süslü yazılmamış mektuplar gönderdim her gece

Almadın biliyorum

Bir gece sabahlayayım hayalinle istedim

Kalmadın...

Sen hiç tattın mı

Hiçliği dost bilip, hiçliğe sarılmayı

Hiçlikle yatmadın...

Senin aşkların bitpazarlarından alınma

Gözlerin sarhoş, göremedin yüreğimi

Sayfalar mısraları anladı da

Anlamadın.

Hayallerimizin gerçeğe açılan kapılarında

Şafaklara kadar yüreğim haykırdı

Bir damla sevda istedi senden

Damlamadın.

Hani yufka yürekliydin,

Hani açtın sevdalara, muhtaçtın

Günlere gözyaşlarımı ekleyip ardına gönderdim

Ağlamadın.

Nerden bileceksin sevdanın Reşat olanını

Kalbin kalp, bile bile uyuttun kendini

Çok seslendim

Uyanmadın.

Hâlâ bakir ısrarların elindesin

Çöllerde avare dolaşan duygusuz bir rüzgâr

Gülünü bulacağını sandın

Bulamadın.

Artık yazmıyor gözlerim

Taze bir dostluğa vuruyor kalp atışlarım

Hiçliği terk edip hülyalarına sarıldı, sevinmiyorum lakin

Sen sarılamadın...

Turgut Uzdu

. Dün Nerde

Unutayım derim bazen
Yaralarımın üzerini örterim sarhoş düşüncelerle
Zemberekleri hep yarına kurarım
Atarım kendimi ilk bulduğum yere sırt üstü
Ha rahatladım ha rahatlayacağım

Geceden bir örtü örtülür üstüme
Laciverte siyah karıştırır sabaha kadar
Mazisi yok bir adam çöker usulca bedenime
Kaparım gözlerimi lakin bilirim
Uykuya daha çok var, çok var

Kendi nefesimi yakalar kulaklarım
İşte o an yırtılır gece, yırtılır tüm lacivert
Bal rengi gözlerden bir yıldız fırlar beynime
Bu yaşlı pısti ilk bitiren düşünce süslenir, bezenir
En güzel dünleri bulup teker teker verir ellerime

Aslında sevmem uykuyu ama
Bir ses "Bu gece de haram kılınmıştır! " der dün gibi
Gözkapaklarımın arkasına gizlenmiş hayaller çıkar usulca
Sıcak rüzgârların dokunuşudur sanki pınarlara
Maziyi yarına taşımak dilerim ellerim semada, boynum bükük, yoksulca

Okunan bir şiirin hecelerinin arasında valsı başlar
Fonda bilinmezlik ayak vurur
Hadi derim, gel derim gelmez, git derim gitmez
Kıvrılır sigara dumanı gibi
Uzatırım elimi gamzelerine, değmez... Değemez

Neden dünü yaşamaz bedenim beynime inat
Neden ben buradayım, neden yanıyorum
Sayısız paçalara bölünmüşüm
Orada kalan bir parçam olsaydı
Derin bir nefes ciğerlerimde arıyor, bulamıyorum, bulunamıyorum

Kızgın bir güneş yetişiyor imdadıma
Hain bu geceyi de kovuyor
Halime üzülüp köşelere saklanmış gölgem
Kederini karanlığa bırakıp büyük bir cesaretle
Bu sabah da bana kavuşuyor

Ne yapsam kurtulamıyorum dünlerden
Her yeni günün güzelliği yarına bedel de
Neden benim gözlerim arkaya bakıyor?
Söyleyin dostlar ne olur söyleyin
Ben buradayım da dün nerde?

Turgut Uzdu

. Düş Kırığı

Huzursuz bir akşam yine
Geceye hazırlık var
Düşlerimi kırıyorum saatin her tik takına
Çengeller asıyorum noktalarından
Bıkmıyorum, usanmıyorum sevmekten
Uyku sensizse değmiyor uyumaya nasılsa
Uyumuyorum
Dün gece gibiyim bütünyle
Yine şafağı bekleyeceğim
Uyumayacağım biliyorum

Kararsızım aslında
Seni mi seviyorum, sensizliği mi
Bekleyen ben miyim bütün yolların ucunda
Gelmeyen, gelemeyen sen misin
Bir garip zaman avucunda
Ne vuslat yazıyor ne hicran

Çaresizlik dudaklarımda tebessüm
Yokluğun damlıyor içime içime
Bense özlüyorum, çok özlüyorum
Ve öylece kalıyorum hep
Sen yoksun ne çare
Düş kırıkları oyuncaklarım

Kırdığım aynalara resmettim kendimi
Parça parça umutlarım
Her parçada farklı renk buluyorum
Dalıyorum içine
Hayaldi, rüyaydı, kâbustu
Boğuluyorum sevgili, boğuluyorum

Gel yapıştır her kırığını düşlerimin
Mühürle dudaklarınla
Seviyorum de, seveceğim de
Gel artık sevgili gel
Doldur kalan her yarınımı vuslatlarınla

Turgut Uzdu

. En Güzel Sevgiliye

<center>
<img
src='http://i41.tinypic.com/6e3tz5.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

EN GÜZEL SEVGİLİYE

Yine gölgelerime saklandım
Gerçeğin kahredici ışıklarından kaçıp
Saatlerden nefret ettim
Karalara yalvardım:
"Ey varlığına erişemediğim zaman
Merhamet et
Dn geriye
Hatalarımı yırt at
Ne olur dünleri yeniden yarat."
Yaşamak dururken
Hatırlamak niye
Ne olurdu eskisi gibi
Yüreğimden koparıp uzatsaydım en güzel çiçeği
En güzel sevgiliye.
Yine gölgelerime saklandım
Seslenişlerinin hayalinden kaçıp
Ardından gözlerimi gönderdim
Görür de
Bir türlü dinmek bilmeyen yaşları siler diye
En güzel sevgiliye.
Şiirler yazdım okusun
Yerden yere vurdum nefes alışımı
Bu gece beyazı yok kararmış gecelerin
Sesi yok
Şarkılar gönderdim belki notalarla gelir diye
En güzel sevgiliye.

Turgut Uzdu

. Er Kişi Niyetine

<center>

ER KİŞİ NİYETİNE

Kırmızıçizgiler vardır
Her gün beyaza mahkûm edilir
Göğüsler kabarak söylenir
Kafa tutulur erişilmez sanılan dağlara tepelere
Söyleyenin bile meçhulken inandığı
Ben çizdim der biri çıkıp meydana
Gönlünce sınırları taptaze değıştirir kanla çizilmiş
Sesi çıkmaz aslan yüreklilerin
Bükülmez bilekler bükülür
Buruşmuş kâğıtlar gibi
Mahkûmu olurlar yazılamayan sözlerin
Dillerden istenmeyen harfler dökülür.

Derileri kösele olmuş mermiler
Kan yağdırır Mehmetlere
Bir parmak toprak altına saklanmış ölümler kan kusar
Ayak kusar, bacak kusar, göz kusar
Yüzlerde bir maske içi nefret dolu
Masumca gülümser insanlık dostluk, kardeşlik diye
Yapmacık bir hüzün kusar
Verdikçe doğumları artar tavizlerin
Kurumuştur nasılsa kanı
Karnından kurşun yemiş bebek yüzlerin.

Birileri hâlâ kuma gömmüştür başını
İnsanlık, kardeşlik, barış, dostluk türküleri çığırır gözleri kapalı
Yüz yıllık planı uygulamaktayken tek dişi kalmış canavarlar
Muallâkta kalan bir hitabe haykırır çılgın gibi: "Ey Türk Gençliğı! "
Gafletin dalaletin ve hıyanetin kol kolâ gezdiği diyarlarda
Bir yan ölmüştür çareleri öldürdüğümüz gün
Eller duaya kalkar çaresiz, suskun
Geri dönüşü yoktur verildikçe verilenlerin
Bayrak kudurur, toprak kudurur
Kendi kendini kelepçelemiş eller süklüm püklümdür
Devamlı oturur
Ezan sesi duyulur bir yerlerden
Yanlışlar omuz omuza verip saf durur
Kan rengini boyamıştır dostlar
Beyaz çizgilerden bir düzen kurulur
Yıkanmamış cenazeye sadece bakar gözler
Ve hocanın sesi duyulur
Er kişi niyetine
Er kişi niyetine
Er kişi niyetine

Ceset musalla taşına gömülür.

Turgut Uzdu

. Ertesi Gün

Ertesi gün bu gün
Kuş seslerinin izi karşılıyor güneşi
Kovuyorum uykusuz bir geceyi daha
İşte bu hasret diyorum
Çiğ tanelerini silip yanaklarımdan

Derin bir nefes alıyorum seni koklar gibi sabah serinliğinden
Örselenmiş yüreğime yayılan ılıkılık senden diyorum
Mest oluyorum gözlerini düşününce
Ormanlar, denizler, yosunlar
Arılar geliyor gözlerimin önüne

Limanlara dökülüyor zincirler aniden
Beni dinliyorum ince bir sızı gibi
Gönlüme çizdiğim rota sabitleniyor pusulada
Dudakların gibi gülümsüyorum
Bir tek sen diyorum, bir tek sen hem uzağım hem yakınım

Teselli ettiğim yalnızlığımı vuruyorum kıyıya
Martı gagasına gizliyorum hıçkırıklarımı
Beyaz bulutlara çizdiğim yüzlerde gözlerin
Görüyorsun, görüyorum
Gönül yalnızlığım her gün biraz daha buruluyor

Sabır kısrak toynaklarına ilişik
Gelincik tarlalarına koşuyor yaklaştıkça uzaklaşan
Çocukluktan kalma bir uçurtma sevinci aranan
Tebessümüne sardığım umutları toplar mıyım
Bir gece umutsuzluğum olmadan yatar mıyım

Çöl çatlaklarını yaşayan canıma yağmur olsan, can suyum olsan
Yine filizlensem bakışlarının ufkunda
Yemyeşil yamaçlarda elinden tuttuğum bir kahvaltı masası olsan yine
Kendimle kalsam hasretsiz, uzaksız,
Sislerin küskün olduğu bir sabah

Ertesi gün
Her şeyimi yanında bırakıp yine hasretimi taşıyorum
Tanıdık zindanlara tekrar koyduğum vuslat titrek
Nasip diyorum sesimin boynunu büküp
Nasip diyorum
Bu günden yine yarınları söküp söküp

Bu bir sesleniş bülbül dilinde
Dudak büküş fırtına öncesi, hıçkırık öncesi
İpi kopmasın uçurtmanın diye dualar
Toplanan zincir seslerindeki haykırış
Günaydın umutlarım, hayallerim, günaydın hülyalar

Turgut Uzdu

. Eskimo Yalnızlıkları

Beklemek sabırla bir kadının doğumunu beklediği gibi
Güneşin doğuşuna ve batışına endekslemek kendini
Menekşe yorgunluğuna koymak demek seni beklemek
Bütün Eskimo yalnızlıklarını silmek

Artık korkutmuyor saçına dokunan rüzgârlar beni
Küçük bazı izler oluyor lakin
Kabullendim artık içim dışım sakın

Yalnızlık diyordum nasıl anlatsam
Soğuklar titriyor yanımda yoksan
Mutlu ol yeter diyorum, var ol yeter
Amma ben de sevinirim
Arada gözlerime baksan

Hüznü bağladım dış kapıya, anahtar sende
Ya kaybedersin anahtarı ya içeri alırsın
Dolaşıp kenarlarında köşegenlerin
Gülümser gonca dudakların
Dilerim her köşesinde mutlu olursun

Baktığım gibi görmeye devam edeceğim yüreğini
İçinde biliyorum ben de varım
Sevdim bir kez ne yapayım
Hiçbir şeyden çekinmem bilirsin
Yalnız yokluğundan korkarım

Var olman yeter saklanma benden
İstemediğini yaptırmayacağım
Sana söz bir daha ağlamayacağım

Güneşimsin, dilerim gelmez Eskimo soğukları
Bir daha soğukları üşütmezsin
Sana git demem
Biliyorum sen de gitmezsin

Turgut Uzdu

. Ey Gece

<center>
<img
src='http://i39.tinypic.com/351732g.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

EY GECE

Siyahın altına beyazı saklayıp
Gülümse yüzüme ey gece
Şafak boğulsun saklandığı dağın ardında
Ellerim bulutlara şekil versin
Mehtap kıskanıp baksın öylece.
Çapkınca göz kırpsın yıldızlar
Kuşlar Mozart'ı tanısın
Dalgalar senfonilerle uyusun
Şimşekler sussun.
Gülümse yüzüme ey gece
Güneşin başında asker nöbet beklesin
Karanlığın titretsin ruhumu
Gümüş renkli ışıklar uzanıp saklı köşelerinden
Doldursun avucumu.
Magmadan fışkırır gibi bir sıcaklık göğsüme dolsun
Düşüncelerimin en güzel yerine izinsiz gelip
Sessiz bir kuş kanadı gibi çırpınsın dursun
Başımı koyayım bağrına ey gece
Sen gülümse
Parmaklarım orkestralara yön versin
Kapat gözlerini
Sen yaşa, sen dinle ne olur bir gece
Konuşma, gece kuşları ekoya bürünüp haykırınsın bazı ağlamaklı
Bazı davetkâr, bazı heyecanlı, bazı yalvarmaklı
Bir Flormoni çalıyor ta Viyana'dan
Sen sadece dinle
Gülümseyerek gözlerime ey gece...

Turgut Uzdu

. Ey Hayalim

Al beni götür be rüzgâr
Zaten mevsim sonbahar
Ne sevgiye doymuşum
Ne aşkı yaşamışım
Doyasıya

Çiğ tanelerinin sık uğradığı gözlerim var
Nerden bulduysam bir de maske
Ağla desem de gülümser

Ey bahtımın aynası güller
Söylen bu çiğler niye düşer

Tutunmak güzel bir umuda
Rüzgârla sivrilmemek
Bir yokluk için kadehlere dolmak olmasın artık
Bir kez daha gözlerinde buluşayım
Ey hayalim
İzin ver, izin ver ne olursun
Çıkıp şu ucube zindan yüreğimden
Bir bakışla daha yüreğine dokunayım

Bekleyişin yorgunu yine benim bir günün
Ne vuslatına yakın ne de yokluğa uzak
Özlemine takıldım yaşanmış güzel dünün
Sensiz gece ruhumda gözlerin bana uzak

Kokun istediğim yok, zararındayım
Ve ben yokluğunun en kenarındayım

Al beni götür be rüzgâr
Zaten mevsim sonbahar
Ne sevgiye doymuşum
Ne aşkı yaşamışım

Doyamamışım ey hayalim
Doyamamışım
(SERBEST HECE VE ARUZU HARMANLADIĞIM BİR ŞİİR)

Turgut Uzdu

. Ey Sevgili

Bir yolcu otobüsü ayırdı bizi
Yüreğimi bırakıp geldim bilir misin
Yağmurmuş, karmış hepsi masal
Mevsimler umurumda bile değildi
Zamanı yanında dondurdum
Öylesine yaşıyorum.

Ey sevgili
Bir yolcu otobüsü ayırdı bizi
Terminalde belki yüzlercesi vardı
Sen gibi, ben gibi
Gözlerine baktım hepsinin
Ayrıldıklarının yanında bırakmışlardı
Yüreklerini göremedim
Elleri titrekti nedense
Ağlamaklı ama ağlayamayan yüzleri vardı
Kendi kendime acaba dedim
Kendileri mi burada hayalleri mi
Ben neredeyim
Kiminleyim
Bir berrak çayı mı tutuyor ellerim hâlâ
Bir kâseye saklanmış tatlıyı mı tadıyorum
Anlamıyorum Ey Sevgili
Anlamıyorum.

Yollar bitmedi biliyor musun
Unuttum nereye gittiğimi
Nerden geldiğimi unuttum
Ben kimim sahi
Tanıyan da yok
Sen yoksun ya ey sevgili
Kendimi de unuttum.

Çiçekler açmış
Yapraklar yeşilmiş
Oradaki kadar yeşil değil yapraklar bakıyorum
Yağmur yok
Ben için için ağlıyorum.

Ey Sevgili,
Ey Sevgili
Hayatın tadı mısın
Acısı mı bilmiyorum
Yanıdayken kilitlemek istedim zamanı
Beceremedim
Varış yeri ayrılık olan bir yarışa tutuştular
Ayrıldık bak
Sen orada kaldın
Ben kayboldum.

Beni bul Ey Sevgili
Ben seni bulayım

Kendimi bulayım
Unuttuğum beni alıp yanıma
İzin ver
Bir gece
Bir gece dizinde uyuyayım.

Otobüsleri severdim eskiden
Yeni yerler ve insanlar getirirdi gönlüme
Otobüsü de sevmiyorum artık
Ey Sevgili
Senden ayrılmayı da.

Şarkıları, türküleri dinlerdim eskiden
Hep ayrılık derlerdi
Hangi yanık ciğerin sözleri bilmezdim
Hayali tablolar çizerdim ezgisinde
Gözleri yaşlı olurdu da silmezdim.

Ey Sevgili
Şimdi farklı her şey
Söyleyenin gözyaşları benden damlıyor
Notaların gözleri olmazmış anladım
Ey Sevgili
Yoksun ya
Onların yerine gözlerim ağlıyor...

Bir çocuk el sallamıştı gülümseyerek
Sevgisi dudaklarından fırlayıp cama yapıştı
Bastı gaza şoför
Ayrıldık oradan
Çocuğa hiç acımamıştı
Benden haberi yoktu zaten
Seni hiç bilmezdi Ey Sevgili
Sevgimi bilmezdi, sevgini bilmezdi
Gitme kal diyemezdi
Demedi de zaten
Ben üzgün
O sevdiğine kavuşacak diye sevinçli
Farkında değilim
Ayrılmışım senden Ey Sevgili...
Ayrılmışım...

Turgut Uzdu

. Ey Şair (Tavsiye)

<center>

EY ŞAİR!

Şu pazar sabahının uykulu saatlerinde
Dertli yazma şair
Terk edilmişliği bırak
Bırak kendi ayak izlerinde gitsin

Geceyi hapsetme yüreğine
En parlak güneşe izin ver doğsun
Artık şafak olsun

Bırak ölüm uzaklaşsın cesur kelebek kanatlarından
Gül pembesi renkler bürüsün yanaklarını
Hem bahar insanın gözlerinde değil midir?
Nazarlar ulaşmasın boncuklara
Dinle göğsünü
Bir yürek hayat diye çarpıyor
Ayrılmak yaşamaksa, yaşa

Damla düşünce buluttan toprak acımaz
Candır, kandır bekleyenler için
Bilmez misin yürekler gitmez
Ayaklardır toprağı yol yapan

Eylüllere yüklerler ayrılığı sebepsiz
Sen yükleme, bak çiçek satıcıları dört mevsime yayılmış
Gülümse, güller gülümsemeyi severler

Niye umudunu sobaya bağlarsın be şair
Yüreğinde ateş var körükle
Kibrite ne hacet
Ecza gereksiz
Kanmış, ölümmüş... Olacaksa olsun
Nefretsiz.

Sen varsın
Kanın sıcak
Omuzunu silk, bakışlarını savur karanlıklara
Nefesi yarım yüzyılı taşımış kalemi dinle
İnsan insandan mı korkacak

04/01/2009
Turgut UZDU

Turgut Uzdu

. Eylül

İşte bir eylül daha kirpiklerime asıldı
İşte yine yağmur bulutları kasvetine hazırlanıyor
Güneş mahzunlaşıyor her geçen gün
Geceler bir başka yorgun
Ben kırık
Rüzgâr kırık

Yel değirmenlerini okşamıyorum artık
Sayısını unuttuğum çekirdekler yüreğimde
Kaç kurşun patlamasına esir oldum
Kaç ayrılığı taşıdım yıllarca sırtımda
Duygularımda yaşlanmış bir hal
Ben üzgün
Ben ancak kendini taşıyan bir hamal

Bana mı kalmış beklemeye kelepçelenmek
Bir çift dost göze hasret bakışlarım
Bir aşka muhtaç
Mısralara sahip aramak haddim değil
Anahtar yok
Kilit harap

Sarılmak bir kol ile bir omuza
Bir saç tanesinin yüzüne dokunması
Bir tebessümün değiştirdiği bir dünya
Seviyorum kelimesine saklanmış yeni bir kâinat
Kaos benim
Döngüler kısır

Neden eylüller hep aynı renktedir
Damlalar neden hürriyetine burada kavuşur
Ben neden hüzne mağlup olurum her eylül
Her bulanık birikintide kendimi görürüm
Hangi sözlükte cevabı var
Ben neden ağlayacak kadar hürüm

Eylül, ah! Eylül
Gidenlerin gelmediği
Gelenlerin kalamadığı yerdesin
Ne renginde renk var
Ne bende sana uygun ahenk
Çılgın dalgaların ortasındayız
Her yan bizimle kaplı
Çırpınışların aksedişindeyiz
Alabildiğince umutsuz
Olabilirdiğince üzgünüz
İnkâr etme boşuna be eylül
İkimiz de aslında eylülüz.

Turgut Uzdu

. Falcı

Hadi be falcı
Bunca naz niye
Bak koydum hayatımı avucuna
Tutturdun at üç beş kuruş
Adettendir diye diye
Lafı olmaz bilirim, al
Yalnız bir şartım var
Hep güzel şeyler söyle

Korkum olmaz çizgilerin boyundan
Kaç yalancı yürek tanımışım huyundan suyundan
Bana sevdiğimi söyleme sakın
Seviliyorsun de bir kez de
Her an onu düşünüyorsun deme
Uzak deme n'olur
Yüreğin kadar yakın de

Hadi be falcı, ne soracaksan sor avuçlarıma
Dünü anlatma bana, gözyaşlarımı görmezlikten gel
Hasret deyip de hıçkırıklarımı azat etme
Yüreğimi yüreğime hapsetmişim bir kenarda
Ne olur yarın
Yarın haber gelecek de

Dört gözle bekleyişimi anlatma yollara düşen
Gel diyecek de artık
Hadi güzel falcı, tatlı falcı, her şeyi bilen falcı
Karşına geçecek yarın, belki yarından da yakın
Gülümseyecek de artık
Gülümseyecek de

Nasıl özlediğimi biliyorum
Nasıl istediğimi de anlatma bana
Yorgunluğumu da söyleme
Sabrımın kalmadığından da bahsetme
Sakın falcı,
Sakın söyleme beklemekten korktuğum kadar korkmadığımı ölmekten

Hadi be falcı de artık
Buldum dediklerinin hepsi hayaldi de
Aradığın yürek karşına çıkacak de
Alıp avuçlarına yüreğini
Gerçek bir sevgiyle ısıtacak de

N'oldu, neden sustun, ne gördün
Susmasana be falcı konuş, anlat
Anladım, anladım be falcı, söylemesen de olur artık
Ver avucumu geri
Aradığım yürek beni bulmadan, bulamadan bitecek bu hayat
Değil mi falcı,
Değil mi falcı...

Turgut Uzdu

. Farz Ederek Sevmek

Artık şafakları uyandırıyorum ya
İlk günün gibi sen doğuyorsun günüme
Hayallerimden mi fırlayıp girmiştin şiirlerime
Şiirlerimden mi gelmiştin gülümseyerek
Varlığın gelişini örttü
O günden beri her mısraya dudaklarımı dokunduruyorum
Saçların kokuyor

Günün herhangi bir saatine koyabiliyorum seni
Hatta saniyesine koşursalar bile yorulmadan
Güneşim doğuyor diyorum
Gözlerinden kaçmaya çalışan ışıkları yakalanıyor gözlerime
Ben diyorum
Ben bu hayali seviyorum

Ben farz etmeyi de öğrendim
Uzattıyorum gönül yalnızlığımı koyduğum ellerimi sana
Dokundum farz ediyorum
Derin bir nefes doluyor ciğerlerime
Küçük, mahcup bir itiraf dökülüyor mısralarıma
Ben farz etmeyi de seviyorum

Balkona çıkmalıyım yine
Gecenin yalnızlık yüzünü asmalıyım duvara yine
Şafağı çağırmalıyım, gülümseyerek gelsin yine
Her sabah yaptığım gibi
Saçlarının kokusunu toplamalıyım yine balkondaki çiçeklerden
Yanımdaymış farz ederek gözlerine bakmalıyım
Seni seviyorum demeliyim yine
Seni seviyorum

Turgut Uzdu

. Farzetsem ki

Farzetsem ki bir gece yarısı
Yahut güneşli bir sabah
Ya nefesinle dolu bir uykuya dalmak üzereyim
Yahut tebessümlerinle uyanmak
Gülümsemişim

Farz etsem ki vakit sabah
Üşenmeden baharı yazmışım baktığım her yere
Beyaz papatyalara raks ettirmişim en ufak rüzgârlarda
Güllerin kokusu yayılmış gönüllere
Soldurmamışım

Farzetsem ki akşam
Zamanın ışık hızıyla geçmesine inat ellerini tutmuşum
Silmişim dağları, denizleri, yeri, göğü
Huzur olmuşum yanında
Gözlerinden başka her şeyi unutmuşum

Farzetsem ki içim içime sığmıyor
Üşümem geçmiş, titremesi durmuş yüreğimin
Şesini saklamışım kulaklarımda ne olur ne olmaz diye
İnanamıyor gibi bakmışım
Gülümsemişim

Farzetsem ki gidiyorsun son bir tebessüm bırakıp
Donduruyorum zamanı
Kırpiklerime dudaklarını yerleştirmişim
Çökmüşüm yere tüm çaresizliğimle
Boyun bükmüşüm

Farzetsem ki sen yoksun
Silmişim bütün anlamları hayattan
Ha yaşamışım ha ölmüşüm

Turgut Uzdu

. Felek

Unutma ne ellerim gibi bir el sıcak
Ne yüreğim gibi bir yürek bulursun
Başköşede oturacak

Her yeni yılın yeni günü ilki yaşarım
Aynı tohumu ekerim gönlüme
Adı umut olur, adı sevgi olur, adı hasret olur
Ayçiçekleri açar her defasında
Kendimi mi koklarım ayrılığı mı bilemem

Bazen ne değişti
Ne değişecek diye sorarım
Hoş değişse de alacağım kadar nefesim
Sıcaklığım kadar sevgim var

Değişse ne olur sanki değişmese ne olur
Her güne doldurup bütün gülümsemeleri inadına
İnadına gülümseyeceğim

En derin denizler gibi dalacağım her gecenin on ikisine
Ay ışığı yürüyüp uzaklaşacak gözlerimden
Biliyorum
Biliyorum yine hasret dökülecek sözlerimden
Yine hasret dökülecek

Varsın yağmurlar kırsın bakışlarımı
Buzlu pencereler sarsın dünyamı
Bir filiz bulacağım
Her şey yalan derler ya ölümden başka
Olsun
Yalan üstüne bin yalan katacağım
Bin kez ağlasam bile
Gülümsemeyi unutmayacağım

Koy yüzünü avuçlarının arasına düşün ey felek
Tut ellerimi bak hiç soğumayacak
Dinle yüreğimin sesini
İnan, içine sevgiden başka şey koymayacak

Turgut Uzdu

. Fırtına

Fırtına

İçimde fırtınalar kopar
Hortumlar ciğerlerimde döner bazen
Dışında bahar
Bazen kendimden korkarım
Kayıp bir çocuk yüreği taşıdığım
Acep kendini bulur mu der
Aynı soruyu mütemadiyen sorarım

Yağmur yağmış toprak gibi duygularım
Sıcak kokar
Hatıra kokar
Cevapsızlığını yaşarım soruların
Hükümsüzlük kuraklık
Gönül yalnızlığımı bir bilsen yanarsın

Hayat çok garip
Bazen kar taneleriyle yıkamışım yüzümü
Bazen güneşte kararmışım
İnanmadım dağlar az yıkılmadı
Küçük hesaplarla az satılmadı bu şair
Bilsen ağlarsın

Balkonda bulurum çoğu zaman kendimi
Dudağımda dumanını çektiğim illet
Karanlık sarılır bedenime
Umutlar uzakta parlar
Kimseye zararı olmaz düşüncelerimin
Hep bedenimi yakar
Görsen korkarsın

Şimşekler çakar acımasız, yıldırımlar düşer
İsyanım kendimedir, talihime kızarım kör teselli
Kaçarım uykuya çoğu zaman çaresizlikten
Meçhul rüyalara bırakırım bedenimi
Hatırlasam utanırsın

Ne gerçekte olurum ne hayalde
Kayıpistanda sürgündeyim
Bırak bulunanı bu arayışta
Arayanın olmadığı yerdeyim
Ben
Çaresizlikten yine bendeyim

Turgut Uzdu

. Garibin Gönlü

llerinde gezdim kendimce dünyamın
Gözlerim kurudu bir damla su ya Rab
Leyla'sın kaybettim o gece rüyamın
Vahalar kurudu bir damla su ya Rab

Katmer katmer açtım uzatıp boynumu
Saat başı saydım dallarım aynı mı?
Belki gelir diye yarınca koynumu
Ciğerim kurudu bir damla su ya Rab

Derin bir nefesle saçları koklandı
Yaşamak denilen işte tam o andı
Dokundum eline yüreğim bir yandı
Damarlar kurudu bir damla su ya Rab

Dedim kalıversem, sabahı beklesem
N'olur yıldızları birlikte seyretsem
Geceyle birlikte yanında bitsem
Varlığım kurudu bir damla su ya Rab

Garibin gnldr aşka isim vermez
Ne kadar sevmiştir kimseler bilemez
Sevdiğinden ayrı bir türlü gülemez
Dudaklar kurudu bir damla su ya Rab.

Turgut Uzdu

. Gece ve Ben

<center>

GECE VE BEN

Ardından siyah tüllere büründü
Sonra geçip karşıma benimle sabahladı, gece
Şarkı söyledi dilsiz bülbüller
Yoksun diye, gittin diye bütün renkler
Birer birer öldüler...

Hani hayallerimizi astığımız yıldızlar vardı
Biz koklaştıkça göz kırpardı
Rastgele seçerdik bir tanesini, ucundan tutardık
O gece sabaha kadar
Hatırlar mısınız? Biz o yıldızda yaşadık...

Meltemler saçlarımızı okşardı
Sarhoşluğuna vurulurduk nefeslerin
Bazen ben koyardım başımı, bazen sen dizime
Göğsüme yaslanırdın bazen
Dalar giderdin kalp seslerimize...

Elimi bırakmazdın, tutardın sımsıcak
Arada okşardı parmakların tenimi
İçime bir huzur dolardı, dolardı, tarifsiz
Kapardım gözlerimi
Bitmesin diye dualar ederdim sessiz sessiz...

Kim bilir nerdesin şimdi
Ben o mutlu rüyanın sahillerindeyim
Kızınca eteklerini gelen dalgaların ıslattığı
Çığlık çığlığa kaçan sevgili yok
Artık gelip boynuma sarılan sevgili yok, yok...

Sen gittin
En dertli tellerine vuruyor mızrabı bütün türkülerin
Sözler yanık, sesler yanık, içim yanık
Kanlı gözyaşlarıyla bir şafak daha uyanmak üzere
Bak, hâlâ bir ben bir de seni bekleyen gece uyanık...
Hâlâ bir ben bir de seni bekleyen gece uyanık

Turgut Uzdu

. Geceye Kurşun

<center>

GECEYE KURŞUN

Kendi kapını kendine açtığın oldu mu hiç
Güler bir yüzle karşıladığın
Ya da kendi yüzüne
Kim bu yabancı diye baktığın
Her yanı çatlamış bir aynaya bakar gibi...

Hiç kalemin ucuna kendini koyduğun oldu mu beyaz bir sayfada
Çiçekleri taşıyan kelimeleri yazabildin mi
Ya da simsiyah lekeler bulaştı mı her satırına
Silemeyince ağlayabildin mi
Dönüp ardına düşmüş ayak izlerine bakar gibi...

Balkona çıktın mı bir gece yarısı, yıldızlara baktın mı
Sevinç ışıkları görebildin mi her birinde tek tek
Gözyaşını bilmezler, yoksa aradın mı
Onlar her gece ağlar ışıklarını dökerek
Yanakların ıslandı mı hatıralara bakar gibi...

Kaldırımlarda seke seke yürüdün mü
Çiğliklerin yankılandı mı hiç köşelerden
Pişmanlıkların sığıdı mı her yastıkta boğazını
Hiç medet umdun mu boşalan şişelerden
Üstü küllenmiş yangınlara bakar gibi.

Beni hatırladın mı, seni hatırladın mı, albüme baktın mı bensiz
Dünlerde gezerken parıltıyı yakaladı mı gözlerin
Çaresizliğin kül rengine çevirdiği yanaklardaki hükümsüz yaşlarda
Şöylesene benim gibi sessizliğe boyun eğdi mi hiç sözlerin
Şehirler boyu mezara atılmış bu adama bakar gibi.

Elin eli tutamayacağı yerdeyim biliyor musun
Tam şuramda, göğsümdesin ama yoksun, yanım yok
Kollarım sımsıkı hayaline sarılıyor
Arıyorum, yoksun, ben yokum, canım yok
Bakışlarım seni götüren geceye dağılıyor kurşun sıkar gibi
Kurşun sıkar gibi...
<center>

Turgut Uzdu

. Geçip Gidiyor Zaman

Geçip gidiyor zaman
Kim bilir hangi nehrin kenarındayız
Şelale nerede
Tek çaresi var inadına yüreğimizin
Bir şekilde mutluluk doldurmaliyiz avuclarimizla

Hüzünle değil sevgiyle yıkamak gerek her günü
Her taze başlangıcına güneşmişçesine sarılmak
Göz sıcaklığında ovuşturmak hasreti
Karşılıklı " Sen" e gülümseyip en güzeli
"Sen" inle dağıtmadan her şeyi "Sen" inle toparlamak

Sadece sevmek değil midir içimize diktiğimiz tek abide
Ayrılık yerine tebessüm toplamak dudaklardan
Koşmak sevgiliye beyazın en beyaz aklığıyla
Ve sıcaklığını hissetmek
Aç koynunu ben geldim anne

Sessizlikle bir mevsimin tam ortasında vurulmak niye
Acımış sözler ağırlığınca kurşun olmamalı
Senetler imzalanmalı, mektuplar yazılmalı uzun uzun
Yaşanan en güzel iç çekişler çiçek açıp
Sonsuza kadar sevgiyle kalmalı

Yarınlarımın temelini kazıyorum bu sabah
Her taşında diyorum hep sen ol
Mevsimsiz yağan karları düşünüyorum saçlarımda
Aynalar varsın değiştirsin her saniye beni
İçimde hep varsın, gel yine içimde hep sen ol

Bak sessizce geçip gitti zaman
Kim bilir hangi nehrin kenarındayız
Şelale nerede, düşüyor muyuz
Tek çaresi var inadına yüreğimizin
Bir şekilde mutluluk doldurmaliyiz avuclarimizla

Turgut Uzdu

. Gel

<center>

<img
src='http://i41.tinypic.com/2m669va.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

GEL

İnletme artık sazların telini
Şarkılar ağlamadan gel
Azat et yokluğunu
Vuslatı al yanına
Geceler kara bağlamadan gel...

Ateştim ben alevdim aşkınla yanan
Ne kül kaldı şimdi ne duman
Kaç gecedir sana hasret şu kapı
Son nefes çalmadan gel...

Çaresizliğe boyanmış yaralarım kanıyor
Kum bitmek üzere bütün saatlerde
Gecikme
Gözlerime ölüm karası bulaşmadan gel.

Güneşin her batışında daha da yabancılaşıyor
Geceler reddetmeden gel
Gideceğim anla artık
Geleceksen ben gitmeden gel.

Turgut Uzdu

. Gel Bekleşelim

Sen sokağın görünmez ucunda dur
Ben diğer tarafta durayım
Sakin beni görmek için bakma etrafına
Sen orada ben burada
Yüreklerimize inat hiç buluşmayalım

Arada sırada selam ver uzaklardan
Biraz gülüşelim
En iyisi hiç adım atma yaklaşmak için
Delikanlılık var ya serde ben de adım atmam
Bekleşelim

Yaşasın rüyalar, hülyalar
Onlara zincir vuracak kimse yok, kilitlemeyeceğim
Ah bir de hatırlayabilsem her sabah seni gördüğümü
Daha bir gülümseyecek yüzüm
Daha sıkı bekleyeceğim

Beklemek de güzel sanki varmışsın gibi
Takılıp taşlara düşmeyesin diye elinden tutmak güzel
Aynı gözle gökyüzüne bakabilmek
Kuş seslerini okşayabilmek
Neşeyi dost bilip derdi, kederi, en önemlisi hasreti unutmak güzel

Gel bu gün de bekleşelim dün gibi
Ne beni gör ne seni göreyim
Bir bekleyenim var
Önceki gün gibi
Bir beklediğim var diyeyim

Boş ver her şeyi dost
Gel bekleşelim

Turgut Uzdu

. Gel Bu Gece

Sakince giyin altından süslerini gelinlik kız gibi
Yakamozların sırtına bin de koşarak gel, gel bu gece
Topla ruhların en tatlı nağmelerini bir hırsız gibi
Doğur şarkılarına gönlümü coşarak gel, gel bu gece

Martılar eşlik etsin gölgeleriyle ak kanatlarının
Şefkati doldursun bütün mehtabı serenatlarının
Binip sırtlarına şahlanan sabırsız sevda atlarının
Dağları tepeleri dörtlümlerle aşarak gel, gel bu gece.

Şafaklara kadar oynaşsın gözlerim yıldızlarla ayla
Bulutlar karşılasın gönlümü en içten halaylarla
Siyaha bulanık saçların mavi ışıktan alaylarla
Yalnız geçen saniyelerime taşarak gel, gel bu gece.

Çık gel ne olur koşup da ücra gölgeliklerinden hızla
Korkma sakın, masumca gönlüme iliş birkaç yıldızla
Ey gece! Sokul yanıma aşkı tadalım hep bir ağızla
Vuslat diyen imbatlarınla sırnaşarak gel, gel bu gece.

Turgut Uzdu

. Gel Desen

Hep bekledim
Bir gece yahut bir sabah
Rüyalarımın çıkmış olsan, yürüsen
Gelsen,
Ya da gel desen

Hayaller kuruyorum günün her anı
Koyduğum her manzarada sen varsın bir
Bir de seni seyreden ben varım

İnadı bıraksan
Kokla saçlarımı desen
Baksan gözlerime
Gözlerinle sevsen
Gözlerimle sevişsen

Geceyi süslüyorum sayarız diye en parlak yıldızlarla
Kahkahalara meltem katıyorum serinliğince yalnızlığın
Dudak payına sen diye bakıyorum her çayda
Her yudumda sen varsın yine
Seni tadıyorum

Yokluğun çağrılarımı birlikte doğar
Ya güneş olur ya ay
Bir türlü bitmez bekleyişim
Ağzından çıkmamış tek heceye âşığım her zamanki gibi
Her sabah gülümserim
Gülümsemişsin gibi
Gel demişsin gibi

Hani kelimelerin bittiği yerdeyim derler ya
Ben sözlüğü yırtalı aylar oldu
Ne yazacak bir harf kaldı
Ne koyacak bir nokta
Bir beklemek kaldı pencerelerde
Bir de hiç sönmeyen şu dilek

Gel desen
Hani unutsan gelme demeyi
Susmayı unutsan
Gel desen

Turgut Uzdu

. Gel Doldur Şu Boşluğu

Yine boşluğun kıyısında
Bütün kederleri astım suratıma

Hayalleri bekletmekten yoruldu
Ne rüzgâr dokunur, ne ben eserim
Kayık uğramaz liman gibiyim

Umudu biriktirmiştım bir kış boyu
Seni bulduğum yere arayışlarını koymuşlar
Yarınlarım eskidi, yoruldu
Her eski yeniden dirilişin ölümüdür bilirim
Son nefesimi veriyorum yeni hayallere
Belki diyerek sen gibi

Noksan sensin parmak uçlarımda biliyorum
Tasadüflere kırgınım
Kırılacak yerim kalmadı sanırdım oysa

Kader bu
Aslında pes etmeyi bilmem fakat büktüler
Büküldüm karşısında
Susuyorum şimdi
Suskunum

Tebessümlerin ardına gizlenmek alışkanlık oldu
Bazen çok zor kabullenmek
Yakınlıklar da uzak olurmuş
Uzaklıkların yakınlığı kadar

Ben düşünüyorum her sabah kendi yüreğime
Sen düşünüyorsun
Hayallerim zemherilerden çıkıp geliyor
Varsın ama yoksun
Üşüyorum

Bu sabah da yokluklarımdayım
Yine boşluğun kıyısı
Hayallerim isyanlarda artık
İsyankârım gecelere

Bütün kederleri astım suratıma
Koyunu bulamamış dalgalar gibi bir hayat
Falcının çizdiği çizgilerde dolayıyorum
Ayuçlarım boş
Ben boşluğum
Gel doldur diyorum her nefeste
Sen yoksun

Turgut Uzdu

. Geleceğim

<center>

GELECEĞİM

Hayallerimin renklendiği gün geleceğim
Gözlerimde ışığın mahmur bakışları
Ben tahassüre razıyım
İstenmediğim yerde olmadım, olmam
Sabırlıyımdır bilirsin
Ellerinde tutulmanın beklendiği gün geleceğim.

Sevmedim sanma, sanma sevmedim, sevmeyeceğim
Dudaklarınla adımı çağırdığın gün geleceğim
Bütün korkuları gömüp en derin mezarlara
Pişmanım, seviyorum diye bütün âleme
Haykırdığın gün geleceğim.

Ne gözlerini unuttum ne gülümseyişini
Salınan her eteği sen giydin sanırım
Emin ol, gölgenin güneşe çıktığı gün geleceğim
Eski sevdasıyla, aşkıyla, şefkatiyle
Gözlerinin gözlerime baktığı gün geleceğim...

Ne kadar özledim bilemezsin
Omuzlarım çöktü umutsuzluktan, beklemekten
Ne yemek yemek, ne içmek içmek
Ellerinin sofrayı kurduğu gün geleceğim
Kalbinin kalbimle vurduğu gün geleceğim.

Kuru bir mezarda bir hercai menekşenin bittiği gün
"Allah geçinden versin! " diyerek yolunu bekleyeceğim
Cennet'e çağırırsalar bile
Bu kadar ızdırap çektirenin yeri diyerek
Tam Cehennem'in kapısında
Sana inat, gidişine inat, gelmeyeşine inat, dönmeyeşine inat
Beni iten kolunu bekleyeceğim...
İşte o gün
Sen gelmeşen bile ben yanına geleceğim
Ben geleceğim...

Turgut Uzdu

. Gelsen

<center>

<img
src='http://i44.tinypic.com/nfk4sg.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

GELSEN

Sesini silmek odalardan çok zor bir tanem
Ne yaptımsa susturamadım
Varsın, ordasın biliyorum
Gözlerim seni görmek, ellerim tutmak istedi de
Uzattığım avuçlarım hep boş döndü, kavuşturamadım.

Kutuplara benzedim beklemekten
Öylesine yalnız, öylesine soğuk
Baharımsın, gel artık, gel
Yüreğim üşüyor, bakışlarım titrek
Şafaklara kadar seni diledim
Umutlarımı kızılıklara dikerek.

Bilmezsin, bilemezsin
Ruhum hangi yalnızlıkları sildi gönlümden de
Bir seni silemedi
Avuçlarında ben yok muydum
Sokaklarda niye berduş dolaşırım
Söyle, Allah aşkına söyle
Sana sarılmam niye çizilmedi.

Mahzunluğu yüklenmiş boynum
Siyahla beyazın arasına uzanamadı
Geceleri karaya boyadı güneşten gizli hasretim
Bir türlü gündüzü mehtaba anlatamadı.

Oysa gelsen
Oysa sevsen
Seninim desen, benimsin desen
Sıcaklığına muhtaç yanaklarıma dokunup
Dudaklarıma artık gül desen
Gülümse sen
Gelsen
Gelsen.

Maviye boyar gökyüzünü ruhum, bulutları siler
En parlak güneşi sana gönderir damarlarım
Leylaklar, papatyalar güller gözlerime yerleşir
Ben aşkımı koklarım,
Seni koklarım
Bir daha bırakmamacasına, bir bilsen
Bir bilsen nasıl sarılır kollarım
Nasıl sarılır
Nasıl...

Turgut Uzdu

. Gibi

Bazen umutsuzluk çöker yüreğinin ortasına
Nefes almaktan bıkarsın
Dünya sana kor gibi
Göğüs kafesini sıkar birileri
Yaşamak ölmekten zor gibi.

Ben böyle değildim dersin
Genliğin gelir aklına
Kıra çıkmış tay gibi
Kendine bakarsın, boynun bükülür
Birkaç yerinden kırılmış fay gibi.

Sebep ararsın çarenin çöplüklerinde
Bulduğun senin değildir
Görmeyen bir çift göz gibi
Bazen söylenen, bazen söylenmeyen
Bir haykırış ya da fısıltı, bir çift söz gibi.

Yeter dersin, isyan edersin kahır duvarlarına
Omuzların çökmüştür artık
Küçük bir şey kalmıştır ilişen, bağ gibi
Düşüncelerin ezer her an seni
Her nefeste büyüyen dağ gibi.

Karanlık tünelleşir sonunda meçhul el sallar
Bedenin her noktadan feryat eder
Bir ölümcül iz gibi
Hâlâ bir şeyler beklersin
Henüz çıkmamış dal gibi, filiz gibi.

Turgut Uzdu

. Giden Bahar

<center>

GİDEN BAHAR

Neden her sabah bir sis iner yeryüzüne
Neyi saklar
Yeşil yapraklar neden gözyaşı döker
Gecenin hüzünlü vedası mıdır
Kendine zincirlenmiş karalar
Anlamsız, sarhoş yasaklar.

Neden saklanır mehtap güneşten
Kim küstürür yıldızları
Mehtabı ateşsizliği ile
Bilinmez bir sonu hasrete katıp
Günaha mahkûm eder
Sonuçta kim gülümser keyifle
Kaç sümbül boyun büker
Kaç ömür muhtaçtır bir kuru teselliye
Bilinmez ayaklı köprüler yıkılır
Baharlar silinir mevsimlerden
Yeşiller ölür.

Bir sen kalırsın ey mehtap gözü yaşlı
Bir de güneş, yüreği alev alev
Kızgındır, üzgündür
Karaya boyanan hayalleri her sabah aklara batırır
Gökkuşaklarının isyanı cılızdır
Saniyelere tutuşmuştur
Umut meltemin elinde yakamozlara döner
Esinti durur,
Suya düşer beklentiler
Bir papatya falında yazılır yarın
Bir daha dönüşü olmaz giden baharın.

Turgut Uzdu

. Giden Sevgili

Kara talihim sen gülme yüzüme her şey kararır
Goncalar büzülür
Solar mevsimler zamansız
An kendine mahkûm
Gün doğumu batışıyla eşitlenir

Sakın tutma elimi
Kışa döner temmuz haziran sığağı
Ellerim üşür
Kimsesizlik koşar uzaklardan
Bütün kalabalıklar yalnızlık görünür

Titrerim korkumun korkmasından
Yapraklar misali endişeler
Üzerime üzerime gelir nedense
Bir zamanlar merakla beklediğim
Beynimdeki bütün köşeler

Talihim gülse artık, sen karaların içinde kayboldun
Bir yudum daha alabilsem aşktan, sevgiden
Sonra el sallasaydı kalanlar
Keyifle deselerdi
Bir zamanlar sevmişti, sevilmişti bu giden

Ve sevgili helvamı yapsa bol şekerli
Sevilmemiş yüreklere dağıtsa
Rahmet okusalar ardımdan
Cehennemliğim kesin de
Hani diyorum yerim yanlışlıkla cennet olsa

Turgut Uzdu

. Gidişimi Seyretmek İstedin

Gözümdeki yaşların sahibi benim
Dostlar sakın ağlamasın
Bazen rüyaya döner gerçekler
Tutulmaz olur
Unutulmaz olur

Kalırsın arada
Kendi nehrin tıkar boğazını
Ağlamak istersin
Susarsın
Konuşmak istersin susarsın
Susmak istersin
Gülümseyen bir hayal dikilir karşına
Uzun bir soluğun sonu
Bitersin

Dünleri yazar yarınlar
Dünleri çizer
Kuytu köşelerin müdavimi olur ayakların
Boyundur bükülü taşınan
Ve yarına hatıradır artık
Geçmişte yaşanan

Sana en güzel elbiseleri giydiren benim
Gözlerine ben koydum yıldızları
Geceye sen dedim, mevsimlere sen
Sevdim diye güzelleştin
Kal şimdi bütün çıplaklığınla
Aldım verdiklerimin hepsini
Bir sen kaldın şimdi
Bir de nasıl görünüyorsan o beden

Ne yalan söyledi yüreğim sen gibi ne inkâr etti
Görmek istediğini gördü gözlerim
Sevmek istediğini sevdi yürek
Anladım sürdüğüm boyaları sevmişim
Sildim hepsini
Hangi aynayı alırsan al karşına
Kendine bak
Gidişimi göreceksin istediğin

Belki gülerek belki ağlayarak
Demiştin ya
Hayat devam ediyor
Evet
İşte bu adam gidiyor
Dostluk baki
Aşk bitiyor

Turgut Uzdu

. Gidiyorum

Anlamak çok zor bazen bir yüreği
Yüce dağlara çıkmak gibi
Tercihler sıcaktır bazen
Bazen üşütür
Yürekte her köşeyi yıkmak gibi

Seven fedakârlığa hazırdır gitmek dâhil
Sevilen mutlu olsun yeter diyerek
Boyun büker bir tepede sümbül
Avuntu çaresidir
Geçen baharı düşünerek

Susmak zamanıdır sözün bittiği yerde
Sineye çekilir gecenin karaları
Ve şafaklar bağı yanık hasretlere gebedir
Her seher yeniden doğar
Gözlere çigler yağar

Hangi yürektir tercih edilen, hangi bakıştır
Karar yakamozlarındadır mehtabın
Kaldırım taşları gitmek içindir
Omuzuna alır bir beden hatıraları
Düşer yollara, hamalıdır akşamın

Sevmek, yakıştırmaktır gülümsemeyi sevgiliye

Ruhuyla baş başa bırakmaktır
Varsın ateşlere düşsün gözleri
Sevmek
İnan hasret ateşiyle yanmaktır

Gidiyorum en sevgili
Karayellerin önünde sürüklenen benim
Çok sevdim
İnan ne ruhum unutacak seni
Ne bedenim

Turgut Uzdu

. Git Artık Yokluk

Saymadım kaç gece oldu
Kaç seheri ben yaktım
Uydum sandım, uyandım sandım
Görmedin mi söyle
Kaç defa kendi gözlerimde yaş olup aktım...

Kabulümdü ayrılık, kabulümdü içimin oyulması her akşam
Geldiğinde ruhum çok dermansızdı
Hıçkırıklar tenimi yırtıp çıktı ayyuka
Gidişler kabulüm de
İnan bu çok zamansızdı.

Git artık, siyah renklere kelepçeleme yüreğimi
Her vuruşunda çiçekler açsın
Bir tebessüm uzansın ruhuma
Bütün varlığım
Dönenin varlığı ile kucaklaşsın.

Bir gülümseyişin izin ver ne olur
Doyasıya gözlerine bakayım
Seveyim, okşayayım dostluğunu
Sabaha kadar bıkmadan
Hayaliyle baş başa kalayım.

Dizine koyayım bu uslanmaz başımı
Bağrımda essin mesut yeller
Duy artık ey yokluk bu yalvarışımı
Uzulce git gecelerimden, beni ona bırak
Sönmesin sabahlara kadar yaktığım umuttan heykeller

Ey her gece başımı koyduğum yokluk
Çık git odamdan artık
Yırtıp atayım karanlığı gözlerimden
Aşkın gözlerine sarılayım
İşildayayım artık.

Turgut Uzdu

. Gitme

<center>

<img
src='http://i43.tinypic.com/54xf8n.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

GİTME

Gözlerine bakmamaya alışkın değilim, gitme!
Bütün neşem bakışlarında saklıdır
Hayranıyım
Sen gülümsedikçe göz bebeklerinle
Işıklar yanar bilirsin, zarlara düşerim, gitme!

Yüreğimi yakmamaya alışkın değilim, gitme!
Nefesin tutuşturur her gece
Kızgın lavlar dolaşır damarlarımda,
Dört yanımı uçurumlar kaplar
Ruhum körleşir, göremem, kazara düşerim, gitme!

Sensiz yola çıkmamaya alışkın değilim, gitme!
Kaldırımlarda sabahlayamam
Beklemeyi sevecek kadar çılgın sanma beni
Yanmaktan korkmam
Bulur en sıcak çölleri, kumlara düşerim, gitme!

Mutluluktan akmamaya alışkın değilim, gitme!
Sen yanımdaysan eğer
Kahkahaları taşır süzülen damlalarım
Yokluğunu taşıyamam
Gözlerim kurur gidersen, mezara düşerim, gitme!

Turgut Uzdu

. Gitme Diyeceğim

Telefon sesi duysam herhangi bir melodi
Burkular yüreğim
Kulak kesilirim
Hatıralar üşüşür gözlerime
Islanır kirpiklerim

Ardımdan gelen ayak sesi duysam
Bana sürpriz yapacak derim
Gözlerimi kapayacak
"Bil bakalım ben kimim? " diyecek seslerin en tatlısı
Tekrar yaşarmış gibi gülümserim

İpe asılmış bir çamaşıra dokunsa rüzgâr
Eteğin aklıma gelir
Salınırken iki yana
Kapatamam gözlerimi
Bahar gelir

Yıldızlarda gözlerin ışıldar
Güneşte gölgenin dansını seyredirim
Saatleri kurarım saniyelerine seni koyarak
Bilgisayar başında sabahlarım
Dudaklarımı dokundururum hayal ellerine

Bir çığlık duyulur karanlıklardan
Ya bir kuştur ya bir köpek
Hatıralarıma gönderdiğim düşüncelerim döner
Emin olmak için uzatırım kollarımı
Parmaklarıma dokunurum tek tek

Yokluğun dolar işte o an odama
Boynum bükülür
Ben mahzun, ben mahcup
Yırtıp atarım düşüncelerimi
Kaçarım kendimden, gidip yatarım

Umudu hep taşırım yanımda
Kapım hep aralıktır
Bir gün derim, bir gün oturacak karşıma
Gözlerine bakacağım
Tutacağım ellerinden
Yürek ateşimle yakacağım

Seviyorum diyeceğim
Sev beni diyeceğim
Okşayacağım saçlarını
Bir daha
Bir daha gitme diyeceğim

Turgut Uzdu

. Gitti Diyeceğim

<center>
<img
src='http://i40.tinypic.com/2ccnhbt.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

GİTTİ DİYECEĞİM

Bu gece de başladı bak
Ufuktan diğer ufka doğru
Ay yine düşecek denize, parçalanacak
Her parça seni arayacak, seni soracak
Dün gece gibi
Bu gece de utancından kararacak.

Fısıltılarınız vardı diyecek
Saatler on ikiyi vurduğunda
Bir Arap müziğiyle oynardı
Bütün goncalar şafağı beklemez
Alev rengiyle yanardı
Bülbüller dile gelir
Şarkılar hep aşkı çalardı...

Susacağım çaresiz
Ellerimin boşluğunu uzatacağım geceye
Sımsıcak rüzgârların peçeli gelini yok artık diyeceğim
Susturdum yokluğunun aşağılayıcı bakışlarını
Çok sevmiştim, sevilmiştim
Lakin bitti diyeceğim.

Biliyorum
Yarın yine soracak
Boynumu bükeceğim
En güzel günlerimi hediye etmişti
Ama artık gelmeyecek
Gitti diyeceğim
Gitti diyeceğim...

Turgut Uzdu

. Gittim

Bir şehir kurmuştum yüreğime
Kaldırım taşları bahar boyalıydı
Kimse kimsenin izini aramazdı
Hep yanındaydı sevdikleri
Sen yanımdaydın.

Bahçelerde hep güller vardı
En güzel renklere bürünürdü şafakları
Goncalar hemen açmaz
Bülbülü beklerdi.

Yağmur tam mevsiminde yağırdı
Gözlere sadece gülümserken uğrardı
Sen güneşiydin bu şehrin
Gece gündüz hep ısıtırdın ruhumu
Gülümseyince gülümserdim
Neşen neşem olurdu kahkahalarımda
Elim gibiydi ellerin
Ve gözlerin
Onlar candı canıma
Hayatıma hayat
Baktığım en güzel renkti
Gördüğüm, göreceğim en güzel ahenkti
Kaybolurdum içindeki sokaklarda
Yüreğin tutar çıkarırdı beni
Saçların ıtırdı, hanımeliydi
Okşardım
Mest olmak pahasına koklardım
Elinden tutardım
Elimden tutardın da dolaşırdık boşluklarda
Sıcak ve yumuşak bir rüzgâr eserdi
"Haydi! " derdi, "Haydi! " derdi
Bahar dalındaki yapraklar gibi salınırdık
Her okşayışında gülümserdik
Rüzgâr da gülümserdi.

En güzel tatlılara dokunurdu ellerin
Bütün kahvaltı tabaklarına yansırdu tadın
Ben gözlerinde kalırdım
Sen gözlerimde kalırdın...

Gittin bu şehirden
Bir haller oldu şen şakrak sokaklara
En kuytu köşelerden çıktı loşluklar
Hüzne boyandı güller
Siyah serpildi gökyüzüne
Titredi yüreğim
Ben üşüdüm
Dayanamadım yokluğun bulaşmış kaldırım taşlarına
Her yanda ayak izleri heykelleşti
Şu yankılanan "Seni seviyorum! " sözleri
Üstünü örtmeye çalıştıkça yakmaya başladı yeniden

İçimdeki közleri...

Topladım yüreğimi
En güzel hatıralara sardım, sarmaladım
Ben de gittim bu şehirden
Kendimden gittim.

Tadını sakladığım sabah sofrasının
Masamdaki her tabakta bir parçası var şimdi
Sana bakıyor beynim
Seni dinliyor kulaklarım
Aynalara bak görürsün
Sensizliği yaşayan şimdi benim...

Şaşkınım biliyor musun?
Gittim sanıyordum şehrin diğer ucundan
Ardıma bakmadım hiç
Oysa önümdeymişsin
Gidememişim
Kopamamışım bu şehirden
Şaşkınım
Sana mı bağlamışım
Bu şehre mi bilmiyorum
Şağının tellerince işlemiş içime kokun
İstesem de anladım
Sen gittin gideli
Ben bu şehirden gidemiyorum...

Turgut Uzdu

. Gölgeledeki Maskeler

Boşa gayret rüzgârlara yön vermeye çalışmak
Rotanı düzgün çiz
Yelkenlerini çevir
Unutma
İnsanı seven insan hep sevilir

Gölgeleri silmeyle geçirme zamanını
Güneşe engel ol
Hepsi silinir
Gerçeği yaşamak istese de insan
Karşısına hep meşhur roller dikilir

Dünü yarına taşımak zorunda değil insan
Yarınlarını mutlu kıl dün olsun
Hiçbir şeye kederlenme, hep gülümse
Bırak
Talihin üzgün olsun

Niye her gün duvarlarını boyasın ki insan
Çekip en güzel anların fotoğraflarını asmak varken
Yakışır mı saklanmak örümcekli düşüncelere
Uçurumlardan düşmeyi düşlemek yakışmaz
En güzel çimlerin yeşillerine basmak varken

İnsan bir goncadır bir defa açar
Tercihlerin kimi gözyaşı dolu kimi kahkaha
Zaman çok çabuk geçiyor
Herkesin dilinde bir tekerleme
"Var daha! "

Anlamak zordur anlaşılacak gibi
Köşeleri yuvarlatmak zorunda değil insan
Soymak lazım bütün maskeleri vücudundan
Kışlar olur mevsimlerde lakin iki bahar vardır
Çabuk geçer, hemencecik gelir nisan

Dedim ya
İnsan boşuna rüzgârlarla uğraşır
Gece gündüz dünlerle boğuşur
Bir atımlık fişekten çıkmıştır hayat
Boş tenekeler problemleri doldurur günleri
İnsan nedense yaşamayı unuttur

Bir gonca güldüm, doğduğum gün açtım
Ey hayat söyle, hangi günahı işledim de
Bütün gölgelerimdeki maskelerle sana bulaştım?

Turgut Uzdu

. Gölge

Bükme boynunu ardımdan gelip mahzun
Söyle derdini çare bulayım gölge
Geceye yaklaştıkça hep boyun uzun
Söyle derdini çare bulayım gölge

Vuslat diledim başka bir şey değil ki
El tutarak dolaşmak bilmem nedir ki
Beyazda siyah olsa leke midir ki
Söyle derdini çare bulayım gölge

Sevdiğinden ayrılan bu garip gönül
Bak karşıdayım susma derdini sökül
İster halime ağla ister isen gül
Söyle derdini çare bulayım gölge

Derdim ki şu dünyada en dertli benim
Türküleri her şafak yanık söylerim
Bir sevdiğim var inan ona giderim
Söyle derdini çare bulayım gölge

Bilmez misin semaya beni koydular
Yıldızları her gece bir bir saydılar
Beni doğrayıp nasıl sana kıydılar
Söyle derdini çare bulayım gölge

Bırakma beni sakın benden parçasın
Gâh uzunsun gâh kısa bazı darcasın
Uyanıkları bırak yatan çatlasın
Söyle derdini çare bulayım gölge

Turgut Uzdu

. Gönlü Yalnız ykler

Yazmak mıdır aslanan yaşamam mı
Bir türkünün ahenginde salınmam
iki göze dikip bakışlarını
Anlamsızlığında anlam taşıyan satırlarda dolaşıp
Sessiz sakin bir hikâye okumam

Sınırsız uzunluğuna sığınmış sanal denizin
Tam ortasında bir ada yürek sesinden
Dalgalar yakasından tutar segh makamında şarkıyı
Gecenin karasında alevlenmiş papatya
Israrla rotasında giden gemi atmış korkuyu

Kar mı yağmış vadiye, neden beyaz
İki kar çiçeğine sığınmış bahara zlem isyanı
Geceyi yırtmam istercesine bir direniş aılmış bayrak bayrak
Mehtabın avucunda glcksz ve hznsz dudaklar
Ve alevler geceye sağılır yaprak yaprak

şahmeranın koynundayım her gece
İnsan zehre bu kadar mı müptela olur
Gözlerimde ısırık izleri, her hücrem uyanık
Yollar boyun bükmüş
Hasretim yanık

Hep aynı mecraya dönüp dolaşıp akan sular
Bazen ęırpındıęım bazen tutunduğum mutlu uykular
Senden nasıl vazgeçerim ey gece
Ksmez mi darılmaz mı
Her gece mısralarımı diktiğim yıldızlar

Ne güneşi beklerim sıcak
Ne bir mehtap ararım bakışlarımı ısıtacak
Es ey ruhumu mesken tutmuş rüzgârım
Savur saçlarını uşmş yüreklere
Yarınlarımız değil mi dünlerden kalan tek yadigâr

Gerçeğin dışına taşmış gerçek
Saatler durgun
Sadece kendisinin farkettiği iç ęırpınıřlarım
Gülümse artık
Gülümsemeyi ğrensın dudaklarım

Dalgalara hükmüm yok
Bırak alıp götürsün en mutlu olduğun yerlere
De ki en kırmızısından göllerdir yüküm
Bulur uzatırım her defasında bir tane
Gönlü yalnız öykülere

Turgut Uzdu

. Gönlü Yalnızlar Sokağı

Bu sokak kimsesizler sokağı
Dönüşü bekleyen ayaklar gezer kaldırımlarda
Bazen yıldızlar çıkar
Gönülleri kalabalıkta yalnızdır bilirim
Adına göz kırpmak derler ya
Hep çırpınırlar, hep çırpınırlar.

Bu sokağa uğramaz tebessüm
Hanımeli kokmaz bahçeler
İki parmak kadardır renklerin sayısı
Üçü bilmezler

Başlar öndedir bu sokakta
Gözler bir noktaya takılıdır hep
Güneş bulutların ardında dinlenir daima
Yorgundur bedenler
Bunalmıştır

Kaldırım taşlarında yalnızlık buharlaşır
Gittikçe derinleşir ayak izleri
Bazen herkes sığınır köşesine
Kapalıdır saadeti arayan gözleri
Elleri üşümüştür
Sahipsiz yüreği kesin kendine küsmüştür

Kediler yanyanayken de yalnızdır bu sokakta
Feryatları yankılanır köşelerden de hiç biri duymaz
Sokağın başında başlayan bir şarkı sonunda unutulur
Solgun gülleri saklar goncaları
Hüzünle kalkılır bu sokakta
Hüzüne mahkumdur yalnızların rüyaları

Gönlü yalnızlar sokağıdır bu sokak
İçe dönük yaşlar burada dillenir
Gidenler, gelmeyenler
Gitmeyip dönmeyenler için muhakkak bir gölge vardır
Altında beklenir...

Turgut Uzdu

. Gönlüm Bir Şehir

Gönlüm Bir Şehir

Kal
Doldur bütün sokaklarını
Güneş kayıp
Gel seninle doğsun seninle batsın
Seninle sayalım yıldızları
Ya sen koy başını dizime
Ya ben
Saçlarla oynayalım

Gönlüm bir Şehir
Karanlıktayım
Rüzgârlar küskün yapraklara
Güller beklemede, bülbüller suskun
Kapalı perdeler
Gözlerim kapalı

Hatıralarla oyunlar oynuyorum
Ellerimde bir bir patlayan balonlar misali
Uçurtmalarım rzgrsız
Ne yüreğime akan nehirler var
Ne gökyüzüne kavuşmuş bir denizim
Sen olmayınca bit tanem
Ben hâlâ bensizim
Hâlâ bensizim

Hâlâ kimsesizliğini kovalıyorum gönlümün
Bir kimsesiz yarışın galibiyim
Kendi dudaklarıma gülümsüyorum
Her köşe başında bir yalancı umut
Ben hâlâ beni bekliyorum

Gönlüm bir Şehir
Gel bir defa dolaş ıssızlığında
Bir kez kal
Esmeye rüzgâr olup
Gözlerime yağmur olma
Avucuma sıcaklık
Sokaklarıma mutluluk ol
Kal bu Şehirde gel
Kal bu Şehirde

Turgut Uzdu

. Gönül Yalnızlığı

Görmek için bakmak gerekmez
Yüreği açmak yeter
İlla ses gerekmez söylemek için
Bazen nefes alıp
Susmak yeter

Giden gerekmez her zaman beklemek için
Gönlün yalnızlığı yeter
Eller tutulurken de üşür
İstersen ruhuna sor
Sıcaklığın azlığı yeter

Her dize koyulur mu baş
Her saç okşanır mı
İçinde bir yerlerde kırık aynalar
Damlaların izleri duruyorsa kenarda köşede
Sırtını dönmüşse takvim yaprakları
Neylesin her gecenin gönlü yalnız
Biçare uykuları
Neylesin

Kaçış zamanı vardır bazı günlere saklanmış
Tutarsın ucundan
Hayallerini alırsın omuzlarına rengârenk
Engin denizler uzar gözlerinde
Bir de yelken
En tatlı rüzgârlara uzatırsın

Güneşin hep bahara doğduğu yere çizersin rotayı
Mutluluk çiçekleri savrulur her yanda
Bir diz bekler sıcak ve yumuşak
Saçları okşamaya hazır bir el
Gülümseyen gözler bakar masum
Bir ses
Hoş geldin der
Hoş geldin...

Uykunun galibiyet zamanı gelmiştir artık
Düşünceleri kovar ruhundan
Dudaklarına uykulu bir tebessüm yerleşir
Kırpikler kapanır
Ne engin denizden, ne yelkenlerden, ne mutluluk çiçeklerinden
Kimsenin haberi olmaz mutlu bu uykundan

Giden gerekmez her zaman beklemek için
Gönlün yalnızlığı yeter
Eller tutulurken de üşür
İstersen ruhuna sor
Sıcaklığın azlığı yeter

Turgut Uzdu

. Gönül Yalnızlığım

Ah şu çaresiz yalnızlığım
Hangi uçurumlardan atsam gönlümle beraber
Bir daha aramasam
Her bulduğumda bir parçan
Her bulduğumda bir kusur

Dört dörtlük olmaz diyor âlimler ulamalar
Tuttuğun eldeki sıcaklık yeter de
Leyla Mecnun'u niye bıraktı geride

Neden fırtınadan kaçan dalgalarla boğuşursun
İşte sahil, uzan alabildiğince dinlen
Bu güneş benim de, bu mehtap benim
Sahildesin aslında rota çizmene gerek de yok
Bak bir adım ötede deniz fenerin

Hem gemi hem kaptan olunmaz
Birini seçeceksin karlı tepelere yahut çiçeklere bakarken
Unutma ırmaklar denize akar
İnsanı ancak,
Ancak kendi ateşi yakar

Şirin'e giden yol taşlık
Kim açacak Aslı'nın düğmelerini sen mi
İnsan garip, hayat meçhul boğanın sırtında
Keşkelerin yanında iyi kiler var görsene
Sil ayak izlerini yalnızlığım
Artık gülümse

Her defasına yazdığım teselliler beyaz kâğıtta beyaz
Kendinle kalmayı bırak artık odanda
Nefes al
En mutlu olduğun yer neredeyse
Çekinme orda kal

Ağlama artık gecenin karanlığına karanlığında
Şafaklar müdavimidir korkma sakın
Gir koynuna sen bir daha çıkma gönül yalnızlığım
Ebedi mahkûmu ol
Hiç sevemediğim yalnızlık odamın

Bulduğun her kusur sendedir inan
İnsan insandır hep baktığın gibi gör yürekleri
Kafana takma
Gerçekleşsin ya da gerçekleşmesin
Ama sev bütün dilekleri

Turgut Uzdu

. Gönül Yorgunu

Bir yalnız gün daha bitti
Güneşin izinden kızıklar içinde
Yorgun bir gönül
Batışını seyretti güneşle birlikte
Işığın ölümü gibi
Umutlarının.

Yıkıntılarının arasında gezdi bütün gün
Yüreğinin heyecanını aradı
Avuçlarında hüzün
Gözleri üzgün.

Sonra lacivert bir gece başladı
Aynı renk elbiselerini giymişti deniz
Yakamozlar parıladı gözlerinde
Belkiler tutuştu cılız
Bakışları parlak
Bakışları yıldız yıldız.

Sensizlik dolaştı yalınayak
Kumların hışırtılarında ayak izleri
Belki bir de bensizlik,
Dönüşü yoktu farklı yönlere yürüyüşün
Başka renk bilmezdi artık
Lacivertlerdeki hüzün,
Hepsi karamsar, hepsi üzgün...

Kendi gölgesine mahkûm biri dolaşırdı ya
Sessizliklerin efendisiydi
Lacivert karanlıklarda
Kendi ayak izlerinde silinmeye mahkûm edilmişti gidişinle
Aynalarda arama boşuna
O artık
O artık sensiz görüntülerin efendisiydi.

İki kişilik kalabalıklar yasaklanmıştı heyecanlarına,
Bakışlarından koparılmıştı bakışları
Oysa ne çok dilenmişti gözlerini
Kimse göremedi
Geçemedi sınırları elenmişti.

Oysa nasıl beklemişti bilsen
Bir gelse demişti,
Gelmişsin gibi hayallerinde, ellerini tutmuş
Ne çok gülümsemişti.

Rüyalar sensizlikle çıldırmıştı
Uyunmadan yaşanır olmuştu her gece her gece
Lacivertler altında bir gölge koşuyordu
Senden habersiz
Gittikçe yaklaşıyordu.

Gölgenin ardında sen yoktun
'Yoktun! ' diyordu hayal kırıklığı can çekişirken, gülüm
'Yoktun! ' diyordu
'Lacivert bir geceydi gördüğüm
Siyahlara büründü bekleyiş
Gönlümdeki umutlar soluyor artık
Işıklar kördüğüm,
Bu kaçınıcı lacivert geceydi
Bilemezsin sensiz öldüğüm.'

Her gece lacivertti
Her gece kayboluyordum.

Turgut Uzdu

. Gönülde Kış Mevsimi

<center>
<img
src='http://i42.tinypic.com/s6pysj.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

GÖNÜLDE KIŞ MEVSİMİ

Omuzlara çökünce ıssızlık
Sisler düşüncelerdeki prangaları çözemez
Dönüşü arayış başlar
Çare çaresizliğe teslim edilir
Avuçlar soğur
Ayak izlerine kıyamayıp saklayınca karlar.

Yön bellidir oysa
Ne izmaritleri unutturur gideni, ne paketler
Yaramazlıkların saklandığı tebessümler pencerelerden bakar
Bir ateş ki bu kaynağı belirsiz
Sigaranın ucunda hem gideni hem kalanı yakar.

Sayfalarına yerleşmiş hatıraların hamalıdır albüm
Başköşede sessizliğin kısık sesiyle uyutulmuş bir dün
Ve yarınla arasında kalmış
Bir şaşkın bugün
Bakışlar bir el uzatımı mesafeden ayırlamaz
Manzara unutkan, 'Hatırlamasam mı?' diyerek
Acımasız mevsimlerin başında asker misali
Aceleci bakışları omuzunda, yalnızlığın başında nöbet bekler yürek.

Süresiz bir sürenin çılgın kahkahaları duyulsa bile
Gözleri güzel geçmişi tarar
Çiçeklerin saklanma zamanı gelmiştir kendi çekirdeğine
Güller hâlâ toprak
Yaprakları unutmuş bir yeşil
Beyaza mağlup, beyaza tutkun, beyazın kurummasını bekler
Yeşilin solmasının beklendiği gibi.

Nerde kahkahaların ekosunu aldığı zamanlar
Nerede vuslatın iç titreyişleri
İrisin bir kibarcığın tomurcuklanmasını bekleyişleri
Baharın mektuplarını taşıyan bir kardelen
Mahzun
Utangaç
Boynu uzaklıklarla bükülmüş rotası meçhul bir dümen.

Hıçkırığın saklandığı gök gürültülerinin tam ortasında kurumuş kırmızılar
Kaymaklı dondurmaları taşır avuçlara
Giden en tatlı uykusunu görürken düşünde
Kalan yalnızlığı yalnızlığıyla kovar
Izdırıp süklüm püklüm bir köşe bulup saklanır ikizi fırsatla
Sırrına âşık bir tayf güneşi bekler.

Ne "Gitme! " diyebilir kurumuş dudaklar
Ne "Gel" diyebilir
Ne de
Uzanıp yumuşak karanlıklardan notaların en tatlısı
"Bak! İşte bu beklediğin el! "diyebilir...

Turgut Uzdu

. Göründüğü Gibi Değil

Hasret türkülerimi çağırıyorum eski sayfaların arasından
Dökülüyorlar önüme bir bir
Ruhlar gibi sevgiler farklı
Ey sevgili ben bilmez miyim
Hiçbir şey görüldüğü gibi değildir

Sabaha yakışmayan akşamlar yaşarım çoğu kez
Akşama zıt kaç güneş uyandırdım uykusundan
Suyu bile dört farka bürüdüm
Yüzüm boyasız yüreğimi çizer her zaman
Ben hep aynı görüntümlle yürüdüm

Bir hayale kanat taktım en beyazından
Yüreğimi göğsüne yerleştirdim
Gördüğüm gibi baktım hep baktığım gibi gördüm
Seilmeyi öğrettim de
Bir türlü sevmeyi öğretemedim

Gökyüzünde bulutlara çizdim yüzünü
Teni beyaz, yumuşak ve sıcak
İnsan gönlü yalnızsa her zaman üşür
İnandım
Dedim ki perim beni her mevsim ısıtacak

Gülümseme koydum yüzüne en tatlısından
Her tebessümünde uçtum mutluluktan, gülümsedim
Şimşeklerin arasında dolaşsa da arzularım
Ben
Ben hayalimdeki periyi çok ama çok sevdim

Her rüzgâra kapılmasın istedim
Nerden düşürecekleri bilinmez
Ey hayalim, her gülen yüze gülünür mü hiç
Her şey görüldüğü gibi değildir fakat
İnan baktığından farklı görünmez

Hep dursun diyorum hayal meyal de olsa bakışları
Kirlendikçe boyarım kanatlarını en saf beyaza, korkma yağmurlardan
Nasılsa uzak gerçeklerin arasında hülyam
Yine elime yazıyorum umudumu
Belki diyorum, belki gerçek olur dokunurum bu yaza

Turgut Uzdu

. Gül Solmasın

Beni mi korkutacaksın ey gökyüzü
Yırtıl yırtılacaksın
Çılgın meteorlar mı düşecek yüreğime, düşsün
Bin parçaya bölünsün umurumda değil
Sevdiği için sevdiğini terk etmek neymiş bilinsin

Şimşekler çakacakmış beynimde, varsın çaksın
Yaksın ruhumu yetmezse bedenimi
Gülü soldurma hakkını kim vermiş
Hep aksın isterse yağmurlar, hiç durmasın
Kör etsin isterse gözlerimi

Korkum olur mu üzmemekten başka
Bana her gün bayram, gömleği giyeli çok oldu
Yine attım kendimi iğneli fiçılara seyret
Bu gece koydum sevdami en gizli odama
Kırk kilit vurdum
Ey denizlerin en güçlü perisi, aldın anahtarları
En derinlerine göm gam denizlerinin
Bırak meftunu olsun bu adam
Dünyadaki bütün ıssız sokakların

Ne siyahı korkutur beni ne grisi bulutların
Sel benim, akan benim gözlerimden
Kim boğacakmış beni, kim boğacakmış
Ben gittim ya kendi yüreğimden
Tek tesellim
Gül artık solmayacakmış
Şakıyan bülbüllerden birine gönül vermiş, belki verecek
Huzurlu ve mutlu olacakmış demek kaldı takvimlerin ardından
Düşmüş yaprakları okşayacağım

İşte o zaman yalancı baharların kokusu yayılır
Hayali saç kıvrımlarında dolaşır ruhum
Hicranın şişlerine geçirdiğim yüreğimin bir tarafı gülümser
O huzurlu, mesut derse ki tek dileğim
Şükürle kaplanır bütün zamanım
İşte o zaman
İşte o zaman mutlu olur bir yanım

Yeter ki gül solmasın
Sakın solmasın

Turgut Uzdu

. Güle Hasret

<center>
<img
src='http://i40.tinypic.com/2unvq88.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

GÜLE HASRET

Canım,
Dilerim mevsimlerin çürümez benim gibi her gün birer birer
Hep yeşil kalır umutların
Sigaraya sarılmazsın sıkıca
Benim gibi ıslak dumanlarını yollamazsın her defasında
Yumuşak ve pembe düşlerine sarılıp
Melek uykusuna yatarsın usulca.

Bir tanem
Sen de duyuyor musun bilmem
Gecelerdeki kelebek kanatlarının sesini
Az kaldı diyor, dönecek diyor
Kırmak üzere diyor kendi ördüğü kafesini.

Gülüm,
Al yanaklım, kiraz dudaklım
Gitmekte aceleci, gelmekte nazlım
Şafaklar can yoldaşım, bilmezsin
Bekleyeceğim aylardır beklediğim gibi
Her geleni sen sanıp ağladığım gibi
Her gece pişmanlığı beyninde yaşayıp
Başımın kendini kırdığı gibi...

Canım,
Ben beklentilerimi uyku yaptım kısa aralarla
Gelişini kaçırmayayım diye, duyamam diye bütün çıtları öldürdüm
Şessizliğin koynunda yaşıyorum sensizlikte yaşadığım gibi
Üzülme sen, sakın ağlama ağlarım, kıyamam sana
İstersen gelme, mutluysan gelme, sakın dönme, düşünme bile
Ben sensizliği mezarıma götürmeye de razıyım, yeter ki gülümse
İnan orada da hasretimi mutlu bekleyişlerle doldururum
Her bayram getireceğin bir tek güle.

Turgut Uzdu

. Gülümse

Ağlamayla geçirme zamanı
Tut kazmayı sıkı sıkı
Vur kahkahalarını sakladığın kırk kilitli sandıklara
Kır tamamını çekinme
Çıkar en tatlısından bir tane
Yerleştire dudaklarına
Ne kaybedersin
Gülümse

Gözyaşlarının düştüğü zaman kadardır hayat
Uzat elini en mutlu olduğun saatlere
Çekinme
Hepsini birden al
Koy cümlelerinin arasına
Gülümse

Sil aynalardan asık suratları
Neşeyi çiz duvarlara
Sokaklar her mevsim yeşil kalsın ruhunda
Dört mevsimi bahar yap
Daha güzeli var mı
Her bahar gülümse

Varsın olmasın istediklerinin hiç biri
Silk omuzlarını tüm keyfinle
Usanıyor mu güneş doğmaktan bak
Onun gibi ol
Sakın bıkmak
İnsan kendi hayatının hem güneşi hem mehtabıdır
Her şafak yeniden doğ
Her akşam yeniden başla
Hiç durma
Gülümse

Niye çekiniyorsun yüreğini serbest bırakmaktan
Boş ver delice çarpınsın ne olur
Nefes almaktan korkma son değilse eğer
Unutma
Her insan bir yaprağıdır hayatın
Toprağa zincirlidir
Bir gün yorulur
Yorulma sakın
Gülümse

Solmaya mahkûm ya bütün çiçekler
At endişeni karanlıklara
Aydınlığı ol düşüncelerinin
Damlalarca su ol gönlüne
Nefes aldıkça filizlensin
Koklayabildiğin kadar kokla renkleri
Gülümse

Yasak koy asılmasın yüzün
Dudakların büzme sakın
Hüzne savaş aç topyekûn
Ne gecene ne gündüzüne bulaşmasın
Çiz sınırlarını kırmızı çizgilerle
Bir kere bile taviz verme
Keder sana yaklaşmasın
Gülümse

Ağlamayla geçirme zamanı
Başka zamanın yok
Tut kazmayı sımsıkı
Kır anahtarını kaybettiğin kilitleri
Çıkar bir gülümseme en tatlısından
Ne kaybedersin
Gülümse
Gülümse

Turgut Uzdu

. GÜLÜMSE SEVGİLİ

GÜLÜMSE SEVGİLİ

Ellerimi tut ey sevgili
Gülümseyişini gönderelim gelecek yıllara
Hani bir yıl daha maziye gömüldü ya, aldırma
Bir yıl daha yaklaştık ya sona, düşünme bile
Benim gibi korkma ayrılıklardan, hasretlerden
Hep vuslatları düşün, gülümse

Gözlerime bak ey sevgili
Zaman zaman fıskıran selleri görme
Hani bazen yıldızlar yanıp söner ya
Hep orada kal, yıldızım ol
Sönme

Yanaklarımdaki izler derindir, silinmez
Gamzelerimdeki mutlu anları gör
Sakın üzülme
Hayat bu bardaktan akıp gidiyor
Hatırım için ey sevgili
Hatırım için bu yıl hep gülümse

Yüreğimdesin, yüreğimde kal tam üç yüz altmış beş gün
Ve gece
İstediğimde uzanayım dizlerine
İstediğimde mest olayım sözlerinle
Gözlerime bak yüreğimin en derinlerine inip
Orada kal
Sakın gitme
Bitme ey sevgili
Ne beni bitir ne kendini
Hep var ol
Hep gülümse

Turgut Uzdu

Turgut Uzdu

. Gülümsemelerinle Yaşa

Bu kadar geç mi tanırımış insan insanı
Yürek sıcak tamam
Bakışlar içten
Peki, ben niye garipsedim bir ara, bocaladım
Yüzümü kapiya döndüm

Niye yıkıldı sağlam sandığım direkler gökyüzünden
Gözlerimi kör eden neydi gün ışığında yahut mehtapta
Yüreğimdeki kayalar mıydı parçalanan, yüreğindeki mi
Çok düşündüm yanaklarımda ıslaklık
Sonra gülümsedim, mutluluk bulduğumdu
Sebeup suskunluğun

Sonra çözdük düşümlerin çoğunu dilinden
Kapiya döndüm sırtımı bu defa
Tekrar sarıldım her an özlediğim gözlerine
Ellerin sıcak
Dedim sen git diyinceye kadar
Tek yüreğim var, o da senin olacak

Resmini çizdim
Bu gece seyret karşısına geçip

İşte sen busun
Her satırını kuyumcu inceliği ile ördüğüm masal
Açtığım her pencerede görmek istediğim yüz
Sevge dolu bir yüreğin konduğu tertemiz bir sunak
Belki de
Belki de gönlü yalnızların sığındığı tek korunak

Dalgalı saçlarında hep meltemler dolaşsın
Dudaklarında en içten mutluluk yansısın
Çok yaşamak marifet değil biliyorum
Hep var ol, çok yaşa
Bir isteğim var senden
Sev beni, istersen sevme
Ama hep gülümsemelerinle yaşa
Gülümsemelerinle yaşa

Turgut Uzdu

. Gün

<center>

GÜN

Belirsizlik kaplamışken göğü
Gülkuruları serpildi yeryüzüne
Beyazla siyah buluştu vaktin birinde
Yumuşak ve sıcak ışıklar yansıdı
Bir bülbül günaydın dedi
Gülücükler kondu çiçeklerin yüzüne.

Yeşiller türedi karanlığın içinden
Mavi hükümdarlığını ilan etti
Pamuklar okşadı tenini yükseklerde
Sarı saçlar uzandı sere serpe
Uyandı bir gonca
Gül oluverdi.

Bir adam öksürdü ağzında sigara
Ağır aksak yürüdü
Kundağındaki çocuk acıktım dedi feryatlarıyla
Marşa bastı kadın
Asfalttan uzaktı yol
Her yanı toz bürüdü.

Esengül uzandı yarı açık pencereden
Sesi gibi sözleri de yanıktı
Ilıktı rüzgâr yerlerde gezindi
Başaklar selam verdi yeni güne
Baykuşun gözleri kapanıyordu titrek
Doymak uğruna bütün gece uyanıktı.
Trenin tekerlerinden demir sesleri fırladı güne
Bir korna inledi uzun
Cankurtaran hastasını götürdü haykırışlar arasında
Simitçinin simitlerinden susam kokuları tüttü
Koyun saçlarını yaladı kuzusunun.

Kaşık döndü çay dolu bardakta
Bazı perdeler mutlu dalgalandı
Açılmadı bile bazıları
Durgundu çerçeveler
Garip bir hüzün vardı.

Kabadayı köpek kulaklarını dikti
Duyulan salaya havladı
Hırçındı kedi mırıldandı,
Bugünü görenlerin yanında
Dün gibi göremeyenler de vardı.

Turgut Uzdu

. Günaydın

Günaydın, uykuya hazırlanan yıldızlar
Kuş seslerini kimsesizliğine eşlik eden gece, günaydın
Ufkuma serpilten mavilik, günaydın.

Günaydın hayalleri koynuna yerleştirmeye çalışan ay
Ve ona erişmek için çırpınan yakamozlar, günaydın.

Kollarında umutları açan dağlar,
Sıcak bir sevdayı okşar gibi gezinen meltem, günaydın
Günü yapraklarıyla alkışlayan ağaçlar, günaydın.

Günaydın, yavrusuna şarkılar söyleyen serçe
Akrobasi şampiyonu kırlangıçlar, günaydın.

Dudaklarında sebepsiz tebessümle uyanan bebek,
Hayatını bir güne sığdıran aceleci kelebek, günaydın
Ey büyük kimyacı güzel yorgun çiçek, günaydın.

Günaydın hasret, günaydın vuslat
Saçlarını umut sarısına boyamış güneş, günaydın.

İlkbahar, yaz, sonbahar, kış
İçinde meçhulleri saklayan yeni günler, günaydın
Acılı tatlılı bütün dünler, günaydın.

Alınan nefesler, glmseymen dudaklar
Gidilen, gelinen, beklenen yollar, günaydın.

Her bakıldığında farklı gösteren ayna,
Günaydın yüreklerde kalıp bedenlerden uzaklaşan gençlikler
Günaydın

Turgut Uzdu

. Günaydın Şair

Güneşi karŐıladım içim gülümseyerek
Hoş geldin dedi ilk iŐıklarım
Kuş sesleri çağırırken diğerini
Ne mutlu size dedim
Gnl ve bedeni hr aŐıklarım

ayımı alıp elime yudumlarken ilk teması oldu okşarcasına
Tepelerden başlayıp işıklar indi aşağı
Seni seviyorum be dünya dedim
Yine dudaklarımda akşamdan kalma mutlu bir tebessüm
UyanıŐı seyrettim güneş aydınlatırken dağı

içimin sıcağı kovarken serinliği
Bir bilsen siğaramın dumanıyla ne resimler çizdim gökyüzüne
Şu erkenci horozun bu kaÇıncı sesleniŐi
Bilmiyorum
Seni mi çağırıyor beni mi

Şaşkın bir baykuş kondu balkona aniden
Őanırdım günaydın demek için uğradı
Kocaman gözleriyle gözlerime baktı birkaç saniye
Gülümsedim, içimden günaydın dedim
Geldiği yöne doğru uzaklaştı

işte hayat bu dedim, sevmek bu yaratılanı
Gölgeler uzayıp kavuŐurken diğerine
Yalnız ellerim dolaştı tuşlarda
Günaydın Şair dedim, güzel bakmak da güzel
Mutlu başladın işte yine yeni bir güne

Turgut Uzdu

. Günüşğim

Beni öteleme bakışlarından, dışarda bırakma
Fırtına alıp götürmesin sıkı tut avuçlarında
Bir sonbahar yaprağıyım oldukça soluk
Anlamsız rüzgârlar rotamı çizmesin
Bulutlaşırım yoruldukça avare dolaşmaktan
Gözlerim oluk oluk
Damlalaşırım günüşğim

Yüreğinde tutmazsan bir denize düşerim
Ne görünürüm, ne bulunurum
Kayıp amaçlarım ezer her saniye ruhumu
Dolaşırım ıssız çöllerde buharlaşır da
En garip arayışım başlar
İnan kendimde kaybolurum günüşğim

Gülümsemezsen silinir tüm tebessümler dudaklarımdan
Gün ışığı kararmasın bakışlarında hiç
Karalara düşerim
Vuslat ölçüsü uymadı yeterince ellerime
Aynı yere vurdu adımlarım
Yüreğimde sakladığım inancıma rağmen
Çok tökezledim sorgularda
Şakin tökezleme
Kan damlar yüreğimden
Vurulurum gün ışığım

Başiboş dolaşma kıyılarda
Ayağına taşlar takılır
Oysa
Oysa seni kendime miras bıraktım
Kıymetini bil ten renginin, solma sakın
Kururum gün ışığım
Kururum

Turgut Uzdu

. Günü Gelir

Gün gelir biter misafirlik
Zaman dolar
Gonca iken açan güller
Bir şafak vakti belki
Güneşin ışıklarında solar.

Gün gelir istemeden "Gideyim! " denir
Takılıp bir gölgesizin peşine
Dere tepe aşılır belki
Parçası olunur
Bir daha rastlanmayacak eşine.

Mazi dökülür hedik misali başından
Acısı tatlısı sıralanır
Mendiller sallanmaz, asıktır yüzler
Bazı büyük bazı küçük defterde
Açılan sayfa kapanır.

Şimşekler korkutamaz artık
Fırtınalar olmaz
Gizli bir sükûnun ortasında
Bir daha
Bir daha açan goncalar solmaz...

Turgut Uzdu

. Güz Gezginleri Sokağı

Dediler ki bu mahallede doldu zamanın
Artık bu sokaktan çık git
Ne sütlaç kaldı, ne dilberdudağı
Ne de
Sallanmayı bekleyen bir bebe kundağı.

Taşınalı ne kadar oldu unutmuşum
Seçme hatıralarımı alarak yanıma
Toplamıştım tası tarağı
Meğer
Burasıymış bindiğim arabanın son durağı...

Boş bir ev bulunurmuş her zaman
Siyah çiçeklerin açtığı bahçesi küçük
Hep kızılımsı sarıymış hem toprağı
Hem de çelimsiz dalların
Şaşırp da çıkan tek taze yaprağı.

Ufuk çizgisine kelepçelenmiş burada zaman
Bakir gündüz ve geceler sarmış gönülleri
Nefes almamaya mahkûmmuş her gölgenin karanlığı
Sakinlerinin gözleri kendi ayak izlerinde gezermiş
Yokmuş bu mahallenin akıllı uslu bir muhtarlığı.

Bütün köşe başlarının çıktığı bu sokakta
Kendimce beğendim tek odalı bir ev
Bir divan vardı, belliydi karabasanların bastığı
Çaresizdim
Koydum bir ucuna yastığı.

Kim bilir hangi hafakanlar çılgık atacaktı
Küçücük bir penceresi vardı
Belki göstermeyecekti aklığı
Belki de söndürecekti baktığım her mazi
Gözümdeki son parlaklığı.

Düşündüm uzanıp karabasanların yanına
Hangi çılgın atın sırtındaydı yıllar
Bu son yarışı mıydı yarıştığı
Oysa ne güzeldi toyluğumdaki taylık
Bir salisede küsüp barıştığı.

Arzularım dikildi karşıma
Yarına giden yolun her basamağında hedefler
Aşklar ki yüreklerin birbirine karıştığı
Bir tebessümle sıralandı tek tek dünler
Ve günler ateşle suyun birbirine alıştığı...

Adetmiş bu güz gezginleri sokağında
Her gün bir ev değiştirilirmiş sona doğru
Çok görünürmüş arada oda atlanıldığı
Ama ne hikmetse

Doğruymuş hep bu odada kalacağım sanıldığı.

Ben de öyle sanmıştım, aldanmıştım
Siyah çiçekli bahçeler büyüsüzmüş
Burada fark edilirmiş elmas aynaların kırılmalığı
Avuçlardaki sona gidişin
Son sıkılmalığı...

Turgut Uzdu

. Haber Gelmeyince

Çatlamış topraklar gibidir beklemek
Gözler ufka dayanır duaların ucunda
Bir sen denir, bir ben denir bazen haber gelmeyince
Lakin bir yürek yalnızlığı yaşar
Başka bir yüreğin avucunda

Yelkenler açılır enginlere, rüzgâr beklenir bir nefeslik
"Gel! " dense şisecek tümü
Kaç yıl geçti aradan bilinmez
Bazen dün gibi bazen bir asır
Aynalar tekrar görür güldüğünü

Işıktan korkar bütün gölgeler
Ve geceden kaçır aydınlık
Dudaklar küskünse "Gel! " ` e
Omuzlar çöker
Ayaklar takılır hasret denen engele

Beklemek uzak olanın yaklaşmasıdır
Heyecanıdır arzunun sınırsızlık
Rüyalar yetmez olmuştur teselliye
Hülyalar bazen üzgün, bazen kızgın, bazen yorgun dikilir gözlere
Kader, nasip diyerek boyun bükersin en muhtaç olduğun zamanda sevgiliye

Ve gün bir türlü gelmek bilmez
Hayaletler dolanır beynin her kıvrımında
"Ya! " ` lar gelir, "Ya! " ` lar gider
Sessizliğin çığlıkları bürür dört yanı
Yine beklemek kalır her kıvrımın ucunda

Turgut Uzdu

. Hadi Gülümse

Yüreğimdeki sisler geceye dağılmış
İki es'in arasında bir cümle
Topal eşeğin kuyruğunda fikirler
Yol iki parmak arası uzaklıkta
Gün fakir
Beyin yorgun
Duygularımı katmıyorum nefeslerime
Gözlerimde hüznün var ya suskunluğum
Kaç harami çaldıysa çaldı
Bir türlü bulunmuyor uykum

Satırların arasında kaybolmak da var aslında
Seven mi kaybeder sevilen mi acep

Ah şu suskunluğum bir dile gelse
Dağılsa sisler
Güneş aceleci olsa
Yeni güne ben doğsam

En derin uykusunda herkes gecenin
Ben titreyişindeyim senin ah gönül yalnızlığım
Beşinci hırsızlık vakası bu gece
On beş günümün onu uykulu
Ben uykusuz

Ben olmak sevmek yahut sen olmak
Ne ben ben iken sen olabilirim
Ne de sen sen iken ben olabilirsin
Sırtını dönmese gözler
Gülümseyecekler

Görebilirsen beynimdeki sislerden
Hadi
Hadi bak gülümse

Turgut Uzdu

. Halim ve Hayalim

Yine bir sabahın karşılayıcısıyım
Dişlerim kenetli birbirine
Kör talihimin gözleri kör olsun
Böyle mi başlamalıydım
Yürek ağrılarımı yeni güne

Bahar demeliydim, çiçek demeliydim
Kuşlar en güzel şarkılarını söylemeliydi
Es ey sabah rüzgârı, dağıt kara bulutları beynimden
Depremler olur de zaman zaman yüreğinde
Gülümseyeyim
Mümkün mü bir şeylerin azalması ki sevgimden

Günaydın demeliydim içimin aydınlığınca
Sevgisinden emin, günaydınını duymalıydım
Gözlerine gündüz yıldızlarını koyup
Seni hep sevdiğimi söylemeli
Gülümsemelerine hapsolmalıydım

Aynı kafesteki muhabbet kuşlarını bile çok kıskandırdık bir zamanlar
Yazdıkça okur, okudukça yazardık
Zaman gezginleri gibiydik anların arasında
Eserdik, tozardık
Çalardık

Saçlarının kokusunu kıskanırdı ıtır çiçekleri
Yüreğimde taşırken her zerresini
Sağır ve dilsizi oynayamıyorum bir türlü
Baktığım aynalardaki gibiyim
Bilirsin bir tanem
Gülümseyişini de sen kadar seven biriyim

Koğuşlarını sevmiyorum kendimi hapsettiğim hasretin
Ben seni hep ilk günkü gibi sevdim, severim
Vazgeçilemezlerinden değilim biliyorum
Şana sözüm var bir kez verilmiş
İstemezsen git de, alıp hatıralarımı dönmemek üzere giderim

Kendi mezarıma gömerim kendimi
Karanlıklarımı boyarım gönül yalnızlığımla nakış nakış
Toplarım ayrılığımı kurumuş çorak dudaklarımdan
Ortasına kendimi koyar
Sensizliğinle yakarım inan, yakarım

Bir bilebilsen bekletilmenin kahrını
Acırsın halime
Kendini diri diri yemek bu başka değil
Sözcüklerimle demet demet menekşeler sunmak isterken
En tatlı hayalime

Turgut Uzdu

. Harbi Delikanlı

Harbi delikanlıyımdır saçlarımdaki karlara aldırma
Bitmesini de bilirim sessiz sedasız
Gitmesini de

Yanardağlar yanar yüreğimde
Seversem tam severim
Tek düşmanım yağmurlarıdır kirpiklerimin
Dayanabildiğimce dayanırım lakin
Zamanı gelmeye görsün
Sönmesini de bilirim

Ne istenmediğim yerde oldum
Ne kal denilmeyen yerde kaldım
Konuşulacak yerde dilim durmaz
Her bildiğim de söylenmez derim
Susmasını da bilirim

Şair yüreğidir yüreğim
Bir yudum sevgi deryalar eder
Sererim dünyaya baharları
Hasretim tütse de şafaklara
Köz olup
Yanmasını da bilirim

Dedim ya:

Harbi delikanlıyımdır saçlarımdaki karlara aldırma
Bitmesini de bilirim sessiz sedasız
Gitmesini de

Turgut Uzdu

. Hasbîhâl

Niye bulutlar hep koyu renkli ağlar
Neden geceler karadır
Söylesene köşelere saklanan yıldızların korkusu ne
Neden adın yazılı bir tını saklanmış
Okşanmayı unutmuş rüzgârların sesine...
Sorular lav özentilerine bürünmüş
Saliselerde gezinir durur
Ayrılık şarkılarında salınır solgun yapraklar
Bilirim yeşermez/ gidişindeki umutlarım, dönüşsüz
Ben bana mahkûmum çaresiz, sen neye mahkûmsun biçare
Günlerim bekleyişlere prangalı/ gelişi unutmuş
"Gel artık! ", Gel artık! ", Gel artık! ", diyen dilim yorulmuş, susmuş...
Bilmezsin ki
Bilemezsin ki
Nerde sende bir sevdayı taşıyacak yürek
Elbette yakışmaz sana! Hiç yakışmaz sana
"Seni seviyorum! " demek, hem de gülümseyerek...
Hani başlarını okşayan kumrular olmasa
Dünya sevdayı unutmuş diyeceğim
Ne yürekten seven var bu sevdalıyı
Ne de çağırın gittiğinden beri
Uykusuz gecelerin bekçisi bu beddualıyı...

Turgut Uzdu

. Hasbıhal

Hep serseri kurşunlarla vurulur şafaklar
Tam on ikisinde gecenin
Gülü kan rengine boyamışlar
Gözlerinde hüzün
Düşüncelerde bıkkınlığı tamtam sesinin

Büyür mü aşk sürülmezse bir tarla misali
Pürüzsüzlük hatadır oldubitti
Nehirleri büküp gözlerime doldurma ey tanıdık rüzgâr
Küçük bir huzmeydi kapı aralığından sızan
Güneş çaresizliğinden doğdu, o da gitti

Bir dudak mesafeye konamadı iki dudaklık aşk
Bülbül şaşkın bir gülümseyip bir ağlıyor
Eski sayfaları tekrar okunan bir resmigeçit dünlerden
Mutluluğun şifresi tam sorularda susmak
Gece, bu gece de kendi yasını gözlerime bağlıyor

Gel de gülümse sonbahar yaprağına
Dal üzgün dal çaresiz
İstenmeyen şeylerin olmadığı dünyadayım
Avuçlarını hep açar şu menekşeler de
Ben yine hasarlı bir rüyadayım

İmrenilecek bir sevdanın peşinde yine kumrular
Umuruna alamadığı bir yarın
Ben içime içimde ağlıyorken dudaklarımda yalancılık
Onlar tadını çıkarıyor bana sırtı dönük
Bir defa yaşayamadığım şu baharın

Gel de inim inim inletme şarkıların sözlerini
Gel de dağlama gündüzün bütün gözlerini
Kürümeyeceğim beynimde kar yığını
Hep kendimi taşımaktan yorgun omuzlarım
Ve umutlar bahtıma diktiğim alaca bulaca rüzgârım

Dalgaların vuslat dediği yerde yediği dayak
Mehtapta kavuşmak mehtapta küsmek kaç yürekte adet
Dikenli telleri söktük, duvarı yıktık
Neyin hesabı tuşlarda dolaşılıyor
Hani dört işlemi bırakmıştık

Her an rengini değiştirdiğim aynalara dargınım yine
Boya kalmadı artık
Ya her parçamı birer birer topla
Yahut acıma
İstedğin kadarını yüreğime sapla

De ki yak gitsin bin millik sahil gezintisini
Senin ayakların hiç iz bırakmaz kumlarda
Gözünün yaşıyla çizdiğin mısralarını yine çiz
Bakışlarına haram kılıyorum gülümsemelerini de

Sakin, sakın beni sevdiğin kadar bir başkasını bir daha sevme

Ah şu pembeler, ah şu hayallerime dokundurduğum pembeler
Nefesim sizdiniz, azmim siz
Kendini aramaya başla diyor birkaç günlük baykuş
El yordamını kullan
Nasılsa sen gibi her şey, gölgesizdir gölgesiz

Umutsuz bir sabahın umutsuz türküleri ben
Gülümseyen dudakların ardında ağlayan sözler
Ben yalancının tekiyim
Çıkarsam maskeyi duvarlar yıkılır
Yıkıntıların içi sızlar

Ey sevgili, ey sevgili peri
Nerdesin
Kanunun en dertli tellerine döndüm
Sen gülümsemezsen eğer söyle
Söyle bu adam nasıl gülümsesin

Turgut Uzdu

. Hasret 2

Gözler seni görmeye hasret
Eller tutmaya
Beyin unutmaya...

Turgut Uzdu

. Hatırla

Rüzgâr bulaşınca saçlarına beni hatırla
Bırak dans etsin gündüz güneş, gece ay
Kaçırma bakışlarını sana hasret gözlerimden
Farz et ki bütün yıldızlar gözlerim
Sana bakıyorum say

Dokun çiçeğe, güle
Kuş seslerini dinle doyasıya
Berrak bir çeşmeden kana kana su iç
Lekesiz bir ayna bul, geç karşısına
Gülümseyen gözlerle sana bakıyorum say

En kırmızısından ruj sür dudaklarına
Elini yüreğinin üstüne koy
Hayal et dünü ve meçhul yarını
Bütün sıcaklığıyla yüreğimin
Dudaklarının üstündeyim say

Ellerin üşürse bir gün
Avuçlarımı düşün, için ısınsın
Yaslan omuzlarıma, kollarım sarsın seni
Hiç üşüme
Hep yanındayım say

Başını yastığa koy, nefeslerimi dinle
Bil ki seni düşünüyorum her gece her gece
Kibar bir asker selamıyla
En mutlu anım bu diyerek
Gözlerine bakıyorum say
Bakıyorum say

Turgut Uzdu

. Hayal Bu Ya

Hayallerimi koyduğum bir masada dirseklerim
Dalgaların sesinde seni dinliyorum
Saçlarına dokunuyorum uzatıp parmaklarımı
Derin bir nefes çekiyorum
Kır çiçekleri gibisin, kokluyorum

Gözlerine bakıyorum yıldızlarınca
Galaksilerde dolaşıyorum gülümsüyorsun
Siyahların arasına sıkıştırılmış beyazlar
Güneşler tutuşmuş, gezegenler sabırsız
Al diyorum yüreğimi, alıyorsun

Yakamozların arasına seriyorum aruzlarımı
Mehtap toplansın diyorum her gece
Deniz kabuklarında yankılanan sesi dinliyorum
Seviyorsun diyor
Evet diyor yürek sesim, gülümsüyorum

Sana dönüyorum yine senden
Kan kırmızı bir sevgiyi doldurdum kadehlere
Sarhoşluk bu olsa gerek içmeden, bilmiyorum
Külkedisi bakışlarımı gönderiyorum yudumlarımda
Senden sana dönüşümü seviyorum

Turgut Uzdu

. Hayalim Var

HAYALİM VAR

Ne kış bilir ne yaz hep benimledir
Yorgunluk bilmeyen bir hayalim var
Ne çok bilir ne az hep benimledir
İçimde ölmeyen bir hayalim var

Sevdikçe çoğalır, ayrılık bilmez
Aşkı insan sanır, gayrılık bilmez
Her zaman dik kalır, eğrilik bilmez
Sevgisiz gülmeyen bir hayalim var

Bir çift göze vurgun bir tebessüme
Bakmayınca durgun saklı isime
Küskün bazen kızgın böyle kesime
Nasipsiz gelmeyen bir hayalim var

Gerçek olsun diye şiirler yazdım
Öyle kalsın diye mezarım kazdım
Ah be felek diye nasıl da kızdım
Geçmişini silmeyen bir hayalim var

Garibim, çaresiz söyler dururum
Sözümü hilesiz eyler dururum
Bilinmez gecesiz neyler dururum
Gündüzü bölmeyen bir hayalim var

Turgut Uzdu

. Hayalini Seven Adam

Dudaklarından uzakta gülümsemek gözlerime zor geliyor
Uyku sürgünlerin taç takmış gibi duruyor yatağında
Ben mahkûmu senden uzak günlerin

Yazmakla bitmiyor duygularım saymadım kaç kitap olur
İçimdeki seni taşıyorum gece gündüz
Ben hamalı hasret çeken bütün üzgünlerin

Hani yağmurlar ıslatır da toprağı kokar ya
Hanımellerine yazıyorum her sokakta
Ben boyun büküşüyle damlaları ıslatan adam

Keman seslerine inlemeyi ben öğrettim
Neylerdedir iç çekişlerim derin derin
Şarkıların hasret notalarında kulağına düşen benim

Ve sen yedi iklimin en güzeli nazarımda
Varılmak istenen yolun sonusun
Pusulasını kaybeder mi deniz feneri, ben kaybedendim

Yüreğime gönderiyorum seni yüreğimle
Gittiğin gibi gel, geldiğin gibi kal bu mekânda
Papatyaların yanına rengârenk menekşeler dikenini arama, benim

Gülüşünü sevdiğim, açlığıma sıcak yudumlar gibisin
Beynimle yüreğim arasında mekik dokurum günün saniyesinde
Saatlerini gülümseyişlerine kuran adamım dudakların gülümsediğinde

Ben yapbozları yaparak vuslatı an'a yükleyip
Hayalini seven adamım.

Turgut Uzdu

. Hayallerimden Utanmak

Bahar senin için gelirdi
En güzel bakışlar sendeydi, bilirdi
Gözlerini görecektiydi
Üşenmez,
En güzel renklerle süslenirdi...

Sahilde bir evde yaşayacaktık
En küçük rüzgârda çiçeklerimizin kokusuna karışacaktık
Denizin kokusu gelecekti martıların kanatlarında
Güle hayran bülbülle
Her şafak yeniden arkadaş olacaktık.

Elimi tutacaktı hep elin
Yüzümüz kırışsa da sen gönlümde hep taze gelin
Her yana mutluluk saçacaktı
Gülümsemelerinle
En güzel kırmızılara bürünmüş yaprakları güllerin.

Tadı sendin havanın suyun
Seni gören rüyalı uykunun
Gecelerimi bitirmeyecektin
Hani sözün vardı
Beni yarım bırakıp gitmeyecektin...

Utanır oldum hayallerimden
Oysa bir ben bilirdim bir de sen
Gözlerim yere bakar oldu, başım eğik
Kırdın, yıktın, öldürdün hepsini
Öylesine yaşıyorum şimdi, susturamadığım yüreğimde sen...

Turgut Uzdu

. Hayat

Neden dudaklarım hep hasret şarkıları takılır ben susarken
İçim ağlarken dudaklarım gülümser
Güneşin gölgesine hüznü mü serpmişler
Ben mi uzattım duygularımı gıyotinlere
Benim mi bütün bu bilinmeyenler

Keskin hıçkırıklar altında paramparçayım
Ellerimi kilometrelerce öteye fırlatıyorum
Bekleyenlerim günlere, aylara diziliyor
Kaldığım yerdeyim hala
Zamanlaşıyorum

Ayva çiçeklerine damlamış hasretim
Şarkıların ucunda hep biz varız
Hadi deseler, hadi deseler
Ah! Ah!
İnanıyorum yine kavuşamayız

Dalgaların üstünde bir şişe
Anlamsız bir arayış
Hedef yok, pusula yok, harita yok
Fırtınaların, kasırgaların hıncı var
Suyun üstünde denizin saygı duyduğu sevdalar

Yüz yıllık konakta gezinen hayaletler gibi arzu
Görünmez hizmetkârların aşk ikramı
Geleceğe tutuşturulan belkiler
Avuçlardaki ateş
Gerçek mi, rüya mı

Ve yarın, filizlenmeye hazır da filizlenmez bir türlü
Ses var görüntü yok, görüntü var ses yok
Hayal bu ya
Plansızlığın ortasında çalınan bir avuç zaman
Ölçü yok, sınır yok, kota yok

Dünü anlamak kolay çünkü dündür
Yarın tanıştırmamış bir esrar
Ey hayat!
Ne olur çıkarsan torbandaki her şeyi
Bilsek, anlasak, görsek neler var

Turgut Uzdu

. Hayat Bu De

Yine yalnızlık türküsü, yine hüznün gözlerinde
Saçların kış mevsimi, yüzünde faylar
Dünlerin izlerinde attığın adımların gözü yaşlı
Umut bahçende ne güzel çiçekler besledin ey gönül
Bak şimdi haline, hepsi tarumar

Bir tohum alırdın avuçlarına
Boyunu geçirdi filizler sevgiyle sulanıp
Güneş gibiydi yüreğin
Aydınlattıkça ısıtırdı, ısıttıkça ısınırdı
İnanmasan da mevsimin adı uzaklaşan bahar
Saatlere mahkûm oldun ey gönül
Avuçlarında nedense bir topak soğuk kar

Hani sevdalar vardı hayallerinde
Güne düşerdi, geceye düşerdi yumak olup
Kalemin tığ olurdu, umutların nakış
Hayallerin çılgın bir rakkase
Ne müzik kaldı maestroda
Ne de çalgı
Bir çift ses duyulur arada sırada
O da geçmişe alkış

Uyurken gülümserdin
Uyanırken gülümserdin
Gözlerinde ışıklar dans ederdi zamansız
Tebessümle boyadığın neşenin izleri de kalmamış
Haline bak da utan
Bu kaçınıcı kırdığın ayna her parçası sen olduğun
Her parçada kendini bulduğun

Zamansız yaşıyorsun gözkapaklarını
Uyanamadığın kaçınıcı rüya bu
Güneşe dön artık yüzünü
Ya bir çift göz bul dağların tepesinden
Ya bir yürek
Ve hayat işte bu de
Nefes almak gülümseyerek

Turgut Uzdu

. Hayat Demişler

Hayat demişler bir çatlak bardak
İster içerek bitir ister bekle
Nedendir bilmem taşırsın yorgun argın dünleri
Acılarını koyup karşına bıkmadan
Yükseklere kaçmış bütün yarınlara

Hayat demişler bir gle benzer
Bir defa açmış goncadır hali
İster en güzel kokuları sürünerek yaşa
İster somurtup bekle bir köşede
Nasılsa en son solmaktır hali

Hayat demişler tek girimlik bir kapıdır
İstesen de geri dnemezsin
Cevap aramakla sıkarsan her günün boğazını
Gldrlmeyi beklersin sabah akşam
İnan glemezsin

Hayat demişler bir mumdur
Ya soluk yanar ya parlak
Alevi yürek ateşindendir
Kaderse malum
Erimek damlayarak

Hayat demişler şarkıdır ilk notaşından başlamış
Bazen alçalır bazen yükselir nağmeler
Vuruşlarını sen seç, biraz oynak, biraz kıvrak olsun
Unutma en sonunda bir es
Ardından bir kırık tel bekler

Bence i bardağı bırakma kendi aksın
Kana kana yudumla
Beyninden yarının rengini sil
Hep bu gün sözüne gm kendini
Bu günü yaşa

Turgut Uzdu

. Hayat Devam Eder

Mevsim kış
Kendi kıvrımlarını çizmiş bir yol
Bulutlu bir gökyüzü
Kapkara yellerin önünde sürüklenip giden bir yaprak
Göğsünü açmış yalancı serinlikler için
Güneşi itmiş elinin tersiyle
Gözleri kapalı

Zaman elbet dolar tercihlerin akrebinde
Suistimal yelkovan
Küçük alarmlar büyür
Gerçeğin aynaları pusludur
Yürekten ziyade göz ister görecek
Ve saat çalar
Süre bitmiştir

En sağlam yerinden kopuşu başlar yaprağın
Aniden tansiyon yükselir yürekte
Düşmek tek çaredir
Düşülür

İlkbahar çiçekleri solar bahçesinde gönlün
Umut kaybolmuştur
Hüzün tozları kaplar ne yaptıkları
Değer kelimesine sorular iliştilir
Yapılmışsa değmiştir kurguya
Ve yol gidenin ardından bürünür yine
Sessiz ve kimsesiz bir uykuya

Güneş batar
Şeklindeki farkla hayat devam eder
Dilerim giden de kalan da
Hep gülümser

Turgut Uzdu

. Hayat Kısa

Maziyi göm karanlıklara
Orada kabuklansın her yanı
Nefes al
Biliyorum unutulmaz
Olsun
Gül pembesi yanakları incileşsin
Zamana bırak her şeyi
Aç bağrını
Derin bir nefes al şafaklarda
Yeni güneşlerle her gün yeniden doğ
İlk günüyümüş gibi yaşa her günü hayatın
Çılgın nöbetlerin başında nöbet bekleme
Hep ileri bak
Sakın geri dönme.
Dikenler vardır goncaların yanında elbet
Hep çiçekleri gör
Baykuşları gecelere emanet et
Bülbül seslerini duy
Uzan hülyaların tüy kanatlarına
En güzel rüyaları dolaş ılık ılık
Yüreğinle al ellerini
Okşa sıcacık.
Doldur bütün bardakları
Menekşelerle donat
Gönlündeki odaları
Seyretme zamanın geçişini, yaşa
Hayat bir defalık
Hep bu günü gör
Bu günü yaşa.
Hayat kısa
Bilmelisin
Kaç yıl yaşarsan yaşa
Ne gelirse gelsin başa
Değer bence
Bir tebessüme
Bir okşayışa...

Turgut Uzdu

. Hep Seni

<center><font face='Monotype Corsiva'color=blue size=5

HEP SENİ

Bu şafak da hatırladım seni
Ne mutlu bana
Zaten hiç unutmadım ki
Biraz kırgınlık biraz kızgınlık biraz öfke
Keşke götürmeseydi bensiz sokaklara.

Dün gece de önceki gibi sen vardın
Yarınlarda zaten hazırsın
Yine rüyalarımından çıkacaksın usulca
Bedeni saklı bir hayal olup
Arayışların en heyecanıyla gözlerime oturacaksın.

Bakışlarının resmini çizecek her gördüğüm göz
Senin sesini hatırlatacak duyduğum her söz
Bütün ayak seslerine dönüp bakacağım
Sana söz veriyorum
Sen olmasan bile
Sen olmasan bile bir daha asla ağlamayacağım.

Yaşadım diyeceğim kısa da olsa mutluluğu
Yüzyıllar sonra "Seviyorum!" dediğimi hatırlayacağım
Saçlarını okşadığımı
İlk ışıkların saçlarını yıkadığı her şafak
Oturup taradığımı...

Sanki ordaymışsın gibi
Saçların yine ıslakmış gibi
Hâlâ beni seviyormuşsun gibi bakacağım pencereye
Eğilip kulağına
Sevdim gerçekten diyeceğim,
Sevdi diyeceğim, gülümseyeceğim.

Biliyor musun kaç kış mevsimi girerse girsin araya
Yüreğimdeki yüreğin sınımsız
Şustursalar bile beni
Öldürseler bile gecenin siyahıyla
Şu mısralar inan susmayacak
Hep seni, hep seni anlatacak.

Turgut Uzdu

. Hepsi Bu

Silmek istedim gidişinin gölgelerini sokaklardan
Seni unutmak
Kendimi unutmak
Hatıraların karanlık kuyularında bir an durmak
Ve bir yudum alıp ölmek tekrar mutluluklardan.

Serin bir baharın altûni akşâmı elinden tutarak
Bulup تنها sakin bir bank ve sessizce sahilde oturmak
Beyaz martıların kanatlarında kıyı boyu uçarak
Yürekler taşıyan yosunlu kotralara birlikte bakmak...

Dumansız alevlerinde çirpınırken son baharım
Geç bulduğumu erken kaybettim üzgünüm
Kaç yarını yaşadım dünlerle boyanmış
Kaç fırtınayla savaştım merhametsiz
Bir türlü seninle dolamadı günüm.

Adın geçti ucundan dilin öğle vakti yüreğim yandı
Düğümlendi boğaz sanki ecel bağrıma geldi dayandı
Sesim çıkmadı mahzun bakakaldım nedâmet uyandı
Başın taşlara çarpıp dedi geçti bor pazarı ey ahmak!

Bulutlar ağladı pişmanlıklarından, ıslandı yüreğim
Ben sadece sevmiştim hepsi bu
Çürüyen bedenimde yeniden dirilen gençliğim
Çarpmayı hatırlayan kalbim, titremeyi tekrar yaşayan dizlerim
Anlatamadım sizleri pişmanım
Sadece sevmiştim hepsi bu.

Değil maksadım oynaşma hayâlinle, saçında yaşamak
Bütün ömrüne talip değilim, bir kere elini tutmak
N'olur istediğim bir gece uykumu dizinde uyumak
Ve ömrümdede bir kez mahmur şafağın bakışlarında uyanmak

Kim ne derse desin
Sadece sevmiştim hepsi bu.

Turgut Uzdu

. Her Bahar

Her bahar bir kelepçe takar yüreğime
Sana mahkûm olurum
Gölgeler dizilir gün boyu kirpiklerime
Islanır yanaklarım
Kendi yüreğime zulüm olurum

Yaklaştıkça beyaza benzer
Çiçeklerdeki açık renkler
Nedendir bilmem
Koyular utanmaz
Hep siyahı taklit eder

Hatıralar çirpınır damarlarımda
Parmaklarım saçlarında dolaşır
Koklarım
Avuçlarım bütün dünleri
Senli olanları yoklarım

Damla olurum, yağmur olurum
Sağnağı başlar yarınların
Sessiz köşeler bulunmaz
Umutsuzluğumla birlikte büzülürüm
Ya sabır diyerek
Parmaklarıma dizilirim

Ayaksızlar koşturur dört bir yanda süslenip
Onlar güneşi takip ederken
Ben hep yüreğimde depremler görürüm
Yer yarılr, gök yıkılır
Ben sensiz
Ben her bahar ölürüm
Her bahar ölürüm...

Turgut Uzdu

. Her GÜN

Gecenin ortasına çakıyorum yine hasreti
Gözlerine boyuyorum damlaları
Güller sızlıyor her sabah
Bülbüller öksüz
Kovuyor şafaklar hayallerle dolu karanlıkları

Gölgemin eşliğinde koşuyorum rüyalarımından ayrılıp
Geldi diyorum, gelecek diyorum
Sisler dağılıyor utangaç, mahcup
Sevincimin tam orta yerinde
Yokluğunu görüyorum

Yine bir gün dün gibi
Senden uzakta yarın gibi bu gün
Bu kaçınıcı ay, bu kaçınıcı yıl söyle ey sevgili
Yokluğuna sarılıp ağladığım
Boyun büktüğüm

Sen suskunluğuna gizle selamını
Merhabalarına sarıl yat istersen her gece
Ben saatlerin bekçisiyim nasılsa
Gözümde rengi belirsiz birkaç damla yaş
Gönümde bir mısra hasret dolu, sen dolu bir hece

Gel artık gönül yalnızlığıma
Sarıl gözlerime sımsıcak
Gör artık ne olur gör
Bak uzanan bu ellerdir inan
Yalnızlıktan üşüyen ellerini ısıtacak

Ya gül güleyim yine eskisi gibi
Ya öldür öleyim öldüğüm her gece gibi
Farkı yok yaşamanın yalnızlıkla koyun koyuna
Ne gülümseyen bir gül var
Ne seni koklayan bülbül

Ey sevgili
Ey sevgili senin bana yaptığın zulümdür
Ve zulmün inan
Ayrı olduğun her gündür
Her gündür

Turgut Uzdu

. Her Mevsim

Yine bir eylül akşamı
Gerçi her mevsim eylül, yokluğunda
Her mevsim turuncu

Rüzgârlar Kordon kokuyor
Kordon sensizlik
Martılardaki arayışa takılıyorum
Vapurun izleri gitti diyor
Dallar kırık

Mezar taşına umut yazılmış
Karanlığın en deli yerindeki korkular uçuşmakta
Yüreğe saklanmış sevgi
Cesaret hükümlü

Boyun büküyor gölgem
Ardıma saklanmış hep sensizlikten
Gözlerinde badem çiçekleri saklı
Yasakların diktiği dudakları suskun
Gülümsemek yasaklı

Ah! Sevgili, Ah! Sevgili
Gözlerime sakladıklarımı götürdün
Zamanı kaçırdım yine en tutulmaz yerinden
Beni de al diyemedim
Benimle kal diyemedim

Turuncu ayrılık rengiymiş
Neden her mevsim turuncu
Neden her mevsim eylül sevgili neden?

Adımlarımı taşıyorum hatıralarda
Rüzgârlar Kordon kokuyor
Kordon sensizlik

Turgut Uzdu

. Her On Dört Şubatta Seveceğim

Saatın on ikiyi yine vurduğu yerdeyim
Her yıl bu gün mehtabın saçlarına uzanırdı ellerim
Tarardı, okşardı gizliden gizliye
Bir yürek taşıdım yıllardır, sırtıma alıp
Hep muhtaçtı bir sevgiliye

Üşürdü ayazlarında gönül yalnızlığının
Konuşmak istedikçe susardı
Yokluk taç olurdu her saatin başlangıcına, bitişine
Yorgundu aramaktan
Bulunamamaktan
Gözleri hasretti bir çift gözün gelişine

Ellerini uzatırdı her nefes alışta
Beklemek peri kanatlarında bir rüzgârı adetten olmuştu
Hayal bu ya derdi hep
Ne güzeldi " Seni seviyorum! " demek
Gözlerinde erimek sonrasında
Bir köprüde vedalaşmak buluşmak dileği ile sevgiliye

Kahvaltıyı paylaşmak vardı diz dize
Mutfakta, salonda yahut eski bir konakta
Sütlâç kâselerinde yüzünü görmek mutluluğun
Takvimlerin yırtılmadığı, saatlerin durduğu andı bu an
Nişanesiydi bir sevgiliye bulunmuşluğun

Hülyalarımı bulduğum gün bugün ey sevgili
Yakamozlarına ışık oldun gözlerimin
Sen varsın şimdi gönül şıcağımda
Seni seviyorum, seveceğim
Ellerime hasret olsa da ellerin
Boynumu uzaklıklara emanet ettim
Sana verecek tek şeyim var gönül güneşim
Sendeki sevgin

Bizim günümüz bugün be sevgili
Yırtıp at uzaklığını dağların, yolların
Sarıl boynuma
Birlikte "Seviyorum! " diyelim
İnan
İnan ben her on dört şubat seni seveceğim

Turgut Uzdu

. Her Şey Sendin

Bahar senin için gelirdi
En güzel bakışlar sendeydi, bilirdi
Gözlerini görecek diye
Üşenmez,
En güzel renklerle süslenirdi...

Sahilde bir evde yaşayacaktık
En küçük rüzgârda çiçeklerimizin kokusuna karışacaktık
Denizin kokusu gelecekti martıların kanatlarında
Güle hayran bülbülle
Her şafak yeniden arkadaş olacaktık.

Elimi tutacaktı hep elin
Yüzümüz kırışsa da sen gönlümde hep taze gelin
Her yana mutluluk saçacaktı
Gülümsemelerinle
En güzel kırmızılara bürünmüş yaprakları güllerin.

Tadı sendin havanın suyun
Seni gören rüyalı uykunun
Gecelerimi bitirmeyecektin
Hani sözün vardı
Uykularımı yarım bırakıp gitmeyecektin...

Utandır oldum hayallerimden
Oysa bir ben bilirdim bir de sen
Gözlerim yere bakar oldu, başım eğik
Kırdın, yıktın, öldürdün hepsini
Öylesine yaşıyorum şimdi, susturamadığım yüreğimde sen...

Turgut Uzdu

. Hesabı Yok

<center>
<img
src='http://i44.tinypic.com/nmdf8x.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

HESABI YOK

Sensizlik tütüyor burnumda
Beklerken döktüğüm yaşın hesabı yok
Çöktükçe siyahı gecenin
Ödamda kırdığım başın hesabı yok

Gidişin gelişin gibiydi
Ardından bastığım taşın hesabı yok
Sensiz günün hepsi deliydi
Yaşadığım bunca yaşın hesabı yok

Her biri bir ömre bedeldir
Saniyelerde telaşın hesabı yok
Yıldızlarla sohbet güzeldir
Gökte bulduğum sırdaşın hesabı yok

Sarhoş olur içse içmese
Sabahı bulan ayyaşın hesabı yok
Ayrılıkta umut bitmezse
Hiç dinmeyecek savaşın hesabı yok

Garip bekler gözü yollarda
Haber getirmeyen kuşun hesabı yok
Olmadığın tüm sofralarda
Yemeden döktüğü aşın hesabı yok

Turgut Uzdu

. Hey Çocuk!

Hey çocuk!
Sakın silme gülümsemelerini dudaklarından
Yüreğin kan ağlasa bile hasretten, ayrılıktan
Sen sev gülümsemeyi
Seviyorum demeyi sev
Sevmeyi sev çocuk, sevmeyi sev

Herkesin yüreği sen ol boğmaya çalışılan
Gülümsemeyi hatırlat çocuk
Gülümset
İnsan dediğin nedir ki
Bir yürek, bir de gülümsemeye hasret bir yığın et

Bilirsin sevdikçe çoğalır yürek
Şiirlerin gibi bin yürek yap yüreğini
Her yüreğe sevgi sun, şefkat sun, affetmeyi öğret
Sevmeyi öğret çocuk
Beklenecek çok şeye rağmen
Beklentisiz sevmeyi öğret, sevmeyi öğret çocuk, sevmeyi öğret

De ki peşinde olduğunuz ne
Hepiniz neden mahzun, neden çaresizsiniz
İçinizdeki çocuğa kulak verin
Ve sakın unutmayın
Çare sizsiniz

Ağlamayı bilmez içinizdeki çocuk
Hep neşeyle koşmak ister, coşmak ister
Niye zincirlediklerini sor karanlıklara
Her şeye rağmen de
Her şeye rağmen gülümsemeyi taşımak varken yarınlara

Baharı bütün mevsimlere yaymayı anlat
Geceye gündüz, gündüze gece eklesinler
Nefes alsın almasın
Konuşsun konuşmasın
Söyle çocuk! Ne olur söyle bütün canlıları sevsinler

Hani derdin ya insan tek açımlık güldür diye
Yine de
En parlak renkleri giyinsinler ruhlarına, bu ilk ve son açıdır goncanın
Bülbüller bahçelerinde ötsün daima
Çiğ tanelerine güllerin gözyaşı derler ya, de ki hepsi yalan
Aşlında o de, o, gülün mutluluğudur şafaktan kalan

Güller ağlamayı bilmezler de, bilmemeliler de çocuk
Artık kendilerini tanısınlar
Şimşekler çaksın, fırtınalar kopsun, yer yarılsın yerin üstünde
Söyle çocuk, söyle
Bundan sonra hayata gül olarak baksınlar, bakınsınlar

Birer Leyla olsunlar, birer Mecnun olsunlar

Güzeli görsünler, hep güzeli bulsunlar
Gidenlerin yeri boş kalmaz de çocuk, boş kalmaz de
Kırsınlar zincirleri, kilitleri söksünler
Haykır güzel çocuk kulaklarına
Yerine bir tebessüm ve yığınla sevgi döksünler

Yalnızlık zulümdür
Yalnızlık yaşarken ölümdür
Söyle ne kendilerine zulmetsinler, ne sevgilerini gömsünler firavun mezarlarına
Sevdikçe çoğalır yürek, sevsinler, bıkmadan, usanmadan sevsinler
Ne olur
Ne olur biz karşılıksız seviyoruz desinler
Yüreklere kadar
Yüreklereince öpülsünler...

Hey be çocuk
Bu bininci şiirin
Damlalarını sildiğin şiirler az değil
Bilirim iki yanın bahar fakat
Hep sakladın, her yanın yaz değil

Sevmeyi öğrendin severek bu kesin
Bir türlü sevmeyi öğrenemedin
Alnından öpeyim seni izin ver çocuk
Vurdun yumruğunu masaya
Bıkmadın, usanmadın
Her defasında yine ya gülümsettin ya gülümsedin
Yine gülümsedin

Çiçek ol dört mevsim dillere
Alınan şiir kokulu nefes ol
Bıkma sakın hiçbir şeyden çocuk
Herkes sussa bile en derin karanlıklarında susma sakın
Sen onların dili ol, onların suskun sesi ol
Çıkar kuytularından umutlarını,
Şil üzerlerine bulaşan acıları, ilk günkü gibi yüreklerinin neşesi ol

Git uyu artık en sakın uykunla çocuk
Yalanları görme, ihanetleri görme, kibri, gururu görme
Kendini beğenmişliği, üstünlüğü sil at kendi gökyüzünden
Varsın isteyen istediği kadar sövsün martılar, dövsün dalgalar
Okşa bütün yürekleri
Elveda derken yavaş yavaş şiire
Sakın sevginden başka şey verme
İnanıp da gülümseyen kalmasa bile çocuk
Sen hep gülümse, sen hep gülümse...
Gülümse çocuk.

Turgut Uzdu

. Hey' Kaptan!

Hey! Kaptan!
Rüzgâr esmeye başladı
Ufkun en uzağına çiz rotanı
Çek çıpayı derinlerden
Yelkenleri aç
Hasreti, ayrılığı bırak ıssız kıyılarda
Saklan felekten
Yavaş yavaş uzaklaş

Dönüp bakma ardına sakın
İssızlığın gözyaşları cezbetmesin gönlünü
Yokluğa acıma, kimsesizliğe acıma
Şiir yürekler cam gibidir bilir misin
Çabuk kırılır
Sakın dokunma

Haydi kaptan kutup yıldızını gör geceleri
Yoluna git hep, sakın sapma
Yakamozlar eşlik etsin bize
Mehtap gülümseyen aylarca
El ele tutuşalım
Mutlu gölgelerimiz düşsün denize

Yunuslar kucaklasın gülümseyen yüzleriyle
Neşemizle yarışsın
Dalgalar dövsün gövdeyi
Sesleri haykırınsın sabahlara kadar
Kahkahalarımıza karışsın

Haydi kaptan acele et
Dünü bırak gerilerde, sil gelecekte
Kaçma karanlıklardan, üzgün bulutlardan
Yıldızları serperim gökyüzüne korkma
Alıp aşkın gözbebeklerinden
Bir selam yollarım bulutlara
Ağlamazlar artık
Yârin o çok tatlı gülümsemelerinden

Bilir misin kâğıttan gemiler yapardık her gece
Onlarla açılırdık, ufuklar bizim olurdu
Dert, keder uğramazdı yanımıza
Korkardı yürek seslerimizden
Binlerce mil uzağımızda dururdu

Sonra bir yazgı esti bütün gücüyle
Dalgalar boyun büktü
Sürüklendi nereye dediyse, sürüklendi
Ay bile hüznünlendi
Kim bilir, kim bilir kaç gece gözyaşı döktü

Koptu kopmaz denen en kalın zincirler
Zülfün bir teli kadar olmadı

Her gece birbirine sarılan yürekler
O günden beri bir defa bile
Birbirine tutunamadı

Ateşler sardı geceler boyu, acıttı her hücreyi
Duvarlarda masalarda izleri kaldı yumrukların
Dualar kâr etmedi, körüklendi her saniye közler
Ardı arkası gelmedi
Yürekleri yakan tomrukların

Şimdi seninleyiz bak
Üfka kaçacağız felekten saklanıp
Yalan da olsa inan ki yakalayacağız mutluluğu
Sen yoluna git kaptan
Biz mesut olacağız inan hayallerimizi gerçek sanıp

İkinci baharlara hep nazar değermiş bilirim
Sen sakın haykırma gerçeği, yıkılmasın hayaller
Çekinme, yalan söyle, ayrılmasın
Çok uzaklardan uzanıp birbirine tutunmuşlar ne güzel
Yalan söyle n'olur, ayrılmasın artık bu eller
Ayrılmasın...

Turgut Uzdu

. Hırsız Gözler

<center>
<img
src='http://i41.tinypic.com/f557cp.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

HIRSIZ GÖZLER

Gecelerdeki tek ışıktım
Gölgesi olmayan
Tenine dokunamayan gülümsemelerim
Vuslat duaları hüznü ekmiş dudaklarıma
Tebessümü gömmüş düşüncelerim
Simsiyah uykuların siyah rüyalarındaki mum sönmüş
Yüreğimde yanan birkaç çalının
Sana uzanmaya çalışan elleri yorgun uzanmaktan
Kızıl saçlarına bağladığım umutlar
Şafakları esir etmiş gözlerime
Yollar başı olmayan kervan misali
Sevdamin uysal kanatlarındaki çırpınışları duy
Hangi bağ bozumunda kızıla boyadılar şarabı
Bilemezsin ki
Bir türlü gelmediğin baharı...
Bilmeni isterdim
Ben karardıkça her mehtapsızlıkta
Sen mehtap oldun gözlerime
Yol gösterdin
El oldun ellerime
Yüreğime sıcaklık...
Bazen dalgalı sahillerde gezdik sakinleşti deniz
Bazen sakinleri şaha kaldırdık
Gülümsedik çoğu zaman şekilsiz bulutlara
Hayalleri umursadık
Düşüncelerimizi topladığımız sessiz bakışlar
Dostluk oldu içime aktı ılık ılık
Yürüdük aynı yolda
Gizlice uzattık çaresizliğin hırsız gözlerini
Bakıştı karanlığın kahramanları
Kimse görmedi
Çaldığımız zamanları.

Turgut Uzdu

. Hiç Bitmesin Bu Akşam

Ilık rüzgârlar habersizce gelse
Okşayıp yelkenlerini şu harabe geminin
"Haydi! ", dese
İçi umut dolu
İçi hasret dolu
Lav sıcaklığını alsa ambarına
Martılar " " Güle güle! " dese...

İçinde ben olsam
Rotanın sonundaki limanda sen
Çiçek rengine boyasam en sevdiğin
Kokular sürsem her köşesine
Bulutlara seni anlatsam

Desem ki sizin gibi beyaz
Sizin gibi gözümün önünde daima
Ama hep uzak
İşaret parmağım güneşe uzansa
"Yüreği kadar sıcak! ", desem
"Yüreği kadar sıcak! "
" O bir tane! " desem
Dalgaların arasından fısıldayarak...

Yıldızlara anlatsam seni
" Hepinizden daha parlak.! ", desem
Tam sol göğsünün ardına
Yeni bir rota çizsem

Kıyı görünse gece karanlığında
Ben ışıklarıyla gözlerinin sana yaklaşsam
Sarılsam saçlarını koklayarak
Bir dua yükselse dudaklarımdan
"Hiç bitmesin bu akşam! "
"Hiç bitmesin bu akşam."

Turgut Uzdu

. Hiç Değilse

<center>

Hiç Değilse

Bırak başını kaldırsın ufuktan ay
Uzatsın gümüş saçlarını suya
Martılar seyrine dalsın raksın
Al hatıralarını avuçlarına
Yakamozları seyret sakın uyuma

Bir yüz koy uzanan mehtapla arana
Kırmızıya boya dudaklarını gülümsesin
Şarkılar vuslatı çalsın arka planda
Konuşma sakın, sadece dinle
İşildasin gözleri, "Seni seviyorum! " desin.

Yıldızlar fırlayıp bakışlarından kaplasın geceyi
El çiz iki tane, beyaz ve yürek sıcaklığında
Okşasın tutup ellerini yumuşakça
Bütün hasret çeken gölgeler uyansın
Oynaşsın mehtabın parlaklığında.

Bir yol yap seni göstereyim tabelalar
Nazik adımlar atılsın
Parmak uçlarında yürümeye başlasın aşk
Uzat kollarını
Bir çılgın arasına girip sana sarılsın.

Hızlansın göğsündeki sesler
Nefesler birbirine karışsın
Sakla gözyaşlarını
Hiç değilse
Hiç değilse bu gece mehtap seninle barışsın.

Turgut Uzdu

. Hoş Geldin Hayalim

Zamansız öpmüştü dudaklarım ayrılığı
Issız gecelerin tiryakisi bir şairdim
Teselliyi buldum kendi çizdiklerimde
Sen geldin
Sen geldin ey hayalim

Saçlarını çizdim önce kıvrır kıvrır
Dudaklarını kırmızıya boyadım güllerden çalıp
Uzattım ellerimi gökyüzüne
Gözlerine yerleştirdim teker teker
Geceden bütün yıldızları toplayıp

Aradığım bir yürekti, saflığınca beyaz
Onu da yerleştirdim sol yanına
Yürü ey hayalim dedim
Yürü
Renk kat artık bu şairin en son baharına

Eski ve yaşlı bir çivi çıktı düşüncelerin arasından
Odamın en güzel yerine tam karşıma çaktım
Kırık dökük göğsüme gülücükler doldu
Keşke sevse diyerek boyun büküp
Gecelerce bir damla gözyaşıyla baktım

Zamansız öpmüştü dudaklarım ayrılığı
Issız gecelerin tiryakisi bir şairdim
Teselliyi buldum kendi çizdiklerimde
Sen geldin ey hayalim sen geldin
Seni sevdim
Hoş geldin hayalim, hoş geldin

Turgut Uzdu

. Hükümsüzlük

Ve ben
Boş kaldırımların ıssız çocuğu
Ne dudaklarına bir şarkı yakışır
Ne yüreğine bir gölge

Gece gibiyim güneşini bekleyen
Karmakarışık bir yumak hislerim
Kendi içine taşmaktan yoruldu yüreğim
Ne derleyip toparlayan var
Ne de sahiplenilmiş bir sevgi
Kendimi yazıp kendimi okuyorum

Dizleri yorgun göğsümün
Sokaklarda hep aynı yüz
Köşeler aynı, kapılar aynı
En tanıdığım şey sessizlik
Ve sevgisizlik

Yağmur aynı yalnızlıkla ıslatıyor ruhumu
Susuyorum
Her geçen gün uzaklaşıyorum yüreğimden
Çıkamaz sokaklar korkutuyor beni
Bin cımbızla çekiyorum adımlarımı
Soru gelmenle ilgili
Cevabını bilmiyorum

Dedim ya
Boş kaldırımlar
Bir ayak sesine hasret lambalar, direkler
Ne gelen var
Ne geliyorum diyen

Hükümsüzlük yaşadığım aslında çocukluktan ziyade
Ne kendime hükmüm var
Ne yüreğime

Turgut Uzdu

. Isınamıyorum

<center>
<img
src='http://i44.tinypic.com/16b0ozr.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

ISINAMIYORUM

İçim titriyor adını andığımda
Üşüyorum
Karanlık şardıkça gökyüzünü korkuyorum
Sonsuzluğa uzanan bir uçurum sensizlik
Düşüyorum...

Ellerim sana uzanıyor boşlukta
Farklı yıldızlar yerleşmiş gözlerine, tutamıyorum
Gül yapraklarıyla süslüydü yatağım
Diken doldu ardından
Yatamıyorum...

Uzaklaşma demiştim bir nefesten fazla
Aramızda en fazla bir ayak boyu zaman olsun
Kırdı borayı en coşkulu zamanında
Boyun büktüm
Küstüren meltem olsun...

Güneşler tutuştururdu sol elim dokunsa ışıltılara
Okşayışına yatardım saçlarının, koklardım
Gülümseyişlerine vurgundum dudaklarının
Dost yüreğini tutardım fark ettirmeden
Yüregimde saklardım.

Aynalar iletmiyor yakarışımı sana
Seni atıyor gizlice yüreğim, söylemesem de
Kar üzerinde küçücük tümseklere takılıp kalıyorum
Dünyanın bütün güzellikleri sana gelsin
Hasretten başkasını alamıyorum

Üşümeye mahkûmum
Isınamıyorum
Isınamıyorum.

Turgut Uzdu

. Iskalamak

Goncaların gülümsediği bir bahçede yaşamak isterdim
Bülbül şakımalarıyla uyumak
Bir okşayışa uykumu feda etmek isterdim
Turuncu bir güneşi koyup göğsüme
Yakmak isterdim

İssız sokaklara aşk doldurmak isterdim
Bir odada el ele oturmak
Aynı filme bakıp sevinmek yahut üzölmek isterdim
Gönlü yalnız bırakmadan günün her saatinde
Saadeti yakalamak isterdim

Bir kahvaltıda sütlaç yemek isterdim
Meraklı bir çift göze bakmak
Bir perinin ellerine dokunmak isterdim
Beline atıp kolumu sımsıkı
Yarınlara bakmak isterdim

Oysa ne geriye dönüşü var bugünün ve yarının
Ne atlamak mümkün başka boyuta
Kızıl dikenlerle çevrili bir mesafe
Yayından fırlayıp hedefi geçmiş bir kere ok
İskalanmışa puan yok

Te tek tesellisi hayalleri sermek her yana
Üzerinde yürömek, nefes almak
Dünü ve yarını olduğu yerde bırakıp
Sahibinden habersiz bir kıpırdanış göğüste
Ve en güzeli ölçmeden metreyle inçle
Çalınan bir zamanda yaşamak...

Turgut Uzdu

. Islak Gölgele

Islak Gölgele

Pek beceremem dans etmeyi
Seyretmesi güzeldir salınan gönülleri
Belki kuru bir teselli benimki
Raks edelim isterdim yakamozların üstünde
Gölgelelerimiz ıslanırken
Beline sarılmak isterdim

Birlikte uzatıp ellerimizi
Ufku yeniden çizmek isterdim pembeyle
Her gül yaprağına yanaklarını koymak
Çiğ tanelerini boyayıp
Gözlerine bakmak isterdim

Gecenin tam yarısında mehtaba dokunmak isterdim
Bulutları beyazlarla süslemek
Yıldızları teker teker yerleştirip gökyüzüne
Adını yazmak isterdim
Sen bir tanesin fısıltılarıyla
Usulca yanına uzanmak isterdim

Bir aşk şarkısının en güzel notasını yakalayıp uçlarından
Mutluluktan uçmak isterdim
Hadi diyerek birlikte
Bir martı çığlığının ardından koşmak isterdim

Ve her nefeste seni tatmak isterdim hava gibi
Su gibi yudumlamak isterdim
Yüreğimi açıp tam yüreğinin üstünde
Görmek isterdim çırpınışını
Kanatları unutulmuş bir peri bakışı doldursaydı her yanı
En mes'ut renklere bürünmüş bir damla gözyaşı bulsaydım
Üstüne sayfalarca seni yazsaydım
Islak gölgele hiç kurumasaıdı

Turgut Uzdu

. Issız Denizlerin Feneri

<center>
<center>
ISSIZ DENİZLERİN FENERİ

Issız denizlerimin kıyısında bir fener olmalıydı
Bir türlü ulaşamadığım silik bir de ışığı
Rotamı o çizmeliydi
Ben heyecanını yaşamalıydım vuslatın deli pervanelercesine
En karanlık noktalarda bile ben onu aramalıydım, ona yaklaşmalıydım...

İlla ki aynalar mı kırışmalı, ne diyorsun, ne yapıyorsun farkında mısın
Solgun bir yaprakla mezarlığa davet eden son baharı mı yaşamalı günlerim
Mertçe, delikanlıca ardından harcadığım bu kaçınıcı yıl sensiz/bilmez misin
Bilmez misin gözü yollara düşmüş biriyim
Dalgalardan medet uman,
Yokluğunun tutuşturduğu gönlümü sorma / ki
Duman duman...
Aslında nerdesin bilmem
Kimsin, gel diyen ya da tutmak için uzanan ellerin var mı, bilemem
Gözlerim yakamozları tarıyor
Belki diyorum, belki bir denizkızıdır
Bir yunusun sırtında el sallıyordur
Gülümseyen aşk dolu gözleriyle belki o da beni arıyordur...

Zamanını şaşırılmış martılar gülmemeli artık arayışlarıma
Boynumu bükmemeliyim
Islak rüzgârlarda üşümemeliyim...

Çok beklettin, çok
Anlatsaydın da öğrenirdim
Beklemeyi öğrenmem için bekletmen gerekirmiş
Bir tane yüreğimi iki yaptım sanıyordum
Yüreğinin bir olduğunu
Nerden bilebilirdim...

Şu baharın da taze güneşi olmak dururken nedir ayaklarındaki suskunluk
Yollarındaki durgunluk nedir
Oysa gelseydin
Serin bir kaynak suyu olsaydın yüreğimde
Solmakta olan çiçeklere can verseydin
Renk verseydin
Yüzünü yeniden çizseydim neşeli sabit kalemlerle
Ufuklardan çerçeve yapıp assaydım gökyüzüne
Dalgalar beni kiskansaydı
Mutlu olsaydım ya da
Şu kırık güvertede son kez
Son kez kendimi mutlu sansaydım.

Saatın tik taklarına hapsolmuşum
Hem gündüzümde, hem gecemde gidişin var dönüşün yok

Sensiz gelen Şu ertesı günler
Ve dünler... Ah! Ah!

Şafağı göremeyeceğim sensiz bir güne muhtaĉ ve o güne mahkûm etme beni
Gel artık
Gel!

Turgut Uzdu

. İçimdeki Bahar

Yine bulutlandı hava
Yağmur mu yağacak gözlerime ne
Hasret desen hasret değil
Vuslat desen vuslat değil
Nazar mı değdi içimdeki bahara
Bilmiyorum bu rüzgârın adı ne

Yıldızlara tutundum her gece
Aynı kahramanlı düşlerimden hiç şikâyet etmedim
Tek senin gözlerindeki ışık kılavuzum oldu
Sen üzülünce üzüldüm
Gülümseyince gülümsedim

Yak diye mi yanıyor içim dışım
Bir soğuk bir sıcak
Ellerimde ellerin yok diye mi üşüyorum
Dağları da delemedim bu ter ne
Ben niye arada bir uçurumlara düşüyorum

Sorular sorgulama ziyaretine gelmesin artık
Bana sadece seni sevmek yeter
Bilirim seven insan merttir, fedakârdır
Boyun büker
İçinde yangınlar tutuşturup, o mutlu diyerek gider

Kuruttum içimdeki isyan tohumlarını
Toplayıp yüreğimdeki yuvalardan
Yeter ki sevgimi alma benden
Ve koru beni ne olur
Yeni kumalardan

Açtı hava hayret
Bulutlar dağıldı aniden
Huzurla doldu içim
Bahar geldi, çiçekler açtı bu akşam bak
Renk renk, biçim biçim

Turgut Uzdu

. İçimdeki Bebek

Elleri pamuk gibi
Yüreginin sıcakını taşır
İçimde bir çocuk var
Gözlerinde mutlu ışıkların dansı
Mis gibi bebek kokar

Ona sarılırım en sıkıntılı zamanlarımda
İhanet bilmez nefesini dinlerim
Huzuru bulur yüregim kalp sesleriyle
Sakinleşirim
Gider beynime üşüşen bütün cinlerim

Ayrılığı bilmez
Giden ayaklar ardından bakmamıştır mahzun
Nerdesin dememiştir
Yumruklarıyla duvarları yıkıp
Benim gibi sevmemiştir

Çiçekler açar gülücüklerinde
İçimde bahar meltemleri
İyi ki varsın derim
Bazen baktığım aynalardan el sallar
Gülümserim

İçimde bir çocuk var
Lekeyi bilmez, çamuru bilmez
Hep güzeli görür
Çirkin yoktur bakışlarında
Bulut bilmez, yağmur bilmez

Hep aynı yere takılır düşüncelerim
Neden mutlusun diye sorarım
Cesaretim sensin, tesellimsin
Geceler soğuk
Sen gidersen derim ben korkarım

Sen yine bilme yarışan yılları
Hep yaşa içimde
Aldıma mevsimlerime
Hep mutlu ol
Hep gülümse
Hep gülümse...

Turgut Uzdu

. İçimdeki ocuk

hasret buram buram tütse de
içimdeki ocuk hep gülümser
ağlamayı bilmez nedense

alev alev yansa ciğerim
kavrulsam her gece nerdesin diyerek
bu ocuk güldüke gülümserim

yüreğimi alıp gitse de bir peri
ağlamak istedikçe unutuyorum
bu ocuk gülümsediğinden beri

ondan çalmıştı gülümsemeleri
güldüke gülmüştü her defasında
hala kulaklarında ekolu sesi

anladım
Hiç bitmeyecek bu çocuğın gülümsemeleri

Turgut Uzdu

. İçimdeki Sessizlik

İçimdeki sessizlik

Kimsesiz bir liman
Kıyıya vurmaz dalgalar bu limanda
Ufuk görünmez
Unutulmuş güneşe inat günün müdaimi bir gece
Ve sırtını kendine dayamış bir gölge

Mevsimlerin uzağındadır bu liman
Ne güller açar kırmızı, pembe
Ne kelebekler gezer çiçeklerde

Hayaller yasaklıdır bu limanda
Gözler bakmaz gözlere
Eller dokunmaz
Saçlar koklanmaz bu limanda
Koklanamaz

Sessizlik vurur yumruğunu masaya
İ dışa eşit olur
Uyku akar sokaklardan
Ayaklar kaçır, ses duyulmaz
Keşke sokağına çıkar keşke sokağından dönüş
Pes etmiş titreyişler
Kabullendiğince bükülmüş bir boyun

Gökyüzünü kim boyamış siyaha bilinmez
Düşünceler aynı renktedir hep
Bir damla beyaz görünmez
Bu limanda anılar candır
Öl denilmeyle ölünmez

Yorulur beklemekten, umutsuzca umutlanmaktan
Kaçır gecenin bir yarısı bu limana
Çöker bir keşke sokağının köşesine ruhum
Başka yerde aramayın dostlar
Sabaha kadar ben o köşede otururum

Turgut Uzdu

. İsem Diyorum

Kara bulutlar çöktü ruhuma
Gözlerim nemli bu gece

Avuçlarım birbirini sıkıyor sebepsiz
Mısrarımın yanaklarında damlalar
Boğazım kendini sıkıyor
Gece gece olmaktan çıktı
Yıldızlar ateş parçası
İşkence odasına sarılmış bir alacalı ay
Virane oldu bir gecede gökyüzüm
Beynimde merhametsiz cellâtlar
Ben kurban olacaklardan habersiz

Kurt kapanlarına sıkıştı düşüncelerim
Gözlerim ağlamaklı bu gece

Yine gelip göğsüme oturdu hüznüm
Oysa hiç sevmedim, sevemedim
Silmekten utanıyorum yanaklarımdaki izleri
Gülmekten utanıyorum
Korkuyorum görünmekten
Kendi gölgelerime saklanıyorum

İşıklar kayıp gözlerimde
Gülümseyen yüzümün cenaze törenindeyim

Yağmuru sevemedim bir türlü
Odamın bütün duvarları ıslak
Durup durup pencereye bakıyorum
Nerde dünkü yansımalar
Güneşim karanlık

Neden bana özenmiş bütün şarkılar
Hepsinin bakışları yaşlı bu gece

Soyunmak istiyorum bütün kederlerimden
Birer birer atmak istiyorum sebepsiz sıkıntıları
Sadece neşe kalsam diyorum
Doldurup kadehleri hasretimle
Gömsem ayrılıkları mezarlarına
Gülümseyerek içsem diyorum

Turgut Uzdu

. İki Gün

Yanaklarına gül düşer bazen
Dişlerine kar
Bakışların zeytin yeşili görünür
Yüregime ilk bahar

Süt beyazı mı desem gerdanına
Süt mü tenin renginde
Şimdi el ele tutuşsaydık
Pencereden bakarken şömineli bir kır evinde

Alevler yansısaydı gözlerinde
Ben baksaydım
Gülümseyen dudaklarından
Bir öpücük alsaydım

Saçların ipeğimsi
Dalgalarında ceylan kokuları gizlenir
Her baktığımda yüreğimde
Solmaya yüz tutmuş tüm duygular filizlenir

Şarkılar adasaydık birbirimize
Bir şarkı ikimizin olsaydı
Başkalarına yasaklasaydık
Sadece odamızda bizim için çalsaydı

Duvarların yarısını sen boyasaydın
Yarısını ben
Yürek rengimiz süsleseydi dünyamızı
Yorulsaydık renkler arasında gezmekten

İki muhteşem gün çalsaydık zamandan
Ve ayrılık vakti kapiya vursaydı
Gözlerine baksaydım
İşte o an
İşte o an zaman dursaydı...

Turgut Uzdu

. İki Sevgili

İki Sevgili

Yalnızlığa ilaştır başka dudaktaki gülümseme
Yürekte küçük kıvılcımlar tutuşturur
Aşkından nasıl vurur başını kıyılara
Uzakların kokusuna hasret
Mahzun, mahcup dalgalar
İşte öyle alevlenir damarlarda kan
Vurur başını duvarlarına

Gözler
En derin yerinden bakar ruhunun
Zaman durmuştur artık
Ne saat umurundadır ne takvim
İncecik bakar
Bahar gibi bakar
Çekinmez yüreğine yüreğine bakar
Mum olsa erir
Taş olsa kırılır
Kasırga olsa meltemleşir
Unutulmayan gözler
Nedense her hasret gününde bir daha güzelleşir

Bir elmas kalem o anı çizer
Beyinde saliselere yapışık bir manzaradır artık
Unutur dünü, yarını, bütün zamanı
Dilin ucuna gelip de bir türlü söylenmeyen sözler
Şafağı boyar gönlünün ateş rengiyle
Sarıyı çalıp güneşten

Sonra bir el uzanır belki ele değer
Ten kokusu yayılır baharlara
İki sevgili bir beden olur
Ruhları gibi
Güllere bulaşır tebessümler
Mesafeler aşılır kıl inceliği bir zamanda
Çılgınca oynar ayak izleri
Şevda kumlarına adı yazılır gönüllerin
Ve gece biter

Ayrılık mevcut olsa ne olur
Uzaktayken de yaklaşır adımlar
Huzur denizinin rüzgârları teslim alır bütün düşünceleri
Yanakların pembeliğinde bakışılar
Her yön lekesiz beyazdır

Sımsıcak yüreklerdeki atışlar iri
Uzanan eller... Tutuşur

Ve gözlerinde birbirinin
Kaybolur iki sevgili.

Turgut Uzdu

. İlk Aşkım

<center>

İLK AŞKIM

Yıllarca görmüştüm seni
Koşmuştuk, oynamıştık
Kavga bile etmiştik çocuk seslerimizle
Sonra bir gün
Bir gün siyah bir elbise giymiştin
Saçların iki örüktü yanında, uzun
Göğsünde bir yerler kabarmıştı
Dudakların daha mı etliydi, daha mı kırmızı bilmiyorum
Gözlerine bakmıştım
İlk defa görmüştüm yerleştirdiğin gecelerin güzelliğini
Dudakların bu kadar güzel gülümsediğini hayal bile etmemiştim
Maçlarda attığım goller heyecanlandırırdı beni
Zafer çığlıklarıyla mutlu olurdu
Sesini duymak
Seni görmek isteği işte o gün yerleşti içime
Seslendiğinde mutlu oluyordum
Gördüğümde anlamını bilemediğim huzur kaplıyordu içimi
İlginçtir hep yanında hep seninle olmak istiyordum
İlk defa yaşadığım bir duyguydu bu adını bilmediğim
Şiir yazmaya başlamıştım ta o zamanlar
İlk sana okuturdum saman kağıtlarına yazdıklarımı
Her mısraya seni saklardım anlamayasın diye
Kızmayasın, küsmeyesin diye "Bu şiir." derdim
Okurdun, gözlerinin içi gülerek
"Kim bu şanslı kız? " derdin
"Sen! " diyemezdim. Susardım.
Korkardım nedense,
" Seviyorum! " diyemiyordu parmaklarım gibi dudaklarım
Sadece bakardım içime ılık ılık bir şeyler dolardı
Bahaneler bulurdum küçük küçük
Koluna, bazen omuzuna dokunurdum
Sıcaktı, sesin gibi yumuşaktı
Sımsıkı sarılmak isterdim sana, sonra hayret ederdim
Sebepsiz bu isteğe
Bazen sırtına koyardım elimi, anlar mıydın okşardım bir an
Sonra utanır çekerdim elimi
Rüyalarım girmeye başlamıştın
Önceleri koşup oynuyorduk kahkahaların peşinde
Sonra işin şekli değişti
Sabah yüzüne bakmadığım zamanlarım oldu
Sıkıldım,
Acaba sen de görmüş müydün aynı rüyaları
Adı aşkmuş sonradan öğrendim
İnsanın dizleri titrer, yüreği çıldırmış

Başını kapının eşiğine koyup
Orada kalmak istermiş
Ya da pencerenin tam karşısına geçip
Görürüm diye beklermiş.
Çok bekledim gülümsemelerini pencereden
El sallamanı
Her defasında gülümsedin, salladın sıcak ve pamuk gibi elini
Sevinç dolardı içim, taşardı
Derin bir nefes çekerdim o anda, içinde birlikte bir ömür yaşadık
Heyecanım, sevincim sen olmuştun ya da seni görmek
Hayattın sen, sebebimdin, her şeyimdin
Geleceğimin her karesine seni yazar olmuştum...

Binlerce defa gitme demiştim içimden
Evinizin eşyaları kamyonu doldurulunca
Yalvarmıştı gözlerim "Kal! " diye...

Ne sen duymuştun, ne baban yalvarışımı
Görmemiştin bile ardından boynu bükük kalışımı...

Bilir misin her eşya yüklü gördüğüm kamyonunda sen varsın
Adın yazar da hâlâ
Hâlâ dudaklarım adını söyleyemez
Susar

Yıllar geçmişti seni tekrar gördüğümde
Evlenmişsin, çocukların var sana benzeyen
Yine dizlerim titremişti
Çarpmıştı yüreğim
Dudaklarım yine kilitlenmişti...

İçimde hep bir soru durur
Söyleseydim,
"Sevdiğim sensin! " dese ydım
"Şiirlerin sahibi sensin..."
Diyememiştim...

Susmak
Sen de sustun benim gibi
Gözlerin aynı sıcaklığı taşıyordu bakarken
Anlamıştım
Geç oldu ama anlamıştım
Sen de beni sevmiştin...

Bak adın hâlâ yasak dudaklarıma
Sesin haram kulaklarıma
Uzaktasın
Nerdesin şimdi onu da bilmiyorum
Mutlu musun?
Huzurlu musun?
Üzgün müsün?

Bana siyah ve beyazı sen sevdirmiştin
Hep sevdim bu renkleri
Bir itirafta bulunayım
Bir ömür geçti bak aradan
Gözlerinin akı gibi beyazı
Karası gibi siyahı sevdim
Ve seveceğim.

Ne olurdu her insan ilk aşkıyla vuslatı yaşasaydı
Unutmaya çalışmasaydı
Unutulmasaydı
Ya da doğumun ardından kalbini söküp alsaydılar insanların da
Başkasına vurulmasaydı
Çocuksu aşklar olmasaydı...

Turgut Uzdu

. İlktin Sen

İçimi ısıtırdı ılık ılık bakışların
Bir ilktin sen derdi
En sondun
Bir tek yudumdun içemediğim
Son yudumumdun
Son yudumum...

Kar çiçeğiydin son baharımın
İlk koklamak istediğimdin
İlk bulutumdun dertlerden koruyan
İlk buluttun

Gözlerimde ilk yağmurum
İlk sevinç damlamdın
İlk fırtınam yüreğimde
İlk çığlığımın
Gözyaşlarıma sakladığım bir sevgili
Hıçkırığıma yapışmış bir aşk
Bakamadığım ışıktın
Her sabah yeniden uyandığım dünyamdın
Görmeye doyamadığım her gecemin tek rüyası
Rüyamdın...

Yılları örttüler üzerine
Alevleri söndürdüler
Şu dostlar yok mu şu dostlar
Seni bilmem ama
Beni Mecnuna döndürdüler...
Leylamdın...

Turgut Uzdu

. İnsan

İnsan elini koymuş gözlerinin üzerine
"Daha çok var! " demiş
Önünde bir küçük tepe
Uzağa bakmaya şartlanmış gözler
Önünü görememiş

Bir omuzuna hasretlerini almış
Karıştırmış umutlarıyla
Diğerinde çok hafif mutluluğu
Rüzgarın ucundaki yıllar yalayıp geçmiş yüzünü
Ter kokusuna karışmış yaşları silmek istedi dünlerinden
Ayuçları ıslandı
Kalbinden sakladı korktuğunu

Yorgundu insan
Dizlerinin üzerine çöküp geceyi bekledi
Her yıldızın üzerine bir yıldız koyup
Sayarak bitirecekti geceyi
Ufuk çok uzaktı
Yol uzunca
Güya gündüz adımlayacaktı

Bir bebek gölgesi düştü önüne
Şafak kızarmıştı sebepsiz
Usulca tepeyi aştı
Şaşırdı
Yolun bitmesine bir adım vardı...

Turgut Uzdu

. İnsan Bu

İnsan bu, çalışır, çırpınır
Yeşerir bazen, bazen baharda kurur
Yıllara eş bir gemi inşa eder
Bir kısmını çiçek
Bir kısmını yakacak odun doldurur.
Ayak izlerine bakar dönüp dönüp
Ardından gölgesi gelir
Paranoyaklaştırır zaman
Yeni sokaklardan ürküp
Her köşe başında utanmaz, yeniden delirir.
Mehtaba aşkı kadar güneşi sever
Arada kalır gölgesi eziyet çeker
Gece diktiği bütün yıldızları
Beğenmez
Şafaklarda söker teker teker.
Gün gelir
Çalınmayacak sandığı kapı çalınır
Açmaya mahkûmdur elleri,
Kendi yaptığı gemidir gelen
Anlar, gitmek üzere demir almak zamanıdır.
Yolculuk başlar
Atar korkuları, heyecanları, zevkleri
Alkışlar yahut yuhalamalar ayyuka çıkar
Saniyeleri saniyeler
Nefesler unutulunca nefesleri.
Sisler arasında yol alır
Tek kişilik yolcuyla dolmuştur kota
Ufuk çizgisizdir
Fırtınaların sustuğu yerde
Geri dönmek ister bütün safraları ata ata
Gemisiz gelmiştir
Gemiyle gider
Adına hayat dedikleri
Aslında lastiktir, tattıkça uzar
Bırakınca başladığı yerde biter.
Bu kıyıdaki bütün yolcular
Binmek için gemiye
Acele ederler sanki
Oysa şairin dediği gibi
Bilirler, dönen olmaz gidenlerden geriye.

Turgut Uzdu

. İşte O Benim

<center>
<img
src='http://i39.tinypic.com/2rcmwrp.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

Bakmayın yüzüme dostlar
Ne sevmekten utanırım ne sevimden
Gönül bu
Bazen gül olur
Bazen bülbül olur vurulduğu.

Utanacak bir şey yapmadım, yapmam
Ya sevdim geceler boyu, ya sevildim
En güzel şarkıları dinledim
Ayrılık çok çaldı kapımı
Her defasında bir köşede kendimce inledim.

Şiirler yazdım sayfalar yetmedi
Yoksun dedim, gel dedim, affet dedim olmadı
Kırıldı bütün geceler tam yarısında
Gözyaşlarıma zincirledim şafakları
Bendim sürünen düşen her yaprağın sarısında.

Yollara yolladım gözlerimi karşılarsın diye
Gelen olmadı
Hani âşıktı, hani çok seviyordu, hani istesem ölecekti
Bilmezsiniz kaçınıcı yeminiydi eli yüreğinde
Hani hiç gitmeyecekti...

Meltemler dostum değil artık,
Maviye hasret gökyüzünde dolaşıyorum
Her saniye küçülen zamanda bir bedenim
Kaldırıp başınızı bakın
Nerde şekilsiz, pejmürde bir bulut görürseniz işte o benim
İşte o benim...<center>

Turgut Uzdu

. İyi ki miyim

Bu kaçınıcı bahar
Günlerden ne
Hangi ayın hangi günündeyim
Şaşkınım
Söyleyin dostlar
Ardımdaki gölgenin önünde yürüyen kim

Ufku çizmekten yoruldum her bakışımda
Ne gelen var ne görünen
Baktığım çirkin yüz ben miyim
Bu yalancı tebessüm kimin
Söyleyin nerede beklediğim

Yıllar nasıl da geçmiş
Bir tüy misali yaklaşıyoruz yere
Rüzgârlar savurup duruyor
Bazen yalçın bir kayaya yönümüz
Bazen de ılık bir yüreğe

Arkada bıraktıklarımızı öne almak istedik hep
Ağlayacak yerde nasıl da gülümsedik
Gidenler gitti
Bazen bir damla gözyaşı düştü ardına
Boyun büktük, gel dedik

Hüznümüzü yazdık şarkılara türkülere
Her nağmede kendimizi bulduk
Bazen kızdık, bazen küstük
Bazen unutulduk
Sabrımız kalmadı bazen, unuttuk

Bir el aradık yüreğimize uzanan
Olabilirdi sıcak
Bir kol dedik bazen güçlü bazen narin
Uzanacak
Tam yüreğimizi saracak

Yasaklar çiğnendi, değişti huylar
Filizler ürkekti, çekingendi, yine de filizlendi
Adsız bir türkü başladı
Uzandı eller
Bazen hasret, bazen vuslat gizlendi

Mutluluk şafaklara bulaştı bazı
Umut yollarda koşup, durdu
Bulunmaz denilirdi kayıp yüreklere
Gülümsedi dudaklar
Bir yürek gelip yüreğe oturdu

İnsafsızdı hayat denilen
Çare kendi içine çöküktü
Zaman çalınmaya meyilli

Nasip
Kırık döküktü
Çiçekler aç dursun her mevsim, boş ver
Gözlerde özleyişe kundaklanmış mahzun beklemek
Hayat dediğimiz şey bu işte
Sorgusuz sualsiz yaşamak
Ve sadece sevmek

Bu kaçınıcı bahar
Günlerden ne
Hangi ayın hangi günündeyim
Şaşkınım
Söyleyin dostlar
Ardımdaki gölgenin önünde yürüyen kim
Zemberek ne zaman kırılır
Ben kimim
Ben salt iyi ki miyim

Turgut Uzdu

. Kader Bu

Bulutlar gözlerime doluyor
Yıldızlar yüreğime
Ne kadar uzatırsam uzatayım
Kader bu
Sensizlik düşüyor hep ellerime

Kızıl bir mavilik var karanlığı yırtan
Tonu belli değil
Tebessümün mü desem
Hasretin mi desem
Umudum mu desem

Sıcaklığını arıyorum yıldız ışıklarında
Dudakların her şafağın goncası
Seni çekiyorum tutmuşum zamanın ucundan
Uzadıkça uzuyor vuslat
İçimde yokluğunun acısı

Gel diyorum, geleyim diyorum
Gece uykuda, güneşsiz gün
Yağmuru dinliyorum yanaklarıma düşen
Bazen büyüyor gölgem, ben küçülüyorum
Ben sensizliğe küskün, ben, ben olabildiğince üzgün

Dilim yasakların raksında çalgınca
Klasik müzikler her telden çalıyor
Uzaktasın her soframda
Bir ben kalıyorum avuçlarımda
Bir de sen
Bir de sen olsan diyorum

Turgut Uzdu

. Kaderim

Gönül açlığı başka bir şey
Kaç çınarın gövdesine sarılabilir ki bir insanın kolları
Gizli buluşmaların gizliliği olur mu hiç
Bir kelime binlercesini yazar her çıkışta yeni bir sayfaya
Sessizliğin okuduğu sırları bozar sessizlik
İstedğin bir çiçektir, diktin, suladın, besledin, büyüttün
Şimdi sunuyorum sana
Adı bensizlik

Vereyim dediğini aldım yüreğinden
Bir gece şafağa kadar vurdum şakağından
İstenmediği yerde kalamaz sevgim
Şultan artık sensin, işte saltanat
İstedğin gülleri topla yüreğine
İstedğin kadar yaşat

Zannın kör gözlerine aldanır nedense insan
Aman! Nasılsa...
Oysa kaç kırmızı ışık yakılmıştır
Bakışların önüne serpilmiştir eski bir tane
Bahçıvan meşgul
Çevrim dışı malzemeler

Yazık
Yine yaşlarım damlamaya başladı bu nisan
Sevin ey hüznüm sevin
Hep aynı hikâyeyi yazmak senin kaderin

Turgut Uzdu

. Kadınım

<center>

KADINIM

Beyazı çok soğuk karın

Sakallar saçaklanmış

Kirpiklerde buz taneleri

Acı yüzünde

Acı kaşarlanmış.

Bebeğinin üzerindeki örtüyü şefkatle çekip

Şefkatle taşıdığı merminin sırtına örten kadın

Adı ne der biri bebeğin

Zanka ilerlerken ha deh çüş ho sesleri arasında

Yüzü buruşur kadının

Kavuşamazsa hastaneye

Kadının yanında bir bebek mezarı

Ne önemi var adının.

Şıcak kavurur başını sırtını

İnat mı inat uzun kulaklı

Ne dese gitmez

Su bidonlarında su sesi inler

Sırtında bebek

Karnında bebek

Günün en önemli işi

Bidon

Su

Eşek.

Verandalarda kalan esintiler

Yeni fönlenmiş sarımtırak saçlar

Dolaplar rengârenk

Kız Sümbül nerde benim tangalar

Dudaklar en kırmızıya dayanamaz

Süslenirler.

Kara Fatma el sallar

Ya Allah, Bismillah diyen Nene Hatun, taze gelin, kadın

Küfesine asılı makası

Yeşilin en güzeline bürünmüş yaprağı çayın

Soru tepelere, dağlara

Islık sesleri arasında yuvarlanır küfe

Sırtında kadın.

Yaklaştık dayan bacım der biri

Soğuk üşümüştür

Nefesler üşümüştür donar

Kocası en öndedir çeker zankayı

Bıyıkları buz beyazı siyah

Biraz tütün sarısı bulaşık

Kısımış ya gözlerini

Kartal gibi bakar

Karısına ilk gün gibi aşık.

Kadının içinde güven üşür
Bebek kız mıdır acep erkek mi
Utanır sancılardan sessiz
Acele et der gibidir
Tekmeler atar edepsiz.
Yol bitmez
Fabrikalarda sirenler çalar
Fıstık diyen gözler bakar
Ne yemek yapsam acaba var edip yoktan
Aylığı da bitirdik çoktan
Kayın babam birazcık el atsa
Ne güzel geçerdi zaman
Accık da susuverse kaynanam...
İçi kan dolu bombalar
Hocali'de, patlar
Bosna'da
Filistin'de
Kadın gözyaşı
Her yerde ağlar.
Okutsam adam olsa diye titriyordu elleri
Gecenin her vakti uyanırım
Emziririm diyordu göğüsleri
Titrek soğuk unutmuştu hareketsiz ayaklarını
Sahi ayakları var mıydı
Koşar oynar mıydı soğuk yazlarda
Ne kaderdi bu, ne talih
Bir canı emanet almıştı
Doğuracaktı neredeyse şu göçmen ayazlarda.
Sesler uzaktı
Gayretin haykıran seslerini fısıltı gibi duydu
Ne tatlı şeydi uyku
Bıraktı kadın kendini uyudu
Bebek uyudu
...

Turgut Uzdu

. Kahramanlık Zamanı

Kendi kahramanın olma vakti geliyor ey vuslat
Kuşan kılıcını kamanı
Hüznünü soyun gözlerinden
Bu arena senin artık
Yen sadece ayrılık getiren şu zamanı

Dudaklarını dokundur uzaklığınca yasakladığın hülyana
Gül bahçelerindeymişsin gibi dolaş saçlarına
Ve tutam tutam mutluluk ek artık
Seni mahkûm eden
Seni idam eden bütün akşamlarına

Yıldızlar bul parlaklığınca çok
Serptikçe gözlerinde kaybol hayalinin
İzin verme, bir daha yaşatmasın hayalsizliği
Sürü saçlarından, sök yüreğini, al
Ayrılık denen bu zalimin

Dik yürü rüyalarındaki sokaklarda
Unutma hayatın anlamıdır sevmek
Ne aşktan utan, ne sevdadan
Eşi bulunmaz yüreğindeki çarpıntının bir el tuttuğunda
Ne güzel şeydir bir avuçtaki sıcaklığın kenarından öpmek

Karları kışları unut saatlere serptiğin
Zafer naralarının zamanıdır artık çekinme
Gün senindir, gece senin
Bir ömür gibi yaşa her anı
Dönüşü hiç ama hiç düşünme

Bu bir isyan, bir başkaldırı
Mutluluk şarkıları söyle
Yürü üstüne tüm merhametsiz düşüncelerin
Meltemleri hatırla ılık ve sıcak
Bitsin artık sürdürdüğün bu savaş kendi gölgenle

Kendi kahramanın olma vakti geliyor ey vuslat
Kuşan kılıcını kamanı
Hüznünü soyun gözlerinden
Bu arena senin artık
Yen sadece ayrılık getiren şu zamanı
Yen artık yen

Turgut Uzdu

. Kal Bana (CİNASLI ŞİİR)

Ucunda durduğun bütün inişler
Bir türlü geçilmez yüce dağ bana
Akşam gönderdiğin o serzenişler
Acıdan kıvratan birer dağ bana

Acıma gönlüme sevdaya düşmüş
En ince yerinden tutup kır bana
Ruhum vuslat için duaya düşmüş
Sensiz gecelerim saçta kır bana

Anlatamaz aşkı dolaşmış dilim
Bakişin baharda taze gl bana
Bedeni kesse de aşk dilim dilim
Tut elimden n'olur bir kez gl bana

Sana uzanan bak sensiz bir eldir
Tutmadiğın düşen birer yaş bana
Her glmseyan dost değildir eldir
İnandiğın yüzler mrde yaş bana

Utanırsan söylemekten aşkı yaz
Her satırı glmseyan yüz bana
Varlığın mevsimim kışlarımda yaz
Gitme yeter tut derimi yüz bana

Garip szm olgunlaştı erdi mi?
Sensiz her şiirim henüz kal bana
şarkılar gönderdim sana erdi mi
Dinlediysen gitme n'olur kal bana

Turgut Uzdu

. Kalabalığınca Yalnızdı Yıldızlar

Sessizlik düşerdi gecelerime
Kimsesizlik düşerdi
Heykeltıraşların çekiçlerinden düşmüştü suskunluk
Ben suskundum
Beklenen suskundu
Kalabalığınca yalnızdı yıldızlar
Ben gibi
Belki sen gibi
Herkes gibi belki
Bütün ırmaklar birleşirdi gözlerimde
Yalnızlığı yaşar
Yalnızlığa akardı çokluğunca
Bekleyişlerim sahipsizdi
Titrek bir mum ışığında umut
Titreşir dururdu
Bilemezdim her insan ben gibi
Her insan sen gibi
Yıldız gibi
Sararmaya aday bir yaprak gibi
Sararmış bir yaprak gibi
Kalabalığınca yalnızdı yıldızlar
Uzatırdı ellerim gibi meçhule ışıklarını
Uzatırdı bıkmadan usanmadan
Tutan olmazdı
En katı karanlıkları delerdi üşenmeden
Öylesine güçlü
Öylesine istekli
Lakin
Lakin kalabalığınca yalnızdı yıldızlar
Ben gibi
Sen gibi

Turgut Uzdu

. Kalbi Kırık Cam

Kalbi Kırık Cam

Kalbi Kırık Cam
Bir oda
Sol penceresine yerleşmiş kalbi kırık bir cam
Ardında
Kumru kanadının seyyahı kızıl bir akşam

Bir adam
Tek ayağı kısa sandalyesinde uzayıp kısalan bir bacak
Gözlerinde buğu
Ha ağladı ha ağlayacak

Bir çerçeve
Boyaların harmanlanıp başaklaştığı bir güz
Hangi fırçadan çıkmış meçhulün kucağında
Uzaklara bakan uzun kirpikli bir çift göz

Gittikçe sesleri yutan bir sokak
Gelenlerin gidenleri yendiği ayak izleri kulaklara hükmeder
Ve adam
Gözleri kapıda
Hiç dönmeyecek birini bekler

Bir avuç
Mevsimi kış
Çizgileri uzunlu kısalı
Yüzü gibi kırış kırış
Düşünceler bulanıktır somutluktan uzak
Yürek sesini takip eder hayalinin
Sol kulağı dikleşir
Uzağın mıdır kendinin mi
Soru ikileşir

Bir nefes
Son olsun der artık, almak almamaktan beter
Sandalye sağlam ayağının üzerindedir
Gelir gider

Akşam,
Yine dün gibi akşam
Ve yine o adam
Önünde
Hâlâ kalbi kırık bir cam.

Turgut Uzdu

. Kalbimdeki Çiçekler

<center>
<img
src='http://i40.tinypic.com/2q1w7eh.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

KALBİMDEKİ ÇİÇEKLER

En güzel çiçekleri saklamıştım kalp atışlarıma
Büküldü boyunları, kırgınlar şimdi
Aynı ağıtlı meltemin estiği şu ölümlü geceler
Hep aynı saatte beklenen müziğimiz sustu
Önüne atılan çiçekler dargınlar şimdi

Bir sızı boyar oldu mehtabı
Yere, göğe, dört yana resmin çizildi
Kıvırcık saçlarının kıvrımlarındaydı mutluluğum
Ellerim ne kadar çılgındı
Umudu arayan çiçekler yorgunlar şimdi.

Yeşilimsi maviliğinde kaybolurdum denizlerin
Kumsallarındaki hayal tek sen olurdun
Şiirlerimi varlığın yazardı ben değil
Dalgalar sükûna bağlanmıştı, huzur kokardı
Rengi solan çiçekler kızgınlar şimdi.

Yürüyüşüm değişti, bıkkın adımlar
Hiç bir şey yaşamaya değmez yazan şu bakışlar
Kara vebaymış oyum oyum oydu içimi yokluğun
Nereye baksam hasretin bulaşıyor
Kuruyan çiçekler gibi öldürecek salgınlar şimdi.

Turgut Uzdu

. Kandırmaca

<center>

Prizmalardan renkler dökülür paletlere
Yapışır ellere ilk göz açışta
İrili ufaklı fırçalar parmak arasında gezinir
Dünden farklı bir renk kaplar dünyayı
Boyanır yeni gün
Aynı resimdir aslında tuvaldeki
Fırça batar bazen acımasız bir aşka
Acıya bulanır, hasrete bulanır
Bazen güller açar sevda renginde
Alev sesli bülbüllerde vuslat türküleri çınlar
Bazen yüreklerde dolaşır acımasız kurşunlar.
Kuyular eşilir derin derin
Ayıklanır cimbizla hatıralar
En derin yerine gömülür günün.
Bir daha gelmez bu istasyona diyerek
Tebessümlerden maskeler yerleştirilir dudaklara
İlk trenden umutlar iner
Çiçeklerden gülücükler
İssiz köşe başlarına yerleştirilen öpücükler
Şapur şapur
Huzur en rahat haliyle yerleşmeye çalışırken bir düdük çalar
"Dur! "
Göz görmemeyi tercih eder pankartlarda
Damlayan yaşlara sırt çevirir
Pazarlamaya devam eder dudaklar mutluluğu
Bazen sahte, bazen gerçek
Avuç sıcaklığında her zaman taze kalır
Mutluluk ışıkları saçan bir çiçek.
Aynalar pırıl pırıldır her taze günde
Güneş temizlenmiş doğar
Bulutlar dans eder, kuşlar uçar
Arka planda korkunç bir mazi
Yarını boğar.
Dolu tarafını görmek marifettir bardağın
Realite haykırır "Amma yarısı boş ne çare! "
Kandırmacada listeye alınır yürek atışları
Mantık ve duygu yerleştirilir ön tarafa
Yıkanmış parlatılmıştır turuncuyla sarı renk
Ve yürür ardına bakmadan
Kendi söylediğine inanan zavallı kafa...

Turgut Uzdu

. Kar Tanesi

<center>

KAR TANESİ

Aynı kıyıya vuran iki denizdir duygularımız
Aynı sözleri söyleyen dudaklarımız
Uzakları bir avuca sığdırıp bir bakışla
Elalarında yandıklarımız
İnandıklarımız...

Aynı yatakta uyuyan iki nehir gibiyiz
Beyinlerde sarmaşıklar büyütürüz
Bazen rüzgârlara esir, dalgalı
Bazen dururmuş gibi
Uyurmuş gibi derinden süzülürüz.

Bir güne sığmış iki geceyiz
Aynı rengi boyarız neredeyse
Yakamozlar oyarız kıyılardan uzanıp
Deryalara koyarız
Üstelik sayarız neredeyse.

Bulutlar gâh gölge, gâh dans eder
Güneşin içinde bir güneş daha yanar sabahlarımızda
Akşamdan kalma mahmur, yorgun bakışlar
Yarıdan bir merhem bulup sürer
En güzel yanıklarımıza.

Aynı dudaklar gibiyiz ılıman iklimli
Yanaklarda her defasında en tatlı sıcak kalır
Fırlama yaramazlıklar sıraya geçer ya
Umutlar bir daha hayat bulur
Biraz daha yaklaşır.

Aynı suskunluğuz aslında
Haykırıp da söyleyemediğimiz
Ufacık ateşte hemen erisin deyip
Bir türlü eritemediğimiz
Boş avuçlarımızdaki iki kar tanesiyiz.

Turgut Uzdu

. Kar Yağmayacak

<center>

Sil gözlerinden eski resimleri
Fırtınaları unut
Tap taze baharlara bak
Gözlerin dolmazsa inan,
İnan bir daha kar yağmayacak...

Rüzgâr nereden eserse essin
Çevir yüzünü,
Yeni gül fideleri dik dağlara, bırak
Teker teker filizlenirse inan,
İnan bir daha kar yağmayacak...

Yeni resimler çiz gözkapaklarına
Nisan renkleriyle boya
Sessiz sözlerin tuvaline dolacak
Yeni alevler tutuşturursan göğsünde inan,
İnan bir daha kar yağmayacak...

Yarınlara uzat ellerini
Dudakların gülümsesin
Ürpertici dünler yarınılardan korkak
Yeter ki gülümseyerek bak hayata, inan,
İnan bir daha kar yağmayacak...

Turgut Uzdu

. Karar

Mahkeme kurulmuş
Kara cübbeli
Çatık kaşlı hâkimler
Dik yakalı savcılar
Bir peri avukat dilsiz
Savunmalar ithamlar uçuşmuş sağa sola
Ve bir karar dökülmüş haşin dudaklardan
İki kelime yazmış kâtip kara kaplı deftere
Beklemeye mahkûmsun

Susmayı bekleyerek ağlamışım
Ağlamayı bekleyerek susmuşum
Sabahı bekleyerek uyumuş
Geceyi beklemek için uyanmışım
Garip değil mi
Acıkmak için yemişim
Yemek için acıkmışım
Her öğün bir sonrakini beklemişim

Sonra yüreğim atmış bir bilinmez sebeple
Bir başka yürek beklemişim
El ele tutmuşum biraz mahcup biraz utangaç
Ayrılığı beklemişim

Ekşimiş yüzüm
İçim burkulmuş
Ağlamayı beklemişim
Hızımı zormuş bazı şeylerin
Öğrenmeyi beklemişim

Duaya kalkmış kollarım
Gülümsemeyi dilemişim her saniye
Bir yürek istemişim yalnız
Ayak seslerini beklemişim beynimdeki sokaklarda
Bir gölge demişim göğsümün içine
Beklemişim

Serviler görünmüş belirsiz mesafelerde
Dikili taşlara yaklaşmış yansımalarım
Umutların tükenmesini beklemişim
Ne gelen görünmüş beklenen yollarda
Ne gönlüme bir yoldaş
Büyük bir iştahla aldığım nefeslerde
Şimdi anladım ki
Ben ölümü beklemişim...

Turgut Uzdu

. Kararsızlık

Bir damla uykuyu bulamadığım bir gece daha
Gecenin götürür dediğim hüznümü çalmış güneş
Sere serpe önünde gözlerimin
Gördüğüm bana
Ben gördüğüme eş

Muhakemeler sınırsız, mahkemeler kuruldu hâkimsiz, savcısız
Ben yüreği sevgisine kelepçelenmiş değersiz bir adam
Yanlığı, hatayı arayıp durdu sorular
Sevmekten öte
Beynime sızıyor işte o eski, o tanıdık gam

Kocaman haritalar konuyor önüme, uçurumlar, dağlar
Tabelasında iki yönlü bir ok
Bir yanı bilindik acı, diğeri gözyaşı
Tercih senin diyor bir ses
Başka seçenek yok

Sen çiğnedin koyduğun yasağı
Tekrar sevmek mi aslaydı hani
Asmışsın dört duvara duygularını
Nasılsa inmez misali
Son türküdü eski yıllarda söylenen son kez yastaydı hani

Al başını avuçlarının arasına, vur taşlara
Sırf sevdin diye kaç kez kırılmıştı kalbin, varsın bir daha kırılsın
Hayallerin vardı şiir renkleriyle ördüğün
Ve bir rüyan vardı, bir geceyi gecelerinde gördüğün
İstersen bırak bir daha yapılmamak üzere yıkılsın

Yahut diyor bir ses bir şans daha ver kendine
Kapansın mahkeme, dağılsın kurul
Hep kırıldın, acı çektin, ağladın, yandın
Korkma yıkılmaktan, yine yıkıl
Az gayret et, kalk, otur yine doğru

Gözlerime hüznü gönderen bulutlar ağladı
Kararı sen veremezsin, bekle
Bilmez misin insan değerinden bir şey kaybetmez dedi sahipsiz ses
Yüreğini ortaya koyup
Sadece sevmekle

Turgut Uzdu

. Kelebek

Aceleye gerek yok be tırtıl yırtma kozanı
Sen dışındaki herkes sana üzgün
Ne kaldı şunun şurasında
Bir yarın
Bir de bugün

Kal kalabildiğince hülyana sarılıp
Sohbetin sabahlara kadar sürsün
Ne ışığı gör ne karanlığı
Gölgenle de tanışma
Bırak başkalarının ardından sürünsün

Anladım çıkacaksın yırtıp kozanı
Bin bir emek katacaksın sabrınla azmine
Sen gibiler çok uçtu gündüz ve gece
İki günü üçleyemediler inan
Geçen yaz yine

Uzunluğu mu önemlidir hayatın
Mideyi doldurmak ve boşaltmak mıdır ömür
Gün senin be hey kelebek gece senin
Dolaş çiçek çiçek, salla gitsin dertleri
İşte yaşamak budur özgür

Sakın aldırma söylediklerime
Bin yıl yaşasan ne olur içini doldurmadıktan sonra
Her saniyeni elmaslarla beze, unutma
Her papatya senin, her gül senin
Rengârenk sümbül senin

Ağlama be kelebek
Bir gün hayal et, bir gün yaşa
Unutma
Hayal etmek de güzel
Yaşamak da

Turgut Uzdu

. Kerem İle Aslı serbest hikaye

Kerem İle Aslı serbest hikaye

Ah! Ah! Halep
Mal mülk verdin
Beylik verdin şöhret verdin de
Bir evlat veremedin
Yedi düvele şan Halep
Diye her fırsatta dövünüp
Allah'a yalvarır Bey,
Haksızlık yapmaz
Namazında niyazındadır
Vakitleri hiç kaçırmaz.

Günler böyle geçerken
Bey çocuk görünce hüzünlenir
Kaderine razıdır
Bir yetim görse, her türlü yardımı yapar
Onu sahiplenir.

Günlerden bir gün
Yaşlıca bir derviş gelir yanına
Saçları sakalı süt beyazı
Bir elma uzatır Bey'e
"Eşin bu elmayı yesin Ayazma çeşmesinin başında! "
Der ve kaybolur.
Bey koşarak eve döner,
Anlatır durumu eşine
Tellallar sokak sokak gezer
Çağırır halkı çeşme başına
Sonunda Bey ile Hanımı da gelir
Ayazma'nın yanına.
Bir keşiş yaşarmış Halep'te
Bey gibi baba olmaya hasret
O da durumu eşine anlatır
Eşi Bey'in eşini kıskanır
"Yarısını verse de ben de elmadan yesem
Beyime ben de bir çocuk versem."
Düşüncesiyle Beyin Hanımına yalvarır
Hanım dayanamaz
Elma yarılanır
Derler ki 'Çocukların olursa biri kız diğeri erkek
Birbirleriyle evlendirelim
Halkın önünde
Buna söz verelim. '
Alkışlar arasında söz verilir
Henüz olmayan çocukların
Şözü kesilir.
Önceleri heyecanla bekleyiş başlar
Hamilelik anlaşılınca
Sevinçle çalar zurnalar, davullar
Ve dünyaya gelir
Bir oğlan bir kız

Dünyalar tatlısı çocuklar.
Bey, oğlunun kulağına Ezanla 'Mirza Bey', dedirtir
Keşiş, kızına
Han Sultan adını verir.

... Bey, dadılar bulur özel,
Dört yaşına kadar gezer oynarlar güzel güzel
Mirza Bey, yaşitlarından Sofu ile birlikte
Arkadaşlığı ve dostluğu tanır
Öğrendiklerini ve yaptıklarını
Her akşam babasına anlatır.
Özel hocalar tutulur, dersler başlar
Yıllar yılı kovalar
Değişir zaman zaman hocası
Terbiyesinden memnun
Gurur duyar Mirza Bey'in annesiyle babası.
Yaş on dört deyince Sofu,
"Anladım öğrendiğimiz ilim yeter
Aynı konular anlatılmaya başlandı baksana
Teker teker! "
Babasına sorar Mirza Bey,
Bey biraz düşünür sonra:
"Şimdilik Sofu haklı." der.
Artık at binme ve avlanma zamanıdır
Ok atma öğretilir,
Nişan almada yarışırlar
Atlari sever
Bey'in harasından iki at seçip
Bir gün
Avcıların arasına karışırlar.

.....
Gece uykuları değişir
Mirza Bey bir gece gördüğü rüyayı
Sofu'ya anlatır:
"Rüyamda bir kız gördüm dünyalar güzeli
Dokunduğu yeri yakar
Alevdendir pamuk gibi elleri
Kaçıkça kovaladı
Sonunda yakalayıp
Avuçlarına aldı yüreğimi.
Uyandım uyuyamaz oldum
Sofu kardeşim
Bilmiyorum ben bu rüyayı niye gördüm."

Mirza Bey'in aklından çıkmaz
Gündüz güneş gibidir, gece sayısız yıldız
Her rüyada onu görmek ister
Tam görecekken sabah olur
Rüya biter.

Unutmak için ava çıkarlar
Şahinini alır yanına Mirza Bey

Kuş avlarlar
Biri şahinden kaçmayı başarıp bir bahçeye saklanır
Mirza Bey kuşun peşinden gidip
Güzel bir bahçede kuşu aranır.
Birden durur
Bir çift göz görür rüyasından fırlayıp gelmiş
Mirza Bey'i görünce
Rüyasındaki kız, hafifçe gülümsemiş.
Kız karşısında öylece durur
" Sen rüyamdaki kızsın! " diyerek
Uzanıp pembe yanağına
Bir öpücük kondurur.
Pembe yanaklar al olur
Mirza Beyin dudakları bal olur
Dünyanın en tatlı sesine bürünür
"Kerem eyle aslımı rüsva etme! ", der kız,
Boyun bükülür.
Peki der" Mirza Bey,
Bundan sonra ben Kerem'im, sen de Aslı."

.....
Aslı olmadan günler geçmek bilmez
Ne yemeğin tadı vardır
Ne geceleri gelir uykusu
Ne de eskisi gibi berraktır
İçtiği su.
Kerem yamadan içmeden kesilir
Her geçen gün
Biraz daha erir.
Babası durumu fark edince
"Bir derdi var ama nedir? " diyerek ünlü tabipler bulunur
Onlara Keremin derdi sorulur
Kimseler bir şey bulamaz
Keremin derdine
Hiç biri çare olamaz.
Gün görmüş bir kadın
Yılların tecrübesiyle olayı anlar
Kızın adını öğrenir
Bey'e anlatmaya başlar
"Bey, oğlun âşıktır Keşişin kızı Aslı'ya
O sebeple kesilmiştir yemeden içmeden
Bana kalırsa düzelmez
Aslı ile düğününü görmeden..."
Bey düşünmez bile,
"Hemen çağırın Keşişi! " diye kükrer
Haberciler gidip çağırır
Keşiş Hanımıyla dertleşir
"Zamanı geldi Hanım
Bey çağırmış, kızı isteyecektir
Bir söz vermiştin elmanın yarısını yerken
Sözün vakti geldi
Kızını ver diyecektir."
"Olmaz! " der Hanımı,

"Müslüman'a kız vermem
Sen git tamam, de ki verdim
Kızımı alırım yanıma
Bulamayacağı diyarlara giderim."
Bey'in huzuruna gelir, Keşiş
Bey:

"Bizim oğlan âşık olmuş kızına haberimiz olmadan
Yemeden içmeden kesildi
Allah'ın emri ile kızını istiyorum oğluma
Zaten hatırlarsan
Elmanın yarısı yenirken sözleri verilmişti."

"Sözümüz sözdür Bey'im
Kızım kızın, oğlun oğlumdur artık
Hazırlığımızı yapalım lakin
Bize biraz müsaade derim."
Diye cevap verir Keşiş
Bey planından habersiz Keşişin
"Elbette! " der

"Ne lazımsa söyle
Kâhya sana verir! "
Keşiş eve dönerken Kerem müjdelendir
Aslı'yla evlenecektir, istemiştir babası resmen Keşiş'ten
Artık Aslı Keremin sözlüsü sayılır
Kerem duyunca, sevinçten
"Acıktım! ", der, iştahı açılır.
Planlar kurar kendince
Sabah bahçeye gidip Aslı'sını görecektir
Elini tutacak
Onu ne kadar sevdiğini söyleyecektir.

.....
Oysa gece yarısı Keşiş,
Yüklemiştir değerli eşyalarını atlara
Aslı'yı ve Hanımını alarak
Kaçarlar bilinmez diyarlara.
Sevinciyle uyanır Kerem kuşluk vakti
Kalbi göğsünden çıkmak istemektedir
Aslı'sını görmek için
Yanağından öptüğü bahçeye gidecektir
Onu nasıl sevdiğini
Ona nasıl âşık olduğunu söyleyecektir.
Gülümsemesini mutluluğu ile asıp yüzüne
Mahmuzu vurur
Nihayet kavuşacaktır sözlüsüne.
Bahçeyi bulur erkenden
Girip beklemeye başlar
Evden ses duyulmaz
Duvarlarda kimsesiz ve soğuk taşlar
Kapıya bakar, kocaman bir kilit
Ahırda atlar yok
Anlar
Aslı ailesiyle başka diyarlara gitmiştir.
Hemen gidip Sofu'yu bulur

"Kalk gidiyoruz! " der
"Aslı'mı götürmüşler,
Acele edelim, eminim yol uzundur!
Sofu, helallik alır annesinden babasından
Kerem, kâhyayı bulup haber verir
Anlatır durumu rengi soluk
" Babama söyle
Şimdi başlıyor yolculuk! "
Çıkarlar Halep'in dışına
Nereye gidilecektir belli değil
Hangi yön Aslı'ya götürür Kerem'i bilemezler
Gelenlere sorarlar:
"Bir Keşiş, kızı ve anası derler
Görüldü mü hiç giderken
Dün gece geç vakit,
Yahut bu sabah erkenden? "
Birileri sesler duymuştur
Yolu gösterirler
"Yalnız çok karanlıktı
Aradıklarınız mıdır, bilemeyiz.", derler.
Kerem ile Sofu o yöne doğru at sürerler
Bazen yaklaşıp bulduklarını sanır
Sevinç ve mutlulukla gülerler.
Her defasında omuzları çöker,
Yanık türküler söylerler:

Babası anası Aslımı saklar
Kan doldu gözlerim hep ağlamaktan
Ne zaman burada dediysen yoklar
Kan doldu gözlerim hep ağlamaktan

Rüyamda görmüşüm güzel yüzünü
Daha doğmamışken nişan sözünü
Almışım kaybettim şimdi izini
Kan doldu gözlerim hep ağlamaktan

Benimle geliyor tek dostum Sofu
Gezdik Trabzon'u yemyeşil Of'u
Nereden bulsun ki Allah'ın safı
Kan doldu gözlerim hep ağlamaktan

Kerem'im Aslı'ya âşıktır derler
Saç sakala bakıp bana gülerler
Yaklaştıkça benden uzak giderler
Kan doldu gözlerim hep ağlamaktan
**

Yanık sesiyle türküler söylerken Kerem
Allah'a yalvarmaya başlar
"İnsanlar ya söylemez
Ya da bilir susarlar
Ne olur benimle konuşsun hayvanlar."

Gece gündüz
Her fırsatta duası bu olur
Bir gün yaralı bir geyik
Bir ağaç dibinde inlerken
Acır Kerem,
Sofu " Acıktık. Yiyelim! " derken
Kerem kıyamaz geyiğin bakışlarına
Gidip bacağındaki oku çıkarır, yarayı sarar
Dile gelir geyik
"Aslı'nı gördüm der
Bir şafak vakti şu yoldan giderken
Yalnız adına Aslı değil
Han Sultan derler."
Sofu'ya bakarak Kerem:
Doğru yoldayız, bir şafakta buradan geçmişler
Bir ay önceler bizden, hızlanalım
Geyik görmüş söyledi bana
Az ileride bir kaynak var
Orada mola vermiş, su içmişler."
Şaşkın şaşkın bakıp Sofu,
İnanamamış geyiğin sözüne
Geyikler konuşur muymuş diyememiş
Üzmemek için Kerem'i
"Hadi gidelim kaynağın özüne."
Diyerek sürmüş atını
"Orda kaynak yoktur.", diyormuş içinden
Kerem teşekkür etmiş
Okşayarak geyiğin suratını.
Binip atına koşturmuş
Kaynağın başında hayretle duran
Sofu'nun yanına oturmuş.
"Dualarım kabul oldu demek
Artık haram olsun bana
Konuştuğum hayvanları yemek."
Diyerek, anlatmış Sofu'ya
Kuşlar gelip omzuna konmuş Kerem'in
Avucundan su içmişler
Moral olsun diye
" Umudunu kaybetme sakın, kavuşacaksın! ", demişler.

Arar dururum ben nice yolları
Dağları aştım da geçtim selleri
Tanidikça artık yaban elleri
Kurtlar ve kuşlarda duydum dilleri

Geyikler ceylanlar ve kelebekler
Haber vermek için hep yolum bekler
Boyun büküp yolum dedi çiçekler
Gül ve goncalarda duydum dilleri

Yayımlı okumu fırlatıp attım
Uç beşe bakmayıp kılıcım sattım
Başımı yerlere koyarak yattım
Taşlar ve toprakta duydum dilleri

Aslı'mı ararım cihan biliyor
Dostlar ve düşmanlar Kerem'sin diyor
Bütün yollar inan sana çıkıyor
Karlarda yağmurda duydum dilleri.

Yanık türküler söyleye söyleye
Yola koyulmuşlar
Nihayet bir şehre gelmiş
Aslıların kaldığı yeri
Bir bülbüle sormuşlar.
"Kayseri" demiş bülbül
"Buradaysa buluruz
Sen hiç merak etme
Seni Aslı'na
Tez zamanda kavuştururuz.
Siz bekleyin şu handa
Ben haber vereyim
Bütün kuşlar
Toplanmıştı meydanda."
Bülbül uçup gitmiş
Kerem ve Sofu, bir hana yerleşmişler
Biz çok uzaklardan geldik
Yabancıyız demişler.

.....
Kerem türküler söylemiş dertli
Gördüklerini anlatmış, duyduklarını
Açlarmış yemiş doymuşlar
Hancının masaya koyduklarını.

Geç olmuş zaman
Çekilip odalarına yorgun, uyumuşlar
Rüyasında
Aslı ile Kerem
Koşup birbirlerine sarılmışlar.
Şafak sökerken bülbül pencereye konmuş
Seslenmiş dem giderek Kerem'e
"Bulduk!" diye feryat ediyormuş
"Kalkıp gelersen tarif edeceğim pencerene."
Sesler önce uzaktan duyuluyormuş
Kerem rüyanın etkisiyle mesut
Uyuyormuş.
Sonra uyandırmış sanki bir el Kerem'i
Kalkıp bülbülü dinlemiş
"Kalk Kerem kalk
Aslı'nı bulduk
Annesi dişçi olmuş

Gidip penceresine konduk."
Diyormuş.
"İki sokak ötede
Bahçesinde ceviz ağacı var
Aslı'yı senden kaçırap
İşte o evde saklarlar.", diyerek evi tarif etmiş.
Sonra neşeyle
Güzel sesli bülbül
Uçup gitmiş.

Kerem Sofu'ya koşmuş
"Bulduk, bulduk nihayet
Ama emin olmalıyım orda olduğundan.", demiş.

Büyük ceviz ağacını bulup, kapıdan içeri girmiş
"Dişim ağrıyor! ", demiş Aslı'nın annesine
"Bir dişe bir altın alırım çekersem.", demiş
Oturmuş divana,
Kerem ağzını açmış
Kadın keremi tanımamış
"Uç dişin var çekilmesi gereken!
"Çek! " demiş kerem
"Han Sultan! " diye seslenmiş kadın
Kapı açılmış
Aslı girmiş içeri
Daha bir güzel, daha bir çalımlı
Yürüyüşü nazlı
Ama alımlı.
Oturmuş divana
"Yat dizime! " demiş
Aslı'nın dizine yatmak...
İçinden Kerem şükürler ediyormuş
Aslı arada konuşuyormuş
Bu arada annesi
Kerem'in dişini çekiormuş
Her defasında " Ağrı geçti mi? " Diye
Kerem'e soruyormuş.
Kerem her defasında "Hayır! " diyormuş.
Birkaç diş çekildikten sonra
Kadın " Ağrı devam ederse yine gel,
Çok fazla kanama olmasın" demiş
Avucundaki dişleri sayıp
O kadar altın istemiş.
Kerem kesesini çıkarınca
Aslı, üzerindeki amblemi tanımış
Ama aldırmamış.
Ertesi gün Kerem yine gelmiş
Ağrının devam ettiğini söylemiş
Aslı yine gelmiş, Kerem'in başını dizlerinin üzerine koymuş
İlgisizce tutunca başını
Kerem içinden dua etmiş
"Allah'ım, Aslı'ya karşı duyduğum aşkın yarısını

Çektiklerimin karşılığı olarak Aslı'ya ver! "
İşte o anda duası kabul olmuş
Aslı, Kerem'de aşkını bulmuş.
Annesinin şaşkın bakışları arasında
" Kerem, ne olur affet beni
Sana çok çektirdim
Ama sana âşık olacağımı bilsem
Babamın ve annemin peşinden gelir miydim?
Artık bir yere gitmem
Benim yerim senin yanın.", deyince
Annesi küplere binmiş
Kerem'i kovarak dışarı
Doğru Keşişin yanına gitmiş.
Oturup düşünmüşler
Keşiş, Kayseri Valisinin yanına gitmiş
Kerem'i Şikayet etmiş
"Evime girip,
Namusuma göz dikti." Diye
Vali çok kızmış
"Halkımdan birine bu yapılamaz
Yakalayıp getirin
Cezası asılmaktan başka olmaz
Olamaz! "
Askerler gelip yakalarlar Kerem'i
Darağacı kurulur
Boynuna geçirirler kemendi
Namaz vaktini beklerler
Bu arada kuşlar uçuşup Kerem'in etrafında
"Derdini anlat,
Türkünü söyle." Derler.
Sofu, Valinin kız kardeşine ulaşır
Büyük aşkı anlatır
Af diler, yardım ister
Birlikte Keremin yanına gelirler
Kerem
Yanık sesiyle türküler söylemekte
Ölümü beklemektedir.

Kaç yıl oldu kaçtı onu sevenden
Kuşlara sordum da buldum yerini
Anası babası sakladı benden
Taşlara sordum da buldum yerini

Aç yatıp tok kalktım, gecem olmadı
Aramaktan başka hecem olmadı
Gözümde akacak damla kalmadı
Yaşlara sordum da buldum yerini

Anası söz vermiş, sözlümdür benim
Babası söz vermiş sözlümdür benim
Rüyamda görmüşüm sözlümdür benim
Düşlere sordum da buldum yerini

Alıp kızı kaçmak mertlik mi deyin
Aslıma kavuşmak suç mu söyleyin
Bey oğluyum sakın bana gülmeyin
Dişlere sordum da buldum yerini

...

Sevmek suç mudur Kayser ilinde
Aslımı sevdim saçı belinde
Dertli başım var vali elinde
Aslım uğruna keser giderim

Halep'ten çıkıp gelmişim size
İnanılır mı keşişin söze
Başım koymuşum Aslı'mın dize
Sevdam uğruna eser giderim

Öptüm yanaktan gördüğüm ilk gün
Ben bekler iken şanlı bir düğün
Başıma geçti yağlı ilmiğin
Kader diyerek küser giderim.

Valinin kız kardeşi duyunca bunları
İdamı durdurup Ağabeyine koşar
Anlatır aşkı, kara sevdayı
Vali dinler
"Az daha bir masumu öldürecektim! ", demek
Diyerek Keşişi çağirtır
"Bu akşam düğün dernek kurulacak
Kerem ve Aslı
Bu gece birbirine kavuşacak! " diye buyurur
Keşiş üzgün döner evine
Anlatır olanları eşine
Sandığı açıp hınçla
Bir yelek bulur kırk düğmeli
Der: "Hiçbir zaman
Kerem'in eli kızıma değmemeli! "

Hemen düğün dernek kurulur
Aslı ve Kerem Vali konağında evlenirler
Hocalar gelir, dualar okunur
Aslı gerdekten önce
Müslüman olur.

Vali hazırlatır en güzel odayı
Gerdeğe girer Kerem ile Aslı
"Babam giydirdi
Bu yeleşti
Canım Kerem'im
Elbet vardır babamın
Bunda bir hinliği."
Der Aslı

Kerem, namazın kılıp şükreder önce
Sonra boynuna takar yüz görümlüğünü
Bismillah diyerek düğmeleri çözmeye başlar
Her çözülen düğme
Kendi kendine iliklenir
Sabaha kadar sürer bu inatlaşma
Bir türlü sökülmez yelek
Düğmeler açılmaz
Kerem artık bu hasrete dayanamaz
Bir ah! Çeker
Ateş olur, alev olur ahı
Keremi oracıkta yakar
Aslı çaresiz
Önce ağlar
Gözyaşlarıyla birlikte saçlarını çözüp
Kerem'in küllerini toplar
Bir kıvılcım hazır beklemektedir
Tutuşur Aslı'da uzun ve güzelim saçlarından
Kül olurken bile
Hâlâ yaş süzölmektedir
Pembe yanaklarından...

Gökten üç elma düşer
Biri dostluğu bedelsiz yapana
Biri düşene aşkının ardına
Biri de bıkmadan okuyup, bu mısraya bakana.

Not:

Bilinen en eski tarihli yazmalardan biri olan Mecmûatü'l-letâif sandûkatü'z-zerâif adlı cönkteki varyantına göre şiirleştirilmiştir.

Turgut Uzdu

. Kırık Rüyalara Uyanmak

Yine kırık bir rüyaya uyandım
Uykuyu parçaladığım bir gecenin sabahı bu

Yelkenlerini indirdiğim bir yürek atışı koydum şafağa
Fireni yok
Sonbahar kızılı ışıklar serpiştirdim yine

Kovulan gecenin ardındayım
Ayak izlerinde dünün sesleri var
Önde henüz yazılmamış adımlar
İzlemede gözbebeklerim

Tekdüzeliğin tınısı saatlerdeki rakamlarda
Ne fırtına eser ne yağmur yağar
Dal kımıldamaz avuçlarımda
Bir hasret rüzgârına hasret duyarım
Gün bitmez

Sokaklar dolaşır nefeslerimde
Şehirlerce yalnızlığı görmesem bir kez de
Bir ben varım diyeceğim kendini arayan
Bir de ben

Odalar dolusu şarkılar ayrılık çalar
Bir gönül bulsun diye gönüller
Yanaklar içten yol verir damlalara
Yürek ıslanır

Hasretin olmadığı yere uğramaz vuslat
Biri diğerini doğurur nedense
Keşkelerin gücü yetmez
Baki kalmaz mevsimler gözlerde
Ne ilkbahar ilktir ne sonbahar son

Bir kalın zincirin halkalarıdır hayat

Uçları birbirine bağlı
Yollar hep çift yönlüdür
Gidilen yerden elbet gelen de olur

Bir geceye sabitlenmez ki rüyalar
Yıldızlarca dağılır uykulara
Bazen bir gerçek mumu yanar
Bazen hayal

Kırıklara rağmen hayat devam eder

Turgut Uzdu

. Kırk Bir

Kırk bir mum diktim kırk bir duayla
Kırk bir maşallah ektim gözlerine
Seni seviyorum dedim kırk bir kere
Severek gecelere yaydığım sızım
Gel artık geleceksen, çalacaksan çal
Seveceksen sev ey gönül hırsızım aldığını
Seveceksen sev

Ben şiirlerimi duygularıyla boyarım
Ya sevdami koyarım en ortasına
Ya gönül yalnızlığımı

Kırk bir kere seni düşünürüm
Mısralar tam kırk bir kere uçuşur beynimde
Günümü bu sayıya bölerim
İstedığı kadar karanlığa bürünsün bu şehir, bu sokak, bu ev
Kırk bir kere aynaya bakar, seni sevdiğimi söylerim
Her söküğünü diktim düşüncelerimin varsın yamalıklı olsun
Serdim yüreğimi yol ortasında bir mendile
Başına diktim kendimi
Belki seven yüreğim gelir diye

Ben şiirlerime bir şafak koyarım tutup çektiğimiz el ele
Gölgelere ya beklentisiz sevdamızı yazarım
Ya ebedi sürecek dostluğumu

Kırk bir dilek dilerim mübarek gecelerde
Kırk birine de sen girersin nasıl beceriyorsan
Ben tohumlarını ekerim menekşelerin sen sularsın
Kırk bir renge boyarız yer yüzünü
Sen sayıp kırk bir kere maşallah dersin
Mutlu gülümsersin
Ben de işte tam o an gülümserim

Ben olduğun her gece yazarım şiirimi
Her şey sen olursun beynimde, gözlerimde
Seni seyrimi koyarım kafiyelerime, seyredirim

Kırk bir parçaya bölüyor insanı sevdiğini beklemek, sevdiğini paylaşmak
Kırk bir parçada canım yanıyor, canım kanıyor
Can kokusu geliyor mu burnuna, nefes al bir kez
Sen bilemezsin, ben hiç bölmedim ki kendimi
Ben gibi sevmedin ki beni
Her parçamda sen varsın da bir tanem
Sen neredesin
Çık gel artık, çık gel gülümseyerek
Neredesin

Turgut Uzdu

. Kısır Döngü

Kılavuzsuz bir ipin ucu
Topacın dönüşündeki yavaşlama
Bağ bozumu zamanı
Öksürüğe gizlenmiş bir hıçkırık
Yalana alışık tebessümler

İki ucu birleşik bir rota
Ortada Semazen ben miyim
Kim koyduysa yüreğime ışığı
Oysa ben karanlıklara aşığım
Ya da karanlık bana
Neticede bir aşk var ama

Ateş kusan ejderhaların dudağında yolun sonu
Sıcak yatağıma giderken Cennet'i görebilir miyim acep
Küskün de değilim nefes almaya lakin
Şu merak öldürecek beni, şu merak
Acaba nasıl?

Sevda da değil nefret de
Anlamsız bir zincir, anahtarsız bir kilit
Ben durmak isterim de
Merdiven yürüyor
Gözlerimde ifrit

Yok be şair bırak salı rüzgâra
İster tayfun olsun adı ister meltem
Harita zaten yırtık, pusula hiç olmadı ki
Sen gitmesen bile yaklaşır kıyı
Sök at artık alnındaki uykuyu
Yeri öpsün bırak

İşin kolayı hep yarına ötelemek
Hangi küfe ağırlaştı şimdiye kadar
Neden insanın doğru bildiği şeyler yapmadığı şeyler olur ki
En kötüsü kendine küsmek sanırım kızgınlığın
Aman ne olacaksa olsunu kabullenmek
Yer belli zaman meçhûl
Belki de yarın bu gündür

Onura selam gönder avuçlarınla
Söz'ün en zor söylenen olduğunu kimse bilmez
Şeref ve haysiyet
Alın size sırlarla dolu bir perde
Bukalemun rengi

Sorular dudaktan mı çıkmalı illa
Ya da yazılmalı mı bir parşömene
Düşünce soru mudur
Beklemek, gitmemek, dönmemek, gelmemek
Yaş iş
Yaş aslında kuru mudur

Dokunulan yer önemli
Aynaya dön
Her gün yeni çizgilerin ressamı
Dört mevsimde yaprak
Yerde toprak

Turgut Uzdu

. Kış Yağmuru

Uzaklığın türküleri çalar rüzgârlarda
Bulutlara hasret buluşır
Karıncalar dolaşır beynimde her an
Gülümserim
Her biri yüreğime bir sevgi taşır

Ayak değmemiş kıyılarda geziyorum
Bakir ormanlar gibi avuçlarım
Hatıraları büyütür, hayalleri besler
Sensiz yollar gibiyim
Hep sana çıkar uçlarım

Zamanı kırabilsem senin olduğun ilk anda
Orada kalsak sensizliği yaşamadan
Hani diyorum, bir vuslatı ayrılıksız yaşasak
El ele tutuşup göz göze bakarak
Sonsuza kadar orada kalsak

Sokaklarda kaybolmasam artık bir de gölgem olsa
Bütün lambaları yansa her gece aralıksız
Bir lacivert çarşaf sersem denize
Dokunsa mutluluğum, ışıklar oynaşsa küçük
Uzanıp mehtabı öpsem
Açsan kollarını ıssız bir kumsalda
Koşsam, koşsam
Ayrılmamak üzere yüreğine çöksem

Mevsim kış
Kar tanelerinin öncüsü bu yağmur
Ayazlar düşecek gecelere yine biliyorum
Varlık üşüyecek
Sensiz bir mevsim ya bu mevsim
Her günüme inan
Adı sen olan bir hayal düşecek

Turgut Uzdu

. Kızıl Geceler

KIZIL GECELER

Gözlerim rengi ağlamaklı kızıl gecelerde bekledim
Kan çanağı bakışlarım
Dışım içime büründü
Akbabalar uçuştü dört bir yanımda
Sustum

Bir yudum sevgiydi beklediğim
Aştı bir damla
Vuslattı
Uzadı takvimlerin sayfaları
Kendimi unuttum
Saatler durdu sanki
Ben durdum

Asırlar geçti gözlerimden sensiz
Dünü yaktım her defasında
Yüzün silindikçe yeniden çizildi her yeni güne
Yakarışlar tütsülendi
Siyahlara büründüm kırmızıya inat
Beyaz gecelerimize inat
Umutlarıma inat
Lakin gözlerime hükmedemedim
Toplayamadım uzaklardan

Acabalar kulaklarımda asılı kaldı bütün seslere
Ve nefesim hasret kaldı "Seni özledim! " diyen nefeslere.
Gözlerim rengi ağlamaklı kızıl gecelerde bekledim
Kan çanağı bakışlarım
Ne olurdu bir kez
Şu durup durup kızaran yanağa
Dokunabilseydi dudaklarım.

Turgut Uzdu

. Kime Ne

Siyah beyaz resimlere bakmaktan bıktım
Balonlarımı uçurdum maviliklere
Dibi delik bir kayık hayat denilen
Su boşaltmaktan yoruldu
"Uzaklaşmasın! " ı dileyerek ufuklardan
Yaklaştırmak istersem kime ne

Aklın ucunda deli gömleği
Giyilir mi çıkarılır mı belli değil
Yürek sesinde zincir şakırtıları var
Anahtar isteyip bir hayalden
Bütün kilitleri açarsam
Yasaklardan kaçmak istersem kime ne

Bir çift göz bahçelerde dolaşsa bir anda
Demir atsa gözlerime
Erisek buluşup bir gül yaprağında
Ayrılıklara inat sarılmalar çizsem tuvallere
Peri kanatlarında dolaşmak alabildiğince
Mutluluktan uçmak istersem kime ne

Herkes gibi benim de boynum bükük
İçimde bir ukde var, koca bir obruk
Doldurmak istersem
Gülümsemeye hasret dudaklarıma vuslat versem
Yüreğim büyüklüğünce sevmek isteyip
Seversem kime ne

Turgut Uzdu

. Kimsesiz Şehrin Gölgeleeri

Bu şehir yabancılaşıyor her geçen gün kendine

Ben garip arayıcısı sokakların

Her gölgede tanıdık hüçün

Her birinde bilmem kaç ayrılık öyküsü

Avuç dolusu çaresizlik serpilmiş

Toplamak ne mümkün

Sis çökmüş cılız ışıkların etrafına

Muammalar yanı başımdan geçer şimşek hızıyla

Dudaklar bir tercihi neden saklar

Zincirini kırmış mı acep

Masum yüzlerin ardında suçlu yasaklar

İnanç ortalıkta güvercin yemi

Güven göz derinliğinde binlerce fersah

Bu defa tamam diyebilmenin peşinde arzu

Hep yarım bırakılan işler

Uzak gezegenlerden bile görünür aslında

Bir türlü masum olamayan gülüşler

Bulutsuz güne hasret kaldığında şafak

Maviyi güneş rengine boyar elbet

Düşen yaprak olsun varsın

Lafı mı olur onlarca arasından tekin

Vakit beklemeye takılı kalmış

Ya gel demektir anlamı, ya da git, niyetin

Zaman gebedir vuslata yahut hicrana
Ebemsi bir yüreğin avuçlarına doğacak
Hüküm günü kağınılmaz yaprağında takvimin
Tercih fırlayacak sahneye
Kimsesiz Şehrin gölgelerine haykırarak

Bir tık mesafesinden uzanacak belki
Diğerine git diyen merhaba Őekillenecek sere serpe
Arsızlığınca müzelerden ııkacak
Seven bir yürek mahzun ve masum
Kimsesiz bu Şehrin gölgelerine karışacak
Turgut Uzdu

. Komşu Kızı

Yüreğim yanık komşu kızı
Uzatma başını her sabah pencereden
Sen umut istersin bakışlarımdan
Ben ayrılığın adını ölüm koydum
Onu yaşıyorum
Dönüşsüz ayak izleri var yenemediğim
İlk günden beri onlarla savaşıyorum

Ne fırtınalar yaşadım
Kaç selde çırpındım geceleri komşu kızı
Uzattığım eller hep boş döndü
Her şafak tutuşturduğum vuslat ateşlerini
Sen yaşamadın ki bilesin komşu kızı
Sen yaşamadın ki bilesin bekleyişlerimi...

Hayallerime rüya elbiseleri giydirip
Nasıl süsledim gündüz gece
Sen süsledin mi hiç hayallerini
Rüyalara yattın mı hiç
Söylesene be komşu kızı
Her sabah gözü yaşlı uyandın mı hiç?

Bir çiçeği kokladın mı "O! " diye
Bir bülbül sesinde O'nu duydun mu?
Bir dize başını koydun mu komşu kızı
Dünyanın en tatlı uykusuyla
Sen hiç o dizde uyudun mu?

Çek güzel başını içeri
Ayağı yere basan başka hayaller bul
Dönüşümü de bekleme perdenin arkasından
Sana fayda gelmez inan komşu kızı
Bu son bahar yaprağından...

Turgut Uzdu

. Koş Gel

Şimdi gidiyorsun böyle zamansız
Şarkılar türküler bitmeden koş gel
Gülümse daima kalma dermansız
Yürekta sevgiler bitmeden koş gel

Merhaba diyerek gel hasret bitsin
Halsizim, sensizim fetretim gitsin
Rüyamda yaşanan hırçın gelgitsin
Sular çekilmeden bitmeden koş gel

Sevgimin ödülü seni sevmektir
Gülden başkasına dudak bükmeştir
Severek dönersen senle gülmektir
Gözümde damlalar bitmeden koş gel

Yolun açık olsun salim gidesin
Aklından çıkmasın halim bilesin
Beni seven bana hasret diyesin
Uzatma yakınlık bitmeden koş gel

Garibim sevginle yandım tutuştum
Yokluğunda üzgün varken bir hoştum
Gönül meyhanemde sensiz sarhoştum
İçtiğim badeler bitmeden koş gel

Turgut Uzdu

. Kör Mezarlar (Hikaye)

KÖR MEZARLAR

Hafif bir rüzgâr esmekteydi. Güneşin ışıkları yeryüzüne kavuşuyordu fakat ayaz, bu yorulan ışıkların kalan son enerjisini de alıyor, güneşi sadece dünyayı aydınlatan bir lamba haline getiriyordu. Bu haliyle sadece kendi düşünceleri arasında bunalmış, her türlü varlıktan mahrum bir yaratığa benziyordu.

İplik fabrikasında çalışanlar için yapılan tek katlı, sırt sırta vermiş iki daireden meydana gelen evlerden bir köy olmuştu. Daha sonra okul yapılmıştı. Ardından da gelen misafirleri ağırlamak için önce misafir hane olarak düşünülen, sonra otele çevrilen üç katlı, geniş bir bina yapılmıştı. Köyün üç tarafı yüksek ağaçlarla çevriliydi. Ağaçların ön kısmında hantalca duran genişçe ve gri renkli binanın önünden bir pist uzanıyordu. Yapılmadan önce burası eski mezarlıktı. Üzerlerinde mezar taşları kalmamıştı. Çıkarılan kemikler, hiçbir dini tören yapılmadan büyükçe bir çukura konmuştu. Taş olmadığı için de halk arasında kör mezarlar deniyordu burası için.

Az önce hangardan küçük bir uçak çıktı. Kırmızı şeritleri olan kemik beyazı renkte bir uçaktı. Hantalca piste yöneldi. Sonra hızlandı. Pist kar zerrecikleri içinde kalmıştı. Hızlandıkça bu zerrecikler daha fazla etrafa savruluyordu. Pistin sonuna yaklaştı ve havalandı. Yarım bir tur attıktan sonra dağlara doğru yöneldi.

Pilot, içi yünlü deri bir ceket giymişti. Mikrofonlu kulaklığın bağlantıları arasından beyaz saçları görünüyordu. Uçağın içi sıcaktı.

Yolcu bölümü olan arka tarafta, kaşları çatık, gözleri nefret dolu, yüzü kırışık, altmış beş yaşın üzerinde bir adamın karşısında, giyimleri ve yüzleri birbirinin aynı olan, yirmi beş yaşlarında iki kız oturuyordu. Kızlardan biri saçlarını başının arka tarafına toplamıştı. Beyaz tenli, gözleri gibi siyah saçlıydılar. Üzüntülü bir halleri vardı. Saçlarını omuzlarına salmış olan kız derin bir "Of! " çektikten sonra, karşısındaki adama baktı. Anlamı pek belli olmayan bir bakıştı.

-Baba, dedi. Melek kalpli annem veremden öldüğünden beri karşılıklı oturup konuşamadık seninle. Zaten önceden de konuşamazdık hiç.

- İşlerden fırsatım olmuyor ki. Biliyorsunuz koşturup duruyorum. Bu kadar işi idare etmek kolay değil. Başına geçince görürsünüz.

- Biliyorum ama istesen zaman ayırabilirdin. Ablamın yanından döndükten sonra oturup biraz sohbet edelim. İnşallah ablam da iyileşir.

-Gebersin, dedi yaşlı adam kaşlarını iyice çatarak. Sanki kanınızdanmış gibi nasıl da candan "Abla" diyorsunuz.

-Kanımızdan olmayabilir ama o bize annemin hastalığı boyunca hem annelik, hem ablalık yaptı. Sana zararı mı dokundu ablamın. Senden para mı istedi, mirasına mı kondu, yanlış bir davranışı mı oldu. Sana ne yaptı ki bu kadar nefret dolsun ablama. Biliyor musun baba, diye devam etti saçlarını arkaya toplamış olan kız:

- Kendimi senin yerine koyup, her şekilde düşünüyorum ama senin ablama karşı duyduğum nefreti anlayamıyorum. Çok acımasız, çok duygusuz birisin. Bizi bile babalırken babasız bıraktın. Bir gün gelip saçımı okşadın mı? Kapkara gözlerinden yaşlar akıyordu.

- Şimdi kalkmış ablama "Gebersin! " diyorsun. O bize sevgisini verdi. Sen ne verdin baba? Sen ne verdin?

- Neyinizi noksan ettim? Amerikalarda üstelik en iyi okullarda okuttum. En pahalı giyecekleri giydiniz. Bir dediğinizi iki yapmadım, daha ne yapayım. Geberdikten sonra da neyim var neyim yok ikinizin olacak. Daha ne istiyorsunuz?

Yaşlı adam, cebinden sigarasını çıkarıp öfkeyle yaktı. Pencereden dışarıya baktı. Beyaz bulutların içinden geçiyorlardı yine. Arada sırada mavi fakat soğuk bir gökyüzü görünüyordu.

O ana kadar sessiz duran diğer kız, eğilip babasının elini tuttu.

- Babacım, maddi olarak her şeyi verdiğinin farkındayız. Sibel'in söylediği sevgi. Daha

çok birlikte olsaydık, gülseydik, konuşsaydık. Birbirimize daha yakın olsaydık.
- Kızım, dedi yaşlı adam. Ben işle, siz ders çalışmakla meşgul iken daha fazla yakınlaşmamız mümkün olmadı. Olamazdı da. Kaç defa denedim. Ama ders çalışıyordunuz. Hızınızı kesmek istemedim. Ben istemez miydim sizinle el ele dolaşmayı, saçlarınızı okşamayı. Birkaç defa denedim hatırlayın. Tepki gösterdiniz. Sarılmama izin vermediniz. Dokunmaktan çekinir hale geldim. Hâlâ da öyleyim. Bundan şikâyet etmeye hakkınız yok.

Derin bir nefes çekti sigarasından. Sonra devam etti:

-Siz vermediğiniz bir şeyi almaya çalışıyorsunuz. Ben de vermediğim bir şeyi almaya çalışıyorum. Yani suç varsa karşılıklı. İhmal varsa karşılıklı. Öyle bir hale geldik ki, sadece görevlerimizi yapmaya çalışıyoruz. Ne sizin ne de benim şikâyet hakkımız yok. Sevgi öyle bir şeydir ki verdiğiniz kadar alırsınız. Ölçüsü budur. Siz kendi hayatınıza gömüldünüz ben kendi hayatıma. Benim hayatımda sevgi yoktur. Çünkü ben sevgi görmedim. Sevgiyi yaşamadım. Ticarete merhamet olmaz. Karşınızdaki her insan merdivenin bir basamağıdır bunu öğrendim. Acımadım çiğnedim ben çiğnemesem birileri beni çiğneyecekti. Hepsi bu.

Uçağın içi duman dolmuştu. Pilot bir düğmeye bastı. İçerideki hava bir müddet sonra temizlendi.

-Ben yalnız doğmuşum. Gerekirse yalnız ölmesini de bilirim. Ölmek için kimseye ihtiyacım yok. Bildiğiniz gibi annem beni yurda vermiş. Kim olduğunu bilmem. Babamı tanımam... Oradaki hayatın nasıl olduğunu da bilemezsiniz. Gelen her insana annem bu mudur, babam bu mudur diye bakmanın ne olduğunu bilemezsiniz. Hele gelenlerden hiç birinin anneniz ya da babanız olmadığını öğrenince nasıl yıkıldığınızı, bütün anne ve babalardan nasıl nefret ettiğinizi, bu nefretin bütün insanlara karşı duyulduğunu, sonunda bütün insanlardan nefret ettiğinizi... Yaşamadan bilemezsiniz.

Yaşlı adam sustu bir müddet. "Bilemezsiniz.", dedi kısık bir sesle. O anları yaşıyor gibiydi. Başını salladı sağa sola. Koltuğun yanındaki kül tablasında sigarasını söndürdü iyice ezerek. İşaret parmağı ile açık duran kapağına dokundu ileriye doğru. Kapak kapandı.

-Ablanıza gelince. Evliliğimin ilk beş yılı çocuğumuz olmadı. Anneniz çocuk istiyordu. Yuvadan aldık biliyorsunuz. O zamana kadar benimle ilgilenen, beni seven anneniz, bütün ilgisini ve sevgisini ona verdi, benden uzaklaştı. O uzaklaştıkça ben de uzaklaştım. Aynı evde yaşayan iki yabancı olmuştuk neredeyse. Sonra siz dünyaya geldiniz. Belki değişir diye bekledim. Artık geri dönüşü yokmuş uzaklığın, değişmedi. Bedenen ne kadar yakın olursak olalım, aradaki uçurum gittikçe büyüyordu. Ablam, annenizin sevgisini benden çaldı. Hayatımda ilk defa sevilmişim. Onu da benden o aldı. Ondan nefret ediyorum ve edeceğim.

-Babacım, diyerek tuttuğu eli öptü. Ablam ölüm döşeğinde. Onun suçu yok ki ondan nefret ediyorsun. Bize annelik yaptı. Sevdi bizi kanımızdan olmadığını bildiği halde canından saydı. Destekledi. Hep seni haklı, bizi haksız çıkardı. "Öl!" desen senin için ölecek kadar da seni seviyor biliyor musun?

Yanaklarından yaşlar akıyordu. Hıçkırıyordu.

-Tibel bir şeyi unuttu baba, dedi Sibel. Sen onu yuvadan aldığı için sana minnettardı hep. O benim gerçek babamdan öte dedi hep, senden bir sevgi kelimesi bile duymadan. O olmasaydı kim bilir ben ne olmuştum diyerek minnettarlığını ifade eden de ablam. Hele annemi nasıl sevdiğini anlatmaya imkân yok. Resmini her gördüğünde " Benim meleğim! " diyerek sessizce ağladığını kaç kez gördüm. Sen canınız kanınız değil diyorsun. Candan ve kandan başka nasıl olunur söyler misin?

Babasının yüzüne acıyarak bakıyordu.

-Eminim sen ablam öldükten sonra gazeteleri düşünüyorsunuzdur. "Büyük İş Adamlarımızdan Kazım Poturcuoğlu'nun Evlatlığı Vefat Etti" diye yazacaklar büyük puntolarla, isminin reklamını yapacaklar. Merak etme.

Kazım Bey, bir sigara daha çıkardı içini çekerek. Susmayı tercih etti. "Zaten bir uçurum var." Başını çevirip bulutlara, gökyüzüne, arada pencereye yaklaşarak aşağılara bakıyordu...

Hastane yeşillikler arasında, yüksekçe bir yerdeydi. Kazım Bey ve kızları, yuvarlak havuzu dönüp tam kapının önünde duran arabadan, şoförün aceleyle inip kapıyı açmasından sonra indiler. Hastanenin dışı, çevreye uymuş gibi yukarıdan aşağıya kalın yeşil ve kemik beyazı ile boyanmıştı. Cam kapıyı iterek içeri girdiler. Ağzlarından buhar çıkmıyordu artık.

Kimi ziyarete geldiklerini öğrendikten hemen sonra.:

-Ben sizi götürüyüm, dedi güler yüzlü hemşire. Önlerine düştü. Sedyelerin sığabileceği büyük asansöre bindiler.

Üçüncü kattaydılar. Kemik beyazı renkte yağlı boyayla boyanmış duvarlara ara ara konmuş çerçeveler vardı. Sahibi meçhul bir hemşire parmaklarını dudaklarına götürmüş "Sus!" diyordu. Koridora sessizlik hâkimdi. Kimseler yoktu.

Hemşire açık bir kapının önünde durdu. Siz bekleyin dercesine dönüp baktı. İçeri girdi. Birkaç saniye geçmeden dışarı çıktı.

-Buyurun, dedi sessizce ve odayı eliyle göstererek.

Sibel ve Tibel önde içeri girdiler. Kazım Bey isteksizdi. "Kızlar olmasa beni buraya kimse getiremezdi.", diye düşünüyordu.

Tek kişilik bir odaydı. Bir yatak vardı çarşaf ve üzerindeki nevresim süt beyazıydı.

Üzerinde alabildiğince zayıf, uzun ve sarı saçlı biri yatıyordu. Gözleri kapalıydı. Sık sık nefes alıyordu. Yanında serum şişesi takılı olan metal bir ayak vardı. Oksijen maskesi takılıydı. Odada nefes sesi yankılanıyordu

Tam karşısında vişneçürüğü renginde açılıp kapanabilen bir divan vardı. Beyaz ayaklı iki sandalye kapının yanında duruyordu. Kenarlara çekilmiş tül perdelerin ortasındaki pencereden üzerleri karlı çam ağaçlarının üst dalları görünüyordu. Gökyüzü en berrak mavisine bürünmüştü. Bulutsuzdu. Aceleleri varmışçasına uçan tek tük kuşu n geçişleri dışında hareket yoktu dışarıda.

Kazım Bey tam kapıda durdu. Bakışları ilgisizdi. Sibel yatağın karşısına geçip ablasına bakıyordu. Kirpikleri ıslaktı.

Tibel, Sibel'in yanına geldi. Birkaç saniye ablasına baktı. Sonra sandalyelerden birini alarak yatağın sağ yanına koydu. Ses çıkarmamaya dikkat ediyordu. Ablasına doğru çevirdiği sandalyeye oturdu. Nevresimin üzerindeki kemiklerine kadar incelmış ele uzattı titreyen elini. İncitmemeye çalışarak avucunun içinden tuttu. Soğuktu. Bir an irkildi. Yüreği bu kadar sıcak olan birinin eli bu kadar soğumamalıydı." diye düşündü.

Sessizce hastaya bakan hemşire, Kazım Bey'e dönerek alçak sesle:

-Ela Hanım ilacın etkisinde. Fazla acı çekmesin diye veriyoruz. Ben Doktor Bey'e geldiğinizi haber vereyim, diyerek dışarı çıktı.

Sibel ayaktaydı ve Ela'yı seyrediyordu. Babasının ayakta durduğunu fark edince, eliyle işaret ederek divanı gösterdi.

Kazım Bey, sırayla kızlarına baktı. Sonra sessizce divana geçip oturdu. Kaşları çatıktı. Sibel kapının yanındaki sandalyeyi alıp, Ela'nın sol tarafına koydu ve oturdu.

Ela çok hızlı nefes almaya devam ediyordu. Sol eliyle elini tuttu. Başparmağı hafifçe okşuyordu ablasının elini.

Beyaz önlüğü ve gülümseyen yüzüyle doktor içeri girdi.

-Hoş geldiniz, dedi Kazım Bey'e bakarak, Nasılsınız?

-Teşekkür ederim, iyiyim.

-Ela Hanım'dan tam ümidimizi kesmiştik ki, yeni bir antibiyotik haberini aldık ve İngiltere'den getirttik. Bu sabah seruma katarak vermeye başladık.

-Ablam iyileşecek mi yani Doktor Bey, dedi sevinçle yerinden kalkarken Tibel.

-Sanıyorum üç dört gün içinde etkisini göreceğiz. Etkili olup olamayacağını kültür

sonucu gösterecek. O da iki güne belli olacak. Sabah kültür aldık ve yeni ilaçla deneyeceğiz.

Sibel'de Tibel gibi gülümseyerek Ela'ya baktı. Gözlerinde ümit ışıkları dolaşmaya başlamıştı.

-Etkili bir ilaç mıymış, kesin miymiş tedavi ettiği, diye soran Sibel'e dönen doktor:
-Aldığımız bilgilere göre kesin etkiliymiş. Mycobacterium tuberculosis bakterisi bu hastalığın mikrobi. Denediğimiz bütün antibiyotiklere dirençli çıktı. Bu yeni tür bir antibiyotik olduğundan dirençli olmaması gerekiyor. Çok ümitliyiz.

Ela'nın elini tuttu.

-Dün çok ateşlenmişti. Bu gün iyi, ilaç etki etmeye başladı diye düşünüyorum. Allah'tan ümit kesilmez.

Kazım Bey'e dönerek:

-Müdür Bey sizinle görüşmek istiyordu, müsait olduğunuzda yanına uğrarsanız, dedi.

Kazım Bey yerinden kalktı:

-Şimdi uğrayayım, dedi ve dışarı çıktı.

Sibel,doktorun yanına geldi sevinçle:

-Bize çok güzel bir haber verdiniz sağ olun Doktor Bey. Tibel'e dönerek:

-Biz babamla dönmeyelim birkaç gün kalalım ablamın yanında ne dersin?

Tibel, Doktora dönerek:

-Kalabilir miyiz? diye sordu, başıyla da " Evet! " deyin dercesine işaret ediyordu. Kaşları yukarı kalkmıştı.

-Elbette, dedi doktor. Hemşire Hanıma gerekeni söylerim. Burada da, yandaki odada da kalabilirsiniz. Boş şimdilik. Ela Hanım için de büyük bir moral olur. Çok ihtiyacı var.

-O zaman kalıyoruz, dedi gülümseyerek Tibel. "Üzülmeyin. Ben çok ümitliyim.", diyerek çıkan doktorun arkasından sevgiyle baktı. İçinde ılık bir şeyler dolaştı.

-Kalabildiğimiz kadar kalalım. Yapacak işimiz yok nasılsa, dedi Sibel. Ela'nın saçlarına uzanıp okşadı. Tibel, pencereye doğru yürüyüp dışarıya baktı. "Ben aşağı inip Salim Efendiye bavulları yukarı getirmesini söyleyeyim. İçinden gerekli olanları alırız. Başka bir şey lazım olursa yarın bir ara gidip alırız." Sibel başıyla onayladı.

-Sadece yeşil bavul yeter, dedi. Ela'nın saçlarını okşamaya devam ediyordu.

" Uyandırmayayım." diye düşündü ve pencerenin yanına gidip dışarıya baktı. Tibel henüz aşağı inmemişti. Araba dışarıda, Salim Efendi de içinde duruyordu. Bir müddet sonra Tibel görüldü. Montuna sarılmıştı sıkıca. Arabanın yanına giderken Salim Efendi arabadan çıktı. Tibel hızlı adımlarla geri döndü. Salim efendi de ardından bagajdan çıkardığı yeşil büyük valizi tekerleri üzerinde yürüterek binaya doğru geldi.

-Tamam, dedi Kazım Bey. Geleceğiniz zaman telefon edersiniz uçak gönderirim. İsteddiğiniz kadar kalın. Bana dokunmayın yeter.

Sibel, Kazım Beye sarıldı.

-Canım babacım. Ablama çok büyük bir moral olacak. Bir şeye ihtiyacımız olmaz. Seni haberdar ederiz.

-İyi yolculuklar Baba, dedi Tibel biraz soğuk sarılarak. Kolay affedemiyordu kardeşi gibi.

Kazım Bey odadan çıkıp gitti. Pencereden el salladı Sibel araba hareket ederken. Kazım Bey sadece elini kaldırıp indirdi. Araba uzaklaştı. Bir inilti ile ikisi de geri döndü. Ela kıvıldamıştı. Gözleri kapalıydı. Tibel, odanın lambasını yaktı. Hava kararmaya başlamıştı. Gelip sandalyesine oturdu ve Ela'nın elini tuttu. Bir iki denemeden sonra Ela gözlerini açtı. Kısa bir şaşkınlık anından sonra gülümsemeye çalıştı. Gözleri parlamıştı.

-İyileşinceye kadar yanındayız artık. Merak etme ablam, dedi Sibel. Ela gülümsemeye çalıştı gözlerinden iki damla yanaklarına süzülürken.

-Canlarım, diyebilirdi sessizce. Gözleri kapandı. Dudaklarında hafif bir gülümsemenin izleri vardı.

-Rahat uyu Ablacım, derken tuttuğu eli öptü Tibel. Yarın daha iyi olacaksın. Ela, Tibel'in elini sıkmaya çalıştı. Sonra sık nefeslerine devam ederek uykuya daldı.

Gece boyunca nöbetleşe yanında kalmışlardı. Zaman zaman gözlerini açan Ela, yanında Sibel'i ya da Tibel'i gördükçe daha mutlu gülümsüyordu.

Güneş doğmaya başladığında sıra Sibel'deydi. Pencereden güneşin doğuşunu izliyordu. Karanlık bulanıklaşmıştı önce. Sonra gökyüzünde değişim başlamıştı. Yıldızlar azalmış, güneşin doğacağı tarafta lacivertten maviliğe, sonra da dağların tepelerinde kızıl renge dönmüştü. Kızılık gittikçe sararmış ve güneş görünmüştü. Tam o anda Sibel bir ses duydu:

-Canım, diyordu Ela kısık bir sesle. Beni yalnız bırakmayacağınızı biliyordum... Sibel gelip sandalyeye oturdu sesi duyar duymaz. Ela'yı yormamak için de iyice yaklaşmıştı yüzüne. Gülümsüyordu.

-Ablacım, hep yanındayız. Burada kalacağız yeter ki sen iyileş. Döndük artık. Bir daha gitmeyeceğiz.

Ela, Sibel'in elini sıkmaya çalışırken:

-Sağ olun, dedi.

-Sen dinlenmene bak Ablacım, konuşacak o kadar çok şeyimiz var ki. Ama önce iyileş. Yeni bir ilaç getirmişler. O sana çok iyi gelecek. Dün başlamışlar vermeye. Bak etkisini gösterdi bile. İyileşeceksin. Şimdi uyu. Biz buradayız yorma kendini.

-Peki, dedi Ela. Yine gülümsedi. Sibel'in elini sıkmaya çalıştı. Sonra gevşedi parmakları. Uyudu.

Ela gittikçe düzeliyordu. İyileşme belirtileri yavaştı fakat iyileşiyordu. Hastanedeki dördüncü günleriydi. Sabah erken kalkmışlardı yine. Kahvaltı yapmışlar, Ela'nın iki yanına oturmuşlardı. Büyük bir sevgiyle yüzüne bakıyor, avuçlarının içine aldıkları Ela'nın ellerini hafifçe okşuyorlardı.

**

Doktor kapıyı çaldıktan sonra içeri girdi. Kötü bir haber verecekmiş ve bunu nasıl söyleyeceğini düşünüyormuş gibi bir hali vardı. Ela'ya baktı. Uyuyordu.

Sol eliyle bir parmağını gösterirken diğer eliyle de kapıyı gösteriyordu:

-Bir dakika gelir misiniz? dedi sessizce.

Kızlar birbirlerinin gözlerine baktılar anlamaya çalışarak. Sonra doktorun ardından Ela'nın ellerini yavaşça bırakarak odadan çıktılar. Ela'nın yüzündeki mutluluk duruyordu hâlâ.

Yandaki odaya giren doktorun peşinden girerken kendilerine çaresizce bakan hemşireyi gördüler.

Anlamsızdı her şey. Doktor:

-Buyurun oturun, dedi. Oturdular ve anlamaya çalışan gözlerle Doktora baktılar. Genç bir Doktordu. Otuz beş yaşlarında vardı. Yakışıklıydı. Adı Ertuğrul idi. Zayıf ve gözlüklüydü. Esmer tenine uygun siyah dalgalı saçları vardı. Konuşması çok düzgündü. Hep kitap diliyle konuşurdu. Hareketleri ve söyledikleri güven veriyordu. Kendinden emin bir tarzı vardı.

- Hayatın bazen çok kötü sürprizleri olur. Nasıl söyleyeceğim bilemiyorum.

Dudaklarını hafifçe ısırıp Ertuğrul Bey.

- Sabah haberlerde dinlemişler. Babanız bir kaza geçirmiş.

- Kaza mı geçirmiş babam? diye atıldı Sibel. Ayağa kalkmıştı.

- Bir şey olmuş mu babama?

- Babanızın uçağı kör mezarlar denilen bir mevkide düşmüş.

- Babam!

- Üzgünüm. Başınız sağ olsun. Pilotun ve babanızın cesedi bulunmuş.

Tibel de Sibel gibi şaşkındı. Başını önüne eğdi. Saçları yüzünü kapamıştı. Gözlerinden düşen yaşların yeri ıslattığı görülüyordu. Üşüyordu. Koskoca dünyada yalnız kalmış gibiydi. Birkaç kelime döküldü ağzından:

- Babam öldü mü şimdi? Babam öldü mü?

Doktor derin bir nefes çekti. İçinden "Evet.", diyordu. Başıyla tasdik etti.

-Hayat bu. Doğumlar ölüm içindir. Doğanlar ölür. Bunu değiştirme gücümüz ve yetkimiz yok. Ve her ölüm bir sebebe bağlanır. Bunda da kimsenin suçu yoktur. Allah günahlarını affetsin. Şirketin avukatlarını arayıp durumla ilgilenmelerini söylemelisiniz. Bu öncelikle yapmanız gereken şey. Sonra düşünmeniz gereken bir konu daha var. Ela Hanım. İlaça olumlu tepki veriyor. Sizlerin de burada olmanız onu manevi olarak güçlendiriyor. İyileşinceye kadar ona söylememelisiniz. Üzülmemeli. Siz de üzüntünüzü belli etmemelisiniz.

Doktor, şaşkınlık, kızgınlık ve hüzün karışımı bakışlara aldırmadan devam etti:

-Ela Hanım, ilişkilerinizden bahsetmiş hemşire hanıma. Babanız iş adamı. Büyük iş adamları da ailelerini de bir iş gibi görmeye başlarmış. Bir kitapta okumuştum. Bu sebeple ihmal ederlermiş. Anlamaya çalışın ve hatalarını affedin. Doğruysa, babanız ve pilot için yapacak bir şey yok fakat Ela Hanım için yapılacak şeyler henüz bitmedi. Sibel'in telefonu çaldı. Şirketten arıyorlardı.

Kazım Beyin vefatının üzerinden bir yıldan fazla zaman geçmişti.

Salon çok kalabalıktı. Müzik sustu. Üzerinde kırmızı yakalı cübbe olan nikâh memuru, beyaz renkli ipek örtülü masanın üzerindeki mikrofonu almadan önce önündeki deftere baktı. Mikrofonu aldı ve geline dönerek sordu:

-Kazım kızı Tibel, hiçbir etki altında kalmadan Ertuğrul KOÇAN'ı eş olarak kabul ediyor musunuz?

Tibel, mikrofonu ağzına yaklaştırıp:

-Evet, dedi gülümseyerek. Ertuğrul Bey'in gözlerinin içine bakıyordu.

Salondakilerden önce Sibel ve Ela alkışlamaya başladı. Yüzlerinde mutlu bir gülümseme vardı üçünün de.

Turgut Uzdu

. Kördüğüm

KÖRDÜĞÜM

Alacakaranlık olduğunda gökyüzü
Gözlerimi düşün
Hâlâ Şafağa hasret

Ben hatıraları güneşi saklayan bulutlara yazdım
Bir yüz gülümsedi vaktin birinde
Baktığım gibi gördüm

İnsan yüreğini değerli olan acıtmıŐ
En değerlimdin
Gönlüme batan iğnelerin hesabı yok

Beni ancak bitmeyen bitirirdi
Gözü aydın bittim
IŞıklar dolsun bakışlarına, sevin

Hangi Şekil varsa davranıŐında
O kendine verdiği değeridir insanın
Dilerim hep sıcak kalır ellerin

Gülümseyen bir yüz kalacak hatıralarımda
Ve baktığım gibi gördüğüm
Benim hayatım bu işte
Ne diyebilirim
Kördüğüm

Turgut Uzdu

. Kötü Adam

Bitti artık hüznün gözlüm sevin
Ne ben varım artık senin için
Benim için ne de sen
Gömüyorum seni en derin mezarlara
İstedğin kadar yaklaş kime istersen...

Aynalara baktım bütün gün
Ben ne kadar kötü biriymişim
Hep mutluluğunu istedim, bilirsin
Esirgeme dostlarından gülümsemelerini n'olur
Garibanlar hem ısınsın, hem sevensin...

Unutacağım seni, eminim
Beni düşünme, bu yürek ne acılar yüklendi taşıyor
Kaç ayrılık kurşunu yedi gözyaşlarım
Ama bak, iyi bak
Bu kötü adam hâlâ yaşıyor...

Bu adam seni sana bırakıyor artık
Ne selam vereyim ne selamımı al
Var kaç kişi istiyorsan onları sev
Artık benden çekinmene gerek yok
Hangisini istiyorsan onunla kal.

Bu kötü adam gidiyor
Tüm güzel esintilerin aşkı bir tanem
Bu noktadan sonra
Gözün aydın işte bitiyor.

Turgut Uzdu

. Kristal Vazolardaki Hatıralar

Kristal vazolara sakladık hatıraları nedense
Gül kokuları sürdük
Yüreğimizin en yumuşak yerine koyduğumuzu sandık
Oysa
Kendini kırdı en kıymetlimiz
En umulmaz zamanda boşaldı ellerimiz

Umutlarımızı sıra sıra dizmiştik yarınlara
Hayallerimizle süslemiştik gökyüzünü her baktığımızda
Bir arayış tutturdu avuçlarımız
Adı şanı belli değil
Bir türlü buluşamadı uçlarımız
Aradığımızla aradığımızda kaldık

Aslında içimizdeki boşluğa bakıyorduk
Fıldır fıldır tararken gözlerimiz
Öylesine kaybolmuştuk ki
Kendimizi bile bulamıyorduk
Adını umut koyduk
Buluruz sandık

Mevsimler geçti üstü üstüne
Kaç yaprak düştü dalından
Saç seçip yapışmaya başladı beyazlar başa
Yarını saran korkudan kaçtık
Düne hasreti koyduk umudun her yerine
Ona yürüdük
Kırık parçalar vardı içimizde
Onlar kadar bölündük

Ne yerini bildi kıymetlimiz
Ne kendini
Rüzgârlara emanet edip avuçlarımızı
Kendi avuçlarında kaybolmaya gitti

Bize beklemek düştü
Elde kırmızı bir şişe
Gün mü yıprandı dünlerden
Dünler mi bıktı yarınlardan
Aslında eskiyen biziz
Yanımızda endişe

Her defasında bir soruya takıldı ayağımız düştük
Neyin doğrusu neydi
Kristal parçalarını itina ile sakladık küsüp kendimize
Oysa yüreğimizin beklediği gözümüzün beklediği olmadı hiç
Hepsi hepsi bir sevgiydi beklediğimiz
Gözlerde bir gülümsemeydi

Turgut Uzdu

. Kulakların Çınlasın

Sana sokulurum içim sıkıldığında
Bir kor düştüğünde yüreğime
Büzülmüşsem bir köşeye yahut kaybolmuşsam labirentlerimde
Işık sen olursun
Yol sen olursun gözlerime

Üşürsen bir gece yahut günün herhangi bir saatinde
Gönlümdeki sıcaklığına dokun yeter
Özlersen özlediğim gibi
Aynalarda arama kendini
Hatırladığın gözlerime bak yeter

Bir de benim gözlerimle gör kendini
Ne kadar sıcaksın
Avuçlarımdaki karabasanları çıkarsın her gece tutuşturup
Huzurla dolar içim, yirmi dört saat seni anarım
Kulakların çınlasın

Hep bulutsuz maviye boyarsın gökyüzünü
İçimin anahtarı pembeliktir ya yüzündeki
Haber getirmeyen kuşları silerim görür görmez gökyüzünden bir hamlede
Saç kokulu mektuplar sıkıştırırım beyaz güvercinlerin ağzına
Sensizliği kovarım hüznümdeki

Duvarların dilini kopardım sustular
Ağlamak yok artık yazdım dört yanına
İyi ki varsın, dolusun bütün gecelere
Seni söyleyerek dinliyorum bütün güzel şarkıları
Kulakların çınlasın, kulakların çınlasın diye

Turgut Uzdu

. Kurşun Sıkar Gibi

<center>

KURŞUN SIKAR GİBİ

Kendi kapını kendine açtığın oldu mu hiç
Güler bir yüzle karşıladığın
Ya da kendi yüzüne
Kim bu yabancı diye baktığın
Her yanı çatlamış bir aynaya bakar gibi...

Hiç kalemin ucuna kendini koyduğun oldu mu beyaz bir sayfada
Çiçekleri taşıyan kelimeleri yazabildin mi
Ya da simsiyah lekeler bulaştı mı her satırına
Silemeyince ağlayabildin mi
Dönüp ardına düşmüş ayak izlerine bakar gibi...

Balkona çıktın mı bir gece yarısı, yıldızlara baktın mı
Sevinç ışıkları görebildin mi her birinde tek tek
Gözyaşını bilmezler, yoksa aradın mı
Onlar her gece ağlar ışıklarını dökerek
Yanakların ıslandı mı hatıralara bakar gibi...

Kaldırımlarda seke seke yürüdün mü
Çiğliklerin yankılandı mı hiç köşelerden
Pişmanlıkların sığıdı mı her yastıkta boğazını
Hiç medet umdun mu boşalan şişelerden
Üstü küllenmiş yangınlara bakar gibi.

Beni hatırladın mı, seni hatırladın mı, albüme baktın mı bensiz
Dünlerde gezerken parıltıyı yakaladı mı gözlerin
Çaresizliğin kül rengine çevirdiği yanaklardaki hükümsüz yaşlarda
Şöylesene benim gibi sessizliğe boyun eğdi mi hiç sözlerin
Şehirler boyu mezara atılmış bu adama bakar gibi.

Elin eli tutamayacağı yerdeyim biliyor musun
Tam şuramda, göğsümdesin ama yoksun, yanım yok
Kollarım sımsıkı hayaline sarılıyor
Arıyorum, yoksun, ben yokum, canım yok
Bakışlarım seni götüren geceye dağılıyor kurşun sıkar gibi
Kurşun sıkar gibi...
<center>

Turgut Uzdu

. Kurtlar Vadiye Çöktü

Kurtlar vadiye çöktü
Ben sensiz, ben perişan
Tek kişilik izlerin ardındayım
Yıktım umutlarımı balyoz darbeleriyle
Gözlerimin ferri kalmadı
Geceleşmekteyim an be an

Bozuldu ebrular
Sensizliğin rengine boyanmış her yan
Külkedisinin olduğu masallar yırtılmış baksana
Bütün odalar boş
Ayakkabıların izleri sürünüyor sessizlikte
Sessizleşmekteyim an be an

Sığınak arıyorum senden yansımalar olsun içinde
Kokunu getirsin meltemler
Dereler sesini taklit etsin berrak ve duru
Bir ateş çöksün yüreğimden ellerime
Lavlar fışkırsın damarlarımdan
Uzanayım üzerine
Yanıklaştıyım an be an
Gerçek, gri elbiseler giyinip dikiliyor karşıma
Urperiyorum göz göze gelirim eğer
Hayallerim hayalleşiyor sinsice
Tutunamıyorum
Dokunamıyorum
Sokulamıyorum
Şeffaflaştıyım an be an

Kurtlar vadiye çöktü
Onlardan önce kendime yem olacağım, anladım
Ben sensiz, ben bensiz, ben perişan
Kendi izlerimi silmeye başladım en baştan başlayıp
Merhametsiz bir siyahlık kaplıyor her yanı
Gözlerime benziyorum
Kararmaktayım an be an

Turgut Uzdu

. Kusur Değil

Kusur değil ki sevmek
Åşık olmak bir yüreğe
Dikenli yollarda yürümek kusur değil
Buruşuk bir mektubu göğsünden çıkarmak
Yaşanmamış bir şiiri okumak kusur değil
Kusur değil seviyorum demek
Yahut dinlemek ılık ılık aşkı

Sarılmak kusur değil bir hayale
Bir perinin gözlerinde erimek kusur değil
Rüyalara yatmak
Rüyalarla uyanmak kusur değil
Kusur değil umudu hayallere bürüyüp
Yaşamak kusur değil

Bir şiire resim olmak kusur değil
Çizmek ellerin yumuşaklığını ne güzel
Şarkılarda aşkı dinlemek kusur değil
Mutlu edip sevinmek
Üzüldeğinde üzölmek kusur değil

Kusur değil sevmek
Bir yüreğin içine saklanmak kusur değil
Gözlerine bir resmi yapıştırmak
İşıldayan yıldızları okumak
Yeniden yazmak teker teker kusur değil

Niyetlenmiş mumlar yakmak kusur değil
Dileklerden tülleri dallara bağlamak
Dualar etmek her avuç açtığında gökyüzüne
Nefeslerde onu hatırlamak kusur değil
Zorlukların üzerine patikalar inşa etmek
Dikenli yollarda yürümek kusur değil

Boyun bükmeğ kusur değil uzaklıklardan
Ayrılıklarda ağlamak
Talihe lanetler okumak kusur değil
Bir bekleyişe bağlanıp millerce
Ardından sürüklenmek kusur değil

Seviyorum demek kusur değil
Sevdiğini söylemek inanarak
Aynı yastığı koymak hayallere
Aynı kumsallarda çılgınca koşmak
Kum tanelerinden şatolar yapmak
Deniz manzaralı bir balkonda yan yana oturmak
Martılara el sallamak kusur değil

Uzanmak kusur değil olabildiğince
Doğu ufkundan tutup geceyi
Batıyla birleştirmek kusur değil
Bir çift samimi bakıştan alıp yıldızları

Gökyüzüne serpmek kusur değil
Kusur değil sevmek
Bir yüreğe âşık olmak kusur değil

Turgut Uzdu

. Kusursuz Sözler Bulmalıyım

Bütün sözlükleri karıştırmalı
En kusursuz sözleri bulmalıyım
Dünyanın en beyaz sayfasını bulup
Hiç abartmadan
Seni anlatmalıyım

Gözlerinin renginden bahsetmemeliyim
Zeytin yeşili, deniz mavisi yahut elanın en güzeli diyebilirim
Dememeliyim
Bakışlarındaki samimiyeti çizmeliyim kelimelerle
Dudaklarının tatlı kıvrımlarını değil
Tebessümünü boyamalıyım mısralara
Sen gülümsemelisin
Dudaklarım seninmiş gibi
Aynı anda ben gülümsemeliyim

Seni yazmalıyım yirmi dört saate
Saçaklara mahkûm ellerimi nasıl ısıttığını anlatmalıyım
Yüreğini koymalıyım parmak uçlarıma
Eğimlerine dokunmalıyım harf harf
Düşünce yangınlarımda tek çarem demeliyim
Kızgın güneşlerde gölgemsin
Altında yürümeliyim çizgi çizgi
Seni anlatmalıyım mısra mısra
Dizgi dizgi

Güfteler seni anlatmalı
Gamzelerin acılı yüreklere damlamalı yumuşak
Baktığın gibi güzel olmalı hayat
Mutlu geceler yazmalıyım
Yıldızları parlak parlak

Sofralar kurmalıyım her öğüne
Bahar kıvamında sesini dinlemeliyim
Yer gök sarsılmalı yazma hızımdan
Şu an bildiğim gibi
Dost yüreğinin ebediyyen benim olduğunu bilmeliyim

Bütün sözlükleri karıştırmalı
En kusursuz sözleri bulmalıyım
Dünyanın en beyaz sayfasını bulup
Hiç abartmadan
Seni anlatmalıyım

Turgut Uzdu

. Kuzu

Gözleri ayakları karalı bir kuzu
Yüreğinde ne ayrılık var ne sızı
Düşmüş önündekinin peşine
Ot yemek, su içmek, biraz da çılgınca koşmak
Hayatı bu başka işi ne

Ne sevme arzusu var ne sevlmeme korkusu
Gördüğü her yeşile vurgun
Arada önü ve sonu boş bir "me" ile seslenir hayata
Dert yok keder yok
Bütün sular onun için durgun

Gel de sevme bu kuzuyu
Kara gözlerinde kaç dünya saklı
Kürkünün altına gizlemiş kendini beyaz mı beyaz
Kendince anlamlı koşuşturmak neşesi
Varsın olsun beyni düşünmek yasaklı

Anası kesilmiş babası bilinmez
Kafa kâğıdı da yok elinde, kulağında bir küpe
Önde gideni takip etmek alın yazısı
Bence hepsi de güzel
Çirkin değil bazısı

Kiminin merakı geviş getirmektir her an
Kiminin ayaktadır uykusu
Sadece bugünü yaşamak yiyip içerek
Hayatlarının anlamı bu
Hiç birinde yok inanın kesilmek korkusu

Biz gibiler mi desem onlar gibi miyiz
Çoğu zaman tek kişilik sürü değil miyiz
Bir dilim ekmek, bir bardak su
İşte hayatımız
Var mı hiç birimizde ölmek korkusu

Turgut Uzdu

. Küskün Güller

<center>

Saklanmak isterim yokluğundan
Kaçışlarım inan ki çömez
Yüreğimle kördüğüm olmuşum
Duygularıma dolaşmış bedenim
Senden başkası bulup ucunu çözemez.

Şevki vardı, heyecanı vardı gecelerimin
Hüznüme ortak şimdi bütün karanlıklar
Şafakla başlardım gecenin tam yarısını çekmeye
Zar zor çalışan saatlere inat
Sesin gelirdi, gülümseyişin gelirdi ah o gözlerindeki yıldızlar...

Mehtaba renk verirdi, ahenk verirdi
Kahkahalar kendisiyle tanışırdı
Bakışlarımıza mahkûmdu saliseler
Leyla'nın, Mecnu'nun, Aslı'nın, Kerem'in yüreğinden fırlar
Her birine aşk bulaşırđı.

Kızıl şafaklar kıskanır, ayırırdı bizi
Uykuyu sırtlanmış düşünceler güneşle gelirdi
Yıldızlar seyrini bitirirdi aşkın
Her şey bitti sanırken
Geceye rüyalarda devam edilirdi.

Karlar yağdı bugünlere
Bin bir emekle yarınlara taşıdığım dünler
Kış uykusunda bütün mevsimler
Boyun büktü bütün güller
Hepsi bu güne ksknler...

Ey can, ey canan
Bir gecede harap ettin kurduğumuz mabedi
Şarkılar sustu, raksı bitti vuslatın
Ayak izlerinde bırakmıştın ya giderken
Dn bak, işte o hatıralar kaldı ebedi...

Turgut Uzdu

. Leyla ve Mecnun

Leyla ve Mecnun (Manzum Hikâye)

Derler ki sıcak bir iklimde sıcak bir gün
Baba adayında heyecan doruklara vurmuştur
Edilen dualar gökyüzüne yükselmiş
Kurban ve adak sesleri arasında
İlk oğlu doğmuştur

Şevinç dalga dalga yayılır kabiledede
Üflenir zurnalar çalar davullar
Ezan okunarak kulağına adı Kays konur
Baba emreder, haber götürsün dört bir yöne
Yayalar, atlılar, allara bürünsün bütün telli turnalar

Fısıltılar yayılır kulaklara
'Kabile reisinin oğlu olmuş
Şerefi sofralar süsleyecekmiş
..... - Oğlanın adı ne? Adı ne? Adı ne?
..... - Adı Kays konmuş! Adı Kays konmuş! Adı Kays konmuş! '

Dört bir yandan kıymetli misafirler
Gelip ziyafete, oturmuşlar
Hediyeler yayılmış dört bir yana
Bütün fakir fukaralar
Karınlarını bir güzel doyurmuşlar

.....
Gün düne düşmanmış
Dün olup kovalamış kendini
Kays güzel bir bebekken
Koşmuş, oynamış
Düşüp yaralamış bedenini

..... - Sürme çekilsin gözlerine! , demiş babası
Emir yerini bulmuş
..... - Okuma yazma bilecek yaşa geldin! Diyerek
Elinden tutmuş gururu Kays'ın
Saçı sakalı ak, bir nur yüzlünün karşısına oturtmuş

Utangaçlık damlamış ilk anda yanaklarından
Her gün yeni şeyler eklenmiş söz öbeğine
Etrafına bakarken bir köşeye atılmış mahcubiyet
Bir çift göz görmüş
Asılı kalmış ruhu, beyazların ortasındaki göz bebeğine

Gidip tanışmış usulünce, sessiz
Adı Leyla, başka bir kabile reisinin kızıymış
O günden sonra elinden tutup
Onunla koşmuş
Düşüp kalkmış
Dizlerinde her defasındaki aynı sızıymış

.....
Ateşler sarmaya başlamış elleri

Günler, aylar ve yıllar iyice bağlamış birbirini
Bakışlar, 'Leyla Kays' a âşık! Kays Leyla'ya.', derken
Leyla'nın annesine bir dost buyurmuş:
..... - Duydun mu söylenenleri? "

Kaşlar çatılmış annenin
Surat asılmış
En sert çelikle duygular dövülmüş
..... - Bir daha Leyla Kays ile görüşmeyecek!
Onun olduğu yere de gitmeyecek! , diye
Yasaklar koyulmuş

.....
Kays göremeyince gönlünün sultanını
Tanıdığı herkese yalvarmış
Leyla'sız yaşayamayacağını anlatmış
Demişler "Çok da çirkin"
Sakin, demiş
Sakin benim gözümle görmeyin

Çaldığı bütün kapılar yüzüne kapanınca
Hıçkırımları değersizleşmiş
Omuzları çökmüş
'Her şey anlamsız Leyla'm olmayınca.', diyerek
Düştüğü çöllerde 'Mecnun' diye anılmaya başlanmış

İnemeleri kum fırtınalarına hükmetmiş her saniye
Aynı yerde Leyla'sız duramıyormuş
Büyük küçüklü vahalarla tanışmış
Kervanbaşları derdine ortak
Palmiye gölgelerinde
Develer, kuşlar, çiçeklerle arkadaşmış

Bazen türkü olur inlermiş

- . Ben hasretim allı güle
- . Yokluğuna dayanamam
- . Cehenneme konsam bile
- . Bundan da fazla yanamam

- . Anan benim başım tacı
- . Ayrı kalmak büyük acı
- . Esirgeme ver ilacı
- . Daha fazla dayanamam

- . Kara gözün görmez isem
- . Yürüyüşün süzmez isem
- . Leylam' elin tutmaz isem
- . Daha fazla dayanamam

- . Mecnun olup düştüm çöle
- . Kurtla kuşla haber eyle
- . Bana aşkın hemen söyle

. Daha fazla dayanmam

Bazen şiir olur yankısını dinlerdi

. Dolaşırım yana yana
. Söylen bana ben neyleyim
. Gözüm buldu gönlüm sevdi
. Söylen bana ben neyleyim

. Ahu ceylan benle gezdi
. Muradımı felek sezdi
. Yanağıma inci dizdi
. Söylen bana ben neyleyim

. Çölde gece soğuk olur
. Şafakları soluk olur
. Tek yatağım kovuk olur
. Söylen bana ben neyleyim

. Mecnun olup benden kaçtım
. Seni sevdim sana açtım
. İçerimi Rabb'e açtım
. Söylen bana ben neyleyim

Gözyaşları damladıkça toprağa
Toprak emmiş sanki acısını
Çamur deyip basmadığı yerlerden
Benzersiz güzellikler fıskırmış
Şafaklarda seyretmiş çiçeklerin açışını

Çeşit çeşit böcekler
Kimi geceye dost, kimi gündüze
Vücutları, ayakları, akılları
Hayran olmuş Yaratan'a
Bakarken sudan akseden yüze

Kaş, teri bırakmazmış göze insin
Kirpikler kum taneciklerini
Daha neler görmüş neler
Her şeyde bulmayı başarmış
Güzel sebepler.

Gerçek aşk doğmuş artık içine
Leyla'dan başka, Leyla' dan büyük
Ruhuyla bakıp, ruhuyla görmüş her şeyi
Zerrelerde bile Allah'ı bulmuş
Gördüğüne gülümsemiş
Allah, kâinattan büyük

Şiirler söylemiş, topladığı dizlerine sarılıp
Ahular, ceylanlar teselliye koşmuşlar
Mehtapları gözleri yaşlı atlatmış
Bulutları seyretmiş nadir zamanlarda
Çare arayıp bulmuş sonunda
Dostları gidip babasıyla konuşmuşlar Leyla'nın

Doğduğu günün sevincinden hatıraları
Kays'ın babasını gece gündüz üzmüş
Kim bilir neler ummuştu
Oysa kara gözlü oğlu
Şimdi bir mecnun olmuştu

. - Geciktin istemekte Leyla'yı, dediler
. - Zararın neresinden dönersen kârdır
Düşündü Kays'ın babası bu sözleri
. - Gidip isteyelim, dedi
. - Tek çaremiz bu, aşikârdır

Haberciler haber götürmülşer Leyla'nın babasına
. - Kays'ın babası istemeye geliyor
. - Leyla yüzünden mecnun oldu ne hallere düştü
. - Dünyalar yakışıklısı genç
. - Aşk yüzünden mecnun oldu, çöllere düştü.

Leyla'ya haber verdi hizmetçiler
. - Hadi gözün aydın dediler
. - Kaysın babası seni istemeye geliyor
Aşk ve heyecanı yüreğinde sarmaş dolaş
Leyla ile birlikte sabahları beklemişler

Nihayet yıllara eş birkaç gün geçmiş
Dünürler gelip babasıyla görüşmüş
'Allah'ın emri, Peygamberin kavli...' diyerek başlayıp
'Hayırlısı!' diyerek bitirmişler.
. - Olmaz! , demiş Leyla'nın babası
. - Duydum ki başka bir aşk bulmuş
. - Veremem kızımı, oğlun mecnun oldu, çöllere düşmüş...

.....
Kötü haber tez duyulur derler
Leyla' da bu haberi tez vakitte duymuş
Toplamış tasını tarağını
Mecnunu bulmak için kaçmış pencereden
Gece karanlığında yola koyulmuş

Aramış, kum tepelerini aşmış, kervanlara danışmış
Sonunda sevinçle Mecnunu görüp, ona kavuşmuş
- Mecnunum ben geldim! , demiş, sarılarak
Hıçkırıklarla birlikte
Yanaklarında yaşlar uçuşmuş

Mecnun şaşkınmış, incitmeden iterek yavaşça Leyla'yı

- Kimsin? Ben seni tanımiyorum! , demiş
Maksadı Leyla'yı üzmemek değilmiş
"Mecnundan Leyla'ya yar olmaz! ', diyormuş içten içe
- Ben Leyla'nım baksana bana! , demiş Leyla
Mecnun kara gözlerine bakıp Leyla'nın,
- Ben Leyla'mı buldum! Ben Leyla'mı buldum! diye inlemiş.

- Kays'ım, aşkı için çöllere düşenim
- Yüreği benim için yananım
- Kaçtım evden bak
- Bırakmam istersen seni artık
- Hep yanındayım. İzin ver yanında kalayım...

Yalvarmış bütün gece Leyla
Mecnunun gözleri gökyüzünde
- Yıldızları yahut kumları sayabilir misin?
- Ben Leyla'mı buldum evine git
- Sen Leyla'm olabilir misin?

Leyla boynunu büküp
Hüznü almış yüreğindeki yerine
Tekrar tekrar süzüp Mecnun'un sözlerini
Son defa gözlerine bakıp yürümüş
Bir rüzgâr esmiş
Kapamış giden ayaklarının kumdaki izlerini

Günler ve geceler boyu
Hıçkırıkla sarsılırken Leyla'nın odası
Kays'ın babasına müjde getirmişler
Kâbe'ye götürür de Mecnunu
"Azat et Ya Rab, içimde sana duyduğum aşktan beni! " derse
Duası kabul olurmuş demişler

Adamlar dağılmış çöle
Bulmuşlar Mecnun'u, traş etmişler önce yıkayıp
Sonra eve getirmişler
- Gidip kurtaralım bu aşktan oğlumu
- Hazırlanın dostlar hemen yola çıkıp

Buyruk yerine getirilmiş, kervan hazırlanmış
Kays'a söyleyecekleri tekrar ettirilmiş
- Allah'ım beni, içimdeki bütün aşklardan kurtar!
Güneş doğmuş, güneşler batmış
Sonunda kervan Kâbe'ye ulaşmış

Dua yerini gösterip Kays'a, herkes dışarıda beklerken
Kays' bırakmışlar içeri
El açıp Kays, yalvarmış Rabbi'ne
- Allah'ım, içimdeki sevdayı binlerce kat arttır
- Ve bir an bile bu aşktan ayırma beni!

Sonra Kaysı çıkarmışlar dışarı
Çıkınca derin bir nefes çekmiş Kays
Hemen yola koyulmuş
Bakışlar şaşkınmış ardından mecnunun
Duayı anlamışlar
Bütün gönüller hüznün doluymuş

Her nefeste "Allah! ", diyormuş
Daha bir mecnun, daha bir âşık
Anlamış Leyla öğrenince durumu
Yitirmiş onu hayatta tutan
Son umudunu

Unutsun diye, Leyla'yı vermiş babası
Damadın adı İbn-i Selam
Adetmiş, gerdek gecesi
Dile gelmeliymiş varsa gizli kelam

Leyla mahcup, yüzüne bakarak eşinin
- Sana bir sözüm var
- Sakın bana elin değmesin
- Nefreti ateşler kadar
- Bana âşık bir peri dolaşır her yanımda
- Seni de beni de hiç üşenmez yakar

Anlamış İbn-i Selam, ses çıkarmamış
Mecnun'u zaten biliyormuş
- Korkma! , demiş Leyla'ya, sen artık bacımsın
- Lakin biz evlendik
- Ölünceye kadar yanımda gül, başımda tacımsın

Alıp yastığını çıkmış odadan
Dokunmamış hiçbir zaman Leyla'ya
Sırrını anlatmamış ne güneşe
Ne de yalnız ağladığı gecelerde
Tek sırdaşı Ay'a

.....
Günler sonra Zeyd
Mecnunun en yakın arkadaşı
Çölde görünce Mecnunu
Leyla'nın düğününü anlatmış
Ve insanlardaki gizli telaşı

Mecnunu sarmış bir pişmanlık
Hemen bir mektup yazmış Leyla'ya
Sitem etmiş, naz etmiş
Yazılanlar Zeyd'in eliyle
Leyla'nın eline gitmiş

Odasına doğru giderken

Sabırsızca okumuş Leyla mektubu

- . Dostlar haber verdi bana
- . Gelin olmuş Leyla'm benim
- . Son mektubum budur sana
- . Gelin olmuş Leyla'm benim

- . Çölde senin delin derler
- . Sevdiceği elin derler
- . Düşmanlara sevin derler
- . Gelin olmuş Leyla'm benim

- . Sanırdım ki bana yazdı
- . Ona yazmış Yüce Tanrı
- . Benim boynum çoktan eğri
- . Gelin olmuş Leyla'm benim

- . Sana değen el kırılsın
- . Seni saran bel kırılsın
- . Koklandığın dal kırılsın
- . Gelin olmuş Leyla'm benim

- . Mecnun edip çöle saldı
- . Feleklerden murat aldı
- . Beni sevdi bensiz kaldı
- . Gelin olmuş Leyla'm benim

Gözlerinden süzülen damlalar
Islatırken mektubu
Başı dönmüş, gözü kararınca düşmüş yere
Hemen eşine haber vermişler
İbn-i Selam odasına götürürken Leyla'yı
Mektubu görüp kimse yokken okumuş
Baygın Leyla'yı yatağına koymuştu

İki damla gözyaşı süslemiş yanaklarını
Koyup mektubu Leyla'nın cebine
Uzulca çıkmış odadan İbn-i Selam
Kimseye görünmeden aşağı inmiş
Odasına girmiş

Hüzün sarmış yüreğini
Gözlerini kapamış
- Allah'ım sen büyüksün
- Beni al, bacım da muradını alsın! , demiş
Kimsenin haberi yokken
Kabul olmuş duası, oracıkta can vermiş

Leyla kendine geldiğinde
Hemen mektubu aranmış
Bulunca sevinmiş hüzünle karışık
Durumunu anlatan satırlar gelmiş aklına

İbn-i Selama haksızlık olmasın diye
Hemen cevap yazmış

Ne elime bir el değdi
Ne belimi bir kol sardı
Ne bir gonca oldum ne dal
Ne de biri gül kokladı

Diyerek bitirmiş mektubunu

Mektup Zeyd'in elinden
Mecnun'a gelmiş
Sitem damlarmış her satırından
Utanmış Kays
İbn-i Selam'a yaptığından

Zeyd bir dahaki gelişinde
Kötü haberi taşımış bohçasında
İbn-i Selam ölmüş
Leyla eve dönmüş
Ağlayarak geziyormuş babasının bahçesinde
Arada kendi kendine
'Mecnun! Mecnun!' diyormuş

Sonunda Leyla toplamış son cesaretini
Mecnun'a koşmuş
Mecnun bir başka bağlanmıştır artık Yaratan'a
Leyla'yı görünce
- Beni unut der, benim Leyla'm var!

. Bir Leyla'yı buldum ki
. Hem içerimde benim
. Hem aldığım nefeste
. Kokladığım çiçekte

. Nereye baksam O'nu görür gözlerim
Şana dokunursam
Ölür Leylam...

Leyla anlamıştır artık
Geri dönüşü yok
Ermiş biridir Mecnun, feryatları Yaratan'a
Leyla'yı istemez, unutmuştur
Her gece yüreğine saplanır Mecnun diye bir ok
Hayatında artık
Mecnun yoktur, yok

Dayanamamış bu acıya hastalanmış Leyla
Birkaç gün sonra da gelmiş ecel
Açmamak üzere gözlerini kapamış Leyla
Bunu duyan Mecnun

Koşarak gitmiş Leyla'nın mezarına
Ağlamış, ağlamış
Gözlerinden kanlı yaşlar damlamış

Açmış avuçlarını
Leyla'nın mezarının başında
- Ya Rab, bana beden de can da gerekmez artık
- Cananım gitti, cihan da gerekmez artık.
Diye bir duaya başlamış
Duası arşı aştığında
Mecnun Leyla'nın mezarını kucaklamış
Ecel gelinceye kadar orada
Leyla'sıyla
Kalakalmış

.....
Birkaç gün sonra Zeyd rüyasında
El ele gezen birilerini görmüş uzaktan
Sormuş oradakilere
- Kimdir bunlar? , diye
- Aşkı tadıp tertemiz, severek ölen
- Leyla ile Mecnun'dur. Gezdikleri yer de Cennet'tir demişler

Zeyd anlatmış Leyla ile Mecnunun babasına
Sabah erkenden sevinçle rüyasını
Bütün sevenler
'Leyla ile Mecnun nihayet kavuştu! ', diyerek
Sevinmişler
Gökten üç elma düşmüş
Sadece
Samimi, temiz bir kalple
Sevgiden başka bir beklentisi olmayanlar yemiş...

Turgut Uzdu

. Leylim (Gazel)

Leylim (Gazel)

Her leyl sabahın izindedir, o gündü çaldığım kocaman
Bir kez daha çalınır mı kim bilir tadıyla aynı zaman?

Günaydını başka, sofrada başka, çay ki inanılmaz
Elbette su bir içim kabulleniş, bakış ki hiç dayanılmaz

Eller sıcacık, yürek sıcak, alev alevdi ten yarım gün
Vuslat dile geldi, aşk döküldü, hicranın denizde sürgün

Saçlar ne güzel dağıldı, al, yürekte en güzel yere koy
Koklanmaya hasretiyle kıvrılınca koklamıştın boy boy

Bir kez tadılır doyulamayan dudakların sıcaklıkları
Kırmışsa eğer bükülmeyen yüreğinden uzaklıkları

Tut aşkını gönlünün derinlerinde sütlacın rengiyle
Şarkın güle benzeyen dudaklarında kıvrılan sesiyle

Vuslat müziğinde gel desin, o güftenin çalınmasıyla
Dursun saatin nefeslerinde an, yürek sarılmasıyla

Fecrinde bıraktığın yürek peşindesin nasip inşallah
Tut tüm yüreğinle en güzel dileklerin olur inşallah

Tekrar kırılır mı yol, uzak yakın olur mu hiç bilemem
Leylim, sabahın izinde ol yine de sen, bırak diyemem

Turgut ne olur izin verip bu aşkı yaz ki ihtişamla
Aksın okuyanların şafaklarından leyli damla damla

* Leyl=Gece

Mef û lü me fâ i lün me fâ i lün me fâ i lün fâ û lün(fe i lün, fâ i lün)

Turgut Uzdu

. Mahçup Akşamlar

Sensiz bir kızılık bürür her akşamüzeri ufku
Biraz utangaç yalınız
Dilinin ucuna geleni yüreğine atar gibi
Hani ulaşılmaz bir hayal bulmuş da kendine
Şafaksız her sabahı satar gibi

Siyah bir tül çeker gökyüzüne
Umutlarcasına yıldızlar sayar tek tek
Yüce dağlara başını koyar
Ovalara uzanır mahcupluğunca
Sevgili dizine yatar gibi

Bazen taşkınlar olur dere tepe hasretten
Islanır gönlü, kendince kurutur
Beklemek çift uçlu hançer
El kendinin kol kendinin
Yokluğunca göğsüne batır gibi

Varlık içinde yokluktur ortalıkta gezinen hayal
Dudakları bir şarkıdan düşmüş gonca
Zemberek boşalmakta
İnadına bir gülümseme serilir gözlerine, mutludur
Sonbaharına ilkbahar katar gibi

Turgut Uzdu

. Malesef

Yine oturdum bu akşam sahildeki soğuk taşa
Seni düşündüm, beni düşündüm
Ne martıları duydum ne dalgaların sesini
Sadece bir rüzgâr esti
Sensizdim, üşüdüm.

Uzaklara takılıp kaldı gözlerim
Şanki sen oradaymışsın gibi yol aradı
İz aradı yakamozların arasından
Işıklar acemiydi
Sana varacak yol bulamadı.

Etrafta kimse yoktu, elimi uzattım
Olur ya belki tutarsın dedim
Bulutları sana benzetip
Bazen üzgün bazen sevinçli
Saatlerce bekledim.

Ayaklarım uyuştu kalktığımda
Baktım benden habersiz omuzlarım çökmüştü
Bir türlü silemediğim dün geldi aklıma, bugün geldi
Hıncımı vurdu bir taşa ayağım
Yerler ıslanmadı, oysa gözlerim iki damla yaş dökmüştü

Başımı eğdim, büzüldüm kendi içime
Önsüz hayat yaşamaya değer mi dedim
Ölmek istedim dün geceki gibi
Maalesef
Maalesef bu gece de ölemedim.

Turgut Uzdu

. Martıya Aşık Ürperti

Sahilde, iskelenin nemli tahtalarına yaslanmış ürperti
Dalgaların köpükleri dönerken geriye "Ya gidersen? " diyor
Gölgesinde hüzzam makamında titreyişler
Yaşlı bir bayan martı, kanadıyla ürpertiği gösterip
En içten kahkahasını koyuyor dalgaların üzerine
" Bu ürperti aptal mı ne, hiç gelmediğini bilmiyor"

Vapurun gür düdüğünden gür ışıklar dökülüyor beklentilerine
Elini siper edip güverteyi tarıyor santim santim
" Ya hiç gitmediysen? " diyor
Martılar iyice tanımak için ürpertinin etrafında çığlık çığlığa
En cesuru yaklaşıp gözbebeklerindeyken bakışları sesleniyor diğerlerine
"Gelmeyenin gidemeyeceğini bilmiyor! "

Dalgaları yarararak geçip gidiyor vapur
Ürpertinin boynu bükük, ufku çiziyor bir daha ufka
Çöl seraplarına yelken açtırıyor dolu dizgin ruhunda
Dalgalar çarpıp iskeleye uyandırsak artık diyor
Yaşlı martının gözüne bir damla denizsuyu kaçtığı an
" O, uyanmaz! " diyerek gülümsüyor

Ürpertinin kulaklarında bir tek hedef
Bakışlarıyla aynı hizada dolaşıyor
Bulutlar teselli babından güneşle arasına girerken geveze bir martı
"Beyni de gözleri gibi kör,
Bu bir zavallı", diyor

Tebessümünden hüznün damlıyor yeşile çalan kirli denize
"Ben olsaydım beklediği de, gelseydim! " diyor ilk konuşan martı
Yanaklarında iz bırakarak süzülüyor damlaları ürpertinin
Bir türlü çıkmayan hıçkırıklarını merhametsizce boğuyor
Çevirip başını yaşlı bayan martıya
"Babam da gidip dönmeyen bir martıya aşıkta! " diye martıca konuşuyor

Turgut Uzdu

. Masum Balıklar

Balıklar vardır hep aç
Gözleri etrafta yem beklerler
Midelerinin doluluğuna inat
Gözlerinde tüter hep
Envayi türlü sanılan aynı yemekler

Balıkçı pusuda, oltanın ucu süslü
Biraz merhamet takılır, birazcık ihtiyaç
Ne yapsın bizim balık
Gözü aynı yemekli başka sofrada
Beyni aç

Bazı dalgalar kükrer, uzaklaşır misina
Bazı başkaları kapar
Mahzunluktur, pişmanlıktır köpükler
Çırpınışlar nafile
Çöpte aranır etikler

Sıra sıra pusularda her cinsten gölgeler
Şefkatli ve yumuşacık eller sıcak
Sabır süsüdür bekleyişin
Nasılsa bir gün bir balık
Bu güzel yemi yutacak

Ne çıkarsa bahtıma şarkısı dudaklarda durur
Ufuk göze iğneli, şarkılar mısralar ayyukta
Her doğru, doğru sonuç vermez
Her yanlışın yanlış sonucu olmadığı gibi
Mazi yarını oynatan bir kukla

Ölüm zamanı bürür her salise
Balıkçının dudaklarında tebessüm
Hayat bu işte
Aslında balıkçı masum
Balıklar masum

Bazen balık yakalanır ağa
Bazen balıkçı düşer tuzığa

Turgut Uzdu

. Masum Yüzlü Maskeler

<center>
<img
src='http://i43.tinypic.com/iqa0xl.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

MAŞUM YÜZLÜ MASKELER (ÖLÜ YILLAR)

Bilmem ki beni nerden bulur
Pencerelerin arasından sızarak gelip
Küçük bir rüzgâr sesinde bile dikkat kesilir kulaklarım
İncecik boşluklarda yitik hayatların iniltisi duyulur
İçim ürperir
Belki de sağırım.

Sorgusu başlar mazinin
Kurtulamam ardı gelmeyen suskunluklardan
Ben neresindeyim
Bu sahibi meçhul iniltilerin.

Bilmem ki niye görürüm
Her defasında en güzel renklerle başlayan gökkuşaklarını/
Bir zaman sonra sayısız hüzün parçalar
Hani ufukların dermanı olacaktım!
Yüreğim susar, kendimi göremem
Belki de körüm.

Bu şarkıların güftesi benim değil
Notalardan çok uzaklardayım
Bilmem ki içimde neden hasret şarkıları susmaz
Neydi şu kalbimin derdi
Neyi unutmaz, kimi unutamaz...

Bilmem ki ben niye gezerim
Soluksuz kalmış nehirlerin kıyısında
Gözyaşından çamurlarda gezinen sözcükler hep bana rastlar
Niye durmadan iki yanımda dolaşır
Benim mi bu titrek, üşümüş,
Bu isyanını kendinden çıkararak slogsız avuçlar.

Balıkçı tezgâhındaki can pazarı gibi sokaklar
Gölgeler ki sahibinin ardından ayrılmaz hasretler gibidir
Aydınlıklarda yürüyen karanlık
Neden kaçtıkça beni kovalar?

Bilmem ki ben niye varım
Yüreğlerin her geçen gün yoksullaştığı bu gülsüz bahçede
Masum yüzlü maskelerle görünen şafak
Masum yüzlü ayrılıkları taşıyan mehtap
Ben mi sakladım umutlarımı tınların kıvrımlarına
Damlaları hür bırakan ben değil miyim yanaklarıma...

Ey şair! Ah şair! Vah şair!
Unutulamayacakları unutmak imkânsızlığa köle
Beni gör diyen kokular dağınık
Çizgilere resmedilenlere bak
Bir suali çözmeye çalışırken bütün akıllar
Doğduğun gün bileklerin kelepçelenmiş
Saatine bak
Saatine bak ki farkında değilsin
Gittikçe artıyor öldürdüğün yıllar
Gittikçe artıyor...

03 Şubat 1954 08:30
5 Şubat 2009 /Perşembe 03:26

Turgut Uzdu

. Mavi Gece

<center>

MAVİ GECE

Hicranın acısını sokup gözlerine
Karartmışlar bak geceyi
Mehtap küsmüş
Yıldızlar küsmüş
Yine ağlatmışlar her heceyi.

Öfkesinden duramaz ki yerinde
Lanet okuyuşudur sensizliğe şimşekler
Katlidir ayıranların gök gürültüsü
Pencerelerde bekleyen gözlerdeki damlalar gibi
Kurumuş ıslaklıklar ha düştü ha düşecekler.

Meltemler, boralar küskün
Kasırganın hüküm sürdüğü gönül çaresiz
Nazarın dokunduğu sevecen yürekler
Eskisi gibi tek bir atış bekler
Henüz doğmamış şafaklardaki
Şaşkın filizler, küçücükler.

Gözyaşına bulanıp yazılıyor harfler
Tebessümü unutmuş kelimeler
Şiirleri sorma
Şarkıların çınlayışı hasret kokusundan
Notalar en yaralı yerinde tellerin
Bakışlar üzgün
Bekleyişler üzgün
Ben üzgün...

Sen nasılsın sorulmaz soru bu
Yitik arzuların yitik sevdalısı
Hangi renklerin koynundasın şimdi
Hangi ressam gecelerini çizmekte
Yıldızlar koymakta oynak
Söylesene burada niye yağmur yağıyor
Her gece sağnak sağnak.

Sarılamayan kollarım yok
Kahkahalarını duymayan kulaklarım sağır
Gözlerim kör
Bak bir defa gece mavisi gökyüzüne
Hatıralarının boğduğu şu beni gör
Ne olur gör.

Turgut Uzdu

. Merhaba

Merhaba gençliğimden kalan ateş
Heyecanım, dizlerimdeki titreyiş merhaba
Yüzüne tüller örtülmüş bir hayal
Şokakları mekân tutmuş gözlerim
İçimde alevlenen bekleyiş, merhaba

Merhaba simsiyah örtüsünün artına gizlenmiş gece
Ağlar mısın gülümser mi, bir türlü bilemeyişim merhaba
Avuçlarımda ayazlar çığlık çığığa
Geceye serptiğim umutlar titrek
Gelemeyişin merhaba, gelemeyişim merhaba

Merhaba renk konusunda kararsız şafak
Dudak renkli goncalardaki çiğler merhaba
Yaşlı bir kaderin elindeki sır
Salınımlardaki anlamsızlık
Bazen acı bazen mutluluk dokuyan iğler merhaba

Merhaba bulutlaşan umutlarımı dolaştıran gökyüzü
Yüreğimdeki çatlakları örten yağmurlar merhaba
Hazırlıklı yahut hazırlıksız bütün koşuşturmalar
Gerçek yahut sahte bütün gülücükler
Göz hizasından başlayıp yere düşecek damlalar merhaba

Merhaba uyku öncesi hep en güzelde bekleyen dileklerim
Görüp mutlu olduğum, sabah unuttuğum rüyalarım merhaba
Yapışık ikizim hüznün, bir türlü yaklaşmayan vuslat
En sıkıntılı anımda beni teselli eden
En beyazından perilerle dolu hülyalarım merhaba.

Turgut Uzdu

. Mesafe Dediğin

Mesafe dediğin nedir ki
Birkaç tekerlek dönüşü hepsi

Gözlerimden ayrıldığın yok aslında
Seninle açtığım rüyalarımın kapanışı da sensin
Ben sadece uyurum
Masum ve sensiz
Ben kadar hasret dolu avuçlarım
Sen kadar yokluk

Hatıraları topluyorum düşüncelerimden bütün gün
Bazen dokunuyorum saçlarına
Bazen okşuyorum
Kokluyorum
Bal damlıyor gözlerinden
Işıklarını okuyorum

Bir kalem elimde köşe bucağın yazıyorum bu güne
Sıcaklığını çekiyorum içime
Soğuklar yine soğuk
Varsın ya
Ellerim inadına, inadına yüreğim kadar sıcak

Mesafe dediğin nedir ki
Gel kadar yakındayım
Gelme kadar uzak

Turgut Uzdu

. Mevsim Kış

Mevsim kış
Kar soğuk
Hasret gözü yaşlı
Ses boğuk
Bekleyiş utangaç

Gözlerimi avuçlarımla ısıttığım günler
Islaklıklarından yoruldum
Dudaklarımda hüznün kelepçeleri
Yokluğa mahkûm ruhum
Anladım
Bütün gün gönül yalnızlığındayım
Yaptığım köhne sarayda otururum

Islığım "Büyüttüm besledim", diye haykırıyor
Sevdayı büyütüp sevdayı beklemek zormuş
Karşılıksız avuçlara yazılmış dilekler
Hüküm
Bekleyecekler, en fazla belki diyecekler
Yolların sonuna dikilecek sevgili
Yasak levhaları aşılacak birer birer
Belki gülümseyecek bir gün vuslat
Belki bir gece
Gün doğumunu hicran kahkahaları kaplayacak sessiz
Dudaklar sadece dudak olacak
Gülümsemesiz

İşte böyle bir mevsim sonbahar
Terazilerde dün tartılır hep
Bahar beklenir nedense kızıl renkler arasında
Gündoğumları gözlerde durur
Mazi her yeni güne taşınandır
Yarınlar unutulur
Bilirim
Yine gönül yalnızlığım beni bulur

Dedim ya
Mevsim kış
Kar soğuk
Hasret gözü yaşlı
Ses boğuk
Bekleyiş utangaç

Turgut Uzdu

. Mezarımda Düşün

<center>
<img
src='http://i14.tinypic.com/2ds0njc.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

MEZARIMDA DÜŞSÜN

Kar yağıyor yüreğime
Bir tutam sıcaklığın yok
Şu karanlık gecelerde sebepsiz
Bir yansımalık aklığın yok
Beynimdeki kemirgenlerin içinde
Bir ölçek berraklığın yok.

Hayalleri hayallere bıraktım
Alan alsın istediğince
Ben seni kaybettim
Bulan getirsin getirebildiğince.

Küskün otlarıyla yatacağım
Bütün yansımaları kıracağım senden kalan
Zannetme ağlayacağım
Yaşanmışların hatırına
Nefes aldığımız yerde kalacağım.

Bu kışın baharı olmayacak belki
Ne gül kalacak gözümde ne kulağımda bülbül
Toprağa doycak bakışlarım
Her hücrem soğuyacak sensizlikten.

Adımı yazacaklar
Sana hasret yolunu bekleyecek bir taşın üzerine
Her bayram seni soracak gelenlere
Eşlik edecek dualara sessiz
Birinden bir masum müjde:
'Dirinde gelmeyen sevgili
Ölünde gelecek! ' diye...

Hatıra olarak ne olur elinde bir karanfille gel
Gözünden bir damla düşün
Sen zaten
Sen zaten mezarımdaki düşün

Turgut Uzdu

. Mucize

Bir tutam hayat iksirini karıştırıp
İçebilmektir en umulmadık anda mucize
Gül den alıp rengini yanaklarına koymak
Bakışlarına yıldızları serpmek her gece
Mucize bir yüreğe bir yürek daha koyabilmektir

Mucize sanma ki sensin, sen değilsin
Sevgi dolu yüreğini sarmalayıp yüreğine koyan benim
Sen göz kapaklarını teslim ettiğinde her uykuya
Yıldızları parmaklarımızla sayacağımız bir gece diyerek
Her saniye hayalini sayan benim

Ekolu bir sesi kulaklarına yapıştırıp kıyıda köşede
Hülyalarıyla dolaşan benim
Mucize sorma sağa sola
Gözlerime bak, gör
Oradaki ben mucizenim

Her yüze yakışır gülümseme sanırdım lakin
Sen de eşi benzeri yok beyazlığın, tebessümün
Baharların gözlerinden fışkırması mı mucize desem
Yudum yudum içmek mi sevgini sözlerinden
Anladım, sen de benim mucizemsin mucizem

Turgut Uzdu

. Muhtacım

<center>

Bütün şafakları öldürdü yokluğun
Karanlıkların en koyusuna mahkûmum
Gölgelerin saklandı bilinmez sebeplerle gözlerimden
Ellerim boş, çarpıntıları kalbimin sensiz
Büküldü boynum

Fasit bir dairenin başlangıcındayım
Karşımda yüzün durur
Sayısız çentik attığım çaresizlik savaşları tekrar başlar
Yargıyı sonlandırır sıfır noktasında ayaklarım
Bensiz verilen bir hüküm acımasızca yüzüme vurur

Umutsuzca yardım beklerim çitirtılardan
'Bir sevgi istemek' benimki sadece ona açım
Kadranın her anına astım gönlümü
Ne güneş arıyorum ne ay
Sadece dost bir yüreğe muhtacım

Turgut Uzdu

. Mübeccel

Sanırım ben de genç olmuştum
O kadar uzakta ki kıyılar
Sisler yoğun, mesafe uzak
Ne bir kayık var dönüş için
Ne de haykırışlarımı kimse duyar

Hayal meyal hatırlıyorum
Taş duvarlı evlerin sıralandığı karlı sokaklar
En dik duruşlarla beklenen direk altı
Gecenin gündüzün farksız olduğu yıllar
Ve sen Mübeccel

Nereden bulmuştu annen baban bu ismi
Anlamını bilmezdim
Hâlâ da bilmiyorum inanmazsın
Yıllar, bazı şeyleri olduğu gibi bırak diyor
Her gün uzaklaşıyorum meraktan
Varsın öyle kalsın diye haykıran gaipteki ses
Gözleri gibi karanlıklara saklansın dünler
Zaten faydası da yok dünü bu güne taşımanın
Ne sesim duyulur, ne sesin
Mesafe meçhûl
Bilinmezlik ölçülmüyor Mübeccel

Hani yolum düşse de o sokağa gitsem tekrar
Duruyorsa eğer pencerenin sarımtırak tahtalarına takılırım yine
Köşe başında bekleyen hayalime kavuşup
Bir kez gülümsemeni beklerim
Kapkara kirpiklerini yakalarım yine

Sırf gözlerine benziyor diye
Gece karasını saklardı yüreğim hatırlar mısın
Bazen kaçırdı bakışların bakışlarımdan
Bazen inadına dikedin en güzel ışıklarını gözlerime
İki kılıçtı çarpışan sanki
İsteğin ve nazın savaşıydı bu
Bir bahane bulur dönerdin sonunda
Her defasında ben galip gelirdim

Annen güzel değildi sen gibi
Ablanın burnu havadaydı zaten yere inmeyen
Çirkindi
Öysa sen, düşünüyorum da
Belki de sevdim diye güzeldin be Mübeccel
Sevdim diye güzeldin

Sesin gibi ahenk vardı adımlarında
Kalçaların ne de güzel oynardı yürürken
Ah! Mübeccel Ah!

Bilmezsin, bilemezsin
Nasıl gelmek istedim her şeyi bırakıp ardından

Kim icat etmişti taşınmayı başka şehirlere
Nasıl ağlamak istedim, nasıl
Erkekler ağlamaz demişlerdi ya
Utandım kendimden, ağlamadım
Hiç ağlamadım

Benden bir şeyler takılmıştı yüklenip giden eşyalarınızın ardına
Hiç dönüp baktın mı, gördün mü bilmem
Tekerleri patlasın kamyonun diye düşünmüştüm gözlerimde hüzün
Söylemedim sana, söyleyemedim
Evin önünde patlamalıydı, biraz daha kalmalıydın
Yine inadına bakmalıydın
Sonradan patlamış duydum ama neye yarar seni götürdükten sonra
Son bir defa gözlerine sarılamadıktan sonra

Gittikçe azalan yokluğunu gördüm her defasında
Beklentilerime sarılmış keşkelerle doluydu artık sokak
Her geçişimde alışkanlığım seni arıyordu
Bakışlarını arıyordu
Beni arıyordu sensiz sokaklarda kaybettiğim

Geceyi gündüzü tanımazdı ayaklarım
Hep genç, hep dinç
Senden sonra mı
Omuzlarımı göremedin Mübeccel
Bükük ve çaresiz boynumu nasıl zorla taşıyordu
Dünyamı durgunluk kaplamıştı sensizliğin üstüne
Güneş doğmuyor ya da batmıyordu artık
Dereler akıyor
Kuşlar ötmüyordu
Umurumda değildi yaz, kış, bahar
Sensiz çok sevdiğim çay bile tatsızdı

Umuduma benziyordu senden sonra umutsuz yürüyüşüm
Yorgun
Daha çok geçmeye başlamıştım evin önünden
Senden bir kırıntı var mı diye kaç yıl bakmıştım pencerene
Esintin bile yoktu belki dediğim perdelerde
Birileri taşınmış
Onlara kızgınlığım hala geçmedi Mübeccel

Nerede sararmış tahtalı pencere görsem
Mübeccel bakar mı diye bakıyorum şimdi
Delikanlı değilim artık
Çok acı çekti, çok ayrılık gördü, çok ihanet yaşadı yüreğim
Gözyaşlarımla tanışalı çok oldu inan
Erkekler ağlamaz sözünü unuttum
Erkeğim amma
Ağlamıyorum dersem yalan şimdi

Acaba diyorum mutlu musun

Ben mutlu muyum
Biz olsaydık mutlu olur muyduk
Sonra kovuyorum elimin tersiyle soruları
İnsanı bunalımına götüren cevaplayamadıklarıdır bilirim
Sırf bu yüzden sevemedim
En güzel yemler takılı olta gibiler
Hep benim peşimdeler

Sen de düşünme Mübeccel
İnsan açmış bir goncadır derim hep
Tekrar gül olma şansı yok
İlk şafağı gördüğünde solma vakti başlar
Ömür dersen bir yıldır, sanma onlarca
Bir defa yaşanan dört mevsimden ötesi yok Mübeccel
Ötesi yok

Hissetmediğini söyleme
Hissettiğini de esirgeme
Hep dolu tarafını görmek gerek hayatın
Yapabilirsen yap en azından dene
Her gün bir kere

Ayak sesi duyarsan şayet bil ki benim değil
Bekleyen varsa sokağın tam köşe başında
Biliyorum ben değilim
Bakışlarındaki yıldızları sayan varsa her gece
Saysın bırak, hep yıldız ek gözlerine
Hatırlama sakın beni
Ne bakabiliyorum gece karalarına bürünmüş gözlerine
Ne de pencerede hayallerime yüklediğim yarınlar
Elini tutan da ben değilim, değilim

Sevdin mi beni içten içe
Umursamadın mı hiç
Beni bekleyen bir gölge vardı buz tutmuş camların arkasında
O sen miydin
Bilmiyorum
Bildiğim bir şey var ihanet etmedin
Söylemedin ki edesin
Sevdiğini söyleyip de gitseydin
Ya da başka bir yüreği sevseydin, görseydim, duysaydım
Kahrolurdum, mahvolurdum
Beynimde olmazdın
Satırlarımda dolaşmazdın şu an
Oysa bak buradasın
Nasıl da volta atıyorsun mısralarımda

Her nerede yaşıyorsan
Nasıl yaşıyorsan hayatı yaşa Mübeccel
Kederi görmezlikten gel
Unuttum say dertlerini
Varsın sahte olsun gülümsemelerin

Yapıştır güzel dudaklarına ne kaybedersin
Heyecanlanacağım de, heyecanlan
Ne olur sanki gülümseyerek yaşlansan

Kapımda beklediği gibi
Senin kapında da duruyor inan
Fırsat kollayan bir ecel
Bana ihanet edenlere bile dilediğimi sana da diliyorum
Nefes aldığıın sürece mutlu ol
Ve hep mutlu olduğun yerde kal Mübeccel...

Turgut Uzdu

. Ne Olur

Sözlerime hüznün yazıyorum
Her hecenin gözü yaşlı
Hasret bir yanda arzu bir yanda
Geceler uzun, geceler sensiz
Geceler bin başlı

Hani diyorum gözümü, yanağımı okşayan elin açsa
Günü karşılasa tebessümün
Bir de kahkahan çınlasa yüreğimde
Gel gör diyorum
Gel gör nasıl da güzel olur günüm

Yürek ayazından korusam avuçlarını
Yalnızlık titreyişleri bitse gönlünün
Seviyorum dese dudaklarım her göz kırpışında
Seviyorum desen
Bitse yalnızlığı çocuk gönlümün

Uzarlarda bekliyorum sen gibi
Bahaneler sessizliği bozsa artık
Aynı hayali yudumlamaktan susadım
Susma ben gibi ne olur
Bak kaç ömrü geride bıraktık

Mısrallar yetmez içimin feryadını tercümeğe
Sustukça haykırıyorum gör ne olur
Çözdükçe düğümleiyor bekleyiş
Tut yüreğimden
Gel artık, gel ne olur

Turgut Uzdu

. Ne Olurdu

Gidiyorsun ardından suskun yollar bırakarak
Akşamın karanlık zulmüyleyim yine
Yine yalnız ben, ben yine yalnız
Suların titreyişi durdu sırçasız aynalar gibi
Hayalin yansıdı gökyüzüne
Vedaların döküldü
Yıldızlar söndü...
Beyninde kurtlar varmış düşüncelerine aç
Bin kuyruklu tilkiler dolanırmış yanı başında
Oysa,
Oysa ben gönlümün yalnızlığından sana sığınmıştım
Üşümüşlüğümü kovacaktı kalp seslerin
Ruhumu ısıtacaktır
Simsıcak kahkahaların ardından
Sevgi dolu aşk dolu nefeslerin...
Bak gittin
Alçak gönüllü akşamların çehresi değişti
Sular köpürdü hincından
Yollar ufuk çizgisine sarıldı
Geride boynu bükük bir ben kaldım
Bir de
Sensiz yüreğim...
Kalsaydın
Keşke gitmeseydin, kalsaydın
Ya da beni de yanına alsaydın...
Kararlıydın, çok kararlıydın
Ama gitmeden önce
Ne olurdu gitmeden önce son bir iyilik yapsaydın
Yüreğime seni sevmeyi yasaklasaydın...

Turgut Uzdu

. Neden Hâlâ Yoksun

Yine özlem tütüyorum
Şarkılar beni söyleyip seni anlatıyor
Artık gelsen diyorum
Yalnızlığa sarmaşık her gecem
Kahkaha olsan gözlerime
Avuçlarıma sıcaklık
Yüreğime yürek ol artık ne olur
Sensizliği bitirsen diyorum

Derin vadiler var artık yanaklarımda
Yılların bekleyişi
Her güne bir damla alev
Gönlümün yalnızlığı cephede
Her kurşun bir ayrılık sesi

Gel artık
Bitsin gelmeyen yolcu masalı
Güneş doğsun
Ya uzat saçlarını kulenden ışık ışık
Ya uzat ellerini tut yüreğimden
Bitsin artık bu yalnızlık
Hayat dediğin ne kadar ki
Unutma sakın
Hepsi hepsi bir şarkılık

Alevlerim kendimi yakıyor
Yalnızlığın kıyısında bir masa kurulu
Bir şarap şişesi boyunda teselli
Karşımda ben
Avucumda hatıralarım

Yüzünü gülümsemelerle boyadığım sevgili nerdesin
Yasla başını göğsüme gel
Beni bana verip geç karşıma otur
Yeni bir ateş yak vuslat tütsün gün, vuslat tütsün gece
İhlamur kokuları taşıyalım baharlara
Akasyalar olsun sokaklarımızda
Avuçların hanımeli koksun
Bu kadar haykırdım mısralarımda
Bekliyorum dudaklarımda sessiz bir soru
Söyle
Söyle sen neden hâlâ yoksun

Turgut Uzdu

. Neden Kıymetlenir Zaman

<center>

NEDEN KIYMETLENİR ZAMAN

Cahit Sıtkı'yı bu kadar okumazdım
Dante de umurumda değildi
Başımı koyar koymaz uyur
Sabaha kadar uyanmazdım.

İçimde çocuklaşan neşe ile en erken ben kalkardım
Eskiden bu kadar güzel miydi kucaklaştığım gökyüzü
Nereden buluyor koklanmamış kokuları çiçekler.

Kuru fasulye bu kadar güzel miydi, hele yanındaki soğan
Bulgur pilavı yanına nasıl yakışır şimdi
Su böylesine tatlı mı akardı çeşmelerden
Deniz niye bu kadar mavi, kar beyaz
Böylesine güzel miydi sonbahar, kış, ilkbahar, yaz...

Ben mi değiştim her şey mi bilmiyorum
Ruhumu yolluyorum top oynayan çocukların yanına
Bedenim niye küsmüş koşmaya, çözemiyorum
Kırpiklerimin buz tuttuğu zamanları hatırlarım da
Bilmediğim neler oldu ki
Soğumayı beceremeyen havalarda bile böyle üşüyorum...

Neden bu kadar çok sala okunur her gün
Hiç duymazdım eskiden.
Gün çabuk biter,
Güneş çabuk doğar
Neden hep aynı kâbus beni boğar?

Fark ettirmeden azaldı saçımın rengi
Dişlerim teker teker terk etti beni
Biri söylesin ne olur
Hangi ressam çiziyor her geçen gün yüzümü
Niye yolumuz zıtlaştı albümlerle
Nerede siyah beyaz o güzelim hatıralar
Resimlerdeki yıllar kaçıyor yel gibi
Yok artık o hazır cevaplık, her söze atılan şen kahkahalar...

Büyümemek arzusu gözlerimden bakıyor
Kokusunu alıyorum çaresizlik bir yerleri yakıyor...
Gördüğüm çocukluklara bayılıyorum
Ne tatlı şey onlar
Kendi çocukluğumu muhakkak buluyorum
Aynı sokaklar biraz daha uzuyor her geçişte
Niye çabuk yoruluyorum...

Akrep bu kadar hızlı mı dönerdi
Az önce doğan Güneş bu kadar çabuk mu sönerdi
Yokuşlar yıllarla büyüyor her çıkışta
Dizlerde gittikçe azalıyor derman
Neden her geçen gün kıymetleniyor zaman? <center>

Turgut Uzdu

. Nerdesin

<center>
<img
src='http://i40.tinypic.com/oaau07.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

NERDESİN

Güller goncaya durduğunda gelecektin hani
Papatyalar gülümsediğinde burada olacaktın
Bülbüllere örnek olacaktı sesin
Gelmedin hâlâ
Söyle nerdesin?
El ele gezecektik deniz kıyısında
Martılara simit atacaktık
Bulutlardan şekiller çizecek
Altını imzalayacaktık...
Nerdesin
Baksana goncalar açalı kaç şafak geçti
Bülbül seslenmekten yoruldu
Dereler hasretinden çağlamıştı
Artık duruldu
Gelemedin hâlâ
Söyle nerdesin.
Senin yüreğin böyle değildi
Acı çektirmezdi yüreğime, bekletmezdi
Beni incitmezdi
Kaç takvim bitti bak
Ne oldu
Ne selamın var ne haberin
İçimde, düşüncelerimde bilsen ne kadar çoksun
Ama neden yanımda değilsin, yanımda yoksun...
Şiirlerime kan damlıyor sensiz
Kapımı kimse çalmıyor
Yolunu gözlediğim bir pencere var
Sen görünmeyince,
Görünmeyince bir türlü açılmıyor.
Tabaklar çatallar neşelenir
Çaydanlık ve demlik demlensin diye boynu bükük beklemez
Perdelerin yüzü güler
Şu sensizliği ve sessizliği öldürsen
Eskisi gibi her yanı doldursa sesin
Gelemiyorsan ben geleyim
Söyle ne olursun
Söyle nerdesin.

Turgut Uzdu

. Nerdesin Gülümseyen Yüzüm

Hasret bir çılgın ateş
Ölümsüz bir tuvaldeki gözlerin
Bekleyiş yürek yorgunluğu biraz sabırsız
Ve hayat
Bazen tatlı, bazen durgun sözlerin

Mehtap gözlerinden geceme dökülen ışık
Ellerin neden yürek sıcaklığını taşır ki yüreğim kadar sıcak
Seni seviyorum diyen dudaklarını özledim
Nerdesin
Nerdesin gülümseyen yüzüm

Şafaklar tebessümün pembemsi
Arzu, rüya ve hülya karşıma bir meltem
Ne olur gelsen
Gelsen de çıkarıp atsam şu asık suratımı
Sen gibi gülümseyebilsem

Her geceye gözlerimi koydum bekliyorum
Gel, gel şu ayrılık fırtınaları dinsin
Çırpınsın yüreğim en tatlı heyecanımla ömrümün
Nerdesin gülümseyen yüzüm
Gel, gel bu hasret şarkıları artık bitsin

Uzaklığınca dağlara düşürdüğüm boyun büküşüm
Çaresizliğim sökemediğim çivili bir yatak
Nerdesin gülümseyen yüzüm
Gel artık
Yoksa yine senden sana kaçacağım uyuyarak

Turgut Uzdu

. Nerdesin? 2

<center>
<img
src='http://i40.tinypic.com/2804cd5.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

Nerdesin?

Güller şafaklarda döktü yaşını
Gelemedin hâlâ söyle nerdesin
Hasretinden mehtap yoldu başını
Gelemedin hâlâ söyle nerdesin

Büküldü ardından şu tozlu yollar
Dereler yarıldı bilinmez kollar
Durmadan afakî söylenen "Ka! "lar
Gelemedin hâlâ söyle nerdesin

Geceler karardı yıldızsız şimdi
Seni saran adam unuttum kimdi
Ruhumda fırtına sanma ki dindi
Gelemedin hâlâ söyle nerdesin

Gözlerine bakıp dalar giderdim
Yanağın pembesi işte bu derdim
Yanında mutluydum hep gülümserdim
Gelemedin hâlâ söyle nerdesin

Yenibahar şaşkın yolunu bilmez
Tadı yok suların kolunu bilmez
Bir deryada gönlüm salını bilmez
Gelemedin hâlâ söyle nerdesin

Garibim derdime derman ararım
Dağ tepe tanımam vurur yararım
Gittiğin yollara seni sorarım
Gelemedin hâlâ söyle nerdesin

Turgut Uzdu

. Nerde Eski Sevdalar

Nerde eski sevdalar
Hükmü olmazdı dağların
Çölleri geçerdî âşıklar
Bakıyorum da şimdi bir sokak öteye geçemiyor
Bir çıkarı yoksa sevdalılarının.

Nerde eski sevdalar
Geceler sokaklarda sabahlardı
Öksürük tam pencerenin ya da balkonun altına tıklanırdı
Başkalarının yanında kaçamak da olsa
Bakışlar saklanırdı.

Nerde eski sevdalar
Dizler titrerdi uzaktan görününce
El bir türlü yer bulamazdı kendine
Omuzlar daha dik dururdu
Yürüyen ayaklar ise yalpalar
Kendini küçücük tümseklere vururdu...

Nerde eski sevdalar
Ne cepte telefon vardı
Ne Me Se Ne, ne cam
Uzaktan görme umuduydu
Sabaha kadar bekleten her akşam...

Nerde eski sevdalar
Aşım sözü bir taneydi
Bir tane canım derdi diller
Şimdi aşk da can da kırk tane olmuş
Hangisine yetişsin
Üstü lekeli güller...

Nerde eski sevdalar
İnanmak vardı sevgiliye, güvenmek
Dostluklar ölümüneydi
Şemsiye gibi korurdu yürekler yağmurdan, kardan
Bakıyorum da şimdi
Ne utanmak kalmış sevdadan,
Ne de bir kırıntı edepten ardan.

Ah! Ah!
Bir bilseniz şu yalnız gönlümde neler var
Zor mu sanki
Ben de derim
Bulunmaz artık o eski sevdalar.

01.09.2009

Turgut Uzdu

Turgut Uzdu

. Neredeydin Ey Sevgili

Gölgelerimi yalnızlığım kadar uzattım
Al senin olsun bütün baharlar, yazlar, kışlar
Yüreğini yüreğime sarmaladım yine varlığında, yokluğunda
Sevdim sevmesine ya
Bir de olmasa şu ayrılıkların
Yetmiyor gelmeyince gözlerime gülümseyen bakışların

Haziran sıcağına bir de yalnızlık eklendi
Toprağa döktüm hasretimi, günaydınlarla
İçim dışım alev
Yokluğunu yaşıyorum varlığını yazmak dururken
Seni düşünüp beni yazıyorum yine heyhat
Ne haldeyim bilmiyorum en sevgili
Daha çok seni düşünüp seni yazıyorum
Seni yazıyorum ey sevgili, seni

Kuş seslerini dinliyorum kulağımda eski bir şarkı
Hey gidi gençliğim diyorum sen bu kadar eski miydin
Az mı çöllerde aradım, dağları deldim
Kör talihim boynu kopasınca
Kim bilir sen o zamanlar nerelerdeydin
Ey sevgili, neden
Neden o zaman yüreğime gelmedin

Irmaklara kattılar zamanı akıp gitti
Hangi kesişmez çizgilerde yürüdük
Ayrı küreler içinde kaldık birbirinden uzak
Kendi rüyalarımızı, hülyalarımızı yaşadık
Kaç kez yıkıldık bir sözle, bir bakışla
Unutuldu
Kaç kez hayata yeniden başladık
Zamanı mesafe koyduk aramıza da
Bir türlü karşılaşamadık

Tesadüflere odak noktası koydum boynu bükük
Yeni yeni görüyorum unuttuğum gül renklerini
Hani diyorum yer değişsek de
Ben sevmeyi yaşasam ben gibi
Sen de sevmeyi yaşasan ey sevgili
En sevgili, tek sevgili, sen gibi...

Turgut Uzdu

. Neredeyim

Garip bir durum
Garip bir sefer
Bir yürek atımı mesafeye varmak bu kadar uzun mu sürer
Sellerden geçiyorum
Dağlar aşıyorum
Çöllerde yandığımın hesabı yok
Bir türlü
Bir türlü sana varamıyorum

Dudaklarımda bir ayaz, çıkan her kelimeye bulaşır
Her harf hicran taşır, hasret taşır
Sen bilemezsiniz yolculuğunu sana varmanın
Hep gözyaşı var
Her damla beni taşır

Yorulurum sana gelmekten
Sensin demekten
Seni dilemekten yorulurum

Oysa tam şuramdasın
Her saniye seni duyarım
Yüreğim kadar uzaktasın da
Bir türlü dokunamam, elini tutamam
Düzeni bozuk sevdaların
Bir türlü ayar tutturamam

Yalpalar arzularım kör kütük
Çekilmez bir sarhoşluk kaplar her günü
Meltemlerde serzenişler
Ben suskunluğa esir, duyulamayan seslenişe esir
Bu kadar hırçın mıdır gidişler, dönmeyişler
Bu kadar uzak mıdır gelmeyişler
Gel demeyişler

Ne karanlıktayım ne aydınlıkta
Bir garip seferdeyim
Ne yokuştayım ne inişte
Yırtamadığım bir boşluk etrafımda
Yolumu kaybettim
Sensizim tek gerçek bu
Bilmiyorum ben nerdeyim
Sen neredesin.

Turgut Uzdu

. Nevruz

Dün
Sakalı aklara bürünmüş bir koca demirci
Odun getirin, kömür getirin bu dağı eritsin ateşinden
Karlar erimeye başladı
Çiçekler açmaya
Kuşlar yavuklu aramaya
Tam zamanıdır...

Yıllar yılları kovaladı
Ergenekon'dan çıkış aynı gün kutlanır oldu
Baharı karşıladı insanlar
Sevgi ve barış dileyerek.
Tabiatın yeşile kavuştuğu gün yepyenydi
Adına Nevruz dediler
Yenigün demekmiş onu bildiler.
Yoğurt yapıldı Tanrı Dağı'nın eteklerinde kazan kazan
Kımızlar yapıldı
Yürekler hep gül uzattı yarınlara.

Bu gün
Ellerinde sopalar
İnsanlar
Ellerinde silahlar
İnsanlar
Barış diyerek çiçekleri dövdüler
Kutsallara sövdüler
Katillere af istedi anlamsız dudaklar
Kırmızı ve beyazın yerine başka renkler seçtiler
Adına nevrüz diyerek
Barış çubuğunun içine gizlenmiş
Nefret dağıttılar
Nefret içtiler.

Yarın
Dilerim yarın korktuğum gibi olmaz
Bu vatan bölünmez.

Turgut Uzdu

. Niye Kolay Değil

<center>

NIYE KOLAY DEĞİL

Hangi akbabalar beyninde dolaşp inandırdı seni
Hangi ayrılık rüzgârı savurdu seni
Bir simit ve çayı paylaşacaktık
Hani oturacaktık ince kumlu bir sahilde
Yarınlarımıza şatolar yapacaktık...

Bir iç çekişi dolaşır hatırladıkça ciğerlerimde
Yorulduğum aslında her gece gitmeden
Aldığım nefeste nefesin yok
Bütün sessizlikleri dinlerim
Bir hecelik sesin yok...

Biliyor musun daima aynı rüyayı yaşırdık
Kahkahalar gerçekleşecek derdim
Ardından koşardım, ardımdan koşardın
Saklandığım ağacın altındaydı bütün neşem
Bulmanı beklerdim.

Yok... Yoksun
Beni gördüğün anki gülümsemeni özledim
Gelişini özledim
Bir tarafına fazla basardın ya ayakkabının
Şimdi o izin başındayım, bakışlarımda sakladığım gül
Kızgınlığım sana mı kendime mi bilmiyorum
Bütün soruları bir cümleye sığdırdım duyarsın diye belki
Söyle misin
Niye gelmek gitmek kadar kolay değil?

<center>

Turgut Uzdu

. O Ben Olabilirim

<center>

O BEN OLABİLİRİM

Bir köşe başında
Otobüs garında ya da istasyonda
Gözünü yollara asmışsa biri şaşırma
O ben olabilirim
Hatıralarının ağırlığından ezilmiş bir bankın üzerinde
Kimsesizliğine sarılıp uzanmış evsizler gibi
Gözyaşlarını tüketigine pişman
Yıldızları sayarken görürsen perişan mı perişan
O ben olabilirim.

Bir sokak başında,
Ya da bahçeli bir evin önünde
Kış günü umutlarını doğmamış tomurcuklara bağlayıp
Dilekler dilemiş birini görürsen düşünme fazla
O ben olabilirim
Gecenin en ayaz saatinde
Dualarını kollarıyla gökyüzüne göndermiş
En kibarında yüzüne konan kar tanelerinin
Erimiş birini görürsen üşüme sakın
O ben olabilirim.

Ağlatmayı sevmeyip sessizce
Yanaklarına ağladıkça
Damlaların tuzunda kavrulan birini görürsen ağlama
O ben olabilirim
Sonbahar rüzgârıyla kendini yerden yere vurup
Savrulan bir yaprak görürsen
Bırakma sürünsün, yakala
O ben olabilirim.

İssiz bir yolun kenarında bekleyen
İsim unutulmuş bir mezar taşı görürsen şayet
Yüzü yola dönmüşse, bekler gibiyse
O ben olabilirim
Yüreğin burkulmasın sakın, sen vardın
Her şey bir yanaydı, dünyalar kadardın
"Aşkım! " diyerek yüreğimi nasıl da sarardın
Bir yığının altına dikkat kesilip
Böceklerin şarkılarına eşlik eden bir ses duyarsan irkilme
O ben olabilirim.

Turgut Uzdu

. O Gece

Karanlık vardı o gece
Ben vardım, deniz vardı
Islaktı ayaklarım
Kum vardı
Bir o kadar da sen

Aslında yorulduym yüreğimin yürek aramasından
Yalnızlığıyla kahrolmasından bıktım
Ne şatolar yaptım el yordamıyla
Ne gelinen yollar
Ne de yaptıklarımı yıktım

Bekledim şafağı sen doğacaksın diye
İçim sıcak, dışım sıcak
Meydan okudum gecenin soğuşuna bütün sakinliğimle
Huzur içinde yalnızlıkla kavga ettim
Sevmek güzel şey
Yüreğime gelişini beklettim

Sancıları başladı saatler sonra gecenin
Dağın ardından doğum başladı
Az kaldı dedim bekleyişime
Sesler çalmaya başladı kulağımda
Her saniye yalnızlığım yavaşladı

Kaldırımlarda yürüdüm, uykuna yakın
Nefesini duyarım dedim
Oturup bir duvarın üzerine sessizce
Güneşi beklediğim gibi inan
Sadece seni bekledim

Karanlık vardı o gece
Ben vardım, deniz vardı
Ayaklarımın ıslaklığında idim
Kum vardı
Bir o kadar da sen

Turgut Uzdu

. Oda

Dört duvar, bir tavan
Neden beyaz yakışır duvarlara siyah değil içim gibi
Hep kurudur, hep boş
Neden kendi yürek sesimi duyarım hep
Hıçkırıklarımın çizdiği tablolar düşer
Damlalar düşer
Ben neden düşerim

Ayyuka çıkar sanırdım kalbimin sesi
Kendim çalıp kendim dinlemekten yoruldum
Gecelere yalnızlık yürüyüşleri çizmekten bıktım
Ben doldururum kadehlere kederi
Sebepsiz
Duyuramadığım seslenişimi
Neden yine ben içerim

Her yere dağılırım parçalanıp
Sonra el yordamı kendimi ararım
Bulamayışlarım beni bağlar düğümlerce
Oysa gözlerde yaşamak isterdim dolu dolu
Ah! Ah!
Köşelerde bir gülümseme dolaşmalıydı
Benim demeliydi, benim demeliydi...

Sessizliğin sıratı şimdi dört köşe
Kıldan ince bir umut
Neden ben her gece yalnız geçerim

Ya bir ağıttır her şarkı kulağıma
Ya ben notalaşırım
Bekleyişim örtünür üzerime boynumu büküp
Yokluğu yaşarım, yokluğu taşırım
En uzak vuslat karşı duvar
Gel derim gelmez, git derim gitmez
Kulak çınlamalarım büyür büyüdükçe
Küçülürüm
Beni yazarım seni bulamadan
Mısraların arasını neden ben seçerim

Oysa tebessümlerin ışıkları doldursun isterim odamı
Sıcaklığıma eş olsun sıcaklık
Yanaklarda dolaşmayan ellerim mahcup
Saç kokusundan uzaklardayım
Bir türlü yırtamadığım beyazın üstündeki siyah
Gizlenen şafakları mı beklemeli illa
İsyanım yalnızlığa haykırırken
Ben neden
Neden hâlâ kendimden ürkerim

Beş duvar olsan ne yazar be hey oda
Bir hayalet ben var dolaşan

Bir de içine saklandığım tablo
Çerçevesi kırık
Hayallerimin renginde kendimi çalıyorum
Eski bir gitar "Sen"sizlikte
Ufuklarda yelkenimin gövdesi çatlak
Varsın olsun
Köşelerinde oynanan aynı şaklambaç oyunu
Bir türlü kendimi bulamadığım
Duvarların hıçkırık rengi
Umutsuzluk içinde umut arasam da en koyu maviyle
Gözyaşına aşına yine sessizlik
Bıkmadın her tuğlana yazmaktan
Aynı tonda okutmaktan
Sorular savcı üslubu
Ben mahkûmu kaderin

Depremler olur karanlık basınca
Hıçkırıklarımın çizdiği tablolar düşer
Damlalar düşer
Ben yine düşerim
Parçalanır yine düşlerim

Turgut Uzdu

. Olmadı ki Hiç

Düşüncelerimin çıplaklığından neden korkayım
Kendimden gizlediğim olmadı ki hiç
Sevdiysem
Eczasını bir bakıştan alıp kendim tutuşturdum
Yüreğimdeki alev sıcaklığında sevdim
Söndüğüm olmadı ki hiç

İçimdeki çocuk büyüklüğünde bir dünya kurdum her şafak
Her gece yıldızlar serptim göz kapaklarıma
Bazen dalgaları dinledim
Bazen en güzel şarkıları söyledim
Ya dudaklarım konuştu ya düşüncelerim yahut parmaklarım
İnanmazsın ama
Sustuğum olmadı ki hiç

Balonlarla avundum, uçurtmalarla seyrettim maziyi
Ya bir köşede beklerken bulundum
Yahut yıllarca gölgeler içinde unutuldum
Önce sancılarla girdiler yüreğime
Sonra girdikleri gibi gittiler
Yolları açık olsun amma
Bir kez sevdiyse gözlerim
Dilim döndüyse, seviyorum dediye sevmiştir
Unuttuğum olmadı ki hiç

Uykularımı gözlerime haram kıldığım gecelerin sayısı çok
Rüyalara küskünlüğüm bundan işte
Kendime kızsam ne yazar
Ben ağlamasam da yağmurlar yağacak
Hayallerimi süslemek kalıyor gökkuşağı ile
Ve
Bulutları çağırmak her hicran çiçeği açtığında
Gidişlerin olduğu yerde yanaklarımı ıslatmak istedim hep
Kuruttuğum olmadı ki hiç

Turgut Uzdu

. Olur mu

Gönlümün bahçelerine vurgunum
Gül kokar, sümbül kokar, menekşe kokar
Çimenli yollarda sevgiler biter
Yaramaz bir çocuk olur ruhum
Her köşesinde çılgınca koşar

Yüreğimin hasretlerine vurgunum
Sevilen durur her köşesinde
Hayallerimi boyarım hicran rengine
Alevler yükselir her hücremden
Umut, yağmur damlalarıdır da sen ıslanmaz mısın
Söndüremem
İçime hapsettiğim sevgili
Ben hep yanarım, sen yanmaz mısın

Hüküm yazar şiirler hasretten yana
Türküler vuslat çığırır, küllerimi eşelerken
Duysan olur mu
Gelsen olur mu
Bilinmez bir meçhul gözlerim, sevsen olur mu?

Fırtınalar varşın essin bahçemde
Gönül sıcaklığında erir gider tümü
Şaklanmasını da saklamasını da iyi bilirim
İnan
İnan kimse görmez her gece rüyamda seni öptüğümü

Turgut Uzdu

. O'nlr

O'nlr

Ah! O'nlr ne zalimdir birbirine benzerken
Ne insafsızdır, ne merhametsiz
Gözleri yeni gökkuşaklarından başka şey bilmez
Kıvrılmış kedi kıvamında bir masumiyet pelerini omuzlarında
En okkalı zehirlere bulanmış yüksek ökçeler gidişlerinde
Buharlaşacak birkaç yalancı damla izi
Nasıl da acımadan götürürler fark edilmez
Zaten onlara adanmış yüreklerimizi...

O'nlr

Bakışlarındaki hüznün ardına saklanır hep, saydamdır
Buhurdanları yeni sevdaların dumanlarına gebedir
Dertler katar katar yol alır
Buldum! Deriz, inanırız birkaç yalancı tebessüme
Tam şefkatten vuruluruz
Severiz gönülden,
Sevdadan bıkmaz gönüllerimiz de
Ayrılıklardan yoruluruz.

O'nlr

Saçları en sıcak güneşleri taşır bazen
Bazen esrarlı geceleri
Şiirlere gonca olur dudaklar
Savrulur nazlı nazlı etekler rüzgârlarda
Dört mevsimde yeşil yaprak olur savruluruz
Yananı gören var mı bilmiyorum lakin
Şu gidişler var ya
İşte o gidişlerin ardından hep biz kavruluruz.

O'nlr

Her an taze çiçektir, sürünürler miskleri
Ne kardan etkilenirler ne güneşten
Tarihten fırlamış kahramandır eda
Kendini ayaklarımıza taşıtır çökmüş omzumuz
İşin gerçeği dostlar
Sürgüne ve ayrılığa ebediyen mahkûmuz.

O'nlr

Şiirlerde ve şarkılarda hep tatlıdır
Ellerin uzanamayacağı yüksekliklere konurlar her zaman
En kaliteli ressamlar tuvalerde güzelleştirir fırça darbeleriyle
Her harfin arasında muhakkak O'nlr bulunur
Giden O'nlr olur çoğu zaman
Üzgünüm dostlar
Üzgünüm ki sadece kalan unutulur...

Turgut Uzdu

. Oyuncaklarıyla Oynasın

Yıldızlara baktım gecenin tam yarısında
Buruk bir tebessüm dudaklarımda seni hatırladım
Gökyüzünde ışıkların raksı
"Bırak! " dedi bir ses, "olduğu yerde kalsın.
Her gece yeniden bulduğu
Oyuncaklarıyla oynasın! "
Yıldızlar yalnızdı
Gözyaşları damlıyordu ışıklarından
"Silme! " dedi içimdeki o ses
"Bırak! Akabildiğince aksın
Gideni yakmasa bile
Bırak! Bırak kendini yaksın..."
"Saatler on ikiyi vurduğunda..." demişti giderken
"Yıldızlara bak her yeni yıl başlangıcında..."
Ben her geceyi ilk ayın ilk gecesi kabul etmişim
"Bırak! Dedi o ses "Bırak, senede bir gün gelsin
Yıldızlara acı, dönecek diye sakın heveslenmesin..."
Bulutlar perdeledi yıldızların hüznünü
Gece mateme büründü geçen gece gibi
Ne Arap müziği çaldı oynak, ne omuzlarını oynattın gülümseyerek
"Bırak! " dedi fısıltıyla o ses
"Bırak! Belki o da bakıyordur yıldızlara iç çekerek...
Belki gözünde bir damla yaş vardır
Belki içten içe bir yerleri sızlıyordur
Yeni sevdalisine sarılmıştır şuan belki
Belki, belki pişmanlıktan ağlayamıyordur..."
"Güneşi bekle! " diye haykırdı acımasızca
"Şafaklar sana güneşi doğuracak
Yalnız gönlün ısınacak, inan buna, öyle bil
Ve unutma sakın
Bu dünya gerçekten sevenlere göre değil... Değil."
Yıldızlara bakma artık gecenin tam yarısında
Buruk bir tebessüm dudaklarında kalsın ama hatırlama
İsterse gökyüzünde ışıklar raksetsin onun için
"Bırak! " dedi yine o ses, "mutlu olduğu yerde kalsın.
Her gece yeniden bulduğu
Oyuncaklarıyla doyasıya oynasın! "

Turgut Uzdu

. Ölü Mevsim

Bir ölü mevsim kaplamış ruhu
Ne cemre düşüyor bir yerlere
Ne kardelenler başkaldırıyor ayaza

Buz kesmiş toprak, buz kesmiş yürekler
Sirtını dönmüş rüzgâr
Solgun, kuru dallara asılmış dilekler

Beklemek sürünüyor tozlu yollarda
Gelmek yok mu gelmek
Hâlâ en uzaklarda

Bin bir emekle kurduğum bahçede
Güller solgun, çiçeklerin boynu bükük
Bülbüllerde hep eski tarihli nağmeler

Alıştım renksizliğine her şeyin
Tadı arıyorum günlerime gecelerime
Masalların büyüüne hasretim

Neden zor gelir sensizlik
Düşüncelerimde alışmamamak yapışık
Neden mevsimim kış

Bu yürek hangi büyücünün düşmanı
Hangi kötü büyülere kurban saatler
Bahçe soluk ben mahzun

Hem seni hem kendimi kaybettim
Kelebekler uçuşunda sürekli sessizlik
Bütün yokuşlarda sensizlik inişlerde bensizlik...

Turgut Uzdu

. Öpesim Var

Dudaklarımda sen varsın yine
Gözlerim seni okuyor
Mısralarıma düştün her zamanki gibi
Parmaklarım seni yazıyor

Seni yaşıyorum biliyor musun
Gözlerinle görmeyi öğrenmek üzereyim
Düşüncelerini düşüncelerim yapabiliyorum neredeyse
Sıcaklığını yakalıyorum çok uzaklardan da
Bir tek, bir tek dokunamıyorum

Bu sabah seni yazdım yine
Okudum
Uzaklara diktim gözlerimi kapatıp
Gülümsüyordun
Nasıl mutlu oldum

Öpesim geldi seni güldüreni
Vazgeç be adam dedim, kızacak
Nerden bilir, nerden tanır seni
İşin ucunda tokat yemek de var
Ölsün, yine de öpesim geldi

Ne yalan söyleyeyim seni öpesim var
Yanında yürüyesim
Gözlerini göresim var
Yanakların pembe, dudakların kırmızı mı
Bir bilsen nasıl öpesim var, nasıl öpesim var

Turgut Uzdu

. Öpsen Diyorum

Öpsen Diyorum

Ilık iklimlerin rüzgârları gibisin
Aklımdan çıkmıyor dokunuşların
Uzaklardasın şimdi olsun, biliyorum
Uzansan oralardan, erinmesen
Bir kerecik öpsen diyorum

Otursan yanı başıma, ellerimi tutsan
Dertleşsek şurdan burdan
Huysuzluğun başlamadan yine
Özlemiş beni desen
Bir defacık öpsen diyorum

Üşüyorum, mevsim kış
Aklımda fikrimde dört yanımdasın
Her yan insan ben sensizim
Okşasan yanaklarımı, yazık üşümesin diyerek koşup yanıma
Bu kadar mı özlenirmiş sevgili desen
Dokunmuşken öpsen diyorum

Saçların uzansa dokunsa yüzüme
Gözlerime baksan gülümseyerek
Bu adam mutlu oluyor, seviyor beni
Bir kez öpeyim ne olur desen
Çekinmesen, öpsen diyorum

Zaman durmuyor be sevgili
İki yanlı kayıplardayız
Bu kadar hasret yeter
Yemişim yolları desen
Önce sarılsan başını göğsüme koyup
Bir defacık öpsen, öpmüşken bir daha öpsen diyorum
Bir daha öpsen, bir daha...

Turgut Uzdu

. Öylesine

Almışım çayı elime orta halli
Bırakmışım gönlümü
Bir gönlü kendi haline bıraktığım gibi
Ne baharı bekliyorum artık ne sonbaharı
Öylesine yaşayacağım belki bu son günü

Sevildim diyemesem de aldırım artık
Sevdim dedim bir kere
Heyecanımı tercihlere bıraktım
Sessizliğin gözlerimde sustuğu andır
İster inan ister inanma
Gidişim aşka duyduğum saygıdandır sevgili
Aşka duyduğum saygıdandır

Koskoca değil dünya
Bir avuç içi kadar hepsi
Hiç büyütmedim gözümde
İçine ya bir tek yürek sığar
Ya bir tek sevgi, inan sevgili

Böyle işte
Satıcının sesine odaklanıyorum şimdi
"Karpuz! " diyor
Kırmızı ve siyahı sığdırmış içine
Dışı bahar rengi

Sağlıkla kal sevgili
Ve mutlu ol her an
Her an gülümse
Göç etmesin dilerim ömründen hiçbir kırlangıç
Bu ne bir veda ne bir son inan
Ne de bir başlangıç

Almışım çayı elime orta halli
Bırakmışım gönlümü
Bir gönlü kendi haline bıraktığım gibi
Ne baharı bekliyorum artık ne sonbaharı
Öylesine yaşayacağım belki bu son günü

Turgut Uzdu

. Özlem

Güneş bile doğarken batacağını düşünmez
Yıkar karanlığı kendini yakar
İrmak olmak gerek derim kendi hayatında
Üzülmez hiç biri denizde kaybolacağım diye
Baksana hep aynı coşkuyla akar
Akşam hem içime doğar hem dışıma
Bir hüzne yenilirim peşin peşin
Teselli ararım el yordamıyla
Aklıma dudakların gelir
Bir tanedir gülümseyişin

Kocaman bir resim çizdim başucuna yatağımın
Gözleri sen, kirpikleri sen
Tutup ucundan rüyalarımın bağladım
Düğümle bakışlarındır uzaklığının
İplikleri sen

Tutunurum her gece bir kenarına
İçinde seni taşıdığım yüreğime uzanırım
Hülyalarımın sarılırım bir bir sayıp
İnce kumlu bir sahildedir ayak izlerim
Bir meltemin elinden tutar uzaklaşırım

Bir dünyanın kapısı açılır yeşil mi yeşil
Kuşlar sevda yüklüdür kanatlarında
Güller ben kokar, sen kokar
Seni yaşar hücrelerim
Her gece rüyalarımın rüyalarında

Uyanırım istemeye istemeye
Sen derim, neredesin derim
Boyun bükülür bilirim dünden
Yaştığımın biri bana hasrettir bütün gün
Diğeri sana her gün

Turgut Uzdu

. Özlemişim

Ben kırmam aslında akşamlarımı
Hassastır içi burkulur, üzülür
Yokluk sarıp sarmalamasın bir kez
Kabuğuna ekilir
Korkar, kendi karanlığına büzülür

Hasret türküleri dalgalanmasın gölgelerde
Yürek külleri yayılır geceye
Alevsiz yangınların kokusu bulaşır canıma
Eşittir koyarım zlemenin tam karşısına
Sen yazarım kelime kelime
Seni sararım

Koyu lacivert ve siyahın kararsızlığı hüznüme dolurur
Gözlerim ıssızlığın yalnızlığını yaşar
Baykuş çığlıkları bozsa da kimsesizliğini gönlümün
Gözlerimde hayalin durur
Gece beni unuttur
Ben seni hatırlarken kendimi

Seni ararım dudak sıcaklığında
Ellerim kendine dost olmaktan yorgun
İnleyişlerimdeki gel ve sen kelimelerini silemiyorum
Boynumu büküyorum çaresizliğin kollarına koyup
şadece özledim diyorum
zledim

Turgut Uzdu

. Özlemlerin Bittiği Bir Güne Uyanmak

<center>
<img
src='http://i36.tinypic.com/skum9i.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

ÖZLEMLERİN BİTTİĞİ BİR GÜNE UYANMAK

Bir akşamüstü arzulamak seni delicesine
Her noktada gözlerini görmek
Rüzgârlarda seni koklamak derin derin
Menekşelerin arsızlığında
Sırılsıklam hücrelerini sevmek

Mehtaba sarılmak, yıldızlarla dertleşmek
Bulut şekillerinde gülümsemeni hatırlamak
Aya yüzünü yerleştirip
Pencereden seni seyretmek gizlice
Küçük renkleri büyütüp anılara dalmak

Zamanı anlayamamak hızında
Saatleri kırmak istemek defalarca
Dudaklarının sıcaklığını hissetmek
Kâğıttan gemilere binip
İki kişilik ufuklara gitmek

Of! .. Of!

Of! Çekmek uykuya teslim oluncaya kadar
En derin nefeslerle doldurmak ciğerleri
Kıvrılmak sensizliğe
Uzattığım elin tutulduğunu düşünmek
Bir kez daha yaşamak hayalinle dolu bir geceyi

Bir uykuya kelepçelemek kirpikleri sonunda
Seni görmek rüyaların en güzelinde, saçını okşamak
Mutlu bir sabaha gözlerimi açar açmaz
Yüreğimdeki tek dileğime sarılıp
Özlemlerin bittiği yeni bir güne uyanmak

Turgut Uzdu

. Özür Diliyorum

Orta Asya'nın steplerinde, yaylalarında mutlu bir şekilde yaşarken, iklim değişikliği sonucu mecburen ve zaman zaman dünyanın çeşitli bölgelerine göç ettiğim için suçluyum. Özür diliyorum.

Tek Tanrılı Gök Tanrı dinine inanmamdan dolayı İslamı kabul ettiğim, Hıristiyanlığı reddettiğim için suçluyum. Özür diliyorum.

Eziyet ve zulmün kol gezdiği Anadolu'ya geldiğim, buradaki insanlara ayırım yapmadan hizmet verdiğim gibi, gidip yerleştiğim bölgelere, fedakârlığı, insanlığı ve insanca yaşamayı, mertliği, medeniyeti götürdüğüm ve öğrettiğim için suçluyum. Özür diliyorum.

Yıkanmasını bilmeyenlere yıkanmayı, sabun kullanmayı, peştamalla gezenlere pantolon giymeyi öğrettiğim için suçluyum. Özür diliyorum.

Bekâret kemeri takılıp çoğu kadınlar yakılırken cadı diye, yanı başımda oturttuğum, önemli kararlarda kadınlara danıştığım ve bunu dünyaya öğrettiğim için suçluyum. Özür diliyorum.

Matematikten astronomiye, tıptan coğrafyaya kadar her konuda dünya medeniyetini geliştirdiğim, Pastör'den yüzlerce yıl önce "Hastalıklar, insandan insana küçük tohumlar vasıtasıyla yayılır." diyerek mikrobu tarif ettiğim için suçluyum. Özür diliyorum.

Bir çağı yıkıp başka bir çağ başlattığım için, korumam altındaki insanlara yapılan saldırıları engellemek için yirmi iki milyon kilometre karelik bir alana, Anadolu topraklarını sağıarak hizmet götürdüğüm, taşıyamayacağım bir yükü yüz yıllar boyu taşıdığım ve buralara hâkim olduğum için suçluyum. Özür diliyorum.

Tarihim boyunca savaş esirlerine insanca davrandığım için suçluyum. Özür diliyorum. Yorulduğum bir anda "Fırsat budur" diyerek başlatılan bütün dünya devletlerinin saldırısına karşı koyup, Anadolu'yu savunduğum için, İstiklal Savaşını kazandığım için suçluyum. Özür diliyorum.

Haçlı seferlerine karşı koyarak Arap dünyasını yok olmaktan kurtardığım, Arapların İngilizlerle birleşerek ihanet etmelerinden rahatsızlık duyduğum, tarihim boyunca iyilik yapıp bağrıma bastıklarımın darbe yediğim için suçluyum. Özür diliyorum.

1829 da Mora yarım adasında yirmi bin Türkün öldürülmesi ile başlayan katliamlara, soykırımlara benzer davranışlarım olmadığı, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Ermenilerin katliamlar yapmış olmasına rağmen, soykırım yaptın iddiasını anlayamadığım, doğrusunu anlatamadığım için suçluyum. Özür diliyorum.

"Türklerin kanı kirlidir." diyen birinin ardından topyekûn olarak " Hepimiz Ermeniyiz." diyemediğim için suçluyum. Özür diliyorum.

Ruanda'da on milyon Ruandalıyı öldüren Belçikalılar, Afrika'da üç yüz bin insanı öldüren İtalyanlar, bir buçuk milyon Cezayirliyi katleden Fransızlar, yirmi bir milyon insanı kurşuna diken Almanlar, iki yüz elli bin Almanın ölümüne sebep olan Danimarkalılar, otuz bin insanını öldüren İspanyalılar, yedi yüz küsur bin Aborjini katleden İngilizler, 1917-1920 li yıllarda yedi yüz bine yakın Müslüman Türk'ü öldüren, Türkmenistan'da katliamlar yapan Ruslar, katlettiği sayısı bilinmeyen Kızıldere'de dışarda, nükleer silah kullanarak Japonyada yüz binleri öldüren ve bir o kadarını da sakat bırakan, aynı zamanda sadece Irak işgali sebebiyle altı yüz elli bin insanın ölümüne sebep olan Amerikalılar gibi medeni olamadığım için suçluyum. Özür diliyorum.

1920'li yıllarda başlayıp günümüze kadar gelen Irak Türk katliamlarında, Kıbrıs'ta, Bosna-Hersek'te, Çeçenistan'da, İran Azerbaycan'ında, Hocalı'de, Doğu Türkistan'da ve sayamadığım yüzlerce yerde Türk ve Müslüman olarak yeterince katledilemediğim için suçluyum. Özür diliyorum.

Medeni ve dost devletlerin dostça gayretlerine rağmen, hâlâ Anadolu toprağını bölüp parçalayamadığım, Türk ve Müslüman kimliğimden gurur duyduğum, bu kimlikten vazgeçip AB'ne bölünmüş ve Hıristiyan bir Avrupalı olarak giremediğim için suçluyum. Özür diliyorum.

Dünya Türk siyasi ve ekonomi birliğini kurmak düşüncesinde olduğum, Anadolu topraklarını içinde onlarca kepçe dolaşan bir kazana benzettiğim, fırsat bulup da gözümü yarınlara çeviremediği için suçluyum. Özür diliyorum.
Dünyanın herhangi bir yerinde Türk ve Müslüman birinin acısıyla sadece yüreğim yandığı, başka bir şey yapamadığım için suçluyum. Özür diliyorum.
Bu yazıyı sayfalarca uzatmadığım için suçluyum. Özür diliyorum.

Turgut Uzdu

. Palyaço

Karar acıları birbirine
Sürer yüzüne bizim palyaço
Ayrılıklarıyla gerer dudaklarını
Gözyaşlarını renklerin ardına saklar
Şişirip zayıf yanaklarını...

Kahrolası gidişleri yahut
Gecelere nefretini unuttur mu bilinmez
Düşünceleri gibi yalpalar
Hıçkırıklarıdır aslında,
Dudaklarından duyulmadan dökülen kahkahalar...

Koşar kaçarcasına dünden
Şarkılar, türküler korkudan dillenir
Taktalar atar yakalandım sanıp
Mutluluğu yerlerde sürünür umutları gibi
Aynalardaki resmine bakıp bakıp.

Şimşekler çakmış gibi kapar gözlerini
Çaresizliğin dikenleri batır düşüncelerine
Boynunu balonları patlatırken büker
Bilir nereye giderse gitsin
Gölgesidir ardından kendini sürükler.

Dışarıda bekler kara cüppeli biri
Ne gölgesi vardır, ne sesi, ne nefesi
Akrep ve yelkovan rakamı bulmuştur
Ne çare,
Süre dolmuştur.

Başkasının duymadığı bir gong sesi
Hüzün gözlülere çakar selamı
Yanına alır bütün unuttuklarını
Gösterisi bitmiştir palyaçonun, alnında iki damla ter
Tek kişilik oyunu işte burada biter...

Canım palyaço
Siz bilmezsiniz, bilemezsiniz
Bu gölgesizi doğumundan önce tanır
Bütün maskelerini yırtar yüzünden
Ardındaki yapamadıklarından utanır...

Turgut Uzdu

. Papatya

<center>
<img
src='http://i41.tinypic.com/2pyamvc.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

PAPATYA

Bir yalnız papatya
Sarı saçlarında beyaz tülbendi
Çevirir yüzünü maviliğe
Öylece bekler
Gelip yüzünü okşasın diye
Yumuşak kanatlı kelebekler.
Arıların gayretine vurgun
Şarkılarına eşlik eder
Çocukça bir heyecanla
Uğur böceklerine "Uç! Uç! " der.
Sevmiyorlara inat
Her yaprağına seviyor yazar
En küçük rüzgârda başını sallar âşıklara
"Sizi gidi! Sizi Gidi! " der gibi
Biraz muzipçe bakar sevdalılara.
Bir baharlık ömrünü görmez
Düşünmez bile
Bir gülümsemedir dudaklarına yazılan
Kalabalıkta yalnızlıktır hayatı
Bir mevsimlik nefes
Kimsesiz yıldızlara yoldaş
Bir seş.
Ay ışığını çok sever
Uyku tutmaz gözlerini
Seherlerde bülbüllere hayrandır
Unutamaz aşkı sevdayı anlatan sözlerini.
Ve gün gelir leylek yavruları haykırmaya başlar
Papatya üzülür
Dik durmaya çalışsa da
Her nefeste biraz daha büzülür.
Atıp teker teker toprağa
En son tohuma gizlenir
Bilir ki bir dahaki bahara
Yeni gülümseyişleri tekrar filizlenir.

Turgut Uzdu

. Papatya Falı

Kuru bir derenin vuslat diyerek haykırdığı yerdeyim
Elimde papatya
Gönlümde sen

Fal bakmak geldi içimden
Soru sordum cevapladı
Her yaprağında seviyor dedim inadına
Seviyorsun çıktı
Nasıl sevindim bilsen nasıl

Sarıya
Pembeye
Eflatuna
Beyaza boyadım üşenmeden
Kalbimi yaptım kalbinin üzerine
Tam ortasına koydum göğsümün
Seviyorum dedim

Sevgimi yolladım kuşkanatlarında sana
Uzakta dediler
Olsun dedim
Mısralar yazdım
Okusun dedim
Okudu

Hülyalarımı batırıp umut rengine
Beyazlarla iç içe
Nasip dedim el sallarken uzaklara
Nasip dedim
Gece ve gündüz uyandı
Siyah ve beyaza gülümsedim

Yollara düştü gözlerim
Sokaklar boştu
Ne gelen oldu ne giden
Boyun büktüm

Bir ağaç gövdesi bulup sarıldım o sarıldıkça
Yürek seslerince sıcak bakışları
Çoğaldım çoğaldıkça
Bir ben oldum bende
Bir de sen

Kumrulara özendim sahillerde
Sevmen yeter dediler
Çok sevdim
Seviyor dedim bütün yapraklarda
Sevindim
Bir bilsen
Bir bilsen ne çok sevindim

Turgut Uzdu

. Pazar çalgıcıları

<center>
<img
src='http://i41.tinypic.com/wa5bo6.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

PAZAR ÇALGICILARI

Pazar kalabalık
Bir ilkbahar güneşini koparmış zincirini
Gölgeler korkmuş heybetinden
Ayaklarım ayaklara basmamaya odaklı
Gözlerim domateslere takılmıştı ki
Pazarcının haykırışı arasına bir ses sızdı
"Bu parça güzel arkadaşın için! "
Fıtığı kudurmuş boynuma aldırmadı başım
Dönüp baktım
İki çalgıcı
Birin elinde saz
Org çalan tasdik eder gibi baş sallamakta
Parmaklar mı başa uyar, baş mı parmaklara belli değil?
Nağmeler dökülüyor saz çalanın dudaklarından
Ekmek kokuyor
Yağ kokuyor tuz kokuyor
Yanık kokuyor nefesleri.
Güftesinden farklı tonlanıyor sözler
Hasret taşıyor gün ışığına
Umut taşıyor
Ezgiye tutam tutam da aşk bulaşılıyor...
Sonbahar kızılının hükümsüzlüğünü görüyorum gözlerinde
Beyazı, yeşili bilmiyorlar
Karanlığı bile göremiyor bakışları
Devamlı bir renksizliği deliyor
Kırpıklara erişemiyor dokunuşları.
Eline ve kulağına paylaşmışlar dünyayı
Hatırlıyorlar mı sordum
Gördükleri renksiz rüyayı.
Delikanlı omzuna uzatıyor kolunu yanındaki
Kızın gözlerindeki hayret parfüm kokusuna karışıyor
Baktım etrafıma ilk pazarları gibi değil
Kendime seslendim mırıltıyla:
"Demek insan merhamet dilenmeyen
Kör pazar çalgıcılarına da alışıyor! "
Şarkının bedelini bırakıp eskimiş kutuya
Ulaştım hatıralarımda caddede yürüyen beyaz bastonluya
Tam kenarındayken dipsiz bir kuyunun
Güçlü bakışlarıyla yakalayıp
Çıkarmıştı hayatın tam orta yerine
İlmiği çözüp
Urganı vermişti elime.

Turgut Uzdu

. Pencereleler

Bebeğine saklanmış göz gibi pencereler
Yıllarca esirgemez yorgun bakışlarını
Nedendir bilemem hep giden birini bekler
Her akşam tekrar sayar kaldırım taşlarını.

Bir müziğe eşlik ederler bazen neşeli
İslanır bazen üzerine yağmur düşeli
Sokak başları değişmez hep aynı köşeli
Bazen oturup seyreder kumru başlarını

Beyaz perdeler söylenmemiş dertleri saklar
Çocuğun biri gülümsemeleriyle bakar
Ayazlarda cama çizilince hatıralar
Dayanamaz hemen döker gözünden yaşları

Uyku bilmez, şafakları yansıtır ömrünce
Hemen parıldar içerdeki biraz gülünce
Hele karşılardan sevdalısı görününce
Değmeyin keyfine çatılmaz bir daha kaşları

Turgut Uzdu

. Pişman

Sevda denilen bir derin kuyu
Bir düşen pişman bir de düşmeyen
Bazen bal gibi tatlıdır suyu
Bir içen pişman bir de içmeyen

İnip çıkılan yolları uzun
Hükmü olamaz çalınan sazın
Sofraya konan tavukla kazın
Bir yiyen pişman bir de yemeyen

Dünya dediğim sanki de hayal
Başımda yaşım, hayatım bir yel
Çağırır meçhul beklemeden gel
Bir giden pişman bir de gitmeyen

Elimden uzak bir defa doğmak
Goncanın işi bir defa açmak
Mümkün mü dostlar ölümden kaçmak
Bir gelen pişman bir de gelmeyen

Cahilsin demen sevdadan yana
Bulduğum kayıp her defasında
Neşe şairin hep rüyasında
Bir giren pişman bir de girmeyen

Aşklar yarım dır sevdalar dertli
Henüz doğmamış bebek pusetli
Bir kılıf var ki kemik ve etli
Bir soran pişman bir de sormayan

Derler ki sevmek uzatır ömrü
Uzaktaysa yar zulm olur günü
Hasretle geçer her acı günü
Bir seven pişman bir de sevmeyen

Turgut'um acır söylenen sözüm
Her gece ağlar sebepsiz gözüm
Uzakta yârim buruşur yüzüm
Bir gören pişman bir de görmeyen

Turgut Uzdu

. Polyanna Klasiği

İnsana bir sebep gerek yaşamak için bir hedef
Sevmek için bir çift göz
Alıp götürme sebepimi
Nefeslerimi sebepsiz bırakma
Ben Mecnun değilim ıssız çöllere düşmem
Çok üşüdüm zamanında
Artık üşüyemem, inan üşüyemem

Bildiğim bir şey var
Sen olmazsan gözlerimle gülümseyemem
Gölgelere bakmak istemiyorum ışığın her halinde
Penceremde hep sen ol
Yoksa ben kendimi bile göremem

Meltem ol es ruhuma gülücüklerinle
Kuş tüyü gibi hafiflesin bedenim
Ben sana hep bir tanemsin diyeyim
Karşılığında sen hep ol
Öksüz kalmasın mısralarım, şiirlerim

Bahar diyeyim, gül diyeyim, menekşe diyeyim
En keyifli renklere bürüneyim
Dostluğum baki kalacak nasılsa
En karanlık gecelerde bile izin ver
Gülümsemelerince sevineyim
Varsın, yüreğinin güzelliğince varsın
Bir ipin iki ucundayız
İster talih de, ister kader de
Aldırma dağların yolların çektiği setlere
Rengârenk kelebek misali avuçlarımızdayız

Sevmek gerek, okşamak gerek incitmeden
Açmadan ellerimizi öpmek gerek
Resimler yapmak gökyüzüne
Şarkılar söylemek
Türküler söylemek gerek gülümseyerek

Üzerine hasret işlenmiş şiirler gibi kokmalı hayat
Vuslat gibi buram buram tütmeli yeryüzü
Biliyor musun her yanlışın sebebi yanlış olmaz
Buna rağmen gitmeli
Gitmeli kederin kirli her yüzü

Ne ok yaralar yüreğimi, ne mızrak, ne tüfek
Sevip sevmemen değil inan, yaralarsa bir tek yalan yaralar
Yıllarca sevgimi taşıdım beynimde, ruhumda, damarlarımda
Mısralarım sensin, şiirlerim sen
Söyleme sakın, bırak yarınlar taşınsın hatıralar

Ateş böcekleri dans etsin sabahlara kadar
Hayallerimizle mutlu olalım hiç değilse, yeter
Binlerce kez boyun büktürse de ufkun uzaklığı

Çok sıcak bir sevgi var içimde, sakın korkma üşümekten
Bu sevgi ikimize de yeter
İkimize de yeter
Hayat dediğin nedir ki
"Tut ki şiir gibi biraz düş, biraz hayal, çokça Polyanna klasiği..."

Turgut Uzdu

. Rastlantılar

Rastlantılar
Bir tuzak mıdır, pusu mudur
Bir türlü anlaşılmaz rastlantılar
En güzel buketler ellerinde
En umulmaz yerde yeşerir
Her defasında uzanmış boş bir elle karşılaşır

Bukalemun renklerinin altına gizlenmiş olur
Bir destektir ayakta durmaya
Bazen şefkatli bir el
Bazen bir diz
En güzel uykuları uyumaya

Ya bir damatlık vardır üzerinde ya beyazın beyazı bir gelinlik
Gözler hep ışıklıdır
Bestelenmemiş notalar uçuşur yürek seslerinde
Ney'in yanık sesine sığınır bazen
Ya en güzeldir yahut en yakışıklı

Dünle yarın arasına bir köprü olur rastlantılar
Pes denilen yerde tutar elden, taşır
Karşı kıyıdaki çiçekler görünür
Mutluluk akarak bütün pınarlardan
Asık suratlara habersizce bulaşır

Bazen bulunamayan bulunur
Ya yüreğinin hemen yanı başındadır
Yahut uzaklarda
Rastlantılar bazen bebek yumuşaklığında
Bazen binlerce yıl yaşındadır.

Turgut Uzdu

. Resmim Ol Diyorum

Resimsizlik çok kötü
Simsiyah tablolara esir olmak
Aynaya bak diyorum
Yüreğime çizdiğim orda, ben görüyorum...

Filmin şeritlerini kopardım maziden
Her karesine bir tuval
Her tuvale bir sen çiziyorum
Palete koydum duygularımı
Ezdikçe eziyorum

Resim yapıyorum ya arada
Boyalar hep yağlı
Karlı dağlara sığınıyorum yüreğimin yangınlarından
Ufku hep uzağa çiziyorum
Fırçayı elime alır almaz
Keşke, keşke onu çizebilsem diyorum.

Yeşil koyuyorum ağaçlara
Kırpıklarının üstü gibi
Nedense kuş konmuyor tablolarıma
Uzaklardan gülümsüyor dudaklar
Hani uçabilsem diyorum
Kocaman kanatlarımla bekle
Her gece sana geliyorum...

Goncaları sıyırıp alamıyorum dudaklarından
Tablolarımda dudak rengi yok
Beyazı çaldım teninden
Kar beyaz, yansımalar beyaz, umutlar beyaz
Küçük bir çocuk neşesi yerleşiyor tebessümlerime
Ellerini tutuyorum
Gözlerim gözlerinde
Dizine koydum başımı, uyuyorum...

Şafak koyuyorum tablolarıma
Işıklar neşeli
Notalar kımıldıyor yapraklarda
Gölgelere seni çiziyorum
Kimse anlamıyor
Bir sen görüyorsun kendini
Bir de ben, biliyorum.

Mehtap bir başka çıldırıyor
Yakamozlar ayaklanmış
Lacivert bulaşmış gece karasına
Hasreti yırtıp atmış bulutların dansı
Ayak uyduruyorum
Gözlerine bakıp, " Haydi! " diyorum...

En ücra yerine parmak izini koyuyorum
Uzaklarda küçücük çilekler

Yanaklarının pembesine benzer çiçekler
Bir ses! Dinliyorum
Gel der gibisin, duyuyorum.

Uzaklılar yordu beni
Sen de yorgunsun biliyorum
Gel artık
Gel resmim ol diyorum...

Turgut Uzdu

. Ruh Çocuk

Geceler karanlık
Soğuk diz boyu, sokaklar sessiz
Bir ruh çocuk hayallerini çiziyor duvarlara
Yüzünde yılların çizgileri
Elleri titrek

Gül koyuyor en kırmızısından
Gülümsün yazıyor
Kanatlarını çiziyor yanakları pembe bir meleğin sırtına
Perimsin yazıyor

Dağlar çiziyor ufka doğru
Yeşilin her tonuna bakıyor gülümseyerek
Berrak bir su akıyor şarıldayarak
Can suyum diyor

Ve güneş ışıklarını uzatıyor dokunmak için tabloya
Aceleye bürünüyor son rötuşlar
Yaptığı resme dokunuyor parmakları
Bir gülümseyiş peride
Tutuyor kolundan ruh çocuğun
Bir göz açımı mesafeden
Resimde en güzel yere koyuyor
Gece bitiyor
Perinin saçları bütün gölgelerde
Sokaklar gül kokuyor reyha reyha
Yüzündeki çizgiler siliniyor
Ruh çocuk gülümsüyor

Turgut Uzdu

. Rüya

Mangalda kokan terbiyeli etler
Yerde yumuşak bir sergi
Bir diz
Başımı koymuşum

Hava kararmış gökyüzünde
Çapkınlığı üstünde yıldızların
Kırtarak gelen bir esinti
Sevdalısı olmuşum gizlice
Beynime üşüşen kokuların

Bir el saçlarımda gezinir
Ayak parmak uçlarıma ulaşır ateşi
Gülümserim gülümseyen dudaklara
Gizlice, durdursam zamanı derim
Hep aynı anda kalsak
Kıyamete kadar
Orada yaşasak

Çiçekler salınır meçhul bir müzikle
Kuşlar mutlu uykuya dalar
Sormayın dostlar
Gerçek olsaydı keşke
Keşke gerçek olsaydı mutlu bütün rüyalar

Turgut Uzdu

. Rüyam ve Hülyam

Susuyorum
Hasret denizindeyim her akşam gibi
Karanlık kamçılar dolaşiyor her hücremde
Kıvraniyor ruhum
Gül kokuları yayılıyor etrafa
Seni özlüyorum

Yakamozları söndürdüm teker teker
Yırttım yelkenleri yoksun diye
Martıları susturdum
Yüreğinden bir hatıra bulup
Yüreğime tutuşturdum

Suskunluğum şarkıları susturdu
İrice bir dalganın üstüne oturdum bu gece de
Beyazdan uzaklaşmış bütün bulutlar
Gül desenli bir halı serildi gözlerime
Ağlamaklı bütün kırmızılar

Senin dudaklarında gülümsemek biliyorum
Yıldızlar gözlerinde
Ellerin yüreğin kadar sıcak
Soğuk rüzgârlara direniyorum bir savaşçı edasıyla
Biliyorum
Bir gece rüyam ve hülyam beni ısıtacak.

Turgut Uzdu

. Saat

<center>
<img
src='http://i41.tinypic.com/2qxcmtx.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

SAAT

Bırakınca anı kadranından bir gürültü kopar "Tik! "
Göz yaşla tanışır, kulaklar sesle
Zemberek kurulmuştur, süre teke zincirli
Startı başlar maratonun
Derin bir nefesle.

Sofralar kurulur acılı tatlılı
Keşkeler, pişmanlıklar, 'iyi ki'ler baş üstünde tutulur
Bakış farklıdır çoğu zaman
Bazı bardakların yarısı hep boştur
Bazılarının sadece yarısı ama hep doludur.

Arayışlar hüküm sürer ağlayan bulutlarda
Tatmin erişilmez diyarlarda gizlidir
En yüksek pahaya bürünür ulaşılmazlar
Cep, göbek ve kalpte bir ortaklık
Utanmazlık umutla sizli bizlidir.

Gönül bazı gölgesine meftun
Bazı hayaletlere çarpılır
Dört mevsim eskidir sırlarını
Hayranlığı gittikçe unutan bütün aynalar toplanır
Bir an gelir acımasızca kırılır...

Yüz ensesinden görmek ister izini
Teraziler kurulur eski püskü, istemeden
Kaç yanlış kaç doğruyu götürür meçhûlü
Ve derin nefesin ikizi derin nefes hırıldar
Gül doyasıya gülemeden...

Zemberek titrektir artık
Topaç baş sallamaya başlar
An, güneş tutulmasına yakalanınca çaresiz
Kopar saatin zinciri, son bir gürültü duyulur mahcup "Tak! "
Gemidedir artık sakin dalgalar...

Turgut Uzdu

. Sabah Olacak Diyorum

<center>
<img
src='http://i32.tinypic.com/166nbsy.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

SABAH OLACAK DİYORUM

Karanlığın en deli yerindeyim
Kör bir fener almışım elime
Peşindeyim.

Kayıp boraların adresini soruyorum kimsesiz rüzgârlara
Silik yüreğimin seslerini dinlerken
Lanet olsun
Bir türlü gözlerimi ıslatamayan yağmurlara diyorum.

Harabe sıcaklıklarını kokluyorum ellerimin
Bir yakın bir uzak bakışların şaşırtıyor beni
İpi kopmuş uçurtmalar gibiyim
Çılgınca dönerken
Biri tutsa diyorum.

Küskün martılar gelir mi bilmiyorum beklerken
Ölmemiş denizlerin dalgaları vursun artık kıyılarıma
Çeksin esrar perdesini yüzünden mehtap
Uzansın en uzak mesafelerden
Bütün düşüncelerimi öpsün diyorum.

Bir el, bir el uzanıp temizlesin karaları ruhumdan
Gülücüklerdeki bahar renkleri dolsun hayatıma
Kara gibi diğer renkleri de seviyorum, ilanımdır
Kurşuni pelerinini çıkarsın omuzlarından dalgalar
Açılmamış mektuplardaki ilk cümlede yeşil gibi
Ben maviyi de seviyorum diyorum.

Boğuyor diye haykırıyorum sensizliğin renkleri
Dudaklarımın hasret çektiği kelimeler boğazımda dizili
Çok zor arkadaş diyorum
Ardı ardına dualar yükseliyor her nefesimde
Hep gülümseyen dudakları olan
Göğsüme dayanmış samimi bir baş diliyorum.

Deli gömleği giysin karanlıklar korkmuyorum beklemekten
Zincirlerinden kopan hasretler yıldırılmaz benliğimi
Gözlerimin beratını verdim çiçek açmamış gölgelere
Dolanıp dursun amaçsız yarasalar gibi
Yıldızlara bakıyorum gizlice
Hangi renkte gelersen gel saçında kırmızı bir kurdeleyle
Sabah olacak biliyorum diyorum.

Turgut Uzdu

. Sahibini Arayan Aşk

Bazen bir yıldızın kuyruğunda geceye düşer aşk
Rotasız yarar bulutları
Merhametsizdir tutmaz onu hiçbir burç
Açar masalımsı bir ejderha ağzını
Mazi gider, ati gider
Sonuç korkunç

Susar şarkı kendi yalnızlığında
Umut boyun büker
Karanlığın yelelerinde havalanır heves
Şimşekler fırtınaları taşımak ister bir göğüse
Ne olur birlikte alınsın yazar hatıralar
Bir tek nefes

Ve bir sabah yahut bir beklenmez an gelir
Bir yüreğe düşer aşk
Hicran etiketli vuruşları başlar kalbin
O sensin der o benim der
Ölümüne gülümserken saniyeler tek tek
Vuslat çok çabuk biter

Kalem bir varmış bir yokmuş diye başlar
Sahibini arayan aşkı anlatır
Finişe vurduğunda zamanın galibiyet gongu
Aşk seni ağlatır
Beni ağlatır
Onu ağlatır

Turgut Uzdu

. Sakın Korkma

Sorular sorsam sana ey gece
Keder desem, hicran desem susar mısın
İnce kumlu bir kıyı gibi okşasam
Yakamozlarınla yıkanıp
Sevda desem, aşk desem coşar mısın

Bilirim bir türlü gözlerin görmez sabahı
Dokunamazsın gül yüzüne
Bu nasıl acıdır Ya Rab
Birbirinin ardından koşup da kavuşamamak
Her şafak birazcık, birazcık yaklaşmak

Meltemler haber getirir ulu orta
Duygularının gündüze rengi kırmızı
Uzatırsın elini tam tutacakken
Saatler zamanı çalar
Ayrılık vaktidir, görünmez damlalarda bir sızı, bir sızı

Nasıl da yakışır beyazla siyah
Bir de pembeliği şafağın
Salkım saçak saçlarda bahar kokusu
Ey gece, bir gece kavuşsan diyorum
Bir gece yaşasan tadını dağların ardındaki dudağın

Mavi yansımış yosunlarda koşsan
Yaramazlık yapsan usulca
Gözlerini diksen gözlerine
Seviyorum desen dokunup ışıklarına
Başını koysan dizine, uyusan masalların binlerce yıllık uykusunca

Olmaz deme sakın
Hayal et olmayacağını bilsen de
Rüzgâr ol, fırtına ol, es esebildiğince, yaşa
Kaç defa gelir ki söyle
Böyle bir sevda başa

Bırak mehtabı, yıldızlara küs desem
Oynaşmaktan vazgeç yakamozlarla
Git kavuş sevdiğine
Yüreğinden sımsıkı tut
Mutlu ol olabildiğince

Zincir şıkırtıları sarmış gökyüzünü
Hüküm verilmiş bir kez
Uzakların sevdası uzaklara mahkûm
Ey gece, ey gece
Biliyorum değişmez bir yazı alnındaki bu zulüm

Sorular sormayacağım artık ey gece
Keder demeyeceğim, hicran demeyeceğim sen sakın susma
İnce kumlu bir kıyı gibi okşasın dalgalar hep seni
Yakamozlarınla yıkandıkça haykır aşkını

Seviyorum de, seveceğim de, sakın susma, sakın korkma

Turgut Uzdu

. Sakın Üzülme

<center>

Sakın Üzülme

Uzaklara sakladın kendini
Bir türlü uzanamıyorum
Denizler duvar
Rüzgârlar dağ
Gittin gideli ellerimde sonbahar

Yanaklarına yerleştirdiğin güller yok şimdi
Sarardı yapraklar, yeşiller öldü
Yağmurlar kurudu
Karardı geceler
Mehtaba hasret döküldü.

Yürüdüğüm yollara ayak seslerin sinmiş
Kahkahaların köşe başlarında bekler
Duyar gibiyim
"Geleceğim! " der gibisin
Ne çare doğduğu gün ölür umuttan bebekler

Sen gittin gideli hüznün yerleşti yüzüme
Oysa ne güzel günleri zamana vermiştik
Şarkı tutar gibiydik
Şıyırmiştik monotonluktan hayatı
"Bu gün benim, yarın senin! " derdik.

Sen mahzunsun biliyorum, ben üzgün
Geri dönüşü olmayan yollardayız artık
Sakın üzülme, sil keşkeleri gönlünden
Baharı getirmiştik bütün mevsimlere hatırla
Ne güzel, birlikte en güzel SEN'i yaşardık.

Turgut Uzdu

. Saklanır

Ey gönlümün sultanı gönlüm
Gül içine güller saklanır
Söz ile geçse de şu ömrüm
Dil içine diller saklanır

Aşka hükmüm bir türlü olmaz
Beden yaşlı ruhum hiç solmaz
İçim تنها gezerim dolmaz
İl içine iller saklanır

Ayrılık bu göz ile bütün
Beyazlığı sıyrılmaz sütün
İzsizi yok söylenmiş Git! `in
Sel içine seller saklanır

Bilirim ki yüreğim sızlar
Boyun büker kıyıda sazlar
Böyle geçer baharlar yazlar
Yıl içine yıllar saklanır

Turgut masum gönlüdür suçlu
Yalnızlık mı? Çok sivri uçlu
Hasret uzak kıvırcık saçlı
Gel içine Gel! ler saklanır

Turgut Uzdu

. Saklanmış Arzular

Uzaklarda tütüyor dumanlar
Tabaklara bölünmüş sabahlar yüreğimde
Yürek sıcaklığında çaylardan yükselen buhar
Benimki hasret sadece
Biliyorum vuslata daha çok var.

Sabahı yaşamak seninle akşamdan kalma
Gönül sarhoşluğunun yansıdığı mehtapta yüzmek
Bir esintiye binip sessizce
Sakladığım arzularımı alıp
Yüreğine süzölmek.

Göçmen kuşlar döner her mevsim
Gönlüyle yaptığı ilk yuvasına
Gül dallarını toplayıp yuva yapmak isterdim
Kulaklarında bülbül şarkıları
Göğsünün tam ortasına.

Gücüm yetmiyor tutup çekeyim yolları
Ucunda gülümsemen olsun
Yürek sıcaklığına mağlup güneşler göndereyim gününe
Saçlarına dokunsun parmaklarım olup
Samanyolu'nu serpmek istiyorum gözlerine
En parlak ışıklar doluşsun

Vuslatı bu kadar uzatan felek
Sen de dilerim ayrı kalırsın arzularından bir bir
Yıkılır sarayların köşklerin
Dökölür dudaklarının kıvrımlarından
Bir türlü vazgeçemediğın kibir

Turgut Uzdu

. Salkım Saçak

<center>
<img
src='http://i43.tinypic.com/dpy6ih.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

SALKIM SAÇAK

Gecenin bir yerine düşersin salkım saçak
Gözlerimi kaplarsın ufuklarınca
Karanlığın dudakları şarkımızı haykırır
Kendinden geçer, mahmurlaşır bakışlarım
Şafağın kızılığında asılı kalır.

Bütün gün sen olursun önümde yürüyen
Sen gidersin, ben giderim
Takılır ardına bütün duygularım
Bir türlü biz gidemeyiz
Ayyuka ulaştırır feryadını seninle olamayan uykularım

"Kızıl gonca güller"'e dokunur parmağım
Tatlı bir ten gibi okşarım
Sıcak bir gül kokusu sarar beynimi
Bir gün dışında silerim yılı
Ben hep o baharı yaşarım.

Bir öpücük kondurur sessizlik dudağına
Yüreğim orda kalır, ben kalamam
Akşam kızılığına vurgundur arayışlarım
Bir beyaz bulut getirir seni bana
Hatıralar ısıtırken sensizliğimi
her köşe seni arar yana yana.

Bütün saniyelere aynı resim asılır
Sen yaşarsın bütün anlarda
Bükük boynumla seni seyredirim
Dün gibi yeniden filizlenir umudum
Sen düşersin salkım saçak yine, bilirim.

Turgut Uzdu

. Sana Dokunmak

<center>
<img
src='http://i44.tinypic.com/ddf0gh.gif' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

Orda mısın,
İçten içe bazı geceler yahut sabah erken
Gelse diyor musun
Burada olsa diyor musun
Bazen uzaklara dalıp dalıp
Beni okşuyor musun sıcacık ellerinle
Başımı dizine koyup
Saçlarımı tararken parmakların
Seviyorum diyor musun?

Kuzeydeki en parlak yıldızı hatırlıyor musun
Üşenmez gözlerine düşerdi
Dinle bak, duyuyor musun
Bizi dinleyen şarkılar
Her gece bizi söylerdi.

Yollara durup durup takılıyor mu bakışların
Güneşin en derin maviye kavuşmak istediği gibi
Beni istiyor musun?
Çıldırırdı gamzelerinde eskiden
Yine kahkahaların zincirlerini kırıyor musun?

Soğuk gecelerde ateş olurdun
Avuçların tutuşurdu mısralarımdan
Tutuştururdun
Hâlâ yanıyor musun?

Ne güzel şeydi
Kırpiklerinin ardına sakladığın ışıklarda yüzmek
Mehtabı seninle seyretmek
Elini tutmak yok mu hele elini tutmak
İşte o kadar yaşarım
İşte o kadar yaşarım
Kaç ömre bedel bilsem sana dokunmak...

Turgut Uzdu

. Sana geliyorum I

Otobüsler vardı rüyamda
Bir terminaldeyim
Sırtımda heyecanım
Yüreğimde sevinç

Kalabalığı dinliyorum
Anlamsız sesler saldırıyor kulağıma
Gözlerim gözlerine yolcu

Veda öpücüğü gidiyor bir sevgiliden diğerine
Bavullarda henüz adı konmamış hatıralar
Ayakların çoğu isteksiz benimkilerin inadına
Anons yankılanıyor yüksek duvarlarda
Ayrılık otobüsü hareket etmek üzere

Vuslat otobüsünü bekliyorum
Seni düşündüğüm gecelerin sonuna bir var
Gül kokusu saçlarında eseceğim
Avuçlarımda bahar şarkısı

Eski sayfaların yanına bir sayfa daha açtım
Yeni hatırlara dönecek tekerler
Her satırına bir tutam bakış koyacağım
Avuçlarım sıcak
Yanağını okşayacağım

Korna seslerine gözyaşları damlıyor
Bazı bakışlarda gitme feryatları
Ayrılmak istemeyen eller
Neden diyorum hayat bu cevabından önce
Çaresizliğimi büküyorum beynimde
Susuyorum

Sevinç çığlıklarımı gizledim yabancı bakışlardan
Az sonra sana bir teker dönüşü daha yakınım inan
Kıvrımlı yollara tebessümlerini sermişsin
Gülümsüyorum

Sarhoşum
İçmedim ama başım dönüyor
Vuslat otobüsünün anonsu duvarları yalıyor
Zıplamak istiyorum
Seke seke koşmak, etrafımda dönmek istiyorum
Deli mi bu derler mi
Desinler
Ama yine de sevincimi yüreğimde yaşıyorum
Sana geliyorum ey sevgili
Gönderdiğin yere geliyorum

Turgut Uzdu

. Sandıklarımız

Ne de kolay olmazları olur yapmak
Tutamıyorsan elini koy rüyana
İstedığın mevsimde dolaş, istediğin sahilde şarkı söyle
Seviyorum diyorsan yapacak tek şey var, iste!
Sonra da bir gece boyu sarıl hülyana

Hem istiyor hem görüyorsan uykunda
Yalan gerçek adı aşk olur
Kulaklarında bir müzik, gözlerine bakıyorsan
Dudaklarına dokunmuşsa kelimeler seviyorum diye
Bunun adı meşk olur

İçi boş bir duygu aşk
Biçer biçer giydirmeye çalışırız
Nadiren tam otursa da diktiklerimiz
Çoğu zaman ya dar gelir ya bol
Üzülür ağlarız lakin sonunda alışırız

Şarkılara kendimizi montajlarız nazikçe
Kaldırıma döner hayatımız
Gidenler gelenler gidenler
Bir türlü durmayı bilmez
En büyük heyecanımızla "Bu! " sandıklarımız

Turgut Uzdu

. Sanduka

Gecenin karanlığına saklı gölgeler
Ne hükmü vardır ışığa, ne tahammülü
Aç kurt sürüsüne vurgun tüm düşünceler
Bir yalnız akşamüstünün eski eylülü

Yaşlı kafa kâğıdına sendrom sarılmış
Kalabalığınca yalnız bütün yıldızlar
Hayalsizlikte ümitler aranır olmuş
Pınar başında bekleyen hayali kızlar

Bitti sayılan hüzünde tek renge gidiş
Ufku siyaha boyalı yollarda ölüm
Alınmış verilmişle sessiz bitiriş
Her günü farklı bir insan sırda gördüğüm

Dedim gonca misaliyiz, başka şans hiç yok
Bir kez ve şafakta açar, tekrar açılmaz
Sonbaharı kadar solgun, sırt pek, karın tok
Toprağın çağrısı kesin ne çare kaçılmaz.

Yokluk varlığa müsavi, varlık yokluğa
Gündüz gecenin âşığı, sevda vuslatsız
Anlamsız savaş nefesle, n'olacaksa
Ve yolculuk sandukayla atsız pusatsız.

Turgut Uzdu

. Sansürlü Geceler

İsterdim ki sen yırtasın şu kapkara perdeyi
Mutluluğunun ışıkları doldursun her yanı
Ben çıkayım gölgelerden
Sen çıkasın
Papatyalar serpelim bütün saatlere gülümseyen
Her yaprağında seviyorum diyen beyazlar

Kapatıyorum gözlerimi
Bir beden daha çıkıyor benden
Koparıp sansürünü gecenin bir uçtan diğerine
Sana koşuyor engelsiz
Saçların
Kokusu kaplamış gökyüzünü
Uçuyorum kıvrımlarında
Her yanda bahar
Gül topluyorum
Aralarına en beyazından papatyalar
Sana sunuyorum

Gülümse diyorum, kalsın yüzünde öylece
Atıyorum hasreti, hüznü yüreğinden
Tıka basa mutluluk dolduruyorum
Bir kahvaltı masası bu
Tam karşında oturuyorum

İrkiliyorum birden
Uzaniyor gecenin tam ortasından çirkin bir el
Çekiyor yüreğimi
Ama ben rüyada yaşamak istiyorum
Diyeceğim demesine de
Dilim kelepçeli
Diyemiyorum

Bir kaçamaklık yırtılıyor sansür
Süre doluyor anında
Saniye bitiyor

Her gecenin kapkara perdesi gözlerimde
Sen yoksun yine
Hasretimi boyuyorum duvarlara
Aynalarda gülümseyişin
Gülümsüyorum
Bir yalancı ben duruyor karşında
Aslında inanma
Hıçkırığı gülümsemeyle kapattım
Aynaları kandırıyorum
Çünkü ben yansımalarımınım

Turgut Uzdu

. Sarı Uçurtma

Sarıydı bulduğum naylon
Uç de çita yalvar yakar aldığım marangozdan
Uçurtması kopmuşlardan aldığım naylon ipler
Ve kuyruğu
Okunmuş gazete kâğıdından

Çocukluğumu ucuna bağlamışım bilmeden
Yarınlardan habersiz sallanıp durur
Bazen direnir rüzgârlara
Bazen taklalar atar çığınca
Gökyüzünde olduğunu unuttur

Ne açlık bilir ne tokluk
Çocukça bir neşe süzülüşünde
En kıymetli varlığım
Yüreğimi taşırdım uçtukça nazlı nazlı
Yüzüme yerleştirdiğim her gülüşümde

Aşkı tanımadığım, ayrılığı bilmediğim zamandı
Ne ihanetler vardı hayatımda ne gidişler
Koşuşturmakta sebepsiz her yerde
Sadece bir dünyam vardı
O da uçurtmam kadardı

Gözlerde yıldızları görmemiştim
Gülümsemelerin anlamını bilmezdim
Sevmeye uzaktım sevmek kadar
Çocuktum
Ne pencerede ne kapıda, yüreğimi beklemezdim

Bedenim büyümüş şimdi
Rüzgârların anlamı değişti artık
Ya bir saç kokusu getirir uzaklardan
Ya tutar yüreğimi uzaklara götürür
Adı ayrılıktır meltemin üstelik her rüzgârlık

Türküler türküydü o zamanlar, şarkılar şarkı
Şimdi gözyaşlarım var her notasında
Gel değişlerinde tutuşup yanan benim
Ne çabuk geçti zaman
Sarı uçurtmanın ardında gülümseyen ben miydim

Yine yapsam diyorum sarı bir uçurtma
Koşsam ardından unutup dünyayı
Bir yaramaz arı iğnesinden kaçsam uzaklara
Ve ne olurdu tekrar yaşasam
Uyanırken gördüğüm o rüyayı

Unutsam aynalara bakmayı
Her gün ölüme biraz daha yaklaşmayı
Hayatı sevmekten vazgeçmesem
Ters akıtıp zamanı

Ne olurdu başarsaydım bir ömür çocuk kalmayı

Sadece bir dünyam vardı
Hepsi hepsi uçurtmam kadardı...

Turgut Uzdu

. Say

<center>

SAY

Şerin bir rüzgâr gezinirse saçında
Ürperme ne olur ellerim say
Kaldırıp başını gökyüzünde gezin
Yıldızlar okşasın seni
Gözlerim say

Her gece mehtabı seyret
Bütün yakamozları ben yollarım say
Çapkın bir rüzgâr bulaşsın izin ver eteklerine
Belini sarmak isteyen
Kollarım say

Akşamsefaları açsın bahçelerde
Her birinde seni kokladım say
Derin bir nefes çek
Tek iken son baharım
Çokladım say

Dün oldu artık rengârenk boyadığım saatler
İlk ve son defa yaşadığım aşkım say
Hani en yanık nağmeler dökülür ya kulaklarına
Seç birini hatırım için
Şarkım say

Başını koy yastığa yumuşakça
Gördüğün rüyadayım say
Bir gün elbet yolu düşer buralara de
Yanağını yanağıma koy
Yanıdayım say

Boş ver ayrılıkları, olduğu yerde dursun
Uzat elini tut, olmayacak bir hayali yaşadık say
Tadılmaz derler ya tekrar bir defalık baharlar için
İnadına, inadına ömrümüzde bir kez
Tatmayı başardık say
Başardık say...

Turgut Uzdu

. Seçme Şansı

İlk tebessümün izi kalmış dudaklarımda
Ellerim kelepçelenmiş
Her yönden esmiş rüzgârlar
Savrulmuşum
Güneşte yanmış
Mehtapta kavrulmuşum

Gül beğenmişim beyazımsı
Dikenleri batmış
Bülbül demişim
Şarkısı yalanmış
Geceyi sevmişim sessizliğinde
Kızıla boyamış güneş ufku

Sağa bakmışım çaktırmadan
Sol çıkagelmiş
Bir yön var sanmışım
Yön içinde yön bulunmuş
Bir kahve sevmişim
O da ben gibi kavrulmuş

Bir göz beğenmişim diğeri kıskanmış
Tuttuğum eli öteki itmiş
Attığım adımın ardında hep bir adım daha var
Her köşe başında karşıma çıkan
Tepesi hiçten kocaman dağlar

İsyanıma fiziğin koyduğu engeller
Kimya gülümsüyor sırtını dönüp
Hukuk masayı yumrukluyor habire
Değirmen çarkına zımbalanmış bir hayat
Su soğuk

Yağma ey yağmur olur olmaz yere
Ellerimi kaldırdım, teslimim
Dudaklarımda hala ilk gülümsemem
Boynum bükük
Seçme şansım mı var söylesene
Ben kimim?

Turgut Uzdu

. Sen

<center>

SEN

Gözlerin yıldızları giyerdi geceler boyu
Gündüze taşınırdı ışıkları
Sevdaları saklayıp bebeğine bakardın
Kıskandırırdın âşıkları
Rüzgâr adımlarına uygun eserdi
Çiçekler sana özenir, saçların kokardı
Bütün mevsimler inanmazsın
Seninle bahardı.

Karın beyazı sendin
Papatyanın sarısı
Denizde neşeli çığlıklardın
Mehtaba ay
Gökyüzüne yıldızdın
Sen göğsümde sakladığım
Dost yürekli kızdın.

Güller hatıralarla dolu
Kokunu özlüyorum her bahar.

Heyecanımdın
Dizlerimde titreme
Damarlarımda hızın durmadan artan
Ateştin alevdin
Yaklaştıkça yanar uzaklaştıkça sönerdin.

Gözlerime yağmur düşse gözlerin ıslanırdı
Mavi gökyüzüm kapansa, bulutlar grileşse
Yüzün ekşirdi, üşürdün
Hava açsa ruhumda çocuklar gibi zıplar, gülüşürdün.

Zaman alıp götürdü bir şeyleri
Bir şeyleri yetim bıraktı
Seni götürdü
Beni götürdü
Bizi götürdü.
Düşünüyorum da biz kimi sevdik
Birbirimize mi
Kendimize mi "Seviyorum! " dedik?

...
Hey gidi Paris hey gidi Helen
Sizinki de böyle bir hikâye olsa mıydı
Aniden biten.

Turgut Uzdu

. Sen Beni Tanımazsın

Sen beni tanımazsın güzelim
Ben ıssız limanların çocuğuyum
Kızgın dalgalar arkadaşım gündüz gece
Martılar dert ortağım
Sen beni tanımazsın güzelim
Hangi karlı dağlardan geldim bilmezsin
Çıkarmazsan karabasan gözlüğünü
Nasıl sevdiğimi göremezsin

Sen beni tanımazsın güzelim
Yüreğim kaç ülke büyüklüğünde
Güneş hiç batmaz
Yüreğini açmazsan gezemezsin içinde
Hep sıcaktır kuş yuvaları
Bülbüller susmaz, güller solmaz

Sen beni tanımazsın güzelim
Kelimelerime dokunmazsın
Onlar ki içimin aynasıdır
Saçını tararken görürsün baksan
Acı yılları sayarken görürsün
Ama sen bakmazsın güzelim
İlman diyarlar mekanın
Ne yanarsın ne yakarsın
Etrafını hep aynı renkle boyar
Boyadığın renkle bakarsın

Sen beni tanımazsın güzelim
Sen çık aynı renk boyalarla hayatını süsle
Uyduruktan çiçekler döşe bir günlük
Aynı yastığa koy başını her gece
Aynı rüyayı gör
Beni duydun say
Beni görmedin say
Sen beni tanımazsın güzelim
Tanımazsın...

Turgut Uzdu

. Sen Bir Tanemsin

Sen Bir Tanemsin
Yeniden yaşattın son baharımı
Canımsın, gülümsün, sen bir tanemsin
Filizler bürüdü şu son yarımı
Canımsın, gülümsün, sen bir tanemsin

Bekledim sen yokken seni severek
Geldin ya nihayet gülümseyerek
Görünce fırladı yerinden yürek
Canımsın, gülümsün, sen bir tanemsin

Çöller kaplamıştı dört bir yanımı
Rabbe yalvarmışım al şu canımı
Hayata boyadın ruhsuz kanımı
Canımsın, gülümsün, sen bir tanemsin

Karanlık gecemin ışığı oldun
En kötü günümde yüreğim buldun
Şafaklara kadar ruhuma doldun
Canımsın, gülümsün, sen bir tanemsin

Muhtaçtım seninle dolu o ana
Şarkımı adadım yürekten sana
Hediye ettin ya bu aşkı bana
Canımsın, gülümsün, sen bir tanemsin
Turgut Uzdu

Turgut Uzdu

. Sen Bu Kelimelere Bakarken

<center>
<img
src='http://i44.tinypic.com/2mo8tau.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

Sen Bu Kelimelere Bakarken

Sen bu kelimelere bakarken
Biliyorsun çok uzaklardayım

Yağmur yağıyor buralara
Utanmaz şimşekler çakıyor ha bire
Bilemezsin
Pencereden bakan gözlerim dağlardan atlayıp
Gizlice bir köşeden sana nasıl bakıyor.

Elimi ıslatan damla eline de damlar mı diyorum
Oralara gelse, kaçır mısın gönderdiğim damlalardan
Bilmiyorum
İtiraf edemediğim bir tek şey var
Gözlerimin bile beni ıslatmasını sırf senin için seviyorum.

Sen bu kelimelere bakarken
Biliyorsun çok uzaklardayım

Bir pazarcının megafonu kelimeleri boğuyor
Seni düşünüyor mısralarım
Beyaza hasret kaçınıcı gecedir bu sarıyor yatağımı
Siyahları yırtıp atıyorum her şafak
Gülümsemeni arıyor bakışlarım.

Yağmur yağıyor buralara
Şahibi belirsiz kızgınlığım gökyüzünü tarıyor
İnsaf et artık
Güneş bile arada başını bulutların arasına sokup
Ümitsizce seni arıyor.

Sen bu kelimelere bakarken
Biliyorsun çok uzaklardayım

Turgut Uzdu

. Sen de Gitme

SEN DE GİTME

Baharlar gitti ömrümden mahzun bırakıp
Sen de gitme, gönlüm senin, kal istediğin yerde
Zaten rüzgârlar yonttu alabildiğince acımasız
Sen de gitme, dayanamam bu defa
Bak yüreğim gül yaprağı narinliğinde

Hüznüm yapışmaya hazır
Tam ucunda bekliyor gözlerimin
Gidersen kaybolurum, vurulurum kaçınıcı defa, kahrolurum
Kırarım aynalardaki bütün zamanları
Gitme, üzmeye hakkın yok ne beni ne hatırları

Kamburlaştı sırtım ayrılıkları taşımaktan
Beklemekten kaçtım da gözlerime seni yerleştirdim
Yoruldu inandıktan bir tanem artık yoruldu
Masumiyetine acı sevdamin
Gitme, ben hep çok sevdiklerimden kovuldu

Hülyalarımın dudaklarına dokunuyor hatıralarım
Saçlarında dolaşırken mutluyum
Sen de gitme bir tanem, sen de gitme
Sarsıntılarımdayısın, sakinliğimdesin
Hücrelerimdesin, her hücremde senle doluyum

Sen de gitme bir tanem, gönlüm senin kal istediğin yerde
Tahammülün son durağındayım artık
Gelen olmaz
Bulan olmaz
Bil ki gidersen eştiğin mezarımdayım artık
Eştiğin mezarımdayım...

Turgut Uzdu

. Sen Düşer

Bilir misin her yağmurda gökyüzüne bakarım
Bir sen düşer gözlerime, bir o kadar sen düşer

Rüzgârlar eser isim isim
En kuru yaprak ben, savrulurum
Bazen bir ateş sarar avuçlarımı
Çaripleşir her şey
Üşürken kavrulurum

Gecenin adını mehtap yaparım
Esenin adı meltem
Yürümek arzusu sarar ruhumu
İşsiz yollarda ayak izleri hep olur
Önlerinde gülümsemem

Frekanslar karışır beynimde
Bir yürek sesi duyulur
Vefakâr hayalim kalkar boş koltuğundan
Gözlere şimşekler çakarken bir yüz
Sessizce boş koltuğa oturur

Sıcaklığına dokunmak ister avuçlarım
Yaşamak ister
Sahipsiz bir tirattan çaldım ya bir maske
Unutur sahte tebessümü
Bilmem neden ağlamak ister

Es ey rüzgâr serinlet bağrımı
Alevisiz yangınlar ya coşsun, ya küçülsün
Sınırlar kalksın artık
Çorak ellerimden gönlüme yön bulup
Olabilmişince yağmur dökülsün

Zamansız bir zamanda ben olayım ne olur
Bütün bahçelere iyi ki'ler serpeyim
Bıktım seyretmekten hayatı
Ne kaldı ki şunun şurasında
Bırak, bırak sahaya ineyim

Savaş içimde
Yokluğun varlığın gibi
Galip mi dersiniz
Herkes yüreğine mahkûm, yüreğine zincirli

Bilir misin her yağmurda gökyüzüne bakarım
Bir sen düşer gözlerime,
Gözlerimden bir o kadar sen düşer

Turgut Uzdu

. Sen Gibi Ol

Boş vermişim sanıyorsun hayatı
Acıları yırtıp atmışım
Bilmezsın bir ömürde
Kaç gece mutlu yatmışım

Umursamaz diyorsun dertleri
Ayrılıkları unutup gider yoluna
Oysa bilmezsın dudaklarımdaki tebessümlerin isyanını
Hasrete inat
Beklemeye inat
Direnc abidesi gibi dikilip
Gölgesine sakladığını bilemezsın gözyaşlarını

Keşke öyle olsaydım diyorsun belki içinden
Sakın ha düşünme bile bunu
Vahasız çöllerde aranmayı bilmezsın
Kendi yüreğinin ateşinde bir yürek olup
Yanmayı bilmezsın
Beklemeyi bilmezsın
Ağlamayı bilmezsın

Gözlerindeki ışıklar mutlu deme sakın
Nefes alışımaya bakıp
Hâlâ umutlu deme
Shakespeare'nin mısralarından çıkma maskelerle
Aynalarda nasıl dolaştığımı bilemezsın
Her gece kaç dağ yardığımı
Bir türlü susuzluğumu gideremediğimi bilemezsın
Aldanma prizmada gördüklerine
Görmediğin ıstırap renklerini yok sayma
Boş ver ben gibi olmayı
Akıllı ol bir tanem
Sen, sen gibi ol

Turgut Uzdu

. Sen Gittin Gideli

<center>

SEN GİTTİN GİDELİ

Gönlüm gül bahçesine dönmüştü

Coşmuştu her renk

Bir başka kokmuştu hanımelleri

Dallar kurudu, soldu bütün çiçekler

Yeşiller yırtıldı sen gittin gideli.

Demişlerdi ki işte baharın

Koş, oyna doya doya

Her yan çimenlik, kuzular sürmeli

Çöle döndü dünya, öldü vahalar

Bülbüller yakıldı sen gittin gideli.

Notalar vardı aşkı anlatan

Şiirler sevdasını yazardı

Gözbebekleri yıldızlaşırды geceleri

Sakladı her hatırayı günün yarısı

Karalara takıldı sen gittin gideli.

Çarpmayı öğrenmişti yürekler

Ávuçlar ısınmayı

Saçlara en tatlı rüzgârlar değerdi

"Dur! " dedi bir ses güzelliklerin tümüne

Suratlar asıldı sen gittin gideli.

Sokaklar üzgün sisleri taşır oldu

Ne bir meltem esti

Ne de bir şarkı çaldı neşeli

Meyhaneler boşaldı, sazlar sustu

Mızrap kırıldı sen gittin gideli.

Turgut Uzdu

. Sen Hiç Sevgili

Sen hiç sevdin mi
Severek sevildin mi
Tuttuğun elinin yüreğini yaktığını hissettin mi sevgili
Gel dedin mi hiç yahut gitme dedin mi hiç
Gözlerine bakıp gülümsedin mi

Saçlarını kokladın mı gizlice onun diye
Kendi avucunu yüzünde gezdirdin mi
Ah çektin mi sen hiç olur olmaz yere
Derin derin iç çektin mi
Gözlerini kapadığında onu, açtığında onsuzluğu gördün mü hiç sevgili

Masallar söyledin mi kendi kendine hiç
Yarın gelecek dedin mi sevgili, dedin mi
Sabahlara kadar kendini kandırıp inandırdın mı
Binlerce yalan söyledin mi kendine
Sonra da yalanların arkasında bekledin mi sevgili, bekledin mi

Maziye sıkıştın mı hiç geleceğe bakıp
Dünü tutup en yakın ucundan yarına yerleştirdin mi sevgili
Gülerken ağladın mı hiç, ağlarken güldüğün gibi
Nedenlerin arasında yolunu kaybettiğin oldu mu hiç
Ben kimim, neredeyim dedin mi hiç sevgili

Seni seveni sevdin mi hiç, sevdin mi
Severek sevildin mi
Tuttuğun elinin yüreğini yaktığını hissettin mi sevgili
Gel dedin mi hiç yahut gitme dedin mi hiç
Gözlerine bakıp gülümsedin mi
Gülümsettin mi sevgili, gülümsettin mi

Turgut Uzdu

. Sen Kadar Sevdim

Sen Kadar Sevdim

Bakışlarınla ciğerlerimi doldurmak istiyorum
Tek bir hasret gülü yüreğimden uzanan
Sakın soldurma ey sevgili
Şafakları gözlerimdir çiğler serpen
Dudaklarına dokunsam diyen, ey sevgili

Ayrılığımın kırıp geçtiği bin parçaydım
Filizlerim gözlerinde can buldu ey sevgili
Yeni açılar kazandı göz hizam
Sevgini sevdim
Hüznüm sayende gömüldü ey sevgili

Ne mağlubum ne galibim bu kör döğüşte
Seni taşıyor sol tarafım gecelerden sabaha ey sevgili
Bir yanım ecinnilerin hışmında hüznü yaşıyor
Diğer yanım tebessümünü yakalıyor bir hışımla
Kokluyor şafaklarımda ey sevgili

Maviyi sermeden yıldızları seyrediyorum, gözlerin gökyüzüm
Hülyalarımı şekillendiren bulutlara vurgunum ey sevgili
Tek kendime nazım geçiyor seni sevdikçe
Saydığım günleri tekrar sayıyorum her uzatışta ellerimi
Aldırmıyorum şimşeklere, sen yokken ben hep durgunum ey sevgili

Masal kitaplarından çıkarıp getirdim sevdamı
Beyazdan beyaz, yalansızın en hasından ey sevgili
Saç kokusunu unutamadım ciğerlerimde
Dudaklarının dokunuşu dururken dudaklarımda
Ayrılığı söküp atamıyorum libasından ey sevgili

Sabırımı, bekleyişimi koydum adımlarıma
Saniyelerde seni sayıyorum ey sevgili
Medusanın gözlerinde taş kestim dünyayı
Bilmemen mümkün değil
Seni sen kadar seviyorum ey sevgili

Turgut Uzdu

. Sen Mutlu Ol

Bitti artık dedi adam, yerinden doğruldu. Bir word sayfası açtı. Yeni bir şiire başlayacaktı. Ama hâlâ silememişti gözkapaklarındaki resmi. Birkaç defa gözlerini açıp kapadı. Hüzün gözler hâlâ orada duruyordu. İçini çekti... Acı acı gülümsedi. "Ne olur mutlu ol! " dedi içinden. Benimle olman şart değil. Ama mutlu ol... Parmakları tuşlara uzandı, içi de dışı da buz gibiydi. Isınmak istercesine parmakları tuşlara dokunuverdi:

Yollar, yollar ayrıldı bir kez
Sen yoluna git hüzün gözlüm ben de yoluma
Sev yüreğinin sevdiğini
Yanında yürü hep ayrılma
Sevdikçe sevilirsin
Ne olur
Ne olur beni kırdığın gibi onu kırma...
Bak ben gönlümün yalnızlığına gömüldüm yine
Üzerimde hatıralar...
Gözlerin iki taş
Bana kalan arasında bir mezar...
Sen yoluna git hüzün gözlüm, ben de yoluma
Sevdânın büyüğünü tanımamış yüreğin dilerim tanır
Belki bir gün hatırlarsın
Yıldızlara bakarken hüzünlü gözlerin
Döktüğü yalancı yaşlardan utanır...
Gece ne kadar uzarsa uzasın
Yalnızlığım tüm geceyi isterse siyaha boyasın
Ben bu dünyayı neyleyim
Al hepsi senin olsun, hepsi sana kalsın...
Pembe ve beyaz çiçekler büyüt
Kime istersen ver, koklasın
Bir tek şey isterim senden
Ne olur
Ne olur gözlerin hep mutlu baksın...

Dudaklarını büzdü adam, şiirini kaydetmedi bile. Başını sağa sola salladı. Üşümüştü. "Yüreğim hiç bu kadar üşümemişti! " dedi. "Bu dünyada kimler nelere mahkûmdu acaba. Üşümelere mahkûm olmak da benim kaderimmiş! " dedi. Kalkıp yerinden saat tam on ikiyi gösterdiğinde, pencereden yıldızlara baktı. Sanki bütün yıldızlar adamın yalnız gönlüne ağlıyor, ıslak gözlerini kırıpştırıyordu.

Turgut Uzdu

. Sen Olmazsan

Kulaklarım için çınlama saati
Yine arayışı başlayacak sokaklarda kendimi
Yanan lambalara sen diyeceğim
Işıkların en cılızına ben
Geri dönüşü yok bakışların
Işıklı her lambaya doğru yürüyeceğim

Yüreğimi sereceğim her defasında altına
Isınsın diyeceğim
Hayalimde gül yaprağı yanağına dokunacağım
Belki koşturacak beni
Olsun! İnadına koşacağım

Sevmediğim zaman yok işin gerçeği
Ne olur ne olmaz diyerek
İnan bütün zamanlarda seveceğim
Kıbar bir tebessümü bulup
Öpeceğim, öpeceğim

Işığım
Sen olmazsan gölgemle birlikte nasıl yürürüm
Gözlerini görmemiş olsam
Kararır dünyam
Bir yokluğun peşinde sürünürüm, sürünürüm

Yokluğunu sildim bütün mehtaplardan
Her birine gözlerini koyduğum yakamozları seyrediyorum
Kırk çalgılı bir müziğin ilk notasındayım
Sana seni yazıyorum aslında
Beni sorma
Başlangıcını ve sonunu sildiğim bir sokak bu
Tam ortasındayım
Tam ortasındayım

Bazen bir yaprağın peşine takılırım yarı solmuş
O yaprak olurum
Kazma kürek elimde yıkarım dünyayı
En altta kıvranır ruhum
Beni unuturum, kaybolurum da
Bir sen unutulmazsın
Bir de bakışların

Bak seni anınca da kulaklarım çınıyor
Sende de ben mi varım acaba
Beni mi düşünüyorum
Yüreğimde sıcaklığın var ya
Artık üşümüyorum
En küçük boşluğa bile düşerdim eskiden
İyi ki varsın
İyi ki varsın
Artık düşmüyorum
Hiç, ama hiç düşmüyorum

Turgut Uzdu

. Sen Varsan

Geceler uzamazdı varlığında
Siyahı kovardı bakışların
Beyaz nasıl yakışırdı yanaklarına
Hasreti öperdim yumuşak ve sıcak
Sarılırdım bir hayal dudaklarına

Diz çökerdi rüyalar
Gerçeğe kırardık hayalleri teker teker
Bazı maviye boyardık gökyüzünü, bazı pembeye
Notalar raksına başlardı ayak seslerinde
Bir perinin sihirli çubuğunu arardık çoğu zaman
Dalgalar heyecanın doruk noktasına ulaşırdı
Kaf Dağı'nın martıları kanat çırpar
Öpücük taşırdı kıyıda kıyıya

Zıtlık ortaya çıkardı tembelce
Gül mevsimi başlardı yanaklarda
Güneş patlamalarına kadar sürerdi esinti
Yelkenler şişerdi
Ufuklar yaklaşırdı her saniye
Uzun yolları işaret ederken haykırırdı parmaklar
"Haydi! "

Filizler büyürdü her gece
Hülyalar boyu olurdu

Çöl mevsimleri doğdu şafaklara artık
Ne yeşil yeşile benziyor artık
Ne mavi maviye
Patikalara bile razıydım
Heyelanlara uğradı yollar
Seni yazardı mısralarım
Her sözde seni bulurdum
Pusulası kırık bir yelkenlideyim şimdi
Rotam rüzgârlara endeksli
Sen varsan ben vardım
Yoksun
Ben yağum
Unuturum sanmıştım, yanılmışım
Bir kibrit eczasıymışım
Söndüm
Unutuldu...

Turgut Uzdu

. Sen Varsın

Hep gölgeleri kovalamıştım düne kadar
Yanık türküler kulaklarımı delerdi
Bir rüzgâr nerden geldiyse ruhumu okşadı
Gülmeye susamış gözlerim takılıp bakışlarına
İnanılmaz bir şey bu
Gülümsedi

Hangi baharın kokularıyla haşır neşirsin
Yanaklarını kim boyadı pembeye
Neden kıvrım kıvrım saçların
Gözlerin neden benziyor söyle
Hasretiyle yatıp kalktığım gecelere

Dizlerim şaşkın
Dizlerim titrek
Yılların yalnızlığı yapışmış ellerimi tuttun
Birikmiş bütün hasretimi
Silip attın ellerimden gülümseyerek

Gamzende sakladığın kahkahaların alıp götürüyor beni
Neredeyim, kimim, kayboluyorum
Sildim eski bütün sayfalardan resmimi
Sen varsın artık
Yeni bir ben oluyorum

Beni bana bırakma sakın, hep yanımda ol
Kimsesiz gecelerin hasret dolu çukurlarına atma
Başını göğsüme koy
Tut ellerimden
Ne olur bir gece bile bensiz yatma

Turgut Uzdu

. Seni Bekliyorum

Tam yarısından böldüğümüz geceler vardı ya
Saniyeler amansızca yarıştı kendisiyle
Şafakla arası bir ömür kadardı ya
Yürek atışları başlardı
Hatırlar mısın bir müziğin oynak sesiyle.
Hayaller dizilirdi sıra sıra önümüze
El uzatırdık tutamazdık
Camdan denizler girerdi aramıza
El uzatırdık
Bir türlü tutuşamazdık
Olsun derdik de mutluluğumuzu yarınlara hapsederdik
Gülerdik, oynardık, koşardık
Bazen bir ağacın altına uzanır bulutları seyrederdik
Bazen bir sahile sofra kurup
Ellerimizden sıcak çaylar içerdik
Bir dalga gelirdi ya hani
Bir türlü ıslatamazdı ayaklarını
Bir meltem borayı okşardı
Saçların dağılırdı
Her gece yarısı hatırlar mısın
En parlak yıldızlar gözlerimize koşardı
Gülümsemek nasıl yakışırdı dudaklarına
Gözlerin kahkahalar atardı
Bazen gecenin mavisi yansırıdı yüzüne
Bazen pembeler gezinirdi yanaklarında
Sessizliği gözlerime takıp en kalın sensizlik mercekleriyle
Uzak diyarların uzak kokularını okşardım...
Yere düşen her yaprak beni götürüyor şimdi
Yoksun ya hani
Gelmedin ya, gelemedin ya
Ben o yapraklardayım şimdi
Seni bekliyorum.

Turgut Uzdu

. Seni G6rmek

Seni hatırlarım geceleri
G6zlerindeki yıldızlar gelir aklıma
Yıldız olurum
Lavlar dolaşır damarlarımda
Yumuşaklığın gibi
Beyaz bir bulut olurum.

Şafaklarda sen olursun
Sana yaklaşan ayak sesiyimdir artık
Güneşin doğuşuna yapışır adımlarım
Ve seni görürüm
Bakışını yakalayınca kadar beklerim
İşte o an
İşte o an bir tebessümün en içtenine hasret
Gülümser gözbebeklerim.

Yıldırımlar düşer beynime
Şimşekler çakar
Çarklar dönmez, zaman durur
Bütün baharı içine saklamış gibi
Kokun hiç gitmez
O günden beri yanımda durur.

Ne çare geceyi tanımadı el ele tutuşan bakışlarımız
Bir kahvaltılık andı sanki
Soğuk bir mazim vardı
Kıvılcımlar doldu
Damarlarım yandı sanki

Ve günü yarıladı güneş
Sustum
Adımlarımın yönü değişti
Görmüştüm ya seni
Mutluydum.

Turgut Uzdu

. Seni Koklamak

Bu sabah sen kokuyordu balkon
Sen açıyordu çiçekler
Maviliği sen kadar uzaktı gökyüzünün
Yüreğim sen kadar yakın

Şarkılar seni söylüyordu
Notalarda sen vardın bu sabah
Ellerim terliyordu sıcaklığında
Üşümüyordum
Oysa yoktun yanımda

Balkon demirinin önünde miydin arkasında mı anlayamadım
Beyaz bulutlar sen çiziyordu
Hasretin neşesi bu olsa gerek
Seni düşünmek baktığım her yerde
İşin ilginç yanı, beynim sen kokuyordu

Çayımın tadısın bu sabah
Buharının kokusu sensin
Nasıl isterdim gözlerinde kaybolmayı
Ömrümü böldüğüm saatlerde tek seninle olmayı
Hayret şey
Bu sabah sen kokuyorum

Ayrılıkta sevda vardır derler ya
Ayrılığında yaşıyorum bu sevdayı
Güzel bir rüya bu uyanmak istemediğim
Gecelerime yaydığım hülya bu
Bak hayallerim bile sen kokuyor bu sabah

İnan ki sabah bile sen kokuyor bu sabah
Toprağın kokusunu çok severdim yağmurda
Her meltem sen kokuyor artık
Sarmaşık güllere yanakların ilişik
Güller bile sen kokuyor bu sabah

Seni koklamak bu olsa gerek
Baktığım her yerde
Dokunduğum her şeyde
Seni koklamak bu olsa gerek
Doyamasam bile
İnan ki
Güller bile sen kokuyor bu sabah

Turgut Uzdu

. Seni Özlemek

Seni Özlemek

Seni özlemek kar çiçeği olmaktır
Bahara hasrettir seni özlemek
Geceyi gündüzü unutmak
Hatıraları koyup karşıya
Gözlerinde kaybolmaktır seni özlemek

Umuttur seni özlemek,
Gündüz hayaldir gece rüyadır seni özlemek
Seni özlemek yeniden doğmaktır
Saçlarının kıvrımlarında
Dudaklarının tebessümlerinde kaybolmaktır seni özlemek

Beklemektir seni özlemek bazen üzgün
Bazen sabırsızlıktır
Kıvranmaktır bazen basan sıcaktan
Bazen terden boğulmak
Bazen yalnızlıktan üşümektir seni özlemek

Seni özlemek "Yeter! " demektir, "Gel! " demektir
"Gitme! " demektir, "Kal! " demektir
Dudaklara acı bir tebessüm koyup
Varlığında da yokluğunda da sen deyip
Ölesiye sevmektir seni özlemek

Beni unutmaktır seni özlemek
Seni özlemek her gölgede seni bulmaktır
Seviyorum desen de demesen de
İnan
İnan sesini duymaktır seni özlemek...

Turgut Uzdu

. Seni Sevdim

Seni Sevdim

Ben sende sevmeyi sevdim
Sevilmeyi sevdim
Gülmeyi sevdim dudaklarına bakıp
Gülümsemeyi sevdim

Ben seni özlemeyi sevdim sensizlikte
Hasreti sevdim ucunda sen vardın
Gökyüzüne baktığımda bakışlarını
Papatyaya baktığımda beyazı sevdim
Seni sevmeyi sevdim
Seni sevmeyi sevdim

Nefes alışını sevdim, saçlarının kokusunu
Kararlılığını, inatlığını sevdim
Yüreğinin büyüklüğünü, hoşgörünü
Yarını sevdim, sevdiğim gibi seninle dünü
Ben gidişini, ben dönüşünü sevdim

Hayal kurmayı sevdim içinde sen varsın diye
Umut etmeyi sevdim
Heyecanımı sevdim sana dokununca
Seni değil, serçeler gibi çırpınışını değil
Kurak çöle yağın damlalar misali
Gözlerime damlamayı sevdim

Uzakları sevdim sen varsın diye
Oradasın diye oraları
Tam şuradasın diye şuraları sevdim
Kendimi sevmezdim senden önce
İçimdesin diye kendimi sevdim

Hiç sevmezdim bekletilmeyi
Sen geleceksin diye beklemeyi sevdim

Seni sevmeyi sevdim ben
Seni sevmeyi sevdim

Turgut Uzdu

. Seni Uzaktan Sevmek

Buram buram kokan bir gül bahçesinde gezinmek gibi
Kör şafaklarda beyazları temizlemek
En güzel goncanın yaprakları arasında
Her yeni güne yeniden doğmak
Gözlerinde ışıklarla mutluluğu dilemektir seni uzaktan sevmek

Toplayıp gün ışığını gözlerime
Serpemek için bakışlarını büyük bir sabırla beklemek
Hem bakmaktır karanlıklara hem seni orada görmektir
Hayalini koyup bütün pencerelere
Saçlarına dokunmaktır seni uzaktan sevmek

Aslında adı konmamış aşktır yokluğun arasında
Varlığa teslimiyettir her gece
Hayali somutlaştırıp saçlarında gezmek
İki ah! in arasına yüzünü koyup
Seyretmektir seni uzaktan sevmek

Seni uzaktan sevmek hasrettir
Zulümdür, yaşarken ölümdür
Duadır, dilektir, her defasında yeniden bulunan bir kayboluş
Sonsuz bir bekleyişe bakıp uzaklardan her şeye rağmen
Gülümseyebilmektir seni uzaktan sevmek

Umut tohumları ekmektir yüreğe tane tane
Bir sahilde ıslak ayaklarla dolaşmak
Dalgaların seslerine düşüp kaybolmaktır
Uzanan bir el görüp sımsıcak
Tutunabilmektir seni uzaktan sevmek

Dağlar dikilse yollara, denizler serilse
Dikenler içimin her yanı delse, kanasam zerre zerre
Vazgeçilmez bir ısrarla bakışlarına dokunabilmektir
Göğüs kafesimin tam ortasına koyabilmektir can pahasına
Orada bulabilmek ve okşayabilmektir seni uzaktan sevmek

Gecenin ufuk çizgisine seni yazmaktır
Bir bankta başını dizime koyabilmektir seni uzaktan sevmek
Nereye gidersen git
Nefesini hissedip en sıcak, soğuk her anında
Seni sensiz yaşayabilmektir seni uzaktan sevmek

Turgut Uzdu

. Seni Yaşadım

<center>
<img
src='http://i39.tinypic.com/zu0c8y.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

SENİ YAŞADIM

Yanaklarına sevinç renkleri düşerdi baktığım her an
Pamuk tarlalarının beyazlığı teninde yumuşardı
Ayak seslerini boyardım gülümseyişlerimle
Gözlerin yok muydu gözlerin
Işıklarına sarılırdı yüreğim, sarılırdı...

İlkbahar güneşi getirmişti seni bana
Nasıl da filizlenmişti ruhum, fışkırmıştı
En taze gülücükler saçılmıştı dört bir yana
Mısralar, şarkılar seni haykırıyordu
Çünkü sen vardın, yüreğin vardı
Alevleri güneş kadardı, sıcaktı...

Rüyalar uykuda görünürmüş sadece
Oysa sen benim yaşayan rüyamdın
Hüznüm çalgınca akardı sözlerimden
Sen gelmiştin ya
Mutluluğum damlamıştı gözlerimden.

Keşkeyi yasakladım, hatta değiştirdim ardından
İyi ki yaptım her defasında, iyi ki geldin, iyi ki seni yaşadım
Her gece, her sabah her öğlen
Sana hasret kalmış kulaklarımla sesini okşadım...

Bundan güzel şey olur mu bir tanem
Ayak seslerini artık boyayamasam bile sevinçlerimle
Seni yaşıyor üzerime çöken gecelerimde hatıralarım
İyi ki seni tanıdım
Ne mutlu bana, ne mutlu seni yaşadım...

Turgut Uzdu

. Seni Yaşasak

Seni Yaşasak

Boş sokaklardaki ayak seslerim okşayışımı gönderse yatağına
Uyansan
Bir an önünde gülümsesem
Elini uzatsan
Sev beni desen
Doyasıya sevsem.
Kuşlar pencereye konsa her sabah
Gözlerinin en mahmur yerinde aşkımı anlatsa cıvıl cıvıl
Gamzelerini katıp el sallasan
Uzatıp kollarını aşk sıcaklığında
Hayalime sarılsan.
Bir türlü tutuşturamadığım güneş yangını içine dolsa
Yansan inceden inceye
Derin bir mavi çeksen içine
Çiçek kokuları karışsa damarlarına
"Burada olsa! " desen
Orada olsam.
Elinden tutsam içime sen akarak kollarımdan
Damarlarımdaki senle buluşsan
Güllerle döşesek her yeri
Uzak diyarların müzikleri sahnelense kulaklarımızda
Çimenler serpiştirsek dört bir yana
Ezmeden uçarcasına koşsak
Çılgınlaşsak
Şevdayla perçinlesek sevdayı
Kovanından fırlamış kurşun misali şu hayatta
Sadece seni yaşasak.

Turgut Uzdu

. Seni Yaşasam

<center>
<img
src='http://i40.tinypic.com/eiw7kg.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

SENİ YAŞASAM

Gecenin üşüyüp güneşi beklemesi gibi
Bekledim bakışlarım titrek
Zamanının en deli dolusu
En çılgını olan bu yürek
Sessizce çırpınıyor şimdi yokluğundan ürkerek...

Bir şarkıyla çarpışır uzaklardaki teninin sıcaklığı
Kan çekilir damarlarımdan
Yüzünde gezdiğini hatırlar
Damla damla yanakların düşer
Hâlâ o günü yaşayan parmaklarımdan.

Kıvrılan dumanı sigaranın
Seni ararken köşe bucak saçlarının taklitçisi
Her buklesini okşamaya hasret avuçlarım
Yokluğunun işçisi
Gelmeyişinin, gelemeyişinin bekçisi...

Sofranın en güzel tabağına konmuş bakışların gezinir gözlerimde
Beyaza bulanmış bir heyecan yalar nefesimi
Hep rötârlı gecelere kalır düşlerim
Yollar suçlandıkça uzar
Uzadıkça ben gölgelere düşerim.

Gel desen bir kere, gelsem
Artık şafaklarca beklemesem
Bütün yıldızları toplayıp geceden
Gözlerine serpssem
Gözlerine serpssem.

Yudumlasam en kırmızısını şarabın dudaklarından
Hayal bu ya sarhoş olsam göğsüne baş koyup
Gölgenle dolaşmasam gün boyu
Alacakaranlık kuşaklarından umut beklemesem
Hatıralarını değil de
Gülüşünü yaşasam her sabah güneşi soyup soyup...

Şimşekler çakmasa hayatımda artık
Meltemler okşasa en derin duygularımı
Hülyaların koynuna bıraksam kendimi
Seni yaşasam dünyanın bütün saatlerince
Al götür desem istediğin yere
Ellerine bırakıp ellerimi.

Turgut Uzdu

. Senin Ellerin

Gece mavi siyahına kavuşuyor her batışında güneşin
Yıldızlarla doyasıya oynuyor
Uykusuzluğun yerlere çalıp çırdığı zamandayım
Israrla sen diyorum
Gel diyorum
Hala yoksun

Bak eylül de bitti nihayet
Ağustos gibi ümitlerimi sakladım her gününe
Ha geldi dedim ha gelecek
İnanmazsın belki
Gelmesen bile bekleyişim sürececek

Yağmurlara alışkın gözlerim dert etme sakın
İzlerini silemedim senden hatıra diye
Islaklığını okşadım avuçlarıma düşen
Her defasında buruşturdum gülümsemelerimi
Kendime gönderdim senden hediye diye

Yoksun yine
Selamın bile bir teselli inan ki
Elini tutmadan gözlerinde olduğumu hayal ediyorum
Gel diyorum
Gel diyorum
Hala yoksun

Aslının sevdası gibi zulmetme sevgiliye
Leylam mısın Şirin misin
Ne Kerem'im, ne Mecnun, ne de Ferhat
Yanacak yürek kalmadı inan
Sevgisi sende kül yığınınım
İsyanlardayım artık sana
Söyle
Ayrılık için mi yarattı sevmeyi Yaratan

Yoksun
Yine yoksun
Hala yoksun
Vazgeçtim her şeyden, gel
Gel de senin ellerin beni mezara koysun

Turgut Uzdu

. Seninle Bir Ben

Ben de gitmek istiyorum bir küçük sahil kasabasına
Alıp taburemi oltamı
Şafak vakitleri balık tutsam diyorum
Gözlerimde sen
Tekrar denize bıraksam

Doğru mu demiş şair "Bir kendisi"
Ben bana yeterim baktığım her yerde sen varsan
Nefes alırım hayat bu diyerek
Nasıl yaşarım doyasıya seni, bir bilsen
Gündüz gölgelerime gece hayallerime uzanacaksan

Sensiz olmaz diyorum gizli gizli
Yeter mi diyorum sadece gölgene bakmak
Sana dokunmak dururken
İnan hiç çekilir şey değildir
İssiz bir adada seni sensiz yaşamak

Vazgeçiyorum hemen sensizlikten
Bir ada ve ikimiz olalım diyorum
Ayak izlerimizi yarıştıralım kumsalda
Gölgelerin ayrılmaz sarmaşığı olalım
Kurtarmaya gelen olmasın, hep orada kalalım diyorum

Hayal bu ya, şafakları el ele karşılasak
Umutsuzluğumuzu bin bir özenle koysak dalgalara
Sırtımızı dönsek içimizde coşku
Alıp götürse gönül yalnızlığımızı sürükleyerek
Bir daha dönemeyeceği uzaklara

Sıcak ve yumuşak meltemler saçlarımızı tarasa
Muson yağmurları yağsa, korkup saklansak
Yuvarlansak, çamurlara bulansak
En sonunda tutup ellerimizden
Gözlerimize bakıp aklansak

Yemleri sen taksan kançalara
Ben sallayıp oltayı en uzağa atsam
Sonra beklesek yüreğini beklediğim gibi sabırla
Tuttuğum balığı sen okşadıktan sonra bıraksak denize
Ve ben başımı koyup dizlerine uyusam

Ben de gitmek istiyorum bir küçük sahil kasabasına
Alıp taburemi oltamı
Şafak vakitleri balık tutsam diyorum
Yanımda sen
Okşadıktan sonra tekrar denize bıraksam

Turgut Uzdu

. Seninle Gülmek

Martı kanatlarında gönderdim şafağı
Sensizlik uğultusu kulaklarımda
Bir teselli diyorum
Boyun büktüm
Ezan sesini bekliyorum

Bir umut şafağı görmek
Sesini duymak ab-ı hayat günüme
Ve gözlerin
Umut demek, hayal demek, varlık demek
Sen demek, ben demek

Aç bir çocuğun elinde ekmek
Bir hayal tarafından sevmek

Ayazında dolaşıyorum gecemin
Bakışlarını taşıyorum sabaha
Sensizlik düşse de her saniyeye
Varlığını bilmek yeter
Yokluğunun büyüklüğünce

Bir ben değilim kendi yüreğine zincirli
Tesellim bu, bazen ıslak bazen kuru
Çalan tüm şarkıların her notasındayım
Eşlerde hep sen

Benim için olmasa bile
Kendin için gülümse

Her şeye değer seninle gülmek

Turgut Uzdu

. Seninle Olmak

Koşmak vardı seninle kıyılarda
Gençliği kolumuza takıp zıplamak
Hayallerimizi renkli tuvallerden çıkarıp
Birer birer
Ama acele etmeden yaşamak...

El ele tutmak vardı çiçeklerin arasında
Saçlarının arasından nefes almak
Bir bahane bulup arada
Farkında değilmiş gibi gözlerimi kapatıp
Sıcacık tenine dokunmak...

Sabahı hayal edip sabahı yaşamak
Bir kahvaltı masasında dost yüreğinin sesini dinleyip
Gözlerine bakmak
Ve sana dokunmak...

Güneşi görmek yeniden
Maviyi seninle tanımak
Yanında bir kelebek olup
Çiçek çiçek uçmak...

Bütün mevsimleri yanımıza alıp
Sadece baharı yaşamak vardı
Bütün dünlerden alıp hayallerimizi
Yarınlara taşımak vardı...

Bütün kalabalıkları silip gözlerimizden
Dünyada sadece biz olmak
En kurak çöllere gidip
El ele tutuşmuş
İki deniz olmak...

Güller senin olsun canım
Bülbül sesini bana ver yeter
En güzel aşk hikayelerini okurum sana
Başını dizime koy
Ben okşarken başını
Gülümse
Çekinme uyursun uykun gelirse...

Turgut Uzdu

. Seninle Sensizlik

zamansızlığı yaşarım çoğu gece
varlığında yokluk garip bir kader
beni düşünürüm
seni düşünürüm
ardından hep serin rüzgârlar eser

ne çare
ne çare çaresizliğe kelepçeli yüreğim
ulaşırım bulutlara
neredeyse dokunurum
kanatlarım yorgun
ben yine beklemede beklerim

bir damla dilerim önce avuçlarıma
soğuk alevlerden kurtuluş
benim olsun dediğim bir tebessüme vurgunum
sonra yüreğime
hayattır sevgi bilirim
sevmek sevilme varoluş

gelmemişsin
aramadığım yer kalmadı yüreğimde
ama geleceksin
gözlerim seni görecektir hep
işte o zaman
işte o zaman tek beni seveceksin

aynaların tam kırıldığı an
gerçeğin binbir surati ortada
seni yaşamak kimsesizliğimde
yokluğun varlığa galip geldiği bir dünya bu
mühür
sana doyamamak oynadığım gölgelerimde

hayal bu ya
uzakları yakın kılarken rüya
alışkanlığım inat
dilekler, temenniler her yanda yerleşik
dudaklarının sıcaklığı kadar uzaktasın
hayallerim kadar gerçek

şafaklara kızgınım
bülbül talihi bendeki
hayat, varlıkta yokluğu goncanın
bir tebessümün umudu beklenen
ve sonu
sensizlik elbet bu canın

Turgut Uzdu

. Seninle Yaşamak

Uzaklardan geliyorum yüreğine
Sen varsın diye
Umurumda değil aradaki dağlar denizler
Hasretinden istediğince kıvrılsın yollar
Hayat bir başka güzel artık
Varım
Sen varsın diye

Hiç çıkmadın ki aklımdan
Her zerremde ateşin durur
Varsın diye silindi bu şehirden hüznün biliyor musun
Binaların pencereleri gülümsüyor artık
Yokluğunun suskunluğuna kelepçelenmiş bülbüllere bak
Gün ışığına bağlamış sevinç çığlıklarını
Ötüyor, ötüyor artık

Doğmayı unutmuş güneş doğuyor yüreğime her şafak
Mehtap gülümsüyor bak
Gözlerin sokaklara anlam kazandırdı
Hüznün yazmıyor dudaklarım
Sen gibi bakışlarım
Hayat güzel
Sen gibi güzel, sen gibi güzel artık

Bir başka sarılıyorum nefeslerime
Her defasında çiçekler açıyor ciğerlerimde
Saçlarının kokusu bu, tanıyorum
Boşuna döktüğüm gözyaşlarım geliyor aklıma
Utaniyorum

Delikanlılık bu olsa gerek
Dimdik kalabilmek her halükârda
Gülümsemek işte bu her şimşeğe set çekerek
Hüzünlü kaldırımlardan parçalarımı toplayıp
Tekrar yürümek,
Bu olsa gerek sayende yürüyebilmek

Çok kolay aşılır yollar, zaman geçer
Yüreğine elbet gelirim uzaklardan
İster bir konak olur ister bir mutfak
Bir tutam uzatırsın belki
Bahar kokulu saçlarından
Mutlu olurum inan koklayarak

Seni yaşamak güzel canım
Seni yaşamak güzel

Turgut Uzdu

. Sensizim

Gece çöker üstüme
Ben çökerim
Gecedden korkar, saklanır gölgelerim

Yolunu kaybetmiş bir şarkı çalınır kulaklarıma
Yarım yamalak çağrı duyarım
Göz açar umutlarım

Beynimin kıvrımları hareketlenir
Zinciri kopmuş düşünceler arayışta
Şarkı bitti Kalamış'ta

Hangi makamdaydı gidişin
Kapadım pencereleri
Silemedim hasret karası bulaşmış düşünceleri

Bilirsin sensizliğe uyanırım her sabah
Vuslat için mendiller sererim gün boyu düşüncelere
Haber gelse gülümseyeceğim bir kere

Adresimi kaybeden postacıya kızarım içimden
Teselli arayışım her yönde cımbızlaşır
Ve yine tesellilere umutsuzluk bulaşır

Kendimin olduğu günleri sevmiyorum
Geceler zaten uzadıkça uzun
İkisinde de sen yoksun

Kendimi kandırmanın bir yolunu bulsam
Bekleyişimi inandırsam akşam olmadan
Farz edeyim yine ellerini tuttum tutmadan

Yine sensizliği yüklediğim akşama yolculuk bu
En tembel adımlarımla gidiyorum
Yaşımdan niye utanayım, hayalimi seviyorum işte. Seviyorum

Aynı şarkıyı yakaladım yine
Mutluluğun resmi çizilse de her vuruşta
Biliyorum artık, yine bitecek Kalamış'ta

Hep aynı yüzün bakmasından bıktım gece gündüz
Küstüm aynalara,
Dışım palyaço, içim? Bilsen nasıl ağlıyorum, nasıl ağlıyorum...

Turgut Uzdu

. Sensizliği Öldürmek

<center>

SENSİZLİĞİ ÖLDÜRMEK

Ufukların kaderi yırttığı yere gitmek isterdim
Bir tutam sıcaklık koyabilseydi avuçların/ avuçlarımda
En kalın zincirleri söküp perçinlerinden
Zamanı durdurmak isterdim saçlarında.

Bazen gözyaşlarını bırakıp ardındaki gözlere gitmek gerekir bilirim
Ama sen farklı olsaydın, gitmeseydin
Ne olurdu yeniden boyasaydık güneşi, ayı
Çiçeklerle donatsaydık dünyayı...

Nereden bulup da geçirdin yüreğine ayak izlerini
Hangi karanlık sesler fısıldadı kulağına
Hangi cazibe çekip sürüdü bileklerinden de
Gözlerimi serptin tökezleyen yollara.
Kendi halkamda izini sürüyorum hep/
Aynı noktada takılı kalıyor dudaklarım
Söylenmemiş bir "Gitme! " dikiliyor karşıma
Pişmanlıklarım damlıyor
İnanmazsın belki, inanmazsın ama bak, ne olursun bak
Aynalar bile ağlıyor halime...

Son bir iyilik yap n'olursun
Yokluğun yüreğimi alıp götürdü ardından
Bari rüyalarımından kaçma
Sensizliği orada öldürmek güzel
Her şafağa kanım bulaşsa da
Yorgun meltem düşleri görmek güzel.

Nasırlaşmış çağırma larım, 'Gel! ' deyişlerim...

Ah! Ah!
Kırpıklarımın kapanma aralığına sıkışmış yüzün
Ve kaldırımlara asılmış "Biz ayrılamayız" diyen sözün...
Biz ayrılamayız! <center>

Turgut Uzdu

. Sensizlik

<center>
<img
src='http://i39.tinypic.com/2pplseb.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

SENSİZLİK

Hasret dedikleri nedir ki
Güneşin en kızgın çukurunda yanmak
Gelmeyeceğini bilerek başını yastığa koyup
Yeni bir günde
Yeni ümitlere aldanarak uyanmak...

Akan suların şırıltısıyla uzaklaşmak sensizlik
Saniyelerden kaçıp dünlere sığınmak
Bir kuyumcu titizliği ile ayıklayıp hatıraları
Öpmek, koklamak
Ve hepsini yarınlara taşımak...

En hafif rüzgârlardan bile sakınmak saçlarını
Nereye dönersen dön hep gözlerine bakmak
Silmek isteyip de ayrılığı
Sensizlik canım
Bir türlü sensizliği unutamamak.

Çok zor bir tanem
Varlığına dokunamamak
Paylaşılan bir günün yarısını ömre serpmek
Kırpiklerinin arkasına saklayıp yüzünü
Çok zor, görmek ama konuşamamak...

Bazen zaman çalar ya insan
Bir tadımlıktır bir tutamda aradığını bulmak
Kâinatın en saf suyudur zaman
Sevdadır varlığını unutarak
Ruhuyla sadece o anı yudumlamak.

Biliyor musun bir tanem
Sensizlik aslında her hücremle sen olmak
Yüreğindeki dostluğa sarılmak en çaresiz zamanlarda
Hayaline sarılmak
Sensizlik aslında mis kokan saçların olmak...

Alışamadım uzaklığına
Çok zor adımladığım her sokakta seni anmak
İyi ki varsın, biliyorum olacaksın
Amma inan ki
Sen olmasan zor değil sensizliğe katlanmak...

Turgut Uzdu

. Sesleniş

Ve yine gece yarısı
Yine esen soğuk bir rüzgâr

Kara, geceye mi yakışır gözlerine mi
Neden uyandırırısın en güzel düşlerimi ey mehtap
Sen mi yalansın gündüz mü yalan
Otur yakamozlarınla uğraş
Her dalgaya bir tane çiz, oyalan

Bırak şu gönlümü gömülsün en derin uykusuna
Koparsın nefeslerle ipini
Tutma ellerimi, ellerin yalancı sıcak
Bütün ihanetlerini öğrenmiş dünden güneş
Neredeyse uyanıp bütün nefretini kusacak

En karanlık locadır uyku, en kuytu yerde
İlk kaçılacak yer unutup her şeyi
Tek can simidi hayal denizindeki çırpınışların
Katili olma ne olur
Sarıldığım bedensiz uykularımın

Ben ki yaşadıklarımın kendisiyim
Her tarafımda bir darbenin izi var, acı
Okşayayım diyen her meltem bir tokat vurur
Bir köşe düşün ıssız, karanlık, nemli bir köşe düşün
İşte ruhum hep orada oturur

Çiçekler açarmış, bahar gelirmiş
Bin bir gece masallarının ilki yaşadığım tek masal
Gece yarısı sellerine engel olamamış kirpiklerime sor
Bırak gözlerime oturmayı
İstedğin rüyayı yaşa sen, istediğin hayra yor

Ësmesin artık rüzgâr
Uşüyorum, titriyorum gönül yalnızlığımdan anlasana
Söndür yaktığın bütün mumları
Sustur martıları, dalgaları sustur
Uzat kolunu, sil sahillere doldurduğun hain kumları

Dokunma sakın ruhuma, o yalnızlıklara müptela
Umut verme bir zerre ay ışığı olsa bile
Hüsran dağlarının hepsindedir izi
Bırak uyusun ey mehtap
Uyandırma sakın bu kimsesizi

Heyhat!
Yine gece yarısı
Yine esen soğuk bir rüzgâr
Yine dün gece yarısı gibi kimsesiz bir mezar
İçinde ben
Kendi denizimin feneriyim

Turgut Uzdu

. Sessiz çığlıklar

<center>
<img
src='http://i42.tinypic.com/2h2fdcg.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

SESSİZ IĞLİKLAR

Bir duadır gözyaşı
Gözlerine dikip gözlerini bakmaktır
Gecenin bir yerinde inlemektir
Açıp avuçlarını gökyüzüne
"Ne olur, bir daha! " diye yalvarmaktır.

Dünü yaşamaktır gözyaşı
İşıltılarında hep mutlu anları gizler
Avuçlarını uzatmaktır aslında, "Gel! " demektir
İki yanakta ardı ardına bırakır ya
Varışı bilmez, hep dönüleni yazar izler.

Yarına bakmaktır gözyaşı
Mehtaplarda umudu koynuna almaktır meltem eserse
Varsa deniz yakamozlara isim yazmaktır
Saçlarının kokusunda nefes almaktır gözyaşı
Başucunda oturmak, yıldızlara el ele bakmaktır.

Her damla küskünlüktür talihe
İsyandır onsuzluğa, okşayışların yetimliğine
Feryattır, çağırıştır düşünceleri yırtan
Her yere düştüğünde gözyaşı
Mazinin aynasıdır kırıldıkça çoğalan.

Yalnızlığa, söylenmemiş sevdaları anlatmak
Kimsesizce haykırmaktır duymayan kulaklara gözyaşı
Bazen mahzun ve mahcup boyun eğmektir
Yürek sesine katarak en güzel baharları
Mevsimsiz mevsimi yaşamak
Gözyaşı papatyalar arasında onu beklemektir
Gülümseyen hayaliyle uyanmak
"Yine yok! " diyerek
Sessiz bir çığlık atmaktır gözyaşı.

Turgut Uzdu

. Sessiz Mektup

Susmasın sakın aşk şarkıları
Onlar varsa hayallere kanat takarım
Notalara hiç yakışır mı
Şayet biri susacaksa
En güzel ben susarım

Bıkmasın yağmur yere damlamaktan
Gözyaşlarımı nasıl saklarım
Bulutlar gölgeleri siler yeryüzünden
Her yağmur gecesi
En güzel ben saklanırım

İçinde peri olan düşlerin sevdalısıyım
Her gece aynı rüyaya yatarım
Sakın yasaklamayın gözlerime
Yeter ki güneş bakmasın ufuktan
En güzel ben yasaklanırım

Beklemek sırdaş olur, yoldaş olur
Yüreğimde daima yürek taşırım
Mesafeler ayırır zannetmeyin
Bedenden uzaklaşmak yüreğe yaklaştırmış
En güzel ben yaklaşırım
Nefeslerime eklerim hasretimi
Sessizliği sessizlik olur bozarım
Bir mektuptur aslında susmak
Dalarım ufuklara tutmak istercesine
En güzel ben yazarım

Rüzgârlar fısıldar ya her mevsimim sonbahar
Ben sararmış bir yaprak, ardından koşarım
Yürekler susarak anlatır aşkını
Susmak: İşte şiir bu
En güzel ben susarım.

Turgut Uzdu

. Sessiz Sevgili

Susma sevgili
Her susuşun zaman kaybı
Konuş artık, seviyorum de
Suçumuz yok, sen de arama
Bu, bu talihin ayıbı

Ne keşke de, ne pişmanlık yaşa
Gün emrine amade sevgili
İnsan bir goncadır bir defa açar
Sevebildiğince sev
Yaşa şu garip bülbülü

Seviyorum de, sevmek ayıp değil
Bak buradayım, gör artık
Elimi tutmasan, yüzüme dokunmasan bile
Söyle sevgini, saatler bozuk değil
Kayıp zamana yazık

Öldürme nefes alışlarını
Gülümsemeye harcansın her nefesin
Kov sıkıntıları, dertleri, salla gitsin
Kararlı ol
Kursağında kalmasın hiçbir hevesin

Gülümseyerek bak aynaya
İyi ki var, seviyor beni de
Şekli meçhul meçhullere bakma
Karşıdayım
Bu işte de, işte bu de

Turgut Uzdu

. Sevdim Diyebilseydim

Bir çiçek bulup ıssız kırlarda
Koklayabilseydim
En narin yerinden koparıp
Ücra köşelerinde yüreğimin
Ömrümce saklayabilseydim

Uzanıp en derinlerine okyanusların
Bir denizanası şeffaflığında dokunabilseydim
En eski Babil kütüphanelerini sakladığın gözlerinde
Bir kitap olup
Her gece okunabilseydim

Ölimposun sütunlarını gömüp gönüllerin etrafına
Ölümsüz aşkları yazabilseydim
Bir derenin şarkılarını dinleyerek
Dizine uzanıp ömür boyu
Sessizce sızabilseydim

Hasretleri bekleyişlere karıp
Çarmıha gerebilseydim
Kaybetseydi benliğimi saçlarının kokusu
Gözlerinin içinde erirken damla damla
Seni sevdim diyebilseydim

Turgut Uzdu

. Sevebilmektir Sevmek

Yine bir şarkıya takıldı kulaklarım
Uykusuz bu gecenin rengi
Avuçlarımda yokluk, yüreğimde sen
Dünyaya bir dünya daha doğardı inan
Bekletmesen, sen de, sen de sevebilsen

Nefes alıştırdır sevgi aslında nefes verıştır
Bekleyiştir bir gün diyerek
Kardelenle başlayan umuttur papatya yapraklarında
Dilektir, her şafak
Boyun büküşüdür sümbülün
Çaresizliğine gülümsemektir aslında sevmek

Tesellisi badem ağaçlarının sabırsızlığıdır
Senede bir gün diyerek şubat çiçeği misali
Kalan günleri vuslatsızlığa kilitleyerek beklemek
Bir eline dünü, diğerine yarını alıp
Canlandırmaktır hatıralardan kalan solgun bir gülü
Sihirdir, büyüdür sevmek

Sevmek sen demektir önceliklerin öncesinde
Zaman bulmaktır, zaman vermektir
Her yöne sen'i koymak, her kirpik kapanışında seyretmek
Gülümsemektir, gülümsetmektir
Ve seviyorum'u beklemektir sevmek

Yüreğimde sen varsın sevgili
Buğulara çiziyorum yüzünü gözlerimde
Rüzgârlar dostum saç kokuna aşına
Ve ben bekleyenim hep, bekletilenim
Sen sevilen

Kır zincirlerini yüreğinin, dilin güzölsün
Unutma
Sevilmek değil
Sevebilmektir sevmek...

Turgut Uzdu

. Sevemedim

Sevmek istedim bir yüreği
Sevememek kaderimse eğer
Sevemedim

Mehtabı seyretmek istedim aynı gözle
Karanlığa mahkûm olmak değildi kaderim
Kelepçelerimi çözedim

Kahkahalarım tek olmasın istedim
Çılgınca kılıç salladım yalnızlığıma
Gözyaşlarımda boğuldum

Bir tebessüm istedim günaydının yanında
Yanağımdan bir öpücük
Yastığıma dikenler doldurdum

Rüyalarımı yırtayım istedim tam orta yerinden
Fırlasın hayatıma bir gönlü güzel
Hasret çıkageldi, kahroldum

Yalan çığları yuvarlandı hep
Bakışlar ihanete boyandı
Duvarlara vurduğum başımı, yürek oldum kanadım

Yokluğu görürüm diye kapadım her şafak gözlerimi
Çingirakların ucunda hep uçurum vardı
Ağladım

Yılmadım elimi uzatmaktan
Baş koymaktan yastığıma bıkmadım
İnanır mısın
Sen geleceksin diye gölgelere bile bakmadım, bakamadım.

Turgut Uzdu

. Sevemiyorum

<center>
<img
src='http://i39.tinypic.com/2dv1s43.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

SEVEMİYORUM

Karanlık şehrimin karanlık ruhu uyanır her gece
Vurur bakışlarımı en can alıcı yerinden
Siler çizdiğim resimleri
Yerine seni koyar
Gülüşünü koyar
Kar soğukluğunda bir yağmur damlası düşer yanağıma
Dudaklarım üşür gülümseyemez hasretinden
Yüreğinin atışlarını özlerim
Sıcaklığını düşünürüm
Bir gün beni ısıtacağını
Beyazı koyarım günün tam ortasına
Bir meltemi alıp saçlarına siyahla dansını hayal ederim
Baharın en narin çiçekleri üşüşür beynime
Dokunurum
Koklarım usanmadan
Okşarım.
Hatıralardan bir mum fırlar, gölgesine sığınırım
Saçların duvarda dalgalanır darmadağınık
Sesini duyarım kadifemsi, titrek, içten
Yutkunurum
İçim burkular iyice, büzülürüm bir köşeye
Harabeleşir ruhum gibi bedenim
Bir mezar eşer
İçine koyulurum.
Yıldızların ışıkları yalancıymış anladım gözlerinle bir
Meltemler yalancıymış
Güneş bile batmayacakmış gibi doğuyor
Yollar kıvrım kıvrım kırılıyor, gelemiyorum
Ne kadar sevmek isterdim seni
Sevemiyorum
Sevemiyorum.
<<http://fizy.org/yHQIND5L3mVg>>

Turgut Uzdu

. Sevgili

Dostun diğer adıdır sevgili
Bir yüreğin ayrı parçaları
Aynı mevsimde açan çiçektir
Ve fedakârlık
Dostluk gerçekse hiç bitmeyecektir

Söylenmeden sözü bilir bakışlar
Ruhlarda aynı şarkının nağmeleri dolaşır
Birindeki neşe diğerinde kahkaha olur
Üzülmesin sevgili
Hüzün anında diğerine bulaşır

Dostun diğer adıdır sevgili
Değme elmaslardan kıymetli
Yüzünde yüreğini taşır sıcak mı sıcak
Bir de avuçlarını
Her sıkıntıda dostuna dokunacak

Sevgili rüyadır, gecedir, gündüzdür
Hayaldir, vuslattır her el uzatımında
Baş koyacak bir göğüstür sımsıcak
Gözyaşlarının damlayacağı bir okşayış
Bir dizdir sevgili en sıkıntılı anında

Her dost sevgilidir
Saadetin, neşenin, ilhamın perisidir
Dünyadır kendisi dünya içinde
Her dost sevgilidir lakin
Her sevgili dost değildir.

Turgut Uzdu

. Sevgilim

Bir sonbahar yaprağına duser bazen aşk
Savrulur deli dolu
O sokak senin bu sokak benim
Bir dal arar durur
Dudaklarında sahipsiz bir şarkı
Sevgilim!

Bazen bir çiçeğin yaprağında fal olur
Seviyor sevmiyor
Bülbülün kanat sesine hasret
Gözler ufuklara perçinli
Sahipsiz! Der şu ellerim
Görünmez bir gölgeye seslenir
Sevgilim!

Hayali bir evin direği olur
Bahçeyle çevrilir dört bir yan
Pembe engüzel renktir artık
Övünür bu benim pencerelerim
Her odada aynı gölge dolaşır
Yürek haykırır
Sevgilim!

Turgut Uzdu

. Sevgiliye

Uyu güzelim uykuların en güzeline yat
Belki yolum düşer gelirim
Bir adımlık mesafe değil midir iki yürek arası
Ayrılık ateşten kazan
Olsun, ben her gece pişer yine gelirim

Baharları toplarım en güzelinden
Papatyalar katarım her köşesine
Ateş yanığı dudaklarını koyarım gün batımına
Yudumlarım sakladığım hatıraları
İtinayla sakladığım kızıl bir şarap şişesine

Derim ki: Ben yüreğine vurgunum
Vurulduğum kadarı yüreğime yeter
Rüyalarımдан alırım ne varsa en güzelinden
Yıldızlaştırıp serperim gözlerine
Sen hep gülümse, o bana yeter

Acılarım odalara sığmaz sanma, dört odam var tıka basa dolu
Gözyaşlarım hepsine yaşadıklarımı yazar
Anahtarsız kelepçelerle çırpınır ya yüreğimin her yerinde
Sıcaklığım ondandır
Her saniye yakar en kızgın damlalar

Yerleştiririm dudaklarıma gülümsemeyi
Nereden geldiğini sorma, söylemeyebilirim
Ücra mahzenlerde uyurum ıstıraplara sarılıp
Gün ışığı göstermem yalvarışlarına, sürer ekerim her saniye
Her şafağa boynu bükük bir sümbül yetiştiririm

Hep gülümse canım, hep mutlu ol
Dedim ya ayırdığın yer kadarını seviyorum yüreğinin
Ebat gerekmiyor inan ki o kadarı yeter
Kapa gözlerini, hangi yürekle mutlu olacaksan ol
Mutlu ol lakin o bana yeter

Gözlerimin gördüğünü yazar mısralarım
Feryatlarım orada gizlidir, gizlidir serzenişlerim
Aıştım artık
Biliyorum bitmedi, hiç bitmeyecek, bitemez
Şu yalınız yüreğime gidiş gelişlerim

İstedığın en güzel rüyaları dilerim sana
Gülümsemen uyandırısın şafakta seni
Aç kollarını kucakla dünyayı
De ki seviyormuş bu garip adam
Ayırdığım yer kadar yüreğinde beni

Turgut Uzdu

. Sevgiliye Dokunmak

Sevgiliye dokunmak

Suya dokunmaktır gün görmemiş berraklıkta
Gül yaprağında geziye çıkmak
Sevgiliye dokunmak kurban olmaktır gönül sunağında
Bütün tabuları yıkıp teker teker
Bir ömür yaşamaktır gonca dudağında

Somurtkan bir yüreğe seslenmektir sevgiliye dokunmak
En derinlerden yakalanmış tek gülümsemektir
Sevgiliye dokunmak koşturmaktır gezegenler arasında
Güneşimsi yüreğe yaklaşmak adım adım
IşığI hissetmektir sevgiliye dokunmak

Mevsimleri elinin tersiyle itmektir sevgiliye dokunmak
Zamansızlığın yörüngesine girmek
Tadına bakmaktır en tatlı çileklerin sevgiliye dokunmak
Bütün kurak mevsimlerde isyan edip
Yeniden yeşermektir sevgiliye dokunmak

Mavi kelebeği yakalamaktır binlercesinin arasından
Yonca yapraklarını dörde çıkarmak
Yeşili yeşile boyamaktır sevgiliye dokunmak
En parlak yıldızları serpip gökyüzüne
Huzuru yaşayıp huzurla uyumaktır sevgiliye dokunmak

Her güzel şeye ağlamaktır
Mutluluğu uç noktasından yakalamaktır sevgiliye dokunmak
Aranılan her şeyi bakışlarda bulup
Yaşanmamış bir ömürde nefes almak
Yeniden bir ömür yaşamaktır sevgiliye dokunmak...

Turgut Uzdu

. Sevgiyi Yaşa

Özlüyorum be sevgili
Gülüşlerine takılıyorum hatırladıkça
Yeni açmış beyaz gül gibi
Seviyorum ben o yüreği
Seveceğim diyorum sıkça

Seni duymak günümün güneşi
Bulutsuz bir gökyüzü sesin
Hasret çekmek vuslat varsa güzel sevgili
Uzansam diyorum mesafeleri hiçe sayıp
Dokunsa diyorum dokunsa yine ellerime ellerin

Bir yıla sıkışmış birkaç gün aslında ömür
Gerisi hasret, gerisi beklemek, gerisi umut
Ben böyle talihin diyorum zaman zaman
Seni tanıdığım geliyor aklıma
Sevmek bu diyorum işte azca vuslat çokça beklemek

Dudak payına sıkışmış ömürde vuslat
Sıcacık bir çay misali soğukta
Gecikmiş bir zamanın özrü senle tanışmak
Seni hayal etmekle dolu günlerim var
Bilsen ne güzel oluyor hayalleri gerçeğe taşımak

Netice diyorum
Güzel şeyler de gelirmiş başa
Hasretti, vuslattı boş ver gitsin
Nesi kaldı ki şunun şurasında ömür denilen nefesin
Az vuslat çok hicran
Boş ver sorguları, sevgiyi yaşa sevgili, sevgiyi yaşa

Turgut Uzdu

. Sevilmedim Farzet

Unuttum farz et ey bülbül
Ayrılık olmadı, yalnız kalmadım de
Çiçekler rengârenk baksana
Ne bulursun anlaşılmaz
Her şafak gözü yaşlı güllerde

Sevmedim farz et yüreğini
Elini tutmadım, gözlerinde kaybolmadım farzet
Şakıma artık yanık yanık
Ne yaparsan yap
Bak, seherler hep senden önce uyanık

Sevilmedim farz et, yalandı de her kelime, her bakış
Eller yalandı de sıcaklığı gibi
Hayaldi gülümsemeler de
Unut goncayı artık ey bülbül
Yaşa ne olur yaşa bütün mevsimlerinde

Masmavi bir gökyüzü
Aç kanatlarını yepyeni sevdalara
İstedığın çiçeğe sarıl, yüreğimsin de yüreğimsin desin
Tüy hafifliğinde, dünyalar büyüklüğünde sevgin var
İnan ihtiyacın yok dileklere, dualara

Sevilmedim farz et, sevilmedim farzet ey bülbül
Ayrılık olmadı, yalnız kalmadım de
Sıl gözlerindeki ıslaklığı
Hep güldüm
Ben hiç ağlamadım ağlamayacağım de
Ağlamayacağım de

Turgut Uzdu

. Seviyorum Dedi

Köşe başına yaslandım bazen umutsuz
Hanımeli kokusu bulaştı saçlarıma saçlarından
Goncalar açtı inanılmaz
Bir dünya göründü gözlerime
Onsuz hiçbir yer dünya sayılmaz

Resimler çizdim o andan sonrasına
Yıllarca misralar döküldü parmaklarımdan
Kaç yıla yaydım baharı unuttum
Gerçek ya da yalan
İşin güzel tarafı ben mutluydum

Sonra... Ah! Ah! Sonra sırttı yalanın çirkin yüzü
Maske düştü gözlerden
Gömdüm kendimi yedi kat yerin altına
Düşlerimi zincirledim kör kulelere
Sırtımı döndüm, küstüm bu güne, yarına

Ne güneş uğrar dedim buraya, ne mehtap
İyilik meleklerinin yolu da düşmez
Bir parmak uzandı bir gece
Tam göğsüme dokundu
" Korkma! ", dedi. Bu yürek bir daha üşümez

Dokundu bir sihirli çubuk tenime
Sildiğim baharlar yeniden çizildi
Yüzüm değişti, bakışlarımda bir sevda
Tek kişiyle doldu bütün sokaklar
Bir çift kanat çırpınışı dokundu ruhuma
Seviyorum dedi dudaklar...

Turgut Uzdu

. Seviyorum Desem

Denizi beyaza boyasam tatlı sert
Rastgele serpsem pembeyi gökyüzüne
Birkaç mehtap yerleştirsem geceye
Sallanan bir koltuğa otursam
Cerrah inceliğiyle nakış nakış
Yıldızlar döşesem karanlık şu geceye

Uzun servilere dalgalı saçlar eklesem
Yolları tutup uçlarından birleştirsem geceye
Şafaklar emrime tabi olsa
Uç odalı kulübemin terasında
İleri geri sallansam gözlerim kapalı
Bütünü olsam dağılsam ıssız şu geceye

Buzulları söküp atsam düşüncelerimden
Celladı olsam kahrolmuşluğun ya da hâkim geceye
Bir avuç zaman yakalayıp atsam dağarcığıma
Haykırışlarımı ıslatmasam artık
Sussam
Mahzun ve boynu bükük rüzgârların sırtında
Utangaç tebessümlerimi göndersem geceye

Bir gölge gerçeğe bürünse aniden
Gölgelerin ayak sesleri yankılansa geceye
Uykumun başlangıç yerinde bir el dokunsa şakağıma
Saçımda dolaşsa okşarcasına
"Seviyorum! " dese
Fırlayıp yerimden kalbim çarparak, haykırısam
"Seviyorum! " desem geceye
"Seviyorum! " desem...

Turgut Uzdu

. Seviyorum Desem Ey Gece

Sigaramın ucuna koydum yüreğimi
Geceyi gündüzü karıştırdım
Karanlıklar şiirdi benim için
Şafak şiirdi
Şiir kadar güzeldi her şey
Gülümseyen yüzümdü
Yıldızları serpiştirdiğim gözümdü

Da Vinci'nin fırçasından bir tebessüm silindi
İçimde tarifsiz sıkıntılar
Kime ne yaptım ki
Her an beynimi yumruklarlar

Sevmek suç değil
Kusur hiç değil
Şevileni kıskanmak normal
Özlemek de öyle
Beklemek de
İstemek de normal

Boynumu bükme ey gece
Sabaha uzanayım sağ salım
Yine çiçekler açsın ruhumda
Menekşeler coşsun
Yüreğim gülümsesin yine
Ben gülümseyeyim
Gözlerim gülümsesin
Artık üzme beni ey gece
Üzme beni
Sadece seven bir yürek bu
Sadece seven bir yürek

Bıraksam yakmayı yüreğimi
Söndürsem sigaramı
Uzak dizine baş koysam yine
Gözlerine baksam
Sarılsam gülüşüne
Uzansam gül yaprağı gibi dudaklarına
Sadece seviyorum desem ey gece
Sadece seviyorum desem

Turgut Uzdu

. Sevmeyi Öğrenmek

Öğreneli çok oldu
Gecelere tek sürgün ben oldum gözyaşlarına kelepçeli
Onu anlattığım satırlar tek dostumdu
Sırdaşım
Yoldaşım, arkadaşım

Serçeleri uyandırırdım şafaklarda
Ekmek kırıntıları karşılığında sohbet ederdik
Yaşlı bir serçe dikilirdi tam karşıma
Şair derdi
Yüreğin kadar sevmelisin

O gün bu gündür ne eksik ne fazla
Yüreğim kadar sevdim

Eğer derdi, şüphen varsa kendini dinle
Görüyorsan, duyuyorsan onu, hissediyorsan
Sebepsiz gülüyorsan, üzülüyorsan, seviniyorsan
Seviyorsun sil tereddütleri ruhundan
Mutlu ol bir de seviliyorsan

O gün bu gündür şüphem olmadı sevgimden
Tereddütsüzlüğüm kadar sevdim

Dedi ki sevmekten mutlu ol sevmeyi bekleme
Aşkı, her aşkı vuslata bağlı sanma
Hatta sil o kelimeyi bütün mısralarından, çekinme
Tek kişilik aşk olmaz
Aşk göbekten aşağı tutulmaz

O gün bu gündür gözlerde ararım ne arıyorsam
Görmek istediğim yürek kadar sevdim

Düşünsene derdi her sabah nakarat gibi
Kimin için düşer gözden yaş
Kendine ağlayan kişide sevda var sanma
Senin için değilse dökülen damlalar
Ne aşk vardır ne sevda, sakın aldanma

O gün bu gündür aynaya baktım her şafak
Ağladığım kadar sevdim

Uzatıp kanadını gülleri gösterirdi tan ağarırken
Onlar derdi çekingendir, azıcık mahcup
Biraz ilgi, biraz bakım yeter
Söyle bakalım
Neden goncalar açmak için sabahı bekler

Hep bekledim şafakları, susmak gerektiğinde sustum
Yüreğimi aydınlattığı kadar sevdim

Bülbülü geldiğinde derdi hıçkırıklarla

Kan revan içinde kalır soyunurken
En güzel haliyle görünsün diye
İşte aşk budur
En güzel hediye sevgiliye

Söküp attım beynimdeki beklentileri
Yüregimin çıplaklığı kadar sevdim
Aldatılmayı insanlardan
Ben sevmeyi
Sevmeyi bir serçe yüreğinden öğrendim

Turgut Uzdu

. Sevmeyi Sevdim

Siyahı sevdim beyaza inat
Geceyi gündüze
Ay ışığını güneşe tercih ettim
Silik çizgiler çizdim hayatıma
Gerçeklere inat gölgeleri sevdim kuytularda
Onlarla uyudum
Haykırışlarımı gömdüğüm mezarların başında
Onlarla sustum

Çarşaflaşan denizi sevmedim
Dalgaları sevdim hırçın yahut sakin ama hareketli
Çiçekleri ittim elimin tersiyle
Kokularını sevdim saç kıvamında
Büyükleri attım hayatımdan
Küçükleri sevdim
Okşadım, öptüm, suladım
Büyüttüm beynimde, yapraklandı her mevsim
Adına umut dedim
Hayal dedim
Her yolun başına bir yüz koydum
Vuslata inat
Hicranı sevdim

Ufuklara harfler dizdim irili ufaklı
Anlamlar yükledim bıkmadan usanmadan
Ayak izlerimi saldım bütün yollara
Çağrılarım ayyuka çıktı
Bildiğim halde erişilmezliğini
Yakınlığın kadar uzaklığını sevdim

Yıldız kayışlarında yürek atışını duydum
Yüreğim sandım her defasında
Dost sıcaklığını özledim her saniye
Avuçlarımdaki soğukluğu sevdim

Küçükken de korkmazdım karanlıklardan
Sana en yakın noktasını sevdim yalnızlığın
Bedenine inat
Bakışlarına inat
Sütlaç misali sözlerine inat
Yüreğini sevdim
Dokunmak istediğim ufku sevdim
Varlığını sevdiğim kadar
Yokluğunu sevdim
Dudakların her gelişinde aklıma
Yanaklarına benzeyen pembeliğini sevdim
Yüzünü çizdim bulutlara
Dağılıklarını sevdim
Mevsimleri sevmezdim
Lüzumsuz gelirdi bir kısmı
Şimdi hayatı sevdim
Yaşamayı sevdim senin nazarında

Kısaca sevmeyi sevdim ben
Sevmeyi sevdim...

Turgut Uzdu

. Sil

Her şeyi bırak diyor içimden bir ses
Yaşamayı unut
Bırak el ele tutuşsun kumrular
Sakın heveslenme
Bul beynindeki tüm sözcükleri
Aşkı sil
Sevdayı sil
Yürek çarpıntısını durdur geldi dediğindeki
Heyecanı, diz titremesini sil
Gelişlerin sevindirmesini
Gidişlerin üzmesini sil
Sil...
Yaşamayı unut diyor içimdeki ses
Nefes almayı unut saçlarının arasından
Tenine dokunmayı unut
Hayalinde okşamayı unut
En iyisi
En iyisi şair
Hayal kurmayı unut
Göm kendini vefasız gerçeklere
İğneli fiçılara saklan her sabah
Aynaları yasakla gözlerine
Canım deme sakın, aşkım, bir tanem deme
Alışkanlıkla gülümsersen hemen geri al
Kimse görmesin tebessümünü
Sakla sırrını
Kimse bilmesin
Bir meltemin seni üzdüğünü...
Sil gönlüm
Sil kendini gitsin
Bu hüznü hikaye de burada bitsin.

Turgut Uzdu

. Siyah Şafaklar

Şafaklar umutsuz doğuyor her gününe
Siyah
Gecelerimde ben yokum, sen yoksun
Gözlerim gibi dünya
Gördüklerim siyah

Hüzne bulaşmış kalemim
Yaş damlıyor, ayrılık damlıyor, hasret damlıyor
Beyhude çirpiniş duran bir yüreksiz yürek
Her göz kapanış yalnızlık uykusu
Her açış kendinden kaçış
Bende bir ben varım şimdi
Sorma
Şaşkın ördek yavrusu

Bu hangi kıyının türküsü bilemiyorum
Hırçın düşünceler oyuyor kıyıları
Gülümsemeye çalışıyorum
Kendini kandırmaca aslında hayat
Umut, joker denen bir sahte kart
Kaldır aşağı, indir yukarı
Ensemle görmekten yorulduğum aslında
Yorgunum
Ellerim soğuk
Son el beklemede

Ey ayna, ey sihirli, büyülü ayna
Göster artık
Kimsin, nesin ey bendeki sen
Çık ortaya
Beyaza boya siyah şafakları
Gülümse artık, gülümse

Turgut Uzdu

. Sokaklardayım

Yine sokaklardayım bak
Gece gündüze karışmış
Bir şarkı söylemek istiyor dudaklarım
Yıllarca yapmacık bir güle bakmışsın şair
Nasıl inandırmış seni
Nasıl kanmışsın

Eski tarihli bir depremin kopyası
Ne kadar çok fay varmış gönlümde hayret
Zayıflığı neredeydi, neden kırıldı
Yıkma ne kadar kolay bin bir emekle yapılanları
Temeller oynadı yerinden
Keşke bildiğini bilseydin, unuttun gözlerimdeki ışığı
Ne kadar rahat sırtımı dönerdim sana
Güvenirdim
Nasıl çıkaracağım
Nasıl çıkar saplanan yüreğimden bu kansız bıçak
İnanmaya inancımı kaybettim
Söyle, söyle nasıl inanacağım

Suçlu yüreğim ne ceza versem sana
Bu çektiğin az
Her zerren dilerim daha çok kırılınsın
Kendin gibi görüyorsun ya
Gözlerin yakılınsın

Hâlâ aldatırsın kendini parlaklığına bakıp aynaların
Oysa hepsinin ardındaki sır aynı
Seni kandırdım derken
Kendi görüntüsüne kendini inandırış, kendini kandırış

Oysa nasıl da çıplaktır insan
Çiçekli elbiseler giyince kendini görünmez sanır
Yüreği unuttur
Bir bakış, birkaç güzel söz
Neden her gecelik yalanlarına aldanır

Seni anladım ey gül, anladım da
Ben beni anlamıyorum
Hâlâ sokaklardayım
Hâla yüreğine bakıyorum

Turgut Uzdu

. Son Baharı Yaşamak

Sonbaharda son baharı yaşamak
Yaprakların renginde dolaşmak ılık ılık
Her gül yaprağında seni koklamak
Yağmur damlalarına bulaşmak sessizce
Ve sonbaharda son baharı yaşamak

Ritmimi denk getirmek atışların
Dostluğu, güveni, inancı tam ortasında bulmak
Korkmamak şimşekli gecelerden, yanık gündüzlerden
İster hayal ister gerçek bir yüreğe sığınmak
İşte budur sonbaharda son baharı yaşamak

Dertleri paylaşmak neşeler kadar
Bir tebessümle mutluluğu yakalamak
İlkbahar çiçeklerinin saklandığı saçları seyredip
Kıvrımlarına dokunmak, koklamak
Bir ömürde son defa sonbaharda son baharı yaşamak

Aldırmamak saatin tik taklarına
Vazgeçilmeyecek tek şeydir yaşamak
Birlikte olmasan bile sakın dalgalara duygularını yazmak
Bir rüyayı yaşarken mutlu olmak ne güzel
İnadına sonbaharda son baharı yaşamak

Çilek tarlalarında gezmek dudakların alı gibi
Kibar bir gülü öpmek doyasıya
Kahvaltı masasını kalan günlere taşımak
Dost gözlere bakıp dost gözlerde kaybolmak
Bebeklerinde sonbaharda son baharı yaşamak

Turgut Uzdu

. Son Bir Defa

Ey aşk
Gel yerleş yüreğime
Seni seviyorum de artık
Geride bıraktık gençliği
Varsın mevsim sonbahar olsun
Son defa gel
Gel yerleş yüreğime artık

Benim de yüreğimde kan var, can var
Seviyorum diyerek sevmek bir anlayabilsem
Bir anlayabilsem sadece gençlikte mi var

Gözlerine baksam uzağın yakınından
Sesini duysam
Gerçek ya da hayal
Başımı dizine koysam
Uyusam, uyusam
Uyanıp meydan okusam zamana
Yırtıp atsam yıpranmış bedenimi
Gençliğimi çıkarsam
Tekrar, yeniden ısıtsam ne olur sanki
Simsıcak bir elle üşüyen şu ellerimi

Ey aşk
Ey aşk bu kadar uzaklaşman mı gerekirdi nefeslerimden
Sevda koksaydım ben de
Neden yalnızlık tütüyor
Neden kimsesizlik var söyle
Gönlüm niye yalnız bedenime inat
Baykuşlar mı dolaşiyor çevremde
Susma, susma söyle

Son baharım olsan sonbaharımda
Hasretimi görsen, acısan merhamet etsen
Bir sabah vakti
Yahut bir akşamüzeri
Baksan gözlerime, yüreğime insan
Ne olur işte geldim
Son defa geldim desen

Turgut Uzdu

. Son Defa

Uzun bir ayrılık şarkısı sataştı dudaklarıma
Hem söyledim hem dinledim
Adımlarım belki son adımı atacak
Belki gözlerim son defa kapanacak
Göremeyeceğim gözlerini belki
Saçlarını koklayamayacağım
Bir yalnız mezar bulup
Öylesine uzanacağım

Gözlerimi asmıştım yollara
Belki gelirim diyordum
Bir çalıntı zaman, kısacık bir an
Dokunurum eline diyordum
Kaç filikaya doldurdum hasretimi
Kaç fırtınalı gece meydan okudum dalgalara
Ulaşılmazmışsın
Ulaşılmazmışsın bilmiyordum

Vuslat diyen notaları çizdim bütün şarkılardan
Hicran koklattım teker teker
Üslupları ters yüz ettim gizlice
Yanaklarının pembeliğinden bulaştırdım
Kulaklarım sesinden uzak
Bakışlarından bakışlarım

Beklemek
Saatin vuruşunu
Son bir elin dokunuşunu beklemek
Hayat neymiş anladım
Bir hayal denizinde
Bir hayale yüzmek
Ve birkaç çalıntı zaman dışında
Hep üzölmek, hep üzölmek

Her gece hayalinle yaşadım
İsyanları oynadı ruhum
Kıvrımlarını aradığım aynaları kırdım
Beyazlara küstüm her gece
Siyaha mahkûm, siyahta hüküm
Ben boynu bükük
Ben yerlerde büküm büküm

İçimde sen varsın
Dışım korkunç
İğneli fiçılara esir düşüncelerim
Ne yana baksam yokluğun
Ne yana baksam yokluğum
Oysa
Gözlerimi asmıştım yollara
Belki gelirim diyordum
Bir çalıntı zaman, kısacık bir an
Dokunurum eline diyordum

Kaç filikaya doldurdum hasretimi bilemezsin
Kaç fırtınalı gece meydan okudum dalgalara
Ulaşamadım
Beklemek yarını
Belirsizliği çizmek tuvallere
Adımlarımın son adımı atmasını izlemek
Gözlerimi son defa kapamak
Gözlerinden uzak

Belki saçlarını bir daha koklayamayacağım
Bir yalnız mezar bulup belki
Öylesine uzanacağım

Turgut Uzdu

. Son Vaha

Kurt kapanına yakalanırım her gece
Kan revan içindedir şafaklarım
Bu kaç bininci gecedir yenildiğim
Hüznümü alıp yollara düştüğüm
Başladığım yere döndüğüm her defasında
Bu kaçınıcı çöl

Üzerimde bir ölünün toprağı
Dudaklarım çatlak
Beynimi insafsız hayaller parçalıyor
Vurulan kazmaların hesabı yok

Ruhum susuz, ben nefessiz
Söküp atamadığım avcılar
Yüzleri şekilsiz
Hedefsiz kurşunların hedefi mi olmalıydı gözlerim
Sana bakmak dururken
Hep aklımdasın
Hatırladıkça yüreğimden vuruluyorum
Ölen dün gibi yine ben oluyorum

Hücrelerimdeki pişmanlıklar
Taşıyamıyorum sensizliği, dizlerim büküldü
Çöktüm izlerimin üstüne, bir sel her gece gelen
Bir tufan
Çırpınmaya mecal kalmamış eskiye inat
Boguluyorum

Sevilen bir dudağı öpmek ne güzeldir yasaksız
Yeter artık ey felek
Kendi dudaklarımı kanatmaktan bıktım
Azmi kadar büyük bir heykel gibiydim
Gel gör şimdi viraneye döndüm
Parça parça döküldüm
Yıkıldım

Ya Rab!
Hasret belgeseline döndü bu beden
Ne olur, ne olur bir defa gülümseyeyim
İzin ver şu yaşamak deniyor ya dünyaya
Gözlerine bir defa daha bakmadan ölmeyeyim

Kurt kapanına yakalanmayayım her gece
Kan revan içinde olmasın şafaklarım
Tek gecem olsun gülümsediğim
Mutlulukla yollarında oynadığım
Başladığım yere dönmediğim her defasında
İzin ver ilk ve son vaham olsun

Turgut Uzdu

. Son Yaprak

Hani derler ya
Olacak olur
Beklenmedik şeyler pusudadır her zaman
Olacağı anı kollar
Küçük bir umudun önüne konan yollar
Uzar da uzar.
Kaç deprem yaşanır, kaç defa viraneye döner yürek
Kaçınıcı yıkılışıdır neşeli bakışların
Kaçınıcı düşüşüdür
Yalnızlığından üşümüş yaşların.
Acımasız ayrılışların elinde hançerler
Kan gölüne dönen düşünceler
Sırıtan pişmanlıklar
Hiç bitmeyen kaynağı belirsiz sızılar
Dünlerin arasında sürdürülür nedense
Bütün hükümsüz kazılar.

Yollar aşınır hatırlanmaktan
Masum gülücükler silik görünür
Yıllar yorulur
Yıllar yorulur dünlerin arasında
Yarınlara bakamayan gözler yorulur
Mevsimlerin birine yerleşir sonbahardan kalma bir yaprak
Bir gün bir rüzgâr eser
Yaprak düşer
Sessizlik unuttur fırtınaları, durulur.

Umutlarla birlikte kaldırımlar bitmiştir
Ne gelen olur ne giden
Nasılsa son yapraktır
Son takvimden düşen.

Turgut Uzdu

. Sonbahar Bitti

Sonbahar bitti
Saçlarını dökeli çok oldu ağaçlar
Rüzgâr üşüdü

Sessizliği giyinmeye başladı sokaklar
Gözlerde çığ
Bakışlarda sis var

Mesafeler bir gece uzunluğunda
Bekleyiş durgun, bekleyiş yorgun

Aşk yok havada
Ne de yağmuru
Pandoranın kutusu gelecek
Aç açabilirsen
Sor sorabilirsen
Cevap beynin köşelerinde aranır
Mevsimler kısır doğar
Susarsın
Çare bir yalnız üşümüslüğe bürünür gönülde
Kaçış vakti dersin
Uyku zamanıdır
Uyursun

Sokağa çıkma yasağı başlamıştır düşüncelerde
Rüya kol gezer, rüya nöbet tutar
Bazen hüznün bazen tebessüm olur düşüncelerin altı

Ve kış
Güzelliğinin altında bir uğursuzluk
Karların altına saklanmış kimsesizlik

Boğuluyorum zaman zaman
Üşüyorum ey gönül yalnızlığım
Tut artık ellerimden
Gözlerime bak

Turgut Uzdu

. Sonbahar Gülü

Yak ne yakacaksan yüreğimde
Kül et senden başka her şeyi
Adı ister hasret olsun, ister ayrılık
Tutuştur bedenimi, küllerim savrulsun
Bir sen kal gözlerimde
Bir de gülümsediğimde gülümsediğin dudakların kalsın

Söndür ne söndürecek sen gözlerimde
Sensizliğe mahkûm olsun ışıklar
Yaşadığım yerin önemi yok, nefes sadece nefes
Olmadığın rüyalar çirkin
Her gece gir, üşenme
Hiç değilse uykumda güzelliğin kalsın

Dök ne dökecek sen yüreğime
Söndüremez yokluğunu hiçbir deniz
Küllenmesi sadece bir hayal
Tesellisi yok bu sevdanın
Dönülmeyen yılları unutmak istiyorum
Aynı ateşte yanmayı özledim
Götürme sakın benden, bırak gözlerimde gözlerin kalsın

Umutlarımı hasret yollarına gönderecek sen gönder
Bir beyaz gül arayıp dursun
Elbet bir peri kanadı dokunur hayallerime
Gel dersin, koşa koşa gelirim
Bir sofrada kelepçelensin bakışlarımız
Alma sakın bırak bütün kilitler anahtarsız kalsın

Ne serpiştirirsen serpiştir mehtabın siyahına
Ben zıt renklerin raksına vurgunum bilirsin
Turkuaz şafakları aynı gözlerle görmekten korkma
Hayat dört mevsimlik bir bahçe
Her dönümünde çırpınışlarım var
Güller sonbaharda da açar sen gibi
Kadifeliğinde dolaşıyorum hâlâ yanaklarının
Soldurma sakın bir sevgi kadar pembeliği kalsın

Turgut Uzdu

. Sonra Gidersin

<center>
<img
src='http://i44.tinypic.com/11qjuqa.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

SONRA GİDERSİN

Bu anlamsız ısrarın niye
Nasil sevdim bilsen son baharım diye
Baharların sonu sürünen yapraklarla süslenir bilirsin
Dalım sensin
Sürünmeli miyim başıboş rüzgârlarda
Sarhoş kaldırımlara mı vurmaliyim binlerce defa kendimi...

Hangi karanlık rüyada buldun
Git deyişine ortak oldun
Gitme bence, kal
Meltemleri teninde gezdireyim
Bütün baharları en çılgın haliyle gözlerine saklayayım
Bulutlara parmak izlerimizi koyalım
Sonra gidersin.

Şafaklar ateş renginde hükümlersin geceye
Yüreğini yüreğimle sarayım, gitme
Yarı uykulu bakışlarında kaybolayım
Ne olur
Ömür boyu dizlerinde kalsın başım
Uyanayım ecel uykusuna
Sonra gidersin.

Şimdi gitme
Her yeni günde yanımda ol, elimi tut
Gözlerime yazdım en güzel duaları senin için
Bir ömrün her gecesine yaydım dileklerimi
İzin ver dünyanın bütün sözlüklerinden sileyim vedayı
Yerine vuslat yazayım sonra gidersin.

Seninle doğdum son defa
Yeşili, pembeyi, kırmızıyı seninle tanıdım
Seninle mavi oldu gökyüzü, gece gözlerine benzedi
Siyahı gelin yaptım beyazın üzerine
En güzel çiçeklere sürdüm kokunu
Gitme
Baharlar bitsin sonra gidersin.

Kolların sarsın beni
İpek saçlarını koklayayım
Son bir isteğim var senden
Bütün güzelliklerin adına
Bütün güzelliklerin adına tut elimi
Elini tutarken yaşayayım
Gözlerine bakarken kapansın gözlerim

Ben sana gitme demedim ki
Kollarında ölmeme izin ver bir kez
Sonra gidersin
Sonra gidersin.

Turgut Uzdu

. Sonrayı Yaşamak

Karşımda olsan ne yazar
Orda olduğunu bilsem
Görüyormuş gibi karşıma alsam seni neye yarar
Sevdasına cömert sevgili
Yüreğine cömert sevgili
Hani ellerine dokunduğum ilk an vardı ya
Sen yüreğime dokunmuşsun o an
Ben yanaklarının kırmızılığınca şaşkın
Bir o kadar heyecanlı
Sakin elbisemi giyip gözlerinde eridiğim zamandı
Yarındı

Bugünlere alışmıştım dünlerin kahır gölgesinin altında
Bazı üzgün, bazı gözü yaşlı, bazı maskelerle dolaşırdım
Yüreğimde sevgi var ya
Kendimi sevmezdim bir türlü
Hep kendime bulaşırdım

Yakınlığın uzaklığı kadar zor uzaklığın yakınlığı
Bazen bir adım mesafeye binlerce mil sığar
Bazen binlerce mil bir adımlık
Olsun diyorum her halde gözlerine baktığımda
Beyaz ve siyah bütünlüğü bu diyorum
Hasret koksun varsın bütün çiçekler
Ben sevmeyi de seviyorum
Sevilmeyi de

Sonrayı yaşamak bir başka, sözün tam burasında
Bitmemiş bir şarkıya takılı kalması kulakların
Söylense de çaresizlikten beli bükülen sözlere rağmen
Sevmeyi yaşamak
Sevilmeyi yaşatmak varmış ya dünyada
Sözün sonrası nefes almakmış anladım
İlk kez gibi son kez
Son kez gibi ilk kez

Turgut Uzdu

. Sonsuzluğa Düş

Sonsuzluğa düşler, kıızıla döner her akşam
Sensiz mor bir hüznün adım atar sessizce
Ve sırtına hasretleri yüklenmiş bir lacivert kara
Bütün gece
Tam karşıda oturur inadına inadına

Yıldızlardan çeşni savrulup siyaha
Bazı mehtap çıkar
O da ağlar mı güler mi belli değil
Bir bakarsın bulutların ardına gizlenip
Gizli gizli oradan bakar
Bir bakarsın sere serpe açmış göğsünü
Hem kendini yakar
Hem beni

Şayet varsa deniz koşturup yakamozları
Bir kıyıya ulaşmaya çalışır
Yoksa binecek bir dalga, ovaysa, bağsa, bahçeyse
Bulur alacakaranlıkta bir miktar lacivert
Gördüğü bütün menekşelere bulaşır

Bazen eser meltem olup
Yanık bağrıları serinletir
Bazen acı bir türkü olur hatıralar
Ezanlara kadar susmaz
Güle damlar, göze damlar

Bir an şaşkınlık çöker sessizliklere
Aniden şafağa yakalanır
Umut sarımtırak bir ışığa kelepçelenir
Dudaklar en mutlu tebessümün eşiğinde
Hayat, gelişe odaklanır

Turgut Uzdu

. Sorma Sevgili

Sorma sevgili
Uykuyla uyanıklık arasındayım
Tebessümünün tam ortasında hayat

Bir denizdeyim kıyıları eşit uzaklıkta
Alabora olmuşum
Üstüm sensizlik
Altım sensizlik
Dudağım sessizlik

Fırtınaların bazen kıyısında bazen merkezindeyim
Bütün ağaçların sonbahar yaprağı ben
Cansuyu olsa da bakışlarıma gülümsemem
Talihine mağlup bir adamın çığlık zamanı
Saatim suskun

Çiğdemler çiçek açsın bütün beklentim bu
Bir bülbül şarkılar söylesin ulu orta
Kendimi göreyim gözlerinde
Notalar susmasın

Ey hayalim, hülyam, mutluluğum, kâbusum
Heyecanım, rüyam
Var hayal olarak kal şikâyetim yok takvimlerden
Nasılsa hükmüm yok
Dün de çok uzakta yarın gibi
Kendimi beklemek tek çözüm ey sevgili
Seni bekler gibi

Bademler açmış, kaysılar açmış, akasyalar açmakta
Gözlerim hâlâ bir hayale bakmakta

Netice neticede ikâmet etmekte
Ben bende
Sorma sevgili sorma
Uykuyla uyanıklık arasındayım
Tebessümünün tam ortasında hayat

Turgut Uzdu

. Söylemen

Hasretten yanarım gözlerim yaşlı
Söylemen sevdiğim hiç ağlamasın
Hayat böyle işte yolları taşlı
Söylemen sevdiğim hiç ağlamasın

Umudum yollarda gözlerim onu
Bir gece koklamak o güzel anı
Bu gündü yarındı beklemek acı
Söylemen sevdiğim hiç ağlamasın

İçimde yokluk var narı bilirim
Vuslata döktüğüm zarı bilirim
Üzülsem üzülür yâri bilirim
Söylemen sevdiğim hiç ağlamasın

Vazgeçip her şeyden neden yaş bağlar
Çözülmez düğüm bu, arada dağlar
Hüznümlle taşarak geçse de çağlar
Söylemen sevdiğim hiç ağlamasın

Garibim derdime derman bulamam
Ben onu çok sevdim ayrı kalamam
Sevdiğim gülmezse ben hiç gülemem
Söylemen sevdiğim hiç ağlamasın

Turgut Uzdu

. Söylenmemiş Türkülerim Vardı

Sana söylenmemiş türkülerim vardı
Susturuldu
İç acılarımı azat ettim gün bu gün
Konuşmayı unuttum

Bitmez sanırdım sevgiler
Ölmez sanırdım sevenleri
Bir şeyler bitti
Namazı kılındı cenazenin

Defin zamanı
Omuzda mı yürekte mi sürüklenerek mi gider
İstikamet taşlı tarla
Gözyaşıyla sulanmış çiçeklerin boynu bükük

Ziyaretine gel arada
Damlalarını sil sevdamin gözlerinden
Bir tebessüm bırak arada çiçek yerine
Hatıralarını koklasın

Sevinmelisin aslında
Yavaş yavaş seyrini yaşadın yok oluşun
Bitmezleri bitirdin, ölmezleri öldürdün
Zafer senin
Galibi sensin bu ayrılığın
Gülümse bir kez daha
Gülümse

Söylenmemiş türkülerimi dinle

Turgut Uzdu

. Söyleyin

Uçun kuşlar uçun gönlüme doğru
Mektubun getirin güzelim yârin
Uçun kuşlar uçun gönlüme doğru
Sevdiğin söyleyin güzelim yârin

Deyin ki özlemiş en az sen kadar
Vazgeçmiş her şeyden tek seni arar
Yüreğinde yalnız yüreğin saklar
Sevdiğin söyleyin güzelim yârin

Kokladıkça saçın aklında sensin
Gözlerinde nursun, teninde tersin
Damarında kansın elinde gülsün
Sevdiğin söyleyin güzelim yârin

Uçun kuşlar uçun sılaya doğru
Çaresiz şu gönlüm yolları eğri
Bir tek o var idi boncuğu, uğru
Sevdiğin söyleyin güzelim yârin

Garibim cevabım alıp da gidin
Hasretim özlemim yazıp da gidin
Vuslatsız mezarım kazıp da gidin
Sevdiğin söyleyin güzelim yârin

Turgut Uzdu

. Söz ve Göz

Aslında yalanı bilmez yürek
Söz tam ortasından çıkar eğrisiz
Ne doğrular saklanabilir, ne söylenmemişler
Birer kirli ses örtülür üstüne
Bütün çaba nafile
Gitmez kendini kandırmaktan öte

Sözle birlikte doğmuş susmak
Biri susunca diğeri konuşmaya başlayan
Aynı karında doğrucu ikizler
Bir gariptir insan
Sanır ki söylemek istemediğini susmak gizler

Karası, mavisi, yeşili, elası
Şiirlere mısra olan şu gözler
Kapanınca hülyalara aşına
Açınca derinlere iner alabildiğine
Gerçeği hiç kaçırmaz, daima gözler

Biri görmezse diğeri görsün diyedir ikiliği
Kırpıkların dilinden sadece onlar anlar
Dedim ya insan gariptir
Neden sever kendini kandırmayı, bilinmez
Oysa kaçmaz yürekte gezinen yalanlar

Kim yalanı öğretebilir gözlere, söyletebilir
Bir Allah'ın kulu olamaz
Ya sıcaklık bulur baktığı yerde ya soğukluk
Ya da doğrular vardır, yüreğin gizleyemediği
Hiçbir şey gözlerin gözlerinden kaçamaz...

Turgut Uzdu

. Suç

Vur baltayı taşa
Kırılın ucu
Ya boğazı sürteceksin
Ya koçu
Kesmemek kimin suçu

Şekerden sandal
Deniz dalgalı
Ağı açık timsahların gırtlığında yürümek
Avuçlara saklanmış bir sen
Görmemek kimin suçu

Uçur binayı kirpiklerin arasından
Kana yazdırmak
Ah! Rapunzel
Bu ne kuledir?
Yüreğe örüp taşları
Çıkmamak kimin suçu

Zemberekleri çıkmış saatlerin
Geometrik tezatlarda bükülür dış ve iç
Güvercin gagasında bir ağaç
Zamanı tutup kurallı beş ucundan
Bölmemek kimin suçu

Er meyhanesinde kadehler
Her katı virane asmalar
Kalp tebessümlere aldanır aldanış
Kendi boynuna takılınca tasmalar
Çekmemek kimin suçu

Toprağa gömülen gül pembesi
Altı yöne atılan okun ucu
Yumurta sarısında saklambaç
Çare süt rengi
Dökmemek kimin suçu

Uçur binayı kirpiklerin arasından
Kana yazdırmak
Ah! Rapunzel
Bu ne kuledir?
Yüreğe örüp tacı
Çıkmamak kimin suçu

Turgut Uzdu

. Sus

Söyleme yüreğim, sus
Kapılsan da fırtınalarına düşüncelerinin, sus
Dışa da içe de damlasa yaşlar konuşma
Anlatma duygularını, sevgini, hasretini
Göm yalnızlığa esir gönlüne ne varsa yüreğinde
Sus

Varsın cehennem ateşleri yansın teninde
Yürümeye yasaklı bütün yollar dizilsin önüne
Çırpın, çırpındıkça bat yalnızlığına
Konuşma, türküler söyleme vuslattan yana
İçinde yaşa isyanlarını şansa, şanssızlığa
Sus

Kenarda köşede kalmış hatıraları bul, avun
Bir damla bul yanağından süzülen
Adını umut koy, umudu savun
Filizler kımıldasın bakışlarında
Yarınlara serp
Sakın ağlama, üzülme, üzme
En umutsuz anında aynaya bak
Sus

Yaprakları dökülüyor takvimin
Varsın kovalasın dünler yarını
Elbet vuslat yazar bir tarih
Gülümsersin çektiğin hasretler kadar
Kaybetme tebessümünü be şair
En sıkıntılı anında gülümse
Bir şey söyleme yüreğine o bilir
Sus yeter ki sus

Turgut Uzdu

. Susacağım

Tırmandığım yanıma kalacak biliyorum
Bu çapraşık patikanın sonu yok
Her yanım yara bere
Küçücük tepelerde yeniden umutlanacağım
Sonra hayal kırıklığım yağacak gözlerime
Susacağım

Tutup kolundan ruhumu atacağım çöllere
İsterse Mecnun olsun çıplak ayaklı
Kumlar yakacak acımı belki
Belki bir yalancı vaha bulup oturacağım
Haykıramayacağım beklediğim sensin diye yine
Susacağım

Bulutlar uzaktan geçecek
Bir damla hasrete el uzatacağım umutsuz
Ayaz gecelerde dert anlatacağım yıldızlara
Ayak sesi duyamayacağım uzaklara takılacağım
Her meşresine gözlerimi dikeceğim belki diyerek
Susacağım

Seslensem duyar mı bilinmez biliyorum
Her kulak sevdaya açık değildir
Sevdalar muammalıdır her kulağa dokunmaz
Doya doya koklayacağım bir saç arayacağım
Başımı koyacağım bir diz gözlerimde
Susacağım

Bir bebek kundağı hayal edeceğim
İçinde hayallerim, umutlarım dileklerim kımıldayacak
Sabahları sevgilinin kokusunu arayacağım
Bulup sarılacağım belki, mutlu olacağım
Haykırmayacağım biliyorum
Yine susacağım

Turgut Uzdu

. Suskun Hayaller

Bazen uykuya dalar arzu
Hayaller susar

Yıkıntıları arasında dolaşır insan
Arayış diyerek dolaşır karanlığı sayıp sayıp
Adı teselli olsun yeter kör bir fenerin
Mazinin adı bir defa mazi
Gölgeleri küskündür hatıraların
Yarın meçhul
Gün kayıp

Zaman kızıla terk eder kendini, sonra koyulaşır lacivert
Suskunluk ve sessizlik hükümdardır
El uzanır hedefsiz hayallerin içine
Bazen atan bile duymaz attığı çığılı
Hüküm verilmiştir
Adına nasip denir bekleyişin, umudun
Tükenişin adı sabır

Oyalanmak ufak tefek tebessümlerle adettendir
Gelmeyişe gönderilir, gelemeyişe gönderilir
Boşluğa hamile kalır beyin
Doğum yine boşluğun çığılıklarını kusar
Çaresizdir avuçlar
Gözler mahzun

Bazen uykuya dalar arzu
Hayaller susar

Turgut Uzdu

. Susma Sakın

Susma sakın
Konuş havadan sudan
Bir rüya yüreğinde yaşadığım
Bırakma sakın
Bırakma uyanayım

Durgunlaşma geniş dereler misali
Hep çağla, dön usta balerinler gibi
Bırak pembeleşsin yanakların
Uzaklığın bir uçurum beynimde
Sen sustuğunda derinleşir dibi

Kanyonlarda dolaşır ruhum sen sustuğunda
Labirentlerde kaybolurum
Hayatım sözlerini takip eder her gece
Her hecen ışık olur yüreğime
En karışık yollarda kendimi bulurum

Aldırma bana ben fırtınaların ortasındayım
Yağmurlar kahpece tam kalbimden vurur
Şimşekler çakar haftalık, ruhum kavruk
Susarsan gölgem
Konuşursan ben olurum

Susma sakın
Konuş havadan sudan
Bir rüya yüreğinde yaşadığım
Bırakma sakın
Bırakma uyanayım bu eşsiz uykudan

Turgut Uzdu

. Susma Yüreğim

Söyle bitsin be yüreğim
Niye susarsın meramın ne
Çıksın ağzından ne olur
Seviyorum de, seviyorum de bir kere

De ki dizlerim titriyor seni düşününce
Kalbimi susturamıyorum
Sınırsız bir arayış içinde gözlerim
Duvarlar delik deşik
Mesafeler paramparça
Bir gece, bir gece bile görmesem seni
Yırtıyorum yorganı, fırlatıp yastığı
Uyuyamıyorum

Rüzgârları bekliyorum de
Saçının kokusuna katar belki ten kokusunu
Gülümsemeni getirir de gül yaprağında
Gülümserim
Derin bir nefes çekerim en büyüğünden
Kanım ısınır
Seni özümserim

Üşüdüğüm her gece güneşi bekliyorum
Isınmak istiyorum artık de
Bıktım kendimle savaşmaktan
Git artık diye umutsuz bakışlarımla
Bıktım karanlıklara yalvarmaktan

Çok şey yaşadım dünyada
Bir vazgeçmeyi bilemedim de
Isındım mı bir kere vazgeçemem
Korkarım yerlerde sürünmekten
Her gün defalarca ölmekten
Vazgeçemem de

Artık söyle be yüreğim, susma
Seni seviyorum de
Yine hep dolu tarafına bakacağım bardağın
Biliyorum de
Yine kendimi yakacağım
Yine ağlayacağım geceler boyu içten içe
Olsun de
Sevdim bir kere de
Seviyorum de
De artık
De...

Turgut Uzdu

. Susmak!

<center>
<img
src='http://i44.tinypic.com/biqz3l.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

SUSMAK

Tuttuğum avuçlarından akarsın içime
Bir türlü anlayamadığım tatlı sıcaklık
Gözlerinin ta derinlerine bakmak
Zamanı durdurmak, dünyayı unutmak
Ve gerçekleşse
Kıyamete kadar sürse dediğim o susmak

Bir meltem tutup saçlarını yüzüme uzatsa
Ürperse içim tatlı tatlı
Bir gülü değil, işte budur koklamak
Avucunun içlerini tadarken bir çift dudak
Ve saatlerce
Sevdanı yudumlarken susmak...

Başımı dizine koysam bir sahilde
Gözlerim en ücra yerlerinde dolaşsa semanın
Ne güzeldir kim bilir mavilere böyle bulaşmak
Dalgaları dondurup araya bir çizgi koymak
Ve uzaklığında
Sonsuza kadar seninle yürürken susmak.

Bir odaya kapasam kendimi yüreğimde
Ayak sesi duyulmasa ne giden ne gelen
Ah o kan kırmızı sıcak sevdalara bulanmak
Bir ömrü nefeslerinle yudumlamak
Gözlerinde uyurken sessiz
Mutluluğu hapsedip gönlüme, susmak.

Aç bağrını ey bahtım aşk dolu rüzgârlara
Gezsin damarlarında lavlar
Haykır, de ki: "İşte budur yaşamak! "
Elinden tutup sevgilinin, ince bir yağmurda ıslanmak
Ve mutluluğu mutluluktan ağlatıp
Tebessümlerle susmak...

Turgut Uzdu

. Susuyorum

Gece uyandı yine sensiz
Hüzün kalemi çıldırmış
En huysuz gözyaşlarını söylüyor
Boyun bükmüşüm
Susuyorum

Hatıralarımı kurcalıyorum her içime düşen damlada
Gülümseyen yüzün var
Neden diyorum, niçin diyorum yansımalara
Sessizlik hâkim
Susuyorum

Tercihler tesadüflerle birlikte doğar
Başlangıç ve sonu taşır sırtında
Değer hep yeniden yanadır değersiz de olsa
Bir yeninin yanına getirir bir eskiyi
Ve kulaklar odaklanır
Ezberler eski bir türküyü
Ben susuyorum

Hani değerinde kalmak var şu hayatta
Bir de eskimek
Ben eskidim be sevgili
Mutlu ol yeter diyorum her gece
Susuyorum sonra sevgili
Susuyorum

Şafak doğuyor yine sensiz
Hüzün kalemi halâ çılgın
En huysuz gözyaşlarını döküyor güller
Boyun bükmüşüm
Ben halâ, ben halâ suskunum

Turgut Uzdu

. Şafağa Ağıt

Şafağa Ağıt

Yine şafağı uyandırdım uykusundan
Kuşlar korosuydu çalan aralıksız
Gözlerimi uykuya susturduğum bir gece daha bitti
Nefes alıyorum hala
Varım ve hâlâ ağlamıyorum

Uzaklığın laleleri salınır düşüncelerimde
Meltemler bazı fırtınalaşır, bazı suskun
Meçhul bir yokluğa sarılmış yüreğim
Boşluğu bekleyiş var
Boşluğa kaçış

Her yudum bir çöl
Ve ölümüne susmak bu çölde
Ve ölümüne susamak bir sevgiliye

Hayat, boyun bükmekmiş çaresizliğe
Düzeltmeye çalışmış yarını
Keşkelerle, pişmanlıklarla uyandırmakmış sabahı
Yenilerine uyumak ve

Şarkılarla ah çekmek, şiirlerle dertleşmek
Hayalleri notalara yüklemekmiş hayat
Olmuşları itip elinin tersiyle
Olmamışları toplamaya çalışmış
Geç oldu lakin anladım
Ölünceye kadar damlatmış
Doğarken başlayan gözyaşını

Cazibe bir çift göze sığarmış
Bir tebessümdeymiş bütün sır
Dildeymiş

Şirin'in dudakları
Aslı'nın gözleri
Leyla'nın sözleri hep gülümsemiş
Ferhat bu yüzden dağlara savaş açmış
Kerem yanmış
Mecnun çöllere kaçmış
Hepsi de gözyaşıyla tanışmış

Bir haller var yine bende
Üst üste biniyor uykusuz geceler
Gel de taşı ey yüreğim
Gel de taşı
Bir kez de yaşa şu şafağı
Ağıt yakmayı bırak
Ferhat ol, Kerem ol, Mecnun ol
Yaşamış ol yeter ki
Varsın ağlayarak

Turgut Uzdu

. Şafak Gülü

Şafağın gülü soluyor işte
Beyaz gelinliği ile beni bekliyor yine akşam
Ey ruhumu sattığım aşk
Kursan bütün tuzaklarını da
Ne olur bir defa daha sana yakalansam

Aç duvağını gecemin nuru mehtap
Saçların uzayıp okşasın tenimi
Masum rüzgârlar hayallerimi getirsin ısrarcı dalgalarla
Bazen beyaz üstte bazen siyah
Gerçeğe bürünsün bu akşam, tutsun ellerimi

Ve gölgeler
Hayatımın ikinci boyutu, ardımdan sürünenim
Ardından süründüğüm
Karşıma geç, can bul, kan bul, beden ol
Bırak yansımalarla oynaşmayı
Gel artık, yüreğim ol

Mağaralarının adını değiştirdiğimi bilmez haramiler
Kimse bilmesin diye dalgalara en yakın kumsala yazdı parmaklarım
Ben bekleyişimi çekip uzattım şafağa
Gel artık
Gülün açmasına var daha

Kendi kulağıma fısıldadım " Seni seviyorum! " diye
Kimseler duymadı
Kızıp sarıdan maviye boyamaya başladım gökyüzünü
Hıçkırığıma ambalaj yaptığım gözyaşlarımın çığ oldu
Ne yüreğimin yaktığı, ne yüreğimi yakan, olmadı.

Bilemezsin ki akşamın adını gece
Kendi adımını hasret koyduğumu
Mercan kayalarının altında sen renklerinle oynarken
Bütün mehtaplara haykırıp
Bilemezsin ki neden sensiz diye sorduğumu

Şafağın gülü açıyor işte
Kaprisli gölgelerim beni bekliyor dün gibi bu sabah yine
Ey ruhumu sattığım aşk
Kursan bütün tuzaklarını da
Gönül rızamla hayatımı versem ellerine...

Turgut Uzdu

. Şair Dediğın

Sever gönülden
Sevilmek ister daima
Yudumlamak aşkı pınarlardan
Cesaret alır her gördüğünde
Yeşil kalan asırlık çınarlardan.
Şekil verir dünyaya
Çoğu hüznüldür ovaların, yaylaların
Denizlerin tuzu şair gözyaşındır
En yüksek dağların bağrırları
Şairlerin sabır taşıdır.
Kıvrım kıvrımdır
Yollar malıdır gidenlerin
Bir türlü dönmek akıllarına gelmez
Şair dediğın sevgi sunar, bal sunar kelimelerle
Kötülük bilmez.
Bazen esinlenir bulutlardan
Rüzgârlarla dertleşir
Yıldızlarla oyunlar oynar uykusuz geceleri
Kurak çöllerde gezer
Çözer sorulmamış bilmeceleri.
Gönlü yalnızdır
Doymak bilmez göğsündeki çırpınışlar
Titremeleri daima açtır
Ömrünce doymak bilmez
Hep bir sevdaya muhtaçtır.
Yüreğini koyar sevdalısının avuçlarına
Bazen coşar çılgınca yıkar yatağını
Mısraları durulur nehirler gibi
Sonbahar yaprağı olur sonunda
Sarıp solar, bir sevdalısı olmayan şehirler gibi.

Ayrılıkları büker boynunu
Yüreği dertlidir
Düşmanıdır her renkteki kirlerin
Güller gibidir her şafak
Gözleri sulu olur şairlerin.

Turgut Uzdu

. Şarkılar

Şarkılar beynime vuruyor yine bu akşam
Alevler fırladı çılgın atlar gibi
İçim acıyor
Ne bir esinti var
Ne damlaları alıp götürecek bir rüzgâr

Baki kalır derlerdi gerçek aşk yüreklerde
Bir üfürümlük ömrü varmış
Nerden bilebilirdim
Ulaşılmaz karlı dağlar bir gün
Ateşten damla olup akarmış

Bekleyişler var bütün notalarda
Vuslat yok, hiç yok
Bütün şairler mi yaşadığımı yaşamış
Gitmeseydin
Gitmeseydin hiç bu göz ağlar mıymış?

Gözlerimdeki buğulara yapışır nağmeler
Gideceksin diye korkmuyorum artık, gittin
Ya gelmezsen diyorum
Ömrüm büyüklüğünde sızıları aldım omuzlarıma
Bilsen ne kadar küçük bir ümitle taşıyorum

Keskin bir tül beyazına dokunan meltem gibi
Her kıpırdanışta korkuyorum
Gelmezse diyorum, gelemezse dediğimi
Ah! Ah! Bilemezsin
Seni güneşin doğuş aralarında nasıl özlediğimi

Keşke gelsen, keşke dönsen
Kırsak yanlışıları teker takar, hataları hatasızlarla boyasak
Bir cennet yapsak ruhlarımızı
Hep gülümseyerek koşsak
Çalmasa şu ayrılık şarkıları artık
Hiç değilse orada mutlu yaşasak...

Turgut Uzdu

. Şubatın On Dördünde

<center>

<img
src='http://i40.tinypic.com/1ih7r4.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

ŞUBATIN ON DÖRDÜNDE

Tığ nasıl işlerse ipliği göz nuruyla
Saniyeler kimsesizliğime hep seni dolar
Yokluğun örülür her şubatın on dördünde
Gözlerim hatıralarını alıp yanına yollara dökülür
Bir silen olmaz...
Notalar nasıl işlenirse sözlere
Sensizlik acımasız, siler nağmeleri
Yokluğun sürünür her şubatın on dördünde
Şarkılar anlamsızlaşır
Bir gelen olmaz...
Ne yana baksam hasret açar bahar gülleri gibi
Ellerininyumuşaklığı hâlâ sıcak avuçlarımda
Kar yağar, yağmur damlar her şubatın on dördünde
Avuçlarımı kapar, saklarım seni
El uzatan olmaz.
Azizmiş, Valantin'miş neyleyim
Bir gül uzatamadıktan sonra sana
Güller kan ağlar her şubatın on dördünde
Ben suskun
Duy diyen olmaz.
Meltemler, boralar her yanda fırsat kollar
Sabaha kadar gözkapaklarımı döverler
Nedense hasret tüter her şubatın on dördünde
Ben yakarı beklerim de
İşte, al! Diyen olmaz.
Aıştım mı diye sorarım kendime, sen yoksun ya
Çıldırır beynim cevap aramaktan, bulamaz
Boynum hep bükük kalır her şubatın on dördünde
Filizler kurur
Su! Diyen olmaz.
Su! Diyen olmaz...

Turgut Uzdu

. Şüphe

Bir kurtçuk düşerse düşüncelere
Yiyip bitirdiği gündür nice sevdaları
Sorular uçuşan kar tanesidir
Yürekler üşür
Hafakanlar sarar uykuları
Önce körpecik kâbuslar üşüşür
Her saniye kendini üretip büyür...
Aslını kaybeder cümleler
Her harfin ardına saklanır devler
Üstüne yürür insanın
Caddeler, sokaklar,
İçi dolu yüreği boş evler.
Gölgeleri aranır içten sözlerin
Gerçek merceklelerden silinir, görünmez
En çirkin makyajlar yüzünde
Korkunç bir evham taşır güzelim kalpler
Bütün tereddütler özünde.
İster yeni filizlensin sarmaşıklar
İsterse yılları taşısın boyunda posunda
Tutar bir hırçın el dillerden
Savurur bilinmezlere
Kiminde unutulur güzel günler ve geceler
Kimini tam başlarken bitirir
Gönüller masum ve hüzünlü kalır
Sebepsiz bir kurtçuğun avucunda
Aramaların en çetinini yenerek bulduğu mutluluğunu
Biçare gönüller yitirir
Yarınlar küçük bir kurtçuğun ucunda.

Turgut Uzdu

. Takvimler

Yırtasım var takvimleri
Seni bulduğum günde kalasım var

Nasıl da geçti bugün
Günaydın dedim aynada kendime
Oldu dün

Bir şeyler eksiliyor fark ediyorum
Gülümsemelerim mi azaldı
Gülümsemelerin mi

Baharlar oynaşırdu kelimelerde
Dalgalar vururdu kulaklarıma
Mavi bir gökyüzüydü deniz
Ufka gider kaybolurdu hüzün
Ve sen her yaprağı olurdun takvimin

Gün dündü döneli varlıkta yokluğu taşıyorum
Var mıyım
Gözlerin var mı yolumu aydınlatan
Yok muyum yoksa
İçime döktüğüm damlalar kimin

Bir kaos var ortalıkta dolaşan
Senli benli
Yapraklar düşüyor takvimden
Neresindeyim unuttum

Bir kazık çakmışım dünlere
Sökülmüyor bir türlü
Koparasım var
Kendimi günlerden
Sonra da oturup ağlayasım var
Kaybolmak üzereyiz biliyorum lakin
Yüreğime damlayan damlalar kimin

Yorulduğum nefes almaktan

Yırtasım var takvimleri
Seni bulduğum günde kalasım var

Turgut Uzdu

. Tek Hayalim

Gökyüzüne bakmak seninle
Koşmaktı rüzgârların önünde
Bulutların üstünde dolaşmak
Doyumsuzdu nefes almak
Yokluğunda anladım
Her an bir çiçeği koklamakmış seninle yaşamak

Bir gece boyu seyretmek seni
Gözlerine bakmak
Saçlarına dokunmak
Mehtabı yazmak gökyüzüne
Elinden tutmak
Ve dizinde uyumak

Perdenin bir kısmı açık olsa
Yıldızları seyretsek aralıktan
Bir melek gelse aniden
Dese: "Bu geceyi bir ömür yaptım."
Perdedeki aralıktan.

Şafak şafağı unutsa bir kerelik
Hep gece kalsa dünya
Tüm sevenlerle birlikte
Bizim de gerçekleşse
Hülyalarımızı taşıdığımız
Son bahar dolu şu tek rüya

Yüreğimiz güneşi olsa gecemizin
Seni ısıtsa, beni ısıtsa, dünyamızı ısıtsa
Sen mahcup, ben mahcup
Ufak dokunuşlardan çekinse avuçlarımız
Gözlerimiz utanmasa
Hasretle birbirine sarılsa

Gülümsesek her saniye
Bitmese okşayışlarımız
Saçların yüzümde dolaşsa
Şiirler yazsak bir ömür
Bülbüllerce bestelense
Bütün mutluluklarımız

Elimi tutsan, elini tutsam
"Seviyorum, seveceğim! " desem
Sen de desen
Başımı göğsüne koyup
Bitmeyecek bu gecenin
Gelmeyecek şafağını ne olurdu seninle beklesem...

Turgut Uzdu

. Tek İstek

Gecenin karanlığını okşarken bakışlarımdaki yalnızlığım
Çalan şarkıların notalarını topluyorum yerlerden tek tek
Hüznümü temizliyorum en yeni sayfayla
Mısralara seni ekliyorum satır satır
Çelişkileri vuruyorum acımadan
Bir kez daha sevdim diyorum yeminimi bozarak
Bir kez daha

Erguvan hayallerime çiçekler yerleştiriyorum
Gözlerinde yaktığım mumların haddi hesabı yok
Gönül yalnızlığım dağlar aşıyor ter kan içinde
Sıcak kahkahalarını rüzgârlarda uçuruyorum ipin ucu yüreğimde
Nehirler aşırıyorum
Ey hayalim ne olur
Ne olur bakışlarımın tam ucuna tekrar gelsen diyorum

Bir tutam saç kokusu saklamak istiyorum artık
Avuçlarıma sinsin, bir daha çıkmasın
Şafağı tutup çekelim gecenin başlangıcından
Biz yerleştirelim ufka, boyun bükmesin
Sıkılmasın, utanmasın

Geceyi kadife yumuşaklığında gönderelim lacivert uykusuna
El sallayalım doğan güneşe, gülümsesin
Gül bahçelerini sereyim gözlerimden gözlerine
Açılalım gökyüzüne
Ruhumuzda sıcak bahar meltemleri essin

Biliyor musun hülyalarım olmasa ne gece biter ne gündüz
Yine bana kalırım arasında
Sen olmasan canım
Sen olmasan adımlarım donar, üşürüm
Yine yalnız kalırım biliyorum bu ıssız sokak ortasında

Yanaklarına gül pembesi koy bir tanem
Gözlerinde taşı bütün yıldızları
Bir tek istediğim var senden
Neyi unutmak istersen onu unut lakin
Dudaklarını yetim bırakma gülümsemelerinden

Turgut Uzdu

. Tesadüfüm Neredesin

Gölgesinden bile korktuğum şey aslında aradığım mı bilmiyorum
Kaçıp saklanıyor muyum
Budur işte deyip sarılıyor muyum belli değil
Mühürledim dudaklarımı aşka
Susuyor muyum, haykırıyor muyum belli değil

Zamanı damlalara katıyorum zaman zaman
Şafağın kızıllığıyla yıkanıyorum
Hüzünlü müyüm, arınmış mıyım belli değil
Binlerce defa kırdığım aynaya takılıyor gözlerim
Gülümsüyor muyum, ağlıyor muyum belli değil

Çaresizliğimin açılmamış gül bahçelerine meftunum
Budur diyerek sarıldığım her goncada ben kadar hüzün
Duyuyor muyum, soruyor muyum belli değil
Yürek ağrımı yargılamaktan bıktım
Hakim miyim, mahkûm muyum belli değil

Umut meltemlerini çağırıyorum her nefeste
Bir tutam saç kokusu ne olur
Titresin artık yüreğimin dizleri diyorum
Terliyor muyum, korkuyor muyum belli değil
Bir nefes değil mi dünyanın ödünç verdiği bu kör yokluğun yanında
Yaşıyor muyum, alıyor muyum belli değil

Aynı tekerleme mısralarımın fatihi
Kölesi miyim, efendisi miyim belli değil
Zincir şıkırtıları göğsümü deliyor
Mil çektiğim yüreğimin gözleri yollarda
Arananın gölgesi miyim kendisi miyim belli değil

Ruhuma borcumun adı beklemek
Kaderime küskün müyüm, bekliyor muyum belli değil
Tesadüfleri severmiş aşk
Bütün şarkıların nakaratı aynılaştı sebepsiz
Yazıyor muyum, dinliyor muyum belli değil

Satın artık şu sağır yalnızlığımı
Gönlümün kimsesizliğinden yoruldum
Gözlerindeki gülümsemeyi içmek istiyorum gel
Sekmez kurşunlarla vur korkumu tam alnının ortasından
Farkı yok sensiz yaşamının ölmekten nasılsa
Bir fidanlık yüreğimde açmamış tek gülümsün gülüm
Tesadüfleri severmiş ya aşk
Sıra sende şimdi
Söyle neredesin tesadüfüm
Tesadüfüm neredesin
Neredesin

Turgut Uzdu

. Tesellim

Tesellim varlığın
Şu kokun var ya beyazla pembe arası
Bir de yürek sesin
Bestelenmemiş şarkıları çalar bakışların söylerken
Ben sessizliğine vurgunum dokunuşlarımın
Dalgaları hep beynime vurur gözlerimi aşır
Bir kez gözlerimi el edip dokunmuşluğum var
Falcılar da bilmiyor
Bir kez mi yaşanır o bahar

Kolumdan öte uzanmıyor ki elim
Sokaklara aşılmaz bariyerler kurulu
Gölgeni göndersen
Gölgemi göndersem
Karanlıkta kaybolurlar tatsız tuzsuz

Hani gözün görmediği görüntüler raks eder ya beyinde
Yarı tesellim de o
Bir de seni sakladığım rüyalar
İkisine de yasak konmuş, dokunmak yok
Kim, niye, niçin, neden
Cevap yok kabul de
Soran da yok

Gömleği düz giyen var mı Allah aşkına
İki elimiz düzinelerce yerde
Hem de aynı anda

İzin verin arada saçmalasın garip şair
Ya da öyle sanın, görmeyin
Baktığı her şey nedense küçükler
Kibar mı kibar
Vuslatın adını teskere koymuş nöbetteki asker
Aniden çocuklaşmak
Ah şu yaramazlık!

Her gece katlamak isterim yolları iki ucu bir araya gelinceye kadar
Her gece inadına büyütürüm hasreti
İnadına nefes alırım, inadına büyür yokluğun
Varlığın dedim ya tek tesellim
Aslında dizlerimin bağı
Azmim heyecanım tutkum sensin
Zannetmek tekisin
Beni ayakta tutan içimdeki çokluğun...

Turgut Uzdu

. Tiryaki Gözler

Uyku yokluğunda kaçışı sevginin
Varlığında sarılışı bir hülyanın

Sevmek umudu bir sağ kokusunun
Stlağ kâsesinin tadı
Issız sokaklarda yankılanan ayak sesi
Ve söylenmemiş bir kelime
Her sözcüğünün binlerce kez ılık nefesi

Bülbüller dile gelir bazen gülüşlerden
Donar kalır insan
Güller açar, papatyalar seviyor der
Hayran olur bakışların ışığına gözler
Susarak haykırır bütün mevsimler nisan

Hasret, dumanı bir garip ateşin
Hani uzaklardadır ya avuç, sıcak bir avuğtan
Yürek alev alevdir oysa
Parmaklar buz tutar, uşr dört mevsim
Garip bir ayrılıktan

Gözlerim tiryakisi oldu gözlerinin
Onlarla gülüyorsun
Dedim ya
Uyku yokluğunda kaçışı sevginin
Varlığında sarılışı bir hülyanın

Turgut Uzdu

. Tövbe

Dün gece kendime sevmeyi haram kıldım
Bir daha mı, tövbe, on kez tövbe, yüz kez, bin kez tövbe
Yüreğimi öldürdüm katili ben değilim
İçim acıdikça ıslandı yine
Hüzün çiçeklerini kokladım hatıralarda
Uyumuşum öylece

Hani her mevsim baharı yaşardım ya
Mevsimler boğuldu yağmur damlalarında
Neşe unuttu kendini, törensiz defnettik
Bir ayrılık şarkısı düştü keman teline
Gülümseyişler kefenlendi
Gülemedim

Uzun bir soluktu nefeslerin en güzeli
Daha çocuktu, gençti
Yaşayacak çok yarınları vardı
Belki bir hiç uğruna çıktı yola
Uzaklaştı ayakları

Bir cinayet işlendi gece
Yüreğimi öldürdüm katili ben değilim lakin
Şadece dostluk, mutluluk diledim
İçimde ne kızgınlık var
Ne nefret, ne kin

Kendi yıkılmışlığıma kurulur mu tekrar bir ben
Zamana bıraktım
Ellerimde dün
Çözün şu mungeneleri yüreğimden
Dostlar
Dostlar bu adam üzgün

Turgut Uzdu

. Tren Kaçmış

Kalabalık bir istasyodayım
Her yanda şaşkın yolcular ben gibi
Huysuz, umutsuzlar sebepsiz
Aniden çakmış şimşekler yüreklerine
Karışmış pusulalarının dört bir yönü

Sorayım desem kimse kimseyi bilmez
Görünmez damlalar bütün gözlere toplanmış
Elleri alınlarında
Hepsi de farklı yönlere dalmış
Hepsi de kaçan trenin ardından bakakalmış

Tutacak bir el arıyorum
Avuçların hepsinde bir yalnız soğukluk
Ruhlar köhne bir yalnızlığa tutunmuş
Yüzlerde beş parmağın izi
"Ah Felek! ", diyorum

Mesafesini tayin edemediğim bir ses duyuyorum
Kulaklarım pür dikkat
Tanıdık bir hıçkırık sesi, biliyorum
Sahipsiz diyor gözlerim
Belki de, beklide benim diyorum

Tabelaya takılıyor bakışlarım
"Kaçan Tren İstasyon" yazıyor eski püskü harfler
Niye buradayım, niye buradayız
Sesleniyorum etrafa " Olmaz bu, bu bir rüya"
Parmaklarım saymak için uzanıyor
Ne mümkün
Arkamda koca bir dünya

Gölge çaresizlikten sürünüyor ardımda
Duyuyorum haykırışını, tren kaçtı diyor
Gökyüzünü mü kaplamış, düşüncelerimi mi kara bir bulut
Elimi siper ediyorum alnıma diğerleri gibi
Haykırıyorum içimden
Ne olur, ne olur küçücük bir umut,
Küçücük bir umut

Turgut Uzdu

. Turanı Görürdüm

<center>
<img
src='http://i43.tinypic.com/288mp8i.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

Turanı Görürdüm

Turanı görürdüm gençlik rüyalarımda
Dost rüzgârlar eserdi nazlı
Mayın korkusu olmazdı dağlarda yaylalarda
Güle oynaya gezerdi canlar analı kızlı
Pasifik kıyısında bir bayrak dalgalanırdı
Al renkli, aylı yıldızlı.

Turanı görürdüm gençlik rüyalarımda
Azerbaycan'da Vahabzade seslenirdi
Türkistan'da Çolpan şiir okurdu, yazardı
Ey, dağları göklere selâm veren büyük ülke,
Niye senin başında kara bulutlardan bir gölge? diye sormazdı

Düğünler, dernekler kurulurdu her gece
Kavuşurdu sevenler
Nazar değmesin diye dualar okurdu
Türbelerinden başını kaldırıp erenler.

Bosna'da bir bebek ağladı mı
Yakutistan duyardı
Her can bir vatandı
Her can diğerine candı
Bütün çiçekler üşenmez
Mutluluk kokardı.

Turanı görürdüm gençlik rüyalarımda
Üç beş kuruşun hesabı yapılmazdı beyinlerde
İhaneti silerdi bakışlar sözlüklerden
Dede Korkut'un mertliği çarpardı yüreklerde
Kendinizden başkasına inanmayın derdi bir Ak Saçlı Bilge
Sakin ha
Birilerine hoş görünmek için şu ölümlü dünyada
Sakin ha güzelim haritaları parçalamayın...

Nehirler berrak akardı her mevsim
Bütün yollar sevda tüterdi
Taş sevilirdi, toprak sevilirdi, dün sevilirdi, yarın sevilirdi
Herkes kendine güvenir
Karşısındaki bilirdi.

Yanlış rüyalar görmüşüm şimdi anladım
Uzaklara bakarken yakınlar parçalanmış
Yeter
Yeter ey ayağımı üzerine sağlamca basamadığım vatan
Bıkmadın mı her düşen güldü beni yıllardır yeniden ağlatmaktan...

Turgut Uzdu

. Uçurum

<center>
<img
src='http://i42.tinypic.com/195nrk.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

UÇURUM

Derin çukurların etrafında dolaşır insan
Çılgınca âşık olunan yıllar ufuk çizgisine çok yakın
Bir türlü doyulmayan gülücüklerdeki mutluluk
Aklın emrine uymayan duygular ölü
Bu bir garip yolda bir garip yolculuk

Zaman silmiş hissettirmeden tutkuları
Belki bulunmuştu, belki yanılgılarla geçmiştir hayat
Her geçen gün, yüzü geride bir pişmanlık aynalarda
Değişik şekillere bürünmüş acabaları taşıyan keşkeler
Umutsuz bir mum ışığı gürültüyle yaklaşır
Bütün tedirginlikler zaman zaman
Birkaç damla su olup uzaklaşır.

İnsan, garipliğinin resmini çizer köşe bucağa
Aynı rengin tonlarını kullanır,
Kendini aldatmak pahasına
Sarılır boşlukta bir neşeye
Her doğan günü yeni bir gün sanır

Maskelerin altına oyalanmak gizlenir
Burunda, damarda, yürekte küf kokulu acımsı kurum
Hürriyeti elinden alınamayan zamana kızgınlık
Meçhul olmayan meçhule doğru yürüyüş
Adımın atıldığı her yer uçurum, her yer uçurum.

Turgut Uzdu

. Uçurum Kenarındayım

Yine sensiz bir akşam
Karanlığın tam orta yerindeyim
Ne çekip kurtaracak bir el var
Ne bir yürek
Yokluğun en derinindeyim

Zamanı sattım alıcısına
Ne günüm belli ne haftam ne ayım
Sen varken yeşil bir ovaymış her yanı
Sen kokarmış, saçların kokarmış
Şimdi bir uçurum kenarındayım

Uzanıp tut bir yerlerden ne olur
Korkum ölümden değil
Sana dokunamamak var ya
Sana dokunamamak
Bin cehennemden öte bunu bil

Derler ya ayrılık ölümden beter, yalan
Beklemek adım atmamış bir uçurum kenarında
Gelmeyeni düşünmekmiş
Gözlerini bağlayıp hayaline
Yürümekmiş akşam sularında

Hem hayatımsın hem Azrail'im
Seç birini zulmüne son ver
Ya gül bahçelerinde dolışsın ruhum
Çiğlikleri şahikalara yükselsin neşeyle
Ya da it beni solsun bütün çiçekler

Bir uçurum kenarındayım gözlerim âma
Yürüyorum sensizliği sırtlayıp
Saatlerin son tik takları beynime vuruyor
Belki ecelimle kucaklaşacağım
Belki seninle yaşayacağım adımlarımı sayıp sayıp

Gel
Vuslatı al kucağına gülümset
Çektirdiğin yeter artık ey sevgili
Ya ecelim ol
Ya merhamet et...

Turgut Uzdu

. Ukde

<center>
<img
src='http://i44.tinypic.com/21ovkv9.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

UKDE

Hani insanın yüreğinde bir boşluk dolaşır ya
Hep sahibini arar gibi sokaklara düşer
Issız yağmurlarda ıslanır
Çoğu kez tökezler köşe başlarında
Bazen bir hayale tutulur
Bu der, buldum der
Bazen unutulur vefasızca
Öğrenir ihaneti, unuttur
Unuttum sanır...

Sıcaklığıdır aradığı belki bir yüreğin
Bir elin tutuşudur
Kadife bir tendir belki
Gülümseyen gözlerdir
Belki hiçbir şeydir aradığı, belki her şey
Ya da sadece güzel sözlerdir...

Aradığını kimseler bilmez
Belki mutlu etmektir bir dost yüreği
Onunla sarhoş olmaktır
Yalpalamaktır hayatta
Bir sahilde el ele yürümek
Martılara laf atmaktır
Kim bilir
Dalgalarla konuşmak
Pencerenin önünde gölgesiz oturup saatlerce
Bir hayali seyretmektir bütün istediği...

Kulaklarında sesler duymak
Yumuşak ve ılık bir dize başını koyup uyumak
Yanında olduğunu bilmektir
Tek başına başlayan şafaklara anlatmak derdini
Sözlerini geceye gizlemek
Şarkılarda bulmak, mısralarla sırrını paylaşmaktır belki
Aynalara bakıp hep
Boşluğun sahibini izlemektir belki...

Muziplikler yapmaktır göz kapaklarının arkasında
Seyretmektir gizli gizli
Hatırlamaktır bütün gün içinin dolduğundan emin
Unutamamaktır
Bazen yanmaktır, kavrulmaktır
Bazen donmaktır yürek sessizliğinde
Baharı yaşamaktır belki boşluğun dolması

Mevsime itibar etmeden çiçek açmaktır
Eşini bulmuş kuşlar gibi sevinçle ötmek
Yahut güvercin taklası atmaktır en yükseklerde
Ruh ikiziyle bulutlarda gezmektir
Belki de
Belki de aradığı tek şey
Daima üzmektir
Sadece üzmektir...

Turgut Uzdu

. Umut Şafakları

Neden hışırdıyor serviler
Yer mi kaldı ki yüreğimdeki mezarlıkta
Bir gelen mi var
Sıradaki kim
Ayrılıklar taşı da
Kendimi mi gömeceğim

Hortlakların cirit attığı bir meydan
Tam ortasında korkuluk misalim
Bu defa da mı gözyaşlarım düşecek ölümümün ardından
Baykuş sesleri neden yırtar oldu geceyi
Kazmasız küreksiz çağırın ben, gömen ben
Şafaklarda diriltin kim bu ölüyü

Kayalar ıslak, toprak nemli, hasret vıcık vıcık
Midede kramp, boğazda hıçkırık
Yol uzun, yol büküm büküm
Küreksiz bir gemi her dünüm
Yelkeni yok, direği kırık

Bir fenere muhtaç dalgaların sırtına bıraktım umutlarımı
Tanıdık bir meltem tutar diye avuçlarından
Tam yüreğimin ortasına konsa sıcak bir yürek
Saçları en sevdiğim kokudan
Alıp götürse en güzel yerine baharımın büküm büküm bükerek

Gül bahçesine döner baktığım her yer
Ninjaların en keskin kılıcında gezinen bu aşkı yaşarım
Bembeyaz tül ardından gülümseyen bir sevda
İstifa ederim mezarımın bekçiliğinden
Derim ki
Derim ki kendimi gömmeme var daha

Rodin'e poz vermekteyim her gece
Öylesine suskunum
Umut şafaklarının kızılığını çizmese ressamlar ölürüm
Sen olmasan
İnan sen olmasan canım
Ben sabahları da kendi yüreğime gömülürüm

Turgut Uzdu

. Unutama Beni

Karanlığın gölgelerine koyma beni
Sakla yüreğinin bir köşesinde
Binlerce yıl atsın ama kalbin
Unutama beni

Sıcağıma dokunduğunu hayal et
Sesimi duyduğunu
Bir sabah vakti yüreğimden tuttuğunu hatırla
Unutama beni

Gün gülümser bazen
Gece gülümser
Bazen gözyaşı bürür gökyüzünü
Yıldızlar ağlar gözlerindeki
Sen mehtabı ara en umutsuz anında
Bakışlarımdaki tebessümü hatırla
Unutama beni

İssiz sokaklarda yürürken bile
Gölgemin ardında olduğunu gör
Ayak seslerini duy
"Yüreğimde! " de,
Beni unutama

De ki bir gündü yaşadığım
Bir sevdaydı zamandan çalınmış
Bir damlaydı ıssız çöllerde
Meltemdi, sam yeliydi
Dünü unut, bugünü unut, yarını unut gerekirse ama
Beni unutama
Beni unutama

Turgut Uzdu

. Unutkan Martılar

<center>

UNUTKAN MARTILAR

Kimsesizlik solgun yüzünde
Bulutsuz bir gökyüzü somurtkan
Geceden kalmış dalgalar sarhoş
Unutmuş neşeli haykırışları tek tük uçan martılar
Suda yüzen gölgeler mayhoş.

Nereye baksa gözlerini görüyor bakışlarım
Rüzgâr saçlarını okşuyor sanki
Teninin kokusu tütüyor burnumda
Kokluyorum
Uzaktan bir gölge koşuyor sanki.

"O'dur" diyor yürek çırpıntılarım
Kayıp bir titreyiş dizlerime yerleşiyor
Mazi sere serpe geçiyor bütün hızıyla önümden
"Sarılacağım!" diyorum sessiz çığlıklarla
Unutulmuş bir tebessüm dudaklarımla birleşiyor.

Koşarak yerinde duruyorsun, mesafe aynı hep
Gökten ateş gibi kızgınlık dökülüyor
Kalkmak istiyorum, yere perçinlenmiş bekleyişim
Elimi uzatıyorum, tutamıyorsun
Gölge silinirken boynum bükülüyor.

Hâlâ somurtkan bozuk mavi gökyüzü
Dalgaların üzerinde gittikçe ufalan
Ayrılışın biliyorum artık gelişin değil
Öpücük gönderirken hüznüm damlıyor çekinerek yere
Kaşlarım yalvarmaklı, martılar hâlâ unutkan.

Turgut Uzdu

. Unutma Sakın

Gecenin koynuna saldım öpücüklerimi
Belki tenine değer
Hasret şarkılarını dinledim her saniye
Her yürekte aynıymış dedim
Aynı çığlık yükseliyor gökyüzüne
Şair feryadı
Bir mengeneye tutturulmuş sabır
Patladı patlayacak geceye
Ben susuyorum
Notalar haykırınsın beni

Bulutsuz bir gökyüzünde isteklerim şekilsiz
Işıkları mıdır gözlerinin bakışlarımı kamaştıran
Sen misin yolların ucunda bekleyen
Ben miyim
Neredesin tan kızarıklığında
Niye su sesin gibi berrak
Niye hep ben koşuyorum bir gölgenin ardından
Niye hep ben el uzatıyorum ağlayarak
Niye hep boş
Niye hep boş

Müptela bir hırsız dolaşır göğsümde
Kapılar açık kalmaktan yorgun
Siyah şatolarda sakladığım gül renkleri suskun
Niye yüreğim bir tane
Niye yalnızlığı gönlümün hep beni üşütür
Yine mevsim kış geçen yaz gibi
Yapraklar aslını unutmuş
Ben gibi solgun
Ben gibi yorgun

İnsan yorulmuş beklemekten anladım
Bir türlü gelene kavuşamayan yollar buruk
Rotasını unutmuş pilot gibiyim
Bulut arıyorum bulutların içinde
Biliyorum varsın
En yalnız anımda kahkahalarını duyuyorum
Karşımda olsa diyorum
Gözlerine baksam diyorum
Yumruklarımın altındaki duvarlar benim
Hep vuruyorum hep vuruyorum

Hırçınlığım kendime
Kızgınlığım da öyle
Bıkma sakın
Yürümene devam et
Unutma bir köşe başındayım
Ya sen karşıma çıkacaksın bir vakit
Ya ben karşıma çıkacağım
Durma sakın
Belki yarın

Unutma sakın
Belki yarın

Turgut Uzdu

. Unutulmamanın Adı Say

Çılgın sesler üşüşüyor beynime
Gecenin yarısından sonrası üzgün
Yokluğunun çığlıklarıyla boğuşuyorum
Kızılığını zamana satalı çok oldu akşamın
Yarın yine bir gün
Gözlerim sensiz olacak
Gözlerin bensiz

Hayallerini aramaya devam et
Adı üstünde görünmeyen çizgiler
Bulduğunu görmemek var serde
Gördüğünü unutmak

Gecenin birinde gözlerin eşitlenmedi farz et siyaha
Hala karayı aramanın anlamsızlığı satırlarda

Meçhulü bulmak görevmiş gibi
Bulsan ne olacak
Güneş iki defa mı doğacak güne

Şafak bulutların ardında olmasa ne olur
Yanımda sen yoksun
Kendi vazgeçilmez pençelerine yakalanmışsın
Tırnakların yüreğinde

Ben boynumu yine bükerim yokluğunla
Beklemek gözlerimin rengi

Sesler
Sesler ölçsüzlüğünde tonun
Suskunluğum kulak zarlarımda hükümsüz orkestra
Yüreğim bateri
Ellerim bana tutsak

Yokluğunu anlatıyor gecenin ayazı
Kar tanelerine karı emanet etmişim
Her an beni boğan susuzluğum
Bir de dört yanıma çöreklenen umutsuzluğum

Mısralarımaya aldırma sakın
Yasak yokluğunun feryadıdır
Formülsüzlüğün ilacı yok boyun bükmekten başka
Kendi bileklerimi kelepçelediğim bir gecenin feryadı say
Bu şiiri de
Unutulmamanın adı say

Turgut Uzdu

. Utanır Oldum

Canım demek tüm içtenliğimle
Dudağından öpercesine fısıldamak uzun uzun
En uzak ufukları sığdırdığım gözlerine bakmak
Unutup hasret yaşlarını
Sessizce mutluluktan ağlamak

Canım demek yanağına bir buseyle
Saçlarını okşamak kıvrımlarınca
Seni koklamak ey hayalim
Söküp beynimden, rüyalarımından
Avuçlarını avuçlarıma koymak

Bir sabah mahmurluğunu atmak kahvaltı masasında
Güne yürek sevincini katmak damla damla
Işığa seni yazmak, gölgelere seni yazmak
Yakamozlara tek tek mutluyum yazıp
Üzerine uzanmak

Bir tekneye binmek seninle
Beyaz yelkenlerini germek sonsuza kadar
Kırıp zincirlerini demirin, pusulayı bozmak
Geri dönmek üzere ileriye bakıp
Alabildiğince koşmak

Canımsın demek gönlüne dokunup
Sesini okşamak kulak zarlarımla
Ve bir daha demek boynuna sarılıp öperken
Yaramaz çocuklar gibi
Seninle sende kaybolmak

Öylesine hasretim ki canım demeye
Hayallerimi kıskanır oldum
Yokluğun balyoz darbeleriyle vurur göğsüme
Ürktüm sessizlikten, korktum sensizlikten
Bilmezsin gönül yalnızlığımdan nasıl utanır oldum, nasıl utanır oldum...

Turgut Uzdu

. Uykuya Kaçmak

Uykuya kaçmak istiyorum
Gözlerimde hasret
Ellerimde tarihsiz bir vuslat

Gülümseyişlerinin mahkûmuyum bak yine
Çağrını duymuyor kulaklarım
Gözlerim görmüyor

Uykuya kaçmak istiyorum
Dalgaları okşasın varsın uzak denizlerin seni
Ben özlemimi anlatacağım karşıma alıp belkilerimi

Güneşin en çok yaktığı an bu an
Ateş deryası ruhum zaten
Susuyor ninnisi bekleyişlerimin

Uykuya kaçmak istiyorum saçının kokusundan
Rüyamın her köşesine gözlerini sermek
Uyumak için dizini beklemek

Saatleri kırarım biliyorsun gel desen
Bakışlarının tam karşısına dikilirim
Hoş geldin dersin, hoş geldin... Bilirim

Uykuya kaçmak istiyorum sana gelmek için
Teselli için, avunmak için
Kısaca kendimi bir daha kandırmak için

Gözlerim hasret yorgunu yine
Ter kan içinde günüm
Çaresizlik. İşte bu benim ömrüm

Turgut Uzdu

. Uyu Bir Tanem

Uyu Bir Tanem

Uyu bir tanem
Sevdalar koydum kirpiklerine
Bin bir gece masalları söyleyecekler
Hatıralarını getirecekler tutup ellerinden
Hepsi iyi kilerindir diyecekler

Yorgunsun biliyorum
Kaç merhametsiz savaş yaşadın
Kaç kez öldün dirildin kim bilir
Irmaklar aktı içine denizler dolusu
Yıkılmadın, dökülmedin damla damla
Uyu bir tanem
En güzel rüyaları gecene serecekler

İnandığın dostlar vardı belki dostluktan uzak
Güvenin üzerine çığlar düştü belki
Belki sevdin
İnandın sevildiğine
Çocuklar gibi yüreğinle hıçkırdın
Dindi gözyaşların
Uyu bir tanem
Bir daha ağlamayacaksın diyecekler

Uyu bir tanem
Sevdalar koydum kirpiklerine, gülümse
Bin bir gece masalları söyleyecekler
Hatıralarını getirecekler tutup ellerinden
Hepsi iyi kilerindir diyecekler
Uyu bir tanem

Turgut Uzdu

. Uyu Birtanem

Uyu bir tanem, birazdan sabah olacak
Melekler uçursun en güzel menekşe bahçelerinde
Maviliklerden seyret yüreğimi
Gülümse
Günün neşe bulsun tebessümlerinde

Rüyana gireyim elin elimde
En kimsesiz sahillerde koşturup duralım bütün bir gece
En neşelisiyle çocuklaşalım yaramazlığın
Gözlerin kaplasın dünyamı
Seyredeyim büyün bir gece

Uyu bir tanem birazdan sabah olacak
Yanaklarına gül kondur biraz mahcup fakat sıcak
Şafağı uyandır mutlu uykusundan
Çekinme, de ki istediğin kadar erken gel serinliğinle
Bir yürek var yüreğimi ısıtacak

Düşünme hayatındaki karanlıkları, hep aydınlıklarda dolaş
Saçların gibi koksun her baktığın, güzelleşsin
Kahkahalarımı yolluyorum yüreğine
Rüyalarında bile hep gülümse bir tanem
Bırak saçlarında meltemler rahatça gezsün

Uyu bir tanem birazdan sabah olacak
Meleklerin ellerinden tut, dolaştırsınlar seni cennette
Şiirlerimi dinle, her mısrasına seni yazdığım
Beni gör rüyalarında, gözlerimi gör
Unutma yüreğin hep yüreğimde
Uyu bir tanem birazdan sabah olacak...

Turgut Uzdu

. Uzak Ufuklar

Hayallerimi senin rengine boyadım
Çektim uzak ufukları ayak dibime
Elinden tuttum sıcak sıcak
Beynimin kıvrımlarında gezdirdim
Saçlarım seni hapsettiğim kafeslere tel
Yüreğin bir nazlı kuş
Ha uçtu ha uçacak.

Eğimli bir kırdaki falcı papatyalar yetişti
Yeşili yeşillere büründü
Kanaryalara, bülbüllere, sakalara rota çizdim
Taşlı yollar ekledim aralara
Benden önce geçmişler vardı
İzlerinin yanına ayak izlerimi dizdim

Ey zavallı gönlüm dedim
İstedğin çiçeklerden topla kucak kucak
Otur bir meşe gölgesine
Dilek dile bütün ruhunla
Fal bak
Çektiğin her yaprağı yorumla
İçten içe ağlayarak

Yıldızları güzel yapan kalabalıkta yalnızlıklarıdır
Çırpınır dururlar uzaklarda
Kavuşamayan eller uzatırlar birbirlerine
Sakin koyma geceye
Bırak kavuşsunlar
Vuslat ışıkları tak
Gülümsesinler parlayarak

Böyle avut damarlarındaki bedene uzak gençliğini
Sonra sustu dudaklarım
Baktım uzak ufuklara
Boynum omuzuma düşkün
Nefes alıyorum ya
Sakin sorma
Hepsi hayata küskün
Hepsi hayata küskün

Turgut Uzdu

. Üşü/mü/yorum

Dışarıda rüzgâr var
Üşüyorum
Alev alev bedenim
Nedense yüreğim soğuk
Üşüyorum

Haz vermiyor şarkılar resimler
Noksan bir şey var bir yerlerde
Nedir, kimdir bütün bunların sebebi bilmiyorum
Rüzgâr salladıkça camları, kapıları
Üşüyorum

Yanardağlar var / bir yanımda / buzul
Gâh orada geziyorum gâh burada
Bir gözüm siyaha takılı, diğeri beyaza
Ya terliyimdir buram buram, ya dikenleşmiş tüylerim
Üşüyorum

Ateşe mi atsam diyorum gönlümü
Varsın yansın kavrulsun
Hiç sevmiyorum titremesini içimin
Sevgili gibi bir sevgili diyorum
Üşüyorum

Yaşamak güzel, sevmek sevilme güzel
Avuçlarında bir yürek tutmak
Dizinde uyutmak
Ah! Ah! Yazıyorum buğulu cama parmağım
Üşüyorum

Bulutlu yağmurlu havaların tek tesellisi güneş
Var olan bir gölgeyi tekrar bulma umudu
Her defasında tamamladım derken noksanı
Tahtadan bir terevalli bu tek kişi oturmuş, hava soğuk
Hangi yana geçse diğer taraf hep boş
Üşüyorum

Hadi ısıt yüreğimi, bir el uzatımı
Titresin yine heyecanım
Kar beyazı denizlerde yüzün gözlerim
Bak belki gözlerinde kaybolacağım bugün
Bir şeyler oldu seni düşününce
Artık üşümüyorum

Turgut Uzdu

. Üşüyecek Yüreğim Gibi Avuçlarım

Uykusuz bir gecenin sabahındayım
Karanlığı yırtan feryatlarım var
Şafak yaklaşıyor işte
Saatin hükmünün olmadığı an bu

Uykumu kesen bu testereler kimin
Bu kırıntılar ne

Olanı olmamış yapmak niye
Kimin emri var, hangi savaşın mağlubiyetidir

Yorulduğum her şey olmaktan ey gece
Anahtar, kilit, menteşe, kapı yine benim
Ayakta durmaktan yorgunum

Saflığı vardı avuçlarımda bir sevginin
Sıcaklığı vardı
Mevsim bir gecede kışa döndü yine
Ağla gözlerim
Guguklu bir saatin gözyaşı zamanı

Horozların hıncı dolduruyor odamı
Mutluluğuma düşman başı kesilesiler
Boş veremiyorum sızılarımı
Bir kazmayı alıp yıkasım var kendimi
Bir hiçlik veren bulsam
Beynimi satasım var

Ey vefa, ey doğruluk, çık sırlı aynaların arkasından
Bakışlarımdan sil hüznü
Başımı duvarlara vursam, yumruklasam diyorum ya
Vazgeçiyorum
Apartmandakiler delirdi bu adam diyecekler
Zavallılar
Ben gibi şairlerin akıllı olmadığını nerden bilecekler

Gündüze gece
Geceye gündüz külahı giydirmeli
Başka türlü çekilmez
Herkes gibi bakmayı öğren gözlerim
Varsın her defasında kırılsın gözlükler

Sus artık yüreğim
Aşkı nasıl çizdiysen bir kalemde
Sevgiyi de çiz
Kırk kilit vur duygularına
Ne hisset
Ne hissettiğini yaşa
Kaç yalan taşı düştü hatırlasana
Anla artık
Sen yüreğini beynine koyup seversen
Daha kim bilir kaç taş düşer bu kel başa

Bütün ayazları sana yazdım avuqlarım
Titre

Turgut Uzdu

. Üzülme

Üzülme
Su bildik yere damlar
Sabırla oyarmış
Oyulmadık yer kalmadı yüreğimde,
Ha bir fazla ha bir eksik
Bir ıssız gönlüm var zaten zar zor taşıdığım
Her zerresi inanmazsın kesik kesik

Eski bir dost bekler köşe başlarında
Tuttuklarımdan kalan izlere yapışır
Çırpınırım
Tutar kökümnden bir garip talih, sökülürüm
Rengim kaçar
Her sonbahar ben dökülürüm
Her sonbahar ben dökülürüm

Filizlenmeye hasret umutlarımı gömerim ıssız tepelere
Yağmur uğramaz, rüzgâr uğramaz
Solgun renklere bilirim aslında
Arı uğramaz
Kelebek konmaz

Üzülme
Varlığın yokluğa denk olduğu denge kuruldu
Tam ortasında boynu bükük dururum
Bahar varmış, çiçekler açarmış,
Şarkı söylemiş yanık bülbüller
Umurumda olamaz dostlar
Ben en kurak yerde otururum

Ne kalem değiştirir yazıyı ne isyan
Hep aynı yokluğun müziği çalar
Çizilmiş bir defa isimler
Yollar buruşturulmuş
Çöpe atılmış güzel resimler

Bir elim düne uzanmış durur
Varsa diye bir mutluluk tutacak
Gözlerini acıyla sulayan şu yüz
Ona sarılıp
Bütün ızdıraplarını unutacak

Teselli etmez gece yahut gündüz
Mehtap hep aynı batır, güneş aynı doğar
Üzülme, yeni değil hıçkırıklarım
Çırpınışlarım yeni değil
Bu garip doğduğundan beri ağlar

Turgut Uzdu

. Üzülme Sakın

Bir tebessüm dalgalansa saçlarında
Pembeleşse yanakların
Ellerini tutsam
Göğsüne koyup şu yorgun başımı
Uyutsam, uyutsam

Sonra uyanıp en güzel uykumdan
Sıcaklığının yangınlarındayken avuçlarım
Desem ki mehtabımsın
Gözlerine assam hep hasret bakışlarımı
Desem ki sen
Sen son baharımsın

Saçımı okşasan
Parmakların dolaşsa yüzümün çukurluklarında
Bakışlarımı kapasam
Bu rüyayı gerçek yapıp
Ne olurdu hep orada yaşasam...

Varlığını yokluk sarmış
Yoksun
Ben en kıdemli mahkûmu uzun gecelerin
En sessiz çığırkanı sabahların da
Sen hâlâ, hâlâ yoksun..

Ben alıp hayallerimi dünler gibi
Yarınlarıma ekleyeyim tek tek
Sen hep mutlu ol, hep gülümse
Umutlarımla kalmaya razıyım bir ömür
Yeter ki sen üzülme
Sakın üzülme...

Turgut Uzdu

. Vakit Gelince

Yollar yorgun ben yolcu
Arayıp durdum yol bulamadım
Takvimler acı yazdı gizlice ruhuma
Sızlandım, dertlendim
Bir türlü sesimi duyuramadım

İsterdim ki sevdayla haykırsın bülbül
Ne incinsin kalbi ne de ağlasın
Rüzgârlar titretmesin bakışlarını
Seviyorum dediği kadar
Gülümseyip seviliyorum desin

Ne çare bilinmezliklerde kayboldu sevgi
Kıymeti bilinmedi gözlerdeki yakamozların
Varlık içinde yokluğa mahkûm gönüllere teslim edildi vefa
Alışkanlık labirentinde esareti hükmü sürdü
Bir türlü tamamlanamayan yapbozların

Şarkılar yarıştırdık ayrılık ve hasret atbaşı
Zamanla oynadık zamandan çalarak
Beş taş oynadık gizli gizli
Lakin vakti geldi hüznün
Hem içe hem dışa ağlayarak

Talih demek lazım açan hicran çiçeklerine
Tebessümlerin buruklaştığı an bu an
Bahar mevsimini bitirdi başka bir bahar
Güneş kavruk doğsa da ruhumda
İstemedem gitmek vakti inan

Turgut Uzdu

. Var

Söylenecek sözler gibi
Susulacak sözler var
Anlamsız sebeplerle
Bakılan gözler var

İsınmak gibi kış ortasında
Üşünecek anlar var
Belki basitliğince, belki maksatsız
Yalanlar kadar

Ömrün bir yerinde dursa da
Çalınacak zamanlar var
Doğruluktan uzaklığını bile bile
Söylediğine inananlar var

Sevgiler var derinlerden
Çekilen ahlar var
Belki bilinmez, belki unutulur
Günahlar kadar

Kızgınlıklar yok hayatta
Yıkılmalar var
Küskünlük mevcudiyetsiz depremlerde
Büyük kırılmalar var

Varlar var görünmez yokların içinde
Vazgeçilemezler var
Uzaklaşılın doğruları serip yeryüzüne
Su misali içilemezler var

Yaralar var sıyrık sıyrık
Yüreğe düşen acılar var
Hayat böyle diye boyun büküp
Her gece yeniden doğan sancılar var

Var var yokların içinde
Varın içinde yok var
Yalan hiç sevilmez
Doğru biçimde söyleyen de çok var

Turgut Uzdu

. Ve Eylöl

Ve eylöl
Hasret aynı bekleyişin sırtında yine
Yaprakların gözlerinde saydam damlalar
Meçhule giden ayak izlerim var
Ne bir yürek var yüreğimi taşıyan
Ne de bal renkli gözler dokunabildiğim

Kuşlar gibi olmak istemiyorum seni yaşamadan
İteliyorum ötelere göç zamanını
Göğsümde taşıdığım çerçevede sen varsın
Elimden uzak
Bakışlarımdan uzak

Bu eylölde bitecek biliyorum
Yine gölgeyle sarmaş dolaş günler
Avucumda sensizlik ve bensizlik
Bıraktım rüzgâra kendimi
Tutmazsan elimden
Tutmazsan biteceğim

Ne çabuk geçiyor günler, yıllar
Her günün adı aynı nasılsa
Yokluğuna vuruyor saatler
Şu güneş de doğmasa
Ümutlarım solmak üzere filizlenmeyecek
Ve bu adam
Bu şair olmayacak, olamayacak...

İşte yine bir eylölün sonu
Bak aynaya istersen
Hem sensiz
Hem bensiz
Hem bensiz, hem sensiz...

Turgut Uzdu

. Ve HAYAT DEVAM EDER

Yürek sıkışır görünmez mengenerle
Susarsınız
Nefes alırsınız üst üste
Hayat devam eder
Gülümsersiniz en buruğundan

İçiniz oyulur, sancılar sarar karnınızı
Açılmayı bilmez yumruklar
Ah! Dersiniz, neden, niçin dersiniz
Susarsınız bir "Değdi mi? " nin önünde
Diz çöker, el pençe divan durursunuz
Hayat devam eder

Lekesiz bir resim çizersiniz
Görmek istediğiniz gibi görürsünüz
Böyle kal dersiniz inatla
Çamurlu bir halin merakı çıkar karşınıza
Gardınız düşer
Boyun bükersiniz yüzünüzü dönüp
Hayat devam eder

Gözlerinizde güneş hiç batmaz
Gece unutulur
Hâlâ bir şafakta asılı kalırsınız
Her zerreniz idama mahkûmdur
Her şafak ölürsünüz
Hayat devam eder

Ve aynalar...
Aynalar saklayamaz damlaları
Yüreğinizde kırdıkça çoğalır süzülenler
Parmaklarınız haykırır
Susarsınız, susarsınız
Hayat devam eder

Turgut Uzdu

. Ve Sabah

Ve sabah
Sevgimi sundum yeni güne
Geveze serçelerin selamlarında umutlarım
Kendince seven bir uyanış gökyüzünde
Renginde kararsız bulutlar
Dudaklarım suskun

Semazenler döner yüreğimde
Hep deniz fenerini görür umutlarım
Fırtınalarında susmayı bilirim
Dalgalara kim zincir vurabilir ki
Ben tutabilir miyim hüznü yahut gülümsemeyi

Hasret hasrettir
Adı üstünde zulüm
Kır menekşelerinin keyfi kaçmış
Kararsız rüzgârlara bir kararlı direnç
Yine vuruluyorum, düşüyorum kalkıyorum
Nerede eski hevesim, arzum
Değer miydi uçuşan tüy tanelerine
Bir türlü kendini bilmeyen benliğim
Tanış artık kendinle
Topla sokaklardan sahte gülücükleri
Boya kırmızıya, boya beyaza
İnansın gözler kulaklar
Çık artık gecelerin kör labirentlerinden
Kendinle buluş

Hayat bu de
İnsan bu de
Kıymeti bilinmedi ki gerçek sevginin
Aynaların kırıkları yalan
Bulutları gözlerine sürükleyen rüzgârlar yalan
Şen yalansın gözlerim, sözlerim, tebessümlerim
Uç günlük dünya yalan

En son bu gemiyi terkedecek malzemedir güven
Bu yaşlı takanın tek yükü
Sakın silmeyin şimşekler, hortumlar, fırtınalar
Kaç yılından geçmişin uzanıp toplamak zor
Sevgimce güzel bu öyküyü

Kanatlarının beyazlığında serinlemek isterdim her şafak
Ah şu yüreğimle sardığım sevgim
Neden sadece dilimde değilsin
Yalanın rengini neden tanımam ki
Al fırçayı boya derim de yapamam
Neden aynalar hep yüreğimi gösterir
Anlayamam, anlatamam

Hangi yüreğe kurşun sıktım bilmem
Her kelimeye doğruları ilişitirdim üşenmeden

Ve bekledim
Suçluyum biliyorum
Suçluyum, çünkü sadece sevdim

Kabul et ey sabah
Yeni güne boynu bükük sevgimi sunuyorum
Bir kaç damla yağmur ver köklerime
Azıcık gün ışığı
Sadece seven, sevmeyi bilen gözlerime
Azıcık gün ışığı

Turgut Uzdu

. Viranenin Teki

Nasıl sarılmışım her gece hayaline
Öpmüştüm koklamışım
İşte bu demişim nefes almak
Şiir bu demişim
Aşk bu demişim

Şarkıların notalarına eşlik ederdi hıçkırıklarım
Aldığım nefesin anlamıydı
Ayaklarımın varmak istediği yön
Görmek istediğim tek çerçeve
İnce bir yağmurun yaydığı toprak kokusuna takılıp
Dolaşmak istediğim tek hayaliydi el ele

Baktığım her şeydi, gördüğüm tek şey
Adın söylediğim tek isimdi

Korkumun en uğrak yerindeyim şimdi
Yokluğuna sarılmak hükmüne kelepçelendim
Ne umudun bittiği ne başladığı günler doğuyor artık
Aynalardan silindi gülümseyişim
Darbeler indi ruhuma, örselendim

Adını koyamadığım sızılardan kaçamıyorum
Varlığında koskocaman bir boşluğum
Hiçliğin en uç noktası ben
Beynimden kaçtım her salise
Bıkkınlık tütüyorum, kendimden yoruldum, yorgunum

Köyler, kasabalar kurardım ya hayallerime
Dudaklarınla boyardım bahçeleri
Tayfını bile sildim yüreğimdeki güneşin
Harabe her yer
Ben gibi, izlerin gibiyim
Yıkıldım, çöktüm.
Benden adam olmaz artık, viranenin tekiyim
2007

Turgut Uzdu

. Vuslat

Gece, ayın beyaz yüzünü okşar
Yakamozlarda tebessüm
Bulutların raksı başlar
Upuzun bir yolun ucunda
Bana uzanmış bir el görürüm

Güneş sıcaklığında sevgi saklar avuçlarında
Sevim kadar yanık
Vampir ısırtığı geceler uzaklaşır
Bir rüyadır bu
Gözlerim açık, bedenim uyanık

Bir tekne açılır çarşaf gibi denize
Yelkenleri beyaz
Martılar eşlik eder
Rotaya papatyalar ve güller serilir
Yine mevsim yaz

Ufuklara serilir ebemkuşağı
Gözlerime yazdığım sevgiyi mısralarda okurum
Notlar okşar yüzümüzü
Üşür ellerim
Yüreğine sokulurum

Mutlu türkülere hasret biter
Dudaklarımda sevgi çılgınlıkları kelebek
İki yürek buluşmasını yazarken yıldızlar
Bir sütlaç kâsesinde buharlaşır zaman
İşte vuslat bu demek

Kimliği belirsiz bir saat çalar
Ayrılığa uzanır zaman yine dün gibi
İşte bu benim rüyam
Uyanma sırasındır artık
Ne demiş şair: " Haydi Abbas vakit tamam."

Turgut Uzdu

. Vuslata Üç Var

Vuslat ayının ilk vuslat günü
Saat vuslata üç var

Hayal bu ya vapur kıyıya yanaşmakta
Babaya bağlamıyor sıkıca
Denize veda etmeden gözlerini arıyorum
Bir el görüyorum uzaktan sallanan
Gözlerin gibi, gülümsüyorum

Bir martı selam veriyor vuslata
Alıyorum huzur dolarken içime
Yüreğimin vuslat atışlarına uyuyor adımlarım
Yaklaşıyorum
Gülümseyen yüzüm diyorum içimden
Sen hep gülümse
Seviyorum diyorum içimden
Seviyorum işte

Elimi uzatıyorum vuslata
Sıcaklığımız yer değiştiriyor
Sarılmak istiyorum sınıksız, kalabalık giriyor aramıza
Şen de istiyorsun biliyorum
Öpüyorum içime çekerek vuslatı yanaklarından
Hasret bugünlük bitti diyorum

Elini tutuyorum ara sıra
Çaktırmadan okşuyorum
Bakışlarının tam ortasında duruyorum
Aşk bu işte, sevmek bu işte diyorum
Ben, ben vuslatı seviyorum

Vuslat simidi alıyoruz, sıcak çayın yanında
Havadan sudan konuşuyoruz
Bahar getirdik ya mevsime
Ciğerlerimize tıka basa doluyoruz

Sevmek zamanı hızlandırıyor
Bir türlü durdurmayı beceremiyoruz
Bir keşke takılıyor dilciğimize
Yutkunuyoruz
Yemin ediyor avuçlarımız
Bir dahaki sefere kilitlemeye zamanı
Söyleyemeden susuyoruz

Vakit vuslatı üç gece
Vapur kampanasını çalıyor
Babadan sökülüyor organlar
Yine bir el sallanıyor hüzün gülümserken gözlerde
Huzurun hafifliğine mutluluk bulaşıyor
Ufka bakıyorum
Vuslattan uzaklaşırken yaklaşıyorum yenisine
Hasretin bittiği an yine diyorum

Tadı tuzuymuş meğer
Hayal bu ya
Ben hasreti de vuslat kadar seviyorum

Turgut Uzdu

. Yağ Artık Yağmur

Yağ artık yağmur
Nedir bu naz, bu durgunluk neden
Hâlâ umudun mu var
Dağların ardına dikmişsin gözlerini
Yorulmadın mı beklemekten

Yıllar geçmiş sanki dünün üstünden
Hasretin elinde ellerim sevgili yerine
Baksana beynime, ağırlığınca hüzün var boz bulanık
Ne ses var ne seda
Neden yağmıyorsun, söyle niyetin ne

Damla istediğin kadar, dere ol, nehir ol istersen
İstersen Niyagara gibi çağla
Çekinme gecenin karanlığından
Gel gözlerim ol
İstediğin kadar ağla

Yağ artık yağmur
Gerildim yay teli gibiyim
Dudaklarım çatlak
Dökülüyor her yanıma, dayanağım sessiz
Üstüme yağ da gör, yaşayan ölü gibiyim

Belki toprak kokusuna uyanır ruhum
Yeniden gel derim, gül derim
Belki çağırır beni
Gel der belki
Belki durmaz koşa koşa giderim

Yağ artık yağmur yağ
Umutlarıma can ol, kan ol
Gören ağlıyor desin varsın
Yanaklarımı yıpratamaz damlalar çekinme
Bırak istediği kadar damlasın

Yağ artık yağmur, yağ...

Turgut Uzdu

. Yağmurda Islanmak

YAĞMURDA ISLANMAK

Islanmak istiyorum
Sonbahar yaprakları olmalı sarı ve kızıl tonlarda
Tenha sokaklarda yürümeliyim
Ufuk griyi beğenmeli
Elimde bir el olmalı sıcak
Avucumu sevmeli

Saçlarımdan damlalar akmalı yanaklarım
Mutluluk gözyaşlarıma karışmalı
Uzaklarda olmamalı bakışlarım
Işıklar uçuşmalı en sığından
Gölge hasret şarkılarından uzaklaşmalı

Ben ıslanmalıyım
Kolum bir yüreğe sarılmalı
Seni seviyorum demeli yüreğim
Bulutlar yarılmalı o an
Sevdim işte demeli mahcup ellerim

Bir kulübe olmalı başımı sokacak
Alevler yansımaları duvarlara
Gözler tutuşmalı gözlerde
Dün unutulmalı
Bir silgi çekilmeli yarınlar

Dansa demeliyim bir şöminenin önünde
Hasretten ıslanmış bakışlarımı kaldırmalıyım
Çitirtılara uygun atılmayımlı adımlarımı
Az bulunur deyip
O anı dondurmaliyım

Bu bir çalıntı zaman olurdu
Ömür boyu hatırlanacak
Anladım
Anladım ıslanmazsam şayet
Böyle bir an bulunamayacak

Turgut Uzdu

. Yakınlığın Uzaklığı

Yakınlığın Uzaklığı

Uzaklığımdın yakınlığı kadar yüreğimin
Sen derdi de başka şey demezdi
Gülümsemeyince inan gözlerin
Bu dudaklar gülmezdi, gülemezdi

Gidenlerin de kalanların da kaybettiği bir dünyadayız
Sensizliğe soyunulur her sabah
Ne şafak umurundadır ne gece
Hatıralar kalır gözlerinde
Bir de peş peşe çekilen şu ah!

Gidişsiz gelişler olmazmış aslında
Zamanla bunu da öğrenir insan
Yollar boy boy, bazısı uzun bazısı kısa
Ve gün gelir eller hayatı doldurmaya başlar
Boşlukla, hem de tıka basa

Anlamsız kelimeler uçuşur parmak uçlarında
Pusulazdır zaman, kaybolur
Şahte birkaç tebessümün gölgesi dolaşır
İnsana
İnsana sadece kendi bulaşır

Kolay verilmez ki değer kolay da alınsın
İşin gerçeği alınabilecek değer verilmemiştir
Hani geldim sanır ya insan bütün yüreği ile
Kapılar kilitlidir
Zaten hiç gelinmemiştir

Şimdi yakınlığı kadar uzağındasın yüreğimin
Beni boş ver kendini kırdın ey gözlerim
At kahkahalarını
Dudaksız gülümse

Turgut Uzdu

. Yalan

<center>

YALAN

İnanmam artık sana
İstedğin masalları yazabilirsin
Bilirim
Bahçe yalan çiçek yalan gül yalan
İstedğin kadar çağır beni
İnanmam çağırdığına
"Çabuk" yalan, "n'olur" yalan "gel! " yalan.

Mehtabı tutup avuçlarınla koysan geceye
Bütün şarkılar benimle güzeldir desen
Bilirim
Ezgi yalan, nağme yalan söz yalan
Dumanların varşa arşa, yansan tutuşsan
İnanmam yandığına
Ateş yalan, alev yalan, köz yalan

Süslenip püslensen her gece
Taçlar seni kıskansa
Bilirim
Renk yalan, yüz yalan, çil yalan
Kokulara bulansan, allıklar sürsen
Öpemem
Ağız yalan, dudak yalan, dil yalan.

Hasretimi çeksen geceler boyu
Koşarak gelmek istesen
Bilirim
Ayak yalan, kol yalan, el yalan
Sarıl desen sımsıkı
Sarılamadığım
Servi yalan, ince yalan, bel yalan.

Turgut Uzdu

. Yalan da Olsa

Eğilmekten başka çarem yok
Hatıraların karşısında saygıyla eğiliyorum
Mesafeler boynumda kelepçe
Bir ömre mahkûmum sensiz
Maalesef
Maalesef biliyorum

Dalgaların sırtına yüklüyorum umutlarımı
Işıl ışıl her bir zerresi
Martılara söylediğim türküler sensiz
Doğmamış şafaklara yolluyorum kendimi
Günsüzlüğe esirim, biliyorum
Bir tebessümlük mehtap şarkıları esiyor kulaklarımda
Sen varsan eğer, sen varsan hayalin de yeter diyorum

Aslında bir rüya olasım var gözlerinde
Alıp başını dizine koyduğun
Yüreğine yüreğinle dokunduğun
Suskunluğunda kaybolduğun ben olsam diyorum
Ah! Ah!
Bir hayal olasım var gözlerinde

Gecenin siyah tülünü çeksen tutup ucundan
Umutsuzluk rengi niye karaysa
İnat etsen
Mutluluğa boyasan, çimen yeşili, papatya beyazı, gök mavisi
Uzaklardan uzansan usulca
Tüm sıcaklığıyla bir defa
Bir defa sözcüklerime dokunsan

Hani özlemek diyordun ya rüyamda
Özlemediğim an mı var
İşte yolculuğumun tam merkezi orası
Bir meçhul dünyanın meçhul savaşçısıyım
Zırhım sevgi
Düşman yalnızlığı gönlümün

Mazisiz bir ati istemiyorum
Varsın güneş doğmasın
Nefesin doldursun kulaklarımı
Bir kez yüreğin seviyorum desin
Seviyorum diyeyim
Huysuzdu gıcıkta falan amma
Bir mısra yazayım
Bu şair de bir kez sevildi
Yalan da olsa böyle bileyim
Böyle Bileyim

Turgut Uzdu

. Yalancı Gülümseme

Hani insan çok güzel şeyler yaşar ya
Biter bir gün ağlayarak
Tutup son ucundan çekebilsek maziyi
Bir ömre uzatsak
Ve sarmaşıklar gibi kalsak mütevazı

Bu gözler o gözler olsa denir ya günün birinde
Tutmak zorunda olduğu el soğuk gelir bazen
O el değil bu der
Yüreğimize koyabilsek sıcaklığını
Saklayabilsek soğuk günlerden

Bu koku benzemiyor o kokuya diye isyan edilir ya
Kaç gece giyotinlere uzatılır başlar kim bilir
Severek sevmeyi öğrettiğimdin yazar mektuplar
Yollara dökülür teker teker
Umut taşıyan bütün kuşlar

Neden ben der aynalardaki ışıklar
Çizikler sırttır edepsizce
İlaçlar dolar evdeki raflara
Aşk dolu, hayat dolu o yürek
Hastalanır bir gün sebepsizce

Kirpikler o günleri taşır bıkmadan usanmadan
Ya keşkeler sırttır karşıdan ya iyi' kiler gül uzatır
Kaybedilen geri geldi sayılmaz gelse bile
Giden gitmiştir
En uzakta yerini alır dönmemek üzere
Çekip uzatsak maziden en mutlu günü
Yaysak ömrümüze kaç günlükse
Elimizde saklasak o sıcak eli
Yüreğimizde sevdamız
Bizimle doldursak bütün günlerimizi

Hep bu dileklerle doludur geçen günler
Bitmez dediğimiz ömürde bitmez dediğimiz kaç aşkı bitirdik
Ya ihanetten, ya yalandan ya çok sevdiğimizden
Kaç güneşi batırdık sevinerek uyandığımız
İstemeye istemeye kaç el bıraktık
Ya sel oldu ardımızdan
Ya sel olup aktık
Ya ben kaybettim deriz ya o
Yahut de biz kaybettik deriz
Hüzünlü bir kırışıklık yayılır dudaklarımıza
Güya
Güya gülümseriz

Turgut Uzdu

. Yalancı Mutluluk

Tüm sokaklar çıkmazmış,
Neden ben hep yürürüm
Her sokağın bir başka sokağa çıktığı yalan
Farklıymış tüm kaldırımlar tek seviye bilirdim
Hiç ağlamadığım yalan olmadığın köşe başlarında
Aramadığım yalan

Sabahları iple çektiğim yalan
Gecemde sen vardın, şimdi neredesin
Ne gülümseyen yüzün var gözlerimde
Ne sevdiğini söyleyen sesin
Söyle bir tanem
Söyle neredesin

Yırtıp attım uykularımdan rüyayı
Eline dokunmak gerek yaşamak için biliyorum
Bir nefes öpücük sabah yanağına
Yahut yanağıma
Ve hayalim kendime dilediğimi sana da diliyorum
Mutlu ol
Mutlu kal diyorum
Aldanma gülümsemelerime
Beni düşünme sakın
Sakın üzülme
Sensiz mutluluğum yalan
Yaşadığım yalan

Turgut Uzdu

. Yalancısın

Bir yalan üstüne eklenir bini
Gerçek maskeyle süslenir kimi
Ancak sen bilirsin
Ne ettiğini

Ne sevenin var ne sevdiğin
Pusulasız kumrular gibisin
Vur başını taşlara
Ben bir şeye acırım
Yazık! Güzel gözlerinden düşen yaşlara

Hayalleri yaşatmak senin yaptığın
Boş bir çerçeve var karşında baksana
Her sabah usanmadan baktığın...

Beklentilerin yoktu beklentilerden
Sadece mutlu olmaktı yolun sonu
Bir gönlü yalnızın gönlünde
Bir gece var
Kuru gül yapraklarıyla dolu...

İnanmasam da inanmak istedim hep
Öylesine gülümsüyordu güzel dudakların
Süt liman şimdi bütün sahil
Sen hâlâ sararmış yaprakların altında
Nedense saklanmaktasın...

Bu en son bahar güzelim
Tekrarı gelmez
Sanıyor musun sen
Sevenler, sevilenler ölmez.

Turgut Uzdu

. Yalnızlığa Yatmak

Oturup divana, dirseklerini dayadı pervaza
Uzattı gözlerini bakışlarıyla
Koydu sokağın ta en ucuna

Dedi: ' Ey vefasız
Sadece sevme idamın kemendi midir? '
Topladı yanaklarından süzülen yaşları sağ uvucuna
Saydı sabaha kadar bıkmadan
Damlaları bitirdi teker teker
Sordu: ' Bu ceza bir tek benim midir? '

Resimler çizdi hatıralardan
Bulutları benzetti
Kırlara çıktı farketirmeden
En bakir çiçekleri topladı
Yüreğinin her yanına döşedi

Hain bir iklim sardı hemen ardından
Kapkaraya boyadı bulutları
Çamurlu ayak izleri kaldı tuzlu
Ağlamamalıydı
Gidişler zaten hep kusurluydu

Yaklaşan ayak sesleri koydu kaldırımlara
Adım adım dinledi yüreği
Çırpındı durdu

'Bir kapı çalsa! ' dedi, ' Bir kapı çalsa! '
İşte mutluluk buydu, buydu...

Güneşin dalgacı ışığıyla irkildi
Kar düştü damarlarına
Üşüdü
Aynalara dargındı o günden beri
Sirtını döndü pencereye
Artık pervazlara da küskündü

Ne sokağa baktı bir daha
Ne kulak kabarttı
Dün sabah gibi
Geceyi devirip
Bu sabah da yalnızlığına yattı
Turgut Uzdu

. Yanımnda

Seni sevmek umut etmekt, nefes almakt
Günü iki dudağın gülümsemesine bırakmakt
Vurulmuş notalar uçuşur yüreğimde şimdi
Hasretim bir yanda
Kırılışım hep yanımnda

Zamanı geri döndürmekt seni sevmek
Çılgınca sana koşmakt
Engeller büyür yüreğimde şimdi
Hayallerim bir yanda
Yıkılışım hep yanımnda

Gözlerine merhaba demekt seni sevmek
Göğsümdeki başını öpmekt
Kokular karışmış kokuna
Umutlarım bir yanda
Kahroluşum hep yanımnda

Sıcaklığını fark etmekt seni sevmek
İnancıma sımsıkı sarılmakt
Işığa başka renkler bulaşıyor şimdi
Gelişim bir yanda
Gidişim hep yanımnda

Sevmenin ta kendisiydi seni sevmek
Seni düşünmekt günün her saati
Gün durdu şimdi
Yarın bir yanda
Sensizlik hep yanımnda

Turgut Uzdu

. Yanlış Zaman

Saatin kuruluşu unutulmuştur
Yer kaymıştır yerin üstünden
Yıl, ay, hafta gün şaşırmıştır
Ya erken emilmiştir ana sütün
Ya da geç

Başka dağların rüzgârları dokunmuştur tene
Farkı ieklerdedir gözler
Yürek habersiz kalmıştır yürekten
Sokak boştur
Umut sarkar saçaklardan beklenirken
Yanlış ayakların sesleri yankılanır duvarlarda
Bir ses yakalanmıştır artık

Yıllar geçer
Gözler âmâlıktan kurtulur
Ve her saniye dikilir insanın karşısına
O güne kadar saklanmış bütün hatalar sayılarak yazılır
Bir bir okunur, bulunur
Bir müddet susulur

Pışmanlık sırtır dünlere dönük
Bazen keşkeler alır başını gider
Hüzün dolaşır gecelerin kıyılarında
are, sizliği ekler sonuna durmadan
Dumanlar liman kabul eder bakışları
Ben der bir ses
Sen der
Çekilen ahl'arın önüne bu, sırtına o eklenir
şaklı bohalardan kader ve keder uzatır başını
Gülümser

Karar tokmağın ucundadır, iner
Bir gümbürtü sarsar dünyayı
Yanlış zaman yanlış yer
Alışılmışlığa alışılacaktır der hüküm
İnsan sebepsizlik bastonlarına tutunur
Hem boyun hem beli iki büklüm

Yol aranır görünmez haritalarda
Çoğu kez,
Çoğu kez yolların ucu atılmamış adımın altındadır
Yağut yüreğe konmuş kanatsız bir güvercinin kanadında

Adımlar atılmış sayılır
Her defasında aynı yere basarak
Aynı sofraya, aynı yemek, aynı tat
Genelde işte budur
Benim dediğimiz hayat

Kurban tek olmaz hayatta
Hep ift dolaşır vuslatsızlığın kıyılarında

Bazen bir köşede
Teselli bulduklarda, kavuşamadıklarda aranır
Ve iki insan
Hep yanlış zamana prangalanır
Yanlış zamanda kalır

Turgut Uzdu

. Yap Boz Adam

Bazen ağlamak için şafağı beklerim
Çardak güllerini islatır damlalar
Boğduğum hıçkırıklarımı salarım sabah serinliğine
İşte hayat
İşte yaşamak bu derim

Vuslatlarını takvim yapraklarına yazdığım dünler
Ve ayrılıklar istemeden ömür boyu bazen
Güneşi bu yüzden mi sevmem acep
Gecelere sevgim neden
İçinde sadece ben olduğum bir küre, bir düzen

Bir de şiirlerim var dipsiz kuyulardan çıkardığım
Bazen kıvrak bir dere gibi akar durur
Bazen de bir mısra için nasıl kıvranırim
İçine hasret koyarım, yokluk koyarım
Arada bir tutam gülümseme de serperim
İşte bu benim

Olduğum gibi görünmek
Göründüğüm gibi olmak en iyi yaptığım şey
Ard niyetlerimi çocukluğumda gömmüştüm bir ağacın dibine
Adadım kendimi o günden beri
Yaratan için yaratılanın sevgisine
Bir de
İyi kötü şiirlere
Olsun
Nasılsa ben yapboz adamım
Birileri bozar
Her defasında inadına yeniden yaparım

Turgut Uzdu

. Yarım Kalan Hayal

Bir acelecilik var üstümde
Çok mu özledim acep seni
Kar çiçeği gibi sabırsızım
Sakın çok görme
Seven özlemez mi hiç sevileni

Alıyorum avuçlarıma bakışlarını
Doyasıya bakıyorum
Her yan çiçek dolu rengârenk
Uç uç böceğim diyorum kulağına fısıldayarak
Sıkılma avuçlarımda rengârenk çiçeklere kon diyorum

Menekşeler rengârenk açmış
Kanatlarına yazmışsın her rengi sevdandan
Yüreğin nasıl da atıyor kimbilir
Her çiçek ayrı bir tat, ayrı bir koku, ayrı bir bal
Bir günüm olsaydı diyorum keşke bir günlük hayatından

Meltemler estirirdim saçlarını okşasın diye
Dalgaları sustururdum
Bulutlar gülümserdi masmavi gökyüzünde
Kuzular sevinç çığlıkları atardı
Kırlarda nasıl koştururdum, nasıl koştururdum

Gözlerine baharı çizerdim bakış bakış
Karşına geçer bakardım
Umutlar çağlayanları akardı gözlerimden
Alışkanlıkların en güzeli olurdu sana dokunmam
Oysa bir küçük paragraf olmadı bak sesini okumam

Hayaller renklerin en güzeliyle boyanıyor nedense
Gerçeği bu tona boyayan kim
Yine gün karası oturdu yüreğime, hayaller silindi
Söyle
Bir günün kaç satırında konuştun benimle ey sevgili

Sildim hayallerimi, çiçekler soldu, kelebek öldü bu gece
Kesip attım kuzuları, çöle döndü bak vaha
Bulutların gözü yaşlı, neden bilmiyorum
Güneş çoktan yatağına döndü
Sanırım ağlamaya var daha, üşüyorum

Özlemin sonuna toplanmış bak bütün kırıklar
Niyetin kismete düşmanlığı ortalığı yıktı
Isınacak diyordum ellerim, yüreğim
Sümbül boynunu büktü ey sevgili

Bitmeden kapadım gözlerimi
Çanlar, kulaklarıma kim yerleştirdi çanları
Kendimi duyamıyorum, biri bulsun beni
Bilmez misin gülümsemezsen eğer
Ben uyuyamıyorum

Turgut Uzdu

. Yarınlar da Biter

Yapraklar düşer
Kadirşinaslıktan uzak rüzgârlar esmeye görsün
Hayaller hüsrana sürüklenir kıymetsizlikte
Hüküm verilmeye görsün bir kez
Bülbüller susar

Sahte baharlar kaybolur takvimlerde
Hüzün yazar bütün rakamlar
Vazgeçilmezlerin zafer çığlıkları bürür gökyüzünü
Kırpıklar yine ıslanır
Yürek küser

Zemberek kırılmaya görsün bir kez
Durur zaman aniden
Sokaklara düşer kendini bulamayış
Dizler sönük sokak lambasının altına büzülür
Netice, hem kalan kaybetti olur hem giden

Bulunmuşluğun yitme çanlarını çaldı bir karayel
Hüzün sürüklenecek yine, sararıp solmuşluk serde var
Pişmanlığın çözülemediği gün bugün
Mevsim sonbahar
Çok taşıdı, yine taşısin beni kıymet bilmez sokaklar

Söz ağızdan çıkmışsa çıkmıştır değişmez
Dostluk baki kalır gök kubbede
Gözler ayrılığa kilitlenmiştir artık
Hatıralar kucakta sarmaş dolaş
Dün biter
Bugün biter
Yarınlar biter

Turgut Uzdu

. Yasak Sevgi

Yine yatak, karanlığın tam kıyısında
Beklediğim uyku meçhul, rüya belli değil
Perimle miyim bu gece, ejderhalarla mıyım
Bütün arzularım gerçek, hülya belli değil

Bir mevsimi arıyorum beyaz gül içinde
Bir kez daha sonbaharı değişsem diyorum
Söylenmemiş tüm sözleri sezsem dil içinde
Alıp geceyi koynuma sevişsem diyorum

Aylık, yıllık hasretler var damla olup akan
Maziye mahkûm vuslatlar, yarınlarda saklı
Her günüm alevden duvar, umutları yıkan
Bir sevgi yaşıyorum ki sevmeye yasaklı

Her takvim yaprağı özlem, şafaklarım umut
Saklayamam korkuları vuslat hicran taşır
Kararsızlıklar ayyukta dudağımda sükût
Bilirim kavuşmalara dönüşler bulaşır

Benimki sadece sevmek uzaklıkça yakın
Tutsaklığın içindeyim varlığın sımsıcak
Tebessümü unutmasın söyle dudakların
Varsan ellerim her mevsim inan ısınacak

Turgut Uzdu

. Yaşadım İşte

En derinimdeki faylar titrek
Kendine küsmüş bir heves
Bu bir deprem
Çatırdama sesleri duyuyorum
Yine uykuya kaçıyorum nefes nefes

Bu nasıl bir hasardır tam gül gül açtı derken
Göz gözü görmüyor, kendini arayan benim
Bir dudak gülümsemesi de yok
Gölgeler beni çekiştiriyor inadına
Neden varlığında yokluğunlayım, neden üşüyor yanması gereken bedenim

Kendini bile aydınlatmayan mum ışığı arayışlarım
Köşelerin hareketi korkutuyor kaç gecedir
Sığınacak bir avuç içi diyordum
Ne oluyor saatlere
Çalınan bir zamanın ardından bu suskunluk nedir

Yine mi toplayacak dünyanın bütün pınarlarını da
İki çukuruna sığdıracak gözlerimin felek
Bir el parmağını geçmedi güneşleri sığdırdığım gece
Bülbüller şarkı söylüyordu dudaklarımda
Şimdi boyun bükmeye başladı tebessüm, hüzünlendi neşe

Papağanlaşan düşüncelerim sere serpe ortalıkta
Hayatta tek kızdığım bir surat var o da benim
Bir türlü olmayacak mı şu ömrümde
Bir garip ben gibi
Beni sevenim

Yine mi hüzün, yine mi suç benim
Seni nasıl kesip biçsem söyle ey kaderim
Çiğların altında kalasınca bakışlarım artık kapansın
Anladım
Kendi çiğliğimin son demindeyim

Ne baharı çiğnedim ağız tadıyla
Ne yazı yudumladım güneşte
Parçası az bulutlu bir ömürde
Sensiz, kendi halimde bir hayat yaşadım
Yaşadım işte

Turgut Uzdu

. Yaşarken Ölmekmiş Aşk

<center>
<img
src='http://i42.tinypic.com/2zi3clv.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

YAŞARKEN ÖLMEKMİŞ AŞK

Uçurumların en tarifsizidir aşk
Tek tük doruklarıdır mutluluğun
Eş anlamlısıdır yokluğun
Şiirdir, notadır, şarkıdır
Heyecandır, sevinçtir
Acıdır ayrılıktır
Varlıkta yokluk
Yoklukta varlıktır
Aşk gelmeyiştir
Gidiştir
Bir şafak vakti ya da gece yarısı
Her hücrenin hatırlayışıdır aşk
Gel deyişidir, el uzatışıdır
Tutamayışdır
Tutunamayışdır.

Ayak sesidir aşk
Geliyor sanılan
Bir türlü duyulmayan nefestir
Hep beklenilendir
Bekleyenin el yordamıyla
Geceyi laciverte boyayıp adına siyah demekmiş aşk
Çiği gözyaşına
Yaprağın sarısına ruhunu dolayıp
Rüzgârı ayrılığa benzetmekmiş
Yağmurlaşmakmış aşk
Sel olup dağlar tepeler aşmak
Sadece yüreği isteyip de
Bir türlü kavuşamamamış aşk.

Bazen bir şarkının ilk mısrasında ağlamak
Mutluluk kelimelerinde hüzünlenmekmiş
Sorularda boğulmak
Cevapsızlıkta çırpınmak
Yaşanmamış hatıraları çerçeveleyip asmak
Karşısında mahzun mahzun oturmakmış
Yargılayıp dünü bugünü yarını
Bazen kendini, bazen sevdalisini zincirlemekmiş
Kırmakmış bazen zincirleri, duvarları yıkmak
Yırtıcı bir şahin olup
Ölümüne istemekmiş dünyayı iterek elinin tersiyle
Mantiği öldürmekmiş her isyanında
En derinlere gömmekmiş aşk.

Kendi eliyle yüreğini dağlamakmış

Pişmanlığı yaşamak
Sebepsiz ağlamakmış
Aşk en hesapsız zamanda düşmek
Yürünmeyecek yerde yürümek
Ağustos sicağında üşümek
Ocak ayında terlemek
Sahibi başka saadetlerde serinlemekmiş
Yüzünü kan rengine bulamak
Öpmeyi hayal etmek
Yanaklarına bir yalancı gülümseyiş yazmakmış aşk.
Aslında aşk
şairin bütün mısraları sığdırdığı gibi
şadece
"Yaşarken ölmekmiş
Yaşarken ölmekmiş."

Turgut Uzdu

. Yazılmamış Mektuplar

Bir mektup yazsam
Sonbahar renklerini yaşıyorum dese kalemim
Zamanın zincirleri kopmuş
Adımlar yorgun dese
Bir boşluk var dört yanda bir türlü dolduramadığım
Tam ben olamadığım yıllar
Her şafak açılan beyaz sayfaya dolar
Ben yazarım dese

Bir mektup yazsam
Ayak sesine küskün gecelerde dolaşıyorum dese kalemim
Yüreksiz yürek üşüyor
Üşüyorum dese
Çöllerdeki izlerim çatlak çatlak
Müebbet aldığım ceza boş sokaklarda
Bir odada uzun sohbetler havadan sudan
Yüzdeki goncaya dokunuş
Kopmasın hayallerim dese
Bahçeler solar

Bir mektup yazsam
Yeniden yaşamak istiyorum dese kalemim
Hatalarımı silmek ölümsüz bir silgiyle
Ve başlamak yıldız bakışlarınla
Geceye gündüze sermek mutluluğu
Gülümsemeyi yaşıyorum dese
İlkbaharı doldursak saniyelere
Koşsak hiç yorulmadan
Sayfalar bitmesin dese
Gece mavisine boyasak geceyi

Bir mektup yazsam
Soframda sen varsın dese kalemim
Bakışların var
Yudumladığım çaya şekersin dese
Bakışlarını içse her kahvaltıda
Kâselerde dişlerinin beyazı
Eline dokunsam dese
Varım sen varsan
Seni yazıyorum dese
Ben yazsam sen okunsan
Ne güzel şey seviyorum demek...

Turgut Uzdu

. Yedi Günde Sen

Seni bağladım kirpiklerime
Kapalıyken sen, açıkken sen
Takvimlere sen yazdım
Bugün olmazsa yarın diyerek
Haftalara seni yaydım

Pazartesi ilk sensin
İçimde heyecanı kâselerce sütlaçın
Saatleri siliyorsun, gün çabuk bitiyor
El sallıyor gülümsemeleri güneşin
Bir sen gönlünü doyuruyorsun bu açın

Bugün salı diyorum tavanı görür görmez
Düşlerim baş çıkarıyor koynumdan
Papatyalar beyaza, çimenler yeşile boyanıyor
Saatlerde bir hız, bir hız
Saniyeler pes ediyor yorgunluktan

On iki de durduğunda akrep ve yelkovan
İnadına karanlıkların bir yürek göz kırptıyor bakışlarıma
Bir baykuş yankısını dinliyor kendi sesinin "Güneş yola çıktı bile! "
Ayak seslerine bakıyorum uzanıp pencereden
Bugün çarşamba diyorum dokunup avuçlarıma

Düşündükçe hızlanıyor adımlar
Bak perşembe bu gün, hazırlığım tamam
Az kaldı diyorum gözlerine konmama, gözlerime konmana
Bir kuş misali uçacağım yıpranmış, lakin sevinç dolu kanatlar
Az kaldı diyorum yüreğindeki sıcaklığa dokunmama

Ve son gün, inadına diğer günlerin yavaş mı yavaş
Bir gözü kör, iki ayağı topal
Ha gayret, de gayret nihayet vakit akşam
Bu cuma günün en kalabalık yerinde tek ben varım
Heyecanlı gülümseyişlerle beni yolculayan

Büyük gün cumartesi
Hasretin hasretle kucaklaştığı anlar
Bu vuslat diye çarpışıyor iki bakış
Ve sütlaç rengine bürünüyor sessiz, tedirgin
Çalınan bütün zamanlar

İşte pazar
Sana bir gün kaldı
Yarın pazartesi, biliyorum
Seni her güne yazdım nasılsa
Bugün olmazsa olmasın
Yarın diyorum
Yarın diyorum

Turgut Uzdu

. Yeni Bir Düğün

<center>
<img
src='http://i44.tinypic.com/2uji0zt.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

Yeni Bir Düğün

Ve aşk damlar sevdalının yüreğinden
Tüm sesleri susturur sesi
Hasret, şarkılardan tülbent çeker gözlerine
Avuçlar geceyi terletir
Rüzgârlarda ayrılığın nefesi
"Sen bir tanesin! " der.

Ya gidiş vardır oradan
Ya da dönüş yardan
Yeni bir aşk varsa gönülde
Kime ne yazdan
Kime ne kıştan, kime ne bahardan?

Dert ortaklığına getirilir harfler
Kelimeler aşkın yüzünü çizer
Cümleler sımsıcaktır dost yüreği gibi
"Kızıl bir gonca"yı andırır dudağı
Güllere başka gözle bakılır
En güzel sesli bülbüller yakalanır gecenin her yarısından
Bağrında hapis tutulur
Vuslat yıllara sığmasa bile
Hasrette bir yudumdur.

Uzun bakar bakışlar
İçinde bazen ahlâr, bazen vahlar saklıdır
Bazen bir adım ötededir dokunmak
Okşamak bir saç uzaklığında bekler
Bazen eller birbirine yasaklıdır
Önünde hep dağlar, tepeler, tümsekler.

Hep aşk damlar sevdalının yüreğinden
Zaman kırmıştır zincirlerini
İstekler ivediliğin yoldaşı
Bir başka tat kazanır
Uzakların sütlü aşı
İçine bir tutam sevgi katılır.

Meçhul bir yarının dumanı tüter uzaklarda
Yolu kendi gibidir, izi görünmez
Belkiler şafaklarla karşılaşılır
Tesellisiz mehtabın yerini
Sımsıcak bir güneş alır.

Her sabah "İşte bu gün! " der damlalar
"Bu gün vuslat günüdür! "

Akşama solacak goncalar gül olur her sabah
Her sabah sevdalı için
Sevdalı için yeni bir düğündür.

Turgut Uzdu

. Yeni Bir Sonbahar

<center>

YENİ BİR SONBAHAR

Sonbaharla gelen kırlangıçlar beni de götürün
Günlerime vuruldu çentikler sayamıyorum
Söküldü sıvalar, taşlar düştü teker teker
Bulup da yerine koyamıyorum.

Çizildi yüzümün her bir köşesi
Gözlükler gözüme yakışır oldu
Keşkeleri iyi ki yaptım da
İzleri yüreğime ağırlık oldu.

Taşımaz kaldırımlar adımlarımı
Yalnızlığın sesi kesinleşmiş hüküm
Fırtınalı denizlerde çırpınırım
Umutlarım hâlâ mahzun
Hâlâ iki büklüm.

Siper ettim elimi, arıyorum yönler emrimde
Nereye saklanmış adım yazılı taş, göremiyorum
Neden ileriye dönük adımlarım
Neden geriye dönemiyorum.

Götürün beni de kırlangıçlar
Dizlerimin titremesini unutayım
Tadı kaçtı buraların, götürün beni de
Orada kendime yeni bir sonbahar bulayım.
<center>

Turgut Uzdu

. Yeniden Başlamak

Beklemek
Bir dudağın gülümsemesini beklemek
Yürek sesiyle çırpınan yakamozları
Saçın kıvrımlarında kaymayı
Pembeleşmiş yanaklara dokunmayı beklemek

Işığını unutmuş savunmasız bir gece gibi
Tandan korkmak
Beyaz güller arasında dolaşıp
Bir yudum daha koklamak
Koklanmayı beklemek

Özlediğim baharı tekrar nefeslemek
Tekrar koşmak gönül bahçelerinde
Sohbet etmek bütün kuşlarla
Bir papatya koparıp incitmeden
Seviyor' u beklemek

Kanatlarına takılmak perinin
Deryaları dolaşmak yükseklerden
Yürek seslerini seyretmek
Ve gözlerinin içine bakarken
Seviyorum'u beklemek...

Yaşanmışlığı unutmak
Dünleri yırtıp yakmak en ince yerlerinden
Yepyeni bir sayfaya yazılmak
Ard niyetsiz, ihanetsiz
Yeniden okunmayı beklemek...

Turgut Uzdu

. Yıl Gibi Bir Gün

Yıl Gibi Bir Gün

Kaç yüz yıl oldu bu son yıl
Sensizdi gün doğumu her sabah
Ve bir yıl kadar uzaktaki gün batımı
Hele geceler
Ne sorulur ne anlatılır
Bazen hayaller süsler, mazi yakamozlaşır mehtapta
Bazen gözyaşı damlar kıyılarına ruhumun
İşte o an farkına varırım sana hasret olduğumun
Sensiz olduğumun ey yar

Yarasa kanadından büyüler yapasım var
Biraz davul tozu, bir tutam minare gölgesi
Ve üzerine deniz kızlarının saçından serpesim var
Az da yıldız suyu katsam
Tutsun diye
Gözlerini göreyim diye
Dua edip rüyalara yatsam
Yüreğime koyup göndersem diyorum
En sevgiliye

Yine hasret gelecek
Özleyeceğim, yanacağım, arayacağım biliyorum
Bir gün hep bir yıl oldu yüreğimde, ellerimde
Bari
Bari bir yılı bir günde yaşasam diyorum

Ey felek
Ben istedim, bir yüzüm beyaz
Var sen düşün, bakma öyle
İster sevgiliyle bana yıl gibi bir gün yaz
İstersen zenci ol
Sen çal sen söyle

Turgut Uzdu

. Yine Sensiz Uyumuşum

Gün sensiz teslim oldu karanlığa
Seyirciydim bir kenarda boynu bükük
Gölgeler utanıp saklandı yalnızlığımdan
Düşlerimin arasında bir yer aradım
Çaresizdim
En ücra köşeye saklandım
Hayalleri çağırdım en güzelinden
Çilekler büyüttüm gözlerimde
Kibar çiçeklere dokundum, kokladım
Oysa ne çok beklemiştim gözlerinde kaybolmayı

Dost bir el sıktı elimi
Geceydi bu
Gözyaşlarımı sildi sakın ve nazik
Bekle dedi sabahı benimle birlikte
Bıkma sakın
Pes etme olumsuzluğa
Diren
Bak bana
Günün yarısında sabahı beklerim
Şafağı görmek biliyor musun tek dileğim
Dozulmaz dedi şafağın bakışlarına
Süt beyazı saklanır yüreğimde
Sen de söndürme umut ateşini göğsünden
Muhakkak bir sabah tekrar olacak
Belki çekip uzatırsın bana kadar
Üçümüz bekleriz gülümseyen dudaklarla
Sarmaş dolaş oluşumu izlersin
Sonra içinde kayboluşumu tan zamanının

Umutlarımı tutup hayallerime karıştırdım
Kelepçeledim bileklerime hepsini bir bir
Sıcaklığını yakalayacağım dedim sabahın elbet
İçime çekeceğim yudum yudum
Hasret dolu gözlerim gözlerini görecek
Kibarca dokunacağım ışıklarına
Dalmışım sarılıp tek dostum geceye
Bir sabahı daha beklerken
Yaramazlık yapmadan çocuklar gibi
Sessizliğe gömülüp
Yine sensiz uyumuşum
Yine sensiz uyumuşum

Turgut Uzdu

. Yine Yalnız Kaldım

Bir ıslaklık düşer ruhuma
Yüreğim mi ıslanır, gözlerim mi buğulanır bilemem
Zamana küserim seninle diye bensiz
Yırtarım yarınları takvimlerden
" Bir gün" koyarım her yaprağın yerine
Bilirim birisi "Bugün" olacak sonunda
Yaşadım diyeceğim tebessümünü
"Bakışlarının beyazlığına dokundum! " diyeceğim
Gülümseyeceğim...

Elimdeki boşluğu tartarım
Diğerinde hayatım olur bütün ağırlığı ile, boşluğa kavuşamam
Baharları sayarım parmaklarımla
Beşinciye ulaşamaz bir türlü
Hayallerimi çıkarmak isterim geriye gün kalmaz maziden
Boynu bükük bir yüreği seyrederim baktığım aynalarda
Hüzün çarpar göğsünde
Gönlünde yalnızlık ağlar

Ayak izlerime bakarım geriye dönüp
Ya başka iz yok yanında
Ya da bir bilinmez rüzgâr silmiş izleri
Maziye darağacına çekmek isterim yargılayıp
Ya ip olmaz ya cellât
İşte o an seni düşünür
Hayaline tutunurum
Ellerinin sıcağından çalarım yüreğime koymak için
Bir tutam pembelik yanaklarından
Dostluğu taşıyan bakışlarından çalarım usulca
Serperim yarınlara
Ne olursun hep gülümse
Hep iyiyim de, mutluyum de
Öldürme hayallerimi sakın, ölürüm
Üzülürsün
Bir gece ansızın dizinin dibine gömülürüm

Sen mi geldin aklıma
Şafak vakti de değil, nedir bu çiğ taneleri yine
İçime saplanmış sızının söyle anlamı ne
Hep hayal ediyorum ya
Bir gün, bir gün söyle n'olur
Dokunabilecek miyim ellerine
Yine ıslaklık boğuyor düşüncelerimi
Yine ıslandım
Söylemek çok zor lakin
Ben yine hayallerimle yalnız kaldım
Yalnız kaldım...

Turgut Uzdu

. Yitik Duygu

Labirentlerin ortasında bir yitik duygu arayış

Sahipsizliği peşinden sürükle rüzgâr
Sonbahar mevsimini doku renklerine
Ne yaza vuslat koy ne ilkbahara
Bir yazın hayalini taşı dudaklarına
Dokunsun parmakların
Yalınız bir çınarın yapraklarına
Tam kış dönümü kapıdayken

Yalnızlığı gönüllerden sök artık
Tozu dumana kat yıllar boyunca, uzaklaşıp
Haritalar çiz bakışlardan, gülümsemelerden
Labirentler çözülsün
Yitirilmiş duygular güven tazelesin filizlerde
Çiçekler gökyüzüyle şakalaşsın
Mehtap okşasın saçlarını papatyaların
İlkbahar özlü olsun her yer
Seviyorum kelimesi çıksın sözlüklerden sevinçle
Sesli olsun
Sesi olsun

Hayat tesadüflerin ucundaki şans
Körleştirilen talih hamal
Hangi köşeden nereye varılır
Ab-ı hayat kim
Ilık suların türküsü nerede
Çılgın bir uçurtmaya koy kayıp gönülleri
Götür buralardan ey rüzgâr

Çizgileri sil yüzlerden
Azat et kederi, derdi
En derinlerden çıksın kahkahalar
Es ey rüzgâr
Kaybolmuşluğu bitir
Arayışlara nokta koy artık
Her atışı sahipli bir yürek bulunsun
Bulutsuz olsun gökyüzünde her an
Yağmur dursun

Artık her arayan ne olur
Ne olur kendini bulsun

Turgut Uzdu

. Yokluğunda Ben

Ben yılmaz savaşçıydım olumsuzlukların
Muhakkak bir sokak lambası bulurdum pervanelerin ardından
Işığını umuda boyayıp
Isıttırdım üşüyen düşlerimi
Ellerim titrerdi yalnızlıktan
Isınırdı yüreğim

Gözlerini arardım laciverte boyadığım gökyüzünde
Saçların gibi kıvrılırdı bulutlar
Tebessümüne tebessümüm cevap olurdu
Uzatırdım düşüncelerimi yanaklarının pembesine
Okşardım
Ilık bir rüzgâr dolaşırdı saçlarımda
Okşanırdım

Sesler kesilirdi sokaklarda
Bir an ürpertiye boğulurdu yalnızlığım
Yıldızlar ıssız bırakırdı bütün gölgeleri
Sen olmazdın bulduklarımda
Ben olmazdım sen olmayınca
Kimse olmazdı

Biliyorum uzaklardasın yüreğinin yakınlığına inat
Bazen soğuk dokunur yanaklarına
Bazen kışkandıığım güneş
Ben pembelerinde hayallerine yatarım
Sen bilmezsin
Görmezsin

Ben yılmaz savaşçıydım olumsuzlukların
Sürek avındaydım hep
Bulurdum bir mutluluk
Yüreğime koyardım incitmeden
Kıyamazdım papatya yapraklarını koparmaya
Birine sen derdim diğerine ben

Diş ağrısı gibiydi bir sızı tam göğsümün ortasında
Bazen boğazıma tırmanırdı
Gülümseyen dudaklarımın ardına saklanırdı sessiz
Ben yine gülümserdim

Biliyor musun her dudağa yakışır gülümseme
Her yüreğe hayat verir
İçinde alevler yükselse bile
Hiçbir ateş dayanamaz
Söndürürsün inan bir gülümsemeyle

Biliyorum gitmek yitirmek değil
Her kıvılcımında hayatın sen varsın
Ben silahlarımı hazır tutuyorum yokluğuna karşı
Hep var diyorum
Olacak diyorum

Yoksa uzanıp bulutların üzerinden
Beni öpmezsin biliyorum...

Turgut Uzdu

. Yokluğundan Utanır Bakışlarım

<center>

<img
src='http://i16.tinypic.com/qyh8nt.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

YOKLUĞUNDAN UTANIR BAKIŞLARIM

Solmasın diye üzerine titreyerek diktiğim umutlarım
Filizlenmeyi unutmuş, her akşam kurur
Örerim duvarları, kapıları kapatırım da
Gözlerin var ya gözlerin
Bir türlü gitmez, aynı yerde durur.

Mehtabın beyazına dokunurum uzatıp elimi
Yıldızlar gülümser
Gölgene koyar başımı yatarım
Bir tatlı meltem eser
En güzel rüyalar benimdir.

Hayalinin nefesini dinlerim, mutlu notalar dillenir
Çiğ damlaları gülümser bülbüllerine
Utanmaz yüzüm
Yanaklarını sürer sıcacık ellerine...

Sözlerin kadife tenlidir her yanımı okşar
En kalın zincirlerle bağlamak isterim zamanı
Öylece, kımıldamadan durmak
Ve kıyamet çiçekleri açıncaya kadar
Dizinde uyumak...

Bir baykuş çıkar aniden ortaya
Böler rüyamı tam ortasından her gece
Yokluğun büyür büyür
Korkumun titreyişleri depremlere dönüşür
Hıçkırırım
Fırtınalar gözlerimden bir bir düşer...

Boynum bükülür
Sesim kısılır
Omuzlarım çöker yokluğunun ağırlığından
Filizlenmeyi unutmuş umutlarımı alır koynuna
Kapanır bakışlarım
Utanır yokluğundan
Utanır...

Turgut Uzdu

. Yoksan

Bin yıllık mahzenlerden çıkıp gelse ne yazar
Fırtına yudumlayan sarhoş dalgalar olsam
Yüreğimi koyacağım bir liman diye haykırıp
Yükselsem, alçalsam,
Başımı kayalara vursam ne yazar

Korkumu ezip geçti fırtınalar, kasırgalar
Ne tokatlar yedim giden rüzgârlardan
Bir seni bulamadıktan sonra
Günleri haftaları ayları saysam
Acı dolu yılları omuzlarıma alıp sokaklarda dolaşsam ne yazar

Umurumda olmaz gecenin zifir karası
Varsın istediği kadar ağlasın şafaklarda güller
Bülbüller çıldırsın feryatlarında
Ellerinden uzaktaysa ellerim
Notalara döksem, bin şiir yazsam
Hüzünlü güfteler yapsam, haykırırsam ne yazar

Kalemlere emretsem, sayfalara dökülseler
İşte bu hayatım desem
Dağıtılsam bütün yüreklere
Sayfalarımaya yaşlar damlasa
Defalarca okunsam ne yazar

Yalancı bir sıcaklık takılmışsa gülümsemelere
Avuçlara yalancı inandırıcılık sinmişse bir kez
Bir umut desem yalnızlıklara baş koyarken her gece
Her gece aynı uykuya yatsam
Rüyaları hayra yorsam ne yazar

Elimde keskin bir acı, masaya yatırırsam dünleri ne yazar
Merhametsiz hemşireler dolaşsa etrafta
Kaldırıp elimi dualar etsem
Boyun büksem
"İşe yarar mı? " diye sorsam ne yazar

Hâlâ bir limanın peşindeyim bu bitmeyecek bir yarış
Rotayı çizen yok, pusula kararsız
Küçük bir sızıntı hep kanayan
Aynalar dizsem dört bir yana
Seni çizen ışık olsam ne yazar

Bin yıllık mahzenlerden çıkıp gelse ne yazar
Fırtına yudumlayan sarhoş dalgalar olsam
Yüreğimi koyacağım bir liman diye haykırıp
Yükselsem, alçalsam,
Başımı kayalara vursam, parçalasam ne yazar

Turgut Uzdu

. Yoksun İşte

Sabahlar suskun artık
Gece daha bir karanlık
Kimsesizliğimi yolluyorum sokaklara
Kapılar kilitli, pencereler kapalı
Yoksun

Güller pembeyi unutmuş
Yanakların geliyor aklıma gülümsüyorum
Sen de gülümserdin
Boşluk var dört bir yanda şimdi
Ben esiyorum arayışlarımda
Yapraklar düşüyor ha bire takvimden
Hâlâ yoksun

Boyun büküşümü satın aldım bekleyişlerime
Gözlerimin vitrinlerine serdim
Dokunuşlara aç ellerim, tenine muhtaç
Yokluğunu yakalıyor
Saç kokun yok
Sen yoksun

Bulutlar dolu dolu
Geceye yabancı gündüze uzak
Bu güne yasak
Gel ey beklenen gel de at dudaklarımdaki somurtkanlığı
En güzelinden tebessümlerini getir
Varlığındaki yokluğunu özledim
Yokluğun yüzüyor derisini bütün ruhumun
Ben hala hatırasını yaşıyorum sen olduğumun
Kır mührünü hasretimin, gel diyorum
Heyhat
Kilitler kapalı, mühür sağlam bu gecede
Sen yoksun
Yoksun

Gel artık diyorum
Gelmiyorsun
Nasıl özledim nasıl, gözlerime bak da gör diyorum
Bakmıyorsun, görmüyorsun, bilmıyorsun
Yoksun işte yine
Yoksun

Turgut Uzdu

. Yorgun Gece

içimde bir boşluk var
bir çaresizlik
gölge olmak istiyorum
duygusuz, hasretsiz
kulağı seslere yasak
gözleri âmâ

nefes almak bile eziyet oldu ciğerlerime
gönülsüz bakışlarım baharı dolaşıyor
renkler saklanmış bir bilinmez sebebin ardına
heyecanını aramakta damarlarımda
kutuplar yerleşmiş yüreğime

bir zamanlar lavlar akardı diyorum
zaman örtmüş üzerini
külleniyorum
yeniden başlasam diyorum
gece yorgun, gün yorgun
yeni yumaklar bulsam eski renklerin inadına
gözyaşlarını silsem en koyu larından
her geceye ayrı bir güneş koysam
gündüzlere mehtabı yerleştirsem
işte hayat bu desem
işte hayat bu

aynalar kırılıyor
sırları param parça
ne ben beni görebiliyorum
ne seni
bilinmez bir el kazıyor sırlarını
saydamlığın ardında el sallamayı unutan hayaller
bir şimşek odamda
tek gerçek sırtıyor arsızca
ne ben umurumdayım
ne aynalar umurumda

yetim bir gölgenin sahibiyim
prangalarının anahtarı ruhumda
dünler neden yarınları boyamış diyorum
soru cevabını bulamıyor
ben her ana bir tane ayırmışım

koru şeytan kulesi
saatler suskun
döndüreyim diyorum yeniden dünyayı
gece yorgun
gün yorgun

Turgut Uzdu

. Yorgun Pencereleler

Pencereler yorgun düştü
Gölgeler acımasızın acımasızı
Kimsesiz yaşlarımın izleri yüreğimde yangın
Gözlerime yol göründü
Tadı bir daha olmasa da artık seherlerin
Güneş yine doğacak biliyorum

Gökyüzüm aynı rüyayı görmekle meşgul
Paylaşmayı hazmedemedi gündüz
Kader hep aynı yanağa vurmuş tokadı
Hep aynı yöne düştüm
Gölgem yine kalkacak biliyorum

Gülümseyişlerini almak istemedim dudaklarından
Kahkahalarına devam et uzak yellerle
Dostluğum yüreğimde
Görünmeyen bir şafağın hasretini astım aynalara
Gidiyorum
Bir yerde yol bitecek biliyorum

Dudaklarının hasretine diktim gözlerimi, hep açık
Rüyalarımın zincirleri yok, yasaksız
Yarınları hatıralarıma yazmak vakti
Kalem sınırsız
Sayfalar yetmeyecek biliyorum
Tebessümlerinin içinde inan
Hep mutluluk olsun diliyorum

Turgut Uzdu

. Yorgun Yüreğim

Ve ben bekleyişlerin efendisi gönlümün kapısında
Gözlerime hüznün damlarken her şafak
Suskunluğumu taş etmişim başıma

Avuçlarım sıcaklığına aç sevgili
Bakışlarına muhtaç yüreğim
Ne yol belli yarına çıkan
Ne düne dönüş
Bütün arzusuyla yanmak isteyen bir mum sokaklar
Her köşesi sensiz
Her köşesinde bir garip sönüş

Gönül garipliği dedikleri bu olsa gerek
Kendine kalabalık
Şikâyet aynalardan, bakışsızlıklardan, sessizlikten
Bıkkınlığı sardıkça gecenin yüzünü
Aynalarda bir vurdumduymazlık, bir vurdumduymazlık

Bir serçe olasım var şafaklara vurgun
Ya da bir baykuş
Öylesine sakın öylesine durgun tüm gece
Hayat sorusu aslında her günün
Ben bilmece

Sevgili diyorum sana yalnızlığı içimin
İyi ki varsın diyesim var
Her nerede olursan ol
Gözlerine gülümseyip her bakışında
Seni seviyorum diyesim var

Garip bir ruh hali bu
Ne git bilir ne gel
Yürü be koçum diyerek sırtına vurup
Bekle sevgili
Bekle, sana gelesim var

Turgut Uzdu

. Yorulmayacağım Seni Kovalamaktan

İster hasret damlasın bakışlarına
İster vuslat damlaları aksın
Kırılınsın, aksın kalbimin aynası istersen
İstersen hatıralarıma bulaşsın kıvılcımlar
Dolaşsın birlikte dolaşamadığım sokaklarda
Seni arayıp bulamadığım kadehler kırılınsın
Kızıla bürünsün bütün şaraplar
Dudaklarım kurusun sensiz dokunuşlarda
Gelmeyi öğreninceye kadar
Sevmeyi öğreninceye kadar
Ya da gel deyinceye kadar...

Uçurumlar döşensin yollarıma
İçim dışım kanasın dursun
İslansın dünyam
Okyanuslara kaynak olsun gözlerim
Gelineceye, seninim deyinceye kadar
Benimsin deyinceye kadar
Gülümseyinceye
Gülümseyinceye kadar...

Ateşleri yaksın hasretim
Alevlerim seni sorsun
Seni arasın yıldız yıldız gezip gözlerde
Karanlıklara bulaşsın her zerrisi bedenimin
Buradayım deyinceye kadar
Seviyorum deyinceye
Seveceğim deyinceye kadar
Bulununcaya kadar...

Yorulmayacağım seni kovalamaktan
Gönül maratonumda bitiş sensin
Ellerin diye hep boşluğa uzatsam da her defasında ellerimi
Umudu yakalayacak sen yerine biliyorum
Sana dokununcaya
Saçını koklayıncaya
Sarılıncaya kadar

Turgut Uzdu

. Yumurtalar

Okşadı saçlarını mavi gözlü çocuğun
Dedi üzülme
Sıcak bir çorba yapacağım öğlene
Biraz da ekmek bulurum
Karnımızı doyururuz yine

Yeter ki sen çalış
Oku da çok para kazan
Bitir üniversiteleri
Yuvan sıcak olsun
Kaynasın tencere kazan

Bizim gibi olma düşün
Sen uçurtma uçurtmayı
Yürek sıcaklığında bir yuvan olsun
Sen gibi tatlı çocukların
Bırak uçurtmayı onlar uçursun

Bak babana bırakıp gitti hepimizi
Dönüştürsün bir yerde şimdi
Hamalı ben oldum bu evin
İçinde siz
Elimde bez ev ev temizleyerek
Yarına taşıyacağım korkma sakın
Yeter ki siz çocuklarınızı düşünün
Onları güzel yarınlara taşıyın

Kıvrıldı çocuk yorganın altında
Midesi burkuluyordu ama
İki yumurta görmüştü kapta
Sıcak bir ekmeğin arasına koyup
Yediğini düşündü sabaha

Ablasına bıraktı birini
Gözlerini kapadı
İyi ki böyle bir annesi
Çok tatlı bir ablası vardı
Gözleri kapalı gülümsedi
Tartışmaları bile hep yalandandı

Dikiş makinesinin sesi ninniydi ona
Kendini kaptırdığı tıkırtıların arasında uyudu
Sevildiğini bilmek ve sevmek
İşte yaşamak
İşte mutluluk buydu

Ne kadar zaman geçmişti bilinmez
Kocaman bir uçurtma vardı elinde
Sarı ve kırmızı
Çimenlik her yan, tek tük papatyalar vardı
Uçuşuyordu etrafta
Kozasından yeni çıkmış kelebek kanatları

Rüzgâr aniden şiddetlendi
Direndikçe sallanıyordu
Bir kol sarıldı beline, çekti yataktan
Sağa sola çarparak dışarı çıktılar
Koşaraktan

Toz kokuyordu her yan
Karanlığı cılız bir yarım ay süslüyordu
Sokaktaki evler sallanıyor
Tozun arkasına saklanıp bir an
Sonra teker teker çöküyordu

Annesinin sıcaklığını hissetti gecenin ayazına inat
Ablası hıçkırırken
"Ağlama!" dedi annesi
"Bin evim yıkılsa bile korkmayın
Sizi yarınınıza taşıyacağım!"

Sokak çeşmesinin yanına doğru yürüdüler
Ayaklarına bir şeyler batarak
Yarım yamalak ışığın altında oturdular ağacın köküne
Uykulu bir şaşkınlık kol geziyordu etrafta
Başını annesinin göğsüne koydu gözlerini kapayıp
Sessizce dedi: "O rüyayı tekrar görür müyüm acaba!"

Haykırışları aydınlattı güneş bu sabah
Hıçkırışlar ve gözyaşları geziyordu sokaklarda
Sanki hıncı vardı yerin bağırını delen evlere
"Gitmeliyiz kalan şeyleri de bırakıp," diyerek annesi
Gözlerini uzaklara dikmiş bakıyordu
"Bir daha deprem olmayan yerlere."

Yumurtaları düşündü, sıcak ekmeği
Umutsuzca yıkık duvarlara baktı
Annesi okşarken tozlu elleriyle tozlu başını
Ablasına baktı
Utanmasa ağlayacaktı

Kalktı usulca yerinden yürüdü
Duvarların altında kalmıştı kitapları defterleri
"Benim çocuklarım bunları yaşamamalı!" dedi
Gözleri dolaştı taşların toprakların arasında
Nefesi gitti sanki bir an
Bir kenara devrilmiş kabı
Ve yanında yumurtaları gördü.

Turgut Uzdu

. Yüreğim Yürek İster

Yüreğim yürek ister
Atışları beyaz
Damarlarına hararetini gizlemiş ister
Biraz hırçın
Çapkın az

Gözlerim göz ister gülümseyen
İçi dışı gibi saf bakışlar
En hırçın dalgalara meydan okusun ister
Kıvrımlarında yuvarlanacağım saçlar

Harmanlasın ister duygularım aşkla hayatı
Aynaların sahtelerini kırıp atmak
El ele şafaklarda kaybolmak ister
Her gece en güzel şarkıları çalıp
Gönlüm notalarında yatmak ister

Beyazın en beyazıyla boyayıp tuvali
Yapılmamış bir resmi çizmek ister
İçine dostluk katmak
Aşkla boyamak
Güvenle koymak her noktasını
İnanmak ister fırçalarda gezinen rüzgârlara
Elimi tutmuş bir elin
Parmaklarım fütursuzca
Sıcaklığını çizmek ister

Yüreğim yürek ister
Atışları beyaz
Damarlarına hararetini gizlemiş ister
Biraz hırçın
Çapkın az
Biraz da yaramaz

Turgut Uzdu

. Yüreğimdeki Sevgilin

Nedir bu toz bulutu
Gözlerime aşına bu karanlık nerden çıktı yine
Sessizliğin yargısı bu defa olmayacaktı hani

Şen şakrak bir sevgilin vardı yüreğimde
Verildi bir talihsiz hüküm, üzüldük
Yazık oldu
Biz o sevgiliyi diri diri gömdük

Yumaklar çözülsün artık alacalı bulacalı
Görünmez köşelerde bekliyor bak kahramanlar
Bırak biraz da onlar gülsün
Dudaklarından bir tanem
Neşeli bülbül sesleri dökülsün

Nedir bu toz bulutu
Nereden çıktı dörtnala giden bu kısrak
Bakışları beş parça

Kopamaz sanılan zincirler koptu işte
Dünlere yazılmış bütün soruların cevapları
Neden, nerede, ne zaman, kim, kimler, nereye
Kimsesiz bir defin alayı bak
Kader bu işte
Yeniden yazılıyor nedense hep aynı hikâye
Ve defnediyorum sevgilini
Ölmeyi bilmeyen mezarların olduğu yere

Dipdiri bir papatyanın yanına solgun bir menekşe diktim
Seni seyretsin yarına taşınacak dünlerde
Çatışmalardan korusun içten içe

Kırdım fırsat bulup da bana ayırdığın bütün saatleri
Sıfırdan ikiye geçiyor artık rakamlar
Aynalara küstüm hüznümü görürüm diye biliyor musun
Dilerim tek olur yüreğindeki parçalar
Mutlu musun, huzurlu musun
Ne olur söyle
Artık gülümsüyor musun

Gözyaşımın sulayacağı diri bir mezar bu
Taşına "Yüreğimdeki sevgilin" diye yazdım

Turgut Uzdu

. Yüreğimden Hiç Gitme

<center>

Gel gitme yüreğimi öksüz bırakıp
Sana şarkılar söyleyeyim gül kokulu
Şiirler yazayım saçların gibi kıvrak
Tenin gibi beyaz kelimelerle dost olayım
Seni anlatayım fısıldayarak.

Gel, ayazlara teslim etme avuçlarımı
Bırak yürek sıcaklığında dokunsunlar
Sen varsan kış olmaz gözlerimde
İnanmıyorsan bak
Hâlâ tanıştığımız bahar var.

Gel, ıssızlığa teslim etme gönlümü
Çölleşir duygularım, kururum
Bütün savaşımlardan mağlup çıkar ruhum
Bilirim kahpe kurşunlar beni bulur sensiz
Binlerce defa vurulurum.

Gel, siyah gecelere kelepçeleme uykularımı
Yıldızlar bakışlarından çıkıp doldursun semâyı
Hülyalarımın yerini gerçekler alsın
Çıksın kovuklarından
Bütün mehtaplı geceler bize kalsın
Gel.

Turgut Uzdu

. Yüreğime Dokun

Yüreğime Dokun

Kızıl akşamlarda uzat ellerini
Ne olur, ne olur bir kez dokun yüreğime
Bütün geceyi boyayıp kızıl bir gelinlikle şafak işte diyelim
Serçeler mahmur uyansın
Mutluluk gelsin koşa koşa
Gözlerimize yerleşsin

Yokken bile varsın biliyor musun
Ete cana bürünsen hani diyorum
Bir de yüreğime dokunsan parmak uçlarınla
Seviyorum desen, desen var ya
Gidilmez o dünyadan sevgili, inan gidilmez

İster hayal olsun ister gerçek itiraf ediyorum işte
Gülümsemene yeniliyorum her defasında
Her defasında yeniden seviyorum diyorum
Kaç savaşın galibisin bir bilsen
Kaç sevgi bayrağı çekişim utanarak
Dudaklarından öpüp yüreğime taşıdığım
Ve sensizlikte seni yaşadığım

Gelmeyeceksin biliyorum
Gelemeyeceksin
Ama anla artık, seviyorum
Gelmesen de gelemesem de özlüyorum işte
Özlüyorum

Varlığında sevdiğim gibiyim
Yokluğunda da sıcacık yüreğim
Hasret çekmek zor
Çektiren çeken kadar bilmez
Vuslat olmayınca sevgili
Vuslat olmayınca dudaklar gerçekten gülmez, gülemez

Uzan sevgili, uzan dokun yüreğime

Turgut Uzdu

. Yüreğime Gel

Gel artık
Kim verdi sana bu hakkı
Gözlerimi yollara ilıstırdın
Parçası oldum bak bütün kaldırımların
Sök sökebilirsen
Hasret kendini tutuşturacak umut olmasa
Bu şairi yakacak
Yokluğunu bırakma sakın
Yüreğimi yakma ne olur, ne olur beni yakma

Uykuya kaçırım en çaresiz anımda
Kendimden saklanırım
Seni ararım çoğu zaman ama nafile
Elini tutamam
Saçlarının arasından nefes alamam
Anlamalısın artık
Ben, ben sevgisiz, ben sensiz kalamam

Saklamamın anlamı yok
Parçamsın nasılsa artık
Bir ben vardı bende gözü yerde, boynu bükük
Sessiz sedasız bir sen yetiştirdim şimdi içimde
Artık benden büyük
Hem ruhum aç, doymuyor tesellilere
Uzaktan sevmek yetmiyor biliyor musun
Uzaklar koklanmıyor
Gel
Gecelerimin, şafaklarımın, öğlenlerimin sultanı
Düşüncelerimin tek şekli artık gel
İster meleği ol satırlarımın tül beyazı kanatlarınla
İster şeytanı ol yüreğimin
Yeter ki gel

Neredesin
Hangi aynaya gülümsüyorsun
Hangi dalgalar kucaklıyor seni
Ben karanlık, umutsuz, soğuk denizlerin sönmüş feneri
Gel yak artık
Maviyi göreyim, yeşili göreyim
Kendimi sokaklardan toplamaktan yoruldum
Gözlerinde yıldızlarla gel
Mehtabınla gel
Hayallerinle, hülyalarınla hülyalarımınla gel
Topla sevgini yüreğine
Yüreğime gel

Turgut Uzdu

. Yürek Damlası

Çözümsüz soruların neresindeyim
Beynimde dolaşan casusluk şebekesi
Maskelerini çıkaramadığım kelimeler
Sözlüklerin çaresiz olduğu yerdeyim
Ben kimim
Neyim

Bir kaçışı kovalıyorum her gece
Yüksek çatılardan düşüyorum
Sokaklarımı boşaltmış bir gizli el
Bir ayak izi diyorum
Alev alevken bile üşüyorum
Işığın yok oluşu korkunç
Gölge oluyorum

Hangi kıtanın hangi ıssız çölü bu
Kibrit kutusuna sığmış bir odadayım
Gece mavi ve siyah
Ben tutsak rüyalaradayım
Bazen çiçekleri açtırırım rengârenk
Bazen solarım
Bulutları koyulaştırıp
Bazen içine ben dolarım

Sahi bu yol nereye çıkar
Dönemeçler neden bu kadar sert
Neden lambalar sönük ben uyanığım
Kimin her yanımda bana bakan gözler
Neden suskunum
Neden yazılmamış hala aradığım sözler

Yüreğime bir yudum yeter
Yeter ki yürekten damlasın
Ya Rab
Ne olur
Ne olur bu gözler bir daha ağlamasın

Turgut Uzdu

. Yürek Derler Bir Avuç

Hani derler ya yürek bir avuçtur
Kimse bilmez ne şehirler kasabalar sığar
Kaç gülücük saklanır
Kaç bakış okşanır gözlerle
Gizlice düşen gözyaşlarının saklandığı yerdir
Hani derler ya yürek bir avuç
Hep orada sakladır, kimse bilmez kaç bulutta damlandığını

En güzel çerçevede durur gizli sevgilinin gözleri
Tadı arılarla özdeş bakışlar başköşede
Uykulardan uyandırıp yanına gelir çoğu gece
Çoğu gündüz asılı kalır uzaklar
Mısrallar dile gelir
Bir avuç yürek binlerce şarkı söyler gizli sevgiliye

Orda saklanır sessiz sözsüz
Hayallerin sıcaklığında ısınır soğuk yalnızlıklarda
Kır menekşesi serpilir gönüllere her gece
Yürek ısısında büyütülür
Gülümseyişlerini uzatır biraz mahçup
Gülümsetir
Hani derler ya yürek bir avuç
Orada sevdiğini bekler tebessümler

Dünlerden toplayıp taşır yarına hatıraları
Aldanışlar gelir akıla
Ah papatya ah!
Seviyor der de her son yaprakta kandırır bir avuç yüreği
Yalancı bir çiçek sonuçta
Nerden bilir ki seveni sevmeyeni

Kaç saklı sokakta dolaşır sahipsiz ayaklar hülyalarının ardından
Kaç kadehte kızartır dudaklarını
Duvarlara vurulan başın hesabı olmaz, olamaz
Sarılıp yatılan, koklanılan saç dokunur yüze
Hani derler ya yürek bir avuç
İnanmayın sakın
İkinci baharların saklandığı okyanus
Vuslatın ucundaki tek husus

Turgut Uzdu

. Yürek Mevsimim

Yine kış geldi yüreğime
Üşüyorum
Bir kar tanesi olurum bazı
Bazı bir yağmur damlası
Yanaklarımı ıslatan benim
Her gece bin defa ben düşünüyorum.

Seninle bahardı mevsimi yüreğimin
Seninle rengarenk çiçekler açardı
Beyaz kuzular melerdi annelerinin ardından
Kara kara gözleri vardı
Koşar, oynar
Hayata bir garip neşeyle bakarlardı.

Kuşlar mutluydu
Her şafak sarılıp goncalarına
Gülümseyen bir güne uyanırdı
Ayrılığın yasaklandığı bir mevsimdi bu
En uzun yol bir adım kadardı.

Ve ben gülümserdim
Sen gülümserdin
Mevsim gülümserdi derinlerimizde
Ayuçlarımız yapışır
Azalmayan bir sıcaklık taşırdık ellerimizde

Ah! Ah! Kutuplardan kurtulamadım şimdi
Kan rengine büründü ızdırap gözlerimde
Titriyorum
Hangi uzun yol esir aldı gönlünü
Döner misin bilmiyorum
Geceler çok uzun
Geceler çok karanlık
Yürek mevsimim hâlâ kış
Ben üşüyorum

Turgut Uzdu

. Yürek Ne İster

Bir şarkı ister yürek yar dudağından
Yanaklara konmuş tozpembeleri olsun
Yıldızları toplasın bakışlarına
Dudakları bir gonca
Üzerinde güz pembeleri olsun

Alevlenip yanan ruhunu
Dağlardan, denizlerden aşip serinletsin bir meltem
Bulutlar gibi yumuşak olsun hem sesi hem teni
Ne kızgınlık olsun bakışlarında
Ne küçücük bir sitem

Heyecan ister yürek yâr nefesinde
Dizleri titretsin ister
Saçları gibi okşasın ruhunu, koksun
Harflerine bal sürülmüş kelimeler
Goncada makyajsız şakısın ister

Sevmek ister, sevilme ister beklentisiz
Mevsimleri tadıyla yaşamak ister
Çiçekler açsın, kuşlar ötsün, kelebekler uçsun
Bütün renklere boyansın fakat dünya
Geceyi lacivert, gündüzü mavi ister

Nedense yüreğin güzelini, iyisini ister
Oysa bilmez dağıtılmamış yürek azdır bu dünyada
Bazen kendini inandırmak ister
Yürek bu başka türlü yaşayamaz
Aslında kendini kandırmak ister

Turgut Uzdu

. Yüreksiz Ölmek

Kıyı mı uzaklaşıyor sığındığım/ Ben mi kaçıyorum kendimden
Beynimde mi sisler var / Boğuluyor muyum yol ayrımlarında
Niye üşüyorum / Yalnızlığı mı soğuk gönlümün
Baharın nazı sürüyor, kış çekilmiyor uykusuna / Mehtabı neden küser ki kışa
Niye uzattığım ellerimde hep ben yalnız dönüyorum / Niye ben hep gülümsemelerime
küsüyorum

Hani yırtacaktık gecelerden siyahı / Mavimsi bir lacivert kaplayacaktı gökyüzünü
Yer gök gözlerimizle dolacaktı / Yıldızlar kadar çok olacaktı mutluluğumuz
Hep rüya isterdik bizimle dolu / Muskalar yaptıracaktık uykularımıza hani
Sımsıkı sarılacaktık / Sarmaşıklar kıskanacaktı
Hep en güzeller bizim olacaktı / Her bahar yeniden açacaktık

Ah, ah! Bilsem, / Bir bilsem, bilebilsem
Bilsem kaç kişiye yüreğini dağıttın / Anlamı var mı duyduğum bu acayip seslerin
Kaç gözde asılı kaldı yanaklarının pembeliği / Kaç dudak sıcaklığında kayboldu
dudağının
Söyle kaç kişinin rüyasına girip umutlarıyla / Kaç kişinin mahmurluğunu aldın
şafaklarda
Yorgun sabahlarda habersizce uyandın / Bu kadar çok muydu bir tane dediğim yüreğin

Kıyı uzaklaşıyor sığındığım, anladım / Neden hep kaçak kuytulara sığınırım
Beynimdeki sisleri silemiyorum / Dünler de yarınlar da kayıp gözlerimde
Hep üşüdüm canım, hep üşüyorum / Ayazlar damarlarıma işlemiş
Yanılmışım, hiç bahar olmadı ki mevsimler / Neden hep kendimi kandırmışım söyle
Hep sarıldıkça tökezliyorum, düşünüyorum / Neden hep ben üzülüyorum

Kaderim anladım artık / Sümbül misali boynum bükülü
Hep el uzatacağım, hep yalnız döneceğim / Bıktım aynı günü yaşamaktan her defasında
Köşe beğenmeyeceğim / Yoruldum aramaktan, yorgunum inan
En uzak, en karanlık bir köşe bulacağım çaresiz / Kendi gölgemin önünde diz çökeceğim
Boynumu bükeceğim / Kimse bükmesin boynunu diyerek
Ve hep bulduğum sandığım / Kahrolası yanılgılarımın altında ezilecek
Bir türlü bulamadığım yüreksiz öleceğim / Yüreksiz öleceğim.

Turgut Uzdu

. Zamanı

Yıldızları saymayı bırak
Doğmamış güneşi düşünmek vakti bu an
Dünü hatırla yürek sıcaklığında
Unutma
Hayalleri de yaşar zaman gelir insan

Bilir misin her geliş mahkûmdur isteksiz dönüşe
Ardında ya tebessüm ya birkaç damla kalır
Yorgun her düne yaslanmış bir hatıra
Boyun büker sümbül misali
Gitmekten utanır

Yollar alışık hicran acısından kıvrılmaya
Sanki bir daha dönüşü yok gibi
Karanlığın sarmaladığı gökyüzüne bakıyorum
Nefeslerin en derini doluyor ciğerlerime
Bakan gözler çok gibi... Çok gibi

Vuslatın standardını tutuşturabilmek geceye
Üç beş defa ağlayabilmek mutlu satır aralarında
Can yakacak kadar bakabilmektir gözlere
Sevgi hatırlamak hatırlanmak değildir
Bir ismi yazabilmektir bütün sözlere

Elinden tutma zamanı bir sahilde
Sessiz, sakin bir melteme uzanma zamanı
Aç martılara simit parçaları atmak
Dalgaların üzerine koyup hatıraları
Şimdi dünü unutma zamanı

Yürümek inadına fasit bir dairede
Yeni bir nefese doyma zamanı
Mehtabın tam ortasına yüreğini açıp
Geceye dizilse de sayısız isim
Birin üzerine bir resim koyma zamanı

Turgut Uzdu

. Zorunda mıyım?

Zorunda mıyım?

Bir bilsen gökyüzüne nasıl yaymışım seni
Elimi uzatıp dokunuyorum yıldızlara
Sen sustuğunda gözlerin konuşurdu
Ben hayran hayran bakardım
Rengârenk ışıklarına...

Düşüncelerim ıslak
Gözlerim bazen damlalarla ağlar
Bazen suskunluk kaplar hücrelerimi
Kırpışır kirpiklerim
Islanmadan ağlar

Bir yokluğun hamalıyım
Gece gündüz taşıyım
Huy mu desem, kader mi desem
Nerde bir hüzün görsem
Hemen bulaşırım.

Hani ay karanlığa mahkûmdur
Güneş aydınlığa
Ne kötü talihmiş adı yok
Kelepçelemişler
Beni de zalim bir ayrılığa

Uzak yolların ucunda bir yürek
Güllerle bezenmiş odaları
Bakışı dost, yakışı dost
Burnumda tütüyor
Sütlaç tadında sofraları

Elini tutmak istiyor ellerim
Nedense hep boş dönüyor
Sönsün istiyorum bu ateş, bu alev, bu köz
Rüzgârların inadına, meltemlerin inadına, boraların inadına
Sönmüyor, sönmüyor...

Söylesene ayrılığı niye diktin gecelerime
Bir hayalin saçlarını taramak zorunda mıyım?
Uzattım her şafak ellerimi yıldızlara
Gel artık
Her ışıkta seni aramak zorunda mıyım?

Turgut Uzdu

.. Elbet Bir Gün

Mısrada durduğu gibi durmuyor anlam
Bir düne bir yarına sarkaç
Adını harfler örtüyor
Sevgimden mi nedendir
Gülümsüyorum

Hani bir adam bir de kadın varmış
Mevsim herhangi bir baharmış
Veya yaz
Mevsimlerden mevsimmiş işte

Susmak yakışır deyip dudaklara susmuşlar
Güneş yakmış yüreği bedeni geçip
Sevmek mi
Unutmuşlar

Seher vaktinin birinde gecenin
Dudak feryat etmiş fısıltıyla
Seviyorum demiş
Bir meltem duymuş sesi
Dağlar aşmış, tepeler geçmiş
Gökyüzünü koymuş gözlerine
Simsıcak esmiş

Adam gönlünü uzatmış aynaya
Buyur demiş
Sen de demiş ayna
Buyur duymuş adam

Gün hangi deminde bilinmez
Masal bu ya
Bir adamla bir kadın varmış
O gün bu gündür
Bir de başlangıç varmış aşka
İlginç bir şey olmuş
Unuttuklarını hatırlayıp bakakalmışlar
Yarınlara niyetlenip
Yarınları bugünden yaşamışlar

Şarkaç dansından vazgeçmiş
Örtüyü kaldırmış sayfalar
Merhaba demiş adam kadına
Kadın merhaba demiş mavi gözleriyle
Merhaba
Hülyalar yine hülya
Rüyalar yine rüya
Gecenin rengine umut katılmış biraz
Çokça da mavi
Gün lacivert olmuş geceye
Kıvılcım saçarken közler
Elbet bir gün demiş masal yazan
Elbet bir gün tutuşur eller

Elbet bir gün...

Turgut Uzdu

.. Anam Ağlasın

Günü gelir elbet ben de göçerim
Ağlarsa ardımdan anam ağlasın
Yazan bilir elbet ben de göçerim
Ağlarsa ardımdan anam ağlasın
Bağlarsa karadan sunam bağlasın

Ne sevdiğim buldu ne de sevenim
Yüreğim gam doldu ağlayan benim
Ne ki toprak oldu garip bedenim
Ağlarsa ardımdan anam ağlasın
Bağlarsa karadan sunam bağlasın

Islak fırtınalar esti üstümden
Yoktu anlayanlar nazdan küstümden
Kefenim yapsınlar kesip üstümden
Ağlarsa ardımdan anam ağlasın
Bağlarsa karadan sunam bağlasın

Ölüm dediğimiz bir ayrı dünya
Bizim bildiğimiz orda yok rüya
Gözle gördüğümüz bitince hülya
Ağlarsa ardımdan anam ağlasın
Bağlarsa karadan sunam bağlasın

Garibim çaresiz doğmuşum öyle
Kalmadım yarasız hayatım böyle
Mektup yaz damgasız sevdiğim söyle
Ağlarsa ardımdan anam ağlasın
Bağlarsa karadan sunam bağlasın

Turgut Uzdu

.. Ayrılık

Dünün ışıkları sönmüş
Yol şaşkın, yol kimsesiz
Yön meçhul

Sonu baharın yine sonbahar
Adım adım kış
Sevgiyle kurulu bir abide
Bir yemin
Ve yıkılış

Çimenler solgun, papatya üzgün
Kelebek ömrüne sığarmış hatıralar
Sığıdı
Her gün yeni bir cümle yazarmış insan hayatına
Bazı üzgün, bazı hüzün

Hani inanırsın her sabah doğar güneş
Her akşam batar dersin
Yüreğin umut kaynar
Her bakışta gülümsersin

Sonra bulutlar kararır
Yılların duvarlarını bürür bir çatlak
Arasına sıkışırsın
Vazgeçersin çiçeklerden
Her damlada damlarsın
Bağlar bozulur
Gün eylöldür artık

Yaprakların rengine bürünür gözler
Hınc dolu bir çekiçtir yumruklar
Vurulur dünyaya en tepesinden
Yok olsun istersin
Talih, kader bu der
En masum halinle gülümsersin

Ne dün kalmıştır artık ne bugün
Bir yıkık yürek olmuştur artık
Yarında bitersin

Turgut Uzdu

.. Beşinci Mevsim

Beşinci mevsimdeyim
Vakit sıcak bir el tutma vakti
Dünü unutmak sessizliğinde
Yarınları görmek, yarınlara koşmak
Gülümseyişlere sınıksıkı sarılma vakti

Gönlüm ferman yazıyor, ben emrine amade
Goncanın beyaza açıldığı yerdeyim
Yansımaları seyrediyorum gölgenin gölgelerime
Güneşin doğuşuyla batışı aynı anda neredeyse
Sadece bir an dokunuyor sen dolu gözlerime

Sonra gece, ufka sana hasretimce galip
Bekleyişimi asıyorum gökyüzüne yıldız yıldız
Bulutların arkasına saklanışını seyrediyorum tesellimin
Gözlerim hatırasından kurtulamamış dünün
Heyecanım kırk halay birden çekiyor
Gönlümde kıyılırken elleri kınalı bir düğün

Kaç mutluluk yaşadım ki diyorum kendi kendime
Zannettiklerim dışında parmaklarım kabul etmiyor saymayı
Bulaştığım yolların sonuna dikilen sümbül hüznü
Ben
Ben hiç bilemedim ki mutluluğu bir ömre yaymayı

Bana, kaybettiğim beni ver
Tut ellerimi, başka ele uzanma sakın
Her nefeste umudunu sula
İnan bana bahar yakın
Bahar çok yakın

Dedim ya beşinci mevsim bu
Beyaz gül mevsimi
Hani aşk tesadüfleri severmiş ya
Kader
Ben sana düştüm
Seni sevmek bana

Turgut Uzdu

.. Beyaz Gül

Dünlerimi alıp omuzlarıma gidesim var yüreğimden
Açıp yaşlı kanatlarımı
Bir yüreğe konasım var

Meçhulü özledim yine
Esmek istiyorum keşfedilmemiş kıyılarda
Heyecanında parlamak yakamozların
Mehtaba uzanasım var bu gece
Gölgesinde serinleşem diyorum saç rengi abanozların

Asık suratımı esasım var odamın duvarına
Gülümseyesim var doyasıya bir gülümseyişe
Yıldızlarla dans ederken gizlice
Bir yüz çizip geceye
Seni seviyorum diyeceğim bir yüreğe gidesim var

Şarkılar söyleyesim var eskilerden kalma
Neşe'yi, Emel'i dinleyesim var
En güzel mısraları adamak istiyorum ya gönlümce
Alfabeyi koyup karşıma
Sensin aradığım diyeceğim bir O bulasım var

Sıkılıyorum nefes almaktan bazen
Sevgili saç koklayasım var
Gönlü yalnız yüreğimden de bıktım
Uzatıp karanlıklara elimi
Artık kalabalık olasım var

Bir beyaz gülü koklayasım var doyasıya
Gönül bahçeme dikip her gece
Dolaşasım var kıyı boyu sahili
Seni seviyorum diye koşup çıplak ayakla
Bağırasım var bu gece

Sözlere dökemediğim bir sevdayı yaşayasım var
Gül beyazında saklambaç oynayasım var
Yüreğimde tutuşturup en büyük yangını
Bir kez daha
Bir kez daha yanasım var

Es ey rüzgâr kırıklıkları kır hayallerimdeki
Umut dolup yaprak misali savrulasım var
Avuçlarına koyup gönlümü
Anla artık
Beyaz bir yüreğin içinde kavrulasım var

Dünlerimi alıp omuzlarıma gidesim var yüreğimden
Açıp yaşlı kanatlarımı bir kez daha
Bir yüreğe konasım var

Turgut Uzdu

.. Beyaz Menekşe

Gecenin mavisine gülümsüyorum
Siyahların dudak büküşüne inat
Bu son bahar diyorum, en son bahar
Menekşeler dikiyorum gökyüzüne
Gözlerini seviyorum
Gülümsemelerini
Ve sıcaklığına hayran olduğum
Yumuşacık ellerini
Şafaklar var hani göremediğimiz
Birlikte uzanacaktık dağların ardına
Umut toplayacaktık
Hülyalarımızı serpecektik doğudan başlayıp gökyüzüne
Büyüttükçe hayallerimizi
Menekşeler koklayacaktık

Seni taşıyacaktım bakışlarımda bulutların üstüne
Serçelerin korosuna eşlik edecektik
Yüreklerimizi koyacaktık pencerenin kenarına
Okşayacaktık
Sevecektik

Bulutlara yenik düştü uykular
Şarkılar fısıldandı, türküler söylendi ruhumda
Ve karanlık pes etti bu şafak
Yenildim dedi huzurumda

Can canan karıştı birbirine
Yürek seslerinin tam ortasında yaz
Bir menekşe açtı bu gece gönlümde
Beyaz mı beyaz

Turgut Uzdu

.. Bir Ben Varım

Aşkı unuttum sureti gençlikte kaldı
Bir kaldırımım var şimdi bir de ben varım
Coşkun dereler akardı, bilmem neden azaldı
Bir kaldırımım var şimdi bir de ben varım

Bülbül seslerinde keyif, goncada renk
Gökyüzünde açık mavi, denizde ahenk
Yollar arena bu bir cenk, sen yokluğa denk
Bir kaldırımım var şimdi bir de ben varım

Aynalara küskün müyüm, beyazları bol
Önümde ardı olmayan karanlık bir yol
Ne bir el uzanır bana ne sarıyor kol
Bir kaldırımım var şimdi bir de ben varım

Köşeler birer ucube, başında tuzak
Ne doğum yakın ruhuma ne ölüm uzak
Yalnız yürür ayak izim tıkırdayarak
Bir kaldırımım var şimdi bir de ben varım

An durmadan geçip gider suda yel diye
Gökyüzümde bulut gönlümde yaş sel diye
Akıyor incecik bir ses artık gel diye
Bir kaldırımım var şimdi bir de ben varım

Lambaların hepsi yalan ışıklar hayal
Gölgelerin dansı rüya gün hayal meyal
Hep gelecekmişsin gibi çok garip bir hal
Bir kaldırımım var şimdi bir de ben varım

Turgut Uzdu

.. Bir Yudum

Susamışlığımı görsen ey felek
Bir yudum versen de huzuru bulsam
Çatladım kurudum insaf ey felek
Bir yudum versen de huzuru bulsam

Sevdiğin demeye hasret dudağım
Düşmekte olan bir kuru yaprağım
Sevgiye muhtaçtır susuz toprağım
Bir yudum versen de huzuru bulsam

Yıllar sonra desem aşığım işte
Çok hayırlar vardır bak bu gelişte
Hasretler saklıdır gülümseyişte
Bir yudum versen de huzuru bulsam

Elinden tutsam yüzünü görsem
İşte bu benim sevdiğim dersem
Mutlu olmam mı daim içersem
Bir yudum versen de huzuru bulsam

Ben de sevmiştim şimdi unuttum
Ne yüzün gördüm ne elin tuttum
Hasretim her gün mısraya kattım
Bir yudum versen de huzuru bulsam

Garip gönlünde yalnızdır yalnız
Ruhuna koyduğu hayali bir kız
Ne mehtabı var ne de bir yıldız
Bir yudum versen de huzuru bulsam

Turgut Uzdu

.. Bu Gece

Bir meltem mevsimi başlayan
Gül dalına kondum bu gece

Bulutlar vardı gri ve siyah
Mısralarıma hasret düşerdi her gece
Yalpalardım gönül yalnızlığımdan
Suskunluğum susamışlığımdandı
Sükûtum damlardı her hece

Hayallerime adamıştım kendimi
Hülyalarımınla seyredirdim raksları şafaklarda
İsteyip de hatırlayamadığım rüyalarım vardı
Kendi gölgeme saklanmışlığı az değildi bilirsin
Yalnızlığım siyah beyaz ittifaklardaydı

Gözlerinin ışığını seyrediyorum artık
Şimdi aynalar da kırık değil yüreğim gibi
Maskeyi da fırlatıp attım bak
Gerçeğim
İnan gerçeğim gülümseyişim gibi

Bahar geldi yine baharıma
Sen geldin
Ben geldim
Bütün ağaçlarda tan vakti şarkıları var
Tek kelimeye takılmışlar, " Sevdim! "

Bir meltem mevsimi başlayan
Gül dalına kondum bu gece
Gelmeseydin var ya
Belki de, belki de sondum bu gece

Turgut Uzdu

.. Eylül

Eylül peçesini kaldırdı bugün
Yuvasına dallar getirdi serçe
Gülümsedi bir gül dalında sürgün

Gözüne damladı çiyleri şıp şıp
Gecikmişim dedi şafağa bakıp

Ne gonca olurum ne bülbül öter
Kader bu talihim ya mevsim suçlu
Bütün bu kış belki sakince biter

Baharda olmuşum güzel bir gonca
Gönlümce açarım en beyazından
Bülbülle inatlık böyle olunca

Kapadı gözünü taptaze sürgün
Sabret dedi bülbül, sonbahar üzgün

Geciktik sevgili bak ufukta kış
Bahara dönüş yok, koş bata çıka
Yaşandı de hayat, hepsine alkış

Varlığın yokluğu yaz uykusunda
Ve gözler sevgili kış korkusunda

Turgut Uzdu

.. Gece

Zülfünün teline astığım bir gece
Laciverte mahkûm ol hep unutma
Kıvrıl sokaklardan
Sakın yakalanma şafaklara
Yüreğime gel

Saatleri kıralım saliselerinden tutup
Günü yakalım güneşimizle kandırıp
Yıldızlar serpelim her anına
Bizi bulalım çekinmeden
Bütün köşe bucakları arayıp

Issız ve sessiz bir kasabaya örtelim seni
Sokak lambalarında biz yanalım
Sen seyret ey gece
Ateş böceklerinle dolaş etrafımızda
Biz bize sarıyalım

Bulutlarını görünmez kıl
Renkleri de sil bize aldırma
Olur ya uyur kalırsak bir dalganın üzerinde
Ne olur dikkat et
Uyandırma bizi yakamozlarınla

Saçıma bir meltem dokunsun uzanıp ara ara
Bir şarkı sözü takılsın dudaklarına
Notaları alıştırıyım
Sileyim prizmalardan diğer renkleri
Maviyi siyah saçlarına yakıştırıyım

Mısralar dökülse ağaçlardan aralıksız
Gecem, sen şiir olsan
Kovsan uykuyu, rüyayı dünyadan
Gözlerimde kalsan
Onun gözleri olsan, gözlerime dolsan

Ve hayal uyanıp uykusundan
Gerçek elbiselerini giyse
Yanıma uzansa usulca
Eğilse kulağıma
Fısıldayarak seni seviyorum, seviyorum dese...

Turgut Uzdu

.. Gerek

Baharın içine bahar sığdırmak gerek
Ve serin meltemleri yaşamak bir yürek boyu

Yaprakların rengi umursanmasın artık
Gökyüzü istediği renge bürünsün
Gölgeler istediği yöne sürünsün önemli değil
Baharın içine bahar sığdırmak gerek
Ve serin meltemleri yaşamak bir yürek boyu

Geceye sen demek, gündüze sen demek gerek
Ve şafağı yaşamak bir yürek boyu

Dalgaların kıyıyı okşayışında kaybolmak
Martıların kahkahalarına ortak olmak
Bir uçurtmanın ucuna bağlayıp umutları
Zamanın içine uçurtmak
Geceye sen demek, gündüze sen demek gerek
Ve şafağı yaşamak bir yürek boyu

Saniyelerin kıymetini bilip zamanı öne almak gerek
Hırsızlığın tadını yaşamak bir yürek boyu

Ey mavi gök, mavimsi okyanus hep gözlerimde ol
Girdaplarında kaybolayım her an ne olur
Kâinatın eskimiş çarkları dursun
Bu adam seninle yarını unutsun, dünü unutsun

Dedim ya
Saniyelerin kıymetini bilip zamanı öne almak gerek
Hırsızlığın tadını yaşamak bir yürek boyu

Turgut Uzdu

.. Gitme

Gözüm yaşarır
Ağlarım gidersen
Mezarım olur yokluğun
Hatıralarım çiçekleri üstünde
Gitme sakın
Sakın gitme, gitme

Tufanlar kopar, yıldırımlar düşer her hücreme
Gözlerim boğulur sellerde, gitme
Aramaktan sokaklar yorulur
Ay düşer gökyüzünden
Yer yarılr
Ben düşerim, gitme

Yüreğim vazgeçer seni haykırmaktan
Türküler susar
Kırılır yollar gelemem
Her görmediğim şafakta ölmek isterim
Bilirim ölemem, gitme
Sakın gitme
Gitme

Gece karanlığına yükler biner dünyalar kadar
Odamda yalnızlığım can döker
Bir filiz bulurum çatlakların arasında
Adını beklemek koyarım
Umut koyarım
Yaşarken öldürme beni ne olur
Sakın gitme
Gitme

Avuçlarımın sıcaklığında uyanmak varken sabaha
Huysuz bir karanlığa mahkûm olmak niye

Gitme sakın
Gitme

Turgut Uzdu

.. Gitmek ve Kalmak

Ne hasretten yanasım var artık
Ne de ağlayasım var bu gece
Sıcak bir yüreğe sarılıp sıkıca
Yatasım var bu gece

Bir sevda denizinde yüzmek lazım diyorum
Maskeşiz yüzümü unutasım var bu gece
Hıçkırığı gözyaşını toparlayıp avuçlarıma
En uzağa atasım var bu gece

Yıldızlara ulaşmak istiyorum
Bütün dilekleri dolaşasım var bu gece
Zamana hükmetmenin tam sırası
Saatleri uzatasım var bu gece

Karadelikleri koyup mesafelerin ortasına
Bir an gözlerine bakasım var bu gece
Gülümseyişler görmek çok güzel
Hüznümü unutasım var bu gece

Gitmek de zor kalmak da
Olduğum yerde kalasım var bu gece
Bütün kıyıları kayalık
En yakınına uzanasım var bu gece

Turgut Uzdu

.. Gül Mevsimi

Mevsim yaz
Gül mevsimi beyaz beyaz

Hayallerine tutunmuştu bu kızılıyaprak
Rüzgârla dans ederdi anlamsız
Sokaklar kaç arşındı bilirdi gölgelerinden uzak
Kaç pencere de aşkı gördü kim bilir
Kaç kapalı perdede takılıp kaldı

Yağmurlar sığardı gözlerine hüznü dolu
Ne ağaç vardı hatıralarda ne dal
Her defasında umut kırıklığı kaplardı gökyüzünü
Her defasında yeniden yıkılırdı
Birilerinin işiydi fayları kırmak yüreğinde
Kırılırdı

Geceler mevsim tanımazdı hep soğuktu odalar
Gönül yalnızlığı çökerdi gözlerine uykudan tam önce
Yalnızım derdi
Tesellisinin tesellisi olacaktı aslında rüyalar ya
Hatırlanmazlara sığınmıştı o da
Her şafak silinirdi

Gün bıktı nihayet yarını kovalamaktan
Başsız ve sonsuz bir zaman yükseldi ufuktan
Sorguların gölgesini toplayıp gidişini yazdı takvim
Bahçeye beyaz düştü gece karanlığında
Gül beyazı sevdi

Bir tebessüm kaldırımlarda dolaştı korkarak
Sokaklar ısındı
Sevme vaktiydi bu an
Mevsim yaz
Gül mevsimiydi artık
Beyaz beyaz

Turgut Uzdu

.. Gülümseyiş Türküsü

Gülümseyiş türküsüdür vuslatlarım, ayrılıklarım
Birisi yüreğime ayna olur
Birisi yüreğime

Hasret gölgelerince uzanır hatıraların
Yarınlar dikildikçe boy verir
Kuyular açılır adımlarımda
Düşerim
Düştükçe yokluğun soy verir

Vuslatı hatırlarım şafaksız gecelerde
Sıcaklığından uzak sarılmalarım kalır
Sütlac tadı dizilir gözlerime beyaz
Leylaktır menekşedir kokladığım
Her saniye yüzyıllarımı alır

Gülümseyiş türküsüdür vuslatlarım, ayrılıklarım
Birisi yüreğime ayna olur
Birisi yüreğime
Saymanın unutulduğu yerde aştım ışık yıllarını
Ve gerçeğin melodisiydi nefesim
İki seni paylaşmaktı lacivertinde gecenin
Biri bendim
Biri gülümseyen sesim

Ne sorgularım var artık ne anlama gayretim
Göğsünün sıcaklığı yeter diyorum
Bırakma sakın
Tuttuğun ellerimden içime taşıyor içim
Ellerini seviyorum

Tesadüflere vurgundur ya tesadüflerin güzeli
Şansıma tuttuğum şarkılarda hasretim
Dudaklarına gonca diziyorum rengi al
Açtığım hediye kutu beyazı
Dünyalığım, ahretim

Gülümsemek istiyorum her türküde
Damarlarımda sen kırmızısı var
Mahcubum
Yolları bugün tutup çeksem diyorum ya
İçimde çaresizliğin sızısı var

Gülümseyiş türküsüdür vuslatlarım, ayrılıklarım
Birisi yüreğime ayna olur
Birisi yüreğime

Turgut Uzdu

.. Hasret

Adı bu olsa gerek seni beklemenin
Her eylül sonunda neredesin demenin

Rengimiz benzemeye başladı düşen yapraklara
Çan sesleri geliyor uzaklardan diyorum ya inanmayın
Mesafesinin ölçüsü yok ki seslerin
Son çalanı her anıma koydum nazikçe
Kadere boyun büküklüğümle fısıldıyorum kendi kulağıma
Neredesin

Söylemekten bıkmadığım tek bir soru
Ve hâlâ cevapsız

Çareleri harmanlamak işim, bir tekini seçemediğim
Her saniye sakalla bıyık arasında gezinmekten yoruldum
Umudumu umduğuma sakladığım güne çağrım var
Bir mum yak karanlığımın ortasına saçların koksun
Rotamı çizemiyorum
Kendimden bunaldım

Geri gönderiyorum dudağıma yaklaşan olsa'ları, keşke'leri
Terra baytlarla yarışıyor düşüncelerim Planck zamanlarımda
Gelgitlerim de yok kıyılara vuran
Yanımdasın diyebilsem diyorum
Ellerim yalnızlığın tam ortasında, sensizlik soğuk
Sözün özünü sorma sakın
Sadece özledim

Adı bu olsa gerek seni beklemenin
Bu eylül sonunda da neredesin demenin

Turgut Uzdu

.. Hayal Kurmak

Hayal kuruyorum bazı geceler
Bir avucuma kendimi koyuyorum
Diğerinde sen

Sokakları ölçüyorum her gece takvim yapraklarında
Gün sayıyorum yarına birer birer
Her şafakta sana bir adım yaklaştığım gerçek
Çerçevenin içindesin
Yüreğim resim

Bulutlar diziyorum gökyüzüne beyazın beyazı
Tenin diyorum
Vakit geceyse yıldızlar ışıkları gözlerinin
Beyaz bir gül koyuyorum gökyüzüne adı mehtap
Gülümsüyorum kıvrımlarında sesinin

Dudak ölçüsüyle sevgimi sunuyorum dudaklarına
Gönül yalnızlığım martı kanatlarında dolaşiyor artık
Dalgalar nazikçe sarıyor kıyıyı
Heyecanım notalara diziliyor
Sölemeye başlıyorum bizim dediğimiz her şarkıyı

Gülümsüyorsun gözlerinle ışıllı ışıllı
Bir kelime ancak bu kadar sıcak olabilir
"Seviyorum! " diyorsun avuçlarıma
Seni yaşamayı seçiyorum tek tercih arasından
"Seviyorum! " diyorum dokunurken parmak uçlarına

"Seviyorum! " diyorum...

Turgut Uzdu

.. Hayali Sevgiliye

Yüzünü hülyalarımaya koyup çizdiğim sevgili
Nasıl ister canım seni, nasıl yanarım
Sarılmak ister kollarım sımsıkı
Bükülür boynum
Her defasında boşluğu yakalarım

İçimde deniz olur damlalar, dalgalar coşar
Yüregim durmadan yüregimi döver
Alevlere mahkûm olur damarlarım
Hasret yangını içinde dolaşır sensizlik
Seni düşünürüm her saniye sesinde
Yokluğundayım, üşürüm, donarım

Filizlensin diye beklerim
Umutlarımaya döktüğüm gözyaşının haddi hesabı yok
Arenadaymış gibi çıldırır arzular
Ne gem vurulur ne sessiz sakin oturur
Hep gönül yalnızlığı mı kaderim
Yüregimde bir sen var
Nereye baksam geçip orada durur

Beklemenin tiryakisi oldum
Hayalinle hep haşır neşir olmak zor
Beyaz gülüm
Avuçlarında koşmak istiyorum
Gözlerinin derinliğinde kaybolmak saatlerce
Yaşamak... Varsa eğer ancak budur diyorum

Yüzünü hülyalarımaya koyup çizdiğim sevgili
Nasıl ister canım seni, nasıl yanarım
Yanaklarının pembeliğine dokunsam diyorum
Seni çok seviyorum canım
Çok seviyorum...

Turgut Uzdu

.. Hayallerin Türküsü

Bir gül yaprağında aşkı bulmak
Ve şakımak gün boyu sessizce
Mısralara yazmak gün doğuşunu gün batışını
Seninle renklendirmek alınan nefesleri
Seninle gülümsemek
Ve seninle seslendirmek yüreğimin atışını

Gecenin bütüne seni yazmak diyorum sevgili
Yepyeni bir hayatı sığdırmaktır tek güne
Beyaz güllerden bir gelinlik giydirmektir seni okumak
Ve el ele uzanmak zamanın sarkacında
Yanaklarında pembe dokunuşlu düğünlere

Baharı taşırız mevsime aldırmadan gözlerimize
Şaşkın birkaç damla düşer gözlerimizden
Sokaklara sessizliği örter hayatı unuturuz
Sessizlik ürkütmesin diyerek
Yürekllerimizden çift kişilik bir çarpıntı sesi buluruz

O şarkıyı çalar klasik tarzda keman sesli bulutlar
Her notaya mührümü koyarım mehtabı gülümseterek
Belki, belki yakamozların dansına koşarız
Uykusuz martıları uyandırır muzipliğim
Seni yaşarım gözlerindeki yıldızları gökyüzüne serperek

Bütün çaresizliklerin çaresi benim, sensin
Hayallerim gerçeğin öncüsüdür hiç şaşmadı
Beynim yaşadığını hediye eder gözlerime
İnan dediğimi yaşarım
Gül beyazı bir türkü bulaştırırım dudaklarına
Ben sevdim mi sevgili
Avuçlarımla yanar
Avuçlarımla yazar
Hayallerin türküsünü avuçlarımla çalarım

Turgut Uzdu

.. Her Mevsim Bahar Olmalı

Şeffaf kanatların mı vardı hiç ıslanmamış
Bir çırpıda uçup gittin elimden
Gözlerim nefeslerine takılı

Hangi mevsimin gönlü yalnız rüzgârları esiyor sokaklarda
Umudun ayakları çıplak
Adı yasak bir gönül koşusu bu
Lambalar sönük takvimlerde
Yarınlar düşük
Bir yaprak sürüklenmede
Gölgesinde hüzün

Nefesler kendi girdaplarına yakalanmış
Döngünün sınırı yok
Dibi delinmiş teknede yolculuk hayat
Bir gözyaşı takılı gülümseyişe yahut kedere
Teselli şafakla doğup şafakla batmakta
Umut kalmak için ağlamakta

Namluya sürülmemiş mermi hasret
Nişangâh yürek
Bilmiyorum ey nasip
Hangi kuyulardan çıktın karanlık ve derin
Nereye gidiyorsun yine yürüyerek

Hangi camlara çizdin resmi
Bütün manzaralarında o
Bilirim hayallerin gölgesine kavuşur eninde sonunda
Sütlaç kâsesindeki beyazın yüzü tebessüm dolar
Ardından kapanan kapının hüznü
Bir konak hafızalarda
Kapılarda kahve köpüğünden çalınma bir renk

Daha ne istiyorsun ey yaralı bülbül
Her mevsim bahar olmalı
Uzun bir seyahat yaşamalı yürek, beyin kıvrımlarında
Beddualar duaya dönmeli
Bir söz uzanmalı saklandığı köşelerden
Seni seviyorum demeli

Savaşı bitmeli yalnızlığın kalabalıkla
Gülümsemeler koşturmalı ardı sıra bakışların
Hasret unutulmalı dudaklarda
Vuslat türküleri söylenmeli neşeyle
Her mevsim bahar olmalı
Her mevsim bahar kalmalı

Turgut Uzdu

.. MutluYarınlar

Yine hasret düştü kollarıma
Boşluğa uzanıyorum sen diye
Bal rengi gözlerinde binlerce çiçek tadı var
Hayal diyorum
Hülyalarımı koyuyorum bir beyaz güle

Çılgın rüzgârlar esiyor içimde
Bir el sıcaklığına ne kadar uzak yüreğim
Hatıraları çiziyorum yarınlara
Gözlerimin üşümesi bitecek
Ve bakışlarınla ısınacak ellerim

Nefesim sen kokaçak yüreğimden alıp kokunu
Dünyayı dolaşacağım elinden tutup
Kim bilir kaç geceyi sen yapacağım
Gözlerine yıldızları
Mehtaba seni koyup

Süt beyazına bulayacağım bu defa ruhumu
Saçlarında dolaşacak parmaklarım
Seviyorum diyeceğim dün gibi
Uzanacağım alnına usulca
Bir öpücükle yanacak dudaklarım

Dün gece gibi bu gece de vuslat düşecek hasretin ardından
Kollarım seni taşımaktan mutlu olacak
İster hayal desin mantık buna
İster rüya lakin inan bir tanem
Mutlu bir yarın daha eklenecek yarına

Turgut Uzdu

.. Neredesin

Gözlerime hüznü yazıyorum
Her gece aynı karanlık üşüşüyor beynime
Bir yokluğa mahkûm olmuşum
Neredesin

Beklemek arayışımın sonu
Gelemeyişinin başlangıcı biliyorum
Hırçın sokaklar gözyaşlarım gibi
Neredesin

Yalnızlığa soyunuyor ruhum her gece
Yağmur yağmış, dolu yağmış umurumda değil
Yorulmadım ellerimi uzatmaktan
Neredesin

Bütün gülümsemelerimi yokluğuna bağışladım
Ben kadar uzağım kendime
Güneşin olmalıydım sana dokunan
Neredesin

Pusulası sana yönelik ayaklarımın
Şarkıları susturdum dudaklarımda
Gel de sök hıçkırıklarımı boğazımdan artık
Neredesin

Tuvaller boyanıp siliniyor gözlerimden
Sen rengini bulamadım bir türlü
Beni yeniden yazsan fırçam olup
Neredesin
Yitirdiklerimin eseriğim bir heykel misali
Kırk kelepçeli aşk yüreğimde
Azat etsen de son defa yaşasam diyorum
Neredesin

Ey sevgili, beyaza bürün yine bu gece
Rüyalarımın gir koynuma giremiyorsun madem
Avaçlarımda feryatlarını duy artık, duy
Neredesin
Neredesin...

Turgut Uzdu

.. Neyleyim Baharı

İsterse güller açsın bülbüller uçsun
Neyleyim baharı sen yoksan eğer
Kuşlar kovalasın kelebek kaçsın
Neyleyim baharı sen yoksan eğer

Maviye bürünsün büsbütün sema
Geceye yakışsın yıldızlı tema
Çok isterim inan seveyim amma
Neyleyim baharı sen yoksan eğer

Şahit olsa hece mehtap da tanık
Türküler söylense hep yanık yanık
Kalsam da her gece böyle uyanık
Neyleyim baharı sen yoksan eğer

Tükenip yok olsa bütün yergiler
Eğriler doğrusa dümdüz çizgiler
Gönüllerden aksa gönle sevgiler
Neyleyim baharı sen yoksan eğer

Tütüyor dumanım hasretten meğer
Kış yaşar zamanım gül başın eğer
Sen varsan her anım dünyaya değer
Neyleyim baharı sen yoksan eğer

Garibim yüreğim hep aşktan yana
Ne olur gireyim senin dünyana
En güzel mevsimim çöl olur bana
Neyleyim baharı sen yoksan eğer

Turgut Uzdu

.. Saat Çiçeğim

Neden durdun aynı yerde saat çiçeği
Nam-ı diğer çarkifelek
Dünleri yarınlarıma taşısan keşke
Yanaklarda pembelikler dolaşsa yine
Alkışlasan gülümseyerek

Ya da nişanlayacaksın akreple yelkovanını
En mutlu anımda donacak zaman
Ne gong çalacak ne alarm
Aynı sıcaklık dolaşacak tenimde
Bir ömür mutluluğu bir günde yaşayacağım, kocaman

Hayallerim vardı gençliğimde
Ya bir dizde uyur, ya bir çift gözde kaybolurdum
Sahiller olurdu sonsuz bir maviliğin arasında
Ne yana baksam sen olurdun
Her yönde seni bulurdum

Şimdi büyüdü zaman
Ağzında zehri, kuyruğunda çingirak sesi var
Ayrılıklar, hasretler ve gözyaşı hayat
Ne beni yaşadım ne seni yaşayabildim doyasıya
Birkaç tura ancak sığar toptasam hatıralar

Vuslatta durmalıydın çarkifeleğim
Kayıp hayatı yaşattın bana
Yaşamasına yaşadım, inkâr gereksiz
Son bir iyilik yap ne olur
Bir defalığına herşeyi başa sarsana

Her çiçeğinde sayılmaz kaç hayat donuk
Hayaller soluk, umutlar soluk
Köklemeye kıyamam bilirsin
Kader bu, talih bu, güç yetmez
Sen istediğin yerde durur, istediğinde dönersin

Saat çiçeğim, çarkı feleğim
Umudumu kaybetmedim inan
Tekrar yaşatmanı bekleyeceğim...

Turgut Uzdu

.. Sadece Sen

Sadece Sen

Kaç yaprak yırtıldı takvimden
Her yaprak yüzyıllara değer
Senden uzaktayım
Kaybettim zamanın ölçüsünü
Yokluğunu yaşamaktayım

Bugün gibi
Sadece dün yetmiyor tebessümlerime
Biraz yarın serpmem gerek
Bıyık altı tebessümlerine bulayıp
Elinden tutmam
Bakışlarını öpmem gerek

Hayallerimi boyamamalıyım artık tek bir renge
Gözleri kara demeliyim
Adını aşk koymalıyım mısraların
Sevda demeliyim kafiyelerine
Yarınsız doyasıya sevmeliyim
Bugünü unutmeliyim
Sana şarılmalı
Yokluğunu kovmalıyım kara gözlüm

Kırmızı sürmeliyim dudaklarından çalıp yanaklarına
Saçlarına senin kokunu sıkmalıyım her defasında
Seni koklamalı parmaklarım
Saatlerime dolmalısın
Ve ben sevdiğimi bulmalıyım her sayışta

Kader, hayali sevmek varmış hayal ettikçe
Gerçeğe yakınlığı kadar uzak
Göz kapaklarını kapatıp gülümseyebilmek bir sevgiliye
Diz çöküp kendi gölgesinin yanı başında beklemek varmış
Gözlerimde bir mavi menekşe
Kovalanan baharlarda belki gelir diye

Yine yırtılmalı takvimler
Bu defa sen gülmeli her salise
Yüreğin kadar yakın olmalıyım
Zaman da neymiş demeli
Sadece seni yaşamalıyım
Sadece seni

Turgut Uzdu

.. Sakın Gitme

Sakın gitme
Gitme sakın

Farzet bir tek bu gün var hayatta
Nefesin ikincisi yok
Yüreğın var sıcak
Diğer yanda yüreğim
Bir gece düşün ayrılığın doğduğu
Düşün ki ondan dilencisi yok

İlk adımı atmak kadar kolay ayaklar için gitmek
Bacağın kaldırır, dizini bükersin
Önüne bakar gözlerin ardını düşünmez
Merhametsiz bir savaşçıdır hasret, yollara dökersin
Sen yoksan eğer
Sen yoksan bir kez bile gardını düşürmez

Islak toprak kokusu doldurur düşünceleri
Bir çırpıda silinir anlamlar
Çiçekler solar, yaprak döker menekşeler
Bülbüller susar
Ecinniler üşüşür ellerinde sorgular, keşkeler
Cevapsızlık sıkır laleleri, boyun bükülür
Bir damla yaş umman olur sınırsız
Bu yüreğe sığar

Düşün ki bir tek gün var hayatta
Her gün yaşamaya, yaşatmaya değer
Haykır sessizliğı ile çılgın kahkahalarını
Yaşa bir tanem ne kaybedersin
Varsın bir gece olsun şafağın saklandığı
Yokuşlar olsun, inişler olsun boş ver
Gelmek için adım at, dolaş
İçine çek bütün çöllerin en güzel vahalarını

Sakın gitme
Gitme sakın

Nefes almak mıdır yaşamak sensiz
Bilmez misin
Gün biter, gece biter
İşin özü bir tanem
Sen yoksan eğer
Sen yoksan eğer bu adam biter

Turgut Uzdu

.. Sana Uyanmak

Gün, baharına ismini buldu son
Ruhunu açtı sonsuzluğa ruhum
Meltemler esip serinletsin diye
Umutsuz düşüncelerimi uzaklaştırdım
Gönlümü hediye verdim bir tatlı gülümsemeye

Yalnızlığı satın almıştım bilmeden yalnızlıktan
Ben bile yoktum hayatımda
Zamanı sınırlı bir yolculuktaydım
Ne deniz maviydi ne gökyüzü
Korku yoktu tek yönlü pusulamda
Korkmazdım hiçbir şeyden

Gözlerin boyadı gökyüzünü
Denizler renk çaldı prizmalardan
Geceye boyandı saçların
Sen geldin
Ayrılık gölgen
Korkum geldi

Ya diye başlayan sorular çoğaldı beynimde
Heyecanıma karıştı titreyişim
Varlığına sarıldım sımsıkı
Beynimdeki korkuluğu öldürme bir tanem
Gitme
Sakın gitme

Ellerini ellerim yapayım izin ver
Yüreğin yüreğim olsun
En çılgın dalgalara direneyim her gece
Şeni seviyorum diyeyim
İzin ver
İzin ver dudaklarına mühürleneyim

Adı isterse son olsun bu baharın
Her rüzgârında eşen sen ol
Gözlerinin maviliğinde uyuyayım
Bırakma ellerimi sakın
Ben her sabah sana uyanayım

Turgut Uzdu

.. Sen Gelince

Hep kendime açarım yüreğimi
Oradadır kısacık saç kokuları
Gülümsemeler orada yumaklanır
İstedğim rengi çalarım prizmalardan
Her renk gözlerimde saklanır

Baktığım gibi yükselir yollar
Çizdiğim sokaklara düşerim
Ayak izlerim vuslata vurgundur
Bilirim sarılacağım kendi mevsimime
Yaprak olup kendi yüreğime düşerim

Sımsıcak bir avuç tutar dalımdan
Yanak pembeliğinde dolaşırım mutlu
Görünüşünü soyarım kışlardan
Tüm yapraklara sererim birer birer
Umutlu dokunuşlardan

Mavidir artık yine gökyüzü
Bulutlar yine beyaz
Lacivertini yine giyer gece
Heyecanım en uzun ömrü yaşar
Ben seni yaşarım avuçlarımdaki terde

Ve hasretin idam töreni başlar bir kır kahvesinde
Yüreğim yüreğini sarmalar inceden ince
Dünümü yarın yaptığım saatleri kurarım
Suskun bülbüller seslenmeye başlar eskilerden
Güller yanaklarımda açar sen gelince

Turgut Uzdu

.. Sen Varsın Ya

Suskunluğunu bozdu dilim
Aşka kızgındım
Aşka küskün

Kendimi mahkûm etmiştim hayallerime
Beni taşırdı bütün yalnızlıklar
Dal kımıldamazdı baharlarımda
Maviyi unutmuştu gökyüzü
Gözyaşı rengindeydi damlalar
Gönlüm gibiydi ellerim
Olabilirdi soğuk
Olabilirdi titrek
Olabilirdi yalnız

Gecelerin karaşı dostumdu şafaklara kadar
Güneş yalnızlığı dolardı gözlerime sonra
Yine üşürdü yanarken yüreğim

Mısralara dökerdim sahipsiz hasretimi
Seni beklerdim her yıldız ışığında
Gülümsemeni görürdü beynim
Kulaklarım kahkahalarını
Ve ben hep kaçardım
Kendimden mi senden mi
Bilinmeyen bir denklemdi bu
Tek kaçış yerim
Tek kurtuluşum uykuydu

Suskunluğumu haykırırdım her sokak başında
Ben hep bana kalırdım
Sen seni bilmezken mısralarıma girdin
Hülyalarım oldun gözüm açık
Adını köşe bucak sakladım
Sen varsın ya
İnan, inan yüreğimi hatırladım...

Turgut Uzdu

.. Seni Uzaktan Sevmek

Hayal kurmaktır senin uzaklığın
Boşluğa bakmaktır gün boyu
Umudu beklemektir saatin tik takında
Seni uzaktan sevmek sen olmaktır
Benliği bırakıp bir kenara
Sendе kalmaktır seni uzaktan sevmek

Bazen kızmaktır şansa, şanssızlığa
Tasadüflerden nefret etmektir her aksilikte
Her şeyde bir hayır vardır diyebilmektir boyun büküp
Dudağına değen her şeyi dudağın sanmaktır
Bir hayalin saçlarına bakıp her gece
Keşke diyebilmektir seni uzaktan sevmek

Seni uzaktan sevmek bir damla sudur göle düşen
Çaredir, ilaçtır yokluğuna
Yarın buluşacakmış gibi düşünmektir
Umutların parçalanışını görüp sabaha
Kafayı duvarlara vurmaktır seni uzaktan sevmek

Sevdadır türkülere, şarkılara notadır, ezgidir
Resimlere renktir gözlerde
Seni anlamaktır, beni anlamaktır seni uzaktan sevmek
Sütlaç tadında gözlerine bakmak
Yokluğunda da seni yaşamaktır

Tebessümleri sevmektir aksilere rağmen
En güzel maskeleri takabilmektir
Günün rotasını sana çizmek
Takvimlere seni koyabilmektir yıl boyu
Sensizliğinde bile inan
Seni yaşayabilmektir seni uzaktan sevmek

Turgut Uzdu

.. Sesleniş

Gözlerime yerleşen bulut
Beyaza boya artık kendini
Yapraklar yeşile dönsün yine
Çiçekler açsın

Umut yeşil tütsün gözlerimde
Heyecanım ayyuka çıksın
Bir sen diyeyim
Bir sen de
Birde kalalım

Arkalı önlü bir sayfam olsun
Henüz mührü açılmamış bir masal yazayım
Klasik bir müzik kulaklarımızda dinlensin
Yanaklarını tutayım avuçlarımda
Mavi gözlerine uzanayım

Saçlarının siyahına al beni, kat beni
Ellerinde bütün mevsimler benim olsun
Hiç susmasın meltemler
Günün her saati bana bak
Sana sunduğum tek şey sevgim olsun

Ben yanımda taşıyım umudumu, hiç kaybetmem
Hülyasını kurduğum her şey olur
Sevdiğince severim
Yüreğim
Sen sevdikçe verdiğim tek şey olur

Gözlerime yerleşen bulut
Beyaza boya artık kendini
Yapraklar yeşile dönsün yine
Çiçekler açsın
Aç tıkanmış yolları artık
Sevgim sevdiğine ulaşsın...

Turgut Uzdu

.. Sevmek

Sadece ona ihtiyaç duymaktır her yalnızlıkta
Sıcakta, soğukta onu beklemek
Günde birkaç kez hayaline bakmaktır
Keşke o olsaydı demek, diyebilmek
El açıp sevgili için dua etmektir sevmek

En saf haliyle yüreğini açmaktır sevmek
Temiz beyaza boyamaktır sözleri, davranışları
Üşürken yanmak, yanarken üşümektir
Bütün benzerliklerde onu düşünmek
Hatırlamak ve hatırlandığını bilmektir sevmek

Sevmek korumak demektir güneşten, yağmurdan
Görünmeden bir şemsiye örmektir etrafına
Gülümseyince gülümseyebilmektir sevmek
Her şeye rağmen diyerek
Sevilmese de sevebilmektir sevmek

Bazen beklentilerinden vazgeçmektir
En derin mağaralara saklamaktır kıskanmayı sevmek
Avuçlarca gün ışığı sunmak
Düşmek söz konusu olduğunda herhangi bir sebeple
Sevgiliye tutunmaktır sevmek

Baharı her mevsimde bulabilmektir
Sonbaharda bile yeşil kalabilmektir sevmek
Yatarken onu seviyorum diyebilmek
Gözlerini koyabilmektir rüyalara
Onu seviyorum diyerek uyanabilmektir sevmek.

Güveni bir ruh bilip vermektir sevgiliye
Çıkarsa geri dönmez diyebilmektir sevmek
Kendine bile inanmayıp
Gerektiğinde yüreğini sevgilide bırakıp
Dönülmez ufuklara gidebilmektir sevmek

Mutluluğu tek ona yakıştırabilmektir
Nasıl? Nerde? Ne zaman? Dememektir sevmek
Gözlerinden neşe fışkırmasını seyretmek
Ben önemli değilim
Sen mutlu ol yeter diyebilmektir sevmek.

Turgut Uzdu

.. Şafakta Dirilmek

Hasretim büyüdü gökyüzü kara
Ayrılık acısı içimi sardı
Başımı vurdukça tüm sokaklara
Gözümdeki yaşlar kalan hasardı

İstedim vuslatı hemen her gece
Masum bir arzudur sevmek sadece
Zamana sorduğum hep bu bilmece
Cevaplar önümde taştan hisardı

Aşmaya çalıştım hayale kanıp
Çektığım dertleri unuttum sanıp
Küllerim savurdum hep yanıp yanıp
Yağmurlar gözümde birer simsardı

Sel sildi süpürdü tüm hayalleri
Bir ben kaldım burda bomboş elleri
Başımda eserek hicran yelleri
Yarına umudu tekrar asardı

Çöllerde dolaştım her yanım yanık
Herkes uykudayken bendim uyanık
İnanmıyorsan sor mehtaplar tanık
Yokluğun yaşamak sana isrardı

Garibim dostuma dostluğum verip
Nedense daima ihanet bulup
Her gece yeniden yalnız ölüp
Şafakta dirilmek bana esardı

Turgut Uzdu

.. Şiirimiz ve Şair

Şaire mi şiir gerek şiire mi şair
Garip bir ikilem
Bu şiiri ben yazdım demek var
Bir de benim yazdığım şiir

Bazen boyunu aşar mısralar
Bazen cüce kalır
Bazen şair utanır
Bazen kelimeler

Orta Asya'da başlar şiir maceramız
Ağıtlar ağıt olur matem anlarında
Törenler, şölenler mısralarla süslenir
Kahramanlar savaşır kafiyelerde
Mertlik büyür vatan gibi
Dünya küçülür

Farsçayı tanır dil, sonra Arapçayı
Adsız sanatların adı konur artık
Aruzla tanışılır derler
Oysa ta Orta Asya'da da vardır şiire bulaşık

Halk âşıkları boy gösterirken meydanlarda
Her biri birkaç dil bilenler divanlarda oturur
Divan yazarlardı hemen her kalıp
Sessizle biten heceleri bulurlardı
Sesliyle bitenlerden teker teker ayırıp

Girmedik şey kalmadı şiire
Sevdalılar boy gösterdi
Hülyalar süslendi çeşitli renklerle
Meltemler esti yüreklerde sıcacık
Hayaller şairleri okşadı küçük hayallerle

Sonra internete bulaştı şiir
Evden şairler çoğaldı ben gibi
Sayfalara sığmaz oldu şiir
Bazen temizdi maksat
Bazen kir

Şiir şiir olmaktan çıktı bazı
Satmasını bilenler şair kaldı
Bilmeyenler şiiriyle

Dedim ya
Bazen boyunu aşar mısralar
Bazen cüce kalır
Bazen şair utanır
Bazen kelimeler
Şair yine şairdir yüreği ile
Gözleri ile şiir

Turgut Uzdu

.. Takılı Kalmak

Uzaklara uzanıyorum büyüdükçe hasretim
Ömrüm hayallerimi aramakla geçiyor
Kaç geceyi gözyaşlarıma boyadım
Yarınımda sen var mısın, olacak mısın
Sorulara takılıp kalıyorum

Vuslat ve hicran kardeşlerin çirkin oyunu
Bir gülümsemek iki ağlamak gibi hayat
Varsın ve yoksun
Söndü dediğim alevler yükseliyor hep
Ateşlere takılı kalıyorum

Mevsimler kendi seyrinde, umurunda mıyım
İslatamadığım hayallerimin tesellisi yalan
Kalemin kâğıda mahkûmluğunu yaşıyorum
Yüreğine zincirli her şey
Çırpınışlarıma takılı kalıyorum

İmbatlar sakın ruhuma inat
Sensiz dalgaların tam ortasındayım
Kayalara vurgunum
Bir gün yaşadım kendimce mutlu, kendimce umutlu
O günden beri yalnızlığımın haşır neşir
Seni arıyorum, seni soruyorum, sana koşuyorum
Varlığın uzaklığına denk bir tanem
Yokluğundan yorgunum
Yokluğuna takılı kalıyorum

Sevmek bir çiçeği menekşe morunda
Kokusunu toplamak nefeslerce
Sonsuzluğa kattığım sevgim ikimize de yeter
İstersen yüreğini kapa yüreğime
Benim hayallerim var
Ben kadar
Sen kadar takılı kalıyorum

Varlıklara vurgunum kanamam ondan
İçim yanık
Göğsümde taşımak istiyorum başını
Mesafeler aşılmıyor
Saniyelere sığdırdığım bir gecenin dudak ucundayım
Nefeslerim yalancı inanma sakın
Sensiz yaşanmıyormuş
Yaşamıyorum
Boyun büküklüğüne takılı kalıyorum

Turgut Uzdu

.. Teslimiyet

Güneş nihayet göründü yüreğime
Gece bitti
Bin yıldır ayazlardaydı ellerim
Bir bilsen
Bir bilsen nasıl sevindi nasıl sevindi

Sevincini yaşamak isterdim hep rüzgârların
Çılgınca koşup oynasınlardı ıssız sokaklarda
Mahzunluğumu kör kuyulara bırakmalıydım
Sönmüş bütün kózleri tutuşturmalı
Yeniden yakmalıydım

Mehtabın hükmü yok artık
Yakamozlarda gözlerin ışıldar
Gece sen olursun her anıyla
İçimi aydınlatır, dışımı aydınlatır
Yüreğimi aydınlatır bütün karanlıklarıyla

Sen derim içten içe
Hülyalarım sensin derim
İssızlığımda saçımda dolaşan meltem
Teslim oldu yüreğim varsın artık ya
Ellerimi kaldırıp hep gülümserim

Turgut Uzdu

.. Yanlış Zaman Yanlış Yer

Gözlerime sakladığım sevgili
Kulaklarımdaki dansını özlüyorum

Gözlerin çok tatlı
Neden hep aklıma gelirsin böyle havalarda aniden
Neden yüreğim kendinden çok seni sevdi, neden bu dedi
Hasrete gündüzüm dedi, gecem dedi
Sensiz her rüyamın uykusu dedi

Yoksun şimdi, her yanımda boş
Harflere kazıyorum hayallerimi
İlhamım uzaklardaki nefeslerin
İyi ki var, iyi ki varsın
Hangi kıvrımlı saça dokunursam dokunayım yanıyorum
Çünkü sen avuçlarımdasın

Beyazı seviyorum yokluğunda da varlığındaki gibi
Hep aynı türküyü söylüyor sevda dolu
Dudağındaki kırmızıya vurgunum
Bazen çıkmaz sokaklara kilitlenirim
Yokluğunun gölgeleri yıldızların ışığında oynaşır
Ben kırılıyorum bazen, dökülürüm parça parça
Yanlış yerlere kızgınlım inan sana değil
Yanlış zamanlara kırgınlım

Bir şiir okunur radyoda
Ya da bir şarkı en gamlı notaları bulur
Ben seni yaşarım hatıraları okuyup hayatımdan
Sana koşarım
Böyle bir sevgi işte
Biliyorum
Biliyorum bu şair ölür
Bu sevgi unutulur

Hani inanmış olsam yeniden doğmaya
Yemin olsun bulurum seni
Tam yerine nişanlayıp zamanı
Hiç affetmem
Yanaklarını okşar, tutarım beyaz ve yumuşak ellerini

Tesellim şiirlerim buram buram hasret kokan
Beyaz bir menekşe yaprağındasın
Bir de hatırlasam her gece seni gördüğüm rüyalarımı
En mutlusu ben olacağım şu hasret dünyasının
Yanlış zamanda yanış yerde olsak bile inan
Sen hep yanımdasın...

Turgut Uzdu

.. Yarinsiz Paylaşım

İzin verme kanasın yüreğin
Umutlarını hep bir saniye öncesine kur
Kırk çalgıdan dinle istersen
Yaşamak dediğin bir türküdür nasılsa
Ezgi kalır akılda sözler unutulur

Ne olur boya hüznünü gülümsemelere
Seni aradığım gibi beni arama
Her renge boyadığım gözlerin yaşla tanışmasın hiç
Ağlatmak istersen bile bin defa, yüz bin defa
Çekinme, gel, en acı yerinden bas yarama

Kendi hasretimin kavrulmuşuyum kendi ateşimde
Şafağı göremediğim bir geceyi ömrüme sereceğim
Yıldızları pusulam olacak bakışlarının
İyi ki yaşadım diyeceğim iyi ki yaşadım
Göremediğim her şafakta inan
Hep o geceyi göreceğim

Yüreğinin sıcaklığına uzanmak vardı şimdi demeyeceğim
Gözlerinde kaybolmak her baktığımda
Güneş olmayacak biliyorum
Olsun
Ben yıldızlarıyla karanlığı da seviyorum

Çaresizdik
Boynu büküktük
Aslında birlikteyken bile kimsesizdik

Biz seninle hep dünü yaşadık bir tanem
Yarınlarımız yoktu paylaşacak

İzin verme kanasın yüreğin
Umutlarını hep bir saniye öncesine kur
Yaşamak dediğin bir türküdür nasılsa
Ezgi kalır akılda sözler unutulur

Turgut Uzdu

.. Yaşamak

Gözlerindeki hüznü sil artık
Gülümseyen yüzümle karşıdayım bak
Uzağın en yakınında mola verdim
Ne dün olsun dudaklarında ne yarın
Bütün sorguları savcılara bırak

Yaşamak nefesle almaktır dört mevsimde baharı
Çimlerde koşmak, kumlara kalpler çizmek, uçurtmalarda uçmaktır
Bulutları gönlüne göre dizmektir gökyüzüne
Her rengi alıp gözlerine
Gülde beyaz olup açmaktır yaşamak

Bakışlarında çay yudumlamaktır yürek sıcaklığında
Bir masada sütlaç olmaktır yaşamak
Vuslatı hayal edip köşe bucak aramak
El ele tutmaktır bir sahilde
Siper edip elini gözlere
Ufukta kaybolmaktır yaşamak

Martılara beste yaptırmaktır nihavent makamında
Aşkı anlatmak, aşkı dinlemektir
Geceyi tül yapıp sevgiye
Yıldızların altında yalnızlığı unutmaktır yaşamak
Gönül sesiyle haykırıp
Seni seviyorum diyebilmektir sevgiliye

İç huzurunu gülümset her zaman sevgili
Beni yaşa, seni yaşa
Azat et kötümserliği başka gezegenlere
Hayal et sevgili ve unutma
Hayal ettikçe hayali yaşamaktır yaşamak

Turgut Uzdu

.. Yokluğun Var Ya Varlığının Delili

İşte tam gecenin bu vakti
Uykumu yırtıyorum
Rüyamın sorgusu alev alev
Susuyorum

Binlerce kelime sığmış kapalı dudaklarıma
Haykırışın doruğunda dolaşan gözlerim suskun
Bir sensizliğe dolanmışım
Bir de sessizliğe
Çözümü yok

Ne kadar isterdim bilemezsin
Avuçlarımda sen diye bir gölge de yok
Karda bırakılan ayak izleri gibi hatıralarım
Varlığının izi yokluğun

Hani diyorum gelsen
Bir gelsen var ya...

Vakit hiç önemli değil aslında
Haykırsa gözlerim gözlerine rahatlayacağım
Gün gün, hafta hafta saymayacağım sensizliği
Niye sensizim diye ağlamayacağım
Kahkahalar yükleyeceğim mısralarıma
Neşe haykıracak her hecede
Varsın diyeceğim
Buradasın diyeceğim

Varlığın var ya
Belki sen bilmezsin lakin
Yokluğun kadar kesin

Hani diyorum
Esse yüreğine
Gelsen...
Artık bekletmesen.

Turgut Uzdu

.. Yollar

Yüreğini okuduğum gözlerine vurgunum ey sevgili
Ellerim uzaklığınca alevlere, üşüyor
Zaman şimşeklerden hızlı
Paylaşılan eşit değil
Her günüme bir çizgi düşüyor

Yokluğun örtüsü gözlerimdeki arayış
Bal gözlerinden uzak yazgım
Dudak sıcaklığında birkaç parça hatıra
Hasret türküleri yazmamak muradımdı
Oysa dünlere serdiğim tek kelime "Uzağım! "

Neden mateme bürünür geceler
Yanaklarına gül koyduğum sevgili söyle
Birkaç yıldız ışığı avuntum
Bir kalemin ucundaymış sensizliği yaşamak
Söyle ufku göstermem neden yasak gözlerine

Ey sevgili, yan yana iki ayrı yoldayız
Bir kavis çizer bazen biri
Koklaşır kokularımız
Mavileri dolar bakışlarımıza günün her vakti
Yürek atışlarımızda saklıdır korkularımız

Sevmek, bir trenin ilk ve son vagonu gibi
Aynı bütünde ayrı parça
Yollar aynı yıllar gibi akışkan
Vuslatsız bir vuslata esir hayatların dansı
Sessizliğin tam ortasından yırtıldığı notalar
Tamburun her yırtıldığı an nedense ağlamaklılar

Ben seni isterdim gülümsemelerinle
Olur ya bir gün çukurlara düşersem
Tut beni sadece bana uzanıp
Varsın son defa olsun
Sıcaklığına doyamadığım yumuşacık ellerinle

Turgut Uzdu

.. Zamandan Haberin Yok Senin

Nasıl da geçiyor günler
Daha bugün gibiydi dün
Ne rüzgâr silebildi izlerini ne kar
Ellerini tutmuştum ya
Varsın mevsim olsun sonbahar

Düne şiir yazıyorum güya
Ben gibi, sen gibi anlattığım da meçhul
Varsın, yok gibi varsın
Büyüdün her kayıp zamanda
Şimdi ben kadarsın
Gerisi umurumda mı

Gözlerim kuru
Yarın yoktu ki hayatımda ağlayayım
Dünlerde unutmuşum heyhat yarınları
Ağlamak yasak

Almışım hatıraları teker teker rüyalarımından
Bugünlere koymuşum
Sen istersen unut zamanları
Avuçlarda tüten dumanları unut
Ben yaşayacağım

Bir martı, gagasında tutar akşam kızılını
Bağrımı açmışım rüzgâra farzetki
Sen dolarsın
Sana geliyorum der açtığım kollar
Seni tutarım

Git diye sallanmaz biliyor musun
Buradayım diye kalkar "Güle güle! " diyen eller
Şişirir yelkenleri çalınmış zaman
Kahkahalarında yüreğin çırpınıp dururken sevda
Gönlüme yönelir bütün gemiler
Hatıralar liman

Kapamaya göreyim gözkapaklarımı
Gökkuşağından çalındır bütün renkler
Hatıra diye her denizi boyarım gökyüzüne inat
Turuncu yaparım yakamozları yahut beyaz
Yararım mehtabı
Bu yelkenli benimdir, deryalar benim
İstemeye istemeye uzaklaşır kekik kokulu dağlardan
Hasreti kucaklayan gözlerim

Zamandan haberin yok senin
Düşmüşsün gerçeğin peşine
Bak
Ben hayalleri gerçeğe boyayan ressamım
Elimde yaşadıklarım

Vururum tuvale
İnanmazsın fakat
Yaşanır olur her darbede yaşamadıklarım

Ben hep seninleyim
Zamandan haberin yok senin

Turgut Uzdu

... Gittim

Bitmek de bitirmek de zormuş
Sabah ezan sesleri kulağımda yine
Sabır diliyorum kendime, tahammül diliyorum
Kaldırdım avuçlarımı bak
Dualar ediyorum yüreğimle

Ne çok sevmiştim bilemedin
Elini tutmak kadardı bütün sıcaklığıyla içimin
Yüzüne dokunmak kadardı gece yumuşaklığıyla
Dizine başım koyup uyumaktı seni sevmek
Yudum yudum içmekti
Verdiğim değer kadar taviz vermektir...

Sustukça, yüreğimi duyurmaktı sevgim
Duymadın...

Üç kurşun yedi düşüncelerim
Üç defa serildim ayaklarımın altına
Bu son çatırdayışım, kırılışım, yıkılışım
Bu son oluşum sevgili, bu son oluşum

Bir türlü gidemediğim
Ve bu defa
Bu defa bittiğim sevgili
Bittim

Seni senden gitmek kadar sevmiştim
Mutlu ol, çok mutlu ol
Değerline emanetsin gittiğim sevgili
Değerline emanetsin...

Gittim

Turgut Uzdu

..Biliyor musun?

Biliyor musun?

Yokluğunu sorma sevgili
Dünyada bir ben kalmış gibiyim
Bu kadar kalabalık yalnızlık mı olurmuş
Çaresizliğimi boş ver sen yine de
Nasılsa, ordasın biliyorum

Göz gözü görmüyor sisten
Vuslat esintileri suskun
Hasret anlamıyor barıştan küsten
Mesafe dediğin bir karar kadar sevgili
İstersen burdasın biliyorum

Her şeyin bir sebebi var
Dünlerin hepsi şaka, hepsi bir anlık
Gece gündüz misali bir döngü sevgi
Binlerce plan yapılır her saniye
Sen hâlâ kurdasın biliyorum

Alıp gidelim başımızı
Ak'tan bize ne, karadan bize ne
Tut elimden tut artık
Gözlerinden at tereddütleri
Göğsümdeki ver vur'dasın biliyorum

Turgut Uzdu

..Bir Gün

Bir gün
Dün gibi belki, belki yarın gibi
Ama bir gün
İnan ölüm gibi

Hani mendil sallamamıştım ardından
Hani dönüp bakmamıştın
Siyah beyaza bürünmüştü de herşey
Sen görememiştin

Erkekler ağlamaz derler ya
İnanma sakın
İçe dönükmüş kanallar
Bin katı fazla yaş döküyormuş yüreği
Kimse görmezmiş
Ben yaşadım o gün
Nedense bilmiyorum
O gün bu gündür hep aynı gün
Aynı sırta bakıyorum
Gittikçe uzaklaşan
Bir türlü yaklaşmayı hatırlamayan saçlar dalgalanıyor
İki mahzun göz ardından yaşsız ağlıyor

Hep aynı sabah
Neşeyle uyanacaktım akşamdan niyetliydim
Depremler oldu, fırtınalar, yağmurlar
Kaç şimşek çaktı
Sözün öldürdüğü saatlerin son gong vuruşu
Ve o gün bu gündür
Bu adamın değişmedi bir türlü
Gidişine dönük yüzlü duruşu

Gelme artık
Ben acıyı sevdim sen yokken
Ona tutuldum
İçinde vuslatın olmadığı bir ateş
Umutları taşıyan rüzgârlar
Acımadan koparılan papatyalar
Belkilerden tepeler yükselir dört bir yanda
-sa'lar, -se'ler sellere karışır
Filizlenir her gün aynı çiçekler
Akşamın solmuşluğunu atıp sırtından
Benden çok seni bekler

Küheylan haykırışındaki sevda saklanır yamaçlara
Karanlıkların prensesi dikilir
Umutsuzluk zerre zerre örülür yollara
Belki yarın diye feryat eder bir kumru
Belli mi olur?
Belki kavuşursun sımsıcak dudaklara!

Uyku lanetlenmiş gelir

Rüyasız, hayalsiz
Ecinniler yorganı çekiştirir
Rüzgâr soğuk eser
Oda ki bir zamanların alevlerini taşırdı
Şimdi eskimo evlerine benzer

Ne camında gelen bir hayalet
Ne kapı tokmağında bir el
Kimsesizliğin kahkahaları çınlar kulelerden
Başıma kocaman taşlar düşer
Sen bilmezsin
Her gece giden hayalinin ardından
Bu baş iğneli fiçılardan yollara düşer

Dedim ya ben acıyı sevdim artık
Gelsen de bir gelmesen de
Hayalin dursun yeter
Umut çiçeğim o benim, her şafak yeniden doğar
O solarsa bir gün
Bu yürek ancak mezara sığar

Bir gün
Dün gibi, yarın gibi
Bugün gibi bir gün
Anlamsızlığın ortasında
Ölüm gibi bir gün
Ölüm gibi

Turgut Uzdu

..Dilek2

Kendi yörüngesinde dönüyor dünya
Bir yanı geceye mahkûm
Bir yanı gündüze
Mevsimler dört yanımda
Üstümde yaşlı bir gökyüzü
Altımda maksatsız ayak izlerimle kaplı bir toprak
Delikanlılar salınıyor uzaklarda
Kızlar çiçeklenmeye başlamış
Rüzgâr gülücüklerini uçururken ben seyirci koltuğundayım
Korkum örümcek ağlarına yakalanmak yine
Etrafımı sarmış şekilsiz gölgeler
Tutmuş birileri, kim desem bilmem boynumu bükmüş
Çaresizim

Dünü tutup çektim ellerimle
Gözlerine baktım
Nerden bulmuştun o ışıkları
Dalgalarında mest olurdum
Her nefesinde kendimi bulduğum nerdesin?

Ardında bıraktığın yıldızlar sönüyor şimdi
Ben yaşlandıkça fıskırıyor topraktan gümrak bir gençlik
Küflenmiş bulutlar
Beyazı özlüyorum nedense

Süs biberleri serpiştirilmiş şarkılar çalıyor rüzgâr
Hüznümün arsız gururu susuyor
Konuşamıyorum gençliğimle
Ben bana yabancı kaldım
Sana uzak

Her kelimen ayrı bir nağmeydi, ayrı bir türkü
Her türkü ayrı bir makam
Bir peri çıksa karşıma
Dokunsa sihirli çubuğuyla
Geri dönsem
Ne olurdu şu gençliğimi bir daha yaşasam...

Turgut Uzdu

..Hayalsiz Şair

Sis dağılıyor
Gölgeler meydanda artık
Tekliği yırttım sayfalardan
Hayatın iki yüzüne de gülümsüyorum

Ufuklar merhaba uzaklığınca yakın
Her defasında yıldızlar serpiliyor sere serpe
Okyanus gözlerine seriyorum gece saçlarını
Dudaklarımın aşka mührünü kırıyorum
Baharlar dolaşıyor ruhumda
Kelebek hafifliğini yakaladım
İçim bir hoş
Seviyorum diyorum
Seviyorum

Elinden tutuşum yüreğimi tutmak gibi
Dünü unutmak
Yarını unutmak gibi

Kâinat benim artık
Dokunduğum her şey değişken güzelliğe
Ben vurgun
Bazen mavi, bazen yeşil, bazen kömür gözlerine

Hayal bu ya sınırları kaldırıyorum beynimden
Olmazlar siliniyor her tebessümde
Olurlar gül açıyor tastamam
Çok görmeyin dostlar ben şairim
Hayalsiz yaşayamam

Kavrukluğum içimdedir dışıma inat
Sönmez yangınlarla boğuşmak kaderim
Bitmez bir şarkıdır ruhumda hüznün
Aşlında hep gözyaşı saklıdır ardında
İnanılmaz, devamlı gülümseyen bu yüzün

Hülyalarımın sığınırım gözleri açık
Kapanınca bilirim gelir rüyalarım
Bir tek o zaman susarım, gönlümde ağlamam
Çok görmeyin dostlar ben şairim
Dedim ya
Ben hayalsiz yaşayamam

Turgut Uzdu

..İnadına Yaşamak

Oturmuşum sandalyeme gözüm duvarda
Bir türkü tutturmuşum sessiz
Saatin ayarı yârda

Sıraya diziliyor hatıralar
Tatlı bir tebessüme bağlı her biri
Odama sen damlatıyorum köşe bucak
Saçlarının kokusu uçuşuyor
Kokluyorum
Hatıra da olsa işte bu bahar
Yaşıyorum diyorum

Perde kımıldıyor arada
Varlığın dolaşiyor tenimde
Kirpiklerimin arasından zamanı geri taşıyorum
Çok garip bir duygu bu
Yokluğunda bile seni yaşıyorum

Çıtırtılara bakıyorum arada üstten alttan gelen
Yine sen dolduruyorum sessizlikle birlikte
Bedenime yapışan baykuş seslerini unutuyorum
Nasıl yazmışım seni satırlara
Her mısradâ seni buluyorum

Hey gidi gençliğim sen devam et
Her gün biraz daha uzaklaş bedenimden
Umurumda değilsin inan ki, bildiğini biliyorum
Şen yoluna git ben yoluma
İnadına bahar diyorum yaşadığıma
İnadına mutluluk var bu mevsim diyorum

Turgut Uzdu

..Sen Gibisi Yok

Hayalini koyuyorum karşıma
Her geçen gün bir öncekinden farklı artık
Gül kokuları bulaşıyor beyazlara
Yüreğindeki sıcaklık yayılıyor inan
Ömrümü saran bütün ayazlara

Seni dikiyorum her parseline ruhumun
Sen tomurcuklanıyorsun iklimlerime
Seni dokuyorum koklayarak her nefesimde
En güzel desenlerim oluyorsun
Ruhuma serip seninle uzandığım kilimlerime

Sev diyorum dünü ve yarını unutup
Bugünü yaşamak en güzeli, biliyorum
Beyaz bir gül ıssız denizlerimin feneri
Yüreğine bıraktığım yüreğime sahip çık
Gözlerinle tut
Sakın bırakma ellerimi

Sana doğuyorum her şafak
Seninle gece benim
Her köşesinde geziyorum mevsimlerin
Sen gibisi yok
Seni kokluyor hep düşüncelerim

Gözlerine yakışır deniz, dudaklarına kırmızı koyuyorum
Saçlarına bütün kimsesiz geceler kadar siyah
Avuçlarına bir beyaz gül
Sev diyorum, sadece sev diyorum
Ben yüzünde tebessüm hülyalarımın
Ardındaki hasretim, çılgınca ötüyorum...

Turgut Uzdu

..Sevgili

Bu bahar ışıklarımı gömüyorum karanlıklara
Sana kafiye aramaktan yoruldu
Soğuk olan ne?
Üşüyorum sevgili
Yokluğunu sevemedim bir türlü
Ne seni buluyorum ne kendimi

Bitirmek istiyorum mehtapla dostluğumu
Sadece hayal günü yeniden yaşamak gözlerinde
Sözlükler yetmiyor seni anlatmaya, beni anlatmaya
Araya ya bir boşluk giriyor ya nokta ya da virgül
Adımlarım sana doğru ey sevgili
Yaklaştıkça uzaklaşıyor muyum
Nerede, nedir bunun sihri

Her gece sevmek isterdim bakışlarını
Yaşanmamış bir geceye razıyım şimdi
Açıp perdeyi baş başa yıldızları dolaşacaktık
Küskünüm sevgili
Bütün uzaklıkları kırasım var
Yeniden yazmak için kendimi
Baştanbaşa yırtasım var

Saçların mı sen kokuyor, sen mi saçların
Pembenin aynı tonunda mı dinleniyor yanakların
Özlüyorum
Her şafak yeniden çizdiğim yollarda yürüyorum, karanlık
Yorgunum sevgili
Yokluğunu sevemedim bir türlü
Ne seni buluyorum
Ne kendimi

Üşüyorum sevgili
Diktiğim filizler üşüyor
Gözlerimin birinde sen birinde ben
Tuttum seni, sakın korkma
Düşüyorum sevgili
Boğdum güneşimi kendi kızılığında
Yasaklanmış uçurum kenarındayım bak yine
Ellerim titrek
Üşüyorum sevgili

Turgut Uzdu

..Yalan

Ölümü bile kabul etmişiz deriz ya böbürlenerek
Yalan!
Dayatma var
aresizliğimizden böyle söyleriz her zaman

Turgut Uzdu

..Yüreğimdeki Tuhafılık

Bir tuhafılık var yüreğimde
Başka lacivert bu gece avuçlarıma konan
Dalgalar sakın yüreğime inat
Hayallerime dolaştım bak sarmaşık olup
Yakamozları tek tek tutuşturdum
Yıldızlardan birer mumluk umut alıp

Muhtaçlığımı yaşlı bir tekneye koyup
Yelken açtım yüreğindeki sevgilere
Elimde bir beyaz gül
Gülümsemelerimleyim
Doluyorum gözlerine ufkunda kaybolduğum
Uzat elini tut artık
Seninleyim

Zamanı büküyorum her mevsim
Issız sokaklara deniz fenerleri dikiyorum
Beni arıyorum gözlerinde
Pusulama bakışlarının ışığı kutup
Yarınlara şafak olmak gerek diyorum kendimce
Bu güne hayat vermek
Bütün sorguları unutup

Sonra hülyaların koynuna atıyorum kendimi
Yüreğimde beyaz bir gül
Seviyorum diyorum hayatı, yaşamayı, insanı
Zaten hayat dediğimiz nedir ki
Bir yürek ağırlığınca sevmek değil midir
Mesafeleri aşmak
Bir bakışa koşmak
Bütün deniz fenerlerini tutuşturmak değil midir sabaha kadar
Tek tek bütün sokaklarda dolaşıp
Sonra da ayrılıkla kavrulmak çılgın ateşlerde
Olsun
Ben hasretliğince sevmeyi seviyorum
Yanmayı seviyorum
Her göz kapayışında seni görmeyi
Açtığında anmayı seviyorum

Bir tuhafılık var yüreğimde dedim ya
Başka sıcak bu gece avuçlarıma konan lacivert
Dalgalarda sükûn var
İnan
İnan hiç böyle renklenmemişti son bahar...

Turgut Uzdu

.Acının Rengi

Gözkapaklarımın düşme sesine uyandı uykular
Suskunluğu yırtıldı gecenin
Hüzün koşturup durdu
Koydu başını yastığa hiç konuşmadan
Uyku uyudu

Aynaya baktı yüreği çocuk geçip koridoru
Yaşlanmıştı gölgeleri
Verdiği hep sevgiydi hiç alamadığı gibi
Düşündükçe üzüldü
Üzüldükçe düşündü

Sevmek dedi fedakârlıktı hani
Alışkanlıklarından vazgeçmekti
İnanmaktı, güvenmekti sebepsiz
Yeni bir alışkanlıktı belki
Belki yaşlanmak
Yüreği kırıktı, kırıklar da kırıldı
Yaşamak dedi hem anlamsız hem lüzumsuz
Ortada imzalı bir senet var
Doğum hak
Ölüm kusursuz

Beyazlarında dolaştı saçlarının
Acının rengi beyazdır dedi
Pınarlarında üşümüş iki damla
Birinden kendisi düştü
Diğerinden sevgisi

Acının rengi beyaz dedi tekrar
Oysa ne çok severdi siyahın yanında
Yumruklarını sıktı
Bu son dedi beyazlara bakıp
Omuzları çöktü, gölgesi yıkıldı

Hayat sadece yürek atışıydı

Turgut Uzdu

.Affet Beni

<center>
<img
src='http://i32.tinypic.com/5n2f77.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>
AFFET BENİ

Bir küçücük yüreğim
Bırak sana geleyim
Affet beni ne olur
Budur senden dileğim

Günahım çok bilirim
Cehennemdir ki yerim
Affet beni hep derim
Budur senden dileğim

Namazımı kılmadım
Yetim ahı almadım
Affet beni çalmadım
Budur senden dileğim

Korkum yoktur ölümden
Sevgin düşmez dilimden
Affet beni zulümden
Budur senden dileğim

Turgut'um ben hâl harap
Bülbül için gül harap
Affet beni kul harap
Budur senden dileğim

Turgut Uzdu

.Bir Değnek Verin

Bir çubuk verin elime
İster Harry Potter'den alınma
İster Merlin'den çalınma olsun
Sihri sevgiden
Dilediğim her şey gerçekten olsun

Uzatayım gönül rahatlığıyla
Yönleri dolaşayım teker teker
Büyülü kelimeler dökülsün dudaklarımdan
Çocuklar ağlamayı unutsun
Gülümsesin yüzlerdeki yanaklar
Mutluluk bütün gözlere dolsun

Cılız bir otu sevsin yaşlı çınarlar
Gonca beklesin bülbülü açmak için
Nerde dert keder varsa silinsin düşüncelerden
Hangi renk olursa olsun canlı kalsın bütün güller
Çiçekler solmasın
Güzel gözlü ceylanlar koştursun sağda solda
Misk koksun, amber koksun, sümbül koksun
Bakılan her yer cennet olsun

Dolaşsın en ılık meltem dünyayı
Huzur çeksın nefesler her defasında
Ayak izleri dönüşte olsun
Git demesın hiç kimse
Giden olmasın
Bekleyen olmasın
Avuçlar yalnız kalmasın artık
Sevgiye kavuşsun, sevgiliye kavuşsun

Bir çubuk verin elime
Yeter ki büyülü olsun
Uzatayım denizlere, dağlara
Dalgalara, bulutlara ulaşsın isteğim
Sileyim bütün şiirlerden hüznü
Sevgi dolsun
Yüreğim gibi olsun gökyüzü

Okşasın her el bir başka canı
Yetimi yahut yaşlıyı, genci, çocuğu
Her insan bin insan sevindirsin
Kalmasın hiçbir yerde hüznü
Fakirlik kalmasın, olmasın hiç aç
Koklansın fark etmez esmer sarı
Aşk kokan, sevgi kokan her saç

Herkes bir diz bulsun baş koyacak
Bir yürek sesi duysun
Bir el tutsun sımsıcak
Tatlı olsun geceler
İnsanlar sessiz, sakin, mutlu uyusun

Ve her yeni gün
Öncekinden daha çok mutluluk dolsun
Sihirli bir değnek verin elime
Yüreğim gibi olsun

Turgut Uzdu

.Bugün Salı

Bugün Salı
Dün gibi biliyorum
Yarın da sana yasaklı

Olmayacaksın
Günümü doldurmayacaksın biliyorum
Elini tutamayacağım

Bir türlü hayal perdesini çekip alamadım gözlerimden
Kapatamadım

Ey sevgili
Dudak sıcağını yazıyorum şafaklara
Sürgünündeyim sensizliğin yine
Tesellim bir bardak çay
Cezam sensizlik
Gelsen diyorum
Kırsan zincirlerini hayallerimin
Azad etsen gönlümü
Elinden tutsam
Dizimde uyutsam
Okşasam saçlarını
Hani kızarsın ya
Arada karıştırsam diyorum
Bugün de gelmeyeceksin
Gelemeyeceksin biliyorum

Bugün Salı
Yokluğunun ikinci günü
Farkı yok dünden
Umudumu haftalara serdim
Bir gerçek var biliyorum bir yerde
Senle ben olacağım
Yüreğimde kalacaksın
Yüreğinde kalacağım

Heyhat sevgili
Heyhat
Bugün Salı
Dün gibi biliyorum
Yarın da sana yasaklı

Turgut Uzdu

.Cinnet

Namludan fırladı kurşun
Tut tutabilirsen

Kırık bir ayna, küflü düşünceler
Ve sesler
Bazı kahkaha, bazı hıçkırık

Karanlık bir oda, vakit şafak
Damlaya neden sahip çıkar ki gül
Nehirler denize âşık
Ben beklemeye

Duvarlar engel ellerime
Bakışlarını tutamadığım her gece
Baykuş sesinde uğursuz bir çığlık:
"Yok!"

Yaratılmamış bir zincire bağlansa zaman
Matkap ucunda geri dönse saatler
Söylenmemiş sözler söylense
Yazılmamış mektuplar okunsa
Dönsen!

Gözyaşlarının kırdığı saz telleri
Huysuz bir kemanın teline esir dikenleşen tüyler
Mızrapsız türkülerin tarihi yazılmış
Sen okumuşsun
Sen yazmışsın

Mateme siyah düşmüş
Dedim ya bana beklemek
Umutsuz bir sükûnete yakalanmış dalgalar
Martılar sessiz
Balıklar ölümlü

Ufukları parçaladığım gece yarıları
Duvarlarla kaç rauntluk maçta yumruklarım
Her düşen yapraktayım

Yırtılmış takvimden yaprak
İkilem gel ile gelme arasında sıkışık
Kapkara dağın iki yüzü
Ben tebessüme hasret
Hüzün bana sırnaşık

Alışkanlık gırtlığı geçmiş
İpi kopuk uçurtma kuyruğunda naz
"Keşke!" ile "İyi ki!" nin barışı
Titremeye yapışık üşüme
Üşüyorum!

İnanma her söylediğime

Aynaların arkasındayım artık
Gel'im yalan gelme'm yalan
Kara kutulu bir bilmece
Ben içindeyim

Namludan fırladı kurşun
Tut tutabilirsen

Turgut Uzdu

.Diyemezsin

Diyemezsin

Nasılsa seviyor diyerek beni
Bir ömür karşında bekletemezsin
Gün gelir giderim yorulup senden
Pişman olup bana dön diyemezsin

Ağlayıp ararsın demedi deme
Gonca açıp solar zaman bahane
Sarılıp uyurken inan dünlere
Pişman olup bana dön diyemezsin

Yeniden başlanmaz gidenler gider
İnan ki bu sevda başlarken biter
Yerimde kimsesiz rüzgârlar eser
Pişman olup bana dön diyemezsin

Bulunmaz değilsin değer bilmezsen
Başkası değil de benle gülmezsen
Uzattım yüreğimi eğer almazsan
Pişman olup bana dön diyemezsin

Turgut Uzdu

.Dünden Kalan

Hangi yarını bekliyorum ki
Dün beklediğimi bugün yaşadım
Her günüm aslında bir yarın
Şafakları göremesem de
Güneşin doğuşuyla onu okşadım

Tezadı içimde dün ile bugünün
Beklediğimi beklerken yaşadım
Farkında olmamak
Hem nefes almak değil midir zaman
Ve beklediğin yerde kalamamak

Sevgi varsa saniyelerde güzeldir
Yoksa önemsizlik her anlık
Gül açar bakışlar
Umut varsa, hayal varsa
Hele bir de yaşanmışlık...

Dünler yarın olur bugün yaşanır
Bitmeyen düşlerin ipine tutunur an
Bakmanın tadı olur çiçeğe, suya, taşa
Ve yarındır sana dünden kalan
Unutulmaz bir tek hatıran

Gece yarısını geçti zaman
İşte yine beklediğime kavuştum
Dün bekliyordum hayallerimi, umutlarımı
Belki yarın diyerek
Artık yarındayım gülümseyerek

Turgut Uzdu

.Eski Uykulara Esir Düşler

Hiç geçmez sanırdım zamanı
Meğer çoğu çocuk hemen büyümüş
Saçı sakalı aklar bürüyünce
Bir zamanlar çocuk olduğunu
Bütün aynalarda görürmüş.

Gündüzler gecenin iki katıydı çoğunda
Bitmek bilmezdi koşuşturmalarımız
Ya ağaçlardaki
Ya da tahta oturaklardaki kalplere takılı kalırdı
Bir türlü cesaret bulup
İtiraf edemediğimiz aşklarımız.

Saygı vardı büyüklere, sevgi vardı
Saydığımız kadar,
Sevdiğimiz kadar nasihat dolardı ceplerimiz
Bıkararak taşırdık
Kurtulmak için büyümekti beklentilerimiz.

Sonra savaş ı başladı kanlı canlı
Kavgaları acımasızdı hayatın
Bir ucuna ekmek asılıydı
Pişmanlıklar, korkular, keşkeler diğer ucunda
Bazen mutlu bazen yaslıydı.

Küçükken şikâyet ettiğimiz anlar
Kim bilebilirdi ki böyle kanarmış,
Zamanın çok çabuk geçtiğini
Şairin dediği gibi
"İnsan bu yaşa gelince anlarmış."

En tatlı uykulara teslim ettiğim düşlerim
Ne olur bir daha geri gelseniz
Nasıl özledim
Nasıl özledim bir bilseniz...

Turgut Uzdu

.Geciktik İşte

Geciktik hayata neticede
Ne sen geç geldin ne ben erken
Binlerce yol var
Ne çare çakışmamış yürüdüklerimiz
Birimiz gelmiş diğeri giderken

O kadar sokak dolaştık
Birinde bile denk gelmedik
Belki de görüldük habersizce birbirimize
Lakin
Lakin böyle seveceğimi bilemedik

Bir hayal yaşamak aslında
Birlikte çiçek bahçelerinde dolaşabilirdik bu hayalin
Kuşları dinler
Uçurtmalar uçurabilirdik
Daha erken sevebilirdik
Sevilebilirdik

Geciktik dedim ya
Ne sen suçlusun ne de ben
Farklı denizlerde yüzüyoruz artık
Farklı şarkıların notaları uçuşuyor
Kulak kabartıyoruz sadece
Ne çalabildik
Ne söyleyebildik
Geciktik bir tanem
Geciktik işte

Turgut Uzdu

.Gel de Yaz Neye Yazacaksan

Gel de şair şiir yaz neye yazacaksan

Karanlığa alışık gözlerim
Bir yıldızı çok aradı durdu
Sevindi bazı buldum diye umudu
Ardına saklı yasaklı gidişler
Yıldız kaydı
Hayat unutuldu

Yağmurlara çok alışık yüreğim
Hasret çekti
Istirap çekti
Varlıkta yokluğu buldu
Yeryüzü ıslandı gözyaşlarımla
Heyhat
Kalan unutuldu

Şimşeklere çok alışık gözlerim
Sıcaklığıyla bakmaktan mutluydu hep
Zaman şimşek ölçüsü oldu
Ne doyabildi sevmeye
Ne yaşamaya
Karanlıkta kayboldu

Fırtınalara alışık tenim
Az savrulmadı nefes alışlarında
Donmak ve yanmak iç içe hayatta
Biri diğerine yapışık
Yalnızlığı gönlümün, tahtına çakılı sanki
Gidişlerin esintisini yaşadım
Susmak haykırmaktır derler ya
Gel demek miydi
Gitme demek miydi
Bekletme demek miydi bilinmez
Sustum
Feryatlarında kalmak bana düştü
Vuslat kayboldu

Şafağı beklemeye alışık gecelerim
Umut getirecek umuduydu beklenti
Gülümsemelerime gömdüğüm yalnızlıkla sohbetim
Ne gider ne gelir
Ne söyler ne susar
Çocuk yüreğim büyüdü
Bir yokluktan başka bir yokluğa koştu durdu
Acıyla sulandım hep
Büyüdüm sanırım
Çocukluk unutuldu

Solmuşluklara alışık hayallerim
Gül misali açtık bir kere
Bir gonca bir kez gül olur hayatında

Yaprak döküyorum
Bülbülden uzak
Bahçeden uzak
Sevgiliden uzak
Ne yaşanan tekrara müsait
Ne yaşanacak
Ne bir el var uzatım uzaklığında
Ne bir ses
Alışıyor insan kendine ne dersiniz deyin
Belki çaresizlikten
Belki umuttan uzuyor yollar
Bekledim ya hep
Hayat bu
Bekleyen unutuldu

Gel de şair şiir yaz neye yazacaksan

Turgut Uzdu

.Geleceksin

<center>

Gözüm takılı kalıyor yollara
Her toz bulutu habercin sanıyorum
Kulaklarım her an tetikte
Bir bülbül ötse şaşırıp
Sesin sanıyorum.

İçmeden sarhoş bir başım var
Bulurum umuduyla dönüp duruyorum
Yokluğun boşalttı dünyamı
Şarkıların tam ortasına attım kendimi
Kınama ne olur, seni ancak öyle buluyorum.

Dışarı çıkıp aya bakıyorum
Yıldızlar mahcup, gülümsemiyorlar
Kör bir sıcak kavuruyor yüreğimi
Damarlarımdaki alevler sahipsiz
Gel de sor şahidim başımı vurduğum duvarlar.

Bu kadar arar mıydı gönlüm bakışlarını
Bu kadar mı bağlanmış arzularım sana
Yoksun
Baharda ilk kez çıkar ya kuzular dışarı
Ben de öyle dağılmışım dört bir yana.

Papatyaları seversin bilirim
Balkonda suluyorum mevsimsiz de canlı kalsın
Bu nasıl gidişti hayallerimi alıp yanına
Bilmiyorum hangi elim uzanıp
Hangi eline dön diye yalvarsın.

Affet, yokluğun böyle yazdıran
Sen her zaman taptaze bir çiçeksin
Biliyorum gittin
Gittin ama
Hızırca beklettikten sonra geleceksin.

Turgut Uzdu

.Gidiyorum Sevgili

Bir rüyaydı
Dört mevsim hükmetti geceye ve gündüze
Yağmurlar damladı ıslak köşelere
Güneşin ışıkları soluk
Yüregim yorgun

At kadehi elinden dedi şarkı
Kendimi koydum içine, sessizlik tüten
Aldım yüregimi avucuma
Yol boş
Yol sensiz, yol bensiz

Çok direndim dilimde sınırlar
Her renk çizgiler çizdim
Tut elimden dedim
Tut elimden

Sadece demişim

Gidiyorum
Hatıralarım koynumda sevgili
En güzelleriyle gözlerimi kapayacağım
Onlarla açacağım üzülmeye
Gidiyorum sevgili
Gidiyorum işte

Değer verene değer verilmezmiş
Seven sevilmez
Umursanmazmış umursayan, inanmazdım
Üzülmeye sevgili, çok şey öğrendim senden
Yaşadım da gidiyorum
Gidiyorum sevgili

Bülbül lal olmuşsa sebep güldür
Aynaya bakmak gerek
Kaybetmeyi tercih ettik sevgili
Ben seni sevdiğim sen kendini sevdiğin
Beni unuttun sevgili
Unuttun

Söktüm sırlarını aynaların
Gidiyorum
Sevdiğim kadar sevilirsin dilerim
Sevdiğim kadar sevilirsin
Gülümse sevgili
Hep gülümse

Turgut Uzdu

.Gölgeyle Sohbet

Ve umut yüklü düşünceler boyun büker
Oturur bir köşeye
Gölgesiyle konuşur

Hani der vuslat vardı bir kanarya sesinde
Bir beyaz gül açacaktı mevsime inat
Tebessüm uçacaktı maviliklerde hani
Susma, konuş ey gölgem
Nedir bu yalnızlık bülbüller hani

Işığınan mı korkuyorsun gözlerin
Kelimelerin kıvrımlarından mı ürküyorsun
Sen de seviyorsun benim gibi
Neden şansa, talihe, kismete teslim edip vuslatı
Umut diyorsun yalnızlığın adına

Ayaklan bütün hışmınla
Korkmuyorum gözlerinin parlaklığından, de
Geçer hasret, geçer acılar
Umutsuzluk biter elbet, de
Seviyorum, de güneşe çık
Seviyorum, de gözlerine bakıp

Boyun büküklüğüne mahkûmum, dedi gölge
Sen mutlu oldukça saklanırım
Benim hayatım bu, dedi, boş ver umutsuzluğu
Buldukça mutluluğu yaşa
Sen varsan varım
Bazen sensiz, bazı sana görünerek

Aldırma bana deyip sustu
Sonra geri çekildi sürünerek

Kalktı düşünceler sakince
Kıvrımların arasında kayboldu
Çokça hasret, biraz vuslat diyerek

Turgut Uzdu

.Hayalet

<center>
<img
src='http://i25.tinypic.com/ty0n.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

Hayalet

Sessizce süzülür her gece rüyama
Güzeller güzelidir hayalet
Kıvırcık saçlarını tararım büyük bir zevkle
Başını dizime koyar tüy kadar hafif
Der:" Ey sevgili hayal et.

Uzanmışım yanına, gece boyunca
Yüzünde dolaşiyor sıcak ve yumuşak bir el
Gözlerine takılmış gülümseyişlerim
Sınırlar çiz, duvarlar ör, engel ol girmesin
Ne bir düşman, ne bir el.

Varsın zaman işlesin, aldırma
Gecenin ufkunda görününceye kadar kır
Okşa tenimi, sakın usanma
Aklına ayrılık gelirse şayet bin parçaya ayır
Bir daha birleşmesin, kırabildiğin kadar kır

Sakin bir denizdeyiz farz et
İkimize tapulu çarşaf gibi bir koy
Laciverte boyadığımız bir gökyüzü
Gözlerimizden topladığımız yıldızları utanma
Mehtabın etrafına koy."

Acımasız bir zamanla kesilince kanlı bıçaklı
En güzel yerinden savunmasız bu düş
Dedim: "Ey yaralı yüreğim
Kızgın güneşin en yüksek ışığından tut
Yüksel, yüksel sonra en derin uçurumlara düş.

Hak ettin kendi gönlüne kelepçelenip
Kimsesiz derinliklerde dolaşmayı
Sen ancak hayal et gündüzleri
İnce bir bele sarılmayı
Sıcak bir yüreğe sarmaşık olup dolaşmayı

Turgut Uzdu

.Hayat

Hayat

Bir şarkıdır hayat sevgili
Bazen hüznün çalar notalar, bazen ayrılık bazen hasret
Bazen vuslat bulaşır çalakalem
Bir tatlı bakışta kaybolmak zamanı dersin
Bazen bir güldüren olur yüreğini
Bazen sebepsiz gülümsersin

Gün olur kelebek misali raksın çiçek çiçek dolaşır
En güzel şarkıları söylersin güllere
Seherler günün en güzel anıdır
Ve nefes alırsın
Bilirsin artık zaman yaşamak zamanıdır

Gün olur damlacıkları taşır kirpiklerin
Yanakların hüznün nehirleriyle dolar
Her yeni gün bedeliymiş bir şeylerin sanırsın
Aynı anda haykırmak ve aynı anda susmak sıkıştırır seni
Düne küser, yarına aldanırsın

Notalar misalidir hayatın ezgisi
Çalgı mı, güfte mi, bestemi önemli bilinmez
Bir gün hasret, bir gün vuslat
Her yeni gün Maraş Dondurması gibidir
Yense de biter, yenmese de

Hayat bu işte sevgili
Bir tutam tuz bir tutam şeker
Çokça hayal, bolca kırıklık

Turgut Uzdu

.İşte Öylesine Yaşıyorum

Bıktım yokluğundan
Seni aramasın diye gözlerim hep kapalı
Ne yastığı kokluyorum
Ne aynaya bakıyorum
Yaşamak denirse eğer
İşte öylesine yaşıyorum.

Sıcaklığında uyumak vardı şu dünyada
Düşün gülümseyişinle uyanıyorum
Gözlerine gülümsüyorum
Bakışların içine saklanmış binlerce adım
Çaresizim, dokunamadan yüreğine
İşte öylesine yaşıyorum.

Sınırlar kondu yüreğime
Sel olup her gece taşıyorum
Ne dağları delebiliyorum ne aşabiliyorum çölleri
Bükmüşüm boynumu
İşte öylesine yaşıyorum.

Ne tepeler aşabiliyorum
Ne ormanlardan geçiyorum
Bir kuru suya batmışım
Halimi sorma
İşte öylesine yaşıyorum

Hem açık hem kapanıkken bakışlarım
Gece şafağı, gündüz geceyi bekliyorum
Sen gelirsin diyorum için için
Gelmiyorsun
Gözlerim hep yollarda
İşte öylesine yaşıyorum.

Ne mektup yaz, ne selam yolla
Ben seni istiyorum
Bir atımlık hayattayım
Son versen sensizliğe
Umutlarım ayak izlerime karışıyor hep
Bense işte öylesine yaşıyorum.

Turgut Uzdu

.Kim Bilir Nerdesin

Kim bilir nerdesin
Hangi dağlara, denizlere dalıp gittin
Hangi rüzgârlar teninde geziyor
Yoksa! Yoksa elini tutan bir el mi var
Sebepsiz yere mi vuruyor yerden yere yüreğimi
Kahrolası şu ağrılar

“Sevdam sensin! ” diyen korkusuz haykırıışların
Kucaklaşıyor mu yalçın kayalıklarla
Seherlerde yine kuş sesleri kulağına düşüyor mu?
Bakmadığım zamanlar titrerdi ya
Canım yüreğin hâlâ üşüyor mu?

Güneşin kızılıığı saçlarında mı şafaklarda
Yanakların pembelere renk veriyor mu yine
Dünlere bir şeyler diyor mu arıları kiskandıran sesin?
Ben bütün bugünleri kaybettim
Ya sen! Ya sen kim bilir nerdesin.

Dereler mutlulukla yıkanır, çağlardı
Yapraklar yeşildi, gökyüzü mavi
Şimşeklerin çaktığı, yıldırımların düştüğü
Bulutların doldurduğu gözlerim şimdi
Hangi renge baksa siyaha müsavi

Dilimde cesaret kalmadı
Kollarımdaki fersizliklerdesin
Uzatacağım sana, pusula şaşkın
Ölümün eşiğindeyim, müessibi sensin
Bilebilsem,
Ah! Bir bilebilsem dünleri yarınlara taşımaz mıyım?
Oysa sen saklandığın hatıralarında
Kim bilir nerdesin...

Turgut Uzdu

.Korkularımız

Şimşeklerden korkmam
Zaten çocukken de korkmazdım
Sapasağlamdı yüreğim
Canım benden büyük yanmazsa eğer
Hiç ama hiç ağlamazdım...
Seni tanımamıştım o zamanlar
Yüreğimde sancılar çırpınmamıştı
Kaslarım gerilmemiş, dizlerim titrememişti
Özlemlerin benden büyük olacağını
Gözlerim bilmemişti, bilememişti.
Bir oda bu kadar boş olur muymuş?
Yokluğun nasıl da karartmış geceleri
Beynimde senden önce şimşekler çıkmazdı
Yorganın altına sığınmış gözlerim
Hasretle hayaline bakmazdı.
Seninle birlikte korkuyla tanıştım
Kaybetmek düşüncesi gölgem oldu
O güne kadar hiç çarpmamış yüreğim
İnan
Gitmeyeyin diye çırpınan tek bölgem oldu.
Sakin gitme
Büyüme sevmek demekmiş, anladım
Her küçük ayrılıkta hasret çekmekmiş
Yağmur altında, karda, kışta, en yalnız soğuklarda bile
Elinde bir tane çiçek
Sevmek, her şartta seni beklemek demekmiş.

Turgut Uzdu

.Kurşun Asker

Kurşun askerler misali düştüm yollara
Elim tutmaz ayağım tutmaz
Sen yoksun
Yüregim alev alev
Dışım ısınmaz

Silik bir resmin peşindeyim
Gölgelerden iz sürüyorum
Her akşam batan güneşten
Soluk akşamlardan bıktım
Yıldızlardan ürküyorum.

Küskün yollar, tabelalar yanlış
Bir kuru pınarın başındayım
Gözlerim gibi ıssız yatağına bakarken
Sebepsiz bir heyecan
Bir bilinmez bekleyişin telaşındayım

Sanki gelecekmiş gibi her an
Sıcak bir esinti yaşayacakmışım gibi
Çok garip bir heyecan var
Saçlarını koklayacakmışım gibi
Yanağını öpüp okşayacakmışım gibi...

Bir an dalıyorum hayallerimin en güzel yerine
Orada sen varsın
Bakışların var, dokunuşların var
Gölgelik bir yerde
Masumca sokuluşların var...

Sonra, sonra kayalar yuvarlanır ayak sesleri gibi
Kalışlar ve gidişler serilir yeryüzüne, gökyüzüne
Yüregimi yanında bırakışım
Yüregini yanıma alıp
İsteksizce uzaklara kaçışım...

İşte o gün kurşun askerler gibi yollara düştüm
Binlerce adım attım hep aynı yere basarak
Kör kuyularda vuslatı aradım, bulamadım
Rüyalarımda yaşamak kaldı tek başıma seni
Öyle yaşadım bakışlarını gözkapaklarıma asarak.

Turgut Uzdu

.Mavi Düşler

MAVİ DÜŞLER

Uzaktasın sevgili
Nasıl özledim, hangi alevlerde ruhum
Yüreğimden neler geçiyor bilmiyorsun
İğneli fiçılara yatırdım sensiz ruhumu
Sen halâ, halâ sevmedi mi diyorsun

Aslında saatler sınırlı
İlk rakamında doğduk biliyorsun
Bir dönümlük mutluluk hakkımız vardı
Kendi halimce ben her gece umut mavisine boyarken rüyalarımı
Sen halâ, halâ sevmedi mi diyorsun

Görmeyen gözlerin ardına saklandın sanma sakın
Her fısıltında kulaklarım var biliyorsun
Susup yaralarına tuz basmak da sevginin bir parçası
Ben günün her anı titrerken acıdan, hasretten
Sen halâ, halâ sevmedi mi diyorsun

Rüyalarını ben çiziyorum haberin yok
Biliyorum aslında sen kimseyi sevemiyorsun
Oysa her gece maviye boyadığım düşlerde dolaştık
Mavi gelinlikler giydirirken sana
Sen halâ, halâ sevmedi mi diyorsun

Hani gözlerindeki yıldızları seyrettiğim anlar vardı
Hani mavi düşlere gebe gecelere hayrandım ya biliyorsun
İçinde saçların olurdu, ellerin olurdu...
Şimdi bilemezken sensiz şafaklar kadar büyüdüğünü her gece
Sen halâ, halâ sevmedi mi diyorsun

Sesim kulaklarına dokunamıyor artık
İçimdeki sen kadar uzağım sana
İnkâr etme her gece ellerimi üşüttüğünü biliyorsun
Yokluğunun sehparında çırpınıyorum ey sevgili
Sen halâ, halâ sevmedi mi diyorsun

Sana bıraktım mavi düşleri sevgili, git artık maviliklerimden
Nasıl da boyun bükmüşüm ayrılığın rengine bilmiyorsun
Son vuruşunu istiyorum saatin anla artık
Sensiz kâinatım simsiyah
Sen halâ, halâ sevmedi mi diyorsun

Turgut Uzdu

.Meçhûlün Kızı

Tut ellerimden meçhulün kızı
Götür ufuklarına hayallerimin
Kumdan şatolar yapalım iki kişilik
İçinde şarkılar söyleyelim
Kahkahalarda uçsun her renk yapraklar varsın
Her gece masalını okuyalım ellerimizin

Gözlerime bak meçhulün kızı
Yıldızlarında gezin okyanuslarımın
Hayallerini yaşa
Haydi de bütün karanlıklara, aydınlık getir
Sonra sus, dinle
Sesini duy seviyorum diyen dudaklarımın

Ve konuş artık meçhulün kızı
Zamana ihanet beklemek, bekletmek
Kayıplar dünyasında yolculuk yaşanmamışlıklarla
Seviyorum de
Seveceğim de
Ya gözlerinle gülümse meçhulün kızı
Ya yüreğinle

Tut ellerimden
Yürek sıcaklığımdan al avuçlarına
Düşünme bir an bile
Seviyorum de
De bitsin bu sızı
Haydi, meçhulün kızı, haydi

Turgut Uzdu

.Mutluluk

Bu dudaklar benim mi tebessüm eden
Düne kadar hüznünlere takılırdı kımıldanışları
Bulutları taşırdı gözlerinde
Besbelli bir şey oldu, bir şeyler kalktı omuzlarından
Ne güzel kahkahalarının gökyüzünde yıldızlanışları

Baharı ilk gören çiçekler gibi yüreğim
Her hücrelerinde bir keyif var
Hayret şey düne kadar başını yosunlu kayalara vururdu
Bu gün sahili okşuyor nedense
O hırçın, o üzgün, o kahretmiş dalgalar

Şeytan mı göründü acep, çağırdığı mı
Hangi doğru yolun sapaklarına dikildi levhalar
Hangi masum yürek hız sınırını aştı
Ve karlı, eski bir dağın
Ateş püsküren en tepesine ulaştı

Bir zafer çığılığı duyuyorum haykırılmamış
Zincirlenmiş kürek mahkûmuna verilen azil beraatı
Bir yelkenli kendi rotasında engelsiz
Mehtapla güneşin buluştuğu an
Ve ekolu seslerin en yükseği yine sessiz

Mutluluk bu olsa gerek
Bir yanağı kondurmak gül yaprağına
Papatya yaprağını artık koparmamak fal için
Yırtıp atmak bencilliği
Bir saç telinin bahar kokusuna

Geceye düşen kar tanelerinin ışığı ruhumda
Hatıralarımın her köşesine sığdırdığım dünlerin hepsi küçücükler
Gülümsemeyi beceremeyen kibar bir dudağın okşayıcı meltemi
Hep var ol
Sen hep var ol ey peri

Turgut Uzdu

.Ölürüm Yar

ÖLÜRÜM YAR

Uzuyor günlerimiz gelsene artık
Bu kadar zulme dayanmaz ölürüm yar
Baharım senle güzel bilsene artık

Gelemezsen yine sensiz kalırım yar
Şafağın rengine varmaz ölürüm yar

Geçiyor gün maziden dön zamanım yok?
Boşa bekletme inan başka anım yok
Gelemezsen kururum başka canım yok

Gelemezsen yine sensiz kalırım yar
Şafağın rengine varmaz ölürüm yar

Güneşimsin beni buldun diyebilsem
Eriyip gönlüme doldun diyebilsem
Bu hayat bitmedi kaldın diyebilsem

Gelemezsen yine sensiz kalırım yar
Şafağın rengine varmaz ölürüm yar
fe i lâ tün / fe i lâ tün/ fe i lâ tün

Turgut Uzdu

.Özlem!

Özlemim oldu tebessümün
Tut elimden

Düne gerçeği yazmak var kural bu
Özlem çiçeklerinin kokusunda beklenen
Yarın ise hayal
Gece yokuş gündüz yokuş
İnsanın gözü ücretsiz hamal

Beklemek gecikmenin bedeli belki
Belki sevmenin
Küçük bir kıvılcımın yaktığı ormanlar gibi arzu
Ve özlem
Adı dudaklarındaki gülümsemenin

Keşfedilmemiş ne kaldıysa yaşanmamış hatıralarda
Onun peşinde ruhum
İnsan değil midir kendi yarınının mucidi
Ben bugündeyim
Sen yarınım

Bir garip dünya bu başlangıcı kadar sonu gerçek
Mesele her nefese iyi ki koyabilmek olabildiğince
Gülümsüyorum
Gözlerimin yüküsün
Tebessümünü hatırladım bak sen gelince

Hep mağlubuyum sensiz uykuyla savaşın
Gözlerin dünkü yarama merhem
Harflerini değiştirdim yürek atışımın
Sen ne dersen de
Senin adın yüreğimde özlem

Tut elimden

Turgut Uzdu

.Saklı Kız

Kahkahalarını duyuyorum
Gözlerinden fıskıran baharlardaki hız
Uzaklardasın biliyorum
Belki bir gün
Bir gün bulurum seni yüreğimdeki saklı kız.

Hep acelen var
Sözlerinde güller açar yıldız yıldız
Düşerim hayallerimin ardına
Rüyalarım şekillenir, rüyaların şekillenir
Bir gün bulurum seni yüreğimdeki saklı kız.

Büyürsün gözlerimde
Uzun yollarca daldığım hülyalar mızımız
Belkilerin arasında umut filizlenir
Durmadan sularım
Bir gün bulurum seni yüreğimdeki saklı kız.

Seninle şenlenir bağlar bahçeler
Yeşerir çöller ki sensiz ne ıssız
Delice fırtınaların arasında koşarım
Yüreğimdeki bütün çiçekler yüreğine diyerek
Bir gün bulurum seni yüreğimdeki saklı kız.

Garibim
Umut, gönlüme çöreklenmiş yılan, cılız mı cılız
Uzaklara mahkûm olsa da yollar
Ayak izlerim bıkmadan ardımdan gelecek
Bir gün bulurum seni yüreğimdeki saklı kız.

Turgut Uzdu

.Sevmek Ne Güzel

Gözlerinin dudaklara eşlik ettiğini görmek
Mutluluğun dışa taşması
Yürek acılarını unutmak bir an olsa bile
Huzurdan bir dalga yakalayıp açılmak denizlere
Ne güzel
Ne güzel saadet götürmek her gece söylenemeyen sevgilere...

Yılları örtse bile mehtapsızlık
Bir türlü unutulamayıp
Dokunulmamış sevgililere selam göndermek martı kanatlarında
Yüreğin sevinçle çırpınması
Ne güzel
Ne güzel gönlün sessiz, sakin, ama kendi közüyle yanması...

Kimseyi kırmadan
Kendince yaşamak hayalleri en yabani, en hırçın, en masum haliyle
Bir dünya imar etmek taşsız tuğlasız
İki göz, bir maşuk sesinden eşsiz manzaralı
Bazen nazlı, bazen sarmaş dolaş bakışmak
Ne güzel
Ne güzel bir insan olup diğerine yakışmak...

Sevmek ne güzel
Haberini bile yokken aşkını sunmak her nefeste
Gözlerin gözlerden ayrılamaması ne güzel
Bir meçhul ateş hücreleri teker teker yakarken bile
Kendini kendine zincirleyip
Sarılamamak ne güzel...

Duymayacağını bile bile
Var güçle içten içe haykırmak
Gözlerini seviyorum
Yüreğini seviyorum
Seni seviyorum diye haykırmak ne güzel
Tek taraflı da olsa
Sevmek ne güzel...

Turgut Uzdu

.Sevmeyi Öğrendim

Prangaları sökmeyi öğrendim tüm sözcüklerden
Anamlara yürek çarpıntısı katmayı
Bazen geceyi, bazen gündüzü
Silmeyi öğrendim.

İnanmayı öğrendim heyecanlara
Bakışlarda yürek atışlarını görmeyi
En karanlık gecede bile
Görmeyi öğrendim.

Notaların şarkılaştığını öğrendim
Gelişlere sınımsız sarılmayı
Küçük bir tebessümde
Gülmeyi öğrendim.

Bir el sıcaklığının elimi yakmasını öğrendim
Damarların alevlenmesini
Ter damlaları arasında
Sevmeyi öğrendim.

İhaneti öğrendim sırtı dönük ayak izlerinde
Köşe başlarına çöreklenmeyi
Bütün ceplere hatıraları doldurup
Beklemeyi öğrendim.

Bulutlanmayı öğrendim mavi gökyüzünde
Sakin denizlerde dalgalanmayı
Yeri geldi bir damla gözyaşında
Yüzmeyi öğrendim.

Boyun bükmeyi öğrendim sümbül misali
Biçare mehtaplara bürünüp
Her gece yıldızlar kadar
Ölmeyi öğrendim.

Turgut Uzdu

.Şubatın On dördü Yine

Ne çabuk geçti bir yıl
Yine şubat ve yine on dördü
Mevsimler susuzdu bütün yıl
Gündüzler sağır
Geceler kördü

El yordamıyla aradım her ışığı
Bakışlarındaki sevgidir diye uzandım
Her defasında boynum bükülü kaldım
İçim yandı, dışım yandı
Ben yandım

Gözyaşımla suladım umut filizlerini
Şafakları sakladım goncalardan
Hasret açtı bütün çiçekler
Koparıp bütün hıncımla, kaç dilek diledim bilemezsin
Bulduğum dört yapraklı yoncalardan

Gelmedin
Umutlarım kimsesiz mezarlarda bekledi
Her günü yeniden bitirdim sensiz
Dönmeşişinin gölgeleri kapladı ruhumu
Ardından emekledim

Gelmedin, ne çabuk geçti bir yıl
Yine şubat, bak ayın on dördü
Dört mevsim kurak geçti
Sağır gündüzler duymadı seslenişimi
Geceler görmedi, kördü...

Turgut Uzdu

.Unutulmuşluğum

Avuçlarıma gün ışığı koyarım toplayıp saçlarından
İnanırım gözlerine her mavinin her tonunda
Bakışları derim yüreğindedir
Sevdamı sunarken içten içe
Yüreğimdir derim gördüğüme
Yüreğimi görürüm

Yalansızlığın sıcağını taşır
Ayna gibi yansıtır ruhumu
Her kalp sesi ben olur, sevdiğim olur
Sen olur

Ufuklara uzanırım her gece
Hülyalarımı yaşarım koynumda
Hasret dudaklarımı ısırır kanatırcasına
Susarım
Hayaller kurarım gerçeğin öncülüğünü yapan
Türkülere çiğ misali büyüyen sevdami bağlarım
Bazen yakalanır yalan
İçim burkulur
Yüreğimle ağlarım
Düşüncelerime yapıştırır bir tutkal
Kendimi yemeye başlarım uykuya kaçarken
Söylesem sakal
Sımsıkı sarılırım uykuya
"Affet! " derim gözlerimi tam kaparken
Seven taraf affedermiş
Nedense aynı tarafta kaldım ömrümce
Hep affettim

Hak yok diyorum sevmekten başka
İsyanlar yollara düşüyor "Sevmekten büyük hak olur mu? " diyerek
Pankartlar açılıyor düşüncelerimde
Anarşiyi yaşıyorum gözlerim kapalı
Umutsuzluğumda kaç kez boğuldum hatırlamıyorum
İnandığım her sevdayı gözlerime med cezir yapalı

Her el takma çıkıyor nedense sıcaklığımı uzattığım
Hislerimin ağırlığından habersiz akıl
Zekâm saklı zaten iyiliğimin ardına
Ne varım der
Ne görünür bir kez

Hüzne çıkar yine her köşe başındaki kavşak
Çılgının tekiyim vazgeçemediğim
Hâlâ
Hâlâ vefa ararım koşarak

Tatmadığım ne kırılmışlığım kaldı
Ne buruşturulmuşluğum
Bir şiir kaldı hayatımda
Bir de unutulmuşluğum

Turgut Uzdu

.Üşüyorum

Üşüyorum

Üşüyorum gözlerimi her kapadığımda
Ellerin yüreğimi ısıtamıyor
Uzatmıyorsun ki
Uzak kıyıları okşuyor

Ben yalnızlığımı sarılmışım
İçimi ürpertiyor saçların
Her dokunuşunda dalgalara
Gözlerimi tekrar kapatıyorum
Gözlerini görmeyeyim diye

Yalnızlığın titremelerindeyim bütün gece
Uzanıp tutmak varken ellerini
"Gel! "diyemiyorsun

Sıcaklık olup ruhuma akmak
İyice yanına sokulmak istesem de
Uzatıp yüreğini avuç avuç
Ne çare
-"Al! " diyemiyorsun

İçim üşüyor
Yalnızlığın titremelerindeyim
Karartılar soğuk bir battaniye
Sırtımda kambur
Uyku dersin
Yolları horlamalarla kapanmış isyankâr

Hani desem ki gülümsüyorum
Yalandır inanma
Her hücreme yapışmış hüznün
Dışarıda sessiz ve karanlık bir gece
Beni neden kahrediyor şu iki hece
" Yoksun! "

Sor cesaretin varsa anlatayım
Soramıyorsun bak
"Anlat! " diyebilseydin şayet
Şöyle başlardım şiire, üşüyorum
Şimdi yatağında benimle birlikte yatan
Bir yalnız gölgem var
Yüreği çarpmaz
Utanır yalnızlıktan
Hiç mi hiç konuşmaz
"Üşüyorum! " diye bitirirdim
Belki de bitiremez
Biterdim.

Turgut Uzdu

Turgut Uzdu

.Yarında Yaşamak

Yarında Yaşamak

Ben gülümsemeyi severim gülümsettiğim kadar
Ömürden her eksilen güne tebessüm yazmalı insan derim ya
Dediğim gibi de yaparım inan
Gülümserim gülümsetirken

Ve beklerim gönlümün en uzak kıyılarında
Sessizliğin sesiyle dolaşırım
Hayallerim ruhumu okşar hatıra yaptığım, yapamadığım
Şarkılarım sensizdir suskunluğuma saklı
Sevmeğe yüreğim sevilme kadar muhtaç
Lakin aşk, aşk bana yasaklı

Dudakların büyüğü başkadır tebessümlerde
Yüreğimde parşömenlerden bir yığın olsun isterim
Her birine sevgilinin minicik kahkahalarını yazmak
Her yokluğunda tekrar tekrar okumak
Dudaklarından bulaştırmak tebessümlerini dudaklarıma
Ve uzatıp parmaklarımı
Karıştırmayı çok istediğim saçlara dokunmak

Aslında hasreti de gülümseyerek karşılarım
Umutlarımla süslerim
Hayallerimi yarınlarda bir güne koyar beklerim
Hani sevgiliye kavuşmak en mutlu andır ya
Ben o an için bazen koşar, bazen emeklerim
İnanmazsın ama
Yaşamasam da, o yarınlarda yaşarım

Ben gülümsemeyi severim gülümsettiğim kadar
Ömürden her eksilen güne tebessüm yazmalı insan derim ya
Dediğim gibi de yaparım inan
Gülümserim gülümsetirken

Turgut Uzdu

.Yaşamak

Bir gül dalında
Gülle birlikte yaşamak
Masmavi gökyüzüne bakıp
En güzel güfteleri nağmelere katmak
Ve gün boyu şakımak

Bir güvercin kanadında uçmak mutluluklara
Enginleri aşmak süzülerek zaman zaman
Bir gölgeye beden giydirmek
Saçlarından koklamak
O saniyedir mutlu olduğun en güzel an

Sadece bugünde gezinmek dudaklarda gülümseme
Dünden uzak, yarından uzak
Özlemleri avucunda toplamak usulca
Sarılmak bir anne sıcaklığıyla
Göğsünde uyumak

Baharı her saniyeye yerleştirmek bin bir itina ile
Okumak bütün duaları
Horoz seslerinden uzak
Sığdırmak bir ömrü bir güne
Unutmak bütün bedduaları

Bazen el uzatmak başka bir ele
Sırtını sıvazlamak en içten dileklerle
Yaşamak bu dur bence
Koşmak çılğınca
Uçmak çiçek çiçek kelebeklerle

Gezinmek lekesiz sayfaların satır aralarında
Tatlı dalgaların sırtına binmek
Ufukları yakın etmek dört bir yandan
Yaşamak demek bence
Karşılıksız, her şeyi sevmek

Hadi açın yüreğinizi sevgiye
Bir kedi yavrusunu, bir köpeği
Huysuz bir yaşlıyı sevin
Bir muhtaca yardım edin bugün
Ve her canlıya mutluluk dileyin
Hadi!

Turgut Uzdu

.Yaşamak Olsun

Boş ol diyeceğim yüreğime
Dilim varmıyor
Unut diyeceğim
Unutamaz biliyorum

Boş ol diyeceğim yüreğime
Kıyamıyorum
Her gün yaşamak çok güzel hatıraları
Doyamıyorum

Boş ol diyeceğim yüreğime
Al başını git uzaklara
Kaç hatıralarından
Bulutlara çizilmiş bir kez yüzü
Silemiyorum

Boş ol diyeceğim yüreğime
Bir uçurum bul at kendini
Zincirlenmiş bir başkasına
Diyemiyorum

Boş ol diyeceğim yüreğime
Nasılsa söz dinlemez biliyorum
Vazgeçtim boşluklardan
Bahar serpiştir diyeceğim
Unut sevda çarpıntısını
Yasakları yasakla
Bir türkü tuttur sessizce ey yüreğim
Adı yaşamak olsun
Yaşamak olsun

Turgut Uzdu

.Yaşamak Zamanı

Ne güneş doğmaktan vazgeçiyor
Ne gece gece olmaktan
Kuyruk kuyruğa saniyeler
Her nefes veriş
Nefes alış gibi geçmişten bir an

Bir yüreğe dokunma
Bir yüreği okşama zamanı
Bal rengi gözleri seyretmeli kirpiklerin ardından
Vinci tablosundan kalma tebessümü tadıp
Bakışları yudumlama zamanı

Şiir yazma zamanı artık
Hayali bir sevdaliya methiyeler dizmeli
Aşkı yaşamalı son kez
Saç koklamalı uzun uzun
Canım demeli, bir tanem demeli

Güvercin şefkatiyle sohbet etmeli geceler boyu
Eller son kez mutluluğu tutmalı
Geceler bir başka uzamalı sabaha
Aşkı düşünmemek eskisi gibi
Artık aşkı yaşamak zamanı

Yırtılıyor ömür denen parça
Ne ölmeye fırsat oluyor ne yaşamaya ne aşka
Denizde bir dalga zaman
Ha vurdu kıyıya ha vuracak
Kurtuluş yok
Güneş bir gün doğmaktan bıkacak

Turgut Uzdu

.Yeni Gün

Duvarlara hapsedilen taşlarda müebbet hüküm
Tek kişilik sırlar korkunç
İki kahraman lazım sırra, saklamak için
Biri sen biri ben
Gözlerde de ilk sevinç

Griye boyanmış seslenişlerden kurtulmak
Bin bir itinayla toplayıp gecelerden
Baktığı her yöne biraz çocuk neşesi koymak
Her doğan günün adını yeni başlangıç yazıp
Hayal ettiği bir dizde her gece uyumak

Bütün Lilith düşünceleri kovmak hayatından
Hep Havva'yı düşlemek sevecen, şefkatli
Hürriyetini vermek aşka, sevdaya
Ve zamansızlıkta yaşamak
Ne dakikalı, ne saatli

Ben yaşadım'ı indirmek örümcek ağı raflardan
İyi ki'ye zincirlemek en kalınlarını bulup
Güzele âşık bir gözlükle bakmak, rengini önemsemeden
Bugünü görüp bu günü yaşamak devamlı
Unutmayı bile her defasında unutup

Ya Endymion olmalı gülümseyen yürek
Ya Selene
Işığını yakalamalı sevginin, ışık olmalı insan
Bir tutam mehtabı ısıtıp yüreğinde
Taranmış düşünceleriyle uzatmalı her ele

Mantiği almış yürek sesi derler
Varsın alsın
Her şeyi sözde bu hayatta
Bırakın yüreğinizi, prangalara vurmayın
Her yeni güne yüreğiniz bırakın yeniden uyansın

Turgut Uzdu

.Yeni Şafaklar

Dalgalar yorgun ısrarından vazgeçmez
Sonunda bulur başını vuracak kıyıyı
Bazen sahil olur
Bazen yalçın kayalar
Hiç bilmez uykuyu

Sokaklarda bir çocuk, sokaklar gibi
Dudaklarında " Gülmedim doya doya" türküsü
Eskimiş bakışlarında yamalar
Direk altlarında ısrar
Anlamsız bir arayış öyküsü

Yaprak dökümüne isyan yangınlarıdır
Eski bir pabuç ve uzakta bir dam
Asık suratlarda gizli bir tebessüme saklanmış yarım bir an
Hep bir damlaya muhtaçken yürek
İnsanın kendisidir kendi gönlünü sulayan

Ve aşk pusula dışında kuyularda gezinir
Pişmanlık gözlerdedir yanında hayal kırıklığı
Yarına gizlenmiş pişmanlıklar bayrak açar
Dün umutsuz
Dün boynu bükük, dün naçar

Ey beynime hükmeden gönlüm
Birazcık da elimden tutsan kıymet bilsen diyorum
Gün akşam oldu her iki tarafta heyhat
Şafak başka doğar
Yeni günde hep yeniler bulunur biliyorum

Turgut Uzdu

.Yüreğime Sor

Alevdir hasretin, ateştir inan
Nasıl yandığımı yüreğime sor
Tek esaretin gecemi saran
Nasıl yandığımı yüreğime sor

Varlığın yokluğun eşit nedense
Bazen hatırlayıp selam versen de
Reklamlar sonrası gülümsesen de
Nasıl yandığımı yüreğime sor

Değer meselesi, anladım, yazık
Ne olurdu sen de görseydin azcık
Gerçekten sevenler buna mı layık
Nasıl yandığımı yüreğime sor

Sor kendine bir kez maksadın nedir
Seilmekten başka ruhsatın nedir
Sönme bilmeyene fırsatın nedir
Nasıl yandığımı yüreğime sor

Seni çok seveni ağlatmak neden
Her gece karayı bağlatmak neden
Yokluk zaten yara dağlatmak neden
Nasıl yandığımı yüreğime sor

Neden ben olurum ihmal edilen
Böyle midir bana reva görülen
Suçum nedir bilsem isnat edilen
Nasıl yandığımı yüreğime sor

Mutluluğun aksın derim ya yüzünden
Işık eksilmesin güzel gözünden
Hak ettim demek ki sevgim yüzünden
Nasıl yandığımı yüreğime sor

Kaç defa söyledim acı çektiğim
Sabırla umuda umut ektiğim
Bu mudur karşılık diye söktüğüm
Nasıl yandığımı yüreğime sor

Garibim boynumu büker dururum
Kalktıkça yıkılan hep ben olurum
Kaderim böyleymiş böyle ölürüm
Nasıl yandığımı yüreğime sor

Turgut Uzdu

23 Nisan

Bugün yirmi üç nisan
Bütün çocukların bayramı
Onlar gibi olmak isterdim
Onlar gibi yaşamak
Bütün zamanları

Ne gurbet ızdırabı
Ne ayrılık derdi
Çocukça bir dünyada
Bir çocuk kalsaydım
Her zaman neşeli

Ne çare gelmeyecek o günler
Çocukluk bitti, büyüdük
Kalbimizde heyecan, elimizde titreme
Sınıfta ders anlatırken
Hem güldük, hem güldürdük

Yaşıyorum demek kâfi değil
Yaşamak lazım zamanları
Olduğun gibi olmak lazım anladım
Bütün bayramları

Ne kadar büyürsek büyüyelim
İçimizde bir çocukluk hep kalır
Her insan ömründe bir çok defa
Izdıraptan da neşeden de
Nasibini alır.

Bugün yirmi üç nisan
Bütün çocukların bayramı
Onlar gibi olmak isterdim
Onlar gibi yaşamak, tekrar
Bütün hatıraları...

18/01/2007

Turgut Uzdu

Acelem Var

Bir el uzatımı mesafeye koyamadım yüreğimi
Acelem var
İnce kumlarda ayak izleri bırakamadım
Sildi saçlarına benzeyen dalgalar
Bir gölge bulamadım içimi serinleten
Karanlık sığınakların tozlu kokusu seslenir oldu
Yakmak için acelem var
Yanmak için acelem var.

Her ışığı dolunay sandım pervaneler gibi
Şekilsiz hecelere mahkûm oldum
Gökyüzünün toprağa kavuştuğu yeri aradım
Bulamadım, bulamadım acelem var
Akşam rüzgârları ılık ılık saçlarını tarasaydı
Yüzünde gezinseydi tül den parmaklar
Görmek için acelem var
Görünmek için acelem var.

Çaresizliğimle geldim kapına
Aç artık aç, aç, acelem var
En kalın perdelerin ardına gizlenmişsin
Bir aralık bulup uzat elini
Çekip çıkar beynimdeki tozlu yollardan
Isıtmak için acelem var
Isınmak için acelem var.

Saniyelerin kuyruğuna bağlı meçhuller
Bir büyüyüp bir küçülen kararsız saatler
Dörtnala giden geceler, gündüzler
Sen hâlâ bekliyorsun, bekleniyorsun
Aldanma "Zaman çok! " dese de çocuklar
Sen de ben gibisin
Gel artık, gel
Acelem var
Acelen var.

Turgut Uzdu

Acımamıştı Canım

Acımamıştı Canım

Deniz dibinde salınan otlar misali
Rüzgârlara yabancıydım
Yağmuru bilmezdim,
Varsa yoksa dalgalar derdim, okşasın beni
Ilık bir sessizlik kol gezsün
Bütün haşmetiyle ıssızlık sarsın bedenimi...

Yıldırımları tanımaz
Gök gürültülerini duymazdım
Benim dünyamda her renk vardı siyah hariç
Grileşmezdi hiç biri hiçbir zaman güzellikler
Olduğu yerde kalırdı hep
Dostluk vardı, sevgi vardı, küçücük okşayışlar mutluluk taşırdı.

Yangınları bilmezdim,
Benim dünyamda acı yoktu alevlerin yaktığı
Acımamıştı hiç canım
Acıtmazdım
Kınle tanışmamış, nefretle yıkanmamıştı ruhum
Öyle çılgın hayallerim de yoktu şahikaları sayıklayan
Umutlarım bir adım ötem kadardı
Tatsız bir nefes almak deseler bile
İnanki bana yeterdi.

Neşe yayardım
En güzel tonlar çevremde büyürdü
Işıklar bile, ışıklar bile her akşam
Gülümseyerek ölürdü...

Bak halime şimdi, sevin
Ardına düştüm yüzündeki maskenin
Bu hangi amansız yarışın u dönüşüydü
Tam en uygun yere asılacakken
Yere düşüşüydü
İnanmanın parçalanılışıydı sana
Kırılışıydı nadide aynaların.

Ah! Gerçeğin sırtışı...Ah!
Nasıl da saklanmış kapı gıcırıtlarının arasına
Loşlukları mekân seçmiş
Beni geçmiş, seni geçmiş
İnandığım masumiyetini geçmiş...

Şimdi amansız yağmurlarla tanıştım,
Gözlerimi mesken tuttu damlalar
Gittiğin gündü mevsim değişti
Fırtınalar esti, kasırgalar yerlere vurdu bir şeyleri...

Hiç kurumamıştı biliyor musun?
İçim kurudu

Kurudu
En sonunda dışıma vurdu sensizlik
Ben kurudum.

Griden siyaha gidişi seyrettim
Sahte elmasların yerlere damladığını gördüm eriyip eriyip
Ama inan
Senden değil bir tanem,
Hep kendimden,
Hep kendimden nefret ettim.

Sanmıyorum ama
Dilerim ilk halim gibi olur,
Güzel denizlerde salınırsın
Söker atarsın içindeki kini
Yüreğini hep güzellikler sarar
Farkına varırsan harflerin uzadığı uçurumların
Sen de korkarsın
İçi boş midyemsi duyguların çelik çenelerinden
Hep uzak kalırsın
Samimiyeti dolarsın sevgilerine
Onlarla yatar
Onlarla kalkarsın.
26/01/2008

Turgut Uzdu

Acımasız Düşünceler

Her esinti savurur düşünceleri
Sağanaklar gözyaşlarıdır dar sokakların
Sonbahar uğrar ya geçerken, hüznüldür hep
Kaderine mağlup bir sarartı son sahibidir yaprakların.

Gecelere yasaktır uyku kapılarda kilitler üst üste
Rüyaları gözler açık yaşar beyin denen muamma
Bekleyişler giyinir en sonunda hasrete inat
Vuslat kabına sığmaz boynu bükük yalnızlıkta.

Gerçek kendi hayatının keyfindeyken, yalandan uzak
Düşler gerçeğe bazen köle olur bazen efendi
Boşa uzanır ve beyazları tutar sıcacık, eller
Tül kımıldar pencerede, bir hayal girer içeri.

Esnemeler arasından dökülür sensizlik
Keşkeler kışner ateşli bir tay olur
Uyku mudur ayrılık mı bilinmez gözde yaş olan
Hasret fırlatmaya hazır bir yay olur.

Karar kesindir, hüküm verilmiştir
Oyun içinde oyunlar son bulur mecburen
Aşkı anlamak kadar yaşamak ve yaşatmak da zordur
Gün doğunca görünürse gerçekler su üstünde,
Yakamozlar göz alamaz, gülüşlerde sahte haykırışlar
Düşünceler üşür, diken olur kuş tüyü olsa da yastıklar.

Ve zamanı gelir, kalplere iner balyoz sesler
El bebek gül bebek büyütülen görünür, bir garip hicrandır adı
Hasrettir, pişmanlıktır, gözyaşdır
Düşünceler hep mutlu düşünceleri acıtır.

Filizler beklemededir yeni tomurcukları
Kalan mı kaybetmiştir, giden mi bilinmez
Bir yola girilmiştir tek kişilik
İstense de artık geri dönülmez, dönülemez.

Şiirin Kayıt Tarihi 07.02.2008 02:36:00

Turgut Uzdu

Adam

Boynu bükük
Solmaya az kalmış bir çiçek
Son damlalarında gözyaşları
Adımlar sonu saymakta:
Bir adam

Bir köşede oturmuş gölgesiyle
Yalnızlığına ağlamakta...
Geceler karanlık, kimsesiz geceler

Şimşekler gözyaşı dolu
Çaresiz pişmanlıklar avuçlarında sınıksız
Bakışlar gelecek birini aramakta
Adam ki adam gibi
Bir köşede oturmuş
Yalnızlığına ağlamakta..

Korku dağları aşmış!
Ya gelmeden gitmek
Ya da gelir gelmez gitmek...
Mutluluk doyusuya sarılıp saçlarını okşamakta
Adam, ah! Adam
Bir köşede oturmuş
Yalnızlığına ağlamakta.

Kader bu pişmanlıklar
Çaresizlikler değiştiremez yazgıyı
Gelenler gidecek de
Gidenler gelemeyiz olmakta...
Adam, gönlü yalnız
Bir köşede oturmuş
Yalnızlığına ağlamakta.

Bir ayak sesi duyulur birden
Kömür gibi gözleri siyah
Güller açmış dudaklarında başka bir yalnız
Sevgiyi uzatmakta...
Adam, boğulmakta hıçkırıktan
Bir köşede oturmuş
Hâlâ yalnızlığına ağlamakta.

Turgut Uzdu

Adı Yok

ADI YOK

Adı yok gün aşırı günü sevmenin
Boş hayallerin adı yok
Istirapları toplayıp sofralara
Çekilen hasretin adı yok
Dökülen yaşın adı yok

Avuçlara avuç için avuç açmanın adı yok
Masallarda yaşamanın adı yok
Ne saç kokusuna yanık burnun
Ne yıldızları arayan gözün adı var
Kavuşulsa ne olur
Hiçbir rüyanın adı yok

Ne şehirlerin adı var ne haritanın
Kutupsuz bir dünyaya sığınmanın adı yok
Deniz fenerlerine bile yasak bu dünya
Pusulatsız yön arayıp
Kaybolmanın adı yok

Ne sevmenin adı var karşılıksızsa ne sevilmenin
Anlamsız bir hayatın adı yok
Hıçkırıklar ister içe aksın yalnızlıktan ister dışa
Gönül kurtulmadıktan sonra
Arşa yükselen feryadın adı yok

Ne aşkı yazmayan dudakların adı var
Ne duymayan kulakların
Seviyorum demezse bir beyaz gülün yüreği
Şiirin adı yok
Şairin adı yok

Turgut Uzdu

Adım Atmak

Adım atmak zor
Bazen demir prangalar vurulur gönüllere
Halsiz düşer her hamlenin ardından adımlar
Ağırlaşır ruhum,
Taşıyamaz beni kaldırımlar...

Baharlara vurgundur gözlerim
Son defa yapraklar savrulsun isterim
Son defa mutlu yağmurlar yağsın
Gardiyanlar acımasız kamçılar taşır
Gelmek isteyen her bulut
Uzaklaşır, uzaklaşır, uzaklaşır...

Her gece şafağı doğurur gözlerim
Karanfiller damla döker
Bin bir emekle ördüğüm saadet duvarların
Felek acımasız
Akşama kadar her taşını yeniden söker...

Adım atmak isteyip de adımsızlığa esir olmak
Ya da dalına konup sessiz sedasız
Koklayamamak
Avuçlar yangınlar taşırken
Ne kadar zor bilemezsin
Bir damla su olamamak...

Turgut Uzdu

Adın Dillenir

Duyunca adını hüznü yaşarım
Ses olur bülbülde adın dillenir
Şarkıda türküde seni duyarım
Renk olur güllerde adın dillenir.

Masallar her gece seni anlatır
Gözüne bakmamak yaram kanatır
Şu çektiklerimden felek utanır
Bütün damlalarda adın dillenir.

Kime anlatayım tanır geceler
Anlatmakla seni bitmez heceler
Neden sana benzer bütün çiçekler
Beli incelerde adın dillenir.

Bir gelsen ne olur, benimle kalsan
Yalnız yüreğimi eline alsan
Bir hayal değil de gerçekten varsan
Bütün şiirlerde adın dillenir.

01/07/2008

Turgut Uzdu

Adsız Duygular

Adsız Duygular

Karasını kov gecenin yüreğine oturmasın
Bükme dudaklarını ağlarmış gibi, gülümse
Rüyalarını yaşanmamış uykularına bırak
Uzaklaştır kafanı duvarlardan
İsim knmamış duygular olsun varsın
Sanki gerçek bir aşk yaşarmış gibi gülümse

Bir hayal kur ellerini yüzüne koyup
En güzel anıları düşün
Dolu tarafı avuçlarında olsun bardağın
Onu gr sadece
İsim arama burukluklara
Sakin gülümsemeyi unutmasın dudağın

Bu yeni bir kavram olsun beyninde
Tek kişilik sevgi de, karşılık bekleme
Sevmek de mutlu eder insanı bir yanı noksan da olsa
Sıkılma, boğma yüreğini gece boyu
Her gün aynı renkte şafak doğsa da, gülümse

Hazırlıklı ol mhrlemeye her an dudaklarını
Sevincini mezar başında diri tut
Meltem eserse sevin, hışırdasın serviler
Afaki sözler çığlıklar atsın isterse başında
şimşekler diriltemez lmemişi
Unutma, aşk hiç kalkmamış ki, hep musalla taşında

l doğup lmeyen bir gl yaprağı
Dikenleri arşa kadar sivri
Hayali, serabı çuvallar dolusu
Adı yok duyguların
Dudaklar mhrlensin bir kaç kalem
Adsız türküleri dinle kulak dolusu

Turgut Uzdu

Ağla Gözlerim

Ağla gözlerim
Bir tutam saa
Bir bakışa aldanmıştın
Sıra senin durma
Sen de acımamış
Ağlatmıştın.
Ağla gözlerim
Ne umutlar sndrmştn
Prangalara vurup
Hem bir sevdayı
Hem geleceğildrmştn.
Ağla gözlerim
Feryatlar fayda etmez
Pişmanlıklar doğurur mu güneşi
Giden dn olur
Elbet geri gelmez.
Ağla gözlerim
İster nehir, istersen deniz ol
şimşek ol, fırtına ol istersen
Baharlar yasak artık sana
Ağla gözlerim
Bulup da kaybedenleri yaşa
mitlerini kr kuyulara at
Bir daha gelmez böyle güzel bir sevda
nnde durduğun şu akılsız başa
Ağla gözlerim
Hiç değilse ağlattıklarına
Ağla.

01/03/2007

Turgut Uzdu

Ağladım

Bırakıp gitmiştin diye bir tanem
Oturdum ağladım sabaha kadar
Ben gibi sevmiştin diye bir tanem
Oturdum ağladım sabaha kadar.

Gittin ya o gece gözünde yaşla
Gülünü anarak çıldıran kuşla
Bağrıma bastığım kapkara taşla
Oturdum ağladım sabaha kadar.

Ayak seslerini bekleyip durdum
Gece sürünmüştüm, gündüz koşturdum
İnan üşenmedim kendime sordum
Oturdum ağladım sabaha kadar.

Yolunu gözledim gelmek var diye
Her gece gölgene koştum yar diye
Belki bir gün sesimi duyar diye
Oturdum ağladım sabaha kadar.

Yıllar nasıl geçti seni beklerken
Bülbüldüm kapıda her sabah erken
Ben dışında herkese gülümserken
Oturdum ağladım sabaha kadar.

Garip kabre girmiş gibi soruldum
Ağladım üzüldüm artık yoruldum
Andığım zamanlar tekrar vuruldum
Oturdum ağladım sabaha kadar.

Turgut Uzdu

Ağlamayı Bilmeyen Gözler

Ağlamayı bilmeyen gözlerin
Sevdaları taşıdı ruhuma
En uzak yıldızların ışıkları parlamıştı gözlerimde
Öyle büyüdü öyle yükseldi ki aşkımız
Kalpler olurdu tepelerinde bulutlardan
Kahkahalarımız dinmezdi
Çok mutluyduk ama
Hiç yaşarmamıştı gözlerin mutluluktan.

Hep el ele, göz göze dolaşırdık
Bazen yeni açmış bir gonca
Bazen sarmaş dolaş sarmaşıktık
Tüm güzel şarkılardaki gibi salınırdık aşktan
En berrak denizler çınlardı neşemizden
Çok mesuttuk ama
Hiç yaşarmamıştı gözlerin mutluluktan.

Yüreğinin sesleri kaybolmuştu yüreğimin seslerinde
Gülümsemelerin samimiyeti kelepçelememişti
Bir şeyler noksandı bütün terazilerde
Hep kendimi sorgular olmuştum en sert savcılardan
Hep beraat ederdim bir bilinmez sebeple
Mutluluktan ağlayan gözlerim gözlerine aşıkken bile
Senin gözlerin hiç yaşarmamıştı mutluluktan.

Papatyalar hep seviyor diyordu
Nasıl inanmıştım bilsen
Oysa papatyalar hiç sevmiyor demezmiş
Gözyaşıyla tanışmamış gözler aşkı
Ağlamayı bilmeyen gözler
Sevmeyi bilmezmiş.

şimdi gittin ne ardında gözyaşı bıraktın
Ne de ağlayan bir hatıra
Hayatımda bir içimlik nefestin
Ama her nefes çekilmezmiş
Sayende ğrendim
Ağlamayı bilmeyen gözler
Sevemez,
Sevilmezmiş.

18/01/2007

Turgut Uzdu

Ağlamayı Yasakladım Gözlerine

Yasakladım gözlerine ağlamayı
Ben Şiirlerimi sevdamla yazdım kanla değil
Hep vuslattı hayalim
Vuslatla bitecekti hani
Hüsrarla değil.

Yasakladım gözlerine ağlamayı
Ben Şiirlerimi yüreğimle yazdım yaldızla değil
İnandım sevdama
Heyecanlarımı koyup avuçlarıma
Ruhumla yazdım, yalancı bir hazla değil.

Yasakladım gözlerine ağlamayı
Ben Şiirlerimi gözyaşımla yazdım, bulutla değil
Kızgınlığım ayrılırken ayrılığın arasında
Gideyim mi gitmeyeyim mi diyen sözlerine
Haykırışlarla yazdım, fısıltıyla değil.

Yasakladım gözlerine ağlamayı
Ben Şiirlerimi çarpıntılarımda yazdım, zamanla değil
Özlemim çığ olup ruhumu ezse bile
Kızgınlığım dönmeyişine
Bekleyişlerimle yazdım, sensiz bırakmanla değil.

Gözlerine ağlamayı yasakladım
Ağlamak benim hakkımdır, senin değil
Bilirsin
Bütün suç gidenindir
Dayanamayıp hasretle gelenin değil.

Yasakladım gözlerine ağlamayı
Ben Şiirlerimi sevdamla yazdım kanla değil
Hep vuslattı hayalim
Vuslatla bitecekti hani, söylemiştin ya
Hüsrarla değil.

25.03.2007 01:07:00

Turgut Uzdu

Ah İstanbul

İstanbul

Ah İstanbul
Ne çare uzaktasın
Boğaz uzakta
Geçen mavnalar, tekneler, kayıkçılar uzakta
Kılavuz kaptanların selamları saklı
Sen uzaktasın işte
Ben sana yasaklı.
Kim bilir nasıl özlemiştir kaldırımlar
Ayak seslerimden uzak, mahmur
Ne tüpçünün arabası geçiyor
Ne "Fasuliye! " diye kısık sesle bağırان satıcılar
Sütçüler ellerinde zil çalardı
Akşamki yağmurdan kalan gölcükleri
Küçük, sevimli köpekler yalardı.
Fide halini hatırlarım ormanların
Şimdi dumanlarında feryatlar yükselir
Ah! İstanbul, ah!
Belki bu eller sana dokunmak için
Kırar zincirleri, oraya gelir.
Kırmızı, sarı, yeşil
Trafik lambaları vardı
Sebebini çözemediğim şu kırmızı var ya
Durur durur suratını asardı.
Bu kadar araba da yoktu
Heyecanına mağlup bakışlar binemezdi
Nerede otobüsler, metrobüsler
Şimdi bütün gölgelerde
Albenilerini takmış sıcacık öpüşler.
Çığlık çığlığa
Martılara ağlamayı öğreten İstanbul
Deniz üstünde denize hasret
Hatırladım yine sen oradasın
Her gün sonu olduğu gibi
Bak güneşle birlikte yine çöküyor kasvet.

Turgut Uzdu

Ah! Bu Hasret Şiirleri

Dinlerken burkudur göğsüm, yüreğim sıkılır
Dünler dikilir karşıma hırçın
Uzun bir yolda ağlayan gölgeler
Gerçeği vurduğumuz birkaç söz ah!
Bir türlü yırtamadığım takvimdeki yarınlar
Neden hep, neden yalnız beni bekler

Ne çiçekler çiçek kokuyor baharlarda
Ne kar ellerimden soğuk
Güneş yakmıyor tenimi içimin ateşinden korkup
Bir sahnedeyim, maske gülümsüyor
Ben içinde ağlıyorum oturup oturup

Kim yazdı beni buraya seni oraya
Yolları ayıran kim
Oysa ne resimler çizmişti şu zavallı beynim
Ne rüyalar yazmıştı
Nasıl titremişti heyecandan bedenim

Ah bu hasret şiirleri, ah!
Alıp götürür uzaklara her sesi de
Bir türlü uzakları yakın etmez
Meltemler ters yöne kurmuş rotayı
Taşkınlar yere doğru
Şairler neden düşer ki aşka
Dinlemek bir zulüm, okumak başka

İlla ayrılık mı gerek şiir için be şair
Vuslatı da anlatsan
Desen ki bembeyaz bir gün
Ayuçlar sımsıcak
Gözlerde ismi konmamış bir sevda yahut aşk
Bin baharın kokusu sinmiş saçlarda
Birbirine sarılmış iki yüreğin sesi haykırıyor desen
Ne olur bu defalık gerçekten gülümsesen...

Gülmeyi unutmuşsun anladık
Bizim suçumuz ne seninle yandık
Bari bir gülücük uzatıp gizleyerek gözlerini
Okuyanı gülümsetsen artık be şair
Okuyanı gülümsetebilsen...

Turgut Uzdu

Aklıma Gelince

İçim bir hoş oldu, kalbim heyecanlandı
Pencerelerden bir sevda arandı
Kuşlar haber getirdi, soyundu, yıkandı
Aklıma gelir gelmez hayalin
Saçlarını serdi gönlüme, tarandı.

Hasretler bürüdü gökyüzünü
Elim elini tutmak için çılgına döndü
Şarkılar söylemedi seni, esirgedi sözünü
Aklıma gelir gelmez hayalin
Saçlarını serdi gönlüme, tarandı.

Yapraklarını çıkardı ağaçlar, yeniden dallandı
Hani, her mevsim ışıl ışıl gözlerin vardı
Bazen mahçup, bazen şuh bakardı
Aklıma gelir gelmez hayalin
Saçlarını serdi gönlüme, tarandı.

Aydınlanırdı geceler, susardı sesler
Bir dikişte nefesler bin ah çekerdi
Yokluğundaki gerçekler gerçeği kesti
Aklıma gelir gelmez hayalin
Saçlarını serdi gönlüme, tarandı.

07/02/2007

Turgut Uzdu

Aklıma Gelirsen

Aklıma gelirsen,
Gözlerini düşünürüm önce;
Eski baharları tekrar yaşarım
Gelinciklerle süslenmiş,
Çimenlerin yeşili görününce.

Gözlerine dalar giderim ya,
Yanakların gül pembelere bürünür,
Mahcup goncalarla şakalaşırım,
Serinleyeyim diye ayrılık sıcağında
Kar beyazı dişlerin görünür.

Aklıma gelirsen,
Saçların lüleleşir güneşlerce,
Rüzgârla sarmaş dolaş dans eder,
Her birine sevdiğimi demek gelir içimden
Binlerce, yüz binlerce.

Boyun, endamın şekillenir,
Gönlümü, kıvrımlarına alıp öyle yürürsün,
Her adımında yürek sesime mutluluğum çöreklenir
Yüce dağlar gibi bakar,
Naz yapmayı ne de güzel bilirsin.

Aklıma gelirsen,
Sararmış yaprakları düşünürüm,
Teker teker dalından düşer,
Gözlerin gibi kalması gereken sevdamız da
Sarardı, soldu, dalından düştü, bilirim.

Bütün yollar mezar taşı olur,
İki ucunda dikilir,
En ortasında cılızlaşır ışık
Umutsuz bir gül fidanı
Belki, belki gelir der.

Şiirin Kayıt Tarihi 16.05.2007 21:02:00

Turgut Uzdu

Aklıma Gelirsin

Masmavi bir gökyüzü
Tenimde tatlı bir rüzgâr esince
Sen gelirsin aklıma
Dokunuşların gelir
İnce ince.
Yemyeşil bir ova
Renkleri giymiş çiçek görünce
Sen gelirsin aklıma
Dudakların gelir
İnce ince.
Berrak bir deniz
Dalgalar bir gelip bir gidince
Sen gelirsin aklıma
Ayakların gelir
İnce ince.
Uykudan uyanmış bir sabah
Güneş sevinçle gülümseyince
Sen gelirsin aklıma,
Gülüşün gelir
İnce ince.
Yağmurlu, karanlık kalın bir tülden
Gece gönlüme serilince
Sen gelirsin aklıma
Gidişin gelir
İnce ince.

Turgut Uzdu

Akşam Oluyor Yine

Yine akşam oluyor
Bilmem niye sustu bülbüller
Hani hep duracaktın
Hep glecektin
Sevdamızı dinleyecekti bütün güller...

Hep sen olacaktın
En güzel türkülerin sesi
Hani yemin ediyordun
Akım senin için
Hem ilk hem son nefesti.

Yine akşam oluyor
Hatıralar dizilecek tespihlere
Hayalinle bir söyleşi dillenecek
Sonra iki damla ya düşecek
Sensiz yen ellere.

Yine akşam oluyor
Saracak her yanımı gecenin zulmü
Dudaklarında acı bir tebessüm
Akşam görüşmek üzere diyerek
afakla balayacak gecenin lm.

Turgut Uzdu

Akşamlarım

Benim akşamlarım başkadır
Toplar sessizce gözyaşlarımı
Nedense hep hüznü saklar gündüzümden
Serince akşam birer birer önüme
Düşen bin parça olur yüzümden.

Akşamla ruhum barışmadı bir türlü
Oysa etrafta şen kahkahalar
Havai fişekler, mutlu düğünleri aydınlatır
Akşamlarım bir köşede boynu bükük
Yine bana kalır.

Ararım küçük bir ışık bir köşeden
Bulduğum an hepsi birden kararır
Sabahı çaresizliğimle el ele beklerim
Nedense hep yaş içinde yüzer
Mutluluğa hasret gözbebeklerim.

Böyle değildi beklediğim hayat
Böyle olmamalıydı
Ne güzeldi dünlerden baktığımda bu günler
Niye şimdiler değil de
Güzel olanmış dünler.

Nedir beni böyle söyleten
Dağlar mı çörelendi, sisler mi indi
Bilmiyorum yüreğimi sıkan mı var
Bir türlü neşeyle tanışamadı
Nedense hep hüznün yüzünü gösterir akşamlar.

Turgut Uzdu

Aldanma

Aldanma dudaklarımdaki gülümsemeye
Gözlerim onlara inat ağlayabilir
Aldanma gözlerimdeki ışıklara
Ruhum en siyah karanlıkları
Yüreğime bağlayabilir.
Aldanma şen şakrak koşuşuma
Beklentilerim bitebilir azar azar
Yurdun en ücra köşesinde bir yerde
Bulunca kendini gömebilir duygularım
Sessiz, sakın bulunca bir mezar.
Aldanma sakın sevmiyorum dememe
Sensiz hayatın her anı üstüme çökmez mi
Saçlarınla bağlayıp gönlüne
Gözlerinle kurşun sıkarsın da
Bakışın öldürmez mi.
Aldanma harflerin pembeliğine
Mana üzerlerine serdiğim zarif bir tüldür
Şiir dersen eğer
Adını verdiğim caddelerde
Sokaklarına sensizliği serdiğim adsız bir ildir.
Aldanma yanık ezgilere
Gittiğinde durdu renklerin raksı
Sadece sana gülümserdi kalp ağrılarım
Gece gündüz besleyip büyüttüğüm çiçek soldu
Bir ben kaldım yalnız, bir de içi boş bir saksı.
Aldanma ardından seslenmelerime,
Dönüşü yok gidişlere takılıp kaldın
Meçhul mimarlara çizdirmiştim hayallerimi
Neredeyse, neredeyse dumanlar tütecekti sımsıcak
Ayrılık yaşama azmimi, sen giderken ruhumu aldın.
Aldanma seslenişlerime içten içe
Onları sadece ben duyabilirim
Bütün direkleri hasarlı bir binanın içinde
Boynu mahzun, gözleri açık kapalı fark etmeden
Silinmiş hayalleri çizerken sadece ben uyuyabilirim.

Turgut Uzdu

Aldanma Sakın

Aldanma sakın,
Sanma gözyaşlarım hep akacak,
Çağlayanlar misali akmalarına bakma,
Yokluğunla dost görüldüğüne de inanma
Bir gün muhakkak kuruyacak.

Gitmeden önce nasılsam,
Bıraktığın yerde, bıraktığın gibiyim,
İnanmıyorsan gel bak
Tereddütlerinin altında
Ezilmiş biriyim.

Aldanma sakın çağırın türkülere,
Kıyamete kadar gel demeyecek
Nazın bu kadarı inan yeter,
Belki bu son seslenişim sana
Belki de bu sevda bugün yarın bitecek.

Hâlâ seviyorum varlığını,
Yokluğunla hiç anlaşımadım,
Çok istedim sana kavuşayım ama,
Diktiğin duvarları aşım
Bir türlü sana ulaşamadım.

Aldanma sakın,
Zannetme bu yürek hep senin için çarpacak,
Gelmezsen eğer, gelemezsen eğer
Belki de bu seven yürek
Hiç çarpmayacak.

Turgut Uzdu

Alevsiz Ateş

Alevsiz ateşler düşecek yüreğime
Sen gideceksin diye
Dumansız yangınlar başlayacak
Yalnızlık mezarına definde gönlüm
Yine bedbaht tohumlar filize dururken
Hasrete kelepçelenen arayışlarım yollara üşüşecek
Yüreğime alevsiz ateşler düşecek.
Yangınlar diyecek avuçlardaydı
Göğüste tadılmamış garip bir heyecan
Saatler saatleri geçirdi ışık hızıyla
Dil ayrılırken sohbetin tadında kalırdı
En uzun zamanlar bile
El eleyken hatırlar mısın bilmem nasıl kısalırdı...
Gideceksin
Ateşler yüreğime alevsiz düşecek
Hayaller suskun, hayaller mahzun
Kokunu alacak kadar yakında
Yıldızlar kadar uzak belki resmin
Dilimde bir kalem
Emre tabi asker edasıyla
Bülbül seslerine işleyeceğim adını
Al yapraklarda gülümseyecek
Alevsiz ateşler yaksa da yüreğimi
Elimde hasret çiçekleri, çiğ taneleri dökülen
Dumansız yangınları nefesleyerek
Döndüğün her köşe başında ben olacağım
Sanma gecikirsin
Senden gizlice zamanı ileri sarıp
Nereye gidersen git içimdeki sen olacağım
Ve gittiğin yerde biliyorum
Biliyorum seni tekrar bulacağım...

Turgut Uzdu

Alın Yüreğimi Sevdama Götürün

Bir sessiz bekleyiş vardı
Gözyaşlarım hep ıslaktı, hep üzgün
Yine koyulaştı gönlümdeki sisler
Ne olur o ağlamasın dostlar
Alın
Alın yüreğimi sevdama götürün.

Bir yürek vardı göğsümde, canlı
Varlığın heyecanıydı, giderken öldürdüğü
Ne olur o ölmesin dostlar
Alın
Alın yüreğimi sevdama götürün.

Onunla çarpmayı, yaşamayı öğrenmişti
Gülüşüyle filizlenmişti yaşlı bu kuru sürgün
Ne olur o kurumasin dostlar
Alın
Alın yüreğimi sevdama götürün.

Şimdi mahzun, şimdi mahçup
İnanmıyorsanız açıp, kararmışlığını görün
Ne olur o kararmasın dostlar
Alın
Alın yüreğimi sevdama götürün.

Tutuştı yalnızlık, alev alev
Gönlümdeki bu yangını söndürün
Ne olur artık o yalnız kalmasın
Alın
Alın yüreğimi sevdama götürün.

Onsuz yüreği neyleyim
Avuçlarınıza koydum, isterseniz öldürün
Ne olur o yaşasın dostlar
Alın
Alın yüreğimi sevdama götürün.

Şiirin Kayıt Tarihi 24.02.2007 00:33:00

Turgut Uzdu

Allah Büyüktür

Yalnız bir uykunun ardından
Suçlusu oymuş gibi
Her şafak uyandırdı biraz ürkek
Güvercinler ve kumrular çift uçarken
Sessizce güneş doğuverdi
Yüzü kızarık, biraz da çekinerek.

Nane ve reyhan kokuları bürüdü balkonu
Umursamadım
Senin parfümünü aradım incecik çarşafta
Saksağan neşeyle duvara kondu
Bir haber mi var dedim küskün cevaplara
Bulamadım
Belki bulunamadım.
Kocaman bir vadi
Dikine yerleşmiş apartmanlar
Kapkalin duvarlar duvarların ardında
Kim bilir hangi sevdaları
Hangi yalnızlıkları saklar.

Perdeler ışısız
Pencereler kapalı
Kasvet mi sevda mı boyalı içi bilinmez
Yangın merdivenleri kilitli
Yüreği yangınlarda kimseler inmez.
Her saat araba sesleri duyulur
Kaç gönlü taşır sevinçli
Kaç gönlü hüzün kendine yüküdür
Her yürekte aynı ses yükselir
"Allah büyüktür! "
Elazığ 27 Temmuz 2008

Turgut Uzdu

Altayların Suyu

Üzülüyorum tarihte kendimi görünce
Oysa gururlanmam, övünmem lazım
Yüz altmış bir devlet kurmuşuz
Çok gariptir
Hepsini de biz yıkmışız.

İlmi öğretmişiz dünyaya
Alsam verdiklerimizi her yer ortaçağ olur
Cemşid'i çıkarsam, matematik ölür
Geriye bir Cemşid,
Bir de virgülü kalır.

Horasan'lı Ebû'l Vefa'yı, Battani'yi çıkarsam
Trigonometri çökecek
Utanmasam
Cezeri'yi çıkarsam ilim tarihinden
Anında bilgisayarım göçecek.

Hayyan bir başka Horasan'lı
Hadî onu çıkarayım diyorum,
Atomun gittiği bir yana
Gözlüklerim de gidecek
Onsuz olamıyorum.

Daha yüzlercesi var, hangisini diyeyim
Mikrop desem Pastör derler
Akşemseddin'i bilmezler
Yerçekimi desem Newton derler de
Beyruni demezler, diyemezler.

Dününden böyle kaçan bir başka millet yoktur
Demek huyumuz farklı
Kendine bu kadar düşman millet var mıdır?
Ne diyeyim, herhalde
Altay'larda içtiğimiz suyumuz farklı.

Şiirin Kayıt Tarihi 31.01.2007 00:17:00

Turgut Uzdu

Anadolium

Rüyalarda yaşarlar seni
Tadı sensin, şekeri sensin, tuzu sensin
İnek gibi sağarlar seni
Davarı sensin, oğlağı sensin, kuzusu sensin.

Karını, kışını sormazlar
Ekmeği sensin, unu sensin, buğdayı sensin
Taş üstüne taş da koymazlar
Toyu sensin, gelini sensin, damadı sensin.

İlk sen görürsün Güneş doğunca
Barağı sensin, gölü sensin, deresi sensin
Bütün mehtapsız gecelerce
Işığı sensin, mumu sensin, lambası sensin.

Masallarca sevdaların var
Ferhat'ı sensin, Şirin'i sensin, Emrah'ı sensin
Vuslata yapılır dualar
Aşığı sensin, sözü sensin, sazı sensin.

Anlatılamaz ördüklerin
Sergisi sensin, kilimi sensin, halısı sensin
Sevdası sensin sevenlerin
Ezgisi sensin, türküsü sensin, şarkısı sensin.

Gönüllere hükmedersin
Bayrağı sensin, ayı sensin, yıldızı sensin
Savaşlarda önde giden
Ninesi sensin, kadını sensin, kızı sensin.

Sevenleri yaşatırsın
Ömrü sensin, saati sensin, anı sensin
Can verdiğin şu vatanın
Vücudu sensin, damarı sensin, kanı sensin.

Şiirin Kayıt Tarihi 08.02.2007 00:22:00

Turgut Uzdu

Anne

Anne

Ne annem var ne babam
Öylesine kimsesizim, öylesine çaresiz
Başımı koyacağım bir dizden uzağım
Saçımı okşayacak şefkat yok
Dur! Yapma! diyen sesleri özledim
Oysa ne çok kızardım

Karşılıksız sevgiyi tanıdıkça bir o kadar daha sevdim
Ve özledim anne
Çocuklar hep çocuktur derlerdi ben küçükken
İnadına büyümek isterdim
Keşke küçük kalsaydı bedenim de yüreğim gibi
Keşke sen olsaydın
Bugünleri göremedin anne

Çok özledim
Çok özledim anne
Hani bir sürpriz daha yapsan
Çıkıp gelsen
Sofranı hazırlasan, bir anne yemeği yapıp
Kızsan, dövsen
Yahut sırtımı okşasan, övsen, sevsen
Torunlarını görsen büyümüş
Gururlansan, sevinsen

Helal et demek de yetmiyor hakkını
Ödemek mümkün değil
Karanlık geceler sığınaksız
Ben hayatın yorgun savaşçısı
Desteginden uzak
Sensizim anne

Şükür diyorum düşününce
İyi ki annemsin diyorum

Benimki hasbıhal sadece
Biliyorum kararlılığını gelmeyeceksin
Olsun
Evlatlar büyüklerin ayağına gidermiş
Bekle
Gecikmiş sevgimle ben geleceğim anne

Turgut Uzdu

Anne ve Kızı

Ne gençler gördüm
Sanki hayat onu elmaslarla yoğurmuş
Annesine kibirle bakıp
Beş adım önde yürür
Sanki onu başkası doğurmuş

Çenesi yukarıda gezer
Dünyaları sanki o yaratmıştır
Ama bilmezler ki
O gibiler hem çok ağlamış
Hem de anasını babasını çok ağlatmıştır

Gözlerim doldu anasını görünce
Bu kız doğduğunda nasıl sevinmişti
Ne büyük bir mutlulukla
Geceleri uyumayıp
Uykusuyla emzirmişti

Gurur duymuştu kızım oldu diye
Pembelerden küçücük elbiseler
Üşümesin diye kendini siper etmiş
Değmesin diye
Esintiler

Düşmesin diye peşinden koşmuş
Ağlamasın diye gülmüş yalandan
Tutup elinden götürmüş okula
Yemeyip yedirmiş, içmeyip içirmiş
Onsuz uyanmamış rüyadan

Büyütmüş
Bin bir emekle genç kız yapmış
Kızının güzelliğine hayran
Onunla daima
Ve sadece gururlanmış

Şimdi beğenmez anasını
Anasının göğsünde büyüyen kız
Sanki anası onu büyütmekle
Utanılacak bir şey yapmış
Kötü bir hırsız

Allah'ım
Doğarken anneliği tatsa şu kızlar
Hiç böyle bir şey yaparlar mı
Yapmazlar
Yapamazlar.

Anne gözyaşını akıtır içine
Bir şey söylemez çünkü kızıdır
Artık yaşlanmıştır lakin
Kızı hâlâ

Gönlünün yıldızıdır...

18/01/2007

Turgut Uzdu

Ararım

Gönlüme hüznümün rengi dolunca,
Benden ayrılmışım beni bulamam
Hasret ateşinden güller solunca
Ağlarım sızlarım seni bulamam

Yıldızlar kadardın o kadar çoktun
Gül olup gecemde her gece köktün
Garip hayatımda tek sen soluktun
Ağlarım sızlarım seni bulamam

Beklediğim sendin, aşkı bulduğum
Seninle gelmişti bütün huzurum
Güzel akşamlardı sevdan olduğum
Ağlarım sızlarım seni bulamam

Sensizliğe mahkûm, bir hüküm giydim
Sen var iken inan mutlu biriydim
Bazen akıllıydım bazen deliydim
Ağlarım sızlarım seni bulamam.

Aradım her yerde, nedense yoksun
Yaşlarım ardından her gece aksın
Bırakıp gittin ki, ayrılık yaksın
Ağlarım sızlarım seni bulamam.

Şiirin Kayıt Tarihi 30.05.2007 00:31:00

Turgut Uzdu

Ardından

<center>

ARDINDAN

Ben sevdayı seninle tanıdım
Senle gördüm en güzel rüyaları
Senle el ele tutuştum
Seni kokladım, okşadım
Senle yaşadım hülyaları

Bana sen öğrettin
Seni kırmamayı, seni üzmemeyi
Seni düşünmeyi her an
Seni görmeyi her düşte
Sen öğrettin ben bilmezken seni sevmeyi

Mutlu olmayı öğrettin yalnızlığı yaşarken
Karşılık beklemeden sevmeyi, sevilmeyi
Nerde olursan ol senle olmayı
Sen öğrettin seninle ağlayıp
Seninle gülmeyi

Niye bu kadar çok sevdin beni
Niye hâlâ öğretiyorsun, niye
Ben seni istiyorum
Sen hep sensizliği gönderiyorsun
Seveyim diye

Senle dolu günleri bitirdin
Sensiz bir dünyayı öğretiyorsun
İstemiyorum sensizliğin ardından çılgınca ağlamayı
Ve
Orda sensiz yaşamayı
Her istediğimi yaptın
Öğretme artık istemiyorum
Sana muhtacım anla
Burada boynu bükük
Sensizliğe ağlıyorum
Bensizliğe alış diyorsun
Sana nasıl değişirim sensizliği
Ben sana aşığım,
Sen her şeyimdin
Nasıl sev dersin kimsesizliği

Sensizliğin zorluğunu
Bilseydim
Seni bensiz bırakır

Ben oraya
Sensiz giderdim

Oysa sen önce davrandın
Keşke sevmeyi de
Sevilmeyi de öğretmeseydin
Ve beni sensiz bırakıp
Gitmeseydin

Bekle aşkım
Seni, düşünemediğim güne kadar seveceğim
Ve o gün
En güzel düğününü yapıp hayatımın
Yanına, yanına geleceğim.
Niye bu kadar sevdirdin kendini
Niye bu kadar sevdin beni gülüm
Sen nasıl öldüysen O'nun için
Ben de senin için,
Biliyordun istediğin an ölürdüm

Sen giderken O geldi
İnan sen kadar çok seviyorum
Geceler boyu hıçkırıklar arasında
Sen mi gitmeseydin O mu gelmeseydi
Bile diyemiyorum

Giderken bir parça bıraktın
Nasıl seviyorum bilemezsin
Sen kadar tatlı, sen kadar güzel
Adını verdim, ama biliyorum
Görmek için bile olsa gelemezsin

Yanına getireceğim hiç getiremedim
Açtığında çiçeklerin rengine bakacağım
Bu defa farklıysa
Gördüğünü anlayacağım
Buruk bir mutluluktan, belki çaresizlikten ağlayacağım

Yokluğunda ağlamayı öğrenmiştim
Senden başka birini sevmeyi
Bir başkasını mutlu etmeyi öğretiyorsun
Ve O'nu hem sen diye
Hem O diye sarmayı, öpmeyi

Niye diye sormuyorum
Nedendir demeyeceğim
Tek bildiğim bir şey var
Seni hep sevdim canım
Hep seveceğim, hep seveceğim
Hep...
17/01/2007

Turgut Uzdu

Arı

Her çiçeği tanıyorsun
Damla ile alıyorsun
Kovanlara konuyorsun
Bir ibretsin be hey arı.

Petek petek örüyorsun
Kovanını koruyorsun
Gelenleri tanıyorsun
Bir ibretsin be hey arı.

Kraliçe emir verir
Vatandaşlar görev bilir
Gerekirse ölebilir
Bir ibretsin be hey arı.

Büyütürsün yavruları
Tanıtırsın kovanları
Çiçeklerdeki balları
Bir ibretsin be hey arı.

Dansın meşhur dans edersin
Kovanında yol çizersin
Ne sırlar var hep gizlersin
Bir ibretsin be hey arı.

Turgut'um hayrandır sana
Gayretin kılavuz bana
Azmini katınca bala
Bir ibretsin be hey arı.

Şiirin Kayıt Tarihi 26.03.2007 16:28:00

Turgut Uzdu

Artık

Geceyi gözlerine bürümüşsün
Uyuyamıyorum
Saçına uzanasım var usulca
Koklayasım var
Dokunamıyorum

Akşam kızılığıyla dolaşıyorsun gönlümde
Bir tatlı meltem eser gölgelerinde
Ayak seslerini duyarım
Bakışlarındaki bulutları kov gitsin
Bilirsin gülümsemelerinde gülümserim

Uzaklığınca büyür hasret, uzaklığınca ateşler yanar damarlarımda
Ben üşürüm ellerim kadar
Yüreğim üşür ateşlere inat
Donarken yanarım yanarken donduğum gibi
Vakit sabaha kadar

Bir gölge bulurum sen gibi, sevinirim
Dizine koyarım başımı
İşte burdasın derim
İşte buradasın
Ve dudaklarım başlar söylemeye şarkımı

Ey güneş, artık o güne doğ
Aş beklenti dağlarını, vuslat zamanı de
Kir bütün saatleri zaman dursun
Çok yoruldu beklemekten
İzin ver
İzin ver bu garip artık bir yürekte otursun

Turgut Uzdu

Artık Gel

Hep yokluğunu yazmak
Hep seni sensizliğine anlatmak
Gelmeyen gölgeni seyretmek
Duyulmayan sesini dinlemek
Her köşede bir defa çöküp
Belki buradan geçer diye
Seni beklemek...
Ne kadar zor bir bilsen
Yokluğunda
Bir gölgeye sevdâlanmak
Bir gölgeye türküler yakmak
Ne kadar zor bir bilsen
Ne kadar zor yokluğunu anlatmak..
Ne şiirler yeter
Ne yanık kaval sesleri
Ne gözyaşları geceler boyu
Ne gündüzün bekleyişleri
Ne kadar zor bir bilsen
Ne kadar zor bu gönlün her gün
Tanrı'dan seni dileyişleri..
Nerde bir çift el görse
Birbirini tutmuş
Nerde iki çift göz görse
Birbirine vurulmuş
Nerde sevdaya dair söz duysa
Kavuşulmuş
Her güzel söz ızdırap olur
Yaş olur günlerce gönlüme akar
Izdırap olup yüklenir ruhuma
En yüce dağlar kadar...
Gelsen artık
Bekletmesen artık
Yokluğunda seni bu kadar seven
Şu sensizi
Sevsen artık.
Ve geldin
O sensin
Duydun sesimi ordasın
Duydum sesini varsın
Tam beklediğim kadar
Tam sevdam kadarsın
Nazar boncuğum...

Şiirin Kayıt Tarihi 17.01.2007 23:25:00

Turgut Uzdu

Artık Korkmuyorum

Artık Korkmuyorum
Hepsini attın kalbimden
Bak artık diyebiliyorum
Seni seviyorum
Seni seviyorum....
Seni gördüm ya
Yine mutlu yatacağım
Dün gecem gibi
Bu sabahki gibi
Mutlu uyanacağım
En güzel sevdaların kokusu burnumda
Sen olmasan da yanımda
Akşama kadar sarhoş mutluluktan
Gözlerimde sevda ışıkları sana
Sokak sokak gezeceğim bu defa
Sen varsın diye
Aşkımı anlatayım diye
Haykırayım diye sevdamı
Başka yürekler de sevsin sevdiklerini
Sevilsinler
Onlar da yaşasın diye
Şiirler söyleyeceğim
Sevdayı anlatacağım buram buram gül kokan
Dualar edeceğim
Kavuştursun diye sevenleri, sevilenleri Yüce Yaratan.
Canım
Bitanem
Nazar boncuğum
Seni seviyorum
Artık korkmuyorum
Diyebiliyorum bak
Seni seviyorum
Seni seviyorum...

Şiirin Kayıt Tarihi 17.01.2007 23:47:00

Turgut Uzdu

Artık Sevmeyeceğim

Artık sevmeyeceğim,
Yer kalmadı yüreğimde yeni acılara,
Yaş kalmadı gözlerimde,
Yıprandı ruhum
Dayanmaz bilirim yeni sancılara.

Artık sevmeyeceğim,
Güneş, istediği yerden doğsun
Geceler istediğince uzasın,
Yalnızlıklar kâbusum olup
İsterse gecelerim gibi beni boğsun.

Artık sevmeyeceğim,
Çıldırmağacağım gidenin ardından
Saçlarımı yolmayacağım,
Pişmanlıklarımınla boğuşup
Sevdamı kazımayacağım duvarlardan.

Artık sevmeyeceğim,
Huzur da, neşe de verse ruhuma,
Dünyayı çiçeklerle bezetse de
Artık sevmeyeceğim,
Giden, giden geri gelse de...

Ben mi söyledim bunları,
Tanrım, ben mi bu kadar kararlıyım...
Çaresizim dostlar
Çaresizim,
Bilmiyorum ben, ben ne yapmalıyım.

25/02/2007

Turgut Uzdu

Aşık Gölgele

Bir gün, güneşli bir gündü
Kaldırım kalabalık,
Hava sıcaktı
Gölgesi yalnızlık türkülerine dalmış
Yürüyen diğerleri gibi
Yüreği yanık bir gençti,
Belki de bugün
Türkülele son verecekti.

Belki duracaktı yüreğine akan yaşlar
Belki renk değıştirecekti
Hasret bitecekti belki.
Tam köşe başına gelmişti
Karşısına çıktı ansızın
Elinde kitapları vardı
Gölgesi türküler söyleyen
Güzel kızın.
Çarpışmadılar sinemadaki gibi
Sadece bakiştılar
Gölgeleri el sıkıştı
Artık iki gölge birer aşıktı.
Tarifsiz cümlelele geçti gözlelerinden
Bahane aradılar konuşmak için
Konuşamadılar.
İstemeye istemeye
Uzaklaştılar.
Bir ses geri dön bak diyordu
Garipti
Bu sesi ikisi de
İşitiyordu.
Yürüyen başların arasından
Aynı anda dönüp baktı gözlele
Gölgeler koşup sarılmak istedi
Yabancıydı bedenlele
Acabalar çıktı ortaya
Gölgelere dur dedi.
"Gülümsem mi? " diye
Tereddüt ederken dudaklar
Hep öncekini yedi saliseler
Ve
Ayırdı araya giren
Kendi türkülerini söylerken
Türkülerden habersiz başlar.
Bir âmâ kenarda şiir okuyordu:
"Farklı yönlere yürüse de ayaklar
Emel hep aynı yerden bakar
Kılık değıştirir bazen, üşenmez
İnsan olur insanın karşısına
Ömrünce belki bir kez çıkar.", diyordu.

Şiirin Kayıt Tarihi 18.05.2007 01:55:00

Turgut Uzdu

Aşıktır

Düşenler bin parça garip yüzümden
Koparıp aldın ya seni özümde
Gittiğinden beri sana gözümden
Yağmur olup yağın seller aşiktir

Ömründe bir defa okşanamayan
Saçına bir defa dokunamayan
Aşkıyla bir defa koklaşamayan
Giderken sallanan eller aşiktir.

Seni gördüğünde sen olabilen
Bakışına her gün hapsolabilen
Şu dünyada bir tek sen diyebilen
Başkasının görmeyen gözler aşiktir.

Mısralara dizip seni anlattım
Derleyip derleyip güzellik kattım
Tanımayanlara senden bahsettim
Söz olup yazılan diller aşiktir.

Şiirin Kayıt Tarihi 27.05.2007 23:28:00

Turgut Uzdu

Aşk

Bazen sevdalarını bırakıp sevdalıya
İsteksizce başka diyarlara gitmektir
Her gitmek yitirmek demek değildir
Aşk
Sadece seni sevmek demektir.

Aşk bazen gitmek
Bazen beklemektir
Ama her zaman
Aşk
Sadece seni sevmek demektir.

Gözlerindeki ışığı yanına alıp
Her gittiği yere götürmektir
İpeğimsi her şeyde saçlarını görmek
Aşk
Sadece seni sevmek demektir.

Yanaklarını okşamak
Gözlerine bakarak seni seviyorum demektir
Her acıya göğüs germek
Aşk
Sadece seni sevmek demektir.

Bütün olumsuzlukları anında atıp
Şeni gördüğünde gülümsemektir
İçinde huzur güllerinin açmasıdır katmer katmer
Aşk
Sadece seni sevmek demektir.

Her mevsim baharı yaşamak
Açan her yeni çiçektir
Sevdaları alıp koynuna uyurken bile
Aşk
Sadece seni sevmek demektir.

Şiirin Kayıt Tarihi 18.01.2007 23:49:00

Turgut Uzdu

Aşk Hikâyesi

Aşk Hikâyesi

Dışarıda yağmur var
Susuyorum bulutlar sicimleşirken
Bir anlık heves uğruna satılır mıydı aşk diyorum
Hüzün akıyor yerlerde
Sorunun cevabını bilmiyorum

Oysa mısralarım vardı yüreğimde yazılan
Sen derdi, ben derdi özlem bir kuytuda
Vuslatı beklerdi geceler
Değdi mi diyen kıtaları bulamıyorum
Şiirler uykuda

Şimdi gülümsemelerini çiziyor zaman pencerelere
Hatıralar seyirlik
Nasıl sevmiştim, hasreti saniyelere yüklerdim
Koştuğum yerde dururken vuslatı beklerdim
Bir daha sevmek mi?
Sondu bu ilk

Hatırlayacak mısın, bir zamanlar diyecek misin?
Beni gerçekten seven biri vardı
Dünya bir yanaydı gözlerinde
Diğer yanda sevgisi
Sevgisi ben kadardı

Pişmanlık yakar mı içini her yalan sevgiye baktığında
Dudakların büzülür, gözlerin ıslanır mı?
Yoksa
Yoksa hürüm artık diyerek
Bakışların bir yalan sevgiliye dolanır mı?

Bir kaç heves kuruşa sattığımdı der misin oturup kalkıp
Geceyarısı ölçüsüyle tartar mısın
Alevlerini görüp de pişmanlığının
Hata benim der misin?
Dudakların garipleşerek gülümser misin?

Aldırma bana, kızma, üzülme
Her yangını söndürecek su bulunur
Kesilir şimşekler, susar göğün korkunç sesi
Sükûnete varırım yürüdükçe
Sicimler kopar, yerler kurur
Beyinde biter elbet bir gün bu aşk hikâyesi

Elbet gül dalından düşer

Turgut Uzdu

Aşk Yarım Olmaya Değmeli

Denize benzemeli
Bazen fırtınalar savurmalı dalgaları, suçları, afları
Bazen susmalı rüzgârlar
Sermeli denizin üstüne gizli bir el
Yakamozlu çarşafı.
Aynı ateşle yanan iki çam kütüğü gibi
Yaklaştıkça birbirine alev almalı
Uzaklaşıp sönmeye yüz tutmalı ara sıra
Sonra yaklaşmalı çılgınca koşarak
Kıvılcımlar gökyüzüne fırlamalı...
Kadehe benzemeli
Yarısı dolu
Yalnız çınlamamalı olur olmaz yerde
Bütün düşüncelerde tapular iptal edilmeli
Yer kalmamalı acıya, derde...
Güzel bir kuşun iki kanadı olmalı
Birlikte uçmalı renkli dünyalara
Karşılıklı okşamalı telekler, okşanmalı
Lavlar akmalı damarlarda
Yürekler üşümemeli
Yanmalı...
Tek yönlü yollara düşmeli hep
Ayrılıklar aynı yöne tutkun
Cilveler, nazlar sarıp sarmalamalı
Dudaklar goncaya benzeyip
Her fırsatta açmalı...
Yarısı olmalı bir beden
Her parça diğerini sevmeli
Çiftler teke düşmeli gönüllerde
Aşk
Yarım olmaya değmeli.
23/07/2008 Baskil

Turgut Uzdu

Aşk Yok

Ey aşk
Varsın diyesim gelmiyor içimden
Susuyorum
Ferhat'ın alnından damlamışsın derler
Mecnunun ayak izlerini silmişsin
Aslının düğmelerinde çözülüp yanmışsın derler
Gidişin o gidiş
Ne gören olmuş seni
Ne yaşayan
Gidişin o gidiş
Unutulmuşsun

Heyecan arayışın adı olmuşsun
Farklılık diye inananların gözlerine oturup
Aynılığı aşamamışsın
Sen dürüstlüğü
Sen samimiyeti
Sen gerçekliği masallarda bırakmışsın

Bilirim yürek fakirliğini
Sevmeyi bilmeyenlerin çırpınışıdır
Sen etiket olmuşsun her vitrinde boy boy sergilenen
Bir gülümseme bedeli üstelik yalancı
Göğüs boşluğunda unutulmuş tebessümlersin
Sonu hep acıklı biten bir filme dökülen gözyaşı
Sinema salonunda unutulan bir mendilsin
Son yoksun ey aşk
Yoksun
Hiç olmadın ki
Bulunmadın ki bütün insanların arayışına rağmen
Sadece sanıldın
Fakir yürekleri kandırdın

Sonunda damlaların uğradığı göz olmak ister arzu
Varlığın unutulduğu bir teslimiyet isteği
Nerde
Bir yüreği taşıyacak büyüklükte yürek mi var günümüzde
Kendini kandırmanın adı sanal
Kendini arayanların arayışı
İnandırmanın adı aşk olmuş

Sakin söylemeyin Ferhat'la Şirin'e
Leyla ardına düşmez Mecnun'un
Aslı yanmaz
Sakin kimseye söylemeyin dostlar
Masallar kalmaz
Aşka inanan kalmaz

Turgut Uzdu

Aşkı Arayan Yürek

Aşkı Arayan Yürek

Hani aşk derler ya
Kişiden kişiye değişen bir kavram
Bir defa yaşanır ömürde
Ayrılık rüzgârları eser ardından
Yıkılır her sabah, yıkılır her akşam

Tayfundur, tufandır her nefes
Her nefes ıstıraptır, ölümdür
Harabeler arasında dolaşır yürek
Umuttur aradığı her gün
Gün zulümdür

Kördür gözü, sağır kulağı
Korku hücrelerinde dolaşır
Zincirleri kırmak ister, ölümüne çözmek
Yeniden, bir defa daha haykırmak aşkı
Boyun büker
Çaresizlik dudaklara bulaşır

Zamana bırakır görmeyi duymayı
Kalpteki ritim normalden şaşamaz
Koşmak sarılmak ister bir sevgiliye
Ya kendisi settir önünde
Ya korkusu, aşamaz

O der, şu der, bu işte der
Kılı kırk yarar
Karlı dağlara düşer yolu yahut çöllere
Kâh üşür, kâh yanar
Ne söyler aşkı ne duyar
Kendi yüreğine kördür gözleri
Ya Mecnun'u, ya Aslı'yı arar

Oysa
Oysa örülmüş ilmikler arasında dolaşır hayat
Bazı sökülür en güzelilmek
Kendisi midir bulunamayan, gelmeyen, gelemeyen
Kısır döngülerde döner
Masumdur bilinmez, suçludur söylenmez
İsrar sonsuzluğa eşitlenir
Aşkı arar hep yürek
Aşkı arar

Turgut Uzdu

Aşkın Öldüğü An

Aşkın Öldüğü An

Ne sevdalar görmüşüm hepsi sevdadan başka
Ve işte ben hiç inanmam bu yüzden ah aşka

Geceydi, erken henüz çarşılar vakit akşam
Nazik kolundan tutup esmerimsi bir adam

Yürürdü genç bir kadın çok güzel
' -Adam çirkin
Kadın camından bakıp vitrinin sakın sakın

Beğendi bir gömleğin rengi belki şeklini
Ayırmadan baktı azcık, yeşildi gözleri

Girip cazip vitrinin ön giriş yerinden hem
Alsam mı dermiş gibiydi
' -Neden girdim madem?

Beğenmeyip boyların belki başka istedi
Bulunca camdan bakıp aşkı
' -Çok gülümsedi

Bahar gözünde çiçeklendi uçtu sessizce
İşaretinden adam anlamıştı kendince

Beğenmemelik omuz silktirip baş sallattı
-Hayır demek buydu
' -Aşkı dışardan anlattı

Küfürlerin gözlerinden okunduğu zaman
Ne kızdı sessiz ne haykırdı baktı tek o an

Kadın üzölmüştü belliydi gözlerinden de
Elinde kalmıştı gömlek yürek hüznlerde

Bitince gömlek için çok beğendiğim bu aşk
Ne saltanat kaldı kalbimde ne de bir tek köşk

Adam da satmış bu aşkı kadın da gömleğe
Garip nasıl var desin aşk inansın var diye

Ne sevdalar görmüşüm hepsi sevdadan başka
Ve işte ben hiç inanmam bu yüzden ah aşka
Mefâ'ilün / fâ'ilâtün / mefâ'ilün / fa'lün

Turgut Uzdu

Ay Çiçekleri Güneşe Dönmeyi Hatırlasın

<center>
<img
src='http://i44.tinypic.com/o0nqyh.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

AY ÇİÇEKLERİ GÜNEŞE DÖNMEYİ HATIRLASIN

Her şey nasip meselesi
Öyle olmasa yağmur düşer mi sanırsın?
Görür görmez ardından
Yanıp tutuşup
Bu gönül pişer mi sanırsın?

Kıskanır gökyüzü sevdanın ufkunu
Gözyaşının her damlası derya olur yüreğimde
Adalar boyu sayısız kıyılara vururum
Kahkahaları böyle diyerek
Çılgın martılarla konuşurum.

Güneşin doğduğu andan batışına
Gözlerinin beyazı dünyamı sarar
Sabahlara kadar seyrederim
Gözlerinin karası her yandan beni sarmalar.

Saatlerin kırıntılarına sığar nazın cilvelerin
Hüküm ellerine kelepçeler sevdamı
Mermisiz tüfekler gibi mahcup, boynu bükük
Bekleyen tek mahkûmu ben olurum gecelerin.

Kirpiklerine idam kararı verdim dün gece
Astım kaşlarının tam ortasına
Neşen ne kadar uyum içinde bilsen dişlerinle, saf, beyaz
Öyle bir yumak örüldü ki çiçek renklerinde
En güzel anahtarlar uymaz, senden başkası da açamaz.

Çılgın atletler beynimden fırlamaya hazır
Saatler, saniyeler hasretini çeken bebektir
Baharı ilk defa gören kuzuların meleyişidir ümit
Mutluluk dersen, gözlerine çarptığım an
Dudağına yerleşen gülümsemektir.

Canım,
Göğsüne dayanırsa başım, kulaklarım aşkını duyarsa
Yanardağlar damarlarıma yerleşir, zerrelerimde yangın
Bütün çiçekler pembelere bürünür
Ayazlara bürünmüş titrek geceler
Giyer allarını bana beyaz görünür.

Dedim ya bir tanem nasip meselesi
Hele ayçiçekleri hatırlasın güneşe dönmeyi
İşte o zaman âşıklar alıp sazı eline

Yıllarca anlatacaklar dünyanın bütün kitaplarına
Seni sevmeyi, sana sevimyi.

Turgut Uzdu

Ayna

AYNA

Hangi sırlar ardında saklanır senin
Ne ağzın var ne dilin susmasan artık
Zaman denen şu garip, huysuz ejderin
Çizgisiyle yüzüme kusmasan artık

Saçıma beyazları tek tek dizen sen
Saatle yaşlandırıp beni üzen sen
Ömrüme bir noksanı her gün yazan sen
Beni dünlere serip, basmasan artık

Aldanmam parıltına cilalı yüze
Ne çok derdim ömrüme dönmüşüm aza
Hayat denen mezarı hep kaza kaza
Toprağa doğru boynum asmasan artık

Dışarın parlak sırrın çamurdan astar
Aklarımı değil de ruhumu göster
Çektiklerimi içim bilinsin ister
Baktığım her gün, beni kasma san artık

Turgut Uzdu

Ayrılanlara

Yağmur sanma avuçlarına düşenleri
Kırpiklerindeki nemdir
Gül yapraklarındaki damlaların sebebi
Çiğ değil
Gözlerindeki hüzündendir.
Esintisiyle rüzgârların
Salınan üzgün bir gonca
Senin acını yaşar
Bu sebeple hep
Uç yapraktır yonca.
Gelincikler tarlalar dolusu büyür
Ayrılık rengi gibi kan kırmızı
Bütün gün sana üzülür
Seni görür ya güneş
Batarken hüznüdür kızılımsı.
Şaşırma sakın
Yıldızlar umutlanasın diye parlar
İçindeki ayrılığı anlayınca
Güzel gözlerinin rengine benzer
Geceler boyu karanlıklar.
En güzel rengine bürünür
Isıtmak için gönlünü güneş sıcak doğar
Üşüdüğünü görünce ellerinin
Kederlenir, utanır yaptığından
Götürdüğünü bir gün geri getirecektir yollar.

18/03/2007

Turgut Uzdu

Ayrılığın Ardı

Dikenler batar yüz binlerce belki
Kuş tüyü olsa ne yazar yastıklar
Gecenin kaoslarına yaslanan yüz çizgilerindedir hasret
Eller boşluğu tutarken
Pişmanlıkların sırtında şahikalara çıkar niyet.
Bazen ıslak olur dudaklar
Allarını süzer duvarlardan
Kendi dünyasında yüzen bir balığın huzuru sarar dünyayı
Aheste bir müzik çalar
Sarılır muhabbet bütün gücüyle maziye
Dermansız değildir tüm dertler
Aşk pembesine bürünmüştür gökyüzü
Bülbüller pembe şarkılar söyler
Bulutlar kuğu misalidir, bu seansta
Orkestra şimşeklere tempo tutar
Güneş avuçlara gizlenir
Tam saçlarda okşayışlar buharlaşırken
Saatin hırçın tik takları kırar rüyayı.
Bir iner bir çıkar kimsesizliğe bürünen nağmeler
Ağrıları damlalar yakar süzülürken
Omuzlar çöker, boyun bükülür
Hava yük gelir ciğerlere
Bütün aynalarda gerçektir
Üzülür.
Güzellik harabelerin altına saklanır
Umurda olur mu yarın, öbür gün
Her zerreyi kaplar şeker tadına saklanmış
Ağzından salyalar akan dün.

Acı olan değil midir
Ayrılığı ayrılığın yaşaması, vuslatın değil
Ölüm güzel gelir çoğu zaman
Nefes almaktır oysa
Tanımak, üzölmek, gülmek
Sevmek kadar sevimektir yaşamak
Bir odayı dünya yapıp
Dört duvara can vermek değil midir
Karanlığı her gece farklı renklerle boyamak.

Turgut Uzdu

Ayrılığın Düştüğü An

Bazen güneşi göremez insan
Gecedir her an
Ne yol görünür ne yön
Işığa küskündür
Bazen kendinden başkasına görünmez insan

Beklentilerin dağları aştığı olur
Ve çıkmazların ellere dolaştığı

Bir çift göz rengini değiştirir bazen mevsimlerin
Ya çiçekler açar her bakışta
Ya yağmurlar doldurur çukurları
Koklamak ister saçları da
Bazen kendinden başkasına dokunamaz insan

Kokular hasrettir arzuların burnunda
Rüzgârlar hep ters eser

Bazen adımlar üşütür insanı
Hani ağustosta titrer mi insan demeyin
Ağırsıklet yumruklar beyne inmeye görsün
Anlamsızlığa esir olma anıdır yaşanan
Bazen bugünde yaşayamaz insan

İşte öyle bir gün biter
Ve yapraktan bir ayrılık düşer

Turgut Uzdu

Ayrılık

<center>
<center>
AYRILIK

Çok bekledim hükümlerin önünde
Yarınları düne taşımak istedim tutup uçlarından
Kurtulmalıydık ikimizde
İdam sehplarına taşıyamadığımız
Bütün ayrılık sebebi suçlardan.
Çok bekledim düğümlerin önünde
Yumaklara dönen, karışan yollardı
Her şafak güneşi değildi beklediğim
Gözlerim ufuklarda gezinir
Sönmemiş bir küçük yıldız ışığı kollardı...
Sen geldin, birlikte bekledik ebe misali başında
Süsledik, bezedik pudraladık
Aşkımızı al yanaklarıyla birlikte
Gülümseyerek, gülümseterek
Her şafak kundakladık.
Mehtabı her gördüğünde serpildi, güzelleşti
Kalp seslerine yerleşti sessiz sedasız
Yeminler etmişti hatırlar mısın?
Ne olursa olsun
Gitmeyecekti vedasız...
Şarkılar hüzne boğuldu
Şazların telleri kırıldı hincından
Mızrap düştü
Yazılmadan yırtıldı bütün vuslat türküleri
Sanki ölümü tattı aşkımız ihanet kılıncından...
Sessizliğe büründü gece yarıları
Kahkahalar sustu
Hiç istememiştik lakin
Kirpiklere dokunan her ıslaklık
Her açılışta ayrılık kustu
Her kapanışta ayrılık kustu
Ayrılık kustu...

Turgut Uzdu

Ayrılık Hikâyesi

Gönlü gibi güzel,
Sesi gibi tatlı biri,
Bir yalnız yaz günü,
Bir yalnız denizin kıyısında
Büyümüş, serpilmiş,
Yüreği atmaya başlamış.
Bir sevda aramış gönlünce
Kul, köle olmak istermiş
Sevdasını görünce.
Sevda olup, diyarlar gezmiş,
Yanık türküler söylemiş arayış dolu,
Şiirler okumuş,
Sayfalar dolusu yazmış,
Ve bir gün,
Bir ıssız köşede
Sevdalisına rastlamış.
Damarlarında atmaya başlamış yüreği,
Hayat gülümsemiş güneşlerce,
Her gece bir başka mutluluk sabahını,
Her sabah bir mesut akşamı doğurmuş,
Yanardağlar tutuşmuş avuçlarda
Sevdalar uçuşmuş,
Mutluluk yuva olmuş hayallerde.
Kuşlar tüy bırakmış yastıklar için,
Boyanmış duvarlar,
Takvim yaprakları işaretlenmiş,
Ve mutlu gün hayallerde
Bekleyişlere kalmış vuslatı.
El ele tutuşmalar,
Koşuşmalar deniz kenarlarında,
Sevgi yumaklarıyla uçurtmalar,
Gökyüzüne haykırılmış sevdalarını.
Ölümüne bir sevdaya tutulmuş,
Ölürcesine sevmiş
Ölürcesine de sevecekmiş.
İnanmış sevdasına,
Sevdalisına güvenmiş,
Her söylediği doğru
Her bakışı içten sanmış,
Hep bu yüzden sevdalanmış
Şimdiye kadar hiç ama hiç aldatılmamış.
Güneşin neşeyle doğduğu bir gün,
Kuşlar en güzel şarkılarını söylerken,
Bulutlar dans ederken sevdasıyla,
Birden şimşekler çakmış,
Fırtınalar kopmuş,
Kasırgalar alıp götürmüş bütün mutlulukları,
Bir yalan hortlamış mezarından
Ve sevdalının karşısına dikilmiş.
İhanet sarmış her yanı
Yalanlar ortalıkta koşuşturmuş,
Sorular uçmuş mutluluk uçurtmalarının yerine,

Pişmanlıklar filizlenmiş
Çaresizlik kıvranmış
Rüyalara sığmayıp
Çıkmış rüyalardan, gerçek hayata oturmuş.
Acı yağmış gözyaşları gibi gökyüzünden,
Şimşekler hıçkırılmış,
Sonra bir bilinmez hakim
Bir kalem kırmış.
Bir sessizlik sarmış her yanı
Düşünceler karalara bürünmüş,
Gündüzler gece kararı olmuş,
Gözbebekleri ıslaklığı seçmiş,
Boğazda hıçkırıklar düğümlemiş...
Mutluluk şarkılarının yerine
Damlalar süslemiş gül yanakları.
Zaman bütün hıncını çıkarmış,
Buruşturup hatıraları
Bir kenara bırakmış.
Saatler durmuş bir yerde ve karar vakti gelmiş,
Ya ayrılık sessizce ihanet edenden,
Ya ihaneti sindirmek
Kendini feda etmek
Teraziye koymak gerekir demiş sevdalı
Koymuş bir kefeye hatıraları ve sevgisini
Bir kefeye de ihaneti, aldatılmayı
Tartarken tartılmış ve bir karar vermiş,
Sessizliğe mahkûm olmak
Ve ayrılığı yaşamak
Sessizce, kimseye söylemeden
Ve eski sevdalısını koruyarak ihanet etse bile
Kabuğuna çekilmek...
Kararı haykırılmış gecelere,
Sesi boğulmuş yarı hıçkırıklarda,
Her ayrılık şiirinde kendini bulmuş
Şiir kendi olmuş.
Mehtap alkışlamış kararı
Dualar etmiş yıldızlar,
Güneş en güzel ışıklarına bürünmüş
Yeni umutlar beklemek,
Yeni sevdalar umut etmek için
Yeniden doğmaya hazırlanmış,
Ve güzel bir sevda
Bir ihanetin ucunda
Buruk hatıralar bırakarak
Böylece bitmiş...

18/01/2007

Turgut Uzdu

Ayrılık Korkusu

Bir gül bahçesi hayal ederim,
Binlerce renk, binlerce koku,
Sevmek, aşık olmak çok hoş,
Ancak
Ayrılıktandır korku.

Çok zor ayrılmak bir sevdadan,
Kalbini sıkar birileri, gözlerine dolar yaşlar,
Bir küçük kıvılcım,
Bir kelime duyar da
Sonra hıçkırmaya başlar.

Geldiğine geleceğine pişman,
Dünyaya kahredersin;
Acıların arasında unutursun, kaybolur yakamozlar,
Yeni bir ayrılığın
Kahramanını beklersin.

Boğazımda yumruk yumruk
Duruyor hıçkırık,
Tam buldum derken
Allah'ım n'olur olmasın
Olmasın yine ayrılık...

18/03/2007

Turgut Uzdu

Ayrılık Rüzgârı

Rüzgârlar eserdi ya üfûl üfûl,
Adına ayrılık dediler,
Bir zavallı gönlüm vardı sana tutkun,
Sarartıp her yanından, acımadan
Bir rüzgârla götürdüler.
Hayallerim vardı, hep yeşil...
Unuttum artık mutlu rüyaları,
En güneşli zamanı
Aşkımın sonu olmamalıydı,
Esmemeliydi bu bahar ayrılık rüzgârı.
Yeniden sevmiştim,
Yeni tatmıştım doyumsuzlukları,
Ardından bırakarak hatıraları
Kasıp kavurmamalıydı gönlümü,
Esmemeliydi bu bahar ayrılık rüzgârı.
Gelişi gözlerimin yıldızlarıydı,
Bütün beklentilerde tek o vardı,
Yeni açmıştı çiçekler,
Balını bile tadamadan
Esmemeliydi bu bahar ayrılık rüzgârı.
Kendi hücrelerinde kendine mahkûm bir kalp,
Bulmuştu aradığını,
Yine başladı başa dönüş,
Hatıralar yaşanmalıydı, yazılmamalıydı
Esmemeliydi bu bahar ayrılık rüzgârı.
Rüzgarlar eserdi ya üfûl üfûl,
Adına ayrılık dediler...
Bir zavallı gönlüm vardı sana tutkun,
Sarartıp her yanından acımadan,
İşte, işte bu rüzgârla götürdüler.

24/02/2007

Turgut Uzdu

Ayrılık Şiirleri Yazmalıyım

Mutluluğu unutmalıyım
Tutup uçlarından acımasınca yargılamadan
En derinlerdeki zindanlara kapamalıyım
Harflerini silmeliyim bütün sözlüklerden saadetin, sevginin, aşkın
Şarkılarda yasaklamalıyım
Şevdamı tutup
En uzak diyarlarda bir darağacına asmalıyım...

Hiç kimse tutamamalı başka bir eli
Gözleri kapalı gezmeli güzeller, kimse sevdalanmamalı
Kazınmalı gamzeler, dönmeli gülücükler
Sevgililer olmamalı saçları rüzgârlarda savrulan
Kıskançlık krizlerine girmemeli bakışlar
Gönülleri sökölüp alınmalı...

Bunları dedim diye bir ilahi el uzanmalı
Cezamı kesmeli
Işıksız sokaklarda gezmeli ayaklarım
Vahşi köpekler ürümeli ardımdan
Lime lime etmeli bedenimi
Yeryüzü kovmalı beni üstünden
Bir daha beni kimse sevmemeli.

Kaynayan ne varsa soğumalı içimde
Üşümeli, depremler titremeli her zerremde
Saçının bir telini bile aramamalı gözlerim
Kapanmalı
En küçük ışığa bile bakmamalı...

İçimdeki yangın dışımı da yakmalı
Külleri savurmalı gönlümün delice esen rüzgârlara
Ben olmalıyım en kızgın ateşlerde haşlanan
Hatıralar kazınsın diye beynimden başımı en kara taşlara vurmalıyım
Ben hissiz bir heykel olmalıyım
Boş bir meydanda hep taşlanan...

Ayrılık şiirleri yazmak düştü yine bana
Hüzün kaplamalı her sayfayı, her satırı
Geceler ağlamalı, yıldızlar saklanmalı
Çiçekler gibi solmalı bütün umutlar
Kökleri kurumalı
Bu yürek "Zamanım geldi
Sensiz çarpmasam da olur! ", deyip
Artık durmalı.

Turgut Uzdu

Ayvalar Çiçek Açtı

Ayvalar çiçek açtı
Islak ıslak yaprakları
Mutlu hayaller damladı gözlerinden
Ayvalar çiçek açtı
Tam üç saat...
Şafağa yakındı gökyüzü
Bir mahzun kanarya şaşkınca uçuyordu
Yorgundu, umutsuzdu
Uçarken bile gönlü yalnız, boynu büküktü
Gözleri ışıladı birden
Aradığını bulmuştu, dalına kondu hemen
Unuttuğu şarkılar yeniden bestelendi
Kokladı, öptü, hasretini giderdi hasret çekenle
Yaşıyormuşum dedi, derin derin nefeslendi.
Tam üç saat susmak bilmedi
En güzel sevda türküleri döküldü rüzgârlara
Her saniye rengini kokladı ayva çiçeğinin
Ruhuyla, beyniyle bütünleşti elleri, ayakları
Tomurcuklar dayanamadı
Çiçek açtı
Islak ıslak yaprakları
Mutlu hayaller damladı gözlerinden
Ayvalar, ayvalar çiçek açtı
Tam üç saat
Huzuru buldu, sanatı buldu, hülyalar serildi önüne sere serpe
Tam üç saat kanarya
Can ciğer dost oldu gönlünce
Sevdasına tutundu
Dolaştı köşe bucak, keyfince
Güneş doğmasın istedi
Gece bitmesin
Çiçekler solmasın istedi
Bulduğu huzur, mutluluk
Hiç gitmesin istedi
İçindeki yangınlar
Uykusuzdu, horozlar ötmeye başlamıştı
İki dalın arasına koydu
Alevlenmiş yaprak ayaları okşadı başını
Gözleri ayva çiçeğinde
Güneşin ışıklarına bıraktı silsinler diye
Son mutlu gözyaşını

Turgut Uzdu

Bahane

Hiç böyle olmuş muydum?
Dumansız bir alev gönlümde,
İçimi böyle sıkılmış mıydı birileri,
Gece bu kadar çabuk geçer miydi?
Güneşin doğuşu bahane.

Bulutlar neden karamsarlığı yüklenmiş,
Neden iniyor şu ağır hava ciğerlerime?
Gözlerime bir şeyler oluyor,
Rüzgâr da yok ama
Toz bahane.

İçtiğim çayın da tadı yok,
Şekerin bardakta işi ne?
Dilim, yüreğim gibi paslanmış,
İçtiğim sigara, çektiğim duman
Bahane.

Şarkılar susmuş,
Gözüm bile takılmıyor güllere,
Belki de zamanı geldi
Düşen tansiyon
Bahane.

Güneş mi yakıyor acep yüreğimi,
Bu acı ne?
Ben mi istiyorum,
Zamanı mı geldi gitmenin?
Belki de göç mevsimi bahane.

Turgut Uzdu

Bahar Gelince

İçim bir hoş olur
Çiçekler açınca baharda,
Kuşlar öter, kelebekler uçar,
Ne de güzel kıkar toprak
Sabırsızca yağın yağmurda.

Meltemler eser gönüllerde,
En güzel yeşillere bürünür çimler,
Aralarında şaşkın papatyalar...
Goncalarında bile muhteşem tonlarını saklar,
Bülbülün sevdalısı güller.

Karlar dayanamaz manzarasına
İner tepelerden, erir, su olur,
Bazen coşmuş bir dere
Bazen nazlı bir nehirdir, denize karışır,
Üstünde martıların çığlıkları duyulur.

Dumanlar tüter mangallardan,
Her yanı sarar taze et kokuları,
Çatık kaşlı yüzler gülümser,
Gelincikler görevlerini yapıp
Isıtır üşümüş sevdaları.

Koşan çocukların bahar çığlıkları doldurur her yanı,
Uçurtmalar yükselir dizi dizi,
Biz de çocuk olmuştuk,
Güzel çocuklar
Ne olur unutmayın bizi
Unutmayın bizi.

04/03/2007

Turgut Uzdu

Bahar Gelmez Baharlara(Şehitlerimize)

Ben vurulurum her akşam
Kör bir kurşun saplanır yüreğime
Dağlardan eser dünkü kanlı rüzgâr
Yağmurlar bürür dört bir yanı
Al damlar.

Kayalar pusuya yatmış
Lavlar fışkırmaya hazır
Bir sevda yerleşmiş gönüllere
Mezarları bekler
Kara kazmalar kazmaya hazır.

Bir işaret parmağı uzanır, dokunur alına
Filmler bir ömürlük, bir aşire
Bölünmüş saniyelerden kısa bir an
Düzinelerle şerit
Sığdırılmış bir tenesire.

Posta güvercinleri uykuda
Haberler yoları taşır
Ücralarda fidanlar yeniden biter
Solmuş demetlerle çiçek
Sessizce uzaklaşır.

Bahar gelmez baharlara
Esmeden rüzgârlar diner
Sükût kaplar her yanı
Cennette kapılar açılır
Biner biner.

Çözmüş zinciri eller
Kaçmış kulübesinden kudurmuş birkaç it
Geri dönüp gelse parçalayacak
Ama geri gelemes ki
Cennetteki şehit.

Turgut Uzdu

Baharda

Çiçekler açar ya her yanda,
İçim bir hoş olur, dururum
Konmuş kelebek görsem
Geçer yanına otururum.

Sohbet olur havadan sudan,
Selamlar, beyaz bulutlardan,
Şarkı da başladı mı kuştan,
Geçer yanına otururum.

Çimde delicesine koşsam,
Kuş olup yücelerde uçsam,
Çılgın bir kuzuya rastlasam,
Geçer yanına otururum.

Güneş keyifle başka parlar,
Bala koşar, coşar arılar,
Fal bak deyince papatyalar,
Geçer yanına otururum.

Turgut derki bahar içimde,
Bazen yağmur çiseleşem de,
Gül görünce sendeleşem de,
Geçer yanına otururum.

26/03/2007

Turgut Uzdu

Bahtım

Güzellik bir yanda çirkin bir yanda
Dilerim kötüye dayana bahtım
Ben uyanırken derin uykuda
Dilerim Allah'tan uyana bahtım

O kadar renk dururken olmuş kara
Hep kışı yaşar hiç gelmez bahara
Soğukça uykuları yara yara
Dilerim Allah'tan uyana bahtım

Ne talihtir tüm kapılar kapalı
Yaptıklarım yıkıldı yıkılalı
Bıktım karşıma kötülük çikalı
Dilerim Allah'tan uyana bahtım.

Çiçekler açtı derler yad ellerde
Bülbüller aşkını söyler dillerde
Garibim gezerim gurbet ellerde
Dilerim Allah'tan uyana bahtım.

04/04/2007

Turgut Uzdu

Bak Ellerine

BAK ELLERİNE

Seven yürek derler doğrudur
Yüreği vuran şu beyin olmasa
Korkular, sorgular...
Sevmek güzel de
Kelimelerinde ayrılık denen şu sözün olmasa

Gül yapraklarında dolaşsak
Ya? Sorusunu silsek sözlüklerden
Biz istediğimizde güneş doğsa
Biz yazsak senaryosunu rüyaların, yaşasak
Ve bakışlarımız olsa hep pembe gözlüklerden

Kıyıları çizsek berrak suların yanına
Serilsek yere çay kahve içsek
Dudak payını dudaklarımız çizse
Gözlerimi açsam da kapasam da sen olsan
Hayallerimizi yaşayıp hayallerimize göçsek

Durup durup söz etme gidişten, bitişten
Her şartta sen gülümse
Unutma
Eline bak her defasında
Benimdir seni seven elini tutan el elimse

Korkulardır, sorgulardır sevginin katili
Vurma yüreğinden sevgiyi yine
Bir an, bir an tereddüt edersen
Hiç çekinme
Bak ellerine
Bak ellerine
19/01/2016

Turgut Uzdu

Bak Sevdim de Ne Oldu

Dediler ki güzel sev
Bak sevdim de ne oldu
Bul sıcacık bir el sev
Bak sevdim de ne oldu.

Çok severim az olur
Ö sevmese naz olur
Sevmeyince söz olur
Bak sevdim de ne oldu.

Hilalleşmiş kaşu var
Ne de güzel yaşı var
Kumral saçlı başu var
Bak sevdim de ne oldu

Boyu benzer serviye
Başkaları der diye
Saklıyordum sır diye
Bak sevdim de ne oldu.

Gizli gizli bakarım
Güle benzer koklarım
Yar sevgimi saklarım
Bak sevdim de ne oldu

Garip, gönlün düşmesin
Acıarla pişmesin
Yüreğini deşmesin
Bak sevdim de ne oldu.

Turgut Uzdu

Bakmazlar Gülüm

Anladık güzelsin, çok havalanma,
Yüreğine zincir takarlar gülüm,
Sevdim diye güzelsin, anlasana,
Sevmezsem, yüzüne bakmazlar gülüm.

Boyunu beğendim, huyunu bilmem,
Güzelliğinden başkasını görmem,
Sorsalar da hiçbirini söylemem,
Susmazsam, yüzüne bakmazlar gülüm.

Gözlerin eladır, kaşların kara,
Yanağın pembedir, dudağın gonca,
Güzelliklerini ben defalarca,
Saymazsam, yüzüne bakmazlar gülüm.

Turgut'um ben, nedense sana aşık,
Ne hikmetse gönlü sana bulaşık,
Sözlerimi biraz sana yanaşık
Yazmazsam yüzüne bakmazlar gülüm.

Şiirin Kayıt Tarihi 29.04.2007 21:41:00

Turgut Uzdu

Balık Avı

Cumartesi dedim yarın
Mesai yok nasılsa
Balığa gideyim
Şayet şansım varsa.

Akşamdan dip oltamı
Çingırağımı ve çubuğunu koydum bir poşete
Kurtçuklarımı, plastik kovamı
Naylon kilimi ve çelik çay termosunu
Güzelce yerleştirdim bir sepete
Kurtçuklara biraz su kattım
Sonra gidip yattım.

Sabah olmuş, uyandım kuşun sesiyle
Bir kahvaltı için çayımı demledim
Şekeriyle kattım termosu
Sahile uzandım.

Yazın iğnenin yer bulamadığı sahilde
Ne cin, ne de in vardı
Sessizlikle sarmaş dolaş
Arada bir martı feryadı...
Ve dalgaların fısıltılı sesi
Tebessüm ekledi yüzüme
Serdim naylon kilimi yere.
Termosum, sigaram ve çakmağım yanında
Taktım kurtçukları kancalara
Ya Allah deyip çevirdim, çevirdim
Fırlattım sonra
Denizin ortasına.

Uzandım naylon kilime
Dünya varmış demek geldi içimden, demedim,
Çaya vardı daha
Fırsat bilip hayallere daldım.

Sevdalarımı düşündüm,
Mutluluklarımı
Bazen kimsesizliklerime el attı düşüncelerim
Bazen kalabalıktan kaçtı.
Sorguları başlamıştı hayatımın beynimde
Neydim, neredeydim,
Mutluluk neydi, ayrılık neydi derken
Derinlere atlamışım
Bir ara pişmanlıklara dalmışım.

Birden çingirak sesiyle uyandım,
Ya ben bir balık yakalamıştım
Ya da balık kendini yakalatmıştı
Aceleyle çekmeye başladım
Yüzlük misinayı.
Ben çektim balık direndi

Balık direndi ben çektim
Sonunda benim inadım
Balığı yendi
Balık kıyıya geldi.

İrice bir balıktı, solungacına soktum parmağımı
Bir ses çıktı balıktan
Of mu çekti, ah mı çekti ne?
Canı acıdı mı acep? dedim içimden
Gözlerine baktım
Balık ıslaktı,
Sanki gözlerinden akan
Bir başka şeydi, belki de yaştı.

Çırpındı bir müddet,
Maksadını anlamıştım
Farkındaydı sanki
Zamanı çok azalmıştı
Son çaresi
O da biliyordu derdini anlatmaktı ki
Aceleyle çırpınıyordu.
'Bırak beni diyordu, ben buraya ait değilim
Benim yurdum orası
Bırak orada yaşayayım
Bir büyük balık beni yutuncaya kadar
Hep büyük balıklardan kaçayım
Ya da bir balıkçının mangalında
Izgara olayım.
Senin miden bir torba
Ne koysan dolacak
Bense bir öğünlüğüm
O da mideni doldurmayacak,
Arkadaşlarım var beni bekler
Bazılarının sırtında benekler
Hele bir tanesi var ki
Kıskanır bizi
Ben olmazsam eğer
Kapar onu
Diğer beneksizler...'

Ben miyim av balık mı bilemedim
Zavallı balığa bir şey diyemedim
Söktüm zavallının ağzından kancayı
Bekledim biraz daha
Yakalamak için en büyük dalgayı.
Sonra bıraktım suyun içine
İnanamadı balık
Hemen dalmadı dibine
Sonra fark etti dünyasını
Veda edercesine dönüp baktı,
Önce yavaş yavaş,
Sonra kaçarcasına uzaklaştı.

Arkasından baka kaldım
Balık mı avdı bu dünyada
Ben mi
Baliğa avlanmıştım.
Vazgeçmişim olta atmaktan
Ne yaptımın arasında naylon kilime uzanmışım
Çayımı falan unutmuş
Uyuya kalmışım.

şiirin Kayıt Tarihi 27.01.2007 00:54:00

Turgut Uzdu

Bana Birşeyler Oluyor

Rengi değişiyor akşamlarımın
Yalnızlığım gidiyor sanki
Bulutlar dağılmaya başladı
Gözyaşı damlamıyor çiçeklerden
Tomurcuklanmaya başladı ruhum
Bana bir şeyler oluyor
Allah'ım
Olamaz böyle şey
Ben mutluyum.
Gözümde ne bu yaşlar
Niye ürperiyor vücudum
Bu neyin sarhoşluğu,
Neyin hoşluğu?
Bana bir şeyler oluyor
Allah'ım
Olamaz böyle şey
Ben mutluyum.
Gecenin bu vakti
Bana bakan bir çift göz var artık
Yıldızlar yağarken gökyüzünden ışıl ışıl
Bu durağa uğrayacak mıydı yolum
Şaşkınlım
Bana bir şeyler oluyor
Allah'ım
Olamaz böyle şey
Ben mutluyum.
Nereye baksam arka planda o var
Anladım bu huzuru O'na borçluyum
Gençleştim, yüzüm gülüyor
Bana bir şeyler oluyor
Allah'ım
Olamaz böyle şey
Ben mutluyum.

18/01/2007

Turgut Uzdu

Bana Dönmek

baharlar uğramaz artık yüreğime
mevsim kışa döndü
yüreğimi üşüttü yüreğim
karlar yağacak avuçlarıma yine
biliyorum
yine gözlerimi arayacağım geldiğim yollarda

ben kaç kez yollarda bıraktım umutlarımı
kaç hayalde kendimi yıktım
yılları dizdiğim günler az mı yaşadım
içime doldu denizler
kaç kez boğuldum
unuturum diyerek
bütün kıyılara az mı başımı vurdum
köpüklerde kayboldum, kayboldum

yeni bir tufan bu yüreğime
acının filizlerine su
tır çiçekleri yerini ısırganlara bırakacak yine biliyorum
kanayacak her düşüncem, her hatıram
sen diyeceğim yine her an
sen diyebileceğim lakin lakin ben diyemeceğim biliyorum
geri getiremeyecek hatıralarımda bıraktığım beni zaman
içimde sensizliğin korkusu

ayak parmak uçlarında gözlerim duracak
kendimden kaçarak yürüyeceğim
hep düne mağlup olacağım biliyorum
kendine küskün

son balonum muydu sönen bu kez
ipi kırılan son uçurtmam mı
bu kaçınıcı dudak büküşüm, iç çekişim
bu kaçınıcı haykırış kendi kulağıma sessiz
yine ben bana gidiyorum benden ayrılıp
yine üzgün, yine sensiz

Turgut Uzdu

Bana Sor

Bırakıp gitmek kolay
Sensiz kalmayı bana sor
Koskoca yatakta kaybolmayı
Ufacık bir ses duyunca fırlayıp
Sen sanmayı
Yokluğunu sarıp sarmalayıp
Uykulara saklanmayı sen bana sor.
Bana sor terk edilmeyi
Beklenilmeyi bilmem beklemeyi bana sor
Acılara acı ekleyip
Zerre zerre dağlanmayı bana sor
Uzaklaşıp utancından her gece
En karanlık köşelerde
Hıçkırarak ağlamayı bana sor.
Hayalleri çağırıp
Onlarla yaşamayı bana sor
Sabahlara kadar sensiz
Nefes almayı bana sor
Çekinme
Bensizlik nasılmış diye bana sor
Eski günleri kement yapıp birer birer
Saliselerce asılmayı
Belki döner diye her şafak
Sevinçle kasılmayı bana sor
Bırak gözlerime sığınmış damlalara sormayı
Uzattığım ellerin boş dönmesini bana sor
Böylesine seven bir yüreğin
Sevilmeden ölmesini bana sor, bana sor.

Turgut Uzdu

Başka Bir Şey Diyemiyorum

Yazamıyorum
Ne aşkı
Ne yokluğunu, yazamıyorum
Zincirlere vurulmuş satırlar
Seni seviyorum diyorum
Yoksun ya
Başka bir şey diyemiyorum.
Takılıyor bir şeyler boğazıma
Ellerim titriyor
Bir gayret seni seviyorum diyorum
Dilim tutuluyor
Başka bir şey diyemiyorum.
Bu defa yazacağım diyorum
En güzel mısralarla aşkı
Bütün alem duysun diye
Seni seviyorum diyorum
Haykırıyorum pencereye bakıp
Gözlerin geliyor gözlerimin önüne
Nutkum tutuluyor
Başka bir şey diyemiyorum.
Hıncımı duvarlardan alıyor yumruklarım
Nefretle masama bakıyorum
Kokunu arıyorum
Sakinleşiyorum
Seni seviyorum diyorum,
Hain bir rüzgâr götürmüş ya kokunu
Yokluğun geliyor aklıma
Dişlerimi sıkıyorum pişmanlıklarım
Başka bir şey diyemiyorum.
Saçının teli kalmış mı diye yastıkta
Kaç gece aradım bilemezsin
Sonunda bir tarak buldum tarandığın
Kalanları saydım tek tek
Hepsini ayrı okşadım
Hepsine seni seviyorum diyorum
Dudakların gülümsemeyince gözlerime
Susuyorum
Başka bir şey diyemiyorum.
Ya gitmeseydin
Ya da hiç gelmeseydin
Ne olurdu benim kadar
Sen de beni sevseydin
Ya da ben seni yine bu kadar çok sevseydim
Terk edeceksin diye
Sevmeyeceksin diye
Seni sevdiğimi ben bile bilmeseydim
Sana seni seviyorum
Hep seveceğim diyemeseydim.

18/01/2007

Turgut Uzdu

Bay Serçe

Bay Serçe

Güneş doğmadı henüz
Alaca karanlığı kokluyorum
Gözlerimde bir garip tütsü
Uzatıyorum ellerimi
Gölgemi yokluyorum

Ben gibi uyanık bazı sesler
Köpeklerin kızgınlığı yankılanıyor
Gökyüzünde dolaşıyorum usulca
Söylenmemiş yalanlar ışıl ışıl
Dudak büküşüm bana bakıyor

Tan vakti mi, tam vakti mi
Işık neden bu kadar kararsız
Ah eski dost serçe
Hani sevmek demiştin ya
Bir hikâyeymiş aslında sere serpe

Ayrı yöne gidebiliyormuş yürek ve beden
Söylemedin zamanında
Bazen yaşamak lazım yaşamayı
Bazen
Bazen susmak anlaşmayı

Varsın uzasın yollar
Sevdiğim kadar giderim inan
Söyle ne söyleyeceksen bay serçe
Yürümekten korkar mıyım
Hayat zaten bir adım kadar.

Turgut Uzdu

Bazen

Bazen dalga olurdun,
Hayatıma bir girer bir çıkardın,
Sevinir, sonra üzüldüm,
Ben senden bıkmazdım fakat,
Muhakkak bir şeyler bulur bıkardın.

Bazen aydınlatırdın ruhumu
Bazen karanlık sen olurdun,
Bulur sonra kaybederdim seni,
Ben seni hiç unutmazdım ama
Unutacak bir şeyler bulur, unutturdun.

Bazen gökyüzü olurdun mavi mi mavi,
Bazen gönlümde çığlar yaratırdı gülüşün,
Birden değişirdin,
Ben üzüldüm
Üzülecek bir şeyler bulunca hüznün.

Bazen sinirlenirdim,
Bazen 'Yeter artık' der sana küserdim,
Sen gidince var ya, sen gidince
Aramak için yollara düşer
Deli deli eserdim.

Yorulduğum artık,
Ne aramak, ne bulmak istiyorum,
Bir daha gitme ne olursun,
Hep yanımda kal
Bak sen de yorulduğun
Bak sen de yorulduğun, biliyorum...

01/04/2007

Turgut Uzdu

Bazen Rüzgârlar Eser

Bazen rüzgârlar mutlu eser
Alır gönülleri, baharlara savurur
Kuşlar takla atar, kelebekler dansa vurgun
Kırmızı açtıkça çiçekler
Ruhlar kavrulur.

Neşe yayılır gökyüzüne
Yağmura gebe bulutlar dağılır
Yeni nefeslerle tanışır yaşlı gönüller
Bütün izler silinir, süt beyazı
Lekesiz yeni sayfalar sağılır.

Güneş keyifle doğar, keyifle batar
Gece, gece olmaz gündüzler gündüzdür
Çöller yeşerir, vahalar kaplar her yanı
Engeller saklanır
Kavşaklı yollar ise düzdür.

Gönül desenlenir çiçeklerle
Unutulmuş kokularla dolar burun
Yürekler şaşkın,
Damarlarda yeri olmaz
Hiç bir desturun.

Gözler mutlu açılıp kapanırken
Hayaller hep olacaklarla süslenir
Ve bir rüya kandırır gerçeği
İnadına nefes alınır, inadına başlar savaşlar
İnadına her şey göğüslenir.

Sonra,sonra aynalar kırılır tek tek
Rüzgârlar susar
Yokluk yankılanır kendi sesiyle
Hüzün yerleşir gözlere, renksiz
Şarkılar hep ayrılık kusar, hep hasret kusar, hep acı kusar,
Acı kusar
Bazen rüzgârlar dertli eser.

Turgut Uzdu

Bazı

Bazen yolun başından
Bazen sonundan başlanır
Gerçekler istenmez bazen
Hayaller sevilir
Hayaller yaşanır.
Bazen umutlar çiçek açar
Bazen puslu bir ayaz etrafı sarar
Güller istenmez bazen
Yüreklere dikenler batar.
Bazen değişsin istenir her şey
Bazen suskunluk yeşillenir
Tomurcuklar istenmez bazen
Ölümsüzlük sevilir yürekte
Değişmezlik sabit kalsın istenir.
Bazen kahkahalar sarar her yanı
Bazen suskunluk yıldızlaşır
Sessizlik baş tacıdır
Mehtap saçlarını tarar gün boyu arka planda
Gittikçe kadınlaşır.
Bazen gönül yırtar fermanları
Bazen daha kalın, daha büyüktür puntolar
Padişah ve avanesi sevilir
Asırlık çınarlara adlar kazınır.
Bazen ağırlık övgüdür sayfalarca kendini ezer
Bazen hafiflik baharla gelir göz bebeklerinde kelebek
Saatler, saniyeler sevilir
Hep gece yarısı gülümseyen defterlerde
Sayfalar açılır tek tek.

Turgut Uzdu

Be Hey Gönül

Çiçek çiçek dolaşırsın
Arı mısın be hey gönül?
Her çiçeğin başka çeşit
Balı mısın be hey gönül?

İlkbaharda açıyorsun
Her sevenden kaçıyorsun
Hep güzele koşuyorsun
Malı mısın be hey gönül?

Niye girdin şu gönlüme
Taht kurmuşsun bilmem niye
Sana hayran şu bahçeye
Yalı mısın be hey gönül?

Hicrana mı aşık oldun
Vuslatı mı evden kovdun
Bir gül idin şimdi soldun
Çalı mısın be hey gönül?

Tutsun derim tohum sende
Kara derler güzel yerde
Aşık gülün bilmem nerde
Dalı mısın be hey gönül?

Turgut mudur senin adın
Bilinmiyor şu muradın
Gökte uçar bir kanadın
Halı mısın be hey gönül?

Turgut Uzdu

Be Hey Gönül

Çiçek çiçek dolaşırsın
Arı mısın be hey gönül?
Her çiçeğin başka çeşit
Balı mısın be hey gönül?

İlkbaharda açıyorsun
Her sevenden kaçıyorsun
Hep güzele koşuyorsun
Malı mısın be hey gönül?

Niye girdin şu gönlüme
Taht kurmuşsun bilmem niye
Sana hayran şu bahçeye
Yalı mısın be hey gönül?

Hicrana mı aşık oldun
Vuslatı mı evden kovdun
Bir gül idin şimdi soldun
Çalı mısın be hey gönül?

Tutsun derim tohum sende
Kara derler güzel yerde
Aşık gülün bilmem nerde
Dalı mısın be hey gönül?

Turgut mudur senin adın
Bilinmiyor şu muradın
Gökte uçar bir kanadın
Halı mısın be hey gönül?

23/01/2007

Turgut Uzdu

Be Hey Kara Toprak

Doğumumla hasretimi çekmeye başladın,
Bilmem bu nasıl sevdadır, be hey kara toprak,
Bir urgan bağladın boynuma, ha bire çektin,
Bilmem bu nasıl sevdadır, be hey kara toprak.

Dağ oldun yoluma, yar oldun önüme çıktın,
Dâğ oldun kalbime, yâr oldun gönlüme çıktın,
Bağ oldun bahçeme, bağ oldun ömrüme çıktın,
Bilmem bu nasıl sevdadır, be hey kara toprak.

Nereye gitsem yanımdasın, hiç ayrılmazsın
Yediğim senden gelir, içtiğimde sen varsın,
Sana gelenleri hep sever, hep kucaklarsın
Bilmem bu nasıl sevdadır, be hey kara toprak.

Güller gibi kokarsın, seni seveyim diye
Zaman zaman tozarsın, seni göreyim diye
Tohumu alır, büyütürsün yiyeyim diye
Bilmem bu nasıl sevdadır, be hey kara toprak.

Turgut'um, inan canımdan çok seni severim
Çekinmem senin için ölümlere giderim
İnan sevdiğin kadar ben de seni severim
Bilmem bu nasıl sevdadır, be hey kara toprak.

31/01/2007

Turgut Uzdu

Bebislere

Yeni bir can geldi
Kutlarım
Dilerim ömrü uzun,
Canı sağ olsun
Sevgi katsın yuvasına
Sevgiyle büyüsün
Başarılarıyla
Bütün akrabalarını güldürsün.
Sevgiler getirmiş olsun geldiği yerden
Işıklar saçsın etrafına
Ağlayışları saadet çiçekleri olup
Yanaklarında açsın
Bütün aksilikler
Etrafından uzaklaşsın
Bu güzel bebek
Sevgisiyle kalsın
Hep sevgiyi yaşasın.

30/12/2006

Turgut Uzdu

Beddua

Pişman olasin yaptıklarına
Ahlar çekesin, kimse duymasın!
Dilerim, dilerim Allah'tan
Seni
Benden başka seven olmasın!

Yüzümü göremeyesin!
Sesimi duyamayasın!
Dokunamayasın ellerime diyemiyorum
Seviyorum bu haini, Allah'ım!
N'olur beddualarım yerini bulmasın
Yerini bulamasın.

Allah'ım, gülümseyince yüzünde güller açsın!
Dünyanın neşesi dolsun gönlüne!
Mutluluğu gökyüzünü doldursun
Neşesi dünyayı,
Yer kalmasın acıya, kedere...

Ben razıyım yalnızlığa
O yalnız kalmasın!
Ne ızdıraptan, ne kederden
Ölünceye kadar
Bir nebze bile tatmasın!

Şiirin Kayıt Tarihi 17.01.2007 22:35:00

Turgut Uzdu

Bedel

Ya yaptıklarının
Ya da yapmadıklarının karşılığı üşüşür damarlara
Ağlayan gözler hep o damlaları döker
Güvenin olmadığı yerlerde bir tanem
Dağlara hep hasret çöker hep hasret çöker...

Meltemler küser, boralar küser, büzülür gonca dudaklar,
Sümbüller büker boynunu
Güvenen gönül sadece güvenilmeyi bekler
Bir damla suya muhtaç
Sadece sana
Sadece sevgine aç...

Bir inat uğruna
Bir yalan uğruna belki
Söylemeyeyim diyorum sabrı bilmiyor kalem
Belki de bir hiç uğruna, bir hiç uğruna
Kopmak istiyorsan, gitmek istiyorsan
Eline bak
Gitmek de kalmak da elinde bir tanem.

Varsan tereddütsüz
Varım
Eğilmedim, hiç yalvarmadım
Yoksan yoğum
Öğrenemedin mi hâlâ
Ben sensiz çok ağladım, yine ağlarım...

Bazen burnumun direği sızlar
Bazen gözlerim dolar benim de
Bazen git demek gelir içimden, gidemem
Bazen kal demek
Onu da beceremem...

Karar senin kararın
Mutlu ol yeter başka istemem
Ama sökmemi bekliyorsan yüreğimden
İnan sökmem, istesem de sökmem...

Bir bedeli vardır güneşe bakmanın
Yahut ay ışığında buluşmanın
Hasretiyle acı çekmek de
Bedelidir sevmenin bilirim
Bu yangın
Bedelidir sana âşık olmanın.

Turgut Uzdu

Beklemek

<center>
<img
src='http://i42.tinypic.com/w163d1.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

BEKLEMEK

Kim sever sessizliği
Kimsesizliği kim sever
Bir bardak çay karşılıklı iilmezse eğer
Kim sever demi, kim sever demsizliği?

Biliyor musun, hep boynu bükük durdu
İçi bir türlü dolmayan terlikler...
İnanmazsın, kapının tokmağı, zilin düğmesi bile
Gece gündüz üşenmez, dokunacak bir el bekler...

Yastık tek, yorgan tek, tabak, kaşık, atal tek
Hep aynı dudakta yalnızlık türküleri söylenir
Hüznüm beni aşar
Evin her köşesi bana bakar, hüzünlenir...

Ya Rabb'im giden oldu da, gelen yok,
Beklenen bir türlü gelmez...
Ellerimin hiç biri bir türlü
Bir türlü başka bir ele değmez, değemez...

Boşluk her odaya yerleşmiş
Kendi kendine konuşur, duyamam
Öyle alıştım ki, kurtar artık
Yanımda bir nefes olmazsa, ben, ben uyuyamam

Turgut Uzdu

Beklenen An

Hüzün ellerden taşar, gözlere bulaşır
Neden hep tetiktedir, insafsız rüyalar
Bir silah sesi patlar, yürek ortasında
Gül kendi âleminde, kendi sefasında.

Kanamaz, kuştüyünde bir yudum damladır
Gâh uçar bilinmeze, gâh uyumaktadır
Bir rüzgâr eser bazen, sel olur serinlik
Kendine ateş yakar, göz olur derinlik.

İşte beklenen andır, kendini yakar lav
Bekçinin görevidir, incecik ses, hav hav
Dua yükselir göğe, yağmurlarca sayı
Yürek düşer yüreğe, umut kabadayı.

Yapışırken kum rengi, istek boyun eğer
Elmas gibi parlayan, elmaslara değer
Podyumlara asılı mankenlerden güzel
Konur ulaşılmaza, pamuklaşmış bir el.

Sonra, baş tekrar baştır, hüzün selamlaşır
Göz, diğerine bakar, birlikte ağlaşır
Zaman sessizce inler yoluna giderken
Aşk gözyaşına yatar, hicran " At bin! " derken.

Turgut Uzdu

Beklenen Gelmeyince

Kızıllığın ardından saatler saatleri vurur
Beklenirken beklenen, kalpler durur
Çok garip bir ikilem yaşanır
Beklenen gelmeyince bütün akşamlar
Karanlık olur.
Kulaklar ses duymak ister
Uyku, beklenenin dizinde uyur
Düşlerde sırayla sevdalı durur
Beklenen gelmeyince bütün akşamlar
Karanlık olur.
Beklenen gelmeyince
Bütün akşamlar karanlık olur
Isı kaybolur
Kalpte heyecan biter
Umutsuzluk sarar dört duvarı
Lambalar sökülür
Beklenen gelmeyince
Bütün akşamlar karanlık olur.
İnsan hep bekler
Bazen bir güzeli gönülden
Bazen bir sevdalıyı masallardan
Gece başlar bekleyişi ruhun
Hiç bitmeyen bir enerjiyle umudun.
Hayaller süsler dört bir yanı
Kuru sözler şiir olur taşar
Hasret süsler cümleleri
Beklenen gelmeyince
Bütün akşamlar karanlık olur.

18/01/2007

Turgut Uzdu

Beklerken

Yine dünkü gibi,
Seni beklerken sigara yaktım,
Kumruları gördüm öpüşürken,
Biliyor musun gözlerim doldu
Neredeyse ağlayacaktım.

Yine önceki ay gibi
Derdin bir nefes çektim,
Oysa nasıl inanmıştım,
Ben seni
Hiç beklemeyecektim.

Kaç ay oldu,
Yıllar gibi uzadı saatler,
Her mevsim bahar gelmiş gibi dolaşacaktık,
Gönüllerimizde açacaktı her gün
Ayrılığı tatmamış çiçekler.

Harap olmuş bir bahçe bıraktın,
Güller kan rengine bürünmüş,
Derlerdi de inanmazdım
Gittiğin gün var ya, Cehennem gibi
İşte o günmüş.

Hatırlıyorum, önceki ay gibi
Geçen ay da bekliyordum yine,
Sigaramı yakmıştım,
Ellerin yerine hep
Nedense rüzgâr dokunmuştu ellerime.

Hani gelsen diyorum,
Kumrulara bakıp artık üzülmesem,
Bir ölümlük şu yolda,
Ne kaybın olurdu
Hep seninle yürüsem.

Turgut Uzdu

Beklerken Öleceğim

Dumansız yandığım bu kaçınıcı ateş
Bu kaçınıcı yalvarış, yakarış
Hep gidici mi olmalıydı gelenler
Bu kaçınıcı aldanışım, kaçınıcı batan güneş...

Hep seneler,
Hep seneler aldattı beni bilirim
Son gününe kara haberi sakladı
Bu gün, yarın diyerek
Aylarca oyaladı...

Dört mevsimi bire düşürürdü her defasında
Her ay tomurcuklanırdı çiçekler
Şükrederdi el açıp Allah'a
Yeşilin körpecik tonunda çiçekler.

Oysa ardımdan gelirmiş
Ardımdan gelirmiş ellerinde ayrılıktan zincirler
Gözlerine merhamet uğramamış
Karanlık gölgeler.

Bilemezdim ki
Bilemezdim ki gözlerimde pembeler
Ellerimde, sıcaklığını tuttuğum eller
Önceki yıl gibi
Ellerimi bırakıp gidecekler.

Ben yine bekleyişlere gebe gecelere sarılacak
Batmaya mahkûm yeni güneşler doğmasını bekleyeceğim
Belki de bir gece, bir gece sessizce
Nefessizce kalacağım ama muhakkak
Muhakkak beklerken öleceğim.

Turgut Uzdu

Bekleyiş

Ruhum seyretse bedenimi, yıkasalar
Tabuta koyup, mezarlığa taşısalar
Yatanlar yeni komşuyu alkışlasalar
Başımı koymam toprağa seni beklerim

En acıklı, sevdalarını anlatsalar
Her gece yarısında sohbeta katsalar
Yatıp uyu diye teselliye kalsalar
Başımı koymam toprağa seni beklerim

Bir çocuk gelip de aşk nedir diye sorsa
Güzellik kraliçesi çocuğa kızsın
Delikanlı mezarına çöküp ağlasın
Başımı koymam toprağa, seni beklerim.

Ruhum çıksa mezarımdan yanına gelse
Mutluluğunu gelip bedenime dese
Diktiğin bütün çiçekler her mevsim gülse
Başımı koymam toprağa seni beklerim

En yaşlı ölü cezalandırsa kızarak
Ona da aşkımı anlatsam utanarak
Dinleyip aşkımı affetse ağlayarak
Başımı koymam toprağa seni beklerim.

Sabri öğrensem, sen mutlu yıllar yaşasan
Çocukların olsa hep gülsen, ağlamasan
Arada bir ne olur beni hatırlasan
Başımı koymam toprağa seni beklerim.
11/11/2006

Turgut Uzdu

Bekliyorum

Belki
Uzaklarda bir nefes duyuyorum
Belki
Duyulmayan bir ses
Bir kalp atışı
Hissediyorum.
Bir çiçeğin rüzgârda salınışını
Bir kelebeğin kanatlarıyla alkışını duyuyorum
Yüreğimin her atışında
Yüreğinin atışıyla uyuyorum.
Rüzgâr her estiğinde
Kokun gelir diyorum
Güneş olup doğmasan bile sabahlarıma
Ellerinin sıcaklığını duyuyor
Saçlarını hissediyorum.
Biliyorum ki
Biliyorum ki gelemiyorum
Gelemeyeceğini de biliyorum
Bir gün 'belki'yi yüreğime sığdırdım
Sol yanımda bir titreme
O günü bekliyorum.
Biliyor musun bakışların
Asılı kalmış kirpiklerime
Varmış gibi sanki
Basmaya çalışıyorum ayak izlerine
Belki beni sana getirir diye.
Geceleri özlüyorum
Gözlerim hep bir yerlere takılıyor
Gelmeyeceğini bile bile
Ne garip
Ne garip hâlâ seni bekliyorum.

15/03/2007

Turgut Uzdu

Belki Elveda

Ve gün geldi
Bu adam, bu deli adam
Topladı bohçasını
Hazırladı bavullarını
Trene bindi.
Ayrılık şiiri yazmak istedi
Yazamadı,
Ağlamak istedi
Ağlayamadı,
Merhamet ve sevgi karışmamalıydı dedi
Ne geriye dönebildi, ne ileriye gidebildi
Sevdiklerini üzdü
Üzdüklerine üzüldü.
Kimseye bir gelecek vaat edemedi
Kendi ellerine sığındı
Dualar etti sevdikleri ve sevmedikleri için
Tren çoktan hareket etmişti.
Bir ayrılık şiiri yazmalıyım dedi kendi kendine
Okuyanlar ağlamalı
Dinleyenler hıçkırmalı
Bir ayrılık şiiri yazmalıyım bugün dedi
Kalemi aldı eline,
Kalem düştü
Kırılan kalpleri anlatmalıyım diyecekti
Kalemi kırılmıştı.
Bir yalancı beni tanıtmalıyım diyecekti
Boğazı düğümlendi
Diyemedi.
Beni sevmeyin dediği halde
Sevilen birinin ızdırabından bahsetmeli
Bağlanmayın dediği halde bağlananları
Sevenleri anlatmalıyım
Çektiği acıları yazmalıyım dedi
Yazamadı
Gönlü gibi dili tutulmuştu.
Bir ayrılık şiiri yazmalıyım bugün diye söylendi tekrar
Sevenlerin acılarını
Yıkılan hayallerini,
Kaybolan umutlarını koymalıyım satılara diye haykırdı
Trenin uğultusuna karıştı cılız feryadı.
Bir ayrılık şiiri yazmalıyım bugün
Diyecekti
Diyemeden tren karanlık bir tünele girdi
Bir tabela göründü uzaktan
Kırmızı büyük harflerle
"Elveda" diyordu
Ve herkes
Bu elvedayı biliyordu
Bu deli adam
Belki de
Bir daha dönmemek üzere gidiyordu.
17/01/2007

Turgut Uzdu

Ben Ağlarım Senin Yerine

Canım
Allah hep güldürsün yüzünü
Hiç yaş bürümesin gözünü
Ruhun neşeyle dolsun
Her geçen günün
Bir öncekinden güzel olsun

Canım
Sen ağlama sakın
Gözyaşları sana yakışmaz
Ben alışkınım
Söyle yeter ki
Senin yerine de ağlarım

Canım
Bir tanem
Belaların en tatlısı, püsküllüsü
Olur ya bir gün
Ağlamak istersen eğer, sakın ağlama
Gözlerine bakar, kendi yüreğimi kendim dağlarım
İnan senden çok
Senin yerine de ağlarım

Yaslanacak bir omuz var sende
En dertli anımda
Elbet sana yaslanırım
Hep gülümse, sen sakın ağlama
Alışkınım
Senin yerine de ağlarım.

17/01/2007

Turgut Uzdu

Ben Gidiyorum

Kaldırımlara sordum bütün gün
Boş vitrinlerde dolaştım durdum amaçsızca
Uzun saçlıları seyrettim sen diye
Gözlerin en güzelini aradım
Beyazlarına takılıp kaldım pembe ortasında
Çiçekler açmıştı kış günü
Bulutların getirdiği damlalara takıldım
Suçum neydi bilmiyorum
Sanki yargılandım engizisyonda
Sonra çalı çırpı tutuştu
Ben yakıldım.
Kordon boyunda yürüdüm
Eller hep el tutuyordu
Martılar... Martılar uçuyordu
Dalgalar kızmış gibiydi bir şeylere
Sanki kıyıya değil
Göğsümde tam senin olduğun yere vuruyordu...
Boş baktı gözlerim dört yöne
Ne sarılıp koklaşan âşıklar doldurabilirdi
Ne de sesleri yüreklerine benzeyen adımları
Gönlüm çöktü bir köşeye
Mahzundu, masumdu
Dudaklarını büzdü, boynunu büktü
Kaldı saatlerce...
Amaçsız dolaştım
Ilık bir sıcaklık yayılıyordu güneşten
Acaba senin sıcaklığın mıdır dedim
Hiç dokunmadım ki ellerine
Seni yaşayamadım ki bileyim
Bilemedim işte bilemedim.
Ben senin sevdanı sevdim
Sadece yürekte aşkı yaşayan
Kocamandı
Suçlamazdı, suçlansa bile
Ben gülmeden gülmezdi biliyor musun?
Hep sevdim derdi, hep seveceğim derdi
Üzmezdi, üzemezdi...
Bitti biliyorum
Kırıntıları dursa da içinde filizlenmeye hazır
Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak
İnan
Dileklerin en muhteşemlerini sana bıraktım
Hepsi senin olsun
Mutlu yaşa
Ben, ben gidiyorum.
Şiirin Kayıt Tarihi 19.01.2008 22:01:00

Turgut Uzdu

Ben Kim Aşk Kim

Yanıyor içim
Yüzümde terler
Ayrılık gecesinin her vakti gönlüm
Vereceğin bir yudum suyu bekler.
Arada bir baykuş öter
Bir böcek sesi de var tanımadığım.

Beni dileyen el var mıdır acep
Beni bekleyen bir çift göz
Ah çekerek çırpınan bir yürek
Var mıdır acep
Yahut dudaklara mühürlenmiş
Seni seviyorum diyen bir söz.

Kader bu, talih
Dağlar dağ olmuş kanar
Yollar yol kadar uzak
Küçük bir mum unutulmuş bir köşede
Cılızlığı gölgesinden küçük
Hasretle yanar.

Yanaklardaki pembelere vurgunluk büyür
Işıklar büyür gözlerde çare küçülür
Sessizlik sarar dünyayı
Şarkılar ayrılığı döker notalara
Kimse hayra yormaz rüyayı.

Ben kim, aşk kim
Yaşamışlık mıydı dün
Yarınlar bir yerlere saklı
Geceler ardı ardına gelir hüznünden
Sabahlar üzgün.

Kuş kanatlarında çırpınan yokluğundur
Yokluğumdur bulutlaşıp damlayan
Yüzün beynimde gülümserken sesin duyulur
Radyolar sesini söyler
Ayrılık saklanmış hecelerine
Arada bensiz nefesin durur.

Hayallerime hüküm koyamamak zor
Hepsinde sen niye varsın
Bırak n'olursun bırak
Her yanı sen dolu
Merhamet et, doldurma her yanı
Hiç değilse hayallerim bana kalsın.

Turgut Uzdu

Ben Kimi Seveceğim

Ben kimi seveceğim
Bana seviyorum demezen
Gözlerinde yaşlarla gitmiştin
Gözlerinde yaşlarla gelmezsen
Ben kimi seveceğim.

Rüzgârlara yapışmış kokun
Her esintide sen varsın
Bazen esersin
Bazen ıslanır
Yağmur olur gözlerime yağarsın.

Takılıp kalmışsın kızıl güllere
Her sabah yeniden açarsın
Gülüşün deyip
Azıcık baksam
Çiy olur gözlerimden damlarsın.
Nasıl özledim bilsen
Bilsen nasıl özledim
Ne olurdu gitmeseydin
Gitmeseydin de yaşarmasaydı şu gözlerim.
Biliyor musun yokluğun seninle dolu
Dokunamadığım hayalin bütün odalarda gezer
Yastığın altına sokarım başımı
Hasretim beynimi ezer.
Söylesene bana
Seni sevemezsem
Beni sevmezsen
Ben kimi seveceğim
Gözlerine bakarak senden başka birine
Nasıl seni seviyorum diyeceğim
Nasıl diyeceğim.

20/03/2007

Turgut Uzdu

Ben Sevilmemeye Mahkûmum

Ben sevilmemeye mahkûmum
Sen gibi değilim
Severim deliler gibi
Aşığım mezarına âşık
Ölümler gibi
Ben sevilmemeye mahkûmum
Bulutundan ayrılan damlanın
Ya da bir kar tanesinin hüznü var bende
Söylenemeyen sözler
Üzüntüyü haykıramayan
Yılların acısını omzunda taşıyan gözler
Ben sevilmemeye mahkûmum
Ne bir çiçek gibi açacak gönüm
Ne seni bulup
Uzun yıllar yaşayacak bir ömrüm
Böyle sessiz haykıracak
Kimsenin duymayacağını dudaklar
Hep bağlı kalacak gönlüme
Anahtarı kaybolmuş prangalar
Ben sevilmemeye mahkûmum
Sevdaları yaşamadan açık denizlerde
Aşkı tatmadan
Yaşamak
Rüyalarda
Ben sevilmemeye mahkûmum
İstemesem de
İstemesem de.

17/01/2007

Turgut Uzdu

Ben Unutmadan

Unuttun sanıyorsan, kandırmak yok kendini
Ben seni unutmadan, beni unutamazsın
Kuruttun sanıyorsan yıkılmayan bendini
Ben seni unutmadan, beni unutamazsın

Sileyim dersin son kez silmeler yasaklanır
Karalarsan karala her şafakta aklanır
Gönlünde bir köşeye habersizce saklanır
Ben seni unutmadan, beni unutamazsın

Yıllar yılı kovalar, geceleri ilhamla
Bazen gülümseyerek bazen de evhamla
Rüyalarına girer büyük bir ihtişamla
Ben seni unutmadan, beni unutamazsın

Boğazına sarılır kaçtığın hatıralar
Ne likör çare olur ne de soğuk biralar
Uğraşma söndürülmez gönlündeki çiraller
Ben seni unutmadan, beni unutamazsın

Tebessümler gözünden, sesler kulaktan gitmez
En çok kızılan anlar artık seni incitmez
Garibin sözü çoktur yazmaya sayfa yetmez
Ben seni unutmadan, beni unutamazsın

Turgut Uzdu

Beni Güzel Hatırla

Beni Güzel Hatırla

De ki sevdim seni
Yüreğimi açtım sana engin denizler gibi
Bayılırsın uçurtmalara
İstedğin gibi uç dedim de
Dalgaları seyret gökyüzünden
Lakin konmak
Konmak suç dedim de

Beni güzel hatırla
Bırak boyumu posumu
Gözlerimi hatırla
Sevdi beni de bütün kalbiyle
Şiirler yazdı de
Bir beyaz güle konan bülbüldü kendisi
Gitti de, bitti de, ne dersen de sevgili
Bir tek isteğim var senden
Beni güzel hatırla

Bilirsin bakışlarımla severim baktığım yüreği
İçimde fırtınalar kopar
Dışım kutuplarda dolaşır belki
Ellerimin sıcaklığını hatırla yüreğim gibi
Gülümse her gün yeniden
Beni güzel hatırla

Sevdi beni de, sevdim de
Zaman gibi bazı şeyler, başlangıcına son ilişik
Bir takvimin erimesi gibi de hayat
En koyu tebessümüne yapışsın dudakların
Ayrılıkmış, hasretmiş aklına bile getirme
İyi ki de her zaman
Beni güzel hatırla

Ayrılanlar hatırlarmış bilirsin
Ben hatırlamayacağım seni sevgili
Yemin billah hatırlamayacağım
Tıka basa sen doldurdum yüreğimi, beynimi
Avuçlarımda sen varsın, kokun her yerde
Hiç, ama hiç unutamayacağım ki seni

Beni unutamayan biri var de
Seven biri
Sevdiğim biri
Çaresizliğin kanadına zincirledi kendini
Giden biri
Varsın gitsin de
Güzel hatırla beni sevgili
Güzel hatırla

Nerede bir ırmak görürsen

Nerede bir yağmur damlası, yanaklarım aklına gelsin
Olur ya bir gün bir yerde bir hıçkırık duyarsan sakın duyma
Belki de ağlıyordur dersin sonra, üzülsün
Deme sakın sevgili
Kahkaha seslerini duy martılarda, sokaklarda, caddelerde
Gülüyordur de, gülümse
Beni güzel hatırla

Turgut Uzdu

Beni Sev

<center>
<img
src='http://i39.tinypic.com/2u7ozdk.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

<center>

Seninle başladı
Göğsümdeki şu titreme,
Sensiz sönmeyen şu alev,
İçimdeki depremlerin ısrarla söylediği
Tek şey var, duymadığın:
-“Beni sev! ”

Görünce başladı,
Gözlerin güzelliğine hayranlık,
Bir mum gibiydi, yangınlarca yükseldi alev,
Fırtınaların, kasırgaların söndüremediği
Tek şey var, duymadığın:
-“ Beni sev! ”

Duyunca başladı,
Sesteki yanıklığa vurgunluk
Bir çarpıntı olup yüreğime yerleşti alev
Doktorların çare bulamadığı
Tek şey var, duymadığın:
-“Beni sev! ”

Dokununca başladı,
Tenin yumuşaklığına bağlılık
Her hücremde alev başlattı bu alev
Dünyanın gözyaşlarının söndüremediği
Tek şey var, duymadığın:
-“Beni sev! ”

Sokulunca başladı,
Karşılıksız aşklara aşkım
Birlikte yaksaydı bizi sımsıcak şu alev
Yüreğinin bir türlü tanımadığı
Tek şey var, duymadığın:
-“Beni sev! ”

Susuşunla başladı
Kendi içime gömülüp, suskunluğum,
Öyle bir tutuştum ki güneşi bile yakar bu alev
Gözlerinin bir türlü anlayamadığı
Tek şey var, duymadığın:
-“Beni sev! ”

-“Beni sev! ”

Şiirin Kayıt Tarihi 02.05.2007 21:13:00

Turgut Uzdu

Beni Unut Desem

Ayak izlerimizi silmiş dalgalar
Haykırışlarımız susmuş
Hatıralar yaşamaya çalışır bir kuytuda
Kuşlar ötmeyi unutmuş.
Aynalar bakmaz olmuş yüzüme
Gönlümün kalp sesleri durmuş
Gözlerim seni unutmuş.
Beni unut desem
Boğazın düğümlemese hıçkırıklara
Sil beni desem rüyalarından
Başka eller bulsan elini tutacak
Başka gözlere baksan...
Beni unut desem
Bir daha hatırlamamacasına
Silsen mazinden, geleceğinde ben olmasam
Beni unut desem
Çözsen gönlündeki prangaları
Gözyaşlarından yaptığın kaleleri yıksan
Güllerden yeni kaleler yapsan
Beni unutsan...

18/01/2007

Turgut Uzdu

Beni Yakar

Yakar beni yakar beni
Yemek yakar, ekmek yakar
Duvar olan bahçelerde
Her görünen tümsek yakar

Gidenlerim geri dönmez
Bekleyenler beni yakar
Bir alevdir o hiç sönmez
Tutuşturan beni yakar

Gideceğim geldim diye
Faniliğim beni yakar
Akıl aldım bir kaç kere
Cahilliğim beni yakar

Güzelleri görmen gerek
İlk halleri beni yakar
Çürüyen bilmen gerek
Son halleri beni yakar

Tek odalı koca saray
Hizmetleri beni yakar
Doğmaz güneş yok yıldızlar
Karanlığı beni yakar

Arabalar evler dostlar
Kimselere ulaşmazlar
Çok sevdiğim şu türküler
Kulaksızlık beni yakar

Bağlamışlar ağızım dilim
Ne halı var ne de kilim
Çare bulamadı ilim
Çaresizlik beni yakar

Çoluk çocuk eşim de yok
Yalnız kalmak beni yakar
Çok sevdiğim köşem de yok
Böyle yatmak beni yakar.

Şiirin Kayıt Tarihi 04.09.2007 02:16:00

Turgut Uzdu

Beni Yasakla

Biliyorum ordasın, arada akla
Gelirsem ne olursun, beni yasakla

Lanetleme, ah etme, hınçla ağlama
Bürün gülün rengine, karaya bakma

Çıkamasın bir daha karşına dünler
Uğramasın yanına, kaçsın hüznler

Baharları bahçede gezindin farz et
Bilmez misin ardından kıştır akıbet

Fidanların gül açma, mevsimiydi o
Başlamıştı şarkıya, kuşlardan koro

Büyülerle vururdu gece yarısı
Yaşanamaz olurdu ondan gayrısı

Konuşurdu, susardı, ağlar, gülerdi
Geceleri bekleten tahammüllerdi

Bulutların bembeyaz üstünde ruhen
Görür açık bir kapı, bazen de revzen

Tokmağından tutardı içeri sızıp
Kederleri kovardı şöyle bir kızıp

Danslarına başlardı şuh rakkasenin
Boşalmazdı badesi billur kâsenin

İçilirdi içtikçe bütün bir gece
Çözülürdü sabaha düğümlemece

Sonra vakit gelirdi, ışıklar üzgün
Hasretiyle doğardı dün akşama gün

Sokak sokak arardım, gider gelirdim
İlk karşıma çıkana bu "Sensin! " derdim

Lakin geçti mevsimler, düştü yapraklar
Bir daha mı gelemez inan o bahar

İşte budur sebebi, gelirsem akla
Ne olursun üzülme, beni yasakla.

Turgut Uzdu

Beni Yaşa

Beni Yaşa

Bırak sorguları ay yüzlüm
Öğren yaşamayı yüreğimde
Kelimelerin dudaklarıma dokunsun
Bakışlarımla büyüt yüreğindeki sevgini
Nedir gözlerindeki o kargaşa
Beni yaşamayı öğren diyorum
Beni yaşa

Mesafe dediğin vagonda bir koltuk
Kaç tünel yaşar ki insan
Kaç defa karanlıktan korkar, kaç defa üşür
Fırtınaları beklemenin âlemi yok
Tam göğsümde en sıcak mevsim
Bekleme artık gel koşa koşa
Saçların kokayım artık gel
Beni yaşa

Ne yalanı var ne ihaneti
Sen şiirsin, her yer senle dolu
Bülbül sensin gül sen
Ben bekleyişine kelepçeli şair
Bul artık sıcaklığını avuçlarımdan
Tut sevgili
Beni yaşa

Takvimdeki rakamlara asma umutlarını
Mısralarım sen diyor, ben diyor, gül diyor
Halâ mı tereddüt, halâ mı endişe
Gel
Gel adımlarında neşe
Beni yaşa sevgili
Beni yaşa

Turgut Uzdu

Benim Gecelerim

Adını andığımda içim yanıyor
Nerden ateş bulur bilemem
Gözyaşlarım söndüremez
Büyür gözlerinin karası gözlerimde
Gülemem.
El süremem,
El süremem saçına, tenine
Yakmak, yanmak ister, lakin
Bir türlü değmez ellerim,
Bir türlü değemez ellerine.
Bu kadar mı yakışır tebessüm
Gözler bu kadar mı güzel yumulur,
Hasret zamana hükmeder
Gün nasıl geçer bilinmez
Hemen akşam olur.
Gözler karanlığı yarar, gözleri arar
Yakın olsa diye feryat eder dualar
Sevda tacını takar başına
Aşkı, sessizce uyutur uykuyu
Sonra geçer karşına.
İşte benim gecelerim
Hep gülümseyişlere hasret tütsüleri yakılır odamda
Buldukça silinir tebessümler
Kader bu
Her gece yeni bir tebessümü bekler.

Turgut Uzdu

Benim Gibi Sevme

Aşkınla yanıp
Tutuştum deme
Öylesine sevdim ki
Seni sevdiğim gibi
Sakın beni sevme.

Her gece hasretini öptüğüm
Çiçeğim, bir tanem, gülüm.

Ben yanayım sen yanma
Aldırma yürek alevlerime
Öylesine istedim ki
Seni istediğim gibi
Sakın beni isteme.

Her gece hasretini öptüğüm
Çiçeğim, bir tanem, gülüm.

Ayrılığın çok zor
Aldırma sitemlerime
Öylesine öldüm ki
Her gece öldüğüm gibi
Sen sakın ölme.

Her gece hasretini öptüğüm
Çiçeğim, bir tanem, gülüm.

Şiirin Kayıt Tarihi 26.05.2007 23:27:00

Turgut Uzdu

Benim İçin

Ayrılık varsa senden gelen
Kıyamete gerek yok benim için
Gittin, koptun ya, dönmezsen eğer
Götüren yollara Azrail'im deyip
Ardından dökecek yaş çok benim için,
.....Çok benim için.

Sevda yaşamıştım sevdadan üstün
Geceler vardı her anı sımsıcak, dizlerin gibi yumuşak
Okşamana hasret saçımı koyamazsam eğer
Bulup bir cami köşesi
Uzanacak taş çok benim için,
.....Çok benim için.
Yokluğun yaktı kavurdu içimi, dışımı
Pişmanlıklar sarıp sarmaladı her anı, zaman durdu
Bütün saatleri kurmazsan tekrar
Zindana dönen gönlümün duvarlarına
Vuracak baş çok benim için,
.....Çok benim için.

Bir yüreğim vardı sevdaya muhtaç
İnlettin her gece, her şafak
Oysa seni içmek istemişim damla damla
Şimdi bütün zehirleri katarak
Yiyecek aş çok benim için,
.....Çok benim için.

Turgut Uzdu

Benim Odam

Elimde elinin kokusu kalmış
Seninle doludur şu benim odam
Yastıkta başının uykusu kalmış
Seninle doludur şu benim odam.

Dudağının izi içtiğim suda
Hep sana rastlarım gece uykuda
En güzel rüyalar bekler pusuda
Seninle doludur şu benim odam.

Atmak istemem ki seni atayım
Hayalin grdkce caka satayım
Görmediğim günler inan hastayım
Seninle doludur şu benim odam.

Camda sildiğinin izleri durur
Divanda hayalin zevkle oturur
Ne yana dönsem yüzün bulunur
Seninle doludur şu benim odam.

Garibim şaşkınlık ardından geldi
Hayalin haykırıp, ben varım dedi
Sensiz aynalarda içim titrerdi
Seninle doludur şu benim odam.

şiirin Kayıt Tarihi 06.07.2007 19:31:00

Turgut Uzdu

Benzeyiş

Bin bir emekle büyütürsün yarını
Hemen dün olur bütün bugünler
Bir bakarsın her şey olmuş bitmiş
Duygu gitmiş, sevdalar silinmiş
Hain bir mantık karşında seni bekler.

Ne kayıtlar yapmıştım
Ne programlar çalıştırmıştım dersin
Hatırlarsın dudaklarında muzip bir tebessüm
Bazen
Kahkahalarla gülersin

Artık ısınmaya başlamış işlemcin
Yarı delet hatıralar
Düzeni bozulmuş bazı tuşların
Bakarsın
Cümlelerin her yerinde ünlemler var

Bu ben miyim dersin
Hafızan kaç gb den kaç mb ye düşmüş
Ekran kartın arızalanmış
Seş kartı takılmaya başlamış
Bağlantın dünden düşmüş

Bir format gerek dersin
Dolmuş betaların süresi
Lisanslı satışlar bitmiş
Yerin belli olmuştur artık
Bir çöplüğün tepesi

Algoritman bozulmuş
Yeni nesil işlemciler
Ne board değişir artık ne kasa
Dayanmaya çalışırsın heyhat
Bir bakarsın her yanda yeni modeller

Hayran hayran seyredersin
Kim bilir kaç hrz dir hızı
Kimse senin yüzüne bakmaz
Ne yapsın seni el alemin
Kadını kızı

Geri dönüşümün varsa eğer
Bir ümit bir yerde dönersin geri
Yoksa yandın oğlum şair
Kimse seni anmaz
Gittiğin günden beri.

18/01/2007

Turgut Uzdu

Beter Ol

Beter Ol

Beklesin kapında her gece ecel
Şu halime düşüp halden beter ol
Gölgelere benze gittikçe incel
Hiç gelin olmamış tüldeu beter ol.

Çeksin ıstırabı çilesiz başın
Bensiz boğazından geçmesin aşın
Çoğalmadan kalsın hep böyle yaşın
Hiç koklanamamış gülden beter ol.

Ümitsiz kalıp da çırpınsın ruhun
Ayaklar altında gezsın gururun
Kölesi ol şu denilmez "Olur"un
Zincire vurulmuş dilden beter ol.

Sevmeyip ömrünce sevlmeyesın
Gözün hep yaşlı kalsın, gülmeyesın
Ölmek isteyip de hiç ölmeyesın
Aşkđ tadamayan halden beter ol.

Yanıdayken bile sana hasrettim
Gir diye rüyama kaç niyet ettim
Sen çektirdin, ben de bilerek gittim
Ben için kavrulup benden beter ol.

27/01/2007

Turgut Uzdu

Beyaz Gül Solunca

İçim acımıyor aslında
Bu yağmurları ben çağırmadım
Rüzgârlar mevsimsiz

Gece yalnızlığı getiriyor gündüzden çalıp
Ah içimdeki boşluk
Çıkmazlara gebe doğumlar tütüyor her yanda
Beklemenin son durağı
Gelmenin gitmenin yasaklandığı tabelalar
Ve ben kendi içimdeki yolcu

Hasret şarkıları var baktığım her yerde
Notalar ben yazıyor
Susuşlar ben

Boşluğumun her yanı duvar
Ne başım kırıyor ne yumruğum
İssiz bir çölde bir filiz soldukça yeşerir
Adını umut koyuyorum bir serçe yüreğinde
Titriyor

Ellerimi uzatıyorum yine boşluğa
Gözlerim kapalı

Nefes almak vardı hayattan
Günü yarın gibi yaşamak
Bulutsuz gökyüzünü bulutlar kapladı
Gereksiz şimşekler dolaştı sokaklarda
Olsun
Yağmur taneleri de güzel nasılsa

Gün bitti
Artık gecenin hükmü var gözlerimde
Bülbül suskun
Hasreti tütünüme sarıyorum
Yol bitti

Kendi mevsimleri soldurdu beyaz gülü
Bahçe tarumar

Turgut Uzdu

Beynimdeki Gece

Beynimdeki Gece

Issız bir gece yarısı
Karanlık karanlığın koynunda
Sahibi meçhul gölgelerin ayak sesleri kayıp

Bazı pencerelerde sarımsı ışıklar perdelere yapışmış
Bacalardan sonbahara tek tük dumanlar uzanır
Kapılar gelme dercesine kapalı

Boynunu bükmüş sokak lambaları
Utancından bakışları önünde
Bir kaybı arar gibi

Yürüyorum
Ayaklarım dokunmuyor kaldırım taşlarına
Sessizliğin sırtındayım

Ne ardımda bakışlarım ne önümde
Sisler bürümüş düşüncelerimi
Gülüyor muyum ağlıyor muyum belli değil

Hani masalarda el ele tutuşur ya yavuklular
Kitap sayfalarımnda kalır her gün okuduğum
Bir türlü yazamadığım

Ne görünen var gönlüme ne selam veren
Ben sarhoş, caddeler sarhoş sokaklar sarhoş
Göğsümdede dost bir yüreğin sesi

Bilmece nefes almak, vermek
Kuru teselli giyinmiş hayaller
Ve avuçlarımda gezinen hayaletler

Zamanın kırık zembereğinde sallanan dün
Uzağa dua, uzağa niyet
Azaldıkça çoğalan bir kum saati yarın

Beklenen şafak sarı ışıklarıyla
Sabahı doğuran gece her gece
Labirentlerde dolaşan ruhum

Bir tek ışığın izinde
Bir gülücük
Ve bir öpücük...

Turgut Uzdu

Bıkmadın mı

Bıkmadın hâlâ bırakıp gitmekten
Geceleri gelip sabah gitmekten
Bıktım ardından yaşlar dökmekten
Bıkmadın hâlâ bırakıp gitmekten

Goncalar vardı gül yanaklarında
Masum tebessüm al dudaklarında
Gönlün hicrana kul sokaklarında
Bıkmadın hâlâ bırakıp gitmekten

Yüzün önünde yaşlı gözlerimin
Yollara düşen âşık sözlerimin
Kârı olmadı vuslat tezlerimin
Bıkmadın hâlâ bırakıp gitmekten

Geceye hasret sabah zor geçmekte
Gönül bu kendi inanıp seçmekte
Güneş görünce zehirler içmekte
Bıkmadın hâlâ bırakıp gitmekten

Dinlerken çalan o saza vurgundur
Gönül dermansız, sözlere vurgundur
Şafak dillenen niyaza vurgundur
Bıkmadın hâlâ bırakıp gitmekten

Gariptir gönlüm susmaktır çaresi
Kapanır senle ne çoktur yaresi
Toplanmaz olur sensiz bir paresi
Bıkmadın hâlâ bırakıp gitmekten

Turgut Uzdu

Bırak Ayrılığın Ellerin

Bırak ellerini ayrılığın
Bu hasret bitsin
Yüreğime çöken şu sensizliğin var ya
Hadi bırak,
Bırak gitsin.
Gökyüzünün bütün damlaları saklanmış
Ufacık bir seste damlayacak
Öylesine hassas ki gözlerim
Bir nefes bile sana benzese
Hemen ağlayacak.
Kelebekleri görmüyorum
Etrafta uçuşan hep sinekler
Bırak şu ayrılığın ellerini
Bırakmazsan, gelmezsen eğer
Beni bitirecekler.
Bırak ellerini ayrılığın
Bu hasret bitsin
Yüreğime çöken şu sensizliğin var ya
Hadi bırak,
Bırak gitsin.

Turgut Uzdu

Bırak Öleyim

Yüreğimde küllerden dünler
İçinde hep seni saklar
Yandıkça yandı bedenim
Bir türlü bana getiremedi
Kahrolası uzaklar.

Depremler çatırdamıştı göğsümde
Bir yerler yıkılmış, yükselmiş harabeler
Oysa filizlensin diyeydi kör tomurcuklar
Bunun için her şey sen olmuştu.

Ne izi kaldı, ne sesi türkülerinin
Bir masum bakıştı tek yaptığın
Goncamsı gülümsemelerinin ardına
Bilinmezdi ki bir ayrılığı sakladığın.

Sevinsin mahzun yüzün ardındaki gerçek
Tırnaklarının izi silinmez oldu yüreğimde
Nasıl aldandım Tanrım, nasıl
Hiç belirti olmaz mıydı gözbebeğinde.

Şimdi mahzun olan benim
Bana bıraktın tüm mahcubiyetini
Bari sevdami bıraksaydın da öyle gitseydin
Alıp kemiğini, etini.

Köşkler hazırlamıştım gönlümde sana
Sensiz sarayları neyleyim
Madem gelmeyeceksin artık
Bırak beni bana bari sensiz öleyim.

Turgut Uzdu

Bilirim

Bilirim
Her açan çiçek
Benim gülüm değildir
Ne her başlangıç ilk
Ne her son ölüm değildir.

Bilirim
Uzanan her dal
Ondaki kol değildir
Gidilen her yol ne gidilecek
Ne de dönülecek yol değildir.

Bilirim
Her kavuşma vuslat
Her vuslat kavuşma değildir
Kalbin heyecanla titremesi
Bilirim
Alışma değildir...

06/04/2007

Turgut Uzdu

Biliyor musun?

Biliyor musun
Ayak sesini duysa kalbim
Bir başka çarpıyor
En güzel tonları sürünmüş
Nağmelerle bezenmiş sesini duyduğunda
Başı dönüyor kalbimin
Sarhoş oluyor.
Biliyor musun
Gözlerini görse gözlerim
Çiviler çakılıyor bir yerlere
Bütün yönler yasaklanıyor
Başka şey yokmuş gibi dünyada
Sadece
Gözlerine bakıyor.
Biliyor musun
Saçların dalgalansa hafif bir rüzgârda
Kalbime kasırgalar doluyor
İçim eriyor
Parmaklarım
Hep "Okşasam! " diyor.
Biliyor musun
Dudaklarına yaklaşıp dudaklarım
Güller tek renge bürünüyor
Ciğerlerim kokunla kendinden geçiyor
Dudaklarım büzülüyor
Şu fani dünyada
Hiç değilse bir defa
"Öpsem! " diyor.
Çok kötüsün
Biliyor musun
Ne yaptın vücuduma bilmiyorum
Her hücrem
Gönlüm gibi seni istiyor
Sen hâla gelmiyorsun.

24/01/2007

Turgut Uzdu

Biliyorum

Ne gel diyebilirsin ne gel diyebilirim
Mesafeler ben kadar
Sen kadar
Sabır demeliyim aslında biliyorum
Sabır

Aklım seninle uyandı bak serçeler uykuda
Şafağa kızıl damlamadı henüz
Çizilmemiş bir ufka bakıyorum
Ha geldi ha gelecek demeliyim biliyorum
Ha geldi ha gelecek

Gün geçer, ay geçer, yıl geçer derler
Seninle dolu tek bir günüm yok oysa
Hayalinin rüzgârı beni savuran
Ya nasip demeliyim biliyorum
Ya nasip!

Gözlerine dokunmak istiyorum bakışlarımla
Saçlarında dolaşmak
Bir ses " Benim O" dese var ya
Sensin O diyeceğim biliyorum
Sensin O

Ve o günü yaşarsam takvimde, o saat vurursa şayet
Gözlerine bakacağım ellerini avuçlarıma alıp
Yürek sesimi katıp sözlerime
Seni seviyorum diyeceğim biliyorum
Seni seviyorum...

Turgut Uzdu

Bilmeyiz

Yaratan'ın emriyle gelir,
O'nun bir emriyle gideriz
Vademizle birlikte yaşar,
Hep vademizle bitmez miyiz?

Zamanı gelince hep ağlar,
Giden olunca kara bağlar
Bizimle gelir yapılanlar
Gidecekleri de bilmeyiz.

Gerisi boş, ne mülk, ne de mal
Bir çorap bize olur hamal
Çoğumuz birer hantal çuval
Neden boşmuşuz hiç bilmeyiz.

Ne mutlu Gül koklayanlara
Aşkı kurtçuğa duyanlara
Alevlerden yanmayanlara
Bir selamı bile bilmeyiz.

Dualar hak edenle olsun
Kavuşanlar rahmetin bulsun
Yanaklarına Gül dokunsun
Ne olduğun bile bilmeyiz.

Yaratan'ın emriyle gelir,
O'nun bir emriyle gideriz
Vademizle birlikte yaşar,
Hep vademizle bitmez miyiz?

Turgut Uzdu

Bilmez

Bilmez

Ayrılık acısı içimde bir köz
Yakar kendisini, sönmeyi bilmez
Labirentler gibi bırakıp da iz
Öyle bir gitti ki, dönmeyi bilmez.

Onun için çarpan, yürek bıraktı
Gelmeden gidenim, ölmeyi bilmez

Hep onun yüzünden, şu garip halim
Kalmadı ömrümde, başka melalim
Yüreğimde bir aşk, yakarak zalim
Öyle bir gitti ki, dönmeyi bilmez.

Onun için çarpan, yürek bıraktı
Gelmeden gidenim, ölmeyi bilmez

Sesinden başka ses, duymaz sağırdım
Geceler yetmedi, gündüz bağırdım
Haykırdım, ağladım, onu çağırdım
Öyle bir gitti ki, dönmeyi bilmez.

Onun için çarpan, yürek bıraktı
Gelmeden gidenim, ölmeyi bilmez

Gördüğüm tek oydu, gözbebeğimdi
Gülüm, bülbülümdü, kelebeğimdi
Aşkım ışığıydı, o meleğimdi
Öyle bir gitti ki, dönmeyi bilmez.

Onun için çarpan, yürek bıraktı
Gelmeden gidenim, ölmeyi bilmez

Ne su içer gönlüm, ne sevda çeker
Yangına aşıktır, ne yapsın kader
Bu nasıl gidiştir, ölmekten beter
Öyle bir gitti ki, dönmeyi bilmez.

Turgut Uzdu

Bilmezsın

Ne söylesem sana, nasıl anlatsam
O kadar dil döktüm, sevmek bilmezsın
Sivri diken olup eline batsam
Kızıp da yürekten sövmek bilmezsın.

Desem ki güzelsın yok sana benzer
Dereler çağlatır sendeki gözler
İstese bilirim ne güller dızer
Sevip de gönlünce övmek bilmezsın.

Usulca kalkarsın öyle oturup
Hayalinde olsun bir dünya kurup
Aşk ile vuslatı bir bir yoğurup
Gayrete gel desem evmek bilmezsın.

Karşında durarak kızdırsam seni
Arzuhalcilere yazdırsam seni
Ruhuma imbikten sızdırsam seni
Öfkeyle kükreyip dövmek bilmezsın.

Garibim aşk ile gezer dururum
Gönlümle uyumlu köşe bulurum
Kapar gözlerimi senle olurum
Başından bir türlü savmak bilmezsın.

Turgut Uzdu

Bilseydim

Bilseydim,
Bilseydim bakmazdım güzelim gözlerine,
Kendimi yakmazdım...
Bir ömür diyerek, bir ömrü bekleyerek
Umutlanmazdım.
Bilseydim,
Bilseydim baharı yasaklardım gönlüme,
Bir an önce unut derdim...
Ardından ağlamak yerine,
Eskiden olduğu gibi boş boş gülerdim.
Bilseydim,
Bilseydim gidecek bir dalga olduğunu,
Hiç sever miydim denizi?
Takip eder miydim hiç
Gönlümü çağıran ayak izlerini.
Bilseydim,
Bilseydim sonbahar gözlerime yerleşecek,
Ardından yaprak olup dökülmezdim...
Öylesine sever görünmüştün ki,
Avuçlarıma ayazlar bırakacağını bilemezdim.
Bilseydim,
Bilseydim bir gün vedâlaşacağını,
Elvedâyı yasaklardım...
Sözlüklerden bulup vedalara
Gözyaşlarımdan kurşunlar sıkardım.
Bilseydim,
Bilseydim seni bu kadar sever miydim,
Beni sevdi der miydim hâlâ gittiğin yollara bakıp,
Yarım yamalak bir ağızla
Belki, belki gelir der miydim...

12/04/2007

Turgut Uzdu

Bir Adam

Boynu bükük,
Solmaya az kalmış bir çiçek,
Son damlalarında gözyaşları
Adımlar sonu saymakta:
Bir adam,
Bir köşede oturmuş,
Yalnızlığına ağlamakta...
Geceler karanlık,
Şimşekler gözyaşı dolu
Çaresiz pişmanlıklar avuçlarında sımsıkı.
Bakışlar gelecek birini aramakta,
Adam,
Bir köşede oturmuş
Yalnızlığına ağlamakta..
Korku dağları aşmış!
Ya gelmeden gitmek,
Ya da gelir gelmez gitmek...
Mutluluk doyusıya sarılıp saçlarını okşamakta
Adam,
Bir köşede oturmuş
Yalnızlığına ağlamakta.
Kader bu pişmanlıklar,
Çaresizlikler değiştiremez yazgıyı.
Gelenler gidecek de,
Gidenler gelemes olmakta...
Adam,
Bir köşede oturmuş
Yalnızlığına ağlamakta.
Bir ayak sesi duyulur birden:
Kömür gibi gözleri siyah,
Güller açmış dudaklarında başka bir yalnızlık
Adama sevgiyi uzatmakta...
Adam,
Bir köşede oturmuş
Hâlâ yalnızlığına ağlamakta.

14/01/2007

Turgut Uzdu

Bir Bakmışsın Ki Ben Yokum

Bir bakmışsın ki ben yokum
Derleyip toplamışım sevgimi yüreğinden
Gülücüklerimi silmişim
Silinmesin diye sarıldığım hatıraları omuzlayıp düşmüşüm yollara
Bir bakmışsın ki ben yokum

Tesellilerde arayacak beni
Yüreğindeki kokumu özleyeceksin
Doldurmak istediğin kadar boşluğa düşeceksin
Gözlerini açacaksın korkuyla
Bir bakmışsın ki ben yokum

Ben bakardı hep, ben görürdü diyeceksin
Dokunup dolaştığı hücrelerin titreyecek
Sıcağımdı diyeceksin her üşüdüğünde
Uzatacağını avuçlarını
Bir bakmışsın ki ben yokum

Düşlerinin renginde bir noksanlık göreceksin
Gecenin dudakları soğuyacak
Kapın çalınacak hep açık duran
Sırım gibi bir ayrılık, gölgemi ararken ayak izlerinde
Bir bakmışsın ki ben yokum

Bir kısmı yazılmış, bir kısmı yaşanmış, bir kısmı hayal bir masal
Söylenmiş mi, okunmuş mu bilinmez
Git/me dolaşırken söylemeyi unutmuş dudaklarda
Boğazındaki kördüğümüleri açmaya çalışırken yüzümü arayacaksın
Bir bakmışsın ki ben yokum

Bir bakmışsın ki ben yokum
Ne sıcak nefesim dokunacak yanaklarına
Ne saçların ben için kokacak
Şafağın kızılığı gözyaşına boyanırken uyanacaksın
Bir bakmışsın ki ben yokum
Ben yokum

Turgut Uzdu

Bir Bilsem

Bir bilsem
Bir bilsem gönlüm neden kararıyor
Nedir bu damlalar, yağmur mu yağıyor
Ayrılan mı olmuş sevdiğinden
Bir bilsem
Hasretinden kimler ağlıyor.

Bir bilsem
Bir bilsem geceler niye yasa bürünmüş
Karaları giyinip öyle görünmüş
Bilmediğim bir gönülde matem mi var
Bir bilsem
Umutlar neden ardın sıra sürünmüş.

Bir bilsem
Bir bilsem neden hâlâ buruk içim
Beni bu hallere düşüren kim
Bu kaçınıcı ayrılık köprüsü
Bir bilsem
Üzerinden sensiz geçtiğim.

Bir bilsem
Bir bilsem ayrılık niye bu kadar yakarmış
Yağmurlar yağar, şimşekler çakarmış
Giden de kalanda yalnızlığa mahkûm
Bir bilsem
Gariplik niye kendi haline ağlarmış.

Turgut Uzdu

Bir Bilsen

Yangının alevlenmiş içimde,
Göğsümde bir garip acı var,
Sevdan yerleşmiş yüreğimin,
Bir bilsen, bir bilsen
Sana nasıl ihtiyacı var.

Gözlerimde yaşlar durur,
Olmasaydı ne olurdu şu ayrılıklar,
Zemherili ellerimin,
Bir bilsen, bir bilsen
Sana nasıl ihtiyacı var.

Hani güneş hiç batmayacaktı,
Hani götürmeyecekti karanlıklar...
Sensiz yanan yıldızların,
Bir bilsen, bir bilsen
Sana nasıl ihtiyacı var.

Yangının alevlenmiş içimde,
Göğsümde bir garip acı var...
Sevdan yerleşmiş yüreğimin,
Bir bilsen, bir bilsen
Sana nasıl ihtiyacı var.

18/03/2007

Turgut Uzdu

Bir Dağ Gerek

BİR DAĞ GEREK

Bir dağ gerek insana
Sirtına dayanak olmalı
Serin esmeli rüzgâr eteklerinde
En küçük sıkıntıda güldürebilmeli
Her yan çiçek dolmalı

Bir dağ gerek insana
Özü sözü bir
Affedici olmalı her çalıyı, diken
Gözyaşlarını tebessüme çevirmeli anında
Gürlemeli bazen
Yüreğiyle şarkılar söylemeli

Bir dağ gerek insana
Baba gibi dimdik durmalı
Sevgili gibi korumalı, kıskanmalı
Bilgisiyle yol gösterici
Bir dağ gerek insana
Dışı katıksız olmalı içi gibi

Tepesinde kar olmalı yıllarla ölçülen
Bir göle yansımaları gölgesi
Yumuşak bir el gibi bulutlar dolaşmalı nefesinde
Nağmeler uçmalı
Sevgiyle dolaşmalı sesi

Bir dağ gerek insana
Hep yarını gösterecek parmağı
Dünü silecek
Bütün dertleri unutturup her şartta
Gülecek, güldürecek
Bir dağ gerek insana
Bir dağ gerek

Turgut Uzdu

Bir Dal Yeterdi

Bir dal yeterdi
Kırılmamış bir dal yeterdi bana
Tekrar yeşerir
Yaprak yaprak olurum
Belki tutarsın diye
Yeni dallar uzatırdım sana
Bir dal
Küçücük bir dal yeterdi bana.

Bilirsin
Biraz mahcup, biraz utangacımdır
Nedense
İstemesini pek beceremem
Bir dal bırak bana diyemedim
Hâlâ da diyemem.
Oysa bir dal yeterdi
Bir kaybı olur muydu bilemem sana
Hiç değilse sonbahara kadar
Bir dal yeterdi bana.

Yapraklarca umutlanırdım
Son yaprak sararınca kadar
Son yaprak düşünceye kadar
Hep yeşil kalırdı umutlarım.

Belki
Belki çiçek açardım
Belki "Gel" derdin
"Gel" derdin de sana koşardım...

Ah! aH!
Ne dalım var şimdi, ne çiçeklerim
Suya nasıl hasretse köklerim
Ben
Ben de sana hasretim.

Bir dal yeterdi
Küçücük bir dal yeterdi bana
Tekrar yeşerir
Yaprak yaprak olurum
Belki gelirsın diye
Affedersin diye
Belki affederim diye
Yeni dallar uzatırdım sana
Bir dal
Küçücük bir dal yeterdi bana
Küçücük bir dal...

Turgut Uzdu

Bir Gece Gibi Yakınındayım

Yolların uzaklığı koparamaz seni benden
Yalnızlıkların yalnızlığı da unutturamaz bana seni
Ne ayrılık türküleri beni senden koparır
Ne fırtınalar uzaklaştırır ruhumu sevgimden
Ne de rüzgârlı yağmurlar gözlerimden akan.
Her karanlığında fani dünyanın
Mehtap oldun ruhuma her gece
Her adımında ben varım sakın unutma
Ben bu sevdanın farkındayım
Bir gece gibi yakınındayım.
Ne suskunluğum ayırır seni benden
Ne de senin suskunluğun beni susturur
Her an aklımdasın, her yerde varsın
Adımlarım her sokak yürür arkanda
Mavi göklerdeki güneşlere inat ben de
Her karanlıkta yanındayım
Bir gece gibi yakınındayım.
Bütün deniz kızları toplansa başına
Rüzgârlar esse, fırtınalar kopsa
En yüce dalgalar çıksa önüme
Ummanlarda ben küçük bir dalgayım
Bir nefes kadar uzaktayım
Bir gece kadar yakınındayım.
Arzuların sen kadar tatlı
Duyguların melek, şeffaf kanatlı
Sen prenses ben bir deli atlı
Koşar mıyım kaçır mıyım bilinmez, geceleri deli sevdalara
İnan bir rüya gibi yanındayım
Her gece gibi yakınındayım.

17/01/2007

Turgut Uzdu

Bir Gelin Almışım Töreyi Bilmez

Kaşını gözünü görüp yanmışım
Bir gelin almışım töreyi bilmez
Boyuna posuna nasıl kanmışım
Bir gelin almışım töreyi bilmez

Gel deyince gelmez suratın asar
Git deyince gitmez kendini kasar
Kurudan git desem yaşlara basar
Bir gelin almışım töreyi bilmez

Tara derim saçı bir kez göreyim
Bilmiyorsan bırak güzel öreyim
Bırakmaz yanağa allar süreyim
Bir gelin almışım töreyi bilmez

Elimi uzatsam uzağa kaçar
İyice şaşırıldı yüreğim naçar
Nesi varsa bilmem göklerde uçar
Bir gelin almışım töreyi bilmez

Kıskanır rüzgârdan esen yellerden
Turgut neler çekti acı dillerden
Kurtulurdu dünya sussam sellerden
Bir gelin almışım töreyi bilmez.

Turgut Uzdu

Bir Gelsen Yeter

Yalnızlığı yaşıyorum,
Her gece her geceden beter,
En korkunç karanlık şu yalnızlıklar
Bütün gecemi
Benimle beklesen de,
Tek kurtuluşum olsan
Bir gelsen yeter.

Depremler olur yüreğimde,
Duygularım yıkılır,
Acılarım biter,
Ne olur, bir gün beni bulsan da
Tek kurtuluşum olsan
Bir gelsen yeter.

Hep bekleyişi var ruhumda
Şu gelmeyen geleceklerin,
Gözlerime hüznün çöker,
Yaşları kovup gözlerimden de
Tek kurtuluşum olsan,
Bir gelsen yeter.

Diyebilsem sana
'Gel bir daha gitme,
Hep benimle kal, benim ol! '
Bütün yalnızlıkları kovsan da,
Tek kurtuluşum olsan,
Bir gelsen yeter.

En mutlu rüyalarım gerçek olsa,
'Git! ' demesen 'Git! ', demesem,
'Hep benimle kal! ', desek,
Hep sevsek, yalnızlıklarımızı bitirsen de
Tek kurtuluşum olsan,
Bir gelsen yeter.

Gelmedin ki, belki gelemedin
Hep beklettin, ben de bekledim
Bir gelsen,
Gözlerimi yollarda bekletmesen de
Tek kurtuluşum olsan,
Bir gelsen yeter.

Turgut Uzdu

Bir Gün Geleceksin

Hep sana yazmak
Hep seni sevmek
Senin için yaşamak
Ve
Senin için lmek

Bir gün geleceksin biliyorum
Gelmesen de canın sağ olsun
Ben hep seni sevdim
Ve hep
Seveceğim biliyorsun

Ben beklemeye alişknım
Deli deli beklerim
ylesine susuzum ki sevmeye
Gelirsen
Deli deli severim

Belki de buldum seni
Belki yanmdasn
Belki konuşuyorum, tanşıyorum
Ben senden habersiz ama
Belki karşmdasn.

18/01/2007

Turgut Uzdu

Bir Hayalim Vardı

Bir hayalim vardı
Hep vuslat şarkıları söyleyecektim
Yedi rengine bürünecekti notalar
Hep sen olacaktın tonların en yükseğinde
Gözlerim kapalı seni dinleyecektim
Ayuçlarını yüzüme koyacak
Öpecek, öpecektim...
Saçlarının yumuşaklığında eriyecektim
İnadına dağıtacaktır saçlarını
Ben hıncımdan çıldırarak
Belki mutluluktan ölecektim...
Bir hayalim vardı
Bizim olduğumuz yerde yol olmayacaktı
Benimle kalacaktın, gidemeyecektin
Her gün biraz daha şiddetlenecekti sevgim
Bu rüzgârın şiddetini bir türlü bilemeyecek
Hiç üşümeyecektin...
Vazgeçilmezimdin
Gönüllerin karanlıklarına düşman olacaktın
Tek güneşi sendin bütün dünyalarımın
Hayat verecek
Her saniyemde parlayacaktın.
Şimdi karanlıklarla dansa başladım gözlerim kızarıp
Titreyişlere zincirlenmiş boğazım
Böyle olmamalıydı dese de bir zalim pişmanlık
Her hücrem yaralı
Her hücrem yanık...
Gülümseyişini hatırlayınca gülümsüyorum ister istemez
Yüreğimde tanıdık bir çarpıntı
Heyecanıyla heyecanlanıyorum
Kocaman bir hayalin ucunda
Ben küçücük bir kırpıntı...
Teselli edemiyor rüzgârlar, meltemler artık
Çiçekler kokmuyor, güller solgun
Aralıksız yağmurların yağdığı gönlüm
Ölümüne küskün
Ölümüne yorgun...

Turgut Uzdu

Bir İçim Su Olur Gelişin

Susuz kalmış bir bahçede
Soluyor yaprağım, ieğim
Nasıl özledim bir bilsen
Her esen rüzgârda her vakit
Kokunu hissederim.

Bir şevda yaşadım son güneşim yerine
Doğdun her şafak vakti
Sen olmuştun son gündüzüm
Yoksun artık
Eski dostlarım kaldı yine yanımda
Yalnızlığım ve hüznüm.

Bir sessizlik çöktü dünyama
Rüyalar bitti, gül bahçelerinde gezer oldum
Yanaklarının rengi hep güllere düşmüş
Sensiz bilsen
Ellerim nasıl üşümüş.

Zindan oldu odam
Hatıralara zincirlendim
Bir bilinmez gelecek gibi
Çürümeye başladı
Şensiz bedenim.

Bir eylül sabahı gibiyim
Sararmış yapraklar benim,
Hüznüm gibi rüzgârlarda uçuşur
Gidişin ölümdü benim için
Gelişin bir içim su olur.

Şiirin Kayıt Tarihi 04.02.2007 20:22:00

Turgut Uzdu

Bir Merhabayla Başladı Aşkımız

Bir masal gibi tatlı
Uykunun dünyayı sardığı bir gece yarısı
Bir merhabayla başladı aşkımız
Herkes uyurken yalnızlıklar uyumazdı
Hep bir başka yalnızlığı arardı
Bazen bir çiçeğe
Bazen karanlık geceye
Yalnızlıklar
Bazen mehtaba sevdalanırdı.
Hep uzak olan, hep uzaklarda kalan
Bir masal kahramanını beklerdi
Gelmeyen, gelemeyen
Hep bekleten.
Şarkıların duyulmadığı bir andı
Bu deli gönül
Bir başka yalnızlığa yakalandı
Yaktı alevler kalbini, titremeler sardı bedenini
Çırpındı bir zaman kurtulmak için
Yalnızlığın yorduğu ömür
Bir başka yalnızlığa sevdalandı.
Çiçekler raksetti sabahlara kadar
Merhabası aldı götürdü başka dünyalara
Sevdalar sardı her yanı
Gülümseyen bir hayat buldu karşısında
Rüyalar gerçek oldu
Uykunun dünyayı sardığı bir gece yarısı
Bir masal gibi tatlı
Bir müzik yardı gecenin sessizliğini
Bir yanık ses inledi iki gönülde
"Nazar Boncuğu" ydu artık bizim şarkımız.
İşte dostlar
Bu merhabayla başladı aşkımız

08/12/2006

Turgut Uzdu

Bir Sabah

Bir mutlu gece
Sevda dolu
Bembeyaz karlara dokunmak
Avuçlarımın sıcaklığında eridiğini hissetmek
Tepelerde dolaşmak ne güzel.
En güzel çiçekleri koklamak
Gözlerinin karanlığında kaybolmak
Fısıltılara aşık olmak ne güzel
Fısıltıyla da olsa seni seviyorum demek
Bir tanem
Sevmek, ama seni sevmek ne güzel.
Aşık olmak, hele sana aşık olmak
Hayatı senle yaşamak
Gülleri öpmek, okşamak
Bir gecenin sabahında
Seninle uyumadan uyanmak ne güzel..
Rüyaları senle doldurmak
Hiç uyanmak istememek
Islanan yağmurları seyretmek
Bütün ıslak şeylere aşık olmak
Sevmek saçların gibi, öpmek, okşamak ne güzel
Bilsen sevileceklerin arasında
Sadece seni sevmek ne güzel
Ne güzel seni seviyorum demek
Seni sevmek ne güzel...

17/01/2007

Turgut Uzdu

Bir Sevdanın Ölümü

Gülüşüne vurulsa da adam
Bir rüyaydı gördüğü
Hayaller taşımıştı onu buralara
Damlalarla gelmişti
Yalnızlığıydı döktüğü.

Mevsimler gözlerinde coşsa da
Tutulamayacak ellerin hikâyesiydi bu
Ancak kelimelere sığınmış bir mutluluk
Bir avunma okyanusların yakalanışı
Bir tatlı teselliydi bu.

Gülüşü en güzel manzara olabilirdi
Kurumamış bir tabloda
Bir darbede beyaza boyandı her yan
Bukalemun hayaller kaldı
Yapraksız ağaçlarda.

Rüyalar bitmiştir
Gelen geldiği gibi gitmiştir
Lavlar coşmuş, denizler kabarmıştır
Yanardağlar, sakinleşmiş
Kendi sıcaklığında erimştir.

Yalnızlık horoz sesleriyle başlar
Bitmeyen hayaller toprağa gömülmüştür
Bir sevda yeşermeden
Her gece gibi
İşte bu gece de ölmüştür.

Turgut Uzdu

Bir Sevgi Damlası

<center>
<img
src='http://i43.tinypic.com/2ef6kxh.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>
<center>

Dikenli tellerle çevirmeyin
Bırakın bir tay gibi çılgınca koşsun
İzin vermeyin geceye
Karanlık peleriniyle sarmasın umutları
Ateşsiz yıldızların
Hiç değilse ışıkları solmasın.

Varsın mehtap çıkmasın
Kraterler görünmesin fosfor yeşilinde
Sakla en parlak güneşi içine
Gündoğumu günbatımı fark etmesin
Salınan rüzgârları çağır
Yürek atışınla dans etsin yine.

Gözlerin kamaşmasa da olur
Bir küçük ışık ara,
Yola çık ve bulmadan dönme sakın
Dağları aş, çelik kapıları kır
Orda bir sihirli ayna bulacaksın, bakanı gösterir
Kurtuluşun ordadır
Oradadır bütün saklın.

Ağaçları sev, çiçekleri, gülleri sev
Arıları, balı, petekleri sev
Gülümse her zaman
Tutma karanlığın yasını
Unutma
Umutlar hep gizlenir bir cılız dalın altına
Bütün bir kış tomurcuk olur, gizlice bekler
Yeşermek için küçük bir sevgi damlasını.
Yazık, her şafak ağlamasın
Bırakın sevdanızı
Durmasın, damlasın
Damla/sın.

Turgut Uzdu

Bir Şehir Kayboldu Yüreğimde

Bir şehir kayboldu yüreğimde
Bütün sokaklarında huzur aradığım
Gölgelerine şakalar sakladığım
Umut çiçekleri süslü şafakları vardı
Çaldı bulutlar gözlerimden evleri, hayal dolu bacaları
Bir şehir kayboldu yüreğimde

Başımı koyduğum diz dolusu rüyalarım vardı
Sarmaş dolaş yürürdü kedilerle köpekler
Kumrular çift uçardı maviliklerde
Serçelerin şafak türküsüyle uyanırdı güneş
Anlamsız rüzgârlar esti aniden
Bir şehir kayboldu yüreğimde

Uçurtmalar uçururdu çocukluğum
Çılgın şarkılar dinler, şiirler okurdu
Sevmeyi severdi gözlerim huzurun tam göbeğinde
Bir büyü dokundu ellerime
Serçeler sustu
Bir şehir kayboldu yüreğimde

Bir şehir kayboldu yüreğimde
Tabelalardan hatıraları
Adresleri adreslerine gönderdim
Boşlukta yürümek bana düşen
Hiç istemezdim lakin
Bir şehir kayboldu yüreğimde

Omuzlara veresim var artık bütün şehirleri
Çekilip kendi kabuğuma
Mısralarıma gömesim var hayatı, ayrılığı
Bana yakışmıyor deyip mutluluğa
Dudak bükesim var
Nasıl
Bir şehir kayboldu yüreğimde

Turgut Uzdu

Bir Yürek Kadardı Bakışlarım

Bir Yürek Kadardı Bakışlarım

Ne Endülüs'te akşam gördüm ne yabancı dil bilirim
Çöllere düşmedim, dağlar delmedim kör bir kazmayla
Bir yürek kadardı bakışlarım
Hep onu aradım uykusuz gecelerde
Bulduğum kadar, bulunduğum kadar sevdim
*

Okyanuslar dolaşmadım haylaz gemilerle
Uçurtmaların ucunda gezdim dünyayı
Rüzgârlar esti, meltemler yırttı kanadımı
Bakışlardaki sevgiydi aradığım
Bulduğum kadar, bulunduğum kadar sevdim
*

Şafaksız uyanmadım ki ben hiç
Gecenin saçlarını açtım her şafak
Tebessümü sarımsı ışıklarda serçe cıvıltılarına yamadım
Küsmedim hiçbir yüreğe, küsmeyene el uzattım yüreğimi koyup
Bulduğum kadar, bulunduğum kadar sevdim
*

At binip yalın kılıç savaşmadım hiç
Sözüm kadar çıktım meydana, sözüm kadar silindim
Manolyalar unutsa da artık beyaz güller açmayı
İçimde dışımda baharlara koştum hep
Bulduğum kadar, bulunduğum kadar sevdim
*

Duvarların rüzgârı kestiği yerdeyim
Issızlık ve sessizlik kozalaşıyor her günümde
Raksı öğrenemedim
Boyun büktüm, pes ettim, uykuya kaçıyorum aklımla savaşta
Attım şiiri, mısrayı, kelimeyi bir kenara, boşluğa sevdalandım
Bulduğum kadar, bulunduğum kadar sevdim

Turgut Uzdu

Bir Zamanlar Gençtik

Bir zamanlar gençtik
Hani dağları del deseler
Delerdik

Memleket vardı uğruna ölünr
Öl deseler ölürdük

Korkumuz olmazdı ölmekten
Yaşamak varsa memleket içindi
Mesafeler bizi hiç zorlamadı
Nerede bir tehlike görsek giderdik
Güneşin karanlıklarına ulaşır
Getirir zaman bulursak bir şahadet
Hemen ölürdük

Aşk memleket için yüreğimizde vardı
Gözlere bakmadık ki hiç
Sokaklar Plevne'ydi, Kırım'dı
Yıl ise sanki doksan üç

Biz yumuşak bir el tutamadık
Aynı hedefe yürüyen kol olduk
Yollar farklıydı
Birbirimizi kovduk

Ay Yıldız kefen oldu çoğumuza
Ya karanlık bir sokakta şehit
Ya idam sehpasındaydık
Elde Kur'an elde Bayrak

Bir zamanlar gençtik
Korkumuz vatanın elden gitmesiydi
Oyunlar oynanmış ihtilaller için
Çözemedik
İlmik boynumuza geçmiş
Göremedik
Oysa dağları del deseler
Ölümüne delerdik

Biz yavuklu yerine
Biz ana yerine, biz baba yerine, biz kardeş yerine
Memleketi sevdik.

Turgut Uzdu

Biraz Daha

Nedir bu her sabah
Hasretinin güneşle uyanması
Yine mi başlayacak
Güneşten ayrı diye
Gecenin yası?

Bulsak en iyisinden birini
Yapsa Güneşe büyü
Hep uyusun diye
Bir yastık koysak başının altına
Kuş tüyü.

Sevgilerimizi sandık sandık
Her köşeden çıkarsak
Sabahı olmayan o gecede
Sarılıp
Saçlarımızı koklasak...

Bilirim
Bir daha rastlanmaz senin eşine
Ne güzel
Bak, yıldızlar bile alkış tutuyor
Bana gelişine...

Biraz daha,
Biraz daha yaklaşsana
Kimse duymasın, lütfen
Tam şurama
Beni sevdiğini fısıldasana.

Turgut Uzdu

Biraz Gölsem

Biraz da ben gülsem,
Atsam kışın yorgunluğunu
Biraz türkü
Biraz şarkı dinlesem.

Kışın ölüp ölüp dirilişini anlatsam
Baharla oturup bu gayretlere
Kahkahalar atsam.

Toprağı delişini seyretsem bir tohumun
Gök yüzünü görünce
"Oh be! " deyişini hissetsem
Biraz da ben gülsem.

Kelebeklerle arıların yarışmasına gitsem,
Çiçek etrafında danslarını seyretsem...
Çimlere uzanıp mehtapta,
Yıldızlarla beraber,
Yıldızlarca gülsem.

Bulutlar hep güzel haberler getirse,
Hep beyaz olsa,
Neşesinden parçalansa...
Her parça,
Her parça en güzel haber olsa,
Dönüşünü anlatsa.

Kozasından çıkışını seyretsem,
Bir ipek böceği hassasiyetiyle
Dut yapraklarını harman etsem...
Onlarla birlikte
Biraz da ben gülsem.

Birazda ben gülsem,
Gülüşüm sana ulaşsa...
Her kahkahamda
Uzaklıklar biraz daha
Biraz daha bana yaklaşırsa.

28/03/2007

Turgut Uzdu

Biri Lazım

Biri lazım biri lazım
Seveceğim biri lazım

Sabahları gülümseyecek
Çok sevecek biri lazım
Saçlarımı okşayacak
Yar diyecek biri lazım.

Biri lazım biri lazım
Seveceğim biri lazım

Baharımı bulacağım
Kışı bilmez biri lazım
Tek aşkımı tadacağım
Hiç gitmeyen biri lazım.

Biri lazım biri lazım
Seveceğim biri lazım

Genliğimi vereceğim
Çocuklarla güleceğim
Her şeyimle seveceğim
Çok sevecek biri lazım.

Biri lazım biri lazım
Seveceğim biri lazım

Baş ucunda yatacağım
Tatlı tatlı bakacağım
Bir tek onun olacağım
Sev diyecek biri lazım.

Biri lazım biri lazım
Seveceğim biri lazım.

Şiirin Kayıt Tarihi 20.08.2007 13:07:00

Turgut Uzdu

Biri Lazım (2)

Günaydın diyecek biri lazım
Güneşin ışıklarına eşlik edecek
Yanağıma bir öpücük kondurarak her sabah
Gülümseyecek biri lazım.

Biri lazım, biri lazım
Ölümüne seveceğim biri lazım

Biri lazım yüreği ben diye çarpacak
Dizine yatacağım, saçımı okşayacak
Gönlü bende kalacak, gönlüm onda
Ölümüne seveceğim biri lazım.

Biri lazım, biri lazım
Benim diyeceğim biri lazım.

Kahveme, çayıma ortak
Şoframda tuz, şeker olacak
Ölünceye kadar hep benim,
Benim diyeceğim biri lazım.

Biri lazım, biri lazım
Hep sevecek biri lazım.

Karanlık gecelere ışık
Bazen neşeli, bazen karışık
İster kızgın, ister sakin
Hep sevecek biri lazım.

Şiirin Kayıt Tarihi 28.08.2007 15:27:00

Turgut Uzdu

Biter mi Sandın

BİTER Mİ SANDIN

Gün olur rüzgâr susar, kuşlar susar, ben susarım
Ne dalından düşer yapraklar, ne kımıldar
Kan kusar bülbül gonca başında
Güller ağlar

Gündüz olmaz, gece olmaz, zaman durur gün olur
Hayaller donar
Gün olur sevgili
Gün olur rüzgâr susar, kuşlar susar, ben susarım

Dersin ki bitti
Avuçları vardı sıcacık, saçlarıma dokunuşları vardı
İssızlıktan evvelki gün gitti
Bakışlarında sevgi
Avuçlarında hasret
Çökük omuzlarını omuzladı akşamın gitme vakti
Aldı yüreğine sevgisini, yudumladı kırık bir kadehten
Sevgi bitti
Rüzgâr susar, kuşlar susar, sen susarsın

Oysa ne sevilen bilir ne seven
Bir alevlik değildir sevgi hemen sönsün
İçe taşınır fırtınalar, kuşlar çılgınca haykırır, sen tekrarlarsın sevdiğini
Sevmiştim dersin, sevmişti dersin
Her anına bir tebessüm koyar gülümsersin
Tam güneşin doğduğu yere bir demet umut yeşerir her sabah
Sularsın

İşte sevgili
Ne bitti denilen biter ne gitti denilen gider
Yüreği bir yerlerde kalmıştır artık
Gölgeler kalır
Bedenler gider
Gün biter sevgili gün biter

Turgut Uzdu

Bitirmeseydin

Güneş batınca gözlerimde
Kahverengi gözlerini düşünürüm
Kahrolası bir hasret yakar içimi
Gözlerine bakamam
Üzülürüm.

Ayrılığın dururken pencerelerde
Yıldızlar gönlüme küskündür
Ay yüzünü göstermez
Sanırım,
Sanırım o da üzgündür.

Mehtaba bakar, susardık
İçimizde anlatılmaz duygular vardı
Hangi mevsim olursa olsun
Gönlümüzde
Hep çiçekler açardı.

Ardı ardına içtiğim acı kahvelerde
Gözlerin hâlâ durur
Her kahverengide gözlerini hatırlarım
İşte o an, işte o an
İçimdeki yalnızlık sel olur, kudurur.

İçtiğim sen olsaydın gözlerine bakarken
Gitmeseydin
Yüzyıllara sığmaz bir sevda olacaktı
Bir hiç uğruna kahverengi gözlüm
Bir hiç uğruna bitirmeseydin.

Turgut Uzdu

Bitmeyen Sevda

Bir yaprak savrulur ya bilinmez yollara
Karanlıkların kör kuyularına düşer yürek
Dikenli teller sarıp sarmalar
İğneli fiçılarda kıvrılır düşünceler
Kan damlar gözlere
Gözlerden kan damlar...
Yoksa, gelmemişse, hele bırakıp gitmişse
Of of...
Tutuşur alevler kendi alevinden
Gözler kapanmaz
Yanan yürek bir daha yanmaz, yanamaz...
Günler sayılır şafaklar bitsin diyerek
Uzakta bir ışık hasret ışıldar
Depremeler, fırtınalar sakinleşir
Yüreğin bir yerinde
Bir yalnız filiz kımıldar.
Hani, göktaşları düşerken ışıldar ya
Gözlere son bir pırıltı düşer
Avuçlar vuslatı terlemeye başlar
Ayaklar bedeni taşırken her adımda
Zamanı sayar üzer beşer.
Ve hayaller süsler duvarları
Adı son bahar olan bir sevdanın gülümseyişi bakar bütün yönlerden
Haritalar silinir
Yaşanan gerçek rüyada
Hep sondan başa gelinir
Hep sondan başa gelinir...
Sümbüller boynunu bükmekten vazgeçer
Işıl ışıdır vuslatta dudaklar
Saçlar koklanmak için dalgalanır
Eller tutuştuğu an
Takvimler şaşırır, öylece kalır
Bitmiş bir sevda
Belki, belki bir daha yaşanır.

Turgut Uzdu

Biz Türkler

Meçhûl bir yerinden başlayıp da Ağrı'nın
Yürüdük eteklerine Tanrı Dağı'nın

Orada büyüdük, geliştik, serpildik
Efendisi olduk arz insanının

Zorbalık diz çöktü, ihanet peş etti
Bizdik insanı son fazilet durağının

İhanet, yalan, dolan, ipek ve tembellik
Blenidir bu fazilet yumağının

Dağıldık darı misali dört bir yana
Tekrar efendisi olmak için yarının.
**

Şiirin Kayıt Tarihi 29.01.2007 18:35:00

Turgut Uzdu

Bizi Öldürme

Bizi Öldürme

Elbet bir gün
Elbet bir gün portakal çiçeklerinin altında tutacağım elini
Sönmüş kıvılcımlar yanacağım yine
Teninin kokusu doldururken içimi
Rüzgârlar bir goncaya benzetecek dudaklarını
Sevdim diyecek, sevdin diyecek, özlemiştim diyecek
Gölgeler sarmaş dolaş oturacak sırtını dayayıp ağaca
Gözler dalgalı denizin çizdiği ufka bakacak
Yarınları süsleyecek tutup iki ucundan
İki bardak çay buharında eriyeceğiz

Elbet bir gün sevgili
Elbet bir gün geldim diyeceksin
Özledim, sevdim diyeceksin

Her anı zulümdü günlerin
Sığmazdı eziyetler ertesine sarkardı
Sensiz bir sabaha gülümsemek istedim hep
Hasret uyumazdı be sevgili
Bütün haşmetiyle benden önce kalkardı
Sensizdim, bensizdin

Gülümseyemedim
Gelmedin sevgili
Çok istedim gelmeyi, gelemedim

Olur ya bir gün gelirsen, seversen, bıcarsan sevgimden
Kaçırırım sana hasret gözlerimi gözlerinden
Boyun bükerim
Nasip derim sevgili nasip derim
Git istersen
İstersen kes boynumu, kör kuyulara at
Lakin
Sakın vurma yüreğimden sevgili
Bizi öldürme
Bırak orda yaşayalım belkilerimle
Olur ya
Belki bir gün sevgili
Belki bir gün geldim diyeceksin
Özledim, sevdim diyeceksin
Gözlerimle gülümseyeceksin sevgili
Gözlerimle gülümseyeceksin

Turgut Uzdu

Bizim Sevdamız

Bakmaya doyamadım güzelim gözlerine
Suya hasret topraklar gibi çatlayıp durdum
Ne gamzelerini öpebildim fısıltılarla
Ne saçına dokundum.
Liseli âşıklar gibi yüreğim çırpındı andıkça seni
Bütün pencerelerden sen baktın
Yaşadığım şehirde
Caddede, sokakta, yürüdüğüm kaldırımında
Oturduğum pastanede sanki hep sen vardın.
Karşımdaydın, gözlerin gülümsüyordu
Çekinerek uzanmıştı elim
İşte o andı seni bulduğum,
İşte o an
Göğüs kafesimden fırlarcasına sana koşarken
Elin diyerek elimden tutmuştu kalkıp da mezarından ruhum.
Seninle olmak hayattı güzelim
Yaşamaktı, nefes almaktı
Sabahı birlikte yaşamak, ağlamaktı bazen saadetten, bazen hasretten.
Söze ne hacet, bakışlarında eriyip gitmek varken konuşmak
Hayat buydu güzelim seninle susmak.

Varsın sessizlik şarkı söylesin, aşkı söylesin
Notaların arasında gönlüne hapsolayım yeter
Gönlüm gözünde kalsın
Yüreğimde yüreğin çarpsın
Varsın karşılıksız sevdama söylesin bakışlarım
"Geç buldum, çabuk kaybettim." dese de şarkılar
Çok güzeldi bir tanem
İnan bütün güzel sevdalar
Bizim sevdamızı alkışlar.

Turgut Uzdu

Boş Ver

Çiçekler solacakmış, bırak solsun
Boş ver, sen hep açılışlarını yaşa
Güneş batacakmış her akşam, batsın
Aldırma
Sen doğuşlarını yaşa.

Sonbahar gelecekmiş, bırak gelsin
Boş ver, sen hep ilkbaharı yaşa
Yalnızlıklar olacakmış, olursa olsun
Aldırma
Sen kalabalıkları yaşa.

Saçlarını toplayacakmış, bırak toplasın
Boş ver, sen hep salınışlarını yaşa
Seni unutacakmış, isterse unutsun
Aldırma
Sen hatırlanışlarını yaşa.

Gelen gidecekmiş, bırak gitsin
Boş ver, sen hep gelişlerini yaşa
Sevdalar bitecekmiş, biterse bitsin
Aldırma
Sen çiçeklenişlerini yaşa.

Bir gün sevmeyecekmiş, bırak sevmesin
Boş ver, sen sevişlerini yaşa
Sevmiyorum diyecekmiş, diyecekse desin
Aldırma
Sen deyişlerini yaşa.

Bir daha gelinmeyecekmiş dünyaya, bak, buradasın
Boş ver, sen en güzel hülyâlarını yaşa
Hayat bir gün bitecekmiş, bitecekse bitsin
Aldırma
Sen rüyâlarını yaşa.

Şiirin Kayıt Tarihi 27.04.2007 01:33:00

Turgut Uzdu

Böyle Bir Çiçek

Gamzelerin çok yakışmış
Gülüşün şeker
Bilmiyorum böyle bir çiçek
Hangi bahçede biter.

Gözlerin ah gözlerin
Dünyayı her yana serer
Bilmiyorum böyle bir çiçek
Hangi bahçede biter.

Kiraz mı desem gonca mı
Dişlerin önündeki öpülesiler
Bilmiyorum böyle bir çiçek
Hangi bahçede biter

Endamınla yarışamaz
Nazende serviler
Bilmiyorum böyle bir çiçek
Hangi bahçede biter

Hani etrafta yüksek duvarlar olmasa
Koparacak seni bu eller
Bilmiyorum böyle bir çiçek
Hangi bahçede biter

Gamzelerin çok yakışmış
Gülüşün şeker
Bilmiyorum böyle bir çiçek
Hangi bahçede biter.

Şiirin Kayıt Tarihi 02.09.2007 02:51:00

Turgut Uzdu

Böyle Olmamıştım

Göğsümü sarıyor aşkla titreyiş
Böyle olmamıştım bir bilebilse
Gündüzler geceler seni bekleyiş
Her gece rüyama bir gelebilse

Tadına doyulmaz tatlı sözünün
Kirpiği olsaydım ahu gözünün!
Aşkını söylesen, güzel yüzünün
Kurbanı olurum bir gülebilsen!

Savrulan saçların yüze gelirse
Dokunsa tenime ruhum delirse
Bir gülsen, güzelim gamzen belirse
Gözlerime bakıp, bir dalabilse

Geceler teninden yorganım olsa
Örtülüp ruhuma beyazca kalsa
Gözlerin her sabah yüzüme gülse
Mutluluk yaşımı bir silebilse.

Aşkımınla yaşayan hülyam olursun
Uykumu süsleyen rüyam olursun
Tutup ellerimden, dünyam olursun
Tek gece benimle bir kalabilse!

Garibin kaderi hasret tütmehtir
Çileli bülbülce aşkla ötmektir
Şafağa takılıp sensiz gitmehtir
Söküp yüreğimi bir alabilse.

Turgut Uzdu

Bu Adam

Adımları sokaklarda dolanır an be an
Tanır, yol açar kaldırım taşları
Hızla kayar, birbirini iterek
Yürür, arayışı omuzlarına yüklemiş adam
Bazen yalpalayarak
Bazen de dizleri titrek.

Vitrinler onu gösterir
Yapmacıklarla dolu içleri, bomboş!
Virane mumlar mı yanmaz beyninde
Alevleri mi salınmaz
Renkleri ruhunca sarhoş...
Hatıralar, idealler, umut kalan umutlar...
Kalanlar, katlandıkça yükselir
Korkunç fırtınalar, merhametsiz şimşekler uyur acı katmer arasında.
Işığı, azatlığı tadamaz lakin
Arada cılız sesleri gelir.
Gölgesi sonsuzluğa uzanır, yolların
Yüzüne örtülüdür sisler
Bakışları söner de söner
Yüreği ceylansı ürkekliği yaşar,
Minarelerden döner akisler.

Pişmanlıklar tıka basa, göğsünde
Giydikleri gönlünü sıkır
Terli gözyaşları düşer yerlere
Bilinmez eller uzanır
Deniz fenerlerini teker teker yıkar.

Garip bir hüznün buharlaşır
Kavuşur şekilsiz bulutlara
Lekesiz bohçalar asılır vitrinlere, nihayet
Işıklar aniden söner
Sokaklar ters yüz...
Mezara döner.

O gün, masalların öne geçtiği gündür
Islak rüzgârlar zamansız kurur,
Kaldırımlar susar
Gölgeler susar
Ömrü, bir kibrit çakışına sığan bu adam
Sönüşünde unutulur.

Turgut Uzdu

Bu Akşam

Yine dün dersin, buruk bu akşam
Çiçeğim karşımda yok bu akşam
Şu sesinden bir haber duyarsam
Geceler aydınlanır bu akşam.

Dese "Ben geldim, yanındayım bak!
Oturup anlatsa okşayarak
Dudağımdan öpse, ben tadarak
Ölüversem, ölmeden bu akşam.

Ruhumun en ücra yerlerinden
Bulurum bir aşkı en derinden
Gülü sevdâmın güzellerinden
Uzatırdım gitmeden bu akşam.

Hayalim bitsin, hüznle oynar
Yüreğimde gölgeler, hep kaynar
Bitişin sonunda canım yanar
Yine aşkla ölmüşüm bu akşam

Turgut Uzdu

Bu Gece de Seni Düşünsem

Bu gece de seni düşünürsem dün gece gibi
Şafaklar çıkar kuytulardan
Saatler saniyelere sığar
Bir göz kırpışı kadardır karanlıklar
Biliyorum
Güneş yanığı yüreğim doğar hemen ufuklardan

Bu gece de seni düşünürsem dün gece gibi
Zaman aşar zamanı
Tütsüler tüter beynimde
Hüzün kokar, hasret kokar, sevda kokar
Umut kokar, mazi kokar, ati kokar
Yanında bulurum kendimi
Ruhum saçların kokar

Bu gece de seni düşünürsem dün gece gibi
Yola çıkasım gelir
Nefesini duyasım
Ellerinden tutasım, gözlerine bakasım
Sarılasım gelir, sarılasın gelir

Bu gece de seni düşünürsem dün gece gibi
Yine kavrulurum, donarım, gülerim, ağlarım
Her gece gibi, her gündüz gibi bükülür boynum
Feryat ederim bitmesin diye karanlığa
Duyulmaz sesim
Çekilip içimdeki en ücra köşeye susarım hüznüme
Şusarım hasretime, sana susarım, kendime susarım...

Turgut Uzdu

Bu Gece Yazmayacağım

Bu gece sadece seni sevdiğimi
Hep seveceğimi yazmayacağım
Yalnızlığımdan bahsetmeyeceğim
Bu gece kimsesizliğimi de anlatmayacağım
Ne gidişini anlatacağım
Ne de dönmeyişini..

Bazı geceler yorganı başıma çekip hıçkırıldığımı
Bazen karanlık bir tavanla sabahladığımı
Kalkıp
Dolapta kalan elbiselerini okşadığımı
Yazmayacağım.

Ne seni çok sevdiğimi yazacağım
Ne sadece seninle mutlu olduğumu
Ne de sıcaklığını özlediğimi, çok özlediğimi
Yazmayacağım.

Güneşin sensiz her doğuşunu batışı gibi seyrettiğimi
Dökülen her yaprağa ben deyişimi
Her goncanın gönlümde sen olduğunu
Bu gece yazmayacağım.

Her gidenin, seni hatırlattığını
Bir türlü gelen olmadığını
Beni sen gibi bekleyen olamayacağını
Sensiz gökyüzüne bile bakmadığımı yazmayacağım.

Kapının her çalışında
Sen geldin diye heyecanlandığımı
Telefonun her çalışında yüzümün kızardığını
Arayanı sen sandığımı da yazmayacağım.

Bu gece yazmayacağım
Bir daha seni yaşayamayacağımı
Niye bırakıp gittiğini
Neden terk ettiğini yazmayacağım.

Çıkacağım dışarı gecenin karanlığında
Çok sevdiğin karanfilden alacağım
Her gece aldığımı bilen çiçekçiden
Ve
Benden çok sevdiğin
İki dikili taşın arasına bırakacağım.

18/01/2007

Turgut Uzdu

Bu Gün

Dünden farklı mı olur
Ya da yarına benzer mi
Aynı şarkılar mı çalınır
Aynı türküler mi söylenir
Dünkü güneş değil mi doğan
Aydınlığı aynı aydınlık
Gece de aynı değil miydi sanki
Dün gibi karanlık.
Ne sahile vuran dalgalar var
Ne de üzerimize vuran yağmurlar
Ne umudu bir sevgiliye kavuşmanın
Ne ayrılığı yaşamamanın acısı
Ne mutluluk dolu bir gün olacak
Sıradanlıkları sırtında taşıyan
Ne bir yeni sevda getirecek
Ne bir sevda götürecektir
Nesine sevineyim bu yeni günün
Bir gün daha yaklaştırdı beni ölüme
Söyletin dostlar
Ben bunu nasıl söylerim
Sevdiğime, gülüme.

Şiirin Kayıt Tarihi 21.01.2007 11:48:00

Turgut Uzdu

Bu kaçınıcı

Bu Kaçınıcı

Bu kaçınıcı sınıama kalbim
Bu kaçınıcı zulüm
Her başlangıçta bu sonsuz deyip
Kaç defa boyun bükmüş
Kaç defa ölmüşüm

Bu kaçınıcı kahroluşum bilsen
Kaçınıcı kendimde kayboluşum

Hangi sevda sonsuzu bulmuş
Hangi yürek sevdiğiyle ölmüş, bilemedim
Sözün doğrusu elmas
Bini de bir biri de bir yalanın
Ötesi olmaz

Ve ben yalnızlığın estirdiği solgun bir yaprağım
Ne bir dal bulabildim tutunacak
Ne bir renk
Hep aynı kalacak

Bu kaçınıcı sınıamam
Bu kaçınıcı zulüm
Bu kaçınıcı gidiş
Bu kaçınıcı ölüşüm

Turgut Uzdu

Bu Kaçınıcı Sigara

Bu kaçınıcı sigara üst üste yaktığım
Bu kaçınıcı ayrılığım bir gecede
Bu kaçınıcı yumruğum masaya inen
Bir çırpıda ne varsa
Parçalayıp kalbi gibi deviren.

Bu kaçınıcı sigara üst üste yaktığım
Kaçınıcı defa hasret kaldım hasret yüzüne
Neden bir gecede bunca zulüm
Bu muydu bana reva gördüğün
Her nefeste sensiz, binlerce ölüm...

Bu kaçınıcı sigara üst üste yaktığım
Bu kaçınıcı boyun büküşüm, kaçınıcı dökülüğüm
Ağlamak istiyorum, hıçkırmak
Dört gözle beklediğim tüm karanlık gecelerde
Siyahlara bürünüp siyahlardan ayrılmak...

Bu kaçınıcı sigara üst üste yaktığım
Kaçınıcı sönüşü yüreğimin bir kibrit misali
Bu kaçınıcı dua, kaçınıcı haykırış
Söyle Allah aşkına, gecenin bu kaçınıcı suali
Söylenmeyen cevaplardan sabahlara kaçınıcı kaçış...

Hep mutlu bir gece olsun dedim
Alalım kavrulmuş güneşleri göğsümüze
Tek istediğim her zerremizi yakmaktı
Çok şey mi istedim
Başın omzumda, sadece bir gece uymaktı...

Turgut Uzdu

Bu Köy

Bu köy bambaşka bir köy
Her köşe başında bekler gölgeler
Taşlı tozludur yolları
Yokuşlu, çamurludur
Bazı yerlerde daha filizlenmeden sevdalar kurur.

Buralarda bir defadır her şey
Yağmurla bir defa akar sular
Aynı damla bir daha düşmez yere
Dönüşü yoktur adımların
Bakışların tekrarı yoktur
Dönmez, dönemez geriye yaşananlar.

Bir defa doğar herkes
İlk nefes bir defa çekilir
Bir mezar kazılır her bir kişiye
Son kez bir dua okunur
Ve her isim taşa bir kere yazılır.

Burada ekilir, biçilir ekin
Suda hayalimizdir kımıldayan, rüzgâr estikçe
Yaşyoruz sanırız
Bir ince yol ararız ufuklarda
Güler, ağlar, susarız.

Her gün bir defa yaşanır
Her yıl bir defa...
Dört mevsim süsler günleri
Filizlenir çiçekler, büyür, serpilir
Güzelliklerini sergiler tam solmadan önce
Sümbüllerce boynunu büker, sonbahar gelince
Tembelleşir, yapraklarını döker harika güller.

Zorlu geçer kışlar
Hasatta kâr zarar hesaplanır ince ince
Adilce dağıtılır
Kapalı yol bir kez açılır
Mahzun, masum yolcu bir kere gider
Kar beyazı içinde sessizce.

Turgut Uzdu

Bu Şehir

Bu şehir zulüm bana
Bu şehir ölüm
Yokluğun dolu ya sokaklarında
Sensiz her adımda bin kez ölürüm.

Bu şehir zulüm bana
İnişi ölüm, çıkışı ölüm
Seni çok sevdim, seveceğim
Kaç kez istersen iste
Ben de o kadar ölürüm.

Bu şehir zulüm bana
Kokundan uzaklarda bilirim
Dokunamadım ya
Sağın için bilsen... Say
Tanesi kadar ölürüm.

Bu şehir zulüm bana
Sevmedim uykusunu
Hep sensizliği gördüm
Oysa sana dokunan bir gün olsaydım
Gülümserdi köşeler
Gülümseyerek öldürdüm.

Bu şehri sen doldurmalıydın
Seni yazmalıydı caddeler zulmünü değil
Sen güldün alı şan etmiş kendine
Ben sana vurgun bülbüldüm
Bilemedin
Her tonun için kaç kez öldürdüm.

Beyazlarına yüreğim kapıldı
Gülümsemen çıldırttı göğsümü
Sensizlik gömleklerden zulüm
Titretti geceler boyu sensizlik
Varlığınla yokluğun denkleşti ya
İnanmazsın
Her nefeste burnumda tüttü ölüm.

Birazcık sevseydin keşke
Seninle baharlar gelecekti,
Kuzular yazı meleyecekti
Bak mevsimler gecikti
Acı bir rüzgâr esti bir yerlerden
Alıp götürdüğünden beri beni
Bu şehir bana zulüm
Yaşamak gibi
Sensiz bu şehir bana ölüm...

Turgut Uzdu

Bu Vatan

Bu vatan
Orta Asya'dan başlayıp
Tarihi nakış nakış işleyenlerindir.

Bu vatan
Bir masal kahramanı gibi
En önde düşman üstüne giden
Allah, vatan, millet için vurulup yaralı kalbinden
Esaret mi şehadet mi denildiğinde
Şehadet şerbeti içenlerindir.

Bu vatan
Kan olup toprağa sızanların
Gül olup topraktan çıkanlarındır.

Bu vatan
Ay ve yıldızı gökten indirip
Bayrağa rengini katanlarındır.

Bu vatan
Savaşlarda şehadeti tadamamış
Göğsünde madalyası
Sürünenlerindir.

Üzerinde yaşadıkça bir tane Türk
Türk'ündür
Bu vatan
Canımdır, ciğerimdir
Bu vatan senindir
Bu vatan iyisiyle kötüsüyle
Hepimizindir.

28/03/2007

Turgut Uzdu

Bu Yürek Sensizliği Taşımaz

Söylemiştim
Bu yürek sensizliği taşımaz diye
Sen yoksun kaç gündür
Yüregim de isyan etti sensizliğe
Tekledi
Sensizliği taşımak ağır geldi
Tehdit etti beni
Sesimi duyamazsın bir daha diye
Yalvardı yakardı seni bulayım diye
Hiç değilse susuncaya kadar
Böyle sürsün istedi.
Bu yürek sensizliği taşımaz demiştim
Katlandı yaşadıkları
Bir de yaşadıklarına sensizlik eklendi
Yalnızlıktan genişleyen damarın yanına
Sensizlikten daralan
Bir damar daha geldi.
Bu yürek sensizliği taşımaz demiştim
İstersen beni sensiz bırak
Ne küserim, ne darılırım sana
Bir sevda yaşadım derim
Bir aşk yaşadım derim
Nasıl hayat verdiyse bana
Verdiğini aldı der
Hakkını helal etmeni bekler
Giderim.

18/01/2007

Turgut Uzdu

Bulamadım

Beyhude dolaştım, beyhude koştum, bulamadım candan seveni
Göklere ulaştı feryatlarım da, bulamadım candan seveni

Hıçkırıp bekledim, sarsıldı bedenim, gözyaşlarımı sele kattım
Deryalar gezdim yaprak olup suda, bulamadım candan seveni.

Sokağa düştüm, dilendim hep aşkı, yalvardım bütün sevenlere
Gözüm aradı, yüreğim pusuda, bulamadım candan seveni.

Güzel gördükçe dedim işte bu o, dışı başkaymış içi başka
Sordum sevdalarda neresi cevher, bulamadım candan seveni.

Kimini gördüm yüreği elmastır, aynalar göstermez olmuş
Gönlüne koştum, dışı meralarda, bulamadım candan seveni

Kiminde dil var, sokaklarca uzun, laf demeye zaman kalmaz
Bal gibi bazı biber saksıda, bulamadım candan seveni.

Garip koyarak adımı garip dünyada, vazgeçip döndüm sineye
Aranan ordaymış, ondan başka da bulamadım candan seveni.

Turgut Uzdu

Bulanık Bir Sevda

Ne umutlar beslemiştim, neleri hayal etmişim
Sabahlara kadar uyumayıp seni beklemişim
Yüzün bir güneş gibi, sözlerin en tatlıdan tatlı
Senle yaşanıp öleyim diye dualar etmişim

Önce karanlık bir sevdaydı sensiz seni bekleyiş
Sonra görüldün, çırpındı kalbim Allah'ım bu ne iş
Görünce seni dizlerimdeki şu çılgın titreyiş
Sana aşık olmak, seni sevmek öpmek istemişim

İçi bulanık sevda oldun günler geçtikçe geçti
Durulmadı isteklerin, bekleyişlerin hiçti
Bir tırpan darbesi, içimde yeşereni biçti
'Bulanık bir sevdanın ucunda seni kaybetmişim'

Boşuna güvenmişim meğer çok sevmişim boşuna
Geç anladım güneşle ay birlikte olamaz, olmaz
Doğumundan belliydi zaten gitmese de hoşuna
Bu sevda ki sevda olarak kalamazdı demişim

Sen ayrı dünyanın hükmedeni, ben ayrı dünyanın
Ayrılmak değil zoru şu kimsesiz rüyalarımın
Gözyaşlarıdır toplayamadığım damlalarımın
Yoksa biliyordum seni bulduğumda kaybetmişim

18/01/2007

Turgut Uzdu

Bulut Olsam

<center>

Bulut olsam

Yükseklerde dolaşan,
Dünyanın her köşesini gezen,
Denizleri seyreden,
Pamuk gibi beyaz
Bir bulut olsam.

Çiçekleri koklasam bahçeler dolusu,
Ağaçların üzerinde ağlasam...
En yüksek tepelere beyazlığımı yakıştırsam,
Kar olup lapa lapa yağsam,
Beyaz ve yumuşacık
Bir bulut olsam...

Okyanuslar görsem,
Dalgalarla yarışsam...
Bütün gemilere el sallasam, mutluluklar dilesem
Umutları gibi her insanın
Şekilden şekle giren
Sevda dolu kalplere benzeyen
Bir bulut olsam...

Şehirlerin üzerinde gezsem sessizce,
Şeyretsem koşan, çoşan insanları,
Dertlilerin derdine merhem olsam, damlasam...
Onların yerine avuçlarımı koyup yüzüme
En kurak çöllerde ağlayan
Bir bulut olsam...

Bir bulut olsam hep sana aşık,
Gölgen olsam güneş yakmasın diye,
Üzüldüğünde ben ağlasam...
Kızdığında şimşek olup çaksam,
Sadece seni seven
Aşk gibi saf beyaz
Bir bulut olsam...

16/12/2006

Turgut Uzdu

Bülbülün Aşkı

Şafakların ışıkları çatlatsa da zırhını goncanın
Günün her doğuşu bülbül için hüzünlü bir yeni gündür
Hükmü olmaz gonca gibi içinde canı saklayan canın
Şu pişmanlıkla çıkan feryatları dinleyeni üzgündür.

Rüyasında görür goncasının sevdayla açıldığını
Bir edalı taze gelin gibi dökülüp saçıldığını
Rüzgârda şafakla gel diyen davetle kuşatıldığını
Bir türlü erken uyanamayan uykusuz gözler üzgündür.

Gül bülbülüne sunsa da suçu yoktur tüm sevdalarını
Hep geciktirerek açmak ister güzelim goncalarını
Gözünde çiğ taneleriyle karşılar tüm şafaklarını
Gül kokusunu bülbüle götürmeyen yeller üzgündür.

Garibim şu garip bülbül gibi bu dünyada yerim dardır
Gönlümdeki ateş düğün değil şenlik değil ah-u zardır
Bilirim kara toprakta bana da bir avuçluk yer vardır
Bülbüllere acıyıp da kendini yazan diller üzgündür.
**

Turgut Uzdu

Can Düşer (Askerlerimize)

Kurşunlar uçuşur, hepsi kahpedir
Uçlarına gizlenmiş ölümler birer birer
Gece gündüz demez, dağ taş bilmez
Ayaklar kalles mayınların üzerinde, korkusuz
Vatan bekler, aldırılmaz bazı aç, bazı susuz.

Ana şefkati uzaktadır, babanın yıllanmış yüzü
Küçük bebeğini özler, uyanmasını gecenin bir yarısı
Nişanlısının, eşinin gülmesini
Her gece yarısı gönlüne hasret düşer
Vatan hainlerine bin nefret düşer.

Emir gelir görevdir bekleyen
Aklında kalmaz ne yar, ne anne, ne bebekler
Ateşler kasmaya başlayınca tüfekler
Takdir, onun payına bir kurşun düşer
"Allah! "der dili, sonra sükûn düşer.

"Vurulup tertemiz alnından" yahut göğsünden
Sızılar bilinmedik yerleri, acı başlar
Göl olmak için toprağa
Bayrak rengi kan düşer
Yüreğinden can düşer

Yufka açar, oğul tüter tandırdan
Teskerenin adımları çok yavaş
Kapı çalınır tıkırtılar üzgün
İsteksizce dile 'Şehit! ' düşer
Yaş düşer, feryat düşer, it düşer.

Kurşunlar uçuşur, hepsi kahpedir
Uçlarına gizlenmiş ölüm birer birer
Gece gündüz demez, tertipleri dağ taş bilmez
Ayaklar kalles mayınların üzerinde, korkusuz
Vatan bekler, aldırılmaz bazı aç, bazı susuz.

Turgut Uzdu

Canım Bayrağım

Binlerce yıllık kahraman bir milletin
Onuru, şanı, şerefi, her şeyi sensin
Rüzgârlar bile okşamadan geçmez seni
Cephede damadısın, yurttta gelini
Göğsünde imanı, hürriyetisin.

Bu nesil seni tanımalı, sevmeli
Her zerrede binlerce kan olduğunu bilmeli
Halel gelmesin diye sana
Dağda, kırdada, bayırdada
Senin için öldürmeli, ölmeli.

Allah'tan bir dileğim var
Dokunmasın bir zerrene düşmanın eli
Kimse yok etmesin üzerimden gölgeni
Tüm nesiller şunu iyi bilmeli
Kandır, intikamdır hainliğin bedeli.

Canım Bayrağım,

Toprağın altından şehitler seni alkışlar
Ben yaşadıkça seni varlığım sayacağım
Eğilsin diye sana hain bütün başlar
Uğrunda atalarım gibi
Ben de severek savaşacağım.

Varlığın hayat pınarıdır ruhumun, bedenimin
Sen var olduğun sürece ben yaşayacağım
Bir leke gelmesin diye hiçbir şeyine
Uğrunda atalarım gibi
Ben de severek savaşacağım.

Dalgalanırsın ruhum gibi gönderinde
Ben sana sevdalıyım Ay Yıldızlı Bayrağım
Bürünmüşsün şehâdetin kırmızı rengine
Uğrunda atalarım gibi
Ben de severek savaşacağım.

Yeter ki gülümse kıyamete kadar
İstersen senin için kan döküp can alacağım
Kasırgalar kopsa, çökse gök, yer yarılrsa bile
Uğrunda atalarım gibi
Ben de severek savaşacağım.

30/01/2007

Turgut Uzdu

Ceylan Gözlüm

Ceylanları bulduğum gözlerini özledim sevgili
Saçlarının kızılığında batıyor her günüm
Kızılığında doğuyor

Silebilsem diyorum mahzunluğunu bakışlarının
Doyasıya tebessüm koysam dudaklarına
Saçlarını okşasam, koklasam...
Yüreğimle yaşarım ya
Koparsam yerinden de
Avuçlarında olsam

Şimdi uzakların hasreti damlıyor günüme, geceme
Geceye küsüyorum gündüze sarılıp
Gülümsemeni yastığıma koyamasam uyuyamıyorum
Haykırıyorum her nefeste adını
Duyuramıyorum

Sabah rüyam sensin geceden taşıdığım
Ceylan gözlerinde uyandığım ışığım
Sakin kapama ceylan gözlerini, göremem
Biliyor musun bilmem ama
Ben gözlerine yapıştım

Al yüreğimi avuçlarına
Ve sadece sev

Turgut Uzdu

Çabuk Gel

Yüreğın olmak isterdim
Sıcaklığının tam ortasında çarpan
Ayakların olup çılğınca koşmak
Ne güzel olurdu kuytularda kalmış bir meltem bulunca
Saçların olup yanagını okşamak...

Gözlerin olmak isterdim
Gecenin en derinine oturup
Yıldızlarca ışıldamak
Ne güzel olurdu parmakların olup
Tenine dokunmak...

Ah! Ah bir tanem
Sen olmak isterdim ama yoksun
Adın yazılı duvarlarda gezinir yumruklarım
O geceden beri
O geceden beri
Dudaklara ' Seviyorum! ' yakışır ' Gidiyorum! ' değil diye
Feryat eder çatlamış dudaklarım.

Gel bir tanem, gel canımın içi
Papatyam, gülüm, sümbülüm
Beklemekten yorulduğ inan
Yaklaşıyor nefes nefes
Korkarım sen gelmeden gelecek ölüm...

Sokaklarına serdim yüreğimi
Ayak seslerini duyuyorum korkumun
Biliyorum ödenir elbet varsa bedel
Aldırma sen
Birazcık acele et
Ne olur çabuk gel
Çabuk gel...

Turgut Uzdu

Çalınmayan Uyku

Uzaklara el sallayalı bir yıl oldu
Takvimlere bir türlü sen yazamadım
Geceler umutsuzluk karasına büründü
Gündüze düşense çileli bir mavi

Yürek sızım uykuyla savaşımın galibi
Hasretler büyüttüğüm güneşi son günün
Biliyorum sabah getirmez seni bana, beni sana götürmez
Ayrılıklara inat bir gün daha fazla yaşasam mı diyorum ya
Vuslat olur mu
Olur mu bilmiyorum

Ben yine nadide bir filiz dikeceğim her yeni güne
Hüzünlensem de yokluğuna
Gelmez, gelemes desem de besleyeceğim
Umutsuz bir umut yaşadığım
Seviyorum beklemeyi
Bekleyeceğim

Hep sustum boyun büküklüğüme
Çaresizliği taşıdı ayaklarım, yorgun
Hani gelseydin de zamana bir mola verseydim
Bir gün daha uzasaydı bu yıl
Geldi dese ydım
Sevdi dese ydım
Koklasaydım saçlarını
Sevdim dese ydım

Kim bilir şimdi hangi uykunun koynundasın
Bir türlü çalamadığım

Turgut Uzdu

Çaresizliğim

Yoksun işte
Ne elimden tutuyorsun
Ne nefesin okşuyor beni
Her zamanki gibi yine
Yokluğun yoruyor beni.
Gelmiyorsun işte
Rüyalarımı bile mahkûm ettin
Her anında bin feryat sensizlik
Geceler bile isyanda
Bütün yıldızlarda matem ve sessizlik.
Bilmiyorsun işte
Bilsen gider miydin
Sevda'nın nasıl güneş olduğunu
Alev alev yanarken bile yüreğimin
Bilsen kendi alevinde nasıl döndüğünü.
Duymuyorsun işte
Her atışında söylediğini yüreğimin
Her şafak güneşi çağırıldığını
Gelmez miydin duysan
Şafaktan şafağa hiçkırıldığını.
Almıyorsun işte
Giderken bıraktığın aşkını göğsümden
Her köşesine senin adın çarpıyor
Bıraktığın şu gözler, aslında sana değil
Gidişine ağlıyor.
Çaresizim işte
Gelsen diyorum, bu acı bitecek
Kalmayacak şarkıların tadı
Gelmezsen şayet
Ölüm olacak bu acının maksadı.

Turgut Uzdu

Çaresizlik

Çaresizlik

Bir kör fener
Issız bir denizde koymuş ellerini yüzüne
Ayakları zamanı yenmiş kayalıklarda
Sen der, ben der
Boşluğa bakıp boşluğa gülümser

Umursamaz ısrarcı dalgaları
Ha köpürmüş ha sakın fark etmez
Hani bazen insan ister ya
Yürümek hiç durmadan silip düşüncelerini
Kaygıdan uzak
Maziden uzak, kendinden uzak

Nedendir bilinmez hep ufku tarar gözleri
Biri bekle mi demiştir
Geliyorum mu
Yoksa susmuş mudur ensesi dönük
Sırrını paylaşmaz ne ışıkla ne karanlıkla
Kendine mahkûmdur kendine mahcup

Bir çift ayak yürür etrafında
Ne çıkmaz sokakları adımlayıp durur
Ne bir kıvılcım gölgesi üzerine düşer
Ne de bir ateş
Titrer yalnızlığınca
Yalnızlığınca üşür yüreği

Bir yalnız nota uçuşur bazen
Deniz kızlarının dudaklarından çıkıp
Ben gibiler der, sen gibiler der
Çöker hep aynı kayalığın üstüne
Ufku deler gözleri yine
Dün gibi
Yarın gibi

İçinin alevli günleri gelir aklına
Mehtabın kükrediği yerde
İlkin der
Sondun der
Salar sönük ışıkları feryatlarının
Yine gülümser

Sırnaşık martılara aldırılmaz
Güneşi hiç sevmez
Rüyaları unutmuştur artık
Yalnızların korkmadığı gibi korkmaz ayrılıktan
Perisini görmüş gibi yüreği
Çarpamaz, çarpamaz

Uzanır gökyüzüne doğru her gece gibi

Mutluluk elbisesi giydirir ışıklarına
Kimse bilmez baharın ilk çiçeği ile çektiği çıpayı
Son baharın son damlasıyla derinlere attığını
Ve o günden beri
Kimse bilmez
Kendini beklediğini
Sevgisiz yattığını
Sevgilisiz yattığını kimse bilmez...

Çaresi olanlar çaresizliği ne bilsin...

Turgut Uzdu

Çık Gel Redifli gazel

ÇIK GEL REDİFLİ GAZEL

Türküler coşsun davullar hep çalınsin öyle çık gel
Sürmelensin kirpiğin kaşlar alınsın öyle çık gel

Gülle allansın dudaklar yar, yanaklar pembeleşsin
Entarin rüzgârla oynaşsin salınsın öyle çık gel

Sevdiğin haykır bütün âlem desin kalpten severmiş
Aşkı yok saymış garip canlar bulunsun öyle çık gel

Bekleyenler sen deyip ağlar dururken duymuyorsun
Dertli dertten ölmesin zevkten ölünsün öyle çık gel

Şor garip Turgut neden sevmiş neden gül yüzlü leyla
Öldürüp gömmek mi tek maksat bilinsin öyle çık gel
Fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilâtün

Turgut Uzdu

Çıkıp Gel

Çıkıp gel
Bir şafak vakti ya da gece karanlığında
Topla dünyanın mendillerini
Deryaları kurut gözümde akan
Ne olur
Bir şafak vakti ya da gece karanlığında
Çıkıp gel.

Gönlümde güller solmak üzere
Yaklaşıyor artık sonbahar
Bütün duygularıma açılmadan o mezar
Ne olur
Bir şafak vakti ya da gece karanlığında
Çıkıp gel.

Susamışlığımı bitir
Dudaklarım çatlamasın hasret ateşiyle
Bir damla ol gönlüme damla yeter
Ne olur
Bir şafak vakti ya da gece karanlığında
Çıkıp gel.

Gitmedin sayarım inan ki
Gitmedin sayarım gece karanlıklarında
Hep yanımdaydı derim
Hatıralarınla hasretinle el ele seni bekledik bak
Ne olur
Bir şafak vakti ya da gece karanlığında
Çıkıp gel.

Öylesine hasretim ki
Gökyüzünün bütün atmacaları sana vurgun
Her gölgede seni aradım
Filizlensin diye yeniden şu sevdam
Ne olur
Bir şafak vakti ya da gece karanlığında
Çıkıp gel
Çıkıp gel.

Turgut Uzdu

Çocuklara

Gül yüzlü bir güneş doğsun yüreklere,
Ne olur, yürekler ışıksız kalmasın;
Tutuverin yüreklerin ellerinden,
Üşüyen tüm eller yüreksiz kalmasın.

Çekinmeden bakın güzelim gözlere,
Gözler buğulanmasın, dolsun aydınlık;
Bırakın ışıkları vursun sözlere,
Gitsin sözlerden kahrolası karanlık.

Rüyalar yaşansın hep dünden beklenen,
Gönüllerde yepyeni sevdalar olsun;
Güzel bahçeler yayılsın her gün çimlenen,
Aranan tüm çiçekler orda bulunsun.

Garibim ben, dilerim olur mu bilmem,
Belki çocukluk sevdalarım bir rüya,
Okşanmasını saçın ben de beklerim
Allah'tan dualarım tüm çocuklara.

17/03/2007

Turgut Uzdu

Çocukluğa Özlem

Sıkıştı göğsüm
Efkarlar hasret oldu, dal budak sardı,
Kapladi memleket hasreti her yanı,
Bütün aynalar hıçkırdı ruhumda
Gurbet gurbet diye ağladı.

Nerde çocukluğumun güzel günleri,
Hani koştuğum daracık sokaklar vardı!
Neşeyle evden çıkardım,
Düşer, kalkardık hep birlikte
Dudaklarım hep neşeyle çığlık atardı.

Sonra davranışlarımla büyüdü yaşım,
İlk defa başkası için çarpmıştı kalbim,
Dizlerim titremiş, heyecanlanmışım;
Göremeyince bir gün ilk aşkıma,
Gizlice kaç defa ağlamıştı gözlerim.

Mutluydum evimde,
Her odası gibi ayrı bir sıcaktı odam,
Oradaydı yürekler dolusu bir sevgiyle
Beni seven annem,
Her zaman arkamda duran dağ gibi babam.

Yollar aldı beni,
Götürdü uzaklara bedenimle ruhumu,
Bir savaşa başladım hayatla
Unuttum inanın
Bir zamanlar çocuk olduğumu.

Her hatıra gül olup açar beynimde,
Bir masum istek dolanır dilime,
Tekrar yaşamak isterim
Ama nedense hep gurbet çöker
Dünü özleyen bütün gecelerime.

21/02/2007

Turgut Uzdu

Çocukluğum

Bahardaki kuru bekçisini hatırlarım
Koşuşan yaramaz çocukları
Bülbül seslerini anarım zaman zaman
Dudaklarımda hafif bir tebessüm
Onlar da tabiatın çocukları diye

Kendi çocukluğum gelir aklıma
Şaşarım andığımda o günleri
Bakarken aynada başkalaşmış saçlarıma
Yaşamak isterim yeni baştan eski günlerimi

Bir soru oyar içimi soğuk soğuk
Ben de mi çocuk olmuştum?
Ben koşmadım ki hiç koruda
Nasıl çocuk olabilirim!

Yaşıyorum şu kadar yılı geçmişlikte
Çocukluğum oldu muhakkak
Ama nasıl, nerde ve ne zaman?
Silik....
Ne bende hatırası,
Ne de yankısı var.

Şimşekten korkmam gece yarısı çakan
Oysa bütün çocuklar korkarmış
Çocuktum belki ben ama ergin bir çocuk
Yaşlı bir çocuk, çok görmüş, bilmiş,
Ezilmiş bir çocuk.

Gece yarısı kalkan bendim
Pişen somunların kokusu hala durur burnumda
Simit tablası başımda soğuk taşa oturmuşum
Ben de çocuktum
Ergin, yaşlı ve ezilmiş bir çocuk.

Hala da çocuğum, belki çok korkak, belki korkusuz
Şu kadar yıl yaşamış ama çocuklarla oynayan
Hala da çocuğum
Daha yaşlı, daha ezilmiş.

Gece yarısını ben vururum çoğu zaman
Titrek göz kapaklarım ıslak olur bazen
Gece yarısı bana kırdığım lokanta tabaklarını hatırlatır
Sonra da kızarmış bir yüzle ağladığımı.

...

Bir başkadır gece yarısı benim gecelerimde
Maziyi döker önüme yaprak yaprak
Değiştirmek elde değil ki geçmişi değiştiresin
Bütün kusur gece yarısında ne yaparsın
Hatırlatan da o, ağlatan da o..

Kim bilir kaç gece yarısı geleceğe şüpheyile bakacağım
Belki öleceğim yarın, belki yaşayacağım
Ama ne kadar, nerede ve nasıl?
Gece yaralarına ve karanlığa yaşlı gözlerle bakacağım
Ve içimde bekleyiş
Anılara hıçkıracağım gece yarısında ben...

17/01/2007

Turgut Uzdu

Çok Bekletme

Seherinde gecelerin
Çok bekletme hüzün gözlüm
Diyeceksen diyeceksin
Çok bekletme hüzün gözlüm.

Salınarak kalbime gir
Dünya âlem aşkı bilir
Söyle yeter hemen gelir
Çok bekletme hüzün gözlüm.

Sular gibi çağlıyoruz
Bir aşk için ağlıyoruz
Geldik diye gidiyoruz
Çok bekletme hüzün gözlüm

Zaman geçer bin bir ahla
Hatıramı güzel sakla
Merhametin yok mu aşka
Çok bekletme hüzün gözlüm.

Garip durum sevda ile
Bülbül aşık güzel güle
Gelsin artık sözler dile
Çok bekletme hüzün gözlüm.

Şiirin Kayıt Tarihi 18.09.2007 01:12:00

Turgut Uzdu

Çok Benim İçin

Ayrılık varsa senden gelen
Kıyamete gerek yok benim için
Gittin, koptun ya, dönmezsen eğer
Götüren yollara Azrail'im deyip
Ardından dökülecek yaş çok benim için,
.....Çok benim için.

Sevda yaşamıştım sevdadan üstün
Geceler vardı her anı sınımsız, dizlerin gibi yumuşak
Okşamana hasret saçımı koyamazsam eğer
Bulup bir cami köşesi
Uzanacak taş çok benim için,
.....Çok benim için.
Yokluğun yaktı kavurdu içimi, dışımı
Pişmanlıklar sarıp sarmaladı her anı, zaman durdu
Bütün saatleri kurmazsan tekrar
Zindana dönen gönlümün duvarlarına
Vuracak baş çok benim için,
.....Çok benim için.

Bir yüreğim vardı sevdaya muhtaç
İnlettin her gece, her şafak
Oysa seni içmek istemişim damla damla
Şimdi bütün zehirleri katarak
Yiyecek aş çok benim için,
.....Çok benim için.

Şiirin Kayıt Tarihi 27.11.2007 01:24:00

Turgut Uzdu

Çok Özledim

<center>
<img
src='http://i41.tinypic.com/2l19xl.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

ÇOK ÖZLEDİM

Gün yine kavuşacak karanlıklara
Söyle ne değişecek?
Hep aynı şarkılar aynı şarkıları doğuracak gözü yaşlı
Notalar tam yüreğimden vuracak,
Her gece olduğu gibi bu gece de
Hayalin gözlerime oturacak...

Her saniye zehrini kusacak...
Anlamıyor musun
Dönmezsen eğer, dönmezsen eğer
Bu adam kendini unutacak
Nefes almayı unutacak...

Bayrağı beyaz olmayan bir savaşın ortasındayım
Gözlerim kan gölü,
Yokluğun varlığına vurgun, varlığın nefessiz
Evim, odam, kapılar suskun
Beni sorma, sakın yüreğimi sorma
Ölümüne suçlu yüreğim, ölümüne yorgun.

Süklüm püklüm hatıralar sarkacak saçaklardan yine her gece gibi
Rüzgârlar soğuk esecek
Aynalar yalnızlıktan buz kesecek,
Dört duvar yıkılacak üzerime
Tavan çökecek.
Ellerimin arasında çaresizliğim
Arayışlarım sinecek köşelere,
Gözlerim kapanacak
Geliyorsun sanacak
Ya gelmemişsen diye korkacak, bakmayacak, bakamayacak...

Yol ayrımında dolaşan bir hikâyeyi mırıldanacak kapılar
Hayaletler gezecek terliksiz...
Yorgan sarılacak yatağa
Ben mahzun, ben üzgün, yumruklarımda pişmanlığım
Yatağımda öylesine yaşayan bir beden, bir de sensizlik olacak
Sesinin küstüğü bu ev susacak.
Kim derdi ki 'Ö güzel gözlerin
Nasıl olur da çok sevdiği şu aynayı unutacak? '

Gün yine kavuşacak geceye,
Biliyorum

Başka bir yastık taşıyacak başını,
Dizine uzandığını hatırlayacak saçlarım
Tatlı tatlı okşayışını.
Hani yanlışlıkla bir tatlı rüzgâr esse, sevinecek, ellerin sanacak
Dünyanın en tatlı uykusuna dalacak...

Her gece olduğu gibi yine ıslanacak kirpiklerim
Yanağımda izler sürünecek,
Belki bir noktaya takılı kalacak gözlerim
O anda bir şimşek çakacak belki
Duvarlar yarılacak
Belki ayak sesleri tam önünde duracak kapının
Belki
Belki kapı çalacak
Yüreğim çırpınacak sevinçten
Bir gölge süzülecek içeri
Saçları, senin saçların...
Karanlığı karartırken utançından
Bir fısıltı uzanacak kulağıma
"Seni çok özledim! " diyecek
"Çok özledim! "

Güneş doğacak yüreğime işte o an
Damarlarım seni taşıyacak her hücreme,
Aynadaki buzlar korkacak erimekten
Kokun gitmesin diye ters çevirdiğim yastığı düzeltereğim bin bir itina
Işıldayacak gözlerim
"Bu sensin! "
"Döndün! " diyecek
Sarılacak sımsıkı, koklayacak
"Çok özledim! "
"Çok özledim! " diyecek.

Turgut Uzdu

Çok Sevmiştim

Ne kadar çok sevmiştim,
Bilsen ne kadar,
Hani uyandığında uçuyor sanır ya insan
İşte öyle bir gecenin
Rüyası kadar.
Ne kadar çok sevmiştim,
Bir gülümseme beni hep mutlu kılardı,
Heyecanlanırdı gönlüm
Başkalaşır,
Bulutlarda uçardı.
Ne kadar çok sevmiştim,
Her zerrem açılmış gonca gibi,
Şükrederdi Yaratan'a
Kara toprağa inat şiirler söylerdi bülbülüm
Hep güle sevgiliydi.
Ne kadar çok sevmiştim,
Sen sevdiğim kahrolurdu dertlerim,
Baktığım her güzel sen olurdun
Dağda, bayırda rengârenk,
Hiç ayrılmak istemezdi ellerim.
Hani,
Hani ayrılık olmayacaktı dünyamızda,
Matem dumanları fişkırmayacaktı dağlardan,
Bulutları ağlatmayacaktık
Hani hep aşkımız parlayacaktı avuçlarımızda.
Şu halimize bak,
Bir kötü mevsimin kurbanı olduk,
Sözler sözleri yuttu,
Koca bir denizin, karşı kıyılarında mahzun yürekli
Yüzme bilmeyen âşıkları olduk.
Ne kavuşmak mümkün,
Ne bulutlarda uçmak,
Yapacağımız tek şey kaldı artık
Tam mevsiminde çiçek açmamış bir aşkı hatırlamak
Bir de
Bir de hatırlanmak...

Şiirin Kayıt Tarihi 10.04.2007 20:50:00

Turgut Uzdu

Çok Zor

Son dansım gönlünleydi
Çok diledim saatler orda dursun
Yarışmak çok zor
Biliyorum
Sen artık yoksun...

Çağlayanlar akar, dereler coşardı
Yüregimin güzel bir yüreği vardı.

Horoz sesleri neşesiz
İsterse şafaklar boz bulanık tozsun
Alışmak çok zor
Biliyorum
Sen artık yoksun.

Gökkuşakları renkleri unutmuş
Bulutlar ebediyen yas tutsun
Kabul etmek çok zor
Biliyorum
Sen artık yoksun.

Güneşsiz başlayan günlere
Mehtabı unutan gecelere lanet olsun
Kabul etmek çok zor
Biliyorum
Sen artık yoksun.

Sensizlik bana her gece ölüm
Keşke keşke dönebilseydin gülüm...

Turgut Uzdu

Dağlar

Kızıp yalnızlığa fırlamış yerden
Yüzünde beyazdan tülbentleri var
Sabah yıkar yüzün, hep derelerden
Gözünde yeşilden sürmeleri var.

Bulutlar aşkıdır, sarıp sarmalar
Üzerine kuşlar hep yuva yapar
Hem taş bağırlıdır, hem de ağlar
Yıldızla arkadaş geceleri var.

Kıskanıp yükselir yolu aşılmaz
Ömrünü dersiniz paha biçilmez
Ovadan geçilir ondan geçilmez
Dertlere devadır çiçekleri var.

Güneşi görünce herkesten önce
Selamını verir inceden ince
Bağrını delmeye Ferhat gelince
Suya yol verecek geçitleri var.

Garibim dağlara yolum hep düşer
Onlar da yalnızdır acılar çeker
Tepesinde bazen dumanlar tüter
İçinde küllenmiş ateşleri var.

Turgut Uzdu

Dağlar -2

Tepesi karlı hep yücedir dağlar
Bağrında rüzgâr hiç eksik olmaz
Butlular acır da haline ağlar
Heybetinden sual bile sorulmaz.

Taş yapar acısın, bağrına basar
Üstünde şahinler, kartallar uçar
Onurludur, eğilmez bir başı var
Sebebinden sual bile sorulmaz.

Ne sevdalar görmüş, neler yaşamış
İzin almış Ferhat, kanallar açmış
Şirin'in acısına hep sessiz kalmış
Sükûtundan sual bile sorulmaz.

Yaylada buz akan suyundan içer
Sanırlar ki ömrü beyhude geçer
Bazen hicranı bazen vuslatı seçer
Kararından sual bile sorulmaz.

Turgut'sun sana dağlar gelin olur
Çok istersin ama hep elin olur
Söyleyim dersin susan dilin olur
Varlığından sual bile sorulmaz.

01/02/2007

Turgut Uzdu

Daha Dün Değil miydi?

Daha dn değil miydi ocukluğumuz
Haykırışlar arasında
Sokak sokak koştuğumuz.

Daha dn değil miydi avuçlarımızda ilk aşkımız
Yeni kartlaşmış bir sesle korkusuzca haykırırdı
Sevda dolu masum şarkılarımız.

Hayalimizdi evlenip güzel bir yuva kurmak
ocuklarımızla oynamak, yerde yuvarlanmak
Kırlara çıkıp onlarla uçurtmalar uçurtmak
Ne abuk tükendi yıllar, hepsi geride kalmış.

Bilseydik büyür mydk, hep ocuk kalmak dururken
Dal olur muyduk her yeşil dal gün gelir kururken
Zaman olup kendi eliyle kendin yoğururken
Sanki saniyeler yaşanmamış, atlanmış.

şimdi bakıyorum aynalara, hepsi atlamış
Kırışmış bir yüz, çizgilerin sayısı da artmış
Bir türlü şekli ni beğenemediğim saçlarım
Hiç utanmadan benden habersiz ağarmış.

Ne geri dönüşü var ne de durdurmak zamanı
Kimseler dikkate almıyor yalnız ağlayanı
Kalabalık beklermiş son camide sultanını
Gidenler değil de nedense kalanlar ağlarmış.

08/04/2007

Turgut Uzdu

Daha Dün Gibiydi Bugün

Yıllar çok çabuk geçiyor
Bazen iyi kiler örtüyor çaresizliği
Bazen hüznü bir tebessüme saklıyor insan

Daha dün gibiydi gözlerdeki ışıklar
Eski Türk filminden bekleyişler, vuslatlar
Liseli duyguları tekrar yakalayış
Daha dün gibiydi bugün

Çılgınlıklar vardı cesaretin yanına perçinli
Şahillerde dolaşmak hayali
Bir ele tutunmak düşmemek için
Daha dün gibiydi bugün
Yine aynı düşünüş

Yardan ayrılır gibi uçurum
Varlık içinde yokluk
Yokluk dün vardı bugün gibi
Bugün gibi karaydı şafaklar
Hüzün yağardı
Dün gibiydi bugün

Mevsim yine baharını attı
Sadece son kaldı dudaklarda
Tanıdık eski hüzne bulaştı yine gözler
Karşıdaki yüreği korumak ayrılığın ilk sebebi
Ve söylenen şu çocukça şarkı
"Severek ayrılalım..."
Nerden bulaştı yine kulaklarıma
Daha dün gibiydi bugün
Yine dün gibiydi
Dün gibiydi...

Turgut Uzdu

Daha Ne Yapayım?

Düşünüyorum bazen yokluğunda
Elim yüzümde
Acaba diyorum
Yokluğun toplanmışken hüznümde.
Acaba diyorum ne yapsaydım
Nelere pişmanlık duysaydım
Hep seninle olup
Hep
Gözlerine bakarak yaşasaydım.
Acaba diyorum
Şirin'e çirak olup dağlar mı yarsam
Gönüllere rahmet olup yağsam
Sever miydin beni
Mecnun'a yoldaş olup çöllerde dolaşsam.
Bilmiyorum
Kerem'in Aslı'ya yandığı gibi
Ben de sana mı yansam
Bilemiyorum beni sevmen için
Daha ne yapsam.
Ne zormuş yağmur olup damlayamamak
Kar olup tane tane yağamamak
Ne zormuş bilemezsin
Ölesiye sevip de
Bir türlü, bir türlü kavuşamamak.
Nasıl anlatsam sevdiğimi
İnanmıyorsan öl de öleyim
Ya da sev beni
Nasıl sevdiysem
Ölünceye kadar hep öyle seveyim.

27/03/2007

Turgut Uzdu

Damlanın Aşkı

DAMLANIN AŞKI

Bir damla gözyaşı âşık olmuş
Hep o gözden damlar
Onu gören diğerleri
Gece gündüz durmaz ağlar.
Kara sevdaya tutulmuş sanırsınız
Sessizce akar, izi kalır
Sel olur bazen coşar
En berrak sular bile bulanır.
Bazen yol bulamaz yanağa giden
Damlalar yürekte birikir
Bir bülbül sesi duysa yürek
Gül aklına gelir irkilir.
Gözün rengi önemli değildir
Damla gözün kendine aşıktır
Ne hikmetse her göz de
Damlaya bulaşıktır.
Damla göze aşık
Damlalar ise damlaya
Bir hengâme sürüp gider
Göz ile yaş arasında ağlaya ağlaya.

Turgut Uzdu

Davet Et

Bir liman aradı gönlüm ömür boyunca
Issız deryalarda salınıp durdu sensiz
Bazen kayalarda uyanıp durdu sensiz
.....Ellerin yeterdi tutabilseydi şayet
.....Mutluluk gözlerinde sevgili, davet et
Sahiller görmüştü, inci gibi ak kumu
Dikilip karşıma öylece durdu sensiz
Gel gitler şaşırdı, tüm gece durdu sensiz
.....Gözlerin yeterdi, bakabilseydi şayet
.....Sevdalar yüreğinde, sevgili, davet et.
Martılar suskundu, kanatlarda halsizlik
Yengeçler sıkarak ölümü durdu sensiz
Şeritler koşturdu son bölümü durdu sensiz.
.....Yüreğin yeterdi sevebilseydi şayet
.....Hayatım dudağında, sevgili, davet et.
Türküler söyledi rüzgârlar damlalarda
Ayak izlerine vurulup durdu sensiz
Gözlerim hüznle durulup durdu sensiz.
.....Dudağın yeterdi öpebilseydi şayet
.....İpekler saçında taç, sevgili, davet et.
Aranıp bulundu sesin yıldırım düştü
Hasretin dağlara tırmanıp durdu sensiz
Kırıklar acıyla kıvranıp durdu sensiz.
.....Saçların yeterdi örebilseydi şayet
.....Tellerinde ölümüm, sevgili, davet et.

Turgut Uzdu

Dedin de

Hep Şu güzel gözlerime
Bak dedin de bakmadım mı?
Al Şu sevdamı gĝsne
Tak dedin de takmadım mı.?

Güller oldun gecelerde
t dedin de tmedim mi?
Tohum olup yreĝimde
Bit dedin de bitmedim mi?

Ruhum senin gir iĝine
Yak dedin de yakmadım mı?
Bir serin su ol gönlüme
Ak dedin de akmadım mı?

Kokla bir gl gibi beni
Sev dedin de sevmedim mi?
Gittiĝin yere ardından
Gel dedin de gelmedim mi?

Ne yapayım daha bilsem
Gl dedin de gülmedim mi?
Bir ayrılıĝı yaşayıp
l dedin de lmedim mi?

Şiirin Kayıt Tarihi 26.01.2007 02:08:00

Turgut Uzdu

Değdi mi Diyeceğim

Değdi mi Diyeceğim

Sevmek
Sevmek bir yudum su içmek bir tek çeşmeden
Kanamamak
Dünü silip atmak nehirler çağlasa bile
Eskisi gibi davranmamak
Sevmek
Yanmak istedikçe gece gündüz
Közler içinde kıvranıp yanamamak

İçimde bir korku var
Yol çatal mı sevgili
Ne bir ışık ne bir karanlık var
Her geçen gün ağırlaşan bir yük yüreğimde
Meçhulü bekleyiş
Ve yolların ayrılmamasını dileyiş

Dürüstlük tek çareden bir heykel
Ne konuşur ne susar
Gece beynime düşünceler kusar
Uyumaktan korkarım

İhanet aynı acılara mahkûm etmesin
Dilerim bir kez daha ruhum kıvranmaz önceki gibi
İnan
Sevgisiz bir ömre selam vereceğim
Oysa ne çok aramış ne az bulmuştum
Yedi kat yerin altına gömeceğim sevgimi

Sevmek
Sadece seveni yaşamaktır
Ve her engeli mertçe aşabilmektir

Şayet yıktıysan sadakat duvarını ben yıkılırım sanma
Şevgi yıkıldı, yakıldı, külleri savruldu nehirlerle, rüzgârlara
Öyle bil
Senden emanet kalacak buz yürekli bir can
Şağ olasin
Ömrün uzun, bahtın açık olsun

O gün sevgili
O gün sana bir soru soracağım
Cevabı sende kalsın
Değdi mi?
Sonra adımımı kendi yoluma çevirirken gülümseyeceğim en acısından
Var bildiğini yap diyeceğim sevgili
Var bildiğini yap.

Turgut Uzdu

Deli

Bir gece vakti
Kimsesiz sokak ortasında bir deli
Ne mumu var elinde ne feneri.
Yerlerde su dolu çukurlar
Yukarıda yarı sönmüş bir ay
Ne izi var sürececek
Ne gizi var çözecek.
Karnını mı düşünür sabahtan beri aç
Başını kaplamış kirlerle dolu bir saç
Evi desen, yoktur
Yurdu desen sokaklar kadar çoktur
Gecelere hükmeder, coşar konuşur
Gündüz kaçır, koşuşturan çocuklardan
Hiç deli görmemişler gibi ardından
Oysa her sabah geçer
Yatmaya giderken aralarından.
Bulur çocuksuz bir tahta yatak
Düşünmez
Kim bilir kaç kışı daha kaldı atlatacak.
Nefes alır su içer
Bazen güneşe aldırmadan caddelerden geçer
Ne hedefi vardır ne geçmiş, ne de gelecek kaygısı
Sadece bugününe hayrandır
Yarını dünlerden kopmuş
Bugünlerden çok çok uzaktadır.
Kendini bu hale getiren dertlerini atmış
Sonra her gece dertsiz yatmış
Ne yiyecek beğenmez olmuş ne içecek
Bilir midesini kandırmak ona yetecek.
Soğuklar üşütmez, sıcaklar yakmaz onu
Hiç mi hiç düşünmez sonunu
Kimseye zarar vermez, dudaklarında hep gülümseme
Gece yarısı sokaklara hükmeder
Bazen karakola uğrar
Polisler ona çay ikram eder
Düşünmeyen gözlerle onları izler
Ona bakar kim bilir neler düşünerek uykusuz gözler.
Sonra kalkar yavaşça yerinden
Kimseyi ürkütmeden
Kaybolur gider sessizce
Sokakların birinden.
15/12/2006

Turgut Uzdu

Deli Gönlüm

Çok beklersin deli gönlüm
Gidenler bir daha gelmez.
Çok beklersin deli gönlüm
O rüzgâr bir daha esmez

Vurulursun gözlerine
Boynu bükük sözlerine
Pamuk gibi ellerine
O rüzgâr bir daha esmez.

Sevda dolsa rüyaların
Sylenmese hülyaların
Çöl olsa da dünyaların
O rüzgâr bir daha esmez.

Elin eli tutmaz ise
Gözün göze bakmaz ise
Hele bir de sevmez ise
O rüzgâr bir daha esmez.

Damlamazsa bir pck
Gülmez ise bir gülücük
Beklesen de bir kerecik
O rüzgâr bir daha esmez.

Gece suskun kara bağlar
Aradaki onca dağlar
Yolar sağın bağın ağlar
O rüzgâr bir daha esmez.

Çok beklersin deli gönlüm
Gidenler bir daha gelmez.
Çok beklersin deli gönlüm
O rüzgâr bir daha esmez

Turgut Uzdu

Deli Gönlüm Feryat Eder

Feryat eder, feryat eder
Deli gönlüm feryat eder
Yalnızlık ruhumu sarmış
Deli gönlüm feryat eder.

Yarıladık mr sensiz
Yaşıyorum ben kefensiz
Gl olur mu hiç dikensiz
Deli gönlüm feryat eder.

Gurbet elde kaldım yayan
Bylem olurmuş yaşayan
Tanrım her şey sana ayan
Deli gönlüm feryat eder.

şu gariplik çok acıymış
Dedikleri gurbet buymuş
mitleri kalbe dolmuş
Deli gönlüm feryat eder.

Garip hoca bülbül olur
Gl gidince demsiz kalır
Her yalnızlık onu bulur
Deli gönlüm feryat eder.

24.01.2007

Turgut Uzdu

Delice Sevmek

Aşık olmak
Kokusunu tanımak istiyorum
Mutlu olmak
Sevilmek
Delicesine sevmek istiyorum

Yalnızlığı atmak omuzlarımdan
El ele tutuşmak istiyorum
Koşmak kırlarda bayırlarda
Ve onu
Delice sevmek istiyorum

Yanlış değil istediğim
Yeniden mutlu olmak istiyorum
Çocuklar gibi neşe içinde
Bir sevgiliyi
Delice sevmek istiyorum

Gözlerine bakmak, ona güvenmek
O'na inanmak istiyorum
Ben o'nun olayım o benim
Ve ben o'nu
Delice sevmek istiyorum

Çılgınlığı yaşamak ruhumda
Kendimi kaybetmek istiyorum
Hep onunla yaşamak
Hep onu
Delicesine sevmek istiyorum

Sevgi karşılıksız olmaz
Beni delice sevsin istiyorum
Hep gülsün içimiz dışımız
Ben onu
Ben onu delice sevmek istiyorum

Ağaçların altında oturmak
Dalgaları seyretmek istiyorum
Kumlardan şatolar yapmak
Odalarında el ele gezmek
Ve onu delice sevmek istiyorum

Geceleri nefesini duysam
Uyurken saçlarını okşasam diyorum
Dokunmak istiyorum tenine, bedenine
Gözlerinde kaybolmak
Delice sevmek istiyorum.

17/01/2007

Turgut Uzdu

Demişler

Bir sevdaya tutul da Garip uyuma
Gece gündüz uğruna sürün demişler
Bir hayale vurulduğun gündü Cuma
Sabahlı her gecede görün demişler.

Tutulursun elbet sen de bir güzele
Şiirler yazarsın ağaca, gazele
Emanet edersen gözlerini sele
Bir sevdalı şekline bürün demişler.

Yüzünde güller açar gönlünde çiçek
Bir ömür yaşarsın sevdanla bitecek
Ayrılık tadarsan kirpik çiğlenecek
Boğulursun gözünde derin demişler

Hep içinde yaşa dillenmesin aşkın
Dolaşma ortalıkta garip ve şaşkın
Dağ bayırda arayıp yesen de eşgîn
Toprak altı üstünden serin demişler.

Kırağılar düşer senin de saçına
Zaman acımaz gözlerinin yaşına
Garip Hoca yazarlar mezar taşına
Uzan kara toprağa gerin demişler.

10/03/2007

Turgut Uzdu

Derler

DERLER

İnanmak var olmanın yarısıdır derler
İnandım ey yar
Affetmek sevmenin adıdır derler
Okşamak gibi, koklamak gibi
Bir hiç uğruna denenir nedense ihanet
Aldatılanı yoklamak gibi
Kandım ey yar, kandım ey yar

İyi niyetin adı saflık olur derler
Bağla gözünü dönsün dursun olduğu yerde
Döndüm ey yar
Yüreğimin alevleri arşa yükselirdi
O nasıl bir andı anlatılmaz, anlatılamaz
Söndüm ey yar, söndüm ey yar

Aldatan için sen aptalsın derler
Bir aşağılama sürer dilinde gönlünde
Düştüm ey yar
Vurdum sevgiyi kalbinin tam ortasından
Gönlüm bir mezardı zaten
Eştim ey yar, eştim ey yar

Her yanlışın bir bedeli var derler
Çizilir doğruların hepsi
Çizdim ey yar
Bir sen vardın yüreğimde, bir de sevgim
Karanlık bir gecede sessiz nefret gölgem oldu, affetmedim
Ezdim ey yar, ezdim ey yar

Hadi git şimdi yokluğumun olduğu yere
Ararsın derler sorarsın derler
Dönüp bakılmaz maziye yıkılmışsa
Yıktım ey yar
İnanmazsın lakin
Ben de sen gibi yüreğimden
Çıktım ey yar, çıktım ey yar.

Turgut Uzdu

Desem ki

Bir bilinmez yarının bugünkü vedası bu
Ayrılık korkusunun bir garip sedası bu
Tek vagonluk bir trenin kampanası bu
Desem ki bir yaşayan ölünün son yası bu.
Desem ki bahara koşuşturan bir kış günündeyim
Kendisi de bahara benziyor
Sadece gönlüm gibi boz bulanık bulutlar havada
Etrafta bir ölünün sessizliği
Bir tarafta gittikçe sıklaşan nefesim.
Desem ki göreceğim miyim bu baharı da
Geçen baharı gördüğüm gibi
Bekleyecek miyim yine acaba
Her akşam bin defa öldüğüm gibi.
Desem ki kuşlar terk etmiş buraları
Sadece geceleri öten baykuşlar
Umutsuzluk sarıp sarmalamış beni
Kim bilir ne zaman sultan olacağım
Ne zaman el pençe durup
Benim için namaz kılacaklar.
Desem ki ayrılmak zor olacak
Gitmek değil, inanmazsın
Desem ki her şeyi çok sevdim
Seni sevdiğim gibi
Ben yokken de sen hep burada kalamaz mısın?
Desem ki çok fırtınalar yaşadım
Ne badireler atlattım bilemezsin
Ben garip bir yolcuym
Zamanı boğmuşum kendi suyunda
Sev desem de beni
Biliyorum sevemezsin
Umarım ben gittikten sonra
Uzun yıllar ardından gelmezsin.

27/01/2007

Turgut Uzdu

Desin

Boyuna hasret, yüzüne hasret
Bir beden bıraktın, söyle nerdesin?
Gülümset birazcık merhamet eyle
Boş ver başkasını
Bırak sevdâlısı güldürdü desin.

Gülüşüne hasret, gelişine hasret
Bir çift göz bıraktın, söyle nerdesin?
Al götür ikisini de, merhamet eyle
Boş ver başkasını
Bırak sevdâlısı götürdü desin.

Saçına hasret, kokuna hasret
Okşamayı unutmuş el bıraktın, söyle nerdesin?
Gel söndür tarifsiz şu alevi
Boş ver başkasını
Bırak sevdâlısı söndürdü desin.

Sesine hasret, sözüne hasret
Bir yürek bıraktın, söyle nerdesin?
Gel sustur şu feryatlarını
Boş ver başkasını
Bırak sevdâlısı öldürdü desin.

Turgut Uzdu

Desinler

Ben seni sevdim güzelim
Kim ne derse desin,
İster fırtına kopsun bağrımda,
Yağmurlar yağsın, şimşekler çaksın
Yaksın, yıksın her yanı isterse seller,
Ben hep seni sevdim güzelim
Ne derlerse desinler.

Ben seni sevdim güzelim
Kim ne derse desin,
İster ölüm sessizliği çöksün göğsüme,
Ruhumda baykuşlar ötsün,
İsterse seninle dolu yüreğimi kessinler,
Ben hep seni sevdim güzelim
Ne derlerse desinler.

Ben seni sevdim güzelim
Kim ne derse desin,
İster hiç gelmesin bahar,
Hep kar yağsın, ellerim üşüsün,
İsterse boynunu büksün ben gibi bülbüller,
Ben hep seni sevdim güzelim
Ne derlerse desinler.

Ben seni sevdim güzelim
Kim ne derse desin,
İster aşk ölsün kâinatta,
Şevda en derin mezarlara gömülsün,
İsterse aklını kaybetmiş mecnun desinler,
Ben hep seni sevdim güzelim
Ne derlerse desinler.

Turgut Uzdu

Dileğim

Artık ayrılıkları yazmayayım
Vuslat türküleri söyleyeyim
Ne sana hasret olup çatlayayım kurumuş topraklar gibi
Ne de
Issız köşelerde ağlayayım.
Artık gecelerimi gözlerin doldursun
Karanlığın karanlık gözleri gitsin
Ellerin uzansın ruhuma
Okşasın
Sensizliği bitirsin.
Çakmasın şimşekler
Yağmasın bir daha iri damlalı yağmurlar
Hiçbir zaman solmasın çiçekler
Hep sen ol gönlümde
Hep seninle gelsin,
Hiç gitmesin şu bahar.
Her akşam seni göreyim
Her sabah gülümse
Saçlarını oturup iki örük öreyim
Çocukluğu yaşasın tekrar ruhlarımız
Bir daha sensizliği görmeyeyim.
17/01/2007
Son Değişiklik Tarihi 31.01.2007 17:23:00

Turgut Uzdu

Dilerim Allah'tan

Dilerim Allah'tan, beni aramak için
Eteklerin siyaha boyanıp sokak sokak yürüsün
Bulamasın beni
Her köşede sokak köpekleri karşına çıksın
Ardın sıra koşup, ürüsün.

Dansı muhteşem olsun bulutla şimşeğin
Yediverenler açsın ebemkuşaklarında
On yedi numara gözlük takasın, emi!
Kelepçelensin gönlün, çözülmesin hiç
Dolaşsın çamurlu sokak ortalarında.

Akreplere denk gelesin yedi boğumlu
Dolaşsın her yerinde soğuk soğuk
Feryatların Mars'a Venüs'e ulaşsın
Ama kimse duymasın sesini
Bağırsan da boğuk boğuk.

Çıyanlar dostun olup sarsın seni
Önce her yerini zehirlesin, derin büzüşsün
Boşuna gezen meteorlar var ya
Her gittiğin yerde bir işe yarasın diye
Hep senin başına düşsün.

Akbabalar başına üşüşsün
Gözünü, ciğerini dalağını oysun
Bütün çakallar toplanıp başına
Güzel dediğin her yerini yiyip
Yavrularıyla birlikte doysun.

Masmavi denizler mekânın olsun
Dalgalar bütün mendirekleri kırsın
En aç büyük beyaz köpek balıkları
Karşına çıksın kocaman dişleriyle
Parmaklarını ısırısın.

Meltemler seni görünce huy değıştirsın
Fırtına olsun, beşinci dereceden kasırga olup essin
Hep dağlarda gezip beni arayasın
Dipsiz uçurumlar vardır ya hani
Ayağın takılsın, en derin yerinden düşesin.

Sinekler dolsun tüm güzelliklere
Senle birlikte gönlün de bağlar bahçeler gezsın
Ben daha ne diyeyim sana gavurun kızı
Karşına çıkan bütün eşekler
Çifter çifter seni tepsin.

Ayakkabıların eskisin, delinsin iki yerinden
Çorapların boğazına kadar ıslansın
Arılar üşüşsün yüzünün her yerine
Çiçek değıl

Seni dűşman sansın

Elmayı çocuğunun kafasında vuran vardı ya
Elinde sanki kalplere saplanan muhteşem bir oksun
Sevmediğini bilirim yılanları amma
En zehirlileri bir araya toplanıp
Kolundan, ayaęından, yűzünden soksun.

Hep çare ara her yerde, el yordamıyla bana gel
Tek senin doktorun olup muayene edeyim
Madem sevmedin, madem sevmeyeceksin
Çaktırmadan bir ięneyle öldürűp gönlümde
Yıkık bir mezara gömeyim...

Turgut Uzdu

Dilerim Hüsrânım Olmazsın

Hep yalnızlığa arkadaş
Hep yalnızlığa sırdaş
Karanlıklarda yalnızlıkla
Sarmaş dolaş
Yalnızlık sarhoşu ben
Ve gelmeyen
Özleten sendin
Sadece sen..
Bütün sokaklarda bana seni bekleten.
Şimdi geldin canım
Şimdi varsın nazar boncuğum
Özlediğim sendin
Hep beklediğim
Umarım
Dilerim hüsrânım olmazsın.
Artık kaldırmaz bu gözler
Ardından hıçkırmayı...
Artık kaldıramaz bu yürek
Geri dön diye yalvarmayı
Gözlerine bakmamayı yaşayamaz
Saçlarını okşayamamayı bu eller
Taşıyamaz..
Dilerim,
Dilerim aşkım
Ben gidinceye kadar benimle kalırsın
Özlediğim
Beklediğim hep sendin
Dilerim Allah'tan
Hüsrânım olmazsın.

18/01/2007

Turgut Uzdu

Dinle (Atasözlerinden şiirler)

Bana arkadaşını söyle
Kim olduğunu söyleyeyim
Sıkılma sabret beni dinle
Dinle bir nasihat vereyim.

Adam iş başında bellolur
Adam adama muhtaç olur
Sabırla koruk helva olur
Dinle bir nasihat vereyim.

Kılavuzun karga olmasın
Sırma saçlıdır kel ölmesin
Bırak dost hep acı söylesin
Dinle bir nasihat vereyim.

Kim kimin çukrunu doldurur
El elin eşeğin zor bulur
Tavuk komşuya kaz görünür
Dinle bir nasihat vereyim.

Körle yatan şaşı kalkarmış
Korkaksan kar zarar olmazmış
Her dostun bir kusuru varmış
Dinle bir nasihat vereyim.

Mum dibine ışık verir mi
Öküze boynuz yük gelir mi
Öpülecek el öpülmez mi
Dinle bir nasihat vereyim.

Para dediğin elde kirdir
İman ile para kimdedir
Selle gelen yelle gidendir
Dinle bir nasihat vereyim.

Yatağı güzelse aslandır
Çalışmayan akıl paslanır
Yere bakanlar korkulandır
Dinle bir nasihat vereyim.

Ağaç kurur insanlar ölür
Su akarken testiği doldur
Edep edepsizlerden gelir
Dinle bir nasihat vereyim.

Kargayı besle oysun gözün
Altın ise az çıkar sözün
Keskin olma çatlamaz küpün
Dinle bir nasihat vereyim.

Komşunu satın al ev alma

İyilik yap onsuz da kalma
Çok az söyle yalansız olma
Dinle bir nasihat vereyim.

Kar kuytuda para cimride
Misafir kısmetli gelir de
Ektiğindir geçen eline
Dinle bir nasihat vereyim.

Bir acılı meyvedir sabır
Tatlı dil yılanı çıkarır
Tembel daima akıl verir
Dinle bir nasihat vereyim.

Bir ağızdır bin ağza yaygın
Büyüğü ye söyleme sakın
Hep en sonunda gelir aklın
Dinle bir nasihat vereyim.

Bekle vaktini baş kesilmez
Turgut bu bir nasihat vermez
Allah'tan umut hiç kesilmez
Tüm dostlara sağlık dileyim.

11/04/2007

Turgut Uzdu

Diyarbakır

Garip yer burası
Tarih gibi duruyor surlar
Sessiz Dicle'nin yanında
Yeşil yeşil büyür
Pijama giymiş karpuzlar.

Garip yer burası
Kapılar her yanda, çift, tek
Bayanları çok modern
Giyilen golf pantol
Yahut pantol etek.

Garip yer burası
Her evin altından su çıkar
Gece gündüz demez
Daima çalışır
Suyu çeken motorlar.

Garip yer burası
Yuvasında leylekler, baykuşlar
Akşam olur olmaz
Uçmaya başlar
Vampir olmayan yarasalar.

Garip yer burası
Bizim oralarda kar olur
Beyazdır Palandöken kış, yaz
Kar çiçeklerinin de vakti değil
Oysa burada çiçekler beyaz.

Garip yer burası
İnsanların çoğu kahvelerde pinekler
Bir yanda ciğer kokuları
Öte yanda uyumamı bekleyen
Sivrisinekler.

Garip yer burası
Her eski evin içinde avlu var
Odalar taştan
Yazın sıcak girmez içeri
Kışın korur insanı soğuktan.

Garip yer burası
Cahit Sıtkı, Otuz Beş Yaş demiş
Ziya Gökalp neler döktürmüş surlara bakarak
İnsanları çok fevri
Boş yere çok canlar dökülmüş.

Burası garip yer
Delikanlısı delikanlılığı bilir
Dost diyerek sevmişse eğer
Dostu için

Severek ölmesini de bilir.
1984
Kayıt: 28/01/2007

Turgut Uzdu

Diyebilsem

Mührü çözülse de dudaklarımın
'Seni sevdiğimi bil! ', diyebilsem
Hasretle dökülen yapraklarımın
Yeşerirdi hepsi ' Gel! ', diyebilsem.

Bir melek inerek çözsé dilimi
'Gönlünü gönlüme sal! ', diyebilsem
Yüzünde tebessüm, tutsan elimi
Öpüp dudağından 'Bal! ', diyebilsem.

Saçının teline kurban olurum
'Gözünden hüznünü sil! ', diyebilsem
Süzülen yaşlarla bekler dururum
'Seni bekleyeni bul! ', diyebilsem.

Bülbüller sesine, diline hayran
'Güzelim, benimle Gül! ' diyebilsem
Aşkım la tutuşup "Sen! " diye yansan
'Her şeyi bırakıp gel! ', diyebilsem.

Ağlarım feryadım seninle dolu
'Gelip yüreğimi al! ', diyebilsem
Durdur fırtınayı sustur yağmuru
'Ne olur benimle kal! ', diyebilsem.

Şiirin Kayıt Tarihi 07.10.2007 14:37:00

Turgut Uzdu

Diyorum ki

Diyorum ki,
Güneş bir kışın hasretiyle parlıyor,
Baharı yazayım, bahar gelmiş
Olmuyor, nedense içim buruk,
Mısralarıma hüznüm damlıyor.

Diyorum ki ne güzel,
Toplayıp bütün çiçekleri
Öyle gelmiş bahar, bak,
Durma, anlat diyorum
Kozalarından çıkacak kelebekleri.

Ağaçlarda çiçekler rengârenk,
Henüz açmamış gülleri anlat,
Kulak ver, dinle,
Yapraklarla sohbet eden
Yanık sesli bülbülleri anlat.

Diyorum ki,
Güneşin rengini göbeğine takmış papatyalar,
Bütün renkleri çiçeklere katmış,
Berrak bir gökyüzünden
Sabırsızlıkla gelmiş bak bahar.

Diyorum ki niye hâlâ için buruk
Ne var?
Gözünle bak bahara gönlün şenlensin,
Sımsıcak türkülerle için neşelensin,
Gönülle bakılınca bahar olmaz ki bahar.

Diyorum ki,
Ağaçları, çiçekleri, arıları, dereleri kazan
Bak işte her yer süslendi,
At gitsin karamsarlıkları,
Hep güzel günleri hatırla, onları an.

Diyorum ki, at içindeki boşluğu,
Gönüller güzelleşsin diye yapıldı bu makyajlar,
Ayrılıkları unut,
Diyorum ki, düşmesin bir daha mısralarına
Hüznünden damlalar.

Biliyorum, diyorum,
En güzel haliyle geldi amma bu bahar,
Her güzellikte bir parçanı unutmuşsun giderken güzelim,
Dayanamaz onları görünce,
Göz ağlar, gönül ağlar, mısralar ağlar.

28/03/2007

Turgut Uzdu

Dokunma Gecelerime

Dokunma Gecelerime

Ve sen ey şafak
Söyle, dilek olup tüten hangi gecenin şafağısın
Gözlerimde bu kaçınıcı rötar
Gerçek misin, serapları mı diriltiyorum
Söyle, hangi uzaklığın masalısın

Neden kovarsın gönül yalnızlığımı sakladığım karanlıkları
Mühürle, dudaklarım gibi buruk kalsın gecelerim
Ortaya çıkıp da beynimi bulandırmasın gölgeler
Korku ekilmesin, biçilmesin zamansız, yeter
Ben sevdiğimi söyledim, hep söylerim

Endişe fırtınalarından saklanırım başımı kumlara gömüp, sen düşünme
Kendi ellerimle dostluğumu teslim edeli yıllar oldu
Anahtarını kaybettim yüreğime vurduğum prangaların
Bir ben varım, bir de gönlümün yalnızlığı ellerimde
Tek isteğim hülyam her gece gülümsesin odamın bütün pencerelerinde

Uyursam şayet şaşırıp gecenin bir saatinde
Rüyam hiç bitmesin gönül yalnızlığımı sattığım
En güzel yakamozlar yapışsın sulara
Hiç kızarmasın ufkum, sevileyim rüyam boyunca
Taşlar olmasın her şafak başımı koyup yattığım

Uyandırma sakın beni ey şafak
Her gece gibi kendimi gecelerime saklayayım
Azıcık merhamet et
Gecelerimi uyandırma yeter
İstersen söyle hemen yüreğime seilmeyi yasaklayayım

Gönlü yalnızın gönül yalnızlığından korkusu mu olur
Balık sudan korkmaz bilmez misin
Öyle sevdalıyım ki karanlıklara ey şafak
Mümkün değil
Sen benim kadar geceleri sevemezsin

Turgut Uzdu

Dostlar Seni Hatırlıyor

DOSTLAR SENİ HATIRLIYOR

Unutmadık çalan teli
Dostlar seni hatırlıyor
Esse bile ölüm yeli
Dostlar seni hatırlıyor

Veysel Veysel cansın Veysel
Çiçek olup verdin bedel
Kalan gözü delince dal
Dostlar seni hatırlıyor

Fukaralık yurttan irsi
Âşık Ala vermiş kursu
Ustasından almış dersi
Dostlar seni hatırlıyor

Kandırarak eşin bulmuş
Hizmetkârla Esmâ kalmış
Kucağında bebek ölmüş
Dostlar seni hatırlıyor

Saza verip dokuz lira
Söz olmaz mı yoğa vara
Düşünce sen her gün dara
Dostlar seni hatırlıyor

Cansın dostsun bize bizden
Yüzündeki kötü izden
Şiirdeki büyük gizden
Dostlar seni hatırlıyor

Nicesine sarılınca
Çoğu zaman darılınca
Mızrap ile vurulunca
Dostlar seni hatırlıyor

Hayat ile kötü aran
Derinceymiş yürek yaran
Kitaplarda seni gören
Dostlar seni hatırlıyor

Çıkıp gittin harap handan
Vatan sevgin asil kandan
Kuzudaki beyaz yünden
Dostlar seni hatırlıyor

Yaşadığın azlarınla
Kanattığın dizlerinle
Sesindeki tizlerinle
Dostlar seni hatırlıyor

Atatürk'ü göremedin
Hal hatırın soramadın
Destanını veremedin
Dostlar seni hatırlıyor

Ecel gelmiş sormuş seni
Yüreginden vurmuş seni
Sadık yârin sarmış seni
Dostlar seni hatırlıyor

Alnındaki çizgi safı
Veysel'in de yok ki gafı
Garip Hoca söyler lafı
Dostlar seni hatırlıyor

Turgut Uzdu

Doya Doya Söyleyemedim

Başımın tatlı belası, gönlüm oldun
Bir türlü dokunup sana, seni sevemedim
Yılların yalnızlığını attım omuzlarımdan
Seni sevdiğimi
Doya doya sana söyleyemedim.

Tutamadım ellerini
Saçlarını koklayamadım, öpemedim
Yanaklarını okşayamadım
Seni sevdiğimi
Doya doya sana söyleyemedim.

Seni sevdiğimi
Sabahlara kadar haykırmak istedim
Mehtap uyumasın istedim sevda çığlıklarımından
Canım seni sevdiğimi
Doya doya sana söyleyemedim.

Dudaklarım hasretinden alevlenir
Her gece rüyamda sana gelirim
Saçlarında dolaşan sıcak ellerim.
Anla artık seni sevdiğimi
Doya doya sana söyleyemedim.

Olur ya bir gün tutarsam ellerini
Gözlerine bakarak o zaman derim
Gözlerin bana her şeyi söyler, bilirim
Bir tanem seni sevdiğimi
Doya doya sana söyleyemedim.

18/01/2007

Turgut Uzdu

Dördüncü Yeni

DÖRDÜNCÜ YENİ

Birinci yeni, ikinci, üçüncü yeni
Nerede dördüncüsü sahi
Ben kaçınıcı yeniyim
Belki de dördüncüyüm

Her mısra taşımali derim tek bir anlamı
Tek başına götürmeli mısra sonuna
Serbestse ölçü çiçekler serpiştirilmeli aralara
Adına kafiye denen, redif denen
Nokta, virgül yasak mısra sonunda
Kim koymuş noktalı virgölü, iki nokta üst üsteyi şiire
Silin atın
Ya en basitiyle duygularınız haykırın
Yahut dolaylı anlatın, imge deyin
Hepsi yerli yerine otursun
Düşürmeyin anlamsızlığa
Bitti mi şiir
Bir oh çekip oturun karşısına
Kelimelerin raksını seyredin

Bölün şiiri bir resim gibi
Her bölüm bir parçası olsun resmin
Tekrarı unut şiirde hem kelime hem anlam olarak
On defa aynı kelime
On defa ağlıyorum diyorsan farklı sözlerle
Allah rızası için eziyet etme şiire
Otur gerçekten ağla
Mecbur değilsin yazmaya

Hece mi ölçün, olsun, önce tanı
Parmaklarını alıştır saymaya
Sonra durağı bilmen gerek
Kafiyesiz olmaz, redifi de öğrenmen gerek
Kökte yapacaksın zengini, tamı, yarımı, tuncu
Biri ekte olabilir diyeceksin zaman zaman
Kalın bir denizci urganı bulacaksın
Her mısrayı bağlayacaksın üste
Boy sırasına sokacaksın gülü, karanfili

Aruz bilmeden şair mi sayılırsın, varsın yazma
Kısa heceyi uzunla giydireceksin
Cüzlerle tanışacaksın bir gece yarısı
Sırasını kendi haline bırakacaksın
Akıcı olsun sözler yeter
Yarın şarkılaşıyor, dinlersin
Varsın iki-üç imale, zihaf olsun, takma kafanı
Ulama da eklersin arada
Sıkıştırsan bir med patlatırsın en uygun yerde
Oturur dinlersin nal seslerini

İşte dördüncü yeni dedim ya

Yeniye yeni eklemek
Birleştir heceyi, serbesti
Aruzla beze
Ne işin var ölçölere küsmekle

Her kelime Türkçe olmalı
Türkçe sevmeli, Türkçe ağlamalı şiir

Ya aşk anlatacaksın ya hasret, ya ayrılık ya vuslat
Toplumcuysan ol yine
Esirgeme doğru sözü
Vursun haksızın alnının tam ortasından her mısra
Domuz kurşunu gibi ağırlaşsın
Bir daha haksızlık yapmasın

İster zengin, ister fakir, ister ortalarda dolaş, anlat
İnsanı söyle
Onu anlat yanına bir at koyup
Bir ağaç gölgesine uzat
İstersen, istersen az tebessüm kat

Lütfen ama lütfen
Ben beğendim oldu deme
Ehliyetin olsun kendine verdiğin
Yoksa yolda, düşersin
Türk şiirine acı
Böyle yaparsan unutma
Şiirin mezarını eşersin

Şairim diyeceksen heceyi tanı, aruzu bil, serbesti ölç
Şonra yolun açık olsun
Öğrenemiyorsan dert etme sakın
Unutma şiir yazmak zorunda değilsin

Turgut Uzdu

Dua

<center>

DUA

Sızısı içimi yakar derinden
Koru ya Rabbim derdin beterinden
Yüreğimde bir kor sebebi meçhul
Beni mahrum etme n'olur sevginden

Gecelerim ömür gibi gelecek
Yalnızlığım seninle tükenecek
Bahçeler üstünde tümsek güllenecek
Beni mahrum etme n'olur sevginden

Korku içimde, bir maskede neş'e
Od için gitmek isterim güneşe
Kıskançlık içimde güldeki eşe
Beni mahrum etme n'olur sevginden

Değişir duygularım gibi beden
Yıllar geçerse ben bir gün gülmeden
Ölür isem bir güzeli sevmeden
Beni mahrum etme n'olur sevginden.

Şiirin Kayıt Tarihi 17.01.2007 22:34:00

Turgut Uzdu

Dualarımız Onlarla Olsun

Karadan, havadan,
Bizi yok etmek için denizden geldiler
Aldılar yanlarına çelikten silahları
Mehmetçiğin başına
Ölüm olup yüklendiler.
Kan gölünde bir savaştı bu
Su yerine içtikleri kandı
Etrafa dağılmıştı eller, kollar, başlar
Unutulan bir şey vardı
Mehmet için candı, burası vatandı
Uğrunda şehit olmak şerefti, şandı.
Hangi savaşta yenilmişti
Hiç esir düşmüş müydü Mehmet
Aç kalmış sırtlanlar gibi saldırdılar
Ne vicdan vardı düşmanda ne merhamet.
Öldüler, öldürdüler
Bir defa daha aldılar derslerini
Bilememişlerdi bütün Mehmet'ler
Şehadeti tadacaklarını bilerek
Akşam almışlardı abdestlerini.
Şimdi savaş bitti
Geldikleri gibi gitti gelenler
Geride bizler kaldık
Haydi canlanalım diyorum
Uyumasın Alp-Erenler
Daha çok çalışıp layık olalım
Utanmasın bize bakıp da
Bizim için şehit olan Mehmetçikler.
Dualarımız onlara kavuşsun
Hiç unutmayalım, hep analım
Mekânları Cennet olsun
Ruhları
Huzur bulsun.

17/03/2007

Turgut Uzdu

Dudak Renkli Gül Yaprakları

En kuytu köşeler mekânım olmuştu
Sabahın battığı yerde bekleyişlerim dururken
Beni seninle görünce gün ışığı
Ben hayallerimi
Dudağın rengindeki gül yapraklarına astım...
Göğsümdeydi en karanlık sisler
Hep hasretine oylar işlenmişti
Hiç vuslatı olmayan vedalardan,
Ben bekleyişlerimi
Dudağın rengindeki gül yapraklarına astım...
Mevsimler şaşırmişti sen geldiğinde
Güller zamansız açmıştı
Hasretin susmuştu türkülerde
Tarifsizliğini tarif ederken rüyalar
Ben, umutlarımı
Dudağın rengindeki gül yapraklarına astım...
Yağmur damlaları dans ediyordu
Çöller gül bahçesi olmuştu gülücüklerinde
Gökkuşuğu duygularıma düşmüş,
Yanardağlar yanar olmuştu dudaklarında,
Ben, öpücüklerimi
Dudağın rengindeki gül yapraklarına astım...
Çok kısa sürdü bülbülün gülü koklaması
Ayrılık kızılı bir damla yaş aktı goncanın üzerine
Yıldızlar kadardı artık yıldızların gazabı
Hatıralarda hep okunan bir mezar taşı oldun
Ben gözyaşlarımı
Dudağın rengindeki gül yapraklarına astım...
Kahrından çırpınarak öldü tüm gelecek
Hasret bir hançer oldu, yüreğime saplandı
Gök kuşakları hüznünden karardı her gece
Ben ölümlerimi
Dudağın rengindeki gül yapraklarına astım...

Şiirin Kayıt Tarihi 14.02.2007 18:28:00

Turgut Uzdu

Dudu

DUDU

Dudu hoş geldin
Uğramamışsın külkedisi durağına
Sihirli bir çubuk getirecektin hani
Her dileğime bir defa dokunacaktım
Sevecektim, sevilecektim hani

Denizler berraklaşacaktı
Nehirler katışıksız
Hep beyaz kalacaktı bulutlar
En çocuk yanını yaşayacaktı insanlar da
Ruhlarda bile çöp kalmayacaktı hani

Uçurtmalar dolduracaktı gökyüzünü hep gülümseyen
Kan rengi unutulacaktı
Her söz ışıl ışıl parlayacaktı gözlerin gibi
Üşümeyecekti insanlar, terlemeyecekti yalandan
Uyumak da uyanmak da mutluluk dolacaktı hani

Ah be Dudu
Artık konma balkonuma, umut dolu da gıklama
Var git yoluna can kırıklığımyı koyup kanatlarına
Siyah rengine bürün hüznümün rengineyle
Bilirim, soyunamazsın çıplaklığını utancından
Tüylerinde gri olmayacaktı hani

Bir dünya dolusu hayallerimi sığdırıp yüreğime
Hep aynı geceye yatıp, aynı güne uyanacağım anladım
Haydi sen git Dudu
Sen git

Turgut Uzdu

Duydum ki

Duydum ki kurtulmuşsun hatıralarından
Beni unutmuşsun
Gül ayrılmış yapraklarından
Başka bir dalda
Başka bir bülbül bulmuşsun.

Duydum ki bulutlar gitmiş artık gözlerinden
Artık yağmur yağmıyormuş
Ne güzel
Sabahları bile
Çiğler ağlamıyormuş.

Duydum ki güneş her şafak doğuyormuş
Aydınlıkmiş her yer
Gecelerinde hüznün yokmuş
Uzak diyarlarda söyleniyormuş artık
Senin için türküler.

Duydum ki gül bahçesine başka bülbül dadanmış
Olsun, yeter ki gülüm acı çekmesin derim
Ben gülü öylesine sevdim ki
Onu seven, mutlu eden
Bülbülü de severim.

21/03/2007

Turgut Uzdu

Dün Değil miydi

Daha dün değil miydi çocukluğumuz
Haykırışlar arasında
Sokak sokak koştuğumuz.

Daha dün değil miydi avuçlarımızda ilk aşkımız
Yeni kartlaşmış bir sesle korkusuzca haykırırdı
Sevda dolu masum şarkılarımız.

Hayalimizdi evlenerek güzel bir yuva kurmak
Çocuklarımızla oynamak, yerlerde yuvarlanmak
Birkaç çita, uzunca bir ip, tutkal, biraz da naylon
Rüzgârlara teslim birlikte uçurtmalar uçurtmak...

Bilseydik dostlar büyür müydük, çocuk kalmak dururken
Dal olur muyduk bu hayatta günden güne kururken
Nasıl da heyecanlanırdı görününce sevgili
Fırlardı yerinden kalçalar bir banka otururken...

Şimdi bakarım aynalara, hepsi birden çatlamış
Kırışmış bir yüzde çizgiler sayıları çok artmış
Şeklini beğenemediğim sarımtırak saçlarım
Benden habersiz utanmadan, acımadan ağarmış.

Ne geri dönüşü bulunur, ne de durdurmak zamanı
Kimseler dikkate almıyor yolda yalnız ağlayanı
Söylen, ne tez tükendi yıllar, ne zaman kaldı geride
Neden bekler şu kalabalık isteksiz bu sultanını?

Turgut Uzdu

Dün Gecem

Dün gecem, senden kalan gül yüzlüdür
Simsiyah gözden düşen yaş, sözlüdür
Ayrılık varken, yaşım durmaz akar
Her yaşım gelsen diyen söz özlüdür.

Derdimin dermanda yoktur arzusu
Ellerimdir olmayan yavuklusu
Bir de gözüm, gözlerindir tutkusu
Dün gecem senden kalan gül yüzlüdür.

En güzel akşam bu, senden bir tane
Mehtabımdır gözlerin, kordan tane
Bakmayın, hep ağlamaktır bahane
Dün gecem senden kalan gül yüzlüdür.

Aşkının mahkûmu oldum, hep hüzün
Nerye baksam, hep senin sehlâ gözün
Bir de duysam var ya, aşkımda sözün
Dün gecem senden kalan gül yüzlüdür.

Ölse miydin yokluğundan söylesen
Başka güller koklasam sen beklesen
Ben değil sen haykırıp gel, gel desen
Dün gecem senden kalan gül yüzlüdür.

07/04/2007

Turgut Uzdu

Düşmek

Gördüğüm ceylanı çok zor anlatmak
Sekmelere düştü gönlüm neyleyim
Gerçeğe vurulup rüyaya yatmak
Gecelere düştü gönlüm neyleyim.

Ne giyse yakışır, uzun boyu var
Yediden yetmişe asil soyu var
Meleklerle benzer güzel huyu var
Humarlara düştü gönlüm neyleyim.

Yüreğim çırpındı görünce yüzün
Dünyamı kapladı bir garip hüznün
Aşkıma sarılsa o tatlı özün
Hasretlere düştü gönlüm neyleyim.

Bakışında durur umutsuz gizler
Onu sevdirendir yüzdeki izler
Ne olur aşkını anlatsa sözler
Sabırlara düştü gönlüm neyleyim.

Bekledim vuslatı sabaha kadar
Ne o gelir oldu ne haberi var
Gitmese her mevsim kalsaydı bahar
Hicranlara düştü gönlüm neyleyim

Mevsimler geçiyor hâlâ gelmedi
Hangi bahçededir bana demedi
Pamuk elleriyle yaşım silmedi
Pınarlara düştü gönlüm neyleyim.

Yollar ona dönük, ona tutkundur
İlleri ararım beden yorgundur
Acılar yerleşmiş, neşem durgundur
Umutlara düştü gönlüm neyleyim.

Ağlarım sızlarım geriye gelmez
Onu sevdiğimi nedense bilmez
Ne yaptım ki ona gidip de dönmez
Duraklara düştü gönlüm neyleyim.

Yıldızlar görürüm gözleri gibi
Bir inansa nasıl sevdim zalimi
N'olur dostlar yazın garip halimi
Postalara düştü gönlüm neyleyim.

Dediler inan ki seni seviyor
Bütün duyguların o da biliyor
Bekle, bugün yarın sana geliyor
Sevinçlere düştü gönlüm neyleyim.

Çocuk gibi koştum, zıplayıp durdum
Ne ayakta kaldım ne de oturdum

Bütün hayalleri bu gece kurdum
Kırıklara düştü gönlüm neyleyim.

Nedense kötü bir yola sapmışlar
Söyleterek sırrı benden kapmışlar
Anladım ki bana şaka yapmışlar
Sadistlere düştü gönlüm neyleyim.

Harabeye döndü seven yüreğim
Bilmem ki sırrımı kime vereyim
Dostların yoluna güller sereyim
Yalnızlığa düştü gönlüm neyleyim.

Ne zormuş sevdanın kara olanı
Arda düşer açık ara olanı
Hoş görmezler içi yara olanı
Zulümlere düştü gönlüm neyleyim.

Gelir mi gelmez mi nerden bilirim
Söyleyin dostlarım nasıl gülerim
O gelmez ise ben yalnız ölürüm
Mezarlara düştü gönlüm neyleyim.

Turgut Uzdu

Düşün

Düşün derim şu gönlüme
Düşün hep tek sana düşün
İster isen de gönlüne
Şu gariban cana düşün.

Seni sevdim yok bilmeyen
Bir meçhulsün hiç gelmeyen
Şenden başka bir yar seven
Ömür boyu zara düşün.

Vuslatın yok hasretin var
Düşündüğüm her an bahar
Bütün yollar sana kadar
İnanmayan ara düşün.

Damarlarımda kanıma
Doluverdin her yanıma
Dilerim ki şu canıma
Hiç ayrılmaz aşka düşün.

Beğenmişim n'idem seni
Tanır mısın acep beni
Kırma n'olur şu seveni
Gönlün garip bana düşün.

Gecelerimsin gel artık
Yalnızlığı hep biz tattık
Sen için Rab'be yalvardık
Güzel gönlün bana düşün.

23/01/2007

Turgut Uzdu

El Değmemiş Şafakları Beklemek

<center>
<img
src='http://i43.tinypic.com/1h9qip.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

El Değmemiş Şafakları Beklemek

Gecenin ıssız karanlıklarında gezmek
En güzel rüyalara sarılıp uyumak
Dudaklarımı gülücüklerle boyamak sınırsız
Sonra ışıltılı gözlerle
Gerçeğin eli değmemiş şafaklarına uyanmak...

Nefesleri seninle paylaşmak
Islanmak incecik yağmurlarda
Dalgaların kıyıyı okşamasını seyretmek el ele
Delicesine, amaçsız koşmak
Issız kumlarda çamurlarda...

Kahkahalara merhaba demek
Martıların şakalaşmak, kedileri "Kuçu, kuçu! " diye çağırarak
Köpekleri "Gel pisi pisi! " ile şaşırtarak
Bulutlardan harfler bulup sırt üstü yatarken
Sevdiğini gökyüzüne haykırmak...

Yüreğinde umudu saklamak bin bir itina ile
En güzel gül bahçelerine yeni renkler eklemek
Simsiyah kadifelerle süslemek ayı,
Bütün bir geceye bölmek seni salise salise
Sıcaklığını pamuk ellerinden içmek...

Uykuya davetiye göndermek elini tutarak
Yanına en güzel rüyaları alsın da gelsin diyerek
Başımı dizine koyup
En güzel hülyaların koynunda
Gerçeğin eli değmemiş şafakları beklemek...

Turgut Uzdu

Elim Sallarım

Her uzattığımda güle elimi
Dikene nedense daim rastlarım
Dururken aydınlık, senmişsin gibi
Bulur karanlığa elim sallarım.

Çökmüş ya ruhuma, hicran acısı
Mutluluk haramdır, gece yarısı
En ücra köşede bir alkarısı(*)
Bulur karanlığa elim sallarım.

İstenmedik bir dost bu köz yürekte
Kovulsa da gitmez, duman tütmeekte
Hüznün yeter artık unut desek de
Bulur karanlığa elim sallarım.

Beynimle yüreğim ayrı düşünür
İnce bir damla yaş yüzde sürünür
Bana her ayrılık güzel görünür
Bulur karanlığa elim sallarım.

Bu sevda içimde tuzdan bir deniz
Kaç yılda birikti, ah bir bilseniz
Ayrılık şarabın siz de içseniz
Bulur karanlığa elim sallarım.

Garibim mutluluk bana çok uzak
Gezsem de rüyamı her yanda tuzak
Mutluluğu n'olur bir kez yaşasak
Bulur karanlığa elim sallarım.

Şiirin Kayıt Tarihi 05.06.2007 01:30:00

Turgut Uzdu

Ellerim

Sıcak bir mehtaptı inen
Dün gece yakamozlara tek tek
Gözlerim gözlerini aradı her solgun ışıktaki
Oturdu bir taşın üzerine
Kendini ovuşturdu ellerim.

Gölgeler büyüdü, küçüldü bir zaman
Dalgalar geri çekildi, yüzünü kapadı mehtap
Fısıltılardaydı giderken baktığın yeri unutman.

Uzadı bakışlarım ufuklara
Vapur dumanları yoktu eskisi gibi
Tatsız tuzsuz bir rüzgâr esiyordu
İsyan etmişti saçlarımın her teli
Hâlâ ellerini bekliyordu ellerim.

Ağlamaktan kurumuştun bulutlarda yaş
Sonbahar çökmüştü bütün sahile yine
Bütün yalnızlıklar gölgemle sarmaş dolaş.

Ayak izlerin ardından gelmiş, artık yok
Tesellisi belki rüzgâra takılan saçının bir tek telidir
Açılmamış goncalarda tazedir kokun
Dalgalar dalınca dün gibi uykuya
'Bari veda etseydim.' diyordu ellerim.

Turgut Uzdu

Elma Şekeri

<center>

ELMA ŞEKERİ

Oysa ne geceye sığacaktı ne gündüze
Ne de tam bir güne aşkımız
Her şafak yeniden çizecektim dünyayı
En güzel renkleriyle taş boyaların
Şen göreceksin diye her şafak
Ölçsüz öpüşler koyacaktım dudaklarına
Zorla gelmiştin yılları yırtıp
Ne kolay gittin
Hani sen bana ölümsüz bir sevgiliydin...
Nerdesin
Hangi yolların yol ayrımlarına takılısın
Arkana bakıyor musun
Hiç kendine sordun mu
Beni arıyor musun?
Alışkanlığımın, ben alışkanlığımın esir
Gülümseyen resmin göz kapaklarımdaydı
Silmişsin dün gece
Her yanını aradım odamın
Her mısrayı hece hece
Hani silgisi olmayacaktı yaşadıklarımızın
Silinmeyecekti
Tarihin tozlu raflarında bile böyle bir aşk
Hani bulunmayacaktı...
Bıktım
Beklemekten bıktım
Hıçkırıkların bürüdüğü bu şehirden bıktım
Yokluğundan da
Kendimden de bıktım...
Kristal fanuslara hapsettim hatıraları
En kalın duvarları ördüm etrafına
Keşkeleri de yırttım sözlüklerden
Şarkıları kesip attı kulaklarım
Öylesine bir benim şimdi
Sen nesin
Nerdesin?
Böyle olmamalıydı
Geceleri gündüzlere yazmalıydık ikimiz
Elma şekeri gibi
Tattıkça küçülmemeliydi
Yok olmamalıydı sevgimiz...
24/07/2008 Baskil

Turgut Uzdu

Elvan

Elvan elvan kokar yollar
Nerde benim gülüm elvan
Orda biter bütün yollar
Hasret bana zulüm elvan.

Sevdim seni kır çiçeğim
Senin ile güleceğim
Bekle beni geleceğim
Hasret bana zulüm elvan.

Çoğu gitti azı kaldı
Bugünlerin nazı kaldı
Yazmaya çok yazı kaldı
Hasret bana zulüm elvan.

Hicran acı bir ızdırıp
Turgut derki haller harap
Yar önünde olam turap
Hasret bana zulüm elvan.

29/01/2007

Turgut Uzdu

Elveda

Ve gün geldi
Bu adam, bu deli adam
Topladı bohçasını
Hazırladı bavullarını
Trene bindi.
Ayrılık şiiri yazmak istedi
Yazamadı
Ağlamak istedi
Ağlayamadı
Merhamet ve sevgi karışmamalıydı dedi
Ne geriye dönebildi, ne ileriye gidebildi
Sevdiklerini üzdü
Üzdüklerine üzüldü.
Kimseye bir gelecek vaat edemedi
Kendi ellerine sığındı
Dualar etti sevdikleri ve sevmedikleri için
Tren çoktan hareket etmişti.
Bir ayrılık şiiri yazmalıyım dedi kendi kendine
Okuyanlar ağlamalı
Dinleyenler hıçkırmalı
Bir ayrılık şiiri yazmalıyım bugün dedi
Kalemi aldı eline
Kalem düştü
Kırılan kalpleri anlatmalıyım diyecekti
Kalemi kırılmıştı.
Bir yalancı beni tanıtmalıyım diyecekti
Boğazı düğümlendi
Diyemedi.
Beni sevmeyin dediği halde
Sevilen birinin ızdırabından bahsetmeli
Bağlanmayın dediği halde bağlananları
Sevenleri anlatmalıyım
Çektiği acıları yazmalıyım dedi
Yazamadı
Gönlü gibi dili tutulmuştu.
Bir ayrılık şiiri yazmalıyım bugün diye söylendi tekrar
Sevenlerin acılarını
Yıkılan hayallerini
Kaybolan umutlarını koymalıyım satılara diye haykırdı
Trenin uğultusuna karıştı cılız feryadı.
Bir ayrılık şiiri yazmalıyım bugün
Diyecekti
Diyemeden tren karanlık bir tünele girdi
Bir tabela göründü uzaktan
Kırmızı büyük harflerle
"Elveda" diyordu
Ve herkes
Bu elvedayı biliyordu
Bu deli adam
Belki de
Bir daha dönmemek üzere gidiyordu.
13/01/2007

Turgut Uzdu

Elveda1

Düşünceler garip, yatak uykusuz
Dünden kalmışlığı dertli gecenin
Gidişin dönüşün orta yerinde
Bir kaç satır veda
Kanatsız dilekler
Ve nefes aldığım bugün
İşte sana elveda
Elveda

Ey bahtımın kara ışığı
Yolumu aydınlattığın yeter
Bırak birazda şafağı yaşasın şafaklar
Ufuk yeniden çizilsin ebemkuşağı renkleriyle
Aydınlıkla tanışayım artık
Sonra kaybolayım çoraklığında çöllerimin
Sevdim say bütün karanlıkları
Birkaç mumluk veda
Şafağı beklediğim bu gece
Yola çıktın görmesem de biliyorum
Gel, çekinme
Hazır birkaç adım elveda
Elveda

Düşüncelerim sıfırlansın varsın
Üzülme sakın
Ellerim kendi dokunuşlarından uzaklaşacaksa uzaklaşsın
Susmak düşer dilime
İçimden ne gelirse
Hangi söze sığdırırsam seni
Onu yazmak düşer gözlerime
Belki bir damlaya konar bir veda
Dilime yine susmak düşer
Bakışlarımda elveda
Elveda

Kalemim, kâğıdım
Satırım, mısram
Noktam, virgülüm
Elveda gülüm
Elveda

Turgut Uzdu

En Güzel Bahar

<center>
<img
src='http://i42.tinypic.com/drfr78.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

EN GÜZEL BAHAR

Dudaklarının rengi aksetmişti güle
Yanaklarında narçiçekleri
Boynunu büküp tekrar
Uykuya hazırlanırdı
Seni gören kar çiçekleri.
Sen bahardın benim için
Her çiçekte sen vardın
Gökyüzünde ışıklar oynasırdı
Rüzgârlarla gelir
Itir olur yapraklarca kokardın.
Seninle doluydu her günüm
Bekleyişlerim seninle süslenir, bezenirdi
Bazen bulutlara arkadaş olurdu sevdam
Masmavi zemin üstüne beyazlarla
Hep kendi resmini çizerdi.
Varlığın güzeldi, varlığın kadar
Bazen çiçeklerde seken bir kelebek
Bazen dudaklarını sindirmiş bir gül
Bazen salınırken bir sağa bir sola
Çiçekler fişkırır bir etek.
Mübarek gecelerce vuslat duasıydın bazen
Bazen bir tül kalınlığında uzaktaydın
Gri bir duman olur bacalardan tüter
Bazen rüyalarım girer
Kolların açık bana koşardın.
Biliyor musun
Gelmeyecek, gelemeyecek olsan da varsın
Sen
Yaşadığım sürece yaşadığım,
Yaşayacağım en güzel baharsın.

30/03/2007

Turgut Uzdu

Engeller

Beyaz bir yelkenli açılmış ufka
Fırtınalar engel, dalgalar engel
Öpücük izlerin yaprakla vak'a
Söz söylenecek de, dudaklar engel.

Saklanır elbette masum bu sevda
Kavuşturursun n'olur rüyada Hüda
Ne maralda gözün, ne de ahuda
Söz söylenecek de kulaklar engel.

Saracak belini sıcacık eller
Güzeli haykırır şu suskun diller
Bülbüle görünse ne olur güller
Söz söylenecek de firaklar engel

Haberin getirir uçan martılar
Şevincim yükselir semaya kadar
İki kelimedir hep sana bakar
Söz söylenecek de ulaklar engel.

Güle yakışır gül, her yan kırmızı
Koklayamadım ya, içimde sızı
Gecenin gündüzün üzgün yıldızı
Söz söylenecek de, sunaklar engel.

Turgut Uzdu

Erzurum'u Çok Sevirem

Erzurum'u düşündüm dün gece
Eskiden dadaşın bol olduğu yerdi
Şimdi nasıl bilmirem
Görmek istirem
Gitmek istirem
Gidemirem.
Şabakhane'yi, hele Dabakhane'yi nasıl özlemişem
Daracılı merdivenlerinden inmeyi
Yazın soğuk
Gışın sıcak akan suyuyla
Öpüşmeyi
Elimi üzümü yıkamayı...
Çifte minaresi dururdur elbet
Yakutiye hâla boştur
Onarsam
Teknolojiyi götürsem diyirem
Bir kütüphane yapsam dijital
O kadar uzak kaldım ki
Bir Erzurumlu gibi
Demek istirem
Diyemirem.
Abdurrahman Gazi'ye çıkıp
Soluma Ejder tepelerini alsam,
Sağım doğuya
Ben Palandöken'in karlı tepesine baksam
O mübarek zat için dualar etsem
Ağlasam.
Babam Terzi Baba'nın yanında yatir ta Erzincan'da
Anam Asri'de
Ben de mi Asri'ye yatsam diyirem
Zaman var diyirler
Susirem
Diyemirem.
Taş mağazalarda gezsem
Dostum ayakkabıcı Metin'e selam versem
Taşhan'da tespihleri seyretsem
Cumhuriyet caddesinde gezsem diyirem
Diyirem de
Çok uzak kaldım
Diyemirem.
Ilıca'ya mı gidip çimsem
Hasan Kale'ye mi bilmirem
Bir de Boğaz turu mu atsam diyirem
Hanım koymaz bilirem
Diyemirem.
Kırpıklarım bir damla buz taşırdi
Saçlarım donar beyazlaşirdi
Kışın demire dil değdirsek
Dilimiz demire yapışirdi,
Soğuktan titresem diyirem
Uzaktayım
Diyemirem.

Eski kapılarına hayrandım
Her kapıda iki tokmak vardı
Biri ince sesli, bayanlar için
Diğeri kalın, erkekler için
Tırhıçların altındaki
Sarı eşikleri görmek istirem
Gideyim diyirem
Gidemirem
Olsun
Ben Erzurum'u çok sevirem.

25/01/2007

Turgut Uzdu

Eski Bayramlar

Erkenden kalkarak, abdest aldığım
Namazı kıldığım bayramlar nerde?
Gezerek onlarca kapı çaldığım
Harçlıklar aldığım bayramlar nerde?

Kurbanlık koyunun mahzun bakışı
Kasabın usulca yere yıkışı
Bıçağın ucunda şimşek çakışı
Yağmurda kaldığım bayramlar nerde?

Bayramlık giyince bakın gurura!
Ayağımda yeni parlak kundura
Etrafa bakarak, yürüye dura
Hayale daldığım bayramlar nerde.

Sokaklar canlıydı kaldırım dolu
Doluydu herkesin elleri kolu
Gülerdi, gördüğüm Allah'ın kulu
Tadını aldığım bayramlar nerde?

Hasretle derdim ki: "Ah, gelse bayram!
Benim de cebimde çok olsa param!
Etle ve tatlıyla iyiydi aram
Baklava çaldığım bayramlar nerde.

Ne şevki var şimdi, ne tadı tuzu
Yok olup gidiyor körpecik kuzu
Bayramın bir türlü çözülmez buzu
Maziye saldıığım bayramlar nerde?

Bayram mı küçüldü ben mi büyürüm
Uyanıp uyanıp yine uyurum
Garibi tertemiz sularla yurum
Onurla güldüğüm bayramlar nerde?

Turgut Uzdu

Esmerim

Issızdı geceler
Korkunç bir karanlık saplanırdı yüreğime
Sesi duyulmayan bir hıçkırık
Bir damla gözyaşı düşerdi yerlere
Hesaba gelmez bir şiddetle sarsılırdı göğsüm
Bir faydı bu
Tam orta yerinden kırık.

Depremler göğsüme üşüşürdü
Sol cenah viraneye dönerdi sen yokken
Gözler göze benzemezdi
Hayaller bile hayal edilmezdi
Sen yokken
Saçlar okşanmaya değmezdi.

Bir gün esmer gülücükler getirdin dünyama
Geceler güzelleşti saçların gibi
Sesin içimi eritti "Gelsem!" derken
Yahut "Gelsen!" derken
Kadifelere büründü kelimeler
Hayaller ipekleşti.

Gençleştim
Esmer gülümsemelerin dudaklarıma yerleşti
Şarkılar "Esmerim!" dedi her saat sessizce
Dünyam güzelleşti
Baharlar geldi, çiçekler açmak için yarıştı birbiriyle
Yüreğim seninle doldu
Esmerleşti
Esmerleştim.

Yüreğim yandı, tutuştu
Ellerim her gece gizlice, rüyaya yatmıştı
Sahilde, çimlerin arasında uzanıp yerlere
Gözlerine baktı bütün gün
İnanmazsın ama
Hep elini tutmuştu.

Uzaktasın şimdi
Yüreğimin esmerliği hiç gitmedi
Hani o depremler vardı ya
Her defasında faylar kırılırdı,
Görünce göğsümden hasret fıskırırdı
Canım benim
Hala durur nefeslerimin arasında
Seni bilmem ama
Bir tanem
Ben hâla esmerim.

18 Mart 2008 Salı 22:40:41

Turgut Uzdu

Ey Aşk

Ey aşk
Neden inanmıyorum sana
İnançlarımın arasından toplayıp kırıntılarını teker teker sildim
Oysa
Oysa ben böyle değildim,
Hep var derdim
Aşıktım aşka, severdim

Bir zamanlar ruhumun ruhlara açılan penceresiydi şafaklar
Geceler yumuşaklığıydı başımı koyduğum sıcak bir dizin
İlkbahar kalmayı başaran hayallerimdin rengarenk, ey aşk!
Tek yoldaşı sendin, sırdaşıydın
Aşkıydın bu gönlü kimsesizin

Var mıydın
Varlığına mı inanmıştım yokluğunun
Yok muydun yoksa
Peki ben neyi sildim de yüreğimden
Koptum, uzaklaştım kendimden

Mecnun mu yalancıydı Ferhat mı
Çöl yok muydu avare gezilen, dağ yok muydu delinen
Şiirler yazdıran, şarkılar besteleyen neydi
Gözyaşı damlamış yollar yok muydu
Ağlayarak gidilen, ağlayarak dönülen

Ah aşk! Ah aşk silmese miydim seni sözlüklerden
Yine ağlasa mıydım aşka her ihanetin ardından
Mavi gözlere deniz, yeşile yosun mu olsaydım
İçi içine sığmayan bir gül gibi açıp
Hemen solsa mıydım

Bazen diyorum ki iyi ki yoksun
Bazen kıvranıyorum yokluğundan
Ellerim kaldırıp duvardan duvara vuracak beni
Ey aşk!
Atamadım yüreğimden yokluğuna hasreti

Yıllar geçti ağızımdan çıkmadı varsın diye, bir hecesin topu topu
Her şeyin geri dönüşü var da senin yok mu
Oysa var dese ydım, yüreğim kıpır kıpır olsaydı
Heyecanımı dizlerime koyup doyunca titreseydim
Bir çift gözde uyumak diyorum ah! Ah!
Bilsen, bilsen nasıl isterdim
Nasıl isterdim

Turgut Uzdu

Ey Bahar!

EY BAHAR!

Hani fırtınalar eser ya,
Yağmurlar ıslanır
Ardından güneş doğar
Hani ebem kuşağı renklerini örmeye başlar
İşte o zaman yıldızlar sessizce köşelerine saklanır
Bir türlü göremediği
Gündüzleri kıskanır.
Hani yürek hızlı çarpar ya
Damgasını vurduğu geceden kopar
Gözler gördüklerine hayrandır
Küçükler dikkat çeker
Daha yeni filizlenmiş papatyalar
Her sabah hasretini döker.
Bir asker misali çırpınır bakışlar
Baharın güzelliğini yaşar
Ciğerler derin derin nefes almayı hatırlar
Sahipsiz bir şarkı en güzel nağmelerini yollar meltemlerle
Kibarca oturur kuşlar yeşile boyanmaya başlamış dallarda
Yazın hayalini kurar.
Gelmeden gelinen günlerdir beyinlerde
Dokunmadan güllere koklamak
Yalancı yazın habercisi sıcak fazla gelir sobadan tüterken
Bir kumru haykırır bütün gücüyle
Uzanıp sevgilisinin boynunu öperken
Sabırsızlık sarmış ruhumu ey bahar
Söylesene nerelere uğradın
Niye geciktin bu kadar.
Umudumu kesmemeliyim seni yaşamaktan
Hiç bıkar mıyım ten rengine bürünmüş gün doğuşunu beklemekten
Dağların ardından güller açacakmış gibi
Ne güzel
Gelişini seyretmek ey bahar bu şafak
Hayranlıklarımı kucağıma alıp
Ve seni yudumlamak ufak ufak.
Gel artık bahar
Ruhum, beynim hazır senle olmaya
Kederi tatmamış bir çocuk gibi
Sana sarılıp
Kırlarda yuvarlanmaya...
center

Turgut Uzdu

Eylül Yine

Bir eylül daha geldi
Kızıkları çalarak güneşten
Her güne bir sensizlik koydu bu yıl da geçen yıl gibi
Her gecede seni düşünmek
Ve damlalar beleşten
Olsun
Bu eylül de geçecek biliyorum
Seni hayal ederek seni düşünerek

Eylüller hep aynıydı zaten
Saçlarında saçının kızılı
Gözleri gece rengi
Bir şu bulutlar olmasa
Bir de yokluğun her yanı hasret yazılı

Hep uzaktasın, yakını tanımadın ki hiç
Tanıtmadın ki
Bir sensizliğe mahkûm ettin avuçlarımı
O gün bugündür boş
Hiç, ama hiç tutmadın ki

Neden böyle mahzunsun
Sen hiç sevilmedin mi
Sen hiç bahar yaşamadın mı
Alıp eline eski bir uçurtmayı
Doya doya koşmadın mı

Tut artık yüreğimden, sarıl
Bu eylüle seni yazalım yaprak yaprak
Beni yazalım
Sımsıcak bir kışa yürüyelim
El ele, hiç durmadan koşarak

Turgut Uzdu

Ezilme

Uğrarsan bir güzelin sen de zulmüne
Bülbüle özenip sakın feryat etme
Üzülme
Ezilme
Çırpın, diren, savaş lâkin ricat etme
Farz et ki uğramışsın bir gül zulmüne
Farz et ki bir diken batmış ellerine.

Hicran ateş olup yakarsa bağırını
Duymazsa bırakıp giden dön çağrını
Üzülme
Ezilme
Bırak gitsin, tekrarlama gel çağrını
Ateş yaksın gösterme lâkin bağırını
Kıvrın fakat akıtma gözyaşlarını.

Ara, yeni umutlar bul çiçeklerden
Bu defa uzak dur sivri dikenlerden
Üzülme
Ezilme
İlk değilsin gönlü yanan dikenlerden
Fal baktırma papatyamsı çiçeklerden
Yeni sıcaklık ara başka ellerden.
Üzülme
Ezilme.

Şiirin Kayıt Tarihi 20.03.2007 16:34:00

Turgut Uzdu

Feleğe

Çok Şey istemedim senden
Ne cimrisin be hey felek
Bıkmadın mı dert vermekten
Ne cimrisin be hey felek.

Kıs kıs gülüyorsun belli
Gördüklerim hepsi dertli
İnsan fani bir nefesli
Ne cimrisin be hey felek.

Tuttun mu sen hiç bir elden
Dua alıp garip dilden
'Rahmet!' diyen kurak yerden
Ne cimrisin be hey felek.

Turgut'um ben bir davacı
Bildiklerim hepten acı
Gönlüm sana kem duacı
Ne cimrisin be hey felek.

23/01/2007

Turgut Uzdu

Gamsız

Bazen bir kesik
Ucunda bistüri
Lime lime bekler kalbim
Hatıralar en tatlı rengiyle
Karşımda bir elma şekeri.

Dilimde süs biberinin tadı
Alnımda yokluğun damla
Anladım
Yatıp kalkmam bitmeyecek
Senden tek hatıra rüyalarımla.

Bu kaçınıcı vuruluşum
Sonra da taş gibi duruşum
Yaşadığımı mı sanıyorsun
Bu kaçınıcı terk edilişim
Kaçınıcı yokluk oluşum.

Birer kaya duygularım
Başkalaştı ruhum
Bağrımda simsiyah taşlar
Bir canım vardı
O da canlılıktan uzaklaştı.

Siyah giymiş gül bahçesi
Bülbüller susmuş
Anladım bir tanem anladım
Gül de, bülbül de
Aşkı unutmuş.

Şiirin Kayıt Tarihi 07.05.2007 22:03:00

Turgut Uzdu

Garip

Çok garip
Geldiğinde sevgin büyümüşü,
Çiğler, goncalara küsmüşü kuşluk vakti,
Bülbüller aşka gelmiş,
Gün boyu ötmüşü.

Beyaza bürünmüşü bulutlar,
Ne de güzel salınıyordu sümbüller
Neşe esiyordu bağırılarında,
Keyiflerine diyecék yoktu
Nasıl kokuyordu bilsen güller...

Ne güzel şeymiş huzur,
Kelebeklerle dans etmek,
Ölmek isteyip de
Mutluluktan,
Bir türlü ölememek...

Garip,
Geceler ağlamıştı ayak izlerine bakıp bakıp
Kelebekler kahrından ölmüşü,
Çiçekler üzgün bakıyordu
Rüzgâr susmuş
Güller boynunu bükmüşü.

Geçmez diyordum
Sensiz günler, geçmez sensiz geceler
Bitmez diyordum,
Anlata anlata bir türlü bitiremeyen
Kahrolası heceler...

Bak bitti her şey,
Adını bile anmıyor dilim...
Hınçla da olsa,
Bak, takvimden her gece
Sensiz de koparabiliyor artık ellerim...

Çok garip, geldiğinde sevgin,
Gittiğinde hasretin büyümüşü
Hep bir şeyleri büyüttün
Sevin, yüreğimden de büyük oldu
Yüreğimdeki yerin.

Şiirin Kayıt Tarihi 11.05.2007 00:40:00

Turgut Uzdu

Gece

Dalarım hayallerine gecenin
Her hayalde muhakkak sen varsın
Gözler uyumak için feryat eder
Tutar iki ucundan
Geceyi yırtarsın.
Sonra,
Şonra valsi başlar kederin
Ümitler kadeh kadehtir artık
Şişeler ise
Gözlerin.
Yatak masadır öeyhanede
Masalar çöl gibi, ıssız
Sensizlik göklerce büyür
Bütün aynalar kızgın
Bütün aynalar hırsız.
Tabaklarla gelir mazi
Tıklım tıklım hatıralar
Tabloyu çizerken bir ressam
Fırça
Hataları atlar.
Ve sabah olur,
Damlaların ardından ışıklanır gökyüzü
Yeni bir güne başlamıştır artık
Yokluğunla beraber
Üzüntü.

22/01/2007

Turgut Uzdu

Gece Karanlığında Gitti

Mısralarıım şimdi öksüz,
Gelişi, kaybolmuş ümitlerimin geliyordu
Gökkuşakları getirmişti yıldızlarla beraber
Rengârenkti şu hüzünlü cümlelerim,
Geldiği gibi gece karanlığında gitti.

Yorgan gibiydi saçları ruhuma
Kozalardan açılmış taze ipekti
Sevdası yürekli, gözü pekti
Bir sihirbaz edası vardı gelişinde
Geldiği gibi gece karanlığında gitti.

Güneşimi kaplayıp kararttı ayrılığı
Şarkılar çalar, türküler söylerdi
Sevdası dudaklarında gülümserdi
Parmaklarının ucunda gelmişti, rüyamsı
Geldiği gibi gece karanlığında gitti.

Şimdi bütün şarkılar ayrılığı söyler
Sevda dolu bütün niyetler bitti
Neler düşünmüş, ne hayaller yaşamıştık
Kovup yalnızlıkları, geceleri okşamıştık
Geldiği gibi gece karanlığında gitti.

Geceleri gül rengi değil artık
Bütün çiçekler karalar giydi
Güneşin gözleri kızarmasın isterdim şafaklarda
Bir doyumsuz sevda yaşamıştım, bitti
Geldiği gibi gece karanlığında gitti.

03/03/2007

Turgut Uzdu

Gecelerim

Adını andığımda içim yanıyor
Nerden ateş bulur bilemem
Gözyaşlarım söndüremez
Büyür gözlerinin karası gözlerimde
Gülemem.
El süremem,
El süremem saçına, tenine
Yakmak, yanmak ister, lakin
Bir türlü değmez ellerim,
Bir türlü değemez ellerine.
Bu kadar mı yakışır tebessüm
Gözler bu kadar mı güzel yumulur,
Hasret zamana hükmeder
Gün nasıl geçer bilinmez
Hemen akşam olur.
Gözler karanlığı yarar, gözleri arar
Yakın olsa diye feryat eder dualar
Sevda tacını takar başına
Aşkı, sessizce uyutur uykuyu
Sonra geçer karşına.
İşte benim gecelerim
Hep gülümseyişlere hasret tütsüleri yakılır odamda
Buldukça silinir tebessümler
Kader bu
Her gece yeni bir tebessümü bekler.

Turgut Uzdu

Gecenin Bekçisi

Ve gecenin bekçisi bir şair
Düne hasret yarına hasret bir adam
Ufka dikmiş gözlerini ne yürür ne durur
İşte bu şair böyledir
Kimse bilmez
Ağlar her akşam

Oysa gülmek idi meramı bütün yaz, bütün kış
Koşmaktı uçurtmaların peşinde
Hasretini yakalamaktı
Çiçekleri koklamaktı dört mevsimi bahar yapıp
Tüm meramı bir daha ağlamamaktı

Yok, hayaller hayal kaldı
Gerçekler gerçek
Atmıştı adımını bir kez dönüşsüz yola
Şans, nasip, kısmet diye diye aldı nefesleri
Bekledi sessiz sakin
Bir elinde kalem, birinde sigara
Sözcükler beyninde uçtu
Tan zamanında sustu şair

Parmaklarına bıraktı söylenmemiş sözleri
Hayallerindeydi bakışlarında huzur
Gözlerinin önünde tuttu gözleri
Saatin bir vakti güne yürüdü

Her şeyiydi gece şair için
Umuttu, hayaldi, varlıktı, yokluktu
Beklemektir, gelmemektir, gidememektir
Bir yarını daha dün etti mahzun
Ne sevgili elini tuttu
Ne sevgiliyi unuttu

Ve gecenin bekçisi bir şair
Düne hasret yarına hasret bir adam
Kimse bilmez
Ağlar her akşam

Turgut Uzdu

Gecenin Gözleri

Yine hüznüme yenildi uykum
Kim bayrak dikecekse buyursun diksin
Nasılsa boyun büküşümü gönderdim gökyüzüne
İçimdeki boşluğun kıyıları hep tanıdık
Nedenleri, sorguları bırakalı yıllar oldu
Cevaplar cevapsız

Gecenin bilmem kaçında uyanığım yine
Gel de saatlere küfretme şimdi
Sabah olsa da artık geceyi vurmasa gonglar beynimde
Uyumasam
Amaçsız, sokakları saysam
Bir de beni sayan olsa yüreğimde...
Benden başkası yok

Gökkuşağım siyaha boyalı yine
Dudaklarım mühürlü susmaya
Haykırışımı bir ben duyuyorum, bir de beynimdeki gece
Fısıltı yok, tık yok
Şimşeklere koyduğum hıçkırıklarına susuyorum
Umut yok

Yürek sesimle yaşamaktan bıktım aslında
Nedir her gece boğulmak zulmü hasrete bulaşmış yaşlarda
Hayat kendi içinde ağlamak mıdır sadece
Yüzüne yerleştirdiğin bir sahte gülücük mü
Yanaklarını yırtıp yırtıp kandırılışı mı kendimin
İnanın dostlar
Fırlatıp atasım var ellerimi, ayaklarımı
Sonra da alıp başımı gidesim var kimsesizlikten kimsesizliğe
Benimle ne işi var bilsem
Kendine kızgın, kendine küskün, kendinden nefret eden bu bedenimin

Bu ne bitmez saklambaç oyunudur Ya Rabb'im
Kendimi bulsam ne olacak ki
Kendim bile kendimsiz

Ey hüznüm, sıkıldım arkadaşılığından, dostluğundan
Ben silerim gözyaşımı düşünme, çek git
Yırtıp atayım maskelerimi de
Şu hayatta
Şu hayatta ne olur bir defa gülümseyeyim

Heyhat
Heyhat gecemin gözleri kara...
Kara ise hüznün...

Tak be şair maskeni
Bak, yaklaşıyor yine gündüzün...

Turgut Uzdu

Gecenin Son Şiiri

Bu gece son şiirimi yazayım
Sonra sensiz bir yatakta
Senle dolu bir uykuya yatayım
Bu gece son şiirimi yazayım
Karanlıklar dinlesin
Yalnızlıklar okusun
Bu gece son şiirimi yazayım
Okuyanlar da mutlu olsun.
Yılların aradığı bir sevdayı anlatayım
Sonunda kavuşan yılların ellerini
Kahreden yalnızlığı anlatayım
Sonunda açan saadet güllerini
Gözlerime nasıl çığ düştüğünü
Sensiz
Ellerimin nasıl üşüdüğünü anlatayım
Sen gelince
Ruhumun nasıl alevlendiğini
Anlatayım aşkı
Bu gece son şiirimi yazayım.
En güzel rüyalar senin olsun
Hep mutlu yat yattığın gibi kalk
Bütün günün günüm gibi benle dolsun
Her anında neşe
Sihhat olsun
Canım, sadece senle mutlu olduğum
Nazar Boncuğum.

18/01/2007

Turgut Uzdu

Geçerdi

Gülümseyince güller açmazdı yanaklarında
Gözlerine gelen yıldızlar ruhuma işlerdi
Zaten bir güldü, gül nasıl açsın dudaklarında
İçimin titreyişi tek sen gülünce geçerdi.

Göğsünde nefeslerin en sıcakları kaynardı
Yüreğin sevgiyle dolu, alevlerden bir nardı
Nedense seninle bütün kışlar birer bahardı
Aylar, günler kısalır, saniye gibi geçerdi.

Bir güneşti dokunamadığım bembeyaz tenin
Saçımı okşarken nasıl yumuşardı ellerin
Hep benimle hayat bulan güzelim hayallerin
Film olur tekrar tekrar önümüzden geçerdi.

Şimdi yokluğun tirmalar kapanan kapıları
Ölüm sessizliği varken gezerim mezarları
Geleyim dediğimde mezarlıkta azarları
Duyan bütün rahmetliler kendinden geçerdi.

24/03/2007

Turgut Uzdu

Gel Artık Gel

Gel artık
Karanlıkları güldürme!
Azrail kol geziyor etrafta,
Ne olur gel
Beni sensiz öldürme.

Gel artık,
Bahar bile geldi baksana!
Kuşlar yuva yapmaya başladı, çiçekler açtı
Gelme vakti bu
Artık anlasana...

Gel artık,
Bütün güzellikler senin!
Hatırı da yok mu
Şu tadamadığım
İlk busenin?

Bekliyorum,
Gönlüm sonuna kadar açık!
Ey beklenen bekletme artık
Gel,
Gel, karşıma çık.

Turgut Uzdu

Gel Gitme Bu Şafak

Çek parmaklarını omuzlarımdan
Gitmeyecekmiş gibi gülümsemen yalan getirdiğin her şafak
Bir siyaha yenileceksin sonunda biliyorum
İnanmıyorsan bekle
Bak geliyor yine tüm kızılığı ile seni yenecek şafak

Hürriyetine bağlı kölelik
Bütün renkleri taşısa ne çıkar
Rüzgârların emrine amade duygular
Bir meçhul türkünün bestekârı gibi hayat
Var içinde yokluk
Yoklukta varlıklar var
Ağlar

Gecesi azalıyor gözlerimin
Gün bitmiş rüyalarımda
Sokaklara uzattım ellerimi tutsun diye
Aksime seda
Aksiseda gölgem
Ağlamak kolay her hale kederden ya da mutluluktan
Keşke
Keşke ben gülebilsen

Çizgileri hep yol ayrımlarıyla donatmış insan
Makbulde kararsızlık kararda makbullük
Düşünceyi sarmak da varmış kâğıtlara
Elde sigara, önde küllük
İssızlığında en kalabalık yerin
Bir nefes tüttürmek

Hal ve ahval böyleyken gel gitme güneşim
Bir tam gün aydınlat sahillerini dudaklarımdın
Unutkanlığımı yalanlara örtüyorum cılız bir yatakta
Tesellim bu ancak
Sahibi benim sahipsiz haykırıışların
Sahipsiz gözyaşlarının
Ve adımların...

Gel gitme
Gitme yalanda olsa saçakların
Ben en altındayım inan
Bütün alçakların

Turgut Uzdu

Gel Islanalım Bir Yağmur Bulup

Islanalım Bir Yağmur Bulup

Tut elimden
Gezelim diyar diyar
Bütün dertleri, ayrılıkları unutup
Gel
Gönlümüzce islanalım bir yağmur bulup.

Sol kolun belime sarılsın
Başını omzuma yasla
Birlikte bütün karanlıkları unutup
Gel
Gönlümüzce islanalım bir yağmur bulup.

Yüzümüzden damlasın mutluluk
Gözlerimiz aydınlatsın geceyi
İkimiz bir beden olup
Gel
Gönlümüzce islanalım bir yağmur bulup.

Şimşekler sussun yürek sesimizden
Bızsız düşünceleri kov
Dudaklarımız birleşsin, sesleri susturup
Gel
Gönlümüzce islanalım bir yağmur bulup.

Korkma, gece iyice kararsın
Bu ateş her siyahı yakar
İçimizde yeni ateşler tutuşturup
Gel
Gönlümüzce islanalım bir yağmur bulup.

Tut elimden, bırakma
Simsıkı sarıl
Mazide ne varsa hüznü, unutup
Gel
Gönlümüzce islanalım bir yağmur bulup

Turgut Uzdu

Gel Mühür Gözlüm

El açtım Rabbime seni diledim
Ne olur ömrüme gel mühür gözlüm
Dal olup rüzgârda estim inledim
Ne olur ömrüme gel mühür gözlüm.
Gel mühür gözlüm.

Bekledim yıllarca seni seveyim
Koklayıp koklayıp her an öpeyim
İstersen uğruna hemen öleyim
Ne olur ömrüme gel mühür gözlüm.
Gel mühür gözlüm.

Bekletme bir tanem yürek dayanmaz
Bedenim bu yükü artık taşımaz
Ölür giderim de kimseler yanmaz
Ne olur ömrüme gel mühür gözlüm.
Gel mühür gözlüm.

Ellerim duada yollarda gözüm
Aşkınla tutuşup küllendi közüm
Ölmeden önceki sana son sözüm
Ne olur ömrüme gel mühür gözlüm.
Gel mühür gözlüm.

Şiirin Kayıt Tarihi 18.01.2007 19:30:00

Turgut Uzdu

Gel Seni İstiyorum Bu Akşam

Adına mahşer şenliği düzenlendi
Dağlardan gelirken kokularla çam
Şenliğe katılan rüzgar şiddetlendi
Coştı içim gel seni istiyorum bu akşam

Baharda yudumlarıma işlemişti nemin
Nedir söyle bu garipçe haykıran şehvetin
Uzaktaki bir sesle deniz dalgalandı
Kalkarken limanlardan senin şuursuz gemin

Adına ayrılık şenliğinde düzenlendi
Dağlardan gelirken kokularla çam
Şenliğe katılan rüzgarlar da dindi
Gel seni istiyorum son defa bu akşam.

18/01/2007

Turgut Uzdu

Geldi Geçti

Bir sevda yaşadım sessiz sedasız
İçimde fırtınalar eserdi
Şimşekler çakar, yağmurlar yağardı
Bir bakışı vardı kap kara
Bakınca yüreğimi deler geçerdi.
Gece yarısı doğardı hayatıma
Sabahlara kadar sohbet ederdi
Hiç bitmesin isterdim karanlıklar
Nerden çıkardı bilmem
Güneş doğar gece biterdi.
Ben mi ceylandım o mu bilmem
Bir bilinmez ok delip yürekleri geçerdi
Müzik çalınca başlardı gecenin rengi
İşte geldim
Sen nerelerdesin derdi.
Gece, yarısını arayıp bulunca
Fıkır fıkır gelirdi
Saçlarını sarardı gönlüme
Çok susadım
Hadi ruhumu sev derdi.
Bazen meltem olurdu,
Bazen kızar vefasız derdi
Birkaç şiir okurdum kulağına
Birkaç içten söz söyledim
Dayanamaz hemen affederdi.
Bir denizdi mutlulukla yüzdüğüm
Yüreğimi deldi geçti
İzi kalmaz derlerdi rüzgârların
Gel gör yüreğimi
Çizilecek yer kalmadı
Bir sam yeliydi geldi geçti.

06/03/2007

Turgut Uzdu

Gelmedin, Gelemedin

```
<div style='width:300px; '><object width='300' height='110'><param name='movie'
value='http://media.imeem.com/m/sLTxZzGBud'></param><param name='wmode'
value='transparent'></param><embed src='http://media.imeem.com/m/sLTxZzGBud'
type='application/x-shockwave-flash' width='300' height='110'
wmode='transparent'></embed></object><div style='background-color:#E6E6E6;
padding:1px; '><div style='float:left; padding:4px 4px 0 0; '><a
href='http://www.imeem.com/'><img
src='http://www.imeem.com/embedsearch/E6E6E6/' border='0' /></a></div><form
method='post' action='http://www.imeem.com/embedsearch/' style='margin:0;
padding:0; '><input type='text' name='EmbedSearchBox' /><input type='submit'
value='Search' style='font-size:12px; ' /><div style='padding-top:3px; '><a
href='http://ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=0&ek=sLTxZzGBud'><img
src='http://ads.imeem.com/ads/bannerad/152/10/' border='0' /></a><a
href='http://ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=1&ek=sLTxZzGBud'><img
src='http://ads.imeem.com/ads/bannerad/153/10/' border='0' /></a><a
href='http://ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=2&ek=sLTxZzGBud'><img
src='http://ads.imeem.com/ads/bannerad/154/10/' border='0' /></a><a
href='http://ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=3&ek=sLTxZzGBud'><img
src='http://ads.imeem.com/ads/bannerad/155/10/sLTxZzGBud/' border='0'
/></a></div></form></div></div><br/><a
href='http://www.imeem.com/people/43myVzZ/music/PPahbgVj/zhanlarova_sen_gelm
ez_oldun/'>Sen Gelmez Oldun - Z.Hanlarova</a>
```

Bilemezsin damarlarımda aktığını
Gözlerimin hep hatıralara baktığını bilemezsin
Gülümseyişinin her nefeste daha derinlerde asitleştğini
Sislerin ardından merhametsiz gamzelerinin beni nasıl yaktığını
Saliselerce ölümüne şimşekler çaktırdığını bilemezsin.
Bir türlü ben olamadın
Bir türlü sen olamadım
Biz olmamız gerekiyordu şu fani dünyada
Hep " Siz" 'lere takılı kaldık, aşamadık küçücük tepeleri
Cüce güvenler devleşti, ulaşılmaz oldu da
Sen ayrı dünyada, ben ayrı dünyada
Kendi gölgelerimize yenildik
Oysa hep galip geleceğiz diyen de
Gözlerindeki ışıklarla bunu haykıran da biz değil miydik?
Esmeyen fırtınalar yakıp yıktı her yanı, gözlerimiz bağlıydı
Avuçlarımız yüreğimiz gibiydi
Şımsıcak tutardık
Üşütmezdik
Ayaz düşüncelerde bile yanar
Hiç ama hiç üşütmezdik.
Şimdi parçalanmış aynalardan yansıyor renksiz görüntüler
Ressamların kolları yok
Boyalar hüznün rengi
Fırçalar kırık...
Bilemedin bir tabloda tek nokta olduğunu
Gözlerimin o noktada kaldığını bilemedin
Çok bekledim

Kızıl şafaklara inat ettin de
Bir türlü gelmedin, gelemedin...

Turgut Uzdu

Gelmek İstiyorum

Çok beklemiŝsin
Beklemek zor biliyorum
Yalnızlıklarını kovmak yanından
Seninle olmak
Ben de
Ben de gelmek istiyorum

Gecelerini aydınlatmak
Güneşin olmak istiyorum
Karanlıkları kovmak
İnan
Bütün kalbimle
Ben de gelmek istiyorum

Yollar uzak
Sen korkaksın biliyorum
Ama
Bütün kalbimle söylüyorum
Korkmadığın gün sevmekten
Ben de gelmek istiyorum

Mutluluğu yaşatmak sana
Neşe getirmek istiyorum
Bütün yalnızlığını kovmak için
Bütün uzakları aşip
Sen gibi
Ben de gelmek istiyorum

İçim bir tuhaf
Sana güvenmek istiyorum
Ama deliye nasıl güvenilir demeyen
Bir tarafım gibi
Ben de gelmek istiyorum

17/01/2007

Turgut Uzdu

Gelmeyince

Kızıllığın ardından saatler saatleri vurur
Beklenirken beklenen, kalpler durur
Çok garip bir ikilem yaşanır
Beklenen gelmeyince bütün akşamlar
Karanlık olur.
Kulaklar ses duymak ister
Uyku, beklenenin dizinde uyur
Düşlerde sırayla sevdalı durur
Beklenen gelmeyince bütün akşamlar
Karanlık olur.
Beklenen gelmeyince
Bütün akşamlar karanlık olur
Isı kaybolur
Kalpte heyecan biter
Umutsuzluk sarar dört duvarı
Lambalar sökülür
Beklenen gelmeyince
Bütün akşamlar karanlık olur.
İnsan hep bekler
Bazen bir güzeli gönülden
Bazen bir sevdalıyı masallardan
Gece başlar bekleyişi ruhun
Hiç bitmeyen bir enerjiyle umudun.
Hayaller süsler dört bir yanı
Kuru sözler şiir olur taşar
Hasret süsler cümleleri
Beklenen gelmeyince
Bütün akşamlar karanlık olur.

Turgut Uzdu

Gelmezsen Eğer

Zaman avutur mu sanıyorsun,
Üstüne kalın siyah bir örtü mü çeker?
Hatıraları kelebek ömrü mü sandın,
Yaşanılanlar,
Yaşanıldığı gün mü biter?

Rüya mı sandın sevdayı
Uyanınca bitecek,
Bilmiyor musun seninle dolu hep,
Gelmezsen eğer
Bu rüya hiç bitmeyecek.

Gelmezsen,
Gelmezsen eğer
Bu ateş kendini yakacak,
Dünyanın bütün denizleri yağmur olup
Damla damla
Damla damla bu gözlerden akacak.

Sen aşkı masal mı sandın,
Bir okumalık ömür biçtin,
Bir meltem miydin
Geldin,
Gelip bir esintiyle geçip gittin...

Sesini duyunca
Bir bilsen sol göğsüm nasıl titriyor,
İçeride bilmem kaç şiddetinde depremler
Kaç şiddetinde kasırgalar hüküm sürüyor da,
Şu sevdam var ya şu sevdam, bir türlü bitmiyor.

Rüya mı sandın sevdayı,
Uyanınca bitecek,
Gelmezsen eğer,
Gelmezsen eğer
Bu gerçek hiç bitmeyecek, hiç bitmeyecek.

26/03/2007

Turgut Uzdu

Gelsen Ne Olur

Öylesine özledim ki
Bitirsen hasretimi gelsen ne olur?
Öylesine sevmiştim ki
Geri dönüp, sevsen ne olur.

Gitme demekte geciktim
Gülü kopardın dikenini batırıp,
Yüreğimden çıkarsan
Geri dönsen, gelsen ne olur.

Bir gelsen
Ne hüzün şiiri kalır, ne şairi
Gelsen, üzmesen şu fakiri
Ne olur, gelsen ne olur.

El ele tutsak
Bulut olup gökyüzünde uçsak
Yağmur olup mutluluktan damlasak
Ne olur, gelsen ne olur.

Gül senmişsin dediler
Ben dikene değil güle vurgunum
Bir bilsen sensiz nasıl yorgunum
Koklasam seni, gelsen ne olur.

Öylesine özledim ki
Bitirsen hasretimi gelsen ne olur?
Öylesine sevmiştim ki
Geri dönsen, gelsen ne olur.

03/04/2007

Turgut Uzdu

Gençlik Aşklarım

Dünyamız olacaktı
Güneşi sevgiyle doğacak, sevgiyle batacaktı
Yürekler üşümeyecek,
Hep sıcak kalacaktı.
Hatırlayabilseniz ah!
Yıllar tek mevsime mahkûm
Bahar gülümseyecekti gözlerimizde rengârenk
Çocukluğumuz orada kalacaktı
Gençliğimizde alevlerimiz yükselecekti
En güzel sevdalar sığmayacaktı dünyalara
Onlar kadar büyüktü hani...

Yolun sonu göründü gelmediniz
Şarkılar eskidi yıllarca dilimde söylene söylene
Hiç düşmedi
Hep gel dedi, ağladı, güldü
Unutmadı hiç dünü, bin bir emekle bugüne taşıdı
Lakin eski sevdalar gelmedi, gelemedi.
Sesleriniz var ya
Yüreğime küpe olup asıldı
Sizlere benzeyip sizlerle aktı damarlarımda renk
Dudaklarınız oldu
Hatırladıkça pişmanlıklar,
Dönüşsüz yolculuklar
Gitmeler, gitmeler, ardından hiç gelmeyeişler.
Ah! Ah! Gençlik aşklarım neredesiniz
Neler yazardım arada yolunuz düşseydi size
Bir türlü sizinle yaşayamadığım
Şu ucube şehrimize.
Sokaklar şenlenirdi
Ayak sesleriniz doldururdu ıssız köşeleri
Bitirirdi bekleyişleri
Ben oturduğum sandalyede sallanır
Nasıl döktürürdüm yüreğimden heceleri.

Gençliğim gibi
Gençliğimi de alarak gittiniz
Unuttunuz saadeti yaşayacağımız yarınları
O güzelim anları.
Hani, hani mutlu olacaktık
Hiç ayrılmayacaktık
Hep aynı ateşle yanacaktık
Kavrulacaktı yüreklerimiz...
Nerede mutluluk çanları takacağımız ağaç dalları
Hani isimlerimizi sığdırmıştık bir kalbin içine
Okşayışıma takılı saçlarınız hâlâ bekler orada
Ben göremem, siz bilemezsiniz
İster misiniz? Tekrar yaşar mısınız?
Şu ciğerlerimdeki derinlikleri sayabilseniz
Hemen gelir misiniz?
Boş verin yüreğime
Gelmezsiniz, gelemezsiniz.

Benim gibi en derin yerinde çirpınırsınız da ömrün, günün, dünün
Ensenizden ayrılmaz nefeslerinden kurtulamazsınız
Bir defalık ölümün.
Şu rüzgâr esmeseydi de
Yıllar yaşanmasaydı korkusundan
Hor görülmeseydi masum sevgiler
Lanetlenmeseydi, taşlanmasaydı.
Dedim ya
Orada hep güller olacaktı beyaz üstünde pembe
Tek mevsim yaşayacaktı,
Hep gülümseyecekti bahar
Genliğimizdeki alevi yaşayacaktı yüreğimizdeki sevdalar
Bakın şimdi
Yıllar korkusundan yaşlandı
Gözler yaşlandı
Hor görüldü masum aşklarımız
Lanetlendi
Taşlandı
Geride sevdalarımızı sığdırdığımız bir kalp şekli
Ve
Ve bir tek ağaç kaldı
Bir tek ağaç.

Turgut Uzdu

Gerçeğin Eli Değmemiş Şafakları Beklemek

Gecenin ıssız karanlıklarında gezmek
En güzel rüyalara sarılıp uyumak
Dudaklarımı gülücüklerle boyamak sınırsız
Sonra ışıltılı gözlerle
Gerçeğin eli değmemiş şafaklarına uyanmak...

Nefesleri seninle paylaşmak
Islanmak incecik yağmurlarda
Dalgaların kıyıyı okşamasını seyretmek el ele
Delicesine, amaçsız koşmak
İssız kumlarda çamurlarda...

Kahkahalara merhaba demek
Martılarla şakalaşmak, kedileri "Kuçu, kuçu!" diye çağırarak
Köpekleri "Gel pisi pisi!" ile şaşırtarak
Bulutlardan harfler bulup sırt üstü yatarken
Sevdiğini gökyüzüne haykırmak...

Yüreğinde umudu saklamak bin bir itina ile
En güzel gül bahçelerine yeni renkler eklemek
Simsiyah kadifelerle süslemek ayı,
Bütün bir geceye bölmek seni salise salise
Sıcaklığını pamuk ellerinden içmek...

Uykuya davetiye göndermek elini tutarak
Yanına en güzel rüyaları alsın da gelsin diyerek
Başımı dizine koyup
En güzel hülyaların koynunda
Gerçeğin eli değmemiş şafakları beklemek...

Turgut Uzdu

Gerçek Olsa

Birden değişse gökyüzü
Bulutlar dağılsa
Bahar gelse yeryüzüne
Sana benzeyen çiçekler açsa,
Gözlerin
Gülümseyerek gözlerime baksa.
Hayallerimi kucaklasam
Atsam kolumu omzuna
Saçlarına dokunsam
Gözlerim gözlerinde kalsa
Ben sana
Seni nasıl beklediğimi anlatsam.
Sonra düşsek yollara
Açık havada
Bir güzel lokanta bulsak
Tabak tabak sevdamızdan söylesek acıktığımız
Senin ruhunda benim sevdam
Ben de sevdanı tatmaktan
Bayılsam.
Sonra kadehlerce
Vuslatı içse,
Sarhoş olsa kalplerimiz,
Sokaklarca yalpalasak
Koskoca bir ormanlık olsak
Uzansak bir yüce dağın yamacına
Ben saçlarını dolasam kalbime yaprak yaprak
Sen sevdiğini söyleyen
Cıvıltılar arasında
Uyusak.
Düş görsek bütün hasretlerden uzak
Mutlu olsak
Sarmaşıklar gibi
Sarmaş dolaş uyansak binlerce sabah
Hepsi gerçek olsa hayallerimizin
Hep mutlu kalsak
Hep bu gerçeği yaşasak.

24/01/2007

Turgut Uzdu

Gideceksen Eğer

Anladım gitmek muradın
Al canımı öyle git gideceksen eğer
Yaşamak sensiz anlamsız
Al canımı öyle git gideceksen eğer.

Unuturum sanıyorsun
Var öyle san, sen mutlu ol yeter
Ben hasretinle oturur sohbet ederim gece gündüz
Bulurum sana benzeyen bir hayal, koyarım karşıma
O bana yeter
Al canımı öyle git gideceksen eğer.

Hatıraların vardı gülkurusu her yanda
Tütsüler yanıyordu buram buram
Sen vardın, ben vardım ve yıldızlar gözlerin gibi gökte
Parlaklığı seyretmeye değer
Israr ediyorsan
Al canımı öyle git gideceksen eğer.

Bu kadar mı bıkmıştın
Hani sevmiş, güvenmiş inanmıştın
Demek hayalmiş her şey
Çok istiyordun sebep buymuş meğer
Anladım yalanmış sevda türküleri
Rüyalar yalan, gülümsemeler yalanmış
Ben sevdama aldanmışım
Gideceksin biliyorum kararlısın
Mutlu olacaksan binlerce kez gitmene değer
Al canımı öyle git
Al canımı öyle git gideceksen eğer.

Turgut Uzdu

Giden Sendin

Hasretini kucaklayıp
Anlamadım niye uzaklara gittiğini
Beni terk ettiğini
Sevdanı esirgediğini sordum hep kendi kendime
Seni sevdiğimi anlamadığın gibi tatlım
Araya mesafeler koyduğunu
Ben de anlayamadım.
Hasretim arkandan hep yollara baktı
Hep ağladı arkandan
Hep dönmeni bekledi..
Şesenseydin diyorum bazen keşkelerin ardından
İzin vermeseydim gitmene
Ama bir garip gurur yolumu kesmişti
Seslenememiştin arkandan
Gözyaşlarım adımlarını sayıyordu
Ben ağlıyordum sen giderken.
Yıllar sensizliği yaşayarak geçti
Şimdi hayalin karşımda
Belki de sensin
Biliyorum her şey için çok geç diyorsun
Sadece seni sevdim bil diyorsun
Gözlerime bakıyorsun, bakıyorsun.
Ama bil ki sen gittin
Tahammülümün sınırlarındasın artık
Git ve dönme bir daha
Ne sevdim de
Ne de seviyorum de.
Her şey zamanında güzeldir
Zaman çoktan doldurdu ritmini
Artık geri dönüşü yok
Biliyor musun
Aradan yıllar geçti
Yıllar doldurdu sevginin yerini
Ben pişman değilim
Çünkü
Terk edip giden sendin beni.

18/01/2007

Turgut Uzdu

Gidişin Ardından

Hasret büyür ardından
Eller üşür
Giden varsa eğer bir gece yarısı
En korkunç elbiselerini giyer hafakanlar
Tüm saniyelere üşüşür.
Yalnızlık nikâh kıyar siyah bir gelinlikle
Gözleri yıldızsızlığı yaşar
Damlalar sığmaz gözlere
Uzanır, uzanır da durmadan
Kara bulutlardan akar.
İlk öpücüğünü tattığı zaman kaldırımlar
Gidenin ökçesinden
Dağlar taşlar inler de kimse duyamaz
Kalanın çektiği ahların
Sokaklarda yansıyan sesinden.
Çareler yüzünü geçmişe döner
Keşkeler sislenir perde perde
Boynu bükük bir baş kalır
Bir de dönmeyen ayaklar
Gidişin, başladığı yerde.

Şiirin Kayıt Tarihi 03.01.2008 03:10:00

Turgut Uzdu

Gidişinden Sonra

Soruları öldürdüm beynimden
Cevaplar beklemede,
Hep hasret uyutur gecelerimi,
Bir bilinmez ıslık sesi
Ayrılık türküleri söylemede.

Notalar uçuşmakta gözleri yaşlı,
Sazların kalemi kırılmış,
Tabanlar hırslanmış yere basarken,
Avuçlar gökyüzüne dönmüş her sabah
Dualar ayrılığa odaklanmış.

Yollar boyu yollar uzar ya
Sonu gelmez çiledir umutsuzluk,
Bir kıvılcım bile çıkmaz
Bütün beklentileri yakarsın da,
Sevemez bir türlü gökyüzünü bulutsuzluk.

Hatıralar pençelenip bir hayali yakalar,
Hastalıklı bir geçmiş hortlar mezarından,
Oyuncular feryat, figan ederler etrafta,
Çare, kefen giyer, sükûnun yanında
Bir isimdir çıkamayan, dudaklarından.

İhanet eder saadet kendi gülüşüne,
Ayrılık galip gelir hükmen,
Zaman, bütün yarışları önde bitirir,
Şeker kamışları tadını kaybeder de
Yalnızlıktır yine bir köşede büzülen.

Ne çiçekler açar artık yastıklarda
Ne kuşlar öter çığlık çığlık,
Şarkılar susar, besteler ayrılığı yaşar,
Kalpte bir yorgunluk başlar, sevinci taşır
Bütün odalarda yürüyen bir çirkin bıkkınlık.

20/01/2007

Turgut Uzdu

Gidiyorsun

Bir hayal kurardım hep
Birini seveyim diye
Gözlerim nemli
Beklerdim kimsesiz sokakları
Gelmezdin,
Duyulmazdı ayak seslerin.
Ne olduysa oldu
Şen geldin bir gün
Önce ayak seslerini duydum
Gölgeni gördüm.
Ve sen geldin dünyama.
Sevgin her an büyüdü
Büyüdükçe sevgin
Ben küçüldüm, küçüldüm
Gözbebeklerinde kayboldum.
Ne çare
Şimdi gidiyorsun
Gecelerin hüznünde bulmuştum seni
Karanlık yüzünde acıların,
Kovduğun yalnızlıkları bana bırakıp
Hatıraları omzuma yığıp arkana bakmadan
Bir veda öpücüğü bile bırakmadan aynalarda, gidiyorsun.
Çok zor unutmak seni
Şevgimi unutmak çok zor
Derler ki vefasız unutmak en zoruymuş aşkların
Gönül isterdi ki sen vefasız bile istiyorsa gitsin
Gitsin ama
Giderken hiç değilse dönüp
Unutmam için
Bol şans dilesin.

19/01/2007

Turgut Uzdu

Gidiyorum İşte

Ömrüm beklemekle geçiyor
Sen hâlâ yoksun
En güzel mutlulukları sunmaya hazırdım
Bu defa gelişinde
Hâlâ yoksun...
Madem gelmiyorsun
Beklemekten vazgeçtim
Ben de gidiyorum işte.
Al, senin olsun gelmeyen gelişlerin
Geceler boyu beni bekletişlerin
Şiirler gibi güzel söyleyişlerin,
Hepsi gitti bir dikişte
Madem gelmiyorsun
Ben de gidiyorum işte.
En güzel sevdalar göğsümde
Bir beyaz güvercin olup seni bekler
Bir kadeh bade içip de
Madem gelmiyorsun
Seni sana bıraktım
Ben de gidiyorum işte.
Ne ayak seslerin var
Ne de türkülerin duyulur
Her yalnız gecemde benim aç kurtlar ulur,
Her damlanın yere düşüşünde
Sen gelirsin diyorum
Ama gelmiyorsun
Madem gelmiyorsun
Ben de gidiyorum işte.

18/01/2007

Turgut Uzdu

Git Artık

Git artık
Ne ben döneyim sana
Ne yollarımız birleşsin,
Al hayallerini gözlerimin önünden
Hatıralarınla birlikte karanlık sulara göm...

Üzülmezsen üzülmem ay ışığım
Mutluluğun mutluluğumdur bilesin,
İnşallah bir gün bulur aradığını
'Ben artık mutluyum! ' dersin.

Şarkılar söylenir, beni anlatır
"Ayrılacak da mutluluk dilerim sana."
Hep saygı duyacağım
Simsıcak sarılacağım hatıralarına.

Git, git artık
Bırak beni, beni yaksın gülümseyen gözlerin
Kulaklarımda çınlasın sesin
Sık sık inip kalkan göğsündeki sıcak nefesin
Dursun yüreğimde
İzin ver hiç gitmesin.

Göç mevsimiydi,
Gönül dünyam zaten sonbahar
Kışa ne kaldı şurada
Ya birkaç gün
Yahut birkaç hafta,
Üzülme canım, üzülme aşkım
Seni değil,
Kendi izlerimi ararım karlı sokaklarda.
Git artık
Bir daha dönme,
Yarınlar ölü doğmuştu zaten
Yeni şafaklar bul filizlensin her yönden
Yeni sürgünler boy versin güneşine doğru
Dalgalar sakinleşsin, gözyaşların sussun
Gönlün beni unutsun
Unutsun.

Turgut Uzdu

Gitme Diyemedim

<center>
<img
src='http://i44.tinypic.com/mmv4eu.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

GİTME DİYEMEDİM

Yapamadım gülüm
Yapamadım
Ne takvimleri silebildim hayatımdan
Ne de
Saatleri durdurabildim.
Yapamadım gülüm,
Durduramadım rüzgârları
Kara bulutları getirmesin isterdim
Gittiğinden beri
Gözlerimde sızlayan damlaları.
Yapamadım gülüm
Katili olamadım ayrılıkların
Ağlamaları silemedim gönüllerden
Hâlâ sesi duyulur
Hıçkırıkların.
Yapamadım gülüm,
Gitme, dur diyemedim
Ayrılık ne kadar zormuş
Bilemedim gülüm
Bilemedim.
Bilemedim.

27/02/2007<center>

Turgut Uzdu

Gitme(1)

Yıldızlardan taç yapayım başına
Yanardağları ellerinde bulayım
Gözlerin bütün güneşleri toplasın
Aydınlatсын saadet ışıkları dünyaları
Ben sadece senin olayım.

Bütün sevdaları saç yapayım başına
Her teli gönlün olup hep beni sevsin
Gülümseyen yüzün, sızan gözyaşların
Hep mutluluğu haykırırsın aynalarda
Dilin hep aşkını söylesin.

Kaç yıl oldu beni beklettin bilsen
Kaç yalnız gece yaşattın bana
Kim bilir kaç gece sabahlattın
Bir yalnızlık gönderdin, benimle birlikte
İssiz köşelerde sensizliğe onu da ağlattın..

En sıcak günlerde sensizlikle titrettin
En soğuk gecelerde hasretinle alevlettin
Ne seni gördüm ne haberin geldi
Ne kötülük yaptım bilmiyorum
Bilmiyorum bunca yıl niye beklettin.

Özür dileme benden kabul etmiyorum
Allah bir daha ayrılığını göstermesin
Öylesine sevdim öylesine mutlu ettin ki beni
Ben öleyim, gömüleyim en kara topraklara
Nazar Boncuğum boncuksuz bırakıp gitmesin.

17/01/2007

Turgut Uzdu

Gitmek

Tut ki sevdim seni
Tut ki her gece rüyamda görüyorum
Aşık oldum belki ilk, belki son defa
Gençliğimi tekrar yaşamak
Belki bu defa.

Tut ki güneşi bir daha görmek istiyorum
Mehtapta yeniden yürümek
Yeniden ıslanmak istiyorum yağmurda
Eline dokunmak,
Ya da seni beklemek mutlu bir istasyonda.

Bilsen dizine uzanmayı nasıl istiyorum
Elin uzanıp saçımı okşasın diyorum
Merdivenleri hızla çıkmak
Yüreğimi emanet edip
Son defa, son defa birinin yüreğinde kalmak.

Ah! Ah! Gülümsemek istiyorum
İlk gördüğüm yerde seni
Kahkahaları birlikte azat etmek
Bakışlarının ucuna asıp son nefesimi
Tut ki tek istediğim seni bırakarak gitmek.

Sensizliğim mezarımda olsun diyorum
Eline çok yakışır çiçekler, biliyorum
Ne güzel olur yolunu beklemek
Kendinden başkasına zararı olmayan bir kulum
İnan tek istediğim severek gitmek
Sevilerek gitmek
Sevilerek gitmek

Şiirin Kayıt Tarihi 04.08.2007 03:02:00

Turgut Uzdu

Gitmek mi İstiyorsun

Gitmek mi İstiyorsun

Havalar çok sıcak
Gideceksen serinde git, terleme
Ya sabahın erken bir vakti
Ya ikindiye geçsin zaman
Anlamsızca bekleme

Gitmek mi istiyorsun
Kal demem, tercih senin
Güzelliğın resmi zorla çizilmez bilirim
Toplasın sevgim gibi saygılarımı
Söyle de öyle veda edip gitsin ellerin

Üzülme, meçhul ufuk çok
Bir defa yelkeni şişirirsen susmak gibi yalanla, gidersin
Bir yudum su gibidir sevgi, aşk
Gitmek mi istiyorsun
Gittim dediğın an bitersin

Gitmek mi istiyorsun
Kalmasın, toplansın bütün çiçeklerin, kuşların, şiirlerin
Yaşadığın dört mevsimlik baharları al götür
Dönüp ardına sakın bakma
Bir daha beni görmez gözlerin

Git demesini sevmediğım gibisin Hatice
Bekleme, kal da demem
Bir bülbül sesine, bir beyaz güle
Sen bilirsin ama
Dönüşsüz bir ayrılık daha ekleme

Havalar çok sıcak
Gideceksen serinde git, terleme
Ya sabahın erken bir vakti
Ya ikindiye geçsin zaman
Anlamsızca bekleme

Turgut Uzdu

Gitmeseydin

Her yerde çiçekler açardı
Sevdiğim kadar beni sevseydin
Bütün gözyaşlarımı bana bırakıp
Ne olurdu
Gitmeseydin.
Bir sevdâ değil miydi aradığın
Bende yürek dolusu vardı
Avuçlarım kadar alevliydi
Hani, ömür boyu seni saracak
Isıtacaktı.
Yuvamız olacaktı
Her odasında sevdamız yaşayacaktı
Her kapısını,
Daha dokunmadan
Yüreğimiz açacaktı.
Bak şimdi karanlıkta bile hüznün ışıldıyor
Bulutlar üzgün
Şimşekler çıldırılmış
Her yerde seni arıyor.
Keşke gitmeseydin
Hep avuçlarında kalsaydı avuçlarım
Birleşseydi ne olurdu
Yenseydim kötü talihimi de
Birleşseydi hep ayrılıklarda kalan uçlarım.
Elim uzattığım yerde kaldı
Dönüşünü bekler gibi
Oysa dönmeyeceksin
Öylesine gittin ki
Ölümler gibi.

Şiirin Kayıt Tarihi 01.02.2007 23:35:00

Turgut Uzdu

Gittiğinde

Yüzlerden düşen bin parça oldu
Sen buralardan gittiğinde yar
Semaya bakan acıyıp durdu
Sen buralardan gittiğinde yar.

Bahar gelmişti, ardından bitti
Çiçekler soldu, bülbül terk etti
Papatya bile boynunu büktü
Sen buralardan gittiğinde yar.

Çıldırıldı rüzgâr, her yan tarumar
Her şafak vakti bulutlar ağlar
Alı bıraktı, gül kara bağlar
Sen buralardan gittiğinde yar.

Hincından karlar eriyip durdu
Kıvrımlar yaptı, dere kudurdu
Su içen kuşlar hep seni sordu
Sen buralardan gittiğinde yar.

Hanımelleri sensiz kokmadı
Nar, çiçeğini sensiz açmadı
Gece baykuşlar bile susmadı
Sen buralardan gittiğinde yar.

Turgut bir garip, semaya bakar
Hasret, inan ki gönüller yakar
Dönmen içindi bütün dualar
Sen buralardan gittiğinde yar.

Şiirin Kayıt Tarihi 14.05.2007 21:51:00

Turgut Uzdu

Gittiğinden Beri

Düşlerimi sevdim gittiğinden beri
Bana sadık kaldılar
Yalnız gecelerimde birkaç defa
Üşenmediler
Kapımı çaldılar.

Hatıralarımı sevdim gittiğinden beri
Terk etmediler
Ne zaman istesem
Üşenmediler
Karşımda durup gülümsediler.

Şiirlerimi sevdim gittiğinden beri
Binlerce kez 'Aşkım!' dediler
Maziye tutundular gece gündüz
Üşenmediler
Vazgeçmediler hep sevdiler.

Yıldızları sevdim gittiğinden beri
Bulutlar engel olamadı göz kırpmalarına
Binlerce dost, vefa sundular saatlerime
Üşenmediler
Gece yalnızlıklarına eşlik ettiler.

Güneşin ışıklarını sevdim gittiğinden beri
Üşüyüşlerim onlarla eridi
Şafakları selamlaştılar dostlarımla
Üşenmediler
Karanlıklarına aydınlık getirdiler.

Ben seni sevdim gittiğinden beri
Gözlerimi sokak lambalarına astım
Ayak seslerini sevdim getirirler diye
Üşendiler
Bir türlü seni getirmedi.

Düşlerimi sevdim gittiğinden beri
Aşka sadık kaldılar
Vefa heykelleri diktiler göz kapaklarıma
Hiç, ama hiç üşenmediler
Her gece yatağıma geldiler...

Turgut Uzdu

Gittin Gideli

Her akşam bir sabahı
Her gece bir gündüzü doğurur
Ya akşam gelir ruhuma azar azar
Ya da sabah
Sen gittin gideli
Bir yanım çiçek dolu bir bahçe
Bir yanım boş bir mezar.
Her kışın sonunda bahar gelir
Baharların sonuysa daima kış
Hangi mevsimlerde gezerim
Pusulam şaşkın
Sen gitti gideli
Bir yanım dönüşün
Bir yanım Allah'a yakarış.
Sen gittin gideli
Kıtlaştı tuz ve şeker
Umursamazlık çöktü dağlara bulut bulut
Türkülerin, şarkıların keyfi sustu
Dilim kurudu
Tutan sen, yürüyen senmişsin bende
Hepsi birer birer uyuştu.
Bir duanın sonucu beklenmekte artık
Kahrolsun mu demeli yollara
Varolsun mu demeli
Sen gittin gideli
Ne diyeyim, anlasana
Gözler asılı kalsın mı uzaklara...

22/01/2007

Turgut Uzdu

Gölgelerin Aşkı

<center>

GÖLGELERİN AŞKI

İlkbahar yapraklarına yazılmalıydı bu aşk
Sonbahar renklerinde doğmamalıydı
Uzakların beyazları arasına sığınmışken
Ufuk çizgisine yapışık sendin aslında
Sözler bilekleri kelepçelerken
Beyhude değildi durgunluk
Senin yüzündendi boyun büküş
Senin yüzündendi kahrolası suskunluk...
Mevlana'nın, Yunus'un sevgisi taşardı göğüsten
Tebessümler içtenlik doluydu
Meçhul bir müziğe uyunca dalgalar
Gözlerindeki taş kınaları rengi doldurdu gözleri
Bahar renkleri küçüldü
Yeşil yeşil değildi artık siyah siyah değildi kahve de kahve
Gökkuşağının tek renge büründüğü geceydi
Bulmuşluğa şükür yükselirken
Prangalar vuruldu ayaklara kelime kelime.
Her mavi lacivert oldu
Lacivertlerde yollar kayboldu
Ben kayboldum
Sen kayboldun derin yosunların her tonunda.
Bulduğun gün
Dudaklar harflere mühürlendi
Şaşkın ve suskundu bakışlar
Vuslattan utandı, vuslata direndi
Beklemeyi sessiz sakın
Bu gönül
Seni tanıyınca öğrendi.
Ağaç yeşillerinin sessiz düşleri doldurdu günü
Rüzgârlar notaları savurdu şafaklara
Tamtamlar sol yana yerleşti
Eller kelepçeli, ayaklar prangalı
Yamyam düşüncelerin dansı başladığında
Dudaklar sessizlikle dikiliydi
Gözleri yerlerde bir heykel yontuldu
Hem kendisi garipti
Hem gölgesi garip bir ikiliydi.
Uzakları parmak uçlarına sıkıştırmıştı
Hüzünler, kahkahalar parmak uçlarındaydı
Yasaklar en yakın mesafelere saklanmıştı
Gölgeler mert, gölgeler dürüst, gölgeler delikanlı duruyordu
Kimseler bilemedi
Her gölge kendi gölgesinde

Başka gölgeyi saklıyordu...
İlkbahar renkleriyle yazılamadı aşk
Hep gölge renklerine büründü
Sonbahar renkleri bile yetmedi
Çok farklı bir aşkı seninle tattı
Şilgisi olmayan bir çizgide
Bütün kalemler
Sadece gölgeleri anlattı.
23/07/2008 Baskil

Turgut Uzdu

Gölgen Oldum

Yokluğun geceyi alıp götürünce
Kirpiklerim hasrete tomurcuklandı
Eski ağrılar saplandı göğsüme
Ellere küstü ellerim
Yılan yolların başladığı yere çöktüm
Özlemler omuzlarıma çöreklenmiş
Ayrılıklar nüksetmiş
Öylesine ıssızlığa oturmuşum
Ben şirinliği unutmuşum.
Anlamsızlaştı bulutların şekilleri
Beyazlar beyaz değil artık
Hayaller yas tülbentlerinin ardında
Gözkapaklarıma tonlarca sızı sinmiş
Hayat enerjim yüreğimden silinmiş.
Avuç sıcaklığının uzaklığında düşüncelerim
Tuzaklar köşe başlarını mekân tutmuş beynimde
Her gece biraz daha batıyorum kayan kumlara
Kalp atışında bulduğum gönlü yalnız nefes
Rüzgâr ol gönlüme, gel bir daha es...
Bir daha gitme, bırakma amaçsız, hayalsiz
Gülümse yine dünyam gülümsesin
Gizlice geldiğin her gece
Rüyalarımın en yeşil kıyılarındaydın
Öpülesi dudaklarında hep tebessüm gördüm
Dayanamadım hasretine
Beynimdeki tüm kıvrımlarında sen çaktın
Düştüm ardına tatlı yamaçlarda
Gölgen oldum, yanında yürüdüm...

Turgut Uzdu

Gölgesiz Gece

Gölgesiz Gece

Gece yine gölgesiz yine sessiz
Bir ben miyim uykusuz
Boğumlarına hıçkırık dizmiş akrep düşüncelerim
Kafdağı kadar uzak bir vuslatın esiriyim
Belki bir adım kadar yakın

Seni düşününce sisler çöküyor gözlerime
Alfabe yetmiyor
Kaç lügat bitiyor beynimde, anlatamıyorum

Bir ihanetin üstünden düşen yarınlar
Aldatılan bir yürek
Ve sessiz bir gidiş
Sensizliğe yürüyerek
İşyanların yıktığı duvarların altındayım
İçim enkaz

Yalanlar vardı damlayan her yan oyuk oyuk
Her yan kan
Hatırlıyor musun düşün
Takvimleri serip önümüze
En güzel günleri bulup yarınlara koymuştuk

Ah sevgili ah
Şimdi nefesler sensiz, nefesler bensiz
Değdi mi sönecek bir mumu yakmaya söyle
Ya da, ya da sus sevgili sus
Şen gibi, ben gibi bitsin
Ömür boyu bitmez dediğimiz
Yeminler ettiğimiz o husus

Bak gece yine gölgesiz, sensiz, sessiz, bensiz
Kahkahaların kayıp
Ben sensizliği okuyorum inan her gece
Dakikaları sayıp sayıp

Turgut Uzdu

Gönlümdeki Sisler

Hava mı karardı, nedir bu, bu ne karanlık
Can mı koptu, canan mı gitti anlayamadım
Nereye gitti, hani çok sevdiğim aydınlık
Ben mi bittim, ömür mü bitti anlayamadım.

Söylen, gerçekler birden niye hayale kaçtı
Hani, hani gönlüm hep aydınlıklara muhtaçtı
Hiçbir zaman hıçkırık sesi duyulmayacaktı
Ben mi bittim, ömür mü bitti anlayamadım.

Oturdu göğsüme çok tanıdık biri, gece
Kalk derim söz de dinlemez, oturur öylece
Sabahlara kadar yordu şu garip bilmece
Ben mi bittim, ömür mü bitti anlayamadım.

Gönlümdeki şu sisleri bir dağıtabilsen
Aydınlansa dört bir yan, yeniden çiçeklensem
Döküldükçe yeniden başlayıp başa dönsem
Ben mi bittim, ömür mü bitti anlayamadım.

Umutlar öldü diye gönlümde sisler kavi
Hayatım da, ölümüm de sislerde müsavi
Bir zamanlar vardı diyecekler, Turgut hani
Ben mi bittim, ömür mü bitti anlayamadım.

21/03/2007

Turgut Uzdu

Gönlüme

Yine yağmur yağdı damla damla
Yine gözyaşlarım gibi bulutlar
Ey Garip Hoca'nın garip gönlü
Ya hep gül gönlüm, yahut da ağla.

Yağınca yağmur yıkanır kirler
Gönlümdeki hüznü ortaya çıkar
Ağlamaktan garip bulutlar bıkar
Ya hep gül gönlüm, yahut da ağla.

Memleket hasreti çökmüş içime
Damlalar bürünmüş bin bir şekile
Yağmaktan çok yağmur gider gücüme
Ya hep gül gönlüm, yahut da ağla.

Her damla yağmur içimi yakar
Garip gözlerim camdan dışarı bakar
Bilmem bulutların hepsi mi sakar
Ya hep gül gönlüm, yahut da ağla.

Garip Hoca yağmur yağmasın der
Mademki açılmaz, solsun şu güller
Garibin ömrü gurbette biter
Ya hep gül gönlüm, yahut da ağla.

22/01/2007

Turgut Uzdu

Gönül

Gönül düşer mi güzele
Güzel gönül vermeyince
Gönül bilmez bir yad ele
Gönül ile gitmeyince.

Sevda derler asırlardır
Gönül elde nasırlardır
Gönle düşen şu sırlardır
Yoksa düşer mi güzele.

Ümit dağlarda açmakta
Güzel gözü hoş bakmakta
Gönül gönüller yakmakta
Yoksa düşer mi güzele.

Kaderindir yazacaksın
Alın terin kazacaksın
Bırak gönül naza çeksın
Yoksa düşer mi güzele.

Kâh selviye benzetirsin
Kâh güllerle bezetirsin
Gönül senin, eş yok dersin
Yoksa düşer mi güzele.

Beşere bak, yok sevgili
Gönlün sana ilk sevgili
Senin gönlün çok sevgili
Yoksa düşer mi güzele.

Ṭurgut derki aşık sensin
Öte yanda maşuk sensin
Gönle bak bir ne haldesin
Yoksa düşer mi güzele.

23/01/2007

Turgut Uzdu

Gönül Bu

Gönül bu alı da bulur balı da
Gezer çiçek çiçek durmayı bilmez
Bazen bir yaprakta bazen çalıda
Bulur sevdasını sarmayı bilmez.

Dağlara taşlara söyler derdini
Ara ara çağlar yıkar bendini
Çiğ olur güllerde saklar kendini
Çareyi bülbüle sormayı bilmez.

Ufuklara sığmaz delidir içi
Dört mevsim baharın, yelidir içi
Aslı'ya muhtaçtır bellidir içi
Bir türlü çöllere varmayı bilmez.

Yollara düşerek aşkını arar
Gördüğü rüyayı iyiye yorar
Sessizce sokulur yanına kadar
Gözlerine bakar görmeyi bilmez

Gayet yabancısıdır böyle sevdaya
Vuslat diler eller gelen nidaya
Güllerle birlikte konsa odaya
Birer birer alıp dermeyi bilmez.

Acıyın haline çünkü perişan
Yok mudur yaşayan aşkı anlayan
Ne çabuk geçiyor önünden zaman
Saati kendine kurmayı bilmez.

Turgut Uzdu

Gönül Düşer mi Güzele

Gönül düşer mi güzele
Güzel gönül vermeyince
Gönül bilmez bir yad ele
Gönül ile gitmeyince.

Sevda derler asırlardır
Gönül elde nasırlardır
Gönle düşen şu sırlardır
Yoksa düşer mi güzele.

Ümit dağlarda açmakta
Güzel gözü hoş bakmakta
Gönül gönüller yakmakta
Yoksa düşer mi güzele.

Kaderindir yazacaksın
Alın terin kazacaksın
Bırak gönül naza çeksın
Yoksa düşer mi güzele.

Kâh selviye benzetirsin
Kâh güllerle bezetirsin
Gönül senin, eş yok dersin
Yoksa düşer mi güzele.

Beşere bak, yok sevgili
Gönlün sana ilk sevgili
Senin gönlün çok sevgili
Yoksa düşer mi güzele.

Ṭurgut derki aşık sensin
Öte yanda maşuk sensin
Gönle bak bir ne haldesin
Yoksa düşer mi güzele.

Şiirin Kayıt Tarihi 23.01.2007 23:18:00

Turgut Uzdu

Gönülsüz Güneş

Güneş niye gönülsüz tutuşmuş bugün
Kendini sislerin arkasına gizlemiş
Biri beni mi anlatmış
Artık, gözleri,
Gözleri gecelere sevdalandı mı demiş?

Oysa çiçekler açmış, yapraklar yeşermiş
Toprak neşesinden çimlenmiş
Niye gecedен kalma biri
Artık o
O karanlıklara vurgun mu demiş.

Güneş niye gönülsüz tutuşmuş bugün
Kuşlar da susmuş, ötmüyor
Rüzgâr esmez olmuş
Benim için biri, bedeni de
Ruhu da yorgun mu demiş.

Güneş niye gönülsüz tutuşmuş bugün
Gecedен kalma bir şarkı hâlâ asılı
Ayrılırken biri
Benim için
Çok solgundu mu demiş.

Güneş niye gönülsüz tutuşmuş bugün
Çeksin yüzündeki ince tülü
Şırf ben üzgünüm diye
Söyleyin dostlar Güneşe
İncitmesin çiçeği, gülü.

Güneş niye gönülsüz tutuşmuş bugün
Kendini sislerin arkasına gizlemiş
Biri beni mi anlatmış
Artık, gözleri,
Gözleri gecelere sevdalandı mı demiş?

Turgut Uzdu

Gör Leyla

GÖR LEYLA

Elinde bir ayna saçın tararsın
El âleme neden aşkı sorarsın
Ben burdayken halâ beni ararsın
Karşıdayım işte gör Leyla Leyla

Sanma ki saçına kar yağmayacak
En sevdiğin gece gün doğmayacak
Pişmanlıklar seni hiç boğmayacak
Karşıdayım işte gör Leyla Leyla

Kırılır aynalar buruşur yüzün
Haykırırsın her gün duyulmaz sözün
Kocaman mercekle bulamaz gözün
Karşıdayım işte gör Leyla Leyla

Hem sabahın yalan hem de akşamın
Eserken bul beni kokusu çamın
Bağdat'ın olmasın, olmasın Şam'ın
Karşıdayım işte gör Leyla Leyla

Sıyr sırlarını şavkın gizlensin
Bakışın duruşun her gün özlensin
Çöle düşmüş mecnun bulma sızlansın
Karşıdayım işte gör Leyla Leyla

Turgut Uzdu

Göremem

Bir kez bulabilse ölüm gelmeden
Ararım gönlümde seni göremem
Tadın alabilse, bu garip beden
Ararım gönlümde seni göremem.

Yalnızlık uçurum, gece düştüğüm
Ağlar her satırım, hece düştüğüm
Ardına saklarım peçe düştüğüm
Ararım gönlümde seni göremem.

Sevdalar uzanıp el eder bana
Mısralar yazılıp gül eder bana
Hayaller seslenip gel eder bana
Ararım gönlümde seni göremem.

Yokluğun ruhumda her an çoğalır
Seni bulduğumda derman çoğalır
Sabah olduğunda ferman çoğalır
Ararım gönlümde seni göremem.

Muhtaç bir canana atar yüreğim
Her an yokluğuna yatar yüreğim
Geceyi beş pula satar yüreğim
Ararım gönlümde seni göremem.

Kaybolmuşum günde arar dururum
Garibim düğünde sorar dururum
Yüreğim sensiz de yarar dururum
Ararım gönlümde seni göremem.

Şiirin Kayıt Tarihi 30.06.2007 03:59:00

Turgut Uzdu

Gözlerim

Gözlerim böyle değildi
Böyle hiç bakmamıştı,
Ne oldu bilmiyorum
İnan,
Çocukluğundan beri ağlamamıştı.

Anlayamıyorum,
Durduk yerde sulanıyor;
Sanki bir yerlerimde derin bir yara var da,
Acıdıkça,
Acıdıkça ağlıyor.

Taş gibi sanırdım kendimi,
Erkekler ağlamaz derdim...
Terk edilenler safına mı katıldım, ne oldu?
Bu yüzden mi her fırsatta
Ağlıyor gözlerim.

Ne karanlıktan korkardım, ne aydınlıktan,
Hiçbir şey ürkütemezdi beni,
Ne hale gelmişim bir görsen,
Vuslatı ağlatan bir şiir bile
Hemen ağlatıyor gözlerimi.

İyi ki güneş doğdu derim,
Der demez gözlerim buğulanır
Akşam olur, hava kararır
Görmek istediğini göremeyen şu kahrolası gözlerim
Nedense hemen sulanır.

Gözlerim böyle değildi
Ne ayrılıklara göğüs gerdim de, yaşarmamış
Böyle hiç olmamıştı,
İnan, her fırsatta ağlayan bu gözler
Çocukluğundan beri hiç ağlamamıştı.

Turgut Uzdu

Gözlerim Hiç Ağlamamıştı

Gözlerim böyle değildi
Böyle hiç bakmamıştı,
Ne oldu bilmiyorum
İnan,
Çocukluğundan beri ağlamamıştı.

Anlayamıyorum,
Durduk yerde sulanıyor;
Sanki bir yerlerimde derin bir yara var da,
Acıdıkça,
Acıdıkça ağlıyor.

Taş gibi sanırdım kendimi,
Erkekler ağlamaz derdim...
Terk edilenler safına mı katıldım, ne oldu?
Bu yüzden mi her fırsatta
Ağlıyor gözlerim.

Ne karanlıktan korkardım, ne aydınlıktan,
Hiçbir şey ürkütemezdi beni,
Ne hale gelmişim bir görsen,
Vuslatı ağlatan bir şiir bile
Hemen ağlatıyor gözlerimi.

İyi ki güneş doğdu derim,
Der demez gözlerim buğulanır
Akşam olur, hava kararır
Görmek istediğini göremeyen şu kahrolası gözlerim
Nedense hemen sulanır.

Gözlerim böyle değildi
Ne ayrılıklara göğüs gerdim de, yaşarmamış
Böyle hiç olmamıştı,
İnan, her fırsatta ağlayan bu gözler
Çocukluğundan beri hiç ağlamamıştı.

Şiirin Kayıt Tarihi 29.04.2007 20:11:00

Turgut Uzdu

Gururlanma

Gururlanma

Sakin gururlanma canım sevdiğim
Yer altına bir bak orda neler var
Gördükçe güzeli dizim dövdüğüm
Her köşesi yıkık viraneler var.

Tatlı dilin var mı bize o gerek
Sakin söyleme söz zehir zemberek
Aman boş ver o gün gelmez diyerek
Başı taş üstünde şahaneler var.

Yetimin sırtını okşamak bilmez
Çirkinde güzeli bularak gülmez
Haline bakarsan sanki hiç ölmez
Bilse bin bir türlü bahaneler var.

Olur olmaz şeye kızarak küsen
Kasırga olarak ha bire esen
İyiliği tutup raflara aşan
Dostlarımı yakan yağhaneler var.

Acısan ne olur kurda ve kuşa
İnsan için durma çık her yokuşa
Bulduğun gönüllere gir koşa koşa
Bin renkte çiçekli ne haneler var

At kibiri durma insan ol biraz
Kılınmadı henüz sana son namaz
İnan ki daraldı vakit çok çok az
Daha gezilecek çok haneler var

Sana tavsiyemdir gülümse her an
Mutlulukla dolsun küçücük dünya
Bak arkana nasıl kaybolmuş zaman
Garibi de yakar dağ haneler var.

Turgut Uzdu

Turgut Uzdu

Gül

<center>
<img
src='http://i44.tinypic.com/352goj5.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

GÜL

Dünyalar güzeli bir gonca
Kıskandırmak için bir kuşluk vakti
Bülbül gelmeden hemen önce
Katmerlenir
Albenilerini takar her yerine
Açılır, saçılır
Sâlinir rüzgârlarda
Sevdalanır bülbüle inat
En sevilen olur,
Kelebeklerle sohbet eder
Sevdikçe kokar, koktukça sevdasını yayar
Ta ki bir garip el
Onu koparana kadar.

Turgut Uzdu

Gül Düştü

Yanaklarına güller düşerdi eskiden
Utanır, elinle yüzünü kapayışın
Hüznün masumlaşırdı, mahcuptu bakışın...
Görünmez olmuş şimdi, süzülen çiğlerden.
Yanaklarına güller düşerdi eskiden

Dumanlaşırdı gönlün, kokun buram buram
Yüreğime damlardin heyecanım olup
Yakamozlar benzeri arada kaybolup...
Tek kibritlik ateşi, bir defacık yaksam
Dumanlaşırdı gönlün, kokun buram buram.

Birlikteyken yakmıştık her gece güneşi
Karanlıklar bizimdi, biz aydık, yıldızdık,
Bazen delikanlıydık, bazen bir genç kızdık...
Kıvılcımken sevdanın yükselen ateşi
Birlikteyken yakmıştık her gece güneşi

Yokluğun bulutlara yazılır her sabah
Yüzün olur, gül olur her nereye baksam
Tutacakmışım gibi sanki kol uzatsam...
Acep unutmamak mı unutmak mı mübah
Yokluğun bulutlara yazılır her sabah.

Boynum bükülür yar yok, gönlümde bahar yok
Ne çiçekler gülümser, ne dereler çağlar
Gülüşün hasretimi sımsıkı sarmalar...
Saplanınca gönlüme gaiplerden bir ok
Boynum bükülür yar yok, gönlümde bahar yok

Gül düştü yanağından, hüznümü sakladım
Alına vurulmuştum, alev olacaktım
Gönlüm gibi her gece, seni yakacaktım...
Benim oldu köşeler, sessizce ağıladım
Gül düştü yanağından, hüznümü sakladım.

İzlerine takılmış, takiplerde izim
Sevdam yüreğimdedir elmaslara bedel
Yıkılan güvenimdir, ey hüznü güzel
Kaç gece sana dönerdi bu garip yüzüm
İzlerine takılmış, takiplerde izim

Turgut Uzdu

Gülbenaz

Gülbenaz

Gülbenaz'ın bahçesi vardı
Her sabah kalkar
İçine çekerdi toprak kokusunu
Sonra bir küçük çapa elinde
Yalnızlığını çapalardı akşamdan kalma.
Uzun boyluydu
Gözleri gökyüzü gibi mavi
Elleri nasırlı,
Başında bir şapkası vardı
Kenarları dökülmüş, hasırlı.
Çiçek çiçek dolaşırdı bahçede
Toprağı eşeler, sohbet ederdi
Çiçeklerin üstüne konan arıları, kelebekleri görünce
İçi bir hoş olur
Gülümserdi.
Rengârenkti bahçesi gönlü gibi
Her çiçeğin dili başka
Bir gençlik hayaliydi
Onu düşüren bu aşka.
Çok sevmiştii Gülbenaz
Gönlünden büyüktü sevdası
Hep kavuşmak istemiştii
Ama
Kabul olmamıştı duası.
Çocukları olacaktı, bir oğlan, bir de kız
Her gece ninnilerle uyutacaktı...
Oysa şimdi
Dudaklarına gülmek yasaktı.
Bir yalan yıkmıştı çelik ayaklı hayalleri
Güneşe küstürmüştü Gülbenaz'ı
Geceler hükmetmişti gündüzleri
Hep yağmurlar yağmıştı yastıklarına
El değmez olmuştu
Her gün biraz daha nasırlaşan ellerine.
Suskunluğu seçmişti dostluklar arasından
Diline prangalar vurmuştu
Çiçekler dışında
Konuşmak mahkûm olmuştu.
Sevdikleri uzaklaşmış
Bazıları ölmüştü.
Geceler boyu siyah iplerle
Uyumaz, yalnızlığını dokurdu
Gün ağarınca söker
Çiçeklerin dilinden
Akşama kadar hep ihaneti okurdu.
Artık beklediği bir dostu kalmıştı
Gözleri yaşlı aklında hep o vardı.
Yüzü buruştu her gün
Beli büküldü
Çiçekler hep taze kaldı

Gülbenaz her gece biraz daha
İhtiyarladı.
Öylece günler geçti
Ve nihayet bir yalnız gece
Beklediği dostu geldi
Gülbenaz o gece
O gece dönmek üzere çıktı merdivenleri
Beklediğinin kolunda, yüzünde tebessüm
Bulutlara doğru yükselirken her adımda
Eli
Hala yüreğini gösteriyordu

Şiirin Kayıt Tarihi 15.01.2008 00:23:00

Turgut Uzdu

Gülişan

Bu nasıl güzellik ah nasıl baktın
Yürümen doğuştan yosma Gülişan
Gördüğüm her yerde canımı yaktın
Beni görünce gül susma Gülişan

Estikçe salınır eteğin yelle
Ballar yarışamaz sendeki dille
Gönül sohbet ister her gece ille
Sakin gelmeyi kesme Gülişan

Yakışır gamzeler yanağa yüze
Gül konar beyaza dudağa öze
Seni sevdiğini söyleyen söze
Ne olur cevap ver küsme Gülişan

Bana varışına ruhum alıştı
Yokluğunda hülyan ile buluştu
Seni seyrederken aklım karıştı
Kızarak yüzünü asma Gülişan

Gelip al gönlümü sana satayım
Güneş değilim ki yalnız batayım
Söyle bana sensiz nasıl yatayım
Katlime mührünü basma Gülişan

Turgut Uzdu

Gülkurusu Boyalı Ev

Gl kurusu boyalı evimiz vardı
Bin bir çeşit çiçekle dolu bir bahçe
Dalgaların sesi duyulacak kadar uzaktaydı deniz
Ne mutluyduk bir görseniz!
Yıldızlar gözlerimizde oynaşırđı
Bülbüller demlerle yarışırđı
Gökyüzü bulutsuzdu her zaman
Kahkahalarımız utanmaz
Birbirine karışırđı.
Dışı gibi gülkurusu boyalı odaları vardı
Banyo, koridor, salon
Hep gl kokardı.
Glerin yanındaki banka oturur
Çok acelemiz var gibi çekirdek yerdik
Bir çiçek solmaya görsün
Yerine üşenmez,
Hemen iki çiçek dikerdik.
Eflatun giyerdin çiçeklere inat
Siyahlara sahip çıkmıştı saçların
Yakamozlar dans ederdi her bir telinde
Hiç ayrılmazdık
Yüreğim elimdeydi,
Yüreğin sıcacık ellerinde.
Ne zaman yıldız kaysa
Aynı dileği tutardık
Başını omzuma koyardın
Hiç bıkmadan
Saatlerce gökyüzüne bakardık.

Yıllar söndüremedi yıldızları gözlerinden
Hâlâ çiçekler gönlümde diri
Evin her odasında gl kokar tütsüler
Gözlerin yıllanmış sevdıyla bakar
Güzel ve iri.
Sen kahvemi getirirsin orta şekerli
Ben maçı seyreder sevinirim
Cimbomlu olsam da Fenerin her gol atışında
Aynı yumuşaklıkla koyarsın başını dizime
Parmaklarımın izi her akşam yenilenir
Saçının her karışında.
Fırtınalar çıktı, depremler oldu hayatımızda
Hiç bırakmadın, elin dn gibi elimde
Evler deđiştđ, bahçeler uzaklarda artık
Ne senin gamzelerin gülümsemeye küstü
Ne azalma oldu sevgimizde.

Turgut Uzdu

Güllere Yüreğimi Kattım

Güllere Yüreğimi kattım

Mevsim kış başlangıcı bedenimde
Bir tutam kar eritecek günü gelmesin yeter
Oysa
Oysa bahar diyordum, bir daha gelsin diyordum
Sen geldin gülümseyen yüzüm, sen geldin

Ruhum yorulmuştu bedeni taşımaktan
Ağır aksaktı adımlarım
Pusulâ çılgın
Ellerim yokluğunu okşuyordu her gece her gündüz
Ölüydü göğsüm

Çiçekler çiçekti sadece
Bülbüller kuş, mavi anlamsız, deniz susuz
Taş taşı sadece
Umurumda değildi güneş doğmuş, batmış
Bir nefes borcum vardı onu veriyordu ciğerlerim
Üşüyordum

Sonra sustum, sustum
Mısralarım dilsiz, karşılığı yoktu hiçbir şeyin sözlüklerde
Sen yaklaştın hayata anlam yükleyerek
Geldim mi dedin, geldin mi dedin
Hoş geldin ya da hoş geldim sevgili, hoş geldik

Baharı serdin dört mevsime
Dört mevsim güller açtı gözlerimde beyaz
Yüreğimden kattım
Yüreğinden kattım denize, bulutlara
Avuçlarımla sana güneş uzattım sevgili
Güneş uzattım

Sıkı tut, naziktir, kırılığandır
Mumlar yatsıya ulaşmasın hiç, dikkat et sevgili
Tereddüt etme sırtını dönmekte, inan, güven
Çabuk üşür, bırakma tuttuğun eli
Düşmesin
Yeterince buzullar taşıdı zerrelerinde
Yine mi kış demesin
Bütün güllere yürek kokularından serpti
Koklamazsan solar
Gün donar
Dikkat et ne olur, ne olur bir daha üşümesin.

Turgut Uzdu

Güllerin Ağlama Vakti

Bir otobüs garında
Çöreklenir hasretiyle beklentiler
Kimi ayrılığın gitmesini
Kimi ise
Gelmesini bekler.

Bir vapur iskelesinde
Gidenlerde, gelenlerde bir telaş
Aldanma dudakların tebessümüne
Bazısının elleridir ayrılığıyla
Bazısının yüreği sarmaş dolaş.

Bir hava alanında
Gidişlerde, gelişler de havalıdır
Yürekler aynı, aynı bekleyiş
Amma
Ne hikmetse duygular saklıdır.

Yüreğin çırpınıp da
Söz dinletemediğidir ayrılık
Uzun da sürmez aslında
Başlar ve biter zamanı
Tam bir şarkılık.

Güllerin ağlama vakti
Her ayrılığın güldüğü zamandır
Bir tren düdüğü çalar ya
İşte o an
Vuslatın bittiği zamandır.

Gözler susar, dudaklar titrer
Bedene düşense metin olmak
Güller dayanamaz yapmacıklığa
Her şafak vakti olduğu gibi
Yine ona düşer ağlamak.

Şiirin Kayıt Tarihi 03.06.2007 01:53:00

Turgut Uzdu

Gülümse Biraz

Dökerse döksün yapraklarını sonbahar
Aldırma, gökyüzüne bak
Daha dün yaşanmıştı, unuttun mu yaz
Yine yaşarsın niye bu beis, bu telaş
Gülümse biraz.

Gelecek fırtınalardan korkulmaz
Tut şemsiyeni gönlüne, ıslanma
Unutma, meltemlerde hep olur naz
Hemen sırtını dönme
Gülümse biraz.

At yüreğini parlak güneşlere
Gökler asıl rengine bürünsün
İnan ki sevda renkleri kıramaz
Rahat ol
Gülümse biraz.

Bulutlar dolsun grilerle, taşsın
Mehtap silinsin, isterse geceler karalara bulansın
Düşünme, gözyaşlarından gelmez itiraz
Aynaya her baktığında ne olur
Gülümse biraz

Mevsimlerin ayrı tadı vardır
Bırak bazı şeyler tadında kalsın
Isınmanın hasretiyle yan titretince ayaz
Takılıp kalma eski baharlara
Gülümse biraz.

Hem baksana kar yağacak, saf ve temiz
Saçların gibi dört bir yana
Bilmez misin beyaz hiç bir gönlü sızlatmaz
Aç rüyalarını ümitlere
Gülümse biraz.

Gülümse, güller açsın her mevsim
Izdırap kaçsın adımlarından
Bu dünya fani, sonbahara da kalmaz
Babil'in asma bahçelerinde dolaş her nefeste
Gülümse biraz.

Kalsan n'olur gitsen n'olur
Dert ettiğin şeye bak!
Hepsi hepsi "Bir saltanatlık namaz."
Doluyu gör, güzeli gör, neşeyi gör, kederlenme
Gülümse biraz.

Şiirin Kayıt Tarihi 07.11.2007 17:09:00

Turgut Uzdu

Gülümse Halil

GÜLÜMSE HALİL

Dedim ki kendine gel Halil
Ne bu halin, yerlerdesin kalk artık
Çık mazinin mısralarından
Yeni baştan düşün yarını
Çizgini çek elemelerin üstüne
Gülümse be Halil
Gülümse

Ne çöle düşmeli seven, ne ardından gitmeli sevilen
Ne dağlar delinmeli, kanallar açılmalı
Ne de düğmeler etrafa saçılmalı
Varsa sevdiğin çekinme söyle
Hele bir de seviliyorsan
Yaşadın be Halil
Somurtma artık, hep gülümse, hep gülümse

Yürek nerdeyse beden orda olmalı Halil
Bilirsin
Bilirsin ki yürek bedenin bir parçasıdır
Biri nerdeyse diğeri ordadır
Orada olmalıdır Halil
Sakın gitme yüreğimi bıraktım deyip
Yüreğim senin deyip sakın gitme
Hep aynı yerde kal Halil, aynı yerde kal

Yüreği sendeyse sevgilinin
Yüreğin ondaysa
Her şeye rağmen, her kese rağmen
Sımsıkı tut yüreğini
Birbirinden ayrılmasın Halil, sakın ayrılmasın
Aslında tek kuralı budur aşkın

Bulutlar çökmüşse en yükseğine
Yağmur yağmış, dolu yağmış, kar yağmış da ıslanmışsan
Ağlamışsan, üşümüşsen yalnızlığından
Mesafeler uzaktaysa
Yollar çatallaşıyorsa her defasında
Sen yine de kalk Halil
Sakın sürünme
Gülümse

Gözün yüreğini görmüyorsa geceyi bekle Halil
Karşılıklı gülümsemeli sevgi yasakları aşır
Yerleşmeli Ağrı'ya, Erciyes'a
Varsın ulaşılmaz olsun her istediğinde
Yeter ki yaşanır olsun be Halil
Yeter ki yaşanır olsun

Gözlerini düşün ışık ışık
Ellerini tuttuğunu düşün sıcacık

Kapa gözlerini be Halil
Tam karşında bak, sakın çekinme
Sarıl Halil, sımsıkı sarıl, sımsıkı sarıl.

Turgut Uzdu

Gülümse Rüyam Gülümse

Hasretin en kötüsü tebessümedir aslında
Aynaların yalancılığı sırrında saklanır
Gün gelir büyür heyecan
Filizler kanatlanır gökyüzüne
Bir görüntü siyaha boyar çiçekleri
Sevdaya dokunmak yasaklanır

Ne hale getirmişler seni ey bülbül
Ruhun gözyaşı denizlerinde yüzmekte
Kimler kırdı çelikten sağlam sandığın gönlünü
Ne haldesin
Kargalar sana gülümsemekte

Dünya bu mudur iki kalp kelime
Vur şimdi hayır diyemeyen kafanı taşlara
Asık suratını as en köşesine odanın
Otur seyret
Aldırma içindeki pişmanlıklara

Ben alışkınım yıkılmaya her defasında
Kaç defa sarstım düşüp de kendi dünyamı
Kaç deprem yaşadı gözlerim
Hüznümü şiir yaptım, mısra yaptım
Bilmezsin kaç kez bozdum sildim en güzel rüyamı

Yılları peşkeş çektim ömrüne, bir tebessüm için ey hayat
Nasıl da inanmıştım kanatlarının şeffaflığına
Artık kırıklık olmasın avuçlarımda
Ne olur aldırmayayım bu kez
Kendi beynimin tuhaflığına

Gülümse artık rüyam
Gülümse.

Turgut Uzdu

Gün Sırtlayınca Sonu

Bir nefes alınır ilk defa
Sonra ömür boyu salınır
Gökyüzüne tırmanır dostluklar
Gün sırtlayınca sonu
Dostlar dostu toprağa bırakır.
Sevgi sonsuz da olsa yüzde
Yanaklarında açsa güller
En güzel sesleri taşısa da söz
Gün sırtlayınca sonu
Toprağa gömülürler.
Çiçek olsa, gül olsa
Şevda açsa da zamana bakılır
Toplayıp bütün güzellikleri
Gün sırtlayınca sonu
Toprağa yatılır.
Hatıralar uçuşur bir zaman
Sevgiler, nefretler, heyecanlar
Rahmetler ayyuka fırlar
Gün sırtlayınca sonu
Toprağa yatarlar.
Ne yüzün güzelliği
Ne mevki ne para
Engel olamaz gidişe
Gün sırtlayınca sonu
Yatar toprağa.

Turgut Uzdu

Günah İşlemişim

Yalnızlık kol gezerdi hayatımda,
Her köşede kurulmuştu hain bir pusu;
Bir zehirli su gibiydi
Sensizliğe mahkûm olan
Bütün gecelerin uykusu.

Sensizlik almıştı bütün tatları,
Bir bilinmez mezarlara gömmüştü;
Esareti yaşardı sensiz rüyalar,
Bazen yırtardı kefenini hayaller,
Bazen yedi kat derinlere gömülürdü.

Şaşkınlık ruhumda cirit atardı,
Hangi gerçeğe inanacağım, bilemezdim;
Dudaklarım beynime inat giderdi,
Bilinmez adını haykırırdı durmadan
Ben seni sevmek isterdim, sevemezdim.

Bir gün ayaklarım sana kavuştu
Ellerim ellerinle ısındı
Gözlerin yıldızların bahçesiydi
Günlerden Cuma
Aylardan kasımdı.

Mevsimler şaşırmıştı,
Baharı sevdiğim kadar seni sevmiştim
Bir aldaniş mahkûm etmişti kalbimi,
Kahır çiçeklerinin arasında
Meğer en büyük günahı işlemişim,
Sadece seni,
Seni sevmişim...

Turgut Uzdu

Güneş

<center>
<img
src='http://i44.tinypic.com/118jgiv.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>
.

Yüzüne çeker al bir peçeyi
Her şafak salınarak gelir
Hiç bıkmadan kovar geceyi
Her sabah salınarak gelir.

Kendinden önce izi görünür
Olaylar başlar dizi görünür
Kuş seslerinde ezgi görünür
Her sabah salınarak gelir.

Puslanır gökyüzü ay kaçır
Peçesi kalkar ışık saçır
O gelince ay ki ne naçar
Her sabah salınarak gelir.

Gündüzümün bir tanesidir
Gecelerde nar tanesidir
Saman yolda kum tanesidir
Her sabah salınarak gelir

Turgut'um ben o benim içim
Bazen görünmez hem ne biçim
Otlar çiçekte içim içim
Her sabah salınarak gelir.

Turgut Uzdu

Güneşin Aşkı

GÜNEŞİN AŞKI

Dediler ki bir gün Güneş'e
"Gecelerin bir sultanı var
Gümüş renkli saçlarını
Sabahlara kadar
Yıldızlar tarar.

Denizler, göller
Kavuşmak için sultana kabarır
Yıldızlar açar avuçlarını gün boyu
Bir sessizlik içinde vuslat diyerek
Allah'a yalvarır.

Öylesine güzeldir ki
Türküler, şarkılar ona söylenir
Her aşığın gönlünde o yatar
Akşama kadar gökyüzünde
O beklenir."

Bir delice aşka tutulur Güneş
İçin için yanmaya başlar
Tutuşur yüreği
Ateş olur, fişkirir hıçkırıklar.

Dayanamaz sonunda ayrılığa
"Getirin" der "sultanı"
Haberciler yollara düşer
Ulaşırlar akşam üstü aya
Ay ise
Yüzünü dönmüştür dünyaya.

Güneşi anlatırlar
Sevdasından nasıl yandığını
Şiirler okurlar mehtapta
Şatır aralarına koyarlar
Güneş'in nasıl bağlandığını.

Kız evi naz evidir ya
Ay önce nazlanır
Sıcaklığını düşününce güneşin
Kalbi yumuşar
Güneşe sevdalanır.

Bir başka parıldar geceler boyu
En güzel hasret şarkılarını söyler
Çok çok uzaklarda güneş
Hiç bıkmadan
Sultanı dinler.

Yağmur olur gözyaşları bazen
Bazen hasretinden kurur, küçülür sultan

Sonunda dualar yerine varır
Kabul görür arzular
Acır, kâinatı Yaratan.

Karar verilmiştir
Güneş, sultanı hasretiyle sarıncaya kadar
Zaman zaman kavuşacaktır
Bunun dışında bu iki sevdalı
Hep uzak kalacaktır.

Bir gün vuslat gelir ve güneş
Ayın on dördü gibi bir sultan görür
Nasıl olmuşsa olmuş
O güzelim sultan
Yüzünü güneşe dönmüştür.

Hemen yakalar gökyüzünde sultanı
Sakinleşir, alevleri söner
Dünya kararır utancından birkaç dakika
Zaman dolar, ayrılık başlar
Hasret araya girer.

Eller birbirinden uzaklaşır
Vuslat bir dahaki sefere kadar
Artık
Sadece
Bir hatıradır.

Şiirin Kayıt Tarihi 11.02.2007 13:28:00

Turgut Uzdu

Turgut Uzdu

Güneşin Gözyaşları

Bütün gece tutuşur
Hasretime dayanamaz sabahları
Hep gül yapraklarına düşer
Kızılıkları arasında
Güneşin gözyaşları.

Gece benim gibidir
Hasretimle yanar, kavrulur, kararır
Kavuşamayınca sevdama
Kendi karanlığında kaybolup
Zifiri bir hal alır.

Sensizliğin şeklindedir bulutlar
Gönlüme benzer, şekilsiz
Bazen hüznünden bozarır
Bazen şimşekler çakar
Gözlerindeki gibi eşsiz.

Nehirleri bilir misin
Hep beni kavuşturmuştur istediği
Nice yokuşları aşar, barajlardan geçer
Rakkaseler gibi kıvrılır, dönesin diye
En güzel danslarıdır gösterdiği.

Ağaçlar süslenir yapraklarla
Çiçeklerle seni çağırır
Gül bahçesine yolun düşerse bir gün, dinle
Bütün bülbüller, dönesin diye
Senin adını haykırır.

Anlamsız bir gidişti
Ellerim kışları topladı avuçlarına
Bir türlü kavuşamadı gözlerim gözlerine
Düğüm atamadı
Vuslatın vuslatsız uçlarına.

Zamansızdı gidişin
Zamanı hapsedememiştik gönlümüze
Bir türlü sen olamamıştık
Bir gece bile sabahlayamamış
El ele
Diz dize oturamamıştık.

Dünyanın bütün mendillerini toplasalar
Benim gözyaşlarımı silemez
Bilirim
Gözyaşı denizlerinde boğulsam bile
Giderken sallanan mendiller seni getiremez.

Güneşin gözyaşlarıdır her sabah
Işıltılarla seni arayan
Güllerin rengine iyi bak

Yüreğimdir, yüreğimdir
Gül yapraklarında kanayan...

Son Değişiklik Tarihi 18.08.2007 00:07:00

Turgut Uzdu

Güneşler Doğmasın Artık

Güneşler doğmasın istiyorum artık
Hep gece kalsın zamanlar
Seninle konuştuğum anlar
Senle dolu hep
Eskiden acı veren akşamlar.

Güneşler doğmasın istiyorum artık
En yüksek mutlu tepeler benim
Ben su kuşları gibiyim
En saf sularla beslemeliyim seni
Benim bir tanecik çiçeğim.

Güneşler doğmasın istiyorum artık
Yıldızlar en parlak ışıklarını yaysın
Gece en koyu karanlığına boyansın
Ay dedeyle sohbet edelim mehtaplarda
Güneş aşkımızı kiskansın.

Güneşler doğmasın istiyorum artık
Seni hep bana getirsin bütün karanlıklar
Uğramasın ruhuma bir daha unuttuğum ayrılıklar
Hep senin gözlerinde kaybolayım,
Bitmesin bana yaşattığın bu mutluluklar.

Güneşler doğmasın istiyorum artık
Değişti duygularım bir başka ben oldum
Unutulmaz bir gecede seni buldum
Canım, bir tanem
Kaybolma sakın umudum, nazar boncuğum

Turgut Uzdu

Güvenme

Güvenme kaşın yay kirpik ok diye
Gün gelir yayların kırılıverir
Beyazlar görünür siyah çok diye
Saçlı alanlara dağılıverir

Bulanır önünde en net aynalar
Bakışın her yerde kendini arar
Bulunca birini çerçeve sorar
Gözüne bir gözlük takılıverir.

Kederin görünmez bir nebze izi
Dişlerin ağızda inciden dizi
Pürüzsüzken cildin kadife gibi
Tenine düğümler atılıverir.

Sanırsın ki önde sayısız yıllar
Uzadıkça uzar kısayken yollar
Parmak hesabı yap kaç nefesin var
Ciğerin aniden yarılıverir

Varlıkta ağlanır her dem yokluğa
Ne açlığa şükür ne de tokluğa
Hiçbir zaman doymaz beyin çokluğa
Aniden beyazlar sarılıverir.

Turgut der ki dostlar bu nasıl gayret
Şaşkınım zamana hayret ki hayret
Dün nasıldım bugün nasılım seyret
Yarına yokluğun kuruluverir.

Turgut Uzdu

Güvercinler Geceleri Uçamaz

Bilir ki uzaktadır yüreğin yarısı
Sesini duyar tam şurasında göğsünün
Karanlıklarca uzar ayrılık acısı
Tutsaktır akşamlara kanadı, açamaz
Güvercinler geceleri uçmaz, uçamaz.

Yanık türküleri dinler sabaha kadar
Mutlu nağmeler yükselir bazı evlerden
Bazılarında yaşlar hüznüldür, damlar
Tutsaktır sevdalara kanadı, açamaz
Güvercinler geceleri uçmaz, uçamaz.

Kapanmaz gözleri, küskündür uykulara
Büyüklüğünce hasretin, bir güneş bekler
Bir türlü aksi vurmaz karanlık sulara
Tutsaktır yasaklara kanadı, açamaz
Güvercinler geceleri uçmaz, uçamaz.

Sokaklarda sesler yankılanır kimsesiz
Karartılar katlanır ilk köşe başında
Feryatlardadır ruhu, bülbül sabırlı, sessiz
Tutsaktır şarkılara kanadı, açamaz
Güvercinler geceleri uçmaz, uçamaz.

Kötü haberler taşır baykuş kanadında
Kör yarasalar seslenir, kulaklar sağır
Bir türlü vazgeçmez hicranlar inadında
Tutsaktır uzaklara kanadı, açamaz
Güvercinler geceleri uçmaz, uçamaz.

Bilir ki uzaktadır yüreğin yarısı
Sesini duyar tam şurasında göğsünün
Karanlıklarca uzar yüreğin sızısı
Tutsaktır akşamlara kanadı, açamaz
Güvercinler geceleri uçmaz, uçamaz.

Turgut Uzdu

Haberin Yok

Uyku gözlerimi öptüğünde gitmişsin
Ardından güneşin ışıkları kanadı haberin yok
El ele ufku yakalayacaktık en güzel yerinden
Hatırlar mısın
Her gecenin karanlığına yeni beyaz sayfalar açacaktık
Sabaha kadar mısra mısra aşkı yazacaktık...
Şimdi bütün ufuklar yıkıldı haberin yok.

Ebemkuşağının altında dans edecektik
Yedi renkli damlalar düşecekti saçlarımıza
Eteklerin savrulacaktı dönüşlerde
Bacakların görününce masum, utanacaktık
Hatırlar mısın
Kendimize birer renk bulup
Dudaklarımızdaki tebessümle altına saklanacaktık...
Şimdi yağmuru bırak, bulutlar da gelmez oldu haberin yok...

Nane, limon, karabiber üçlüsüydü
Seni kahkahalara boğan haşşırıklarımın ilacı
Bütün bal tatlarını sıkıştırdığın sesinle "Çok yaşa! " deyişin...
Mendilsiz sabahlayamayışım...
Hatırlar mısın
En sağlamından iki baston alacaktık
Sözümüz vardı birlikte yaşlanacaktık...
Şimdi saniyeler hedefi buldu haberin yok...

Uyku gözlerimi öptüğünde gitmişsin
Ardından güneşin ışıkları kanadı haberin yok
Mateme büründü yıldızlar, vedasız ayrılıklar lanetlendi...
Hatırlar mısın
Hiçbir yerinden ihaneti tutmayacaktık
Hiçbir sayfada ayrılık okumayacaktık...
Şimdi bütün kalemler hasret yazdı haberin yok...
Sen gitmişsin, ben burda kalmışım
Haberin yok
Haberin yok...

Turgut Uzdu

Haketmedim mi

Sabah mahmurluğu ile açsam gözlerimi
Tatlı bir ses çınlasa kulaklarımda "Günaydın"
Serinletse yanan bağırimi bir deli rüzgâr
Güneşin ışıkları pencereden girse,
Dese "Gözün aydın."

Desem " Çok bekledim, çok...
Gelmiş, sessizce
Kıyamamış, uyandırıp ` Geldim' diyememiş
Kıvrılıp uyumuş yanımda dün gece."

Susamışlığımyı içsem gözlerinden
Yüzüne saatlerce baksam bulmuşken cananı
Ellerinden öpsem, öpsem ellerinden
Bir defa daha yaşasam
Özlediğim, beklediğim şu heyecanı.

İkinci serinliğinde balkona çıksak
Karşılıklı açık çayımızı içsek
Yaprakların müziği ile
Mutluluk türküleri söylesek...

Ah...Ah.
Neden olmaz Allah'ım düşündüklerim
Neden gelmez, neden...
Hak etmedi mi bir yudum mutluluğu
Bir vuslatı hak etmedi mi
Allah'a kul bu beden.

Son Değişiklik Tarihi 21.08.2007 02:13:00

Turgut Uzdu

Hâl

Ve insanlar yürüyordu
Adımlarda yarınlar seslenirken
Uzun
Küçük bir tepe gibi sıkıntı
Büyük,
Bir çukur halinde korku
Ümit doğacak bir güneş
Şeref alınlarda veya ceplerde
Mideler iç bükey ya da dış bükey...
Dağılmış istekler
Kovulmuş mazi
Boğulmuş duygular
Bekler...
Eller başka başka uzanmakta
Kimi yere, kimi göğe bakmakta...

Turgut Uzdu

Hâlâ Dönmedin

Bütün yollar büküldü ardından
Geri dönüşünü bekler
Hincından gönlünü yaktı güneş
Sen hâlâ dönmedin
Dönemedin.

Gözlerimde binlerce yıllık bir hortlak
Gözleri patlak patlak
Nehirlerin yatağı ıslandı gidişinle
Sen hâlâ dönmedin
Dönemedin.

Ne heyecanı kaldı rüzgârların
Ne dalgalar kıyıya düşman
Martıların isyanını seslendirir çığlıklar
Sen hâlâ dönmedin
Dönemedin.

Yüzüne koydu ellerini bulutlar
Kendi kendine küstü dağlar
Umutlar can çekişiyor yücelerinde
Sen hâlâ dönmedin
Dönemedin.

Bir kuytuda bekledim yollarını
Saydım karanlığı teker teker
Soldu renginde eridiğim güller
Sen hâlâ dönmedin
Dönemedin.

Turgut Uzdu

Hâlâ Yoksun

Sen yoksun
Ne dün gece geç vakit vardın ne bu sabah
Ne de saatin on beş dediği yerde
Hâlâ yoksun.
Çatlamış topraklar gibi hissediyorum kendimi
Sensizlikten kurumuş yapraklar
Boşlukta savuruyor şu an beni
Sensiz esen bir rüzgâr
Sen hâlâ yoksun.
Ne bir merhaba var
Ne tatlı gülücüğün
Giderken verdiğin öpücüğün
Yıldızlar da yok gökyüzünden ruhuma yağın
Sen hâlâ yoksun.
Gülümsemeni özler oldum
Mırıldanmanı şarkıları
Gözlerime bakmanı
Gözlerine bakmayı özler oldum.
Sen hâlâ yoksun
Yalnızlık senle gidiyordu
Sardı yine her yanı koyu bir sis
Gel güzelliğın dağıtsın
Essin yalnızlığın bağrında sen dolu kasırgalar
Yüzün görünsün ardından
Güzelliği melekler kadar.
Sen hâlâ yoksun
Biliyorum geleceksin
Ben sana âşık
Ben sana vurgun
Ama sen
Biliyorum sevmeyeceksin
Sevemeyeceksin.

Turgut Uzdu

Hal-i Beşer

Ve insanlar yürüyordu;
Adımlarda yarınlar seslenirken
Uzun;
Küçük bir tepe gibi sıkıntı;
Büyük,
Bir çukur halinde korku
Ümit doğacak bir güneş
Şeref alınlarda veya ceplerde
Mideler iç bükey ya da dış bükey...
Dağılmış istekler
Kovulmuş mazi
Boğulmuş duygular
Bekler...
Eller başka başka uzanmakta
Kimi yere, kimi göğe bakmakta...

Turgut Uzdu

Hasret

Bakarım dünyaya her yanda çiçek
Bülbül güle âşık hep ensesinde
Sevdanın boynunda bir kader, ölçek
Hasret kaldım güle gül bahçesinde.

Gözlerim kararır, dizler titriyor
Ümidim rüyada, rüya bitmiyor
Gönlüm bülbül oldu, fakat ötmüyor
Hasret kaldım güle gül bahçesinde.

Yağmurlar başlarken, bulutta yara
Bak kışı bitirdik, geldik bahara
Her yanda ümit var, her yanda yara
Hasret kaldım güle gül bahçesinde.

Uzaktır garibim sevdaya yerim
Bir dost bulamadı arayıp serim
Ben yalnızlığımın çok söyleşirim
Hasret kaldım güle gül bahçesinde.

Şiirin Kayıt Tarihi 22.01.2007 17:58:00
Son Değişiklik Tarihi 23.02.2007 01:39:00

Turgut Uzdu

Hasret Bana Zulüm Elvan

Hanımeli kokar yollar
Nerde benim gülüm elvan
Orda biter bütün yollar
Hasret bana zulüm elvan.

Sevdim seni kır çiçeğim
Senin ile güleceğim
Bekle beni geleceğim
Hasret bana zulüm elvan.

Çoğu gitti azı kaldı
Bugünlerin nazı kaldı
Yazmaya çok yazı kaldı
Hasret bana zulüm elvan.

Hicran acı bir ızdırıp
Garip der ki haller harap
Yar önünde olam turap
Hasret bana zulüm elvan.

Turgut Uzdu

Hasret Tüter Bacalardan

<center>

Denizler kükredi
Hasretim köpürdü dalgalarda
Gözyaşlarım sıraya girdi bir asker edasıyla
Sevdam sensizliğe isyan etti
Süzüldü sel misali yanaklarımda.

Söyle kimler ağlasın benden başka
Tanıyan aşkımı anlamaz
Çok görür yüreğimdeki çırpınışı
Bu yaşlı çınarın bir boyun büküşü var, bir boyun eğişi var
Emin ol bu topraklar bu sevdayı taşıyamaz.

Uçurumlar hasret türküsü söyler oldu
Bütün bacalarda seni haykıran dumanlar
Bir çınarın güle sevdasıdır rüzgârlara takılan
Ne olurdu dönse bir kırık plak gibi
Hep başa denseydi zamanlar.

Duyarım ya sesini göğsüm titrer
Bir lav deryası olur damarlarımda gezen
Yanar tutuşurum, mahzun gözlerin gelince aklıma
Nafile çırpınır ruhum
Ben olurum içimde hasretine ezilen.

Depremler, fırtınalar korkutamaz beni
Yokluğunu taşıyan damlalar olmasa
Hayat ne güzel olurdu
Hep gelinseydi sevdalarca yollardan
Gitmek üzere gelinen kalmalar olmasa.

Hasretimi şiirlere teslim ettim
Mısralar yokluğunu anlatsın
Döksün çile çeken bu çınar yapraklarını
Bir kuru hatıra kalsın dimdik
Kuşlar konsun yine, yuvaları bozulmasın.

Turgut Uzdu

Hastayım

Hastayım,
Hasretin sarmış kalbimi,
Yokluğunda hastayım,
Ellerim ellerinden mahrum
Soğukluğunda hastayım.

Hastayım,
Doktorum sensin,
Doktoruma hastayım,
İlacı yok diyorlar
Ben aşkıma hastayım.

Hastayım,
Güneş olup sabahı getiren
Gülüşlerine hastayım,
Kimse bilmez ki,
Gözlerindeki mehtaba da hastayım.

Hastayım,
Çılgınca haykırdığımız rüyalar var ya,
Yankılarına hastayım,
Aynaların önünden her geçişte
Yaptığın muzipliklere hastayım.

Hastayım,
Sen yoksun ya,
Dün gece gibi
Büründüm karalara,
Bu gece de yastayım.

Turgut Uzdu

Hatıra

Işıkları ayın vurur dalgalara
Binlerce yakamoz oynar gözlerimde
Eser serin bir rüzgâr
Okşar gibi
Tenimde, bedenimde

Maziye hatırlarım
Oturup seyrettiğimizi
Sakin, kendi halinde
Küçük küçük dalgalı
Şu denizi

Birden hırçınlaşır deniz
Dalgalar beynimi döver
Fırtınalar koparır hatıraları en derin yerinden
Az mı dua etmişim yukarı kalkmışken eller
Allah'ım koru ayrılığın beterinden

Mutluyduk, ayrılığın olmadığı
Bir garip rüyayı yaşıyorduk
El ele, göz göze, diz dize
Kıyamete kadar hep böyle
Kalacak sanıyorduk

Sonra birileri girdi araya
O dedi bu dedi şu dediler başladı
Dizlerimiz, ellerimiz
Gözlerimiz uzaklaştı
Şimdi sadece hatıralar kaldı

Sonra sen gittin bir tarafa
Bir tarafa da ben
Aşk varken, sevgi varken böyle mi olmalıydı
Gel de şüphelenme aşktan
Sevgiden

Ne garip bir dünya
"Olsun"lar her yanı sarmış
Rüyalar farklı bir gerçek, hayaller farklı
Anladım aşk, sevgi
Hepsi yalanmış

Turgut Uzdu

Hatıraların Ölümü

Ve hasret dökülür yağmur tanelerinden
Mevsim sonbahardır
Güneş solgun, mehtap bulutların ardına saklanır
Yapraklar düşer sokaklar boyu
Ses, seslenir arada sanki sessizliğe
Utancından sokaklarca kızarır.

Bir gönül masaya vurur yumruğunu
Çareler hep birlikte kaçar
Kırıntılar dökülür düşüncelerinden
Yakmak, yıkmak ister bütün duvarları
Hükmü mahkûm kalır, vicdanda
Bütün hüznü kapıları hüznler açar.
**

Namağlup sanılır yürek çarpıntıları
Tahtlar, önünde el pençe divana dururdu
Nadide çiçek kokularına bulanır aşk
Her gece yeniden doğardı umut
Her gece yeniden sunulurdu.

Yol, yıldızlar kadar uzaktı, yürünecek
Ayalar yapışık, parmaklar kenetli
Omuzlarda sevdalı başlar, yürekler masum
Suskun, bulutlardaki beyazlar
Gerçekler lanetli.

Uyanır uykusundan, bugün
Dikilir karşısına bir dağ heybetiyle
Dünler saklanır anılara
Şavkı bazen yaşlara vurur
Bazen hüznü saklayan kahkahalara...

Hani isyanı vardır ya kar çiçeklerinin
Çiçek bile olamaz beklentiler
Değersiz olur vakti gelince değer
Sonu yakındır başlangıcın
Bir balığın son nefesinde çırpınır keşkeler
Hatıralar güllere bezenmiş birer atık
Umutlar sessiz
Umutlar ölüdür artık.

Turgut Uzdu

Hayal Boyalı Evimiz

Hayallerimizle boyadığımız
Gül kurusu renginde evimiz vardı
Bin bir çeşit çiçekle dolu bir bahçe
Dalgaların sesi duyulacak kadar uzaktaydı deniz
Ne mutluyduk bir görseniz!
Yıldızlar gözlerimizde oynayırdı
Bülbüller demlerle yarıştırdı
Gökyüzü bulutsuzdu her zaman
Kahkahalarımız utanmaz
Birbirine karışırdı.
Dışı gibi gülkurusu boyalı odaları vardı
Banyo, koridor, salon
Hep gül kokardı.
Gülerin yanındaki banka oturur
Çok acelemiz var gibi çekirdek yerdik
Bir çiçek solmaya görsün
Yerine üşenmez,
Hemen iki çiçek dikerdik.
Eflatun giyerdin çiçeklere inat
Siyahlara sahip çıkmıştı saçların
Yakamozlar dans ederdi her bir telinde
Hiç ayrılmazdık
Yüregim elimdeydi,
Yüregin sıcacık ellerinde.
Ne zaman yıldız kaysa
Aynı dileği tutardık
Başını omzuma koyardın
Hiç bıkmadan
Saatlerce gökyüzüne bakardık.

Yıllar söndüremedi yıldızları gözlerinden
Hâlâ çiçekler gönlümde diri
Evin her odasında gül kokar tütsüler
Gözlerin yıllanmış sevdıyla bakar
Güzel ve iri.
Sen kahvemi getirirsin orta şekerli
Ben maçı seyreder sevinirim
Cimbomlu olsam da Fenerin her gol atışında
Aynı yumuşaklıkla koyarsın başını dizime
Parmaklarımın izi her akşam yenilenir
Saçının her karışında.
Fırtınalar çıktı, depremler oldu hayatımızda
Hiç bırakmadın, elin dün gibi elimde
Evler değişti, bahçeler uzaklarda artık
Ne senin gamzelerin gülümsemeye küstü
Ne azalma oldu sevgimizde.

Turgut Uzdu

Hayalimdeki Ev

Yüreğimde bir ev var
Pencerelerde koyu renkli pervazlar
Panjurlarda hayallerimizin fısıltısı
Serinlemiş rüzgârların uğrak yeri bağırlarımız
Uzatıp tutamadığımız ellerde
Biliyorum gülümseyecek artık küçük ayrılıklarımız.

Teras katında bir küçük oda
Köşede açık bir radyo
Slov bir müzik dolduruyor her yanı
Yumuşak, kırmızı tüylü halı kaplı
Misk ve amber kokulu havlular asılı
Kuş tüyünden yastıklar
Büyülü tütsüler sarmış her yanı
Yıldızlar tavan penceresinde bekliyor sayılmayı
Hayal bu ya
Sirtüstü uzanmışız sayıyoruz
Bazıları fişekleşip kutluyor bizi
Bazıları penceremizin önünden geçiyor dizi dizi.

Yorgan kiskanıyor saçlarını
Ben okşuyorum
Pencereden gelen leylak kokuları
Gülümsüyorsun nazlı nazlı gamzelerinle
Oynak bir Arap müziği eşliğinde
Omuzların sallanıyor gülücüklerin savrulurken gökyüzüne
Gözlerindeki ışığa bir daha, bir daha vuruluyorum
Boynum bükülüyor
Sana her nefeste âşık olmaktan bir hoş oluyorum.

Elini tutuyorum, sıcak ve yumuşacık bakışların gibi
Yanaklarında geziyor parmaklarım
Yüreğinin sesine eşlik ederken yürek seslerim
Gül rengine bürünüyor saadetten
Avuç içine dokunan yanaklarım.

Güneşi çekip çıkarıyoruz sıkıştığı yerden
Kokulu mumlar sönmeye yüz tutarken
Bin bir emekle utangaç, mahcup
Bulutların ardına gizleniyor kızılığını saklamak için
'Gerek yok! ' diyoruz ' Biz mutluyuz! '
Keyfi yerine geliyor
Işıklar saçıyor dünyaya
Menekşeler gülümsüyor sabaha
Biz el ele gecemizi seyrediyoruz.

Şiirin Kayıt Tarihi 13.01.2008 23:41:00
Son Değişiklik Tarihi 18.01.2008 00:58:00

Turgut Uzdu

Hayalle Ölmek

Hep ayrılığı yazdım, hep yokluğu
Bazen geceye aşık oldum, bazen güneşe
Bulutlarca yağmurlar damladı gözlerimden
Bazen, bazen dert anlattım seherde yellere.

Ne gören oldu beni, ne ben gördüm seveni
Yıldızlarca kurşunladılar, kurşunladılar
Büyülü kuş kanatlarıydı hayallerim
Bir kanat vuruşu uçurtmadılar.

Evlat gibi sevdim yalnızlığı
Adımlarım usanmadı yokluğu taşıdı omuzlar,
Çöllere yağmurdu beklediğim
Boşalamadı bir türlü bulutlar.

Yandıkça yandı gönlüm, kıvrandı
İsyan etti aynalar tek nefese,
Bebek tenine benzedi ellerim
Açılıp bekledi, belki gelir, tutar diye.

Bir türlü kavuşmazmış gülümseyişler
Ümidin ucunda tek yaprak gülmek
Bazen kurumak, bazen yaşarmak
Hayali yaşamakmış kader, hayalle ölmek

Şiirin Kayıt Tarihi 29.08.2007 00:04:00

Turgut Uzdu

Hayaller

Hayaller
En umulmaz yerde tüter alev alev
Alır götürür bedeni olmadık yerlere
Çiçekler gezdirir dere tepe
Koklatır
Şarkılar dinletir gece gündüz
Geceler tüllere bürünür
Goncaları, gülleri öptürür saatlerce...
Elinden tutar bir başka hayalin
Kahkaha izlerini takip eder gökyüzünde
İçinde yalan ve riya barındırmaz
Olduğu gibidir
Dürüst
Sağ eli daima göğsünde.
Bazen tek başına kalır
Bazen doktor misali hayat verir
Uzun bir maraton koşmuşçasına bazen
Birlikte yarıştıır...
Tadıdır yürümenin
Adımlamanın her yeni günü
Kaçıştır dertten, ayrılıktan, yakınlıktan yahut uzaklıktan
Ve yaşatmak batışlarında güneşin
Hafif bir müzik eşliğinde
Beyinde beklenen mutlu düğünü.
Hayaller aslında yaşamaktır
Yaşatmaktır
Sevda için, umutsuz yürek için
Bunalmış ıslak bulutların arasında
Nefes almaktır, nefes aldırmaktır.

Turgut Uzdu

Hayat

Hâyâl
Gerçek
Umut
Sükût
Yanlış
Rüya
Var ya
Hülya
Acı
Dünya.
Dilek
Bilek
İstek
Muhtaç
Fakir
Hakir
Üzen
Fikir.
Doğum
Feryat
Çığlık
Hayat
Ölüm
Nihayet.

Turgut Uzdu

Hayat Dediğın

HAYAT DEDIĞİN

Dudaklarıma suskunluğu astım bu gece
Yine aklımın bir ucuna takılıyorsun
Sen çalıyorsun saatin en olmaz yerinde
Sırtımı dönüyorum düne, yarına
Kaçamıyorum, sana koşuyorum her seferinde

Bir gülüş, bir tebessüm yüreğimin anahtarı
Gülümse yeter, açılıyor kırk kilitli kapılar
Sevdaya veriliyor hüküm
El pençe divan duruyorum karşısında
Kabul diyorum, kabul diyorum büküm büküm

Saçlarını tarıyorum hayali bir tarakla rüyamda
Uykuyla uyanıklık yan yana
Arada kokluyorum, saçlarından öpüyorum
Sıcığın en ılığı doluyor içime
Beni seviyor, beni seviyor diyorum

Denizlere mavi döküyorum bir miktar yeşil
Gökyüzü gökyüzü renginde tam
Nedense sana benziyor bulutlar
Beyaz, huzur dolu
Birer birer kırılıyor içimdeki putlar

Sev be şair diyorum, sevildiğın kadar sev
Dudaklarında goncaların tadı hep kalsın
Soğukmuş yağmurmuş boş ver gitsin
Çok savaştan mağlup çıksan bile
Bilirim sen sevmeyi bilen bir yiğitsin

Aç avuçlarını gökyüzüne
Her gün ışığında goncalara gülümse
Tut ucundan ufku çek
Unutma hayat dediğın sayfadır
Yazılıp yazılıp bir gün bitecek

Turgut Uzdu

Hayat Devam Ediyor

Hayat Devam Ediyor

Bazen vakit gelir
Gün üşümüştür
Gece küskün
Alırsın dünlerini avuçlarına
İyi kilere sığınırsın en iyi niyetinle
Bir adım
Bir adım daha dersin
Sonra gidersin
Bilirsin giden kendini götürür

Hayat devam ediyor derler
Edersin

Şafaklara mutluluk dilersin
Rüyalara sığınır rüyalara saklanırsın
Bazen her nefeste bir hatıra
Yahut bir şarkı dillenir
"Hayat sevince sevilince güzel."
Maziye seversin yarından korktuğun kadar
Dersin ki hayatta ağlamak da, gülmek de var
Bir tercih yaparsın, gülümsersin yahut gözyaşı damlar
Bir varmış bir yokmuş diye başlar ya hani masallar
Kapatır gözlerini dinlersin

Hayat devam ediyor derler
Edersin

Aşk sessizce doğar sessizce büyümüş
İnsan gibi, hayat gibi, ömür gibi
Bir sebep bulur ölmüş
Buraya kadarmış sözüne gülümsersin
Hayat devam ediyor derler
Edersin

Turgut Uzdu

Hayat ve Ölüm

Bir kadın sancılanır
Çiğlikler atar
Ve sonunda
Bir yerde
Bir hayat başlar.

İlk öğrendiği şey ağlamak
Acıkmak sonra
Sonra altını kirletmek,
Günler geçer ağlayan bu et parçası
Bir gün gülümsemeyi öğrenir
Her şey değişir o an
Bir insan oluverir gönüllerde
El bebek olur
Gül bebek olur
Sarar anneyle babanın gönlünü
Umudu olur, sevdalısı olur
Geleceğini tüm sülale
Onda bulur.

Sesler çıkar ağızından, ilk heceler
Dinleyenler bayılır
Kelimeler, ardından cümleler
Sonra okula götürmeler,
Öğretmenler
Sınavlar, sınavlar
Üniversite hayali belki gerçek, belki hayal
Nişan, düğün, evlilik
Hayat kavgası
Torun sevgisi
Ve bekleyiş hissetmeden
Hissettirmeden
Son yeni yılı kutlamayı
Son gidişe gitmeyi.

Turgut Uzdu

Hayırla Gelen Mutluluk

Yaş, başı alıp götürünce ilerilere
Bir şeyler de değişir oldu ruhumda
Nerde gençlikteki evet deyişlerim
Nerde hep güzeli bekleyişlerim
Şimdi bir başka insan oldum
Hayır demeyi yeni öğrendim
Hep evetle mutlu olunur sanıyordum
Şimdi hayırlar var,
Daha mutluyum.

İnsan hep yanılır da
Yıllar sonra anlar yanıldığını
Ne çakacak şimşekler görünür
Ne çıkacak fırtınalar
Hep gül bahçesi olur duygular
Hayat hep güzellikle geçer sanıyordum
Hep evetler gülümsetirdi ruhumu
Hayır demeyi yeni öğrendim
Yıllar sonra daha mutluyum.

Turgut Uzdu

Hep Ağlar

Yaşamak isterdim
Yürürken elimde ellerin
Niyeyse ben siyahlar giymiş
Sen beyazlar içinde
Taze bir gelin.
Birileri oynasaydı, dans etseydi
Biz yorgunluktan ölseydik
Yıllar geçseydi aradan
Oturup kahve içerken
Telaşımıza gülseydik.

Nerden çıkıp geldi
Dolandı ayaklarımıza ayrılık
Sen bir yana düştün
Ben bir yanda üzgün
Kalpler kırık.
Fırtınalar esti, yağmurlar yağdı
Gözlerde hep bulutların izi
Akan berrak sulara bakıp
Bir kez bile göremedik
Hasreti kovmuş kendimizi.
Hep gıptayla baktık
Gülümseyen sevdalara
Böyle olmamalıydı
Hasretimizi götürmemeliydik
Bize kızgın mezarlıklara.

Siyah giymenin anlamı buymuş
Yağmur bile siyah bulutlardan damlar
Bir hasret uğruna hasreti giymiş gözlerim
İnan
O gün bu gündür hep ağlar.

Turgut Uzdu

Hep Aynı Akşam

<center>
<img
src='http://i39.tinypic.com/fwnb6e.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

HEP AYNI AKŞAM

Ne acılar çektim, şafaklarım şahit
Yine de eğilmedim
Toplayıp damlaları gönlüme
Hep aynı akşam
Aynı köşede seni bekledim.

Şarkılar feryat etti ayrılıklardan
Hiç birini sevmedim
Toplayıp notaları gönlüme
Hep aynı akşam
Aynı şarkıyla seni bekledim.

Sokak lambalarını benimle beklerken yoruldu
Işıklarını sabahlara kelepçeledim
Toplayıp yarınları gönlüme
Hep aynı akşam
Aynı gözyaşlarıyla seni bekledim.

Bulutlar dans etti gece karanlığında
Bir türlü eğlenemedim
Toplayıp gülümsemelerini gönlüme
Hep aynı akşam
Aynı hüznümle seni bekledim.

Gitti diyerek kahkahalara boğuldu şimşekler
Rüzgâr olup esemedim
Toplayıp sıcak nefesini gönlüme
Hep aynı akşam
Aynı nefesle seni bekledim.

Ne acılar çektim, şafaklarım şahit
Yine de eğilmedim
Toplayıp damlaları gönlüme
Hep aynı akşam
Aynı köşede seni bekledim.

Turgut Uzdu

Hep Böyle Bak

Hep böyle bak
Gözlerindeki ışıklar hiç sönmesin
Bütün acılarını öyle kov ki yanından
Bir daha sana dönmesin.

Hep böyle bak
Eritsin yalnızlıklarını, yok etsin
Ruhun şarkılar söylesin gözlerinden
Bir daha yalnızlık sana dönmesin.

Hep böyle bak
Gözlerin rüyalar gördürsn
En çorak gönüller bile yeşersin
Yıllardır yanmamış ocaklardan
Dumanlar tütsün.

Hep böyle bak
Ay doğmasın, güneş batmasın
Gülümsemen aydınlatsın karanlığı
Sen varken
Karanlığı ihtiyaç olmasın.

Hep böyle bak
Korkularım senden korksun
Yüreğim seni gördükçe ısınsın
Giden yalnızlıklarımın yerini
Senin gözlerin alsın.

Turgut Uzdu

Hep O Geceler

Bir küçük düşünce bir kıvılcım olur
Alevler sarar her yanı
Hasret mi desem, yokluğun mu desem
Bir şeyler yakar, yıkar geceyi
Damlayan sen mi desem, ben mi desem.

Tutmak varken elinden, saçını okşamak varken
Neden sarılır yalnızlığa geceler?
Öpülmeyi bekleyen dudaklar sıcacık,
Tutuşur yanar dağlar taşlar nefesten
İçten içe lavlara atar kendini
Sütlaç kıvamında bir ten.

Sorular cevaplara hükmeder
Duvarlar 'Olsa' rengindedir hep
Yastığın altına bir cümle saklanır
'Seni seviyorum.' diyerek fısıltıyla
Her gece uyanır.

Renksiz ördekler yüzer gölcüklerde
Mevsim hep sonbahardır
Aldatır arada sırada küçücük çiçekler
Çok kısa bir andır, mutlulukla kanat çırpır
Doğduğu gün ölmeyi bekleyen kelebekler.

Hani, şarkılar serzenişe vuruldukça güzeldir
Hasretler kulaktan girip yüreği yakar
Hani, sevda uzaklaştıkça büyür ya
Hep gecelere taşır güzellikleri, hasletleri
Ve uyanır yorganın altından güzel bir rüya.

Hep o gecelerdir,
Hep o gecelerdir yaşama azmi veren, yaşatan
Bıkmaz, orada kalmak ister insan
Hep o gecelerdir güneşin aydınlattığı kör kuyularda
Açılmak istemeyen gözlerle uyanan.

Şiirin Kayıt Tarihi 19.09.2007 23:21:00

Turgut Uzdu

Hep Seni Sevdim

Ne derlerse desinler,
Ben tek seni sevdim.
İsterlerse gönlümü idam etsinler,
İnan güzelim,
Ben hep seni sevdim.

Dünya alem vız gelir,
Yeter ki elini tutsun elim.
Azrail kapımda nöbet tutsa bile,
İnan güzelim,
Ben hep seni sevdim.

İster sabah olmasın isterse akşam,
Ben her saat seni bekledim.
Bütün karalar gönlüme çökse bile,
İnan güzelim,
Ben hep seni sevdim.

Bir ömrüm var sana feda,
Ölümü hep yanında diledim.
Şürünsem, felek yerlere çalsa bile,
İnan güzelim,
Ben hep seni sevdim.

Ne derlerse desinler,
Ben tek seni sevdim.
İsterlerse gönlümü idam etsinler,
İnan güzelim,
Ben hep seni sevdim.

Turgut Uzdu

Hep Sevdanı Hayal Etmiştim

Hep sevdanı hayal ettim
Hiç biri böyle güzel değildi,
Hep gözlerinde uyumak istedim
Tüm benliğim önünde eğildi.

Sevdalarını sundu sana bir sunak gibi
Seviyorum dedi
Seveceğim dedi
Gözlerinde eridi gözlerim
Ben bittim
Ben öldüm sevdandan da
Yeniden dirildim.

Daha bir gençleşti bedenim
Daha olgunlaştım
Güller sıralandı yanaklarıma
Gözlerimde yıldızlar ışıklandı
Aşkım her geçen saniye büyüdü
Sokaklarca yayıldı
Alkışlandı.

Hep sevdanı hayal etmiştim
Hiç biri böyle güzel değildi
Şimdi seni yaşıyorum, sevdanı yaşıyorum
Yüreğimin çarpıntısı sensin
Seni göreceğim diye
Nasıl bekliyorum.

Hiç gelmesin
Hiç yaşamayayım dediğim akşamları.
Nazar Boncuğum
Canım
Aşkım, bir tanem
Hiç söyleyemeden öleceğim sandığım
Hep kaçtığım, hiç söyleyemediğimi söylüyorum
Korkum yok artık seni sevmekten
Çünkü seni seviyorum.
Çünkü seviyorum.

Turgut Uzdu

Her Gece

Ayak sesidir geceyi delen
Bir kedi birkaç da köpek
Gece kuşu uçar sekerek
Toplar hatıraları
Her gece tek tek.

Rüzgârlar susmaz, ter boşanır
Yorgundur habire koşturan yürek
Bir yanda rüyalar ötede gerçek
Yüzüne vurur
Her gece tek tek.

Kıskanır gündüzü gecenin yıldızı
Hem çok cesurdur hem de ürkek
Bir kazma bir de paslı kürek
Karşına oturur
Her gece tek tek.

Medet yapışır her bir yıldıza
Maziye giydirilmiş destansı bir etek
Sararmış bir yaprak her an düşecek
Dalında kurur
Her gece tek tek.

Bir tanedir, eşsiz benzersiz
Elçilerin dilinde en güzel istek
Söylediklerim bilinsin diyerek
Kandillerde durur
Her gece tek tek.

Turgut Uzdu

Her Sabah

Bilir misin her sabah
Çiğ olurdu gözyaşlarım bahçelerde, bağlarda
Fırtınalar eşlik ederdi
Gözyaşlarım yağmur olur
Islak yağardı tepelerde, dağlarda.

Bilir misin her sabah
Gül olurdu hasretim, koklayamazdım
Kelebekler etrafında dans ederdi
Ben uzaklardan bakar
Bir türlü okşayamazdım.

Bilir misin her sabah
Çöl olurdu sensiz çektiğim her nefes
Bütün şarkılar hasretimi söylerdi
Notalarda bulunmazdı
Aşkımı sana söyleyen bir ses.

Bilir misin her sabah
Göl olurdu akşamdan kalma yaşlar
Yükünü taşıyamaz olurdu
Sabahladığım kaldırımlardaki
Kasvetli taşlar.

Bilir misin her sabah
El olurdu gecenin hatıraları
Hiçbir güneşin ışığı kapatamazdı
Bıraktığın yalnızlıktaki
Yaraları.

Bilir misin her sabah
Gelişine denk gidişini özlerim
Hâlâ yollara bakar
Çiğ tanelerini avuçlamış
Dönüşünü bekleyen gözlerim.

Turgut Uzdu

Hiç Gelmesen

Uzatsam ellerimi
Sevdanı yakalاسam yıllardır aradığım
Şeyretsem gözlerini
Öpsem dudaklarını.
Uzatsan ellerini
Sevdamı yakalاسan yıllardır aradığın
Şeyretsen gözlerimi
Öpsen dudaklarımı
Ellerimi tutsan sıcak sıcak
Ben de ellerini tutsam yürek dolusu
Gözlerinde kaybolsam
Yılların yalnızlığını
Saçlarını okşarken
Unutsam.
Senli bir hayat versen ölüme kadar
Senle yaşasam
Seninle uyanıp
Sana sarılarak yatsam her akşam.
Bütün acıları silse her sabah gülümsemem
İşe gitmesem
İşe gitmesen
Yanımda otursan
Kahvemi getirsen birlikte içsek
Sonra sahile insek el ele
Oturup martıların mutluluk çığlıklarını dinlesek
Ve ölünceye kadar
Birbirimizi sevsek
Ben severek ölsem
Sen yaşasan
Ben burada beklediğim gibi
Orda da yolunu beklesem
Bu defa sen hiç gelmesen.

Turgut Uzdu

Hissediyorum

Görmesem bile
Güneşin orda olduğunu hissediyorum
Uyurken bile
Yanımda olduğunu
Nefesinden biliyorum.
Sabah uyandırmanı özleyorum gece
Gözlerim kapalı "uyan" demeni bekliyorum
Ayaklarının ucunda bile girsen odaya
Geldi diyorum gözlerim kapalı
Yüreğini hissediyorum.
Dudağını sarkıtırsan eğer
Bir şeye kızmış diyorum
Mahmur bakıyorsa gözlerin
Mutlu oluyor
Sevgini hissediyorum.
Bazen telaşlı oluyorsun
Bazen sakinliğinde sakinleşiyorum
Şarılıp saçlarını okşadığımda
İçim bir hoş oluyor
Seviyorum diyorum
Sevgimi hissediyorum.
Hüzün yakışmıyor gözlerine
Hep neşeli ol istiyorum
Gözlerin çiğ görmesin bir daha
Sen üzülükçe bilsen
Bilsen nasıl kahroluyorum...

Turgut Uzdu

Hold my hand child -Tut Elimden Çocuk-

Hold my hand child

Take me hopes
The sun so bright that
finish the trip
hold
Hold my hand child

Maybe you'll find me thanks
Do not believe fearlessness
In fact, I'm afraid
As soon as you keep the trip
hold
Hold my hand child

I thought you forgot
I remember quivered
Cold snow on my chin
Trip latency, saying
hold
Hold my hand child

Night fell very close to the stars
However, how nice a kid we used to play
Look, I'm the one you're in a
hold
Hold my hand child
This is a trip to a secluded...

Turgut Uzdu

Hortlak

Yağmur altında çocuk gibi bir çatlak
Karanlık bir köşede bir beden hortlak
Dikenler üstünde arzudan bir bayrak
Karanlık bir köşede bir beden hortlak.

Yetim kalmış bir çiçek, bir Hintli fakir
Dili kopuk bir bülbül, yeryüzünde kir
Gecenin yarısında parlak bir fikir
Karanlık bir köşede bir beden hortlak.

Ümit çölünde ıssız küçük bir çatlak
Üstünde koça bir bulut, saçları ak
Bir vaha ağaçlarda, arzu bir kaltak
Karanlık bir şişede bir beden hortlak.

Turgut Uzdu

Hoş Değil

Hoş değil gidişlere takılıp kalmak
Dönüşlerde bulamamak
Hoş değil inan
Yediğın yemeğın
İçtiğın suyun tadını alamamak.

Hoş değil gecelerin ayrılık türküleriyle çınlaması
Kırk yıllık sevdalı gibi yalnızlıklara sarılmak
Hoş değil sevdalım, hiç hoş değil
Bütün hıncımı duvarlardan almak
Ya da sessizce bir köşede ağlamak.

Hoş değil sebeplerin sonuçları yargılaması
Bazen mahkûm, bazen hakim olmak
Tutuşan ellere uzaktan bakmak,
Hiç hoş değil
Hep yokluğu yazmak...

Hoş değil bir tanem, hoş değil
Gönül deryasının iki ayrı kıyısında var olmak
Gökyüzüne uzanmış ellerde dua olmak, umut olmak
Hiç hoş değil bekleyip de
Bir türlü geleni bulamamak...

Hoş değil, hiç hoş değil
Gözlerde yağmur olmak, damlamak
Avuçlarda avuçlarını bulamamak
Hoş değil bir tanem
Hoş değil bir tanem seninle olamamak.

Her gece bir koyu sensizlikte
Yalnızlığa aldanmak
Hoş değil gidişlere takılıp kalmak
Hoş değil dönüşlerde bulamamak
Yediğın yemeğın
İçtiğın suyun tadını alamamak.

Turgut Uzdu

Hoş Geldin

Akşamsefaları yüreğimde
Gözlerim gördüğüne vurgun
Eğri zamanda doğru çizgiyi yakalamış
Aykırı düşler artık durgun
Yalnızlık solgun...
Bulduğum yönüm
Saf, temiz, beyazlara bürünmüş kalp atışları
Göğsüme vurulmuş damga
Geceme mehtap
Gülümseyen dudağım
Papatyalardaki seviyor diyen yaprak
Göğsüme gelen ayak sesleri
Beyaz güllerle koşarak.
En karanlık gecelerimdeki ışık
Kötü düşlerimin gardiyanı
Dilimden düşmeyen şarkım
Hoş geldin
Hoş geldin benim yüreği beyaz yarım.
Siyahları kovdun dünyamdan
Berraklığı sundun bulanık fırtınalara
Dalgaları sakinleştirdin
Hırçınlığı dindirdin serin kumsallarında
Canım hoş geldin.

Turgut Uzdu

Huzur

Huzur

Adam gözlerine baktı kadının
Zaman durdu
Bir tablo çizildi ortaya iki yüzlü
Birinde bakış
Birinde tebessüm

Adam seviyorum dedi
Asıldı ses boşluğa
Bin yıl yankılandı
Duyan çöle düştü
Yahut dağı deldi
Ya da yandı

Adam güven dedi
Rüzgâr dindi, deniz çarşafa büründü
Gök, rengini verdi suya
Dereler duruldu
Kuşlar sustu
Güven dedi kadın
Sonbahar yaprakları raksa başladı
Kanarya sesinde gezintiler
Martılar neşeye büründü

Bir atlı dörtnala gelirken göründü
Yelesi beyaz
Yemenisi beyaz
Mutluluk dedi benim
Ben gülümseyenim, gülümsetenim

Bir güvercin tüyü dans ederek süzüldü
Avucuna kondu kadının
Sadakat benim dedi
Sıkarsan ölürüm
Bırakırsan mutluluğun terkisine binerim
Kimildatmadan tutacaksın
Varlığımı hiç ama hiç unutmayacaksın

Toprak çatladı minnacık
Bir filiz büyüdü
Beyaz bir gül açtı dalında
Ben aşkım dedi
Başka hiçbir şey gelmesin akla
Tereddüt etme sakın
Çekinme sadece kokla

Ve en güzel tülüyle gönderdi güneşi gece
Yıldızlar serdi gökyüzüne
Yakamozlara dans emri verdi
Göz kırptı mehtap
Ben sevgiyim dedi

Beni sev

Rüya gerçeği alt ettiğinde
Bir peri çıktı ortaya
Ben huzurum dedi
Mehtabı seversen
Gülü koklarsan, tüyü korursan
İnan seninim
Hiç ayrılmam yüreğinden
Gölgesi olur her yere gelirim

Turgut Uzdu

Hükümsüzdür

Hüznünü gönderdin gözlerime
Ardın sıra dizilen gözyaşlarım sensiz öksüzdür
Şafakları birlikte yakardık ateşimizle
İki ucundan tutardın zincirlerini gecelerin
Bıraktığın sensiz geceler hükümsüzdür.

Sensizlik istediği renge bürünsün
Yokluğun benim için siyah bir güldür
Küssün isterse çiçekler aşka, mateme boyansın
Bütün renkleri sildim dünyamdan
Sensiz bütün renkler hükümsüzdür.

Bütün mevsimler ateş olup yansa bile
Gidişin yangınları söndürdüğü gündür
Bıraktığın yürek gözyaşlarına gömüldü
Bilmelisin ki yokluğun
Bütün güzel gecelerin ölümüdür

Gidişleri sevemedim bir türlü
Gecenin sonu gündüz gibi dönüşsüzdür
En kurak yıldızlara bile rahmet olup yağsan
Yüreğim çölleşmiş, yeşermez sensiz
Bütün damlalar hükümsüzdür.

Kapandı kapıları bir yerlerin
Fırtınaların kilitletiği yer, sevgilerin ölümüdür
Seninle aydınlanırdı
Çiçekler açardı gülücüklerinde
Yoksun ya bütün aydınlıklar hükümsüzdür.

Turgut Uzdu

Hülyalarım

Hülyalarım

Şöyle dolaşsak seninle
Kalabalığın biraz dışında
El ele tutsak
Yürüsek
Bazen koşsak ay ışığında.

Karanlığı yarsa aşkımız
Gözlerinden dökülse ışık
Gülümsese
Seviyoruz dese hepsi
Bendeki ışıklara aşık.

Gökyüzüne baksak
Kulaklarımızda tatlı bir müzik sesi
Yıldızlar mavileşse
İki bedene bürünse
Mutluluğun yekpare gölgesi.

Dalgalarla alkışlasa bizi
Yakamozlarını havai fişek yapsa deniz
Her adımda kumlarda bıraksak
Neşemizden
Saadetimizden birer iz.

Kalbimizin sıcaklığını taşısa
Sımsıkı tutmuş şu eller
Bizi görüp heveslense
El ele tutsa
Bütün güzellikler.

Her şey güzel de
Sen yoksun diye içimde duruyor ürperme
Gel bir an önce gel
Fakat bir daha
Bir daha ayrılığı getirme...

Turgut Uzdu

Hülyanı Al Yanına

Biçare gönlüm
Tekil rüyalar yaşamaktan bıkmışsın
Yalnızlığınla kol kola yollarla düşüp
Bu şehirden çıkıp gitmişsin
Gel,
Yıldızlardan bir güneş seç kendine
Avuçların ısınsın
Bir hülya beğen yeryüzünde
Yalnızlığına gülen aynaları sustursun
En sıkıntılı anında bir nota beğen kendine
Karanlığın kalp seslerinde kaybolma
Bütün şarkılara koy
Dönüşler senin olsun
Görülemez düşleri hayal etme
Hülyanla kal
Saydam sevdaların gölgesi olmaz
Aşk ile çarpan yürekleri koyu sisler sarmaz
Loş karanlıklar arama yüreğini öldürmek için
Karanlığın kalp seslerinde kaybolma
Işık olsun sana
Yanına hep hülyanı al.
Tuzlu hicirıklar yağarsa gökyüzünden
Uykusuzluğun saçaklarında üşürsen
En korkunç maskelerle gelirse gece
Korkma
Üzerlerine hülyanı sal.
Çılgın dalgalar hükmederse gözlerine
Tutuşturmak istediğin yangınlar seni yakarsa
Yürüdüğün yerlerde dikenler varsa
Ayağına batarsa
Bakarsın mutluluk yolun olur
Kelebek kanatlarında vuslat çırpınır
Maviliklerde yüzersin
İçini sıkıştırırsa kapkara sular
Çekinme, git hülyanın kapısını çal
Fırtınalar, kasırgalar engel olmasın
Güven bir çiçeklik yüreğine
Derinlikler korkutmasın gözünü
Hülyanı al yanına
En güzel hülyalarına dal.
26/07/2008 Elazığ

Turgut Uzdu

Hüsrân

Gelmedin
Belki gelemedin
Düşünmek istemiyorum ama
Belki de gelmek istemedin
Sen
Sen bir türlü gelmedin...
Yalanlardan örülü kuyularda çırpındım her gece
Çıktıkça yeniden düştüm, yeniden düştüm
Her gece umutsuzca dalgalandı ruhum
Gelmeyişin değil midir
Her gece ölümüne kendi bedenimde yeniden doğduğum...
Yollara dağılmış gözlerimi toplayamadım hâlâ biliyor musun
Uzaklara bakıp durdu avuçlarım
Hanımellerini koklamak isterken
Kendime dönük kaldı acımasızca
Gönlü kırgın dikenimsi uçlarım...
Kan doldu düşüncelerime hatıralardan
Yokluğun sırça saraylarda başköşeye kuruldu
Kör neşterlerle açıldı yüzüm gözüm
Ne saran oldu, ne soran
Yaralarım damlamaktan yoruldu...
Gelmedin
Hâlâ gelemedin
En güzel düşlerde ölmek istemiştım tek başıma
Çiçek getirenim, tek çiçekçim sen olursun demiştım
Heyhat, heyhat ki heyhat
Sen
Sen bir türlü gelmedin...

Turgut Uzdu

Hüznüm

Canım benim
Hayatımın güz dönümü
Son mahsulüm
Ekinim
Bakarken üzgünüm
Konuşurken küskünüm
Yazarken hüznüm.

Varlığında yokluğunu yaşamak çok zor
Suyu görmek ama içememek
Gülü görmek ama koklayamamak
Seraplarla uyanmak
Rüyalarda yaşamak
Canım benim
Ah! Yokluğa yapışmış
Ayrılmayı bilmez ruhum
Ah! Şu gururum! Ah!
Böyle miydi hayallerim
Yarınlar böyle mi olacaktı
Karalar giymiş bir yalnızlık mı tutacaktı elimi
Şafaklar yas mı doğacaktı
Böyle mi, böyle miydi hayallerimiz...
Uğursuz baykuşlar mı ötecekti yeni tutuşmuş aşkımızın üzerinde
Hani bahar gelecekti
Hani çiçekler açacaktı
Çatladı topraklar gör
Kuşlar göç etti
Yeşili görmeyen yapraklar sararıp yollarıma döküldü
Ne gelinlik kaldı ortada ne damatlık.

Bak karlar güneşi görmeden eridi
Yıldızlar göz kırpmayı unuttu
Mateme büründü kar çiçekleri
Senle çarpmayı öğrenmeye başlamıştı yüreğim
Karanlık geceleri aşamadım ki, galip değilim
Amansız savaşlarla yenildi ya
Çeksin cezasını
Sensiz susmayı öğrenecek eminim
Mahkûmu olduğu kafeste.

Upuzun yollar vardır hani
Etrafında sıra sıra serviler
Ufukla birleşir bazen, bazen tümsekler keser ufku
Uç noktasındadır gidenim dersin
Dönüşü yoktur
Dönüşü yoktur bilirsin.
Düşer teker teker
Kırılır, bükülür, sökülür en mahrem yerleri
Utanır güneşten
Yavaş yavaş silinir servilerin kendinden uzun gölgeleri
Serviler silinir, yol silinir, ufuk silinir
Bir küçük kıvılcım arar gözlerin

İz olsun diye
Yol bulsun diye yüreğin
Bulamaz
Büzülür korkusundan,
İşte yüreğim öyle
Sensizliği senle yaşamanın acısıyla düştüğü kuyuda
Bir belkinin ucunda tomurcuklanmaya hasret
Kendi çamuruna gömülen düşünceler gibi
Hep ayrılıklar öldürmez mi yürekleri
Bak öldürdü ruhumu
Gör
Batmakta bir can daha nihayet.

Yoksun ya
Canımdın benim
Hayatımın güz dönümüydün, yaşayamadım
Son mahsulümdün koklayamadım
Ekinimdin toplayamadım
Anla işte
Bakarken üzgünümsün
Konuşurken küskünüm
Yazarken hüznümsün
Hüznümsün.

Turgut Uzdu

Hüznün Yüzü Eylül

Yalnızlığı avuçlarında
Sonbaharın yorgunluğu ruhunda
Hıştırlar vardı
Sarıp
Dökülen yapraklarda

Kuşlar uçarken başka diyarlara
Çocuklar sağa sola koşarak oynuyordu
Birden irkildi Eylül
Mavi iki göz karşı bankta oturmuş
Ona bakıyordu

İçi titredi bir an
Gökyüzü ona bakıyor sandı
Kaçırıp gözlerini
Saklamaya çalışırken titreyişini
Kimildandı

Kızarmış yaprakları seyretti
Oturduğu bankın etrafında uçuşan
Kızıl güneşe,
Sonra yaprakların ardından
Çocuklara baktı koşuşan.

Rüyasına girdi mavi gökyüzü
Derinliğinde kayboldu
Şabah kalktığında mutluydu
Öğlen zamanı
Kendini aynı bankta buldu

Karşısındaydı yine
Masmavi gökyüzü
Gülümseyerek bakıyordu
Aynı bankta oturan
Eylül'e yüzü
Gülümseyen bir yüz vardı
Bir de gözler mavi
Bir şey yapmalıydı
Cesaretini topladı
Ve gülümsedi

Gülümsedi Eylül hafifçe
Yanıma gelse keşke diyordu
Kimdir nedir
Ne iş yapar
Bilmiyordu

Dileği gerçek oldu
Tanıştı sesiyle mavi gözlerin
Kadife gibi yumuşak, anlamlıydı
Eylül için zaten
Anlamı yoktu sözlerin

Ayrılırken tokalaştılar
Sıcaklığını taşıdı avucunda
Sesini kulaklarında
Kalbinde bir hızlanma vardı
Bir şeyler olmuştu ruhunda

Aradan günler geçti
Eylül sevdalanmıştı
Gezdiler kıyılarda
Kızıl güneşi seyrettiler
İkisi de aşkı tatmıştı.

Meydan okuma vardı
Birilerine el ele gezerek
Mutluluğunu ilan etme
Haykırma bütün dünyaya
Eylül'de isteyerek

Sonra istediler Eylül'ü babasından
Ve düğün vakti geldi
Yüzünde saadet çiçekleri
Parmağında yüzük
Eylül mavi gözlerle evlendi.

Mutluydu Eylül
Huzurluydu sevdiği ile
Her akşam
Eylül'ün dizine uzanır
Türküler söylerdi kadife sesiyle

Tatlı sözler devam etti bir süre
Sonra kızmalar, bağırmalar başladı
Tatlı sözler unutuldu
Fırtınalar oluşur,
Mavi gözlerde şimşekler çakardı

Gözyaşları başladı sonbahar yağmurları gibi
Tanıştıkları banka gider otururdu
Mavi gökyüzünü arar
Karşı bankta
Otururken büyüyen bir nefret bulurdu

Şiddet büyüdü
Hüznün yüzü oldu Eylül
Sonbaharı her mevsim yaşadı
Her mevsim yaprak döktü sevdası
Her mevsim ıslak bir ay yaşadı, eylül

Ne eve gitmek, ne evden çıkmak
Ne mavi gözlere bakmak
Tek düşüncesi kaçmak

Ve
Mavi gözlerden uzaklaşmak

Çaresizliğin içinde
Hüzün çöktü yüzüne
Pişmanlığın gözyaşlarıydı içine akan
Ne kadife ses geliyordu kulağına
Ne de mavi renk görünüyordu gözlerine

Uçurumlara gitti kurtulsun diye
Hep inancı tutup çıkardı
O güzelim Eylül gitmişti
Artık hayattan bıkmış, yorgun
Bir kadın vardı

Gezerken uçurumların kenarında
Biri geldi yanına
Ne bank vardı ne mavi göz
Şaşırdı Eylül
İçtenlik vardı gözlerin ardında

Hüznün yüzü Eylül
Renklendi, canlandı
Heyecanlandı tekrar
Evliliği yürümeyecekti
Anladı

Boşandılar tek celsede
Tekrar evlendi Eylül
Mutluluğu buldu bulamadığı
Neşeyi yaşadı
Her akşam yatağında bir gül

Ne gözün mavisi gerekir insana
Ne saçın sarısı
Ne ses kadife olsun
Ne de göz kara
Mutluluk yoksa gece yarısı

İçtenlik gelince
Gülümsüyordu artık Eylül
Huzuru vardı
Yeşermiştii yapraklar artık
Her yıl bir defa yaşanıyordu aylardan eylül

Şiirin Kayıt Tarihi 17.01.2007 23:11:00
Son Değişiklik Tarihi 25.02.2007 18:39:00

Turgut Uzdu

Hüznünle Gelmiştin

Karanlıklar getirmişti seni bana
Gözlerinde hüznünle gelmiştin
Biraz şaşkındın
Hatta içten miydi bilmem ama
Gülümsemiştin.
Hüznüne tutulmuştum gözlerinin
Yaş vardı ama akıyordu
Işıkları yapayalnızdı
Yıldızlar vardı bebeklerinde
Bir türlü parlamıyordu.
Saçlarını okşamış,
Yanağına dokunmuştum
Çok masumdun, çok tatlıydın
Seni sevmiş
Mutlu olmuştum.
Mutlu etmek istemiştin seni
Gözlerinden hüznü silmek
Yakmak bütün yıldızların ışıklarını,
Bir isteğim seni hep sevmekti
Bir de sevmek.
Güldüremedim göz bebeklerini
Kirpiklerin kahkaha atamadı
Ne kadar isterdim bilemezsin
Ellerim bir türlü
Saçını okşayarak yatamadı.
Ne çare kader
Gözlerinde hüznünle geldin
Değiştiremedim yazgıyı
Geldiğin gibi
Gözlerinde hüznünle gittin
Hüznünle gittin.

Turgut Uzdu

Hüzün Gözlüler

Hüzün gözlü bir güzel
Dalgalarla boğuşur
Fırtınalarla güreşir
Toplanır damarlarındaki her damla
Nedense hep
Yalnızlıkla birleşir.

Gözlerinde hüzün yağmurları
Umuda mahkûm olmuş bir yürek
Bir fener arar yalnızlık denizinde
Bir kıyı görünür diye
Belki hüzünlü gözlerinde.

Her küçük rüzgârda fırtınalar kopar
Hüzün boşanır yalnız avuçlarına
Okşamayan bir el durur karşısında uzunken saçlar
Kendi hücrelerinden fırlar da dualar
Sıcak bir yürek ister sabahlara kadar.

Bir baba kadar sevecen
Geniş bir göğüstür beklediği
Bir dağ gibi yaslanmalı
Saçı okşanırken gözleri kapalı,
Küçük küçük ama mutluluktan ağlamalı.

Oysa rüzgâr sert eser
Kan hep soğuktur damarlarda
Ardı ardına gelir acımasız günler
Her sabah yeniden diktiği güller
Akşama kadar solar birer birer.

Gecenin her yıldızı bir ümittir
Ölçülür, biçilir, sabaha kadar elenir
Bazen meteorlar iner rüyalarına, ışıldar
Hayalleri büyür, aydınlanır karanlıklar
Hüzün gözlüm dünkü sabahı bu sabah da yaşar.

Çok görmeyin dostlar, kader bu
Bazılarının gözlerine hep hüzün yakışır
Eli ayağı birbirine dolaşır
Suç kendisininmiş gibi
Nedense hep hüzün gözlüler utanır.

Turgut Uzdu

Islak Kuçu

Şimşekler raks ediyor sevgili
Damlalar hasret toprağa kavuşuyor
Ucu kırık bir şemsiyenin gölgesinde yürekler telaşlı
Her biri bir tarafa koşturmakta
Duvar kenarına sinmiş irice bir kuçu
Sessizce ıslanmakta

Ne şikâyet, ne sızlanma
Çaresizliğin kabullenışı yıldızlanmış gözlerde
Şusuş ve teslimiyet var soğuk rüzgâra
Ve köpeklliğini unutuş

Açlıkla soğuk arasında tercih vakti de değil
Aynı anda yaşamak zamanı bu an
Olur ya
Sere serpe sarılmanın hayali yaşanır
Nasılsa gerçek olur
Gülümser zaman
Şu karamsar bulutların yerine inan
Güneş olur elbet doğan

Sen görmüyorsun sevgili, bilmiyorsun
Takdir-i İlahi, köpek doğmuş bu can
Hor görenler de var, zehirleyen, öldüren
O kuçunun canı kendisinin olsaydı
Acaba ne düşünürdü zulmeden o insan

Alabildiğine hızlandı yağmur sevgili
Seyretmekten başka yapacak bir şeyim yok
Kuytu bir yer bakıyorum etrafta
En iyisi yine durduğu yer diyorum

Anlamış gibi düşüncelerimi çıktı yola
Belki daha kuru bir yer bulurum diyordu sanki
Boynu büküktü
Bir şey de beklemiyordu benden
Emindi
Meydan okuyuşunu gördüm yağmura şimşeğe
O anı kuçunun sevgili
İnan, inan kendinden büyüktü

Ceplerimi karıştırdım, yiyecek çıkar mı diye
Yoktu
Ben de ıslanmaya başladım sağdan soldan gelen damlalarla
Yürü şair dedim, varacağın yere yürü
Sevimli kuçuyu çaresizliği ile baş başa bırak
Bu herkes için en iyisi
İşte böyle sevgili

Turgut Uzdu

İslanalım Bir Yağmur Bulup

<center> <img
src='http://i39.tinypic.com/6pvtkz.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

İSLANALIM BİR YAĞMUR BULUP

Tut elimden
Gezelim diyar diyar
Bütün dertleri, ayrılıkları unutup
Gel
Gönlümüzce islanalım bir yağmur bulup.

Sol kolun belime sarılsın
Başını omzuma yasla
Birlikte bütün karanlıkları unutup
Gel
Gönlümüzce islanalım bir yağmur bulup.

Yüzümüzden damlasın mutluluk
Gözlerimiz aydınlatsın geceyi
İkimiz bir beden olup
Gel
Gönlümüzce islanalım bir yağmur bulup.

Şimşekler sussun yürek sesimizden
Bızsız düşünceleri kov
Dudaklarımız birleşsin, sesleri susturup
Gel
Gönlümüzce islanalım bir yağmur bulup.

Korkma, gece iyice kararsın
Bu ateş her siyahı yakar
İçimizde yeni ateşler tutuşturup
Gel
Gönlümüzce islanalım bir yağmur bulup.

Tut elimden, bırakma
Simsıkı sarıl
Mazide ne varsa hüznü, unutup
Gel
Gönlümüzce islanalım bir yağmur bulup...

Turgut Uzdu

İsmarlamadım

Sen oldun ya gündüzümde gecemde
Hükmedemedim rüyalara
Çelikten pençeler sıktı gönlümü
Ufaldım
Bölündüm parçalara.

Gökler gürlüyordu, sensizlikti damlayan
Bulutlar kıpkızıl ve kızgın, şimşeklerde serzeniş
Koluma tutunmuş umut
Bir akşamüstü gezintisi bu
Belkilere saklanmış bir titreyiş.

Olur ya aralanır bulutlar
Bir ışık aydınlatıverir yüzünü
Utanır, heyecanlanır, bakamam
Ya sesini duyarsan içimdeki yangınımın?
Ya görürsen titrediğimi?
Ne kaldırabilirim başımı
Ne gözlerine bakabilirim.
Masum bir "Merhaba!"dan bile korkarım.

Üşümüş gibi tir tir
Sevgime saklanan korkumdan büzülürüm.
İsmarlama değildi bu aşk
Geldiğine sevindiğim kadar
Gitmene de üzülürüm.

Oysa, oysa ne güzeldi
Ayaklarımın izini sürmesi
Gülümsemen, gözlerindeki hüznün
Oysa yine beni üzecek
Ayrılığın gözlerini süzmesi.

Bu defa içime akacak yağmurlar
Kim bilir ardından ne dualar okunacak!
Bir ıslanmadık gönlüm kalmıştı
İnan,
İnan artık o da sıırıslam ıslanacak...

Seni ben ismarlamamıştım, kendin geldin
Geldiğin gibi gittin, ansızın
Ben sensiz, gönlüm mecalsiz...
Sadece hatıralar ve yasak arzular tesellisi oldu
Gittikçe sönen o parlak yıldızın.

Kendi ayak izlerini takip ederdi ayaklarım
Giderdi sorgusuz sualsiz
Seni ben ismarlamadım, kendin geldin
Geldiğin gibi gittin
Ben sensiz, gönlüm mecalsiz.

Şiirin Kayıt Tarihi 16.09.2007 16:01:00

Turgut Uzdu

İçim Acıyor

<center>

Her şarkıya hüznümden katarken
Geceler boğazıma dolanır
Sabırsız ilmikler idam sehparlarında
Cellatlar her seveni ben sanır
Kendi fermanımı yazdığım günden beri bir bilsen
İçim nasıl acır, nasıl acır.

Yeşermez filizler eminim
Gözyaşlarım köklere yetişmez
Oysa bir kez koklamak için pembe gülleri
Yüreğimi vermez miydim
Her şafak şakımaz mıydım kıskandırırçasına bülbülleri.

Son baharım demiştim, bir daha yaşanmaz
İnanır mısın ölürken gülümseyecektim
Acıların taht kurduğu ömrümde
Bir mevsim de olsa
Ben mutlu oldum diyecektim...

Fırtınalar, şimşekler çaktı
Bükük boynumu uzattım bakışlarım mahzun
Şu ömrümde ne gülümsedim ne güldüm
Şafaklarda hep içim acıdı
Her gece sehpar kuruldu, her gece öldüm, öldüm.

Tekerler döndü, derinlere işlemiş izler
Takvim yaprakları yırtık
Her hatıradada dağlasalar gözlerimi ne çıkar
İçim zaten acıyor
Başka şey acıtamaz artık.
Acıtamaz artık, acıtamaz...

Turgut Uzdu

İçimdeki Yangın

İçimde bir yangın var sönmeyi bilmez
Gittiğin günden beri dumanlı
Belki yaşadığım bir rüya
Belki de
Hasretine vurgun bir sevda.
Başımı yastığa her koyuşumda
Aklıma nefesin gelir
Heyecanla gelmiş derim, gönlüm ümitlenir
Yokluğun dikilir karşıma
Hayat tükenir.
Kandırırım kendimi güneşin doğuşuyla
Bir deli neşe bürür dışımı
Her şeye güler bu sensiz dudaklar
Oysa içimde bir başka ben var
En kuytu köşede oturup sessizce ağlar.
Aslında görüdüğüm gibi değilimdir
Kalabalığa karışır
Evin içinde döner dururum
Gittiğin günden beri inan
Sensizlikle boğuşurum.
Dedim ya bir ateş yaktın ki giderken
Ne yapsam sönmeyi bilmez
Çaresiz kaldı gözyaşlarım
Atarım hatıraları bir kenara
Oturur bir köşede gözyaşlarıma ağlarım.

Turgut Uzdu

Turgut Uzdu

İhanet

Siyahların yıldızlarla oynadığı o garip an
Çözerek zincirlerini, istisnayı azat eder
Fırlar ya karanlıklardan, süslenmiş bir garip şeytan
Vicdan sırt dönse bile, yürek kanar, biat eder.

Beyne üşüşür heyecan, haykıran duygular kesif
Uçmaya başlar mısralar, belli değildir müellif
Aynalar çokluğa mahkûm, silinir köşelerden küf
Yokluklar ve isyan pes der, varlığa kanaat eder.

İşte o andır aldatan kırmızılar siyahımsı
Sarsılır, yıkılır gerçek; hâyâl ise ilahımsı
Hasrete hasret gecede bir ses duyulur ahımsı
Diz vurur vicdan, baş eğer gönüller, itaat eder.

Ve sabah, aklar bürünür, geceye çıkar genel af
Dizlerde yürür sarhoşluk, gönül, oldukça bir tuhaf
Saklambaçlarda çözümler, bitince geceyle zifaf
Gündüzler sırtlar geceyi, geceye seyahat eder.

Siyahların yıldızlarla oynadığı o garip an
Çözer ruh zincirlerini, istisnayı azat eder
Fırlar ya karanlıklardan, süslenmiş bir garip şeytan
Vicdan sırt dönse bile, yürek kanar, biat eder.

Turgut Uzdu

İlk Aşkım

Ellerini tutardım, yüreğin orada atardı
Anlamazdım
Niye bütün mevsimler gözlerinden bakardı
Anlayamazdım
Aşkımı yazmak isterdim mısralarca
Seyretmekten fırsat bulup
Yazamazdım.
Şimdi anlıyorum
Hasretin yıllarla büyüdü, serpildi
Yokluğunca anladım
Yokluğunca sevdim sevgini.
İlk aşkıydın yüreğimin
Ellerimin ilk dokunuşu
Dudaklarımın ilk tanıdığıydı dudakların
Saçlarındı ilk defa rüzgârla savrulup yüzüme dokunan
Üşümüş gibi yapıp
Sen değil miydin
Usul usul yüreğime sokulan.
Çıkacakmış gibi çirpiniyordu seni görünce bu yürek
Sana sarılmak isterdi her defasında
Senin olmak, seninle olmak isterdi, olurdu da bilirsin
Saatlerce sessiz kalır
Akasyaların yaprakları arasında kaybolurdu gözlerimiz
Şiirlere sığmazdı
Dokunuşlarımıza saklanan o en güzel sözlerimiz
En güzel ahengini orda bulur
Öyle dokunurdu.
Dünü yaşadığım yer bugünlere geldi
Hâlâ oradasın, orada kaldın
Üstünü saniyelerle örttüm olmadı
Günler, haftalar, ayları çağırdım
Kapanmadı
Öyle bir yerleşmişsin ki içime
Yüreğimi sökseler yüreğimden kopmaz
Yer bulur hücrelerimde sevdam
Damarlarımda dolaşır ılık ılık
İlk gün gibi durur, çıkmaz, çıkamaz

Nerdesin bilmem şimdi
İlık rüzgârlar mı okşuyor saçlarını
Başka eller mi
Sana bakan yansıman mıdır
Başka gözler mi taranırken
Ben yılları ekleyip birbirine
Saatlerde seni ararken
Biri mi dokunuyor söyle ellerine...
Aklına geliyor muyum acaba
Yüreğinin bende durduğunu unuttun mu
Şimdi nerededir diyor musun?
Hâlâ içimde kıpırtıların duruyor
Bir köşesinde beynimin sevda yüklü bakışların bakar
Seni o gün gibi seviyorum

Biliyor musun?

Turgut Uzdu

İlk Hediye

Bin yalnız gecenin
Çok beklediğim ilk hediyesi idin
Rüyalarım bile aydınlanmıştı gelişinle
Işıkların bütün güzelliklerini takmış
Gökkuşağı renkleriyle gelmiştin.

En derininde yüzerken mutluluğun
Kendi mutluluğunla vedalaştın
Allı bohçaya bile saramadan sevdami
Bir karanlık gecenin sabah oluşu gibi
Sessizce uzaklaştın.

Oysa yıldızlar şahit,
Kimseye el açmadım, boyun bükmedim
Ne yalnızlıktan, ne sensizlikten
Ne de sevdasızlıktan hiç
Ama hiç ürkmedim.

Gelişini sen getirmiştin
Ne olurdu kendi gelişinle vedalaşmasaydın
Kavuşmaları küstürüp
Bin gece getirmişken seni
Bir gecenin bitişi olmasaydın.

Yine yalnızlığa mahkûm oldum
Keşke, keşke gitmeseydin,
Bütün maviler sevinmişti seninle
Keşke benim gibi
Dünyamda hayat bulan renkleri üzmeseydin.

Turgut Uzdu

İnadına

Unutmak istedim hep seni
Bir türlü unutamadım
Her gece hasretin karşımda dururdu
İnadına,
İnadına seni aramadım.
Güneşler doğdu günler boyu
Güllere, çiçeklere bakmadım
Gözlerime hasretin birikti, birikti
İnadına bir gece bile
Sensizliğe ağlamadım.
Yüreğime oturdu yokluğun
Albümü bile karıştırmadım
Resimlerini elime alıp
İnadına bir defa bile gözlerimi
Gözlerinle karşılaştırmadın.
Sen de bensizliği yaşa
Karar verdim, sensiz yaşayacağım
Kim ne derse desin
Ne gülüşün hatırlatacak seni, ne gelişin...
İnadına seni unutacağım.
Bir yanım yaz, bir yanım kış
Bir türlü umuda alışamadım,
Seni çok sevmişim
Şu yokluğun var ya
İnadına onunla barışamadım.

Turgut Uzdu

İnadına Sevmek

Arap müziğinin kıvrak danslarında
Seyretmek omuzlarını oynatmanı
Hayallerle yaşamak olsa da
Seni sevmek
Kırıp bütün ayrılıkların inadını.

Nerde duysam sesini
İnan sevdasından tanırım
Bakışların gözlerimde gezer
Tutar ellerin avuçlarımı
Isınırım, ısınırım.

Gönlüm ısınır, rakkaseler dans eder
Çerçeveler resimlenir
Göğsümün sol yanı titrer
Yüreğim her vuruşundan sonra susar
Beynim seni ister.

Ne güzeldi ah, desem rüzgârlar kızacak
Şimşekler çakacak, toprak ıslanacak
Hüzün saracak her yanı, iz bırakacak gül yanaklarda çiğ taneleri
Mahzunlaşacak gözler
Avuçlar uzaklaşacak.

Pembenin beyazla dansı oysa
Kardan adam misali kömür gözler
Bilirim bana yaşar, beni yaşar, seni yaşar
Aşkı yaşar da
Göstermez alevleri gizler.

Veda her gece yaşanır, her gece notalara dökülür
Gülümsemelere takılır kurdeleler
Bir buruk hayal canlanır sevda tütsülerinde
Dumanlaşır, yerlere dökülür renksiz
Kaybolur giderken hüznle yüzün etrafındaki haleler.

Turgut Uzdu

İnsan Değil

Sevmek gerek her gördüğün
İtip kalkan insan değil
Güzel görür göz dediğin
Kem göz bakan insan değil.

Sırtı ovmak sevap derler
Yetimleri mutlu eder
Nasıl tatlı gülümserler
Hep ağlatan insan değil.

Gönül denen dost bağıdır
Hata kulun nişanıdır
Af insanın bir şanıdır
Affetmeyen insan değil

Para pula tamah eden
Cimbiz ile hesap yapan
Harama da helal diyen
İki cihan insan değil.

Gülümseyip kuyu kazar
Yüreğinde fitne yatar
Nefretini azar azar
Dışa kusan insan değil.

Çiçeği, kuşu ve atı
Mezarlıkta iki taşı
Yaratandır kâinatı
İnanmayan insan değil.

Garip der ki her şey boştur
Boşlukta hoşluk hoştur
Can dediğin uçan kuştur
Uçurtmayan insan değil.

Turgut Uzdu

İnsanın Ayısı

Bir gün Kùltür Parkta
Geziyordum sessizce
Girişte sağ tarafta
Ayılar gördüm
Kùçük bir kafeste.

Önlerinde bir kutu
Çarpıp duruyorlardı
Koşup ardından
Her çarpışta yuvarlanan kutuyla
Sanki final maçı oynuyorlardı.

Ben merakla bakarken
Bir el dokundu omuzuma
Dönüp baktım
Gülümsüyordu
Şapkalı, yaşlıca bir amca.

"Buyur" dedim amca
"Evlat iyi bak! ", dedi.
Baktım, kafeste oynuyordu ayılar,
Düşündüm,
Amca, acep neyi görmemi istedi?

Bir zaman oynadı
Üç kùçük ayı,
Sonra boş bir kutu yüzünden
Bir kavgaya tutuştular ki
Her biri istiyordu diğerini parçalamayı.

Isırıkların haddi hesabı yoktu,
Acıdan böğürüyorlardı,
Az önce güzel güzel oynayan ayılar,
Neredeyse birbirini
Öldürüyordu.

Amca yine vurdu omuzuma
Dedi:"Evlat bu insanlara güzel bir derstir,
Dikkat et
İnsanın ayısı da
Aynen işte böyledir."

Turgut Uzdu

İnsanlar

İssız bir gece, birkaç kedi ve köpek
Yolda yürüyen adam, cesur ve ödleğ
Hıçkırık sesleri göklerde, yerlerde nazar
Yolda yürüyen adam dürüst, hem döneğ.

Bir sabah yürüyen adamlar her yanda
Kimi kafa cepte, kimi cep kafada
Arabalar ve yayalar birer yanda
Bütün lambalar hem kalleş, hem söneğ.

Yine bir gece, sessiz yürüyen adam
Gökyüzünde ışıklıca büyük bir dam
Bir elinde işaret, birinde tırpan
İnsanlar cesur yalnız, insanlar ödleğ...

Turgut Uzdu

İstanbul

Yedi tepeli gelindir İstanbul
Fatih'in eli değdiğinden beri
Gönüller sevdasıdır
Ulubatlı Hasan'ın
Şehadetinden beri.
Tül bir örtü örter her sabah yüzüne
Büyüdükçe büyür, evler yükselir
Kız kulesi ağlamaklı olur atıklardan
Ormanlar çıldırır
Yağmalanmaktan.
Yedi tepeli gelindir İstanbul
Her tepesi tepeler arasında kayıp
Kendini unutmuştur kalabalık arasında
Arar tarihini
Üzülür bulamayıp.
Uç kıtanın hakimi olmuş zamanında
Şimdi sessizliğe mahkûm
Çağlar devrilmiş, çağlar aşılmış
İstanbul, ah İstanbul, bütün güzelliklerin
Artık şarkılarda kalmış.
24/12/2006

Turgut Uzdu

İstedim

Ömrümün yarısı bilip
Seni hep sevmek istedim...
Tutup saçının her telini,
Yüzlerce defa
Öpmek,öpmek istedim...

En güzel çiçeklerin fidesini,
Gönlüne dikmek istedim...
Hayatımdaki tüm güzellikleri,
Güzelim avuçlarına
Dökmek, dökmek istedim...

Yüreğimin her atışında,
Hep seni demek istedim...
Bir gün gelir diye aklına,
Ayrılığı yüreğinden
Sökmek istedim...

O gün gelmiş, haberim olmadı,
Ben de seninle gitmek istedim...
Öyle zor geldi ki bensiz gidişin
Her adımında bin defa
Ölmek, ölmek, ölmek istedim...

Turgut Uzdu

İster miydim

Bazen ters eser rüzgârlar gibi akan zaman
Değiştirir düşüncelerinin bütün ebatlarını,
Rüyalar rüya olarak kalır, hayaller utanır,
Bir yerlerde asılı mahya gibi
"Hiç ister miydim." cümlesi asılı kalır.

Hiç ister miydim bir kış günü
Gözyaşların üşüsün
Kar yağsın istemezdim yalnız odana,
Hiç ister miydim dudaklarını
Ayrılık türküleri bürüsün.

Hiç ister miydim gözlerin puslansın
Hüzün gönlünde çiçekler açsın,
Yalnızlık, istemezdim çöreklensin yüreğine,
Hiç ister miydim gönlünde
Fırtınalar girdaplaşsın.

Hiç ister miydim gecelerinin hıçkırmasını
Hatıraların yıldızlar kadar uzak durmasını,
İstemezdim her ışığının seni yakmasını,
Hiç ister miydim okşayışlarımın
Bir kara rüzgâr sırtında uzaklaşmasını.

Hiç ister miydim ters essin rüzgarlar sarkan zaman gibi
Gülle yaprağını birbirinden ayırsın,
Rüyalar rüya olarak kalsın istemezdim, istemezdim hayaller utansın,
Hiç ister miydim kara giysin bütün karalar
Maviler kırılınsın.

Hiç ister miydim, dalgalar uzaklaştırsın bizi
Uzak kıyılarda bekleyiş sunsun gönlümüze,
İstemezdim yanardağlar sussun, lavlar donsun damarlarımızda,
Hiç ister miydim bir meçhûl bekleyiş
Hükmetsin sensizliği yaşayan ömrümüze.

Şiirin Kayıt Tarihi 19.01.2007 23:59:00

Turgut Uzdu

İsterse

Korkum yok sabahı görememekten
Nefesim isterse unutsun beni
Yanmışım, korkum yok sönememekten
Külleyip isterse uyutsun beni.

İsterse kıymasın nikâhı bahar
Renkler yetim kalsın, esmesin rüzgâr
Bahçıvanı ölsün, gönül tarumar
Ney çalıp isterse avutsun beni.

Ne yağmur isterim, şimşegi ne de
Toplarım toplarım bir şey yok elde
Kim bilir nerdeyim, gönlüm nerede
Su edip isterse akıtsın beni.

Bir dal istemiştim, yoktur filizim
Her yöne giderim görünmez izim
Çok kimsem var amma ben kimsesizim
Yaşatıp isterse korkutsun beni.

En büyük hıncıyla yağsa bulutlar
Ancak bu haline kendisi ağlar
Batınca güneşi sürsün kınalar
Yarlardan isterse sarkıtsın beni.

Garibim, bir kere düştüm kuyuya
Hazırım, sen varsın, sonsuz uykuya
Gelişim gibidir elbet gidişim
Yay gibi isterse fırlatsın beni.

Turgut Uzdu

İstesem de Sensiz Olamıyorum

Mehtabın geceye aşkı gibi
Gecelere doyamıyorum
Öyle bağlandım ki sana
İstesem de sensiz olamıyorum.

Güneş nasıl sabaha vurgunsa
Ben sendeki vurgunlardayım
Bütün tavırlarına inat
İstesem de sensiz olamıyorum.

Hep seni okumak kitaplarca
Hep seni yazmak defterler boyu
Şana hasret türkülere rağmen
İstesem de sensiz olamıyorum.

Gelincikler sen diye açar
Bülbüller seni söyler,
Güller seni koklarken bile
İstesem de sensiz olamıyorum.

Uzak köşelerinde olsan da dünyanın
Hep kahramanı olsan da bütün rüyalarımın
Alıp götürsen bile beni benden
İstesem de sensiz olamıyorum.

Hep bir şarkı olsan, gelincikler gibi açsan
Gül bahçelerinde koksan, bülbül sen olsan
Ne olur göğüs kafesimin tek mahkûmu kalsan
İstesem de sensiz olamıyorum.
08.01.2007

Turgut Uzdu

İşte Tarih İşte Biz İşte Zaferlerimiz

Malazgirt'te Alparslan kefen giyiyor
Elli bin yüreğe
İki yüz binlik Diyojen'i gösterip
Allah aşkına "Yürüyün!" diyordu.
Yürüdü yürekler
Yürüdü, yürüdü kan revan içinde
Sonunda Anadolu'nun kapısını açıp
"Zafer bizim!" dediler.
Miryakefalon'da ikinci bir Aslan vardı
Kılıcını hınçla çekti Manuel'in kibrine
Sonu da gelmiyordu biçilmekle düşmanın
Zafer geldi, yurt Anadolu, adı olacaktı Türkiye.
Osman Bey dikti ağacı
Ağaç büyüyüp dal budak sardı
Budaklar dallandı,
Yapraklandı
Karşıda artık bir Bizans vardı.
Koyunhisar'daydı ilk savaş
Yürüyordu atalarım Avrupa'ya doğru
Yavaş yavaş.
Sırpsındığı'nda haçlılara
Ders bu denildi
Edirne payitaht idi artık
El etek öpüp selamlar verildi.
Niğbolu'da kal'a duvarlarına
"Bre Doğan!" sözü asılı kaldı
İkinci Kosova'dan sonra
Türk'ün bileğini
Bileğini yıkan olamadı.
Yedi tepeli gelin vardı
Hem hâlâ bekârdı
Allah'ın emri, peygamberin kavliyle
Aşık Fatih
İstanbul'u aldı

Turgut Uzdu

İşte Yine Geliyor Sonbahar

İşte yine geliyor sonbahar
Yine sararıp düşecek
Dün hayatla dolmuş, yeşile bürünmüş
Baharın izi yapraklar.

İşte yine geliyor sonbahar
Çiçekler çiçekliğini unutacak
Hep fal bakan biri, fal bakılacak bir çiçek aranacak
Göç etse de kuşlar.

İşte yine geliyor sonbahar
Yüreklere dağılayarak esecek serin rüzgâr
Bazen fırtına olacak haykıracak
Bazen güneşli bir meltemin ucunda gülümseyecek bulutlar.

İşte yine geliyor sonbahar
Saracak her yanı yine ayrılıklar
Dün gibi yarında öpülmeyi bekleyecek
Gülkurusu rengi dudaklar.

İşte yine geliyor sonbahar
Son görünen bahar olacak belki
Belki daha çok yaşlanacak
Belki de, belki de kazılıyor bir karanlık mezar.

İşte yine geliyor sonbahar
Boynu bükük kuzu misali oturmuş rıza
Sükûn sükûnetini bozmaz
Kim, kim bilebilir son mu, değil mi bu bahar.

Turgut Uzdu

İyi ki De!

İYİ Kİ DE

Sakın ağlama
Unutma güneş yine doğacak
Mavi kaplayacak gözlerini
Martılar haykıracak
İyi ki uçuyorum diyecek
Çevir yüzünü güne, güneşe
İyi ki de, iyi ki de

Bu son mevsim değil bir tanem
En yakışan tebessümü koy dudaklarına
Ruhunu doldursun ılık rüzgârlar
Taptaze bülbüller şarkılar söylesin kulaklarına
İyi ki de, iyi ki de

Gördüğün en güzel rüyaları yaz hayatına
Aldığın nefesleri sayma vakti değil yaşama vakti artık
Sınırsız, korkusuz ol
Arada dönersen dünlere, üzülme sakın
İyi ki de, iyi ki de

Sevmeyi yaşadım de, sevilmeyi yaşadığım gibi
Ankalar kanatlarına alsın seni
Yeni sular şırıldasın hazinelerinde her bahar
Ayrılığı düşünme, hiç ama hiç düşünme
İyi ki de, iyi ki de

Sen varsın, sen olacaksın seninle hep yaşayan
Süpür gitsin diğer meseleleri, hep gülümse
Düşün kaç defa doğma hakkın var bu dünyada
Ne yaşadıysan yaşadın, üzülme
İyi ki de, iyi ki de

Turgut Uzdu

İyi ki Geldin

Bütün yalnızlıklarımı
Hayal kırıklıklarımı
Umutsuzluklarımı
Gözyaşlarımı
Sabahları karşılayan hıçkırıklarımı
Gönderdin de geldin.
Ruhumdaki dalgalar dindi
Sen yokken bile gönlüm senindi
Bu kırık kalp hep seni sevdi
Hep seni bekledi
Her anımda sensizliği
Gösterdin de geldin.
Her doğan güneşi sen sanırdım
Bir daha gece olmasın diye
Her yalnız gece gelince
Gündüzlerden utanırdım
Saklandığım bütün köşelerde
Beklettin de geldin.
Bir sevda daha yaşatayım istemiştim
Son deminde içtiğim çayın
Bir çiçeği son defa koklayayım
Doya doya seyredelim demiştim
Gözlerimi sana hayran
Ettirdin de geldin.
Hoş geldin bir tanem
Hoş geldin beklediğim
Nazar boncuğum, gülüm
Bu yalnız kalbime kendini
Sevdirdin de geldin.
İyi ki geldin, iyi ki geldin.
İyi ki sevdim.

Turgut Uzdu

Kaçarsın Yarım

Nasıl özlemişim, bir bilsen seni
Hasretin her sabah, kaçarsın yârim
Nasıl taç ederim, bir bilsen seni
Sense rüyalara, kaçarsın yârim.

Yaşıyorum sensiz, bu garip yolda
Gözlerim arıyor, sağda ve solda
Hep ümitlerime baykuş konar da
Elime el vermez, kaçarsın yârim.

Bulutlar gelip de, çöker gözüme
Kimseler inanmaz, garip sözüme
Gönlünü katmak isterim özüme
Vermeyi istemez, kaçarsın yârim.

Bir bilsen seni nasıl özlemişim
Nasıl yanar tutmak için ellerim
Gece demez, gündüz demez beklerim
Bir türlü gelmezsin, kaçarsın yârim.

Turgut Uzdu

Kaderim

Yalnızlığı geceler bilip
Omuzlarına yükleyen benim
Anladım
Daima yalnız kalıp
Meçhûlü sevmek kaderim!

Sensizliği dualar bilip
Gökyüzüne gönderen benim
Anladım
Daima yalnız kalıp
Meçhûlü sevmek kaderim!

Bütün renkleri gözlerin bilip
Aynalarda arayan benim
Anladım
Daima yalnız kalıp
Meçhûlü sevmek kaderim!

Beklemeyi tek görev bilip
Köşe başlarında bekleyen benim
Anladım
Daima yalnız kalıp
Meçhûlü sevmek kaderim!

Bir gün gelecek deyip
Umutlarına sarılıp yatan benim
Anladım
Bir gün yalnızlıktan kurtulup
Seni sevmek kaderim!

Turgut Uzdu

Kaderim Sen Olsaydın

Hep böyle olsaydın
Kaderime sen yazılısaydın da
Hep öyle kalsaydın
Hep tatlı, hep mahçup, hep gönlümün sevdalısı
Sadece sen olsaydın.
Hep vurgun yeseydim
Bakışlarının en derin yerinde
Sen hep sevdanı uzatsaydın
Hep aşkın kalsaydı
Yüreğini koyduğun ellerinde.
Sevgini söyleseydin
Geceler boyu aşığım sana deseysin
Ben dinleseymdim seni, gözlerim mutlu
Güller kondursaydın gül dudaklarına
Sonra da hep gülümseseysin.
Şimdi uzaklardasın
Bardaklar dudak izlerini unutmuş,
Aynaların sırrı dökülmüş
Tebessümlerin gitmiş
Bütün yollar seni bekleyiş olmuş.
Hasreti kucaklarca getirir
Her mehtap en kuytu köşelere
O kadar büyüdü ki yokluğun
Ne gecelere sığıyor
Ne şişelere.
Ne olurdu
Kaderime sen yazılısaydın
Ben böyle uzaklarda
Sensiz kalmasaydım da
Yanımda hep sen olsaydın.

Turgut Uzdu

Kahretme Ne Olur

Hasretin uzar gün boyu...
Gölgeler neden sana benzer, bilemem.
Yüreğime dokunsa diyorum bir sevdalı el
Bekletme ne olur
Akşam olmadan gel.

Yaşamamın sensizliği saatler
Kirpiklerim boğulmasın yine gözyaşlarına...
Varlığın, içime akan yaşlara engel
Özletme ne olur
Akşam olmadan gel!

Yokluğunda yok olur var olan ne varsa
Mutluluğum, sevincim, huzurum
Bilirsin, dostluğun dünyaya bedel
Naz etme ne olur
Akşam olmadan gel!

Karardıkça kararır, gündüzler bile
Dile gelir, karamsarlık, sıkıntı, çile...
Yetmedi mi ödettirdiğin bedel?
Kahretme ne olur
Akşam olmadan gel!

Gel ki güneşi geceye davet edelim
Ateşler yakalım sabaha kadar
Meltmeler essin tenimizde güzel güzel
Dindirme ne olur
Akşam olmadan gel.

Dokunsun her zerrene sevgim
Okşasın hasretin aleviyle seni
Fırtınalar dinsin, hıçkırmasın sel
Başlatma ne olur
Akşam olmadan gel.

Gül yapraklarına değsin dudağım
Gülsün bütün güller
Her akşam donar sensiz bu heykel
Üşütme ne olur,
Akşam olmadan gel...

Turgut Uzdu

Kalbim

Göğsümü yarsalar
İçinde pembemsi bir kalp görecekler,
İncitmeden çıkarıp
Avuçlarına alsalar bile
Senin için attığını nerden bilecekler.

Nerden bilecekler
Her odasında seni sakladığını,
Yarıp baksalar içine dudağının rengini görecek, bilemeyecekler
Herkes yattıktan sonra
Hasretinle nasıl ağladığını...

Damar damar etrafı
Kendi haline açılır, büzülür
Kalbimin kalbini kimse göremez
Bilemezler ki bu et parçası
Neye sevinir, neye üzülür.

Ne heyecanlar yaşamıştır
Nelerden korkmuş, neleri istemiştir
Kimseler bilemez bu kalp
Görmeden seni
Neden istemiştir, neden sevmiştir.

Belki dayanamaz hasretine
Son defa duyulur bir küt sesi
İnan ki Allah'tan sonra
Senin adını söyleyecek
Bu kalbin son nefesi.

Turgut Uzdu

Kalkıp Gel Neredeysen

Hatırlatma gözlerime yaşı
Ayrılık damlamasın
Bırak dursun, akmasın, bırak
Kalkıp gel neredeysen
Hüznüm uzaklara bakmasın.

İnadını toplamışsın kâinatın
Yiğitlik, mertlik bu mudur
Söyle, terk etmek doğru mudur
Kalkıp gel neredeysen
Gözlerim sensizliğe alışmasın.

Alışmasın gözlerim sensizliğe
Yüreğim alevlere düşüp yanmasın
Kalkıp gel,
Kalkıp gel neredeysen
Yollar bir daha uzamasın.

Bir tek dileğim var Tanrı'dan
Geceler hicrana dost olmasın
Bütün ayrı yürekler sarılsın birbirine
Kalkıp gel neredeysen
Ellerim bir daha ellerinden ayrılmasın.

Turgut Uzdu

Kar

<center>

KAR

Bitmiştir bir sonbahar
Kocaman bir bulutun sırtına biner, bulutlaşır
Sevdalısı için bir damla kar.

Hangi denizleri geçecektir bilinmez
Kime sevdalıdır dersiniz
Bir sırdır o, söylenmez.

Günler geçer yollarda, belki aylar
Ne dağlardan ürker, ne vadilerden
Şekillere bürünür kar.

Vazgeçirmez buz tutmuş pencereler
Uğuldayarak esen soğuk,
Ya da ayazla kardeş geceler.

Gözü yerde sevdalısını arar
Bir an önce kavuşmak için
Yanıp tutuşan kar.

Görünce bölünür milyonlarca parçaya kocaman bulut
Bir taze gelin edasıyla atar kendini
Sevdalısına.

Beyazlarla süslü raksına başlar
En hafif rüzgâra bile dayanamaz
Salına salına iner kar.

Hayatının ilk raksıdır bu
Sonunda kollarında eriyecek
Sevdalısına son dansıdır bu.

İşte böyle yağar
Gözlerinden mutluluk yaşları akıtan
Kar.

Bir sevda uğruna erir gider
Ve bir taze karın sevdası
Bir taze sonla biter.

Turgut Uzdu

Kar Yağıyormuş

Duydum kar yağıyormuş
Sen gibi beyaz ve narin
Hemen alınıyormuş öyle derler, küsüyor, darılıyormuş
Gitmek istiyormuş, uzaklaşmak istiyormuş
Yüreği izin vermiyormuş bir türlü
Düşer düşmez gönlü eriyormuş.
Duydum kar yağıyormuş oralarda
Nefesin görünüyormuş her iç çektikten sonra
Üşümüştür diyorum içimden
Üzülüyorum.
Keşke orada olsam, tutabilsem üşüyen ellerini, ısıtsam diyorum
Yüreğim yüreğini ısıtsa
Gözlerin yaşarmasa soğukla maskelenmiş ayrılıktan
Yanına gelsem diyorum, diyorum da
Gelemem, sen gibi ben de biliyorum
Üzülüyorum.
Hâlâ kar yağıyormuş oralara, aldırma varsın istediğince yağsın
Yüreğinde durur uzaklara sevdan bilirim
Belki tutamam elini, saçını okşayamam
İstersen eğer dünlerin hatırına
Her gece rüyana gelebilirim.
Üzülme, her kış baharı gizler bir zamanlık
Sonunda çiçekler nasıl güzelleşir bilirsin
Gökyüzü mavilere bürünür
Sevinçten dans ederken bulutlar dağlara bak
Dilerim kar çiçeği gibi sen de sevinirsin.

Turgut Uzdu

Karalara Sevdalar

Söyledim ya
Sen gülünce gülmek güzel
Sen gülünce bahar renklerin
Sen gelince bülbüller dile gelir.
Sen maviliklerce güzelsin
Ben kapkara karalarca
Sen sevdalısın
Çok renkli baharlara.
Çiçekler sana hayat verir
Ben çiçeklere bakar bakmaz
Aklıma ayrılığın gelir.
İşte karalar burada tanıdı beni
Geldiğin karanlık bir geceydi
Gidişin de
İşte tam burada karaları tanıdım
İşte tam burada karalara sevdalandım.
Getiren karalar götürmüştü seni
Yüreğimde karalar bırakarak
Kara kara gecelere
Kara yazılarla
Ayrılışını yazarak.
Hep söyledim
Işıkların tek rengini tanırım, kara
Her renk damgasını vururmuş bahara
Oysa
Kara gül bahçesi benim gönlüm
Benim baharım kapkara.
Hep söyledim
Sen gülünce gülmek güzel
Ben gülünce hep sen de gülerdin
Onun için çok gülerdim
Hiç değilse bu bahar
Bu bahar gülmek için gel
İstemiyorsan eğer sen bilirsin
Sen de orada kal
Sen de orada karar.

Turgut Uzdu

Karar Ver

Açık söyle duygularını
Niyetin neyse haykır, fısıldama
Gidecekmiş gibi durup gelmek olmaz
Taşıyacaksam ayrılığı
Oyalama, yüklensin gidişin sırtıma.
Ağlayacakmış gibi gülümsüyorsun
Niyetin gelip gitmekse söyle
Haberim olsun ayrılığından
Geldiğin gibi dimdik git gideceksen
Beni de kendini de üzme.
Çekinme gecelerimin karartısından
Gözyaşlarım karanlıklara eşlik eder
Her yanda yokluğun yazsa ne çıkar
Sen bulursun goncadan bir yeni sevda
Dökülmüş yapraklar bana yeter.
Rüyalarımı da düşünme gideceksen
Hepsinin başköşesinde sen oturursun
Bütün türküler gidişini söylemeye başlar ya
Birleşir hatıraların ruhumla
Gündüzlerimde de ben olursun.
At tereddütlerini, kararını ver
Ben sevdami uzattım
Bütün odalarını açtım yüreğimin
Gitmek üzere değil kalmak için gel geleceksen
En güzel çiçeklere senin kokundan kattım.

Turgut Uzdu

Kardelen

Eriyecektir kar
Gelince bahar
Her gece azmine
Yeni umutlar katar
Yalnızdır hep kardelen.

Hor görmeyin sakın onu
Cefakârdır
Çok çile çekmiştir kış boyu
Ne soğuklar atlatmıştır yüreği
Ne acılar yaşamıştır...

Bütün çiçekler gibi aşıktır, bahara
Her gece düşlerinde görür
Gecelerin ayazında içini ısıtan tek şeydir bu
İssiz köşelerde bekler
Yalnızdır hep kardelen.

Çıkarır başını önce karların arasından
Duyguları kovar bütün soğukları
Erimeye başlar onu gören kar
Gittikçe uzaklaşır...

Kardelenin içine doğar aslında güneş
Yalnız ve karanlık geceleri unuttur,
Genleşir, dinleşir
Yeşerir.

Yeşerdikçe sevdası büyür
Sevdasıyla ısınır dünyası
Papatyalar aşkını alkışlar
Üzerinde şarkılar söyler
Bütün aşık kuşlar...

Sevgisini yayar dünyaya
Nihayet zamanı dolar
Yeni bir aşka hazırlanır
Yeni yalnızlıklar için nefesini toplar
Hiç kimseye görünmeden
Yavaşça solar.

Eritecektir karları
Getirebilirse baharı
Hiç unutmaz aşkı, sevgiyi
Her gece azmine
Yeni sevdalar katar
Çekilir bir köşeye
Düşleriyle yatar.

Turgut Uzdu

Kasım

Kasım

Yine eski bir resmi çiziyorsun
Yine yalnızlık gönlümde, hayatımda yine sensizlik...

Üşüyor yüreğim
Gölge gölgesiz yine
Toplanmaya başlandı tarağım, tasım
Dönmemek üzere bir yolculuk başlayacak gibi
Üzülüyorum, üzülüyorum da
Keşke, keşke böyle gelmeseydin be kasım

Hani bedene inat genç kalacaktı ruhum
Hiç yaşlanmayacaktım hani
Başı da sonu da yalan bir masal dinlemişiz anladım
Yalanmış nefes almak, sesini duymak, saçını koklamak
Keşke, keşke böyle gelmeseydin be kasım

Bardağın dolu tarafına bakıyorum
Seni böyle olsan da görebilmek varmış değil mi?
Ya görmeseydim?
Ne değişirdi ki bir yıkılış taşımaktayım
Bir çöküş sevgiden yana, harabe düşünceler yarışıyor şimdi
Bütün filizler döküldü
Ben döküldüm
Keşke, keşke böyle gelmeseydin be kasım

Geldiğin gibi git desem
Al sararmış bütün renklerini hayatımdan
Bir daha gelme, bit artık bit desem
Bir yanda sen bir yanda hayata kırgınlığım, küskünlüğüm, yasım
Ekimdeki ışığı kaybettim gözlerimde
Beynim âmâ
Keşke, keşke böyle gelmeseydin be kasım

Yine eski bir resmi çizdin bak
Yine yalnızlık gönlümde, hayatımda yine sensizlik...

Turgut Uzdu

Kavak

Asırlar geçse bu alem sürecek
Bir ağacı ömür bilecek
Ölecek, dirilecek
Dal gece, yaprak gelecek
Hâyâl de filiz, yeşerip dökülecek.
Filizler büyümüş yaprak olmuş,
Tırtıl dadanmış yapraklarına tek tek
Kavak titremiş korkudan
"Oduncu ne zaman gelip kesecek? "
Dallardan biri kırılmış
Uyanmış kavak korkunç uykudan
Güneş doğunca çevirmiş yapraklarını
Rüzgâr esmiş, filizler canlanmış
Yapraklar güneşini kıskanmış parlayarak
"Canlıyım" diye ağlamış yaşlı kavak.
Her gün bir dal kırılacak
Dalsız budaksız kalacak uzun kavak
Rüzgâr yaprağı, anası toprak
Kavağı alacak yaprak yaprak.

Turgut Uzdu

Keban

Kıvrımlı yollar taşır sizi
Bir yamacın kıyısına
Yukarıdan inen evler
Aralarında merdivenler
Dikkat edin
Şaşırtmasın sizi inekler
İnekleri başkadır Keban'ın
Çobansız yaşarlar günlerini,
Sabah vakti çıkarlar ahırlarından
Keyiflerince gezerler dağlarda, bayırlarda
Bunalınca sıcaktan
Tek sıra halinde tepelerden iner
Fırat'ın serinliğinde
Hem geniş getirir
Hem serinlerler.
Akşam olunca dizi dizi
Tek sıra olurlar bir bilinmez komutla
Sonra
Yollardan dönüş vakti gelir
Kendi kendinin çobanı bu inekler
Kendi ahırına
Bir akşam daha geçirmek üzere
Yönelir.
Bir yanda barajın altındaki Fırat
Fırat ki anlatılmaz bir soğuk su
Bu suda
Ağustosta bile donmak korkusu
Kendi yatağında
Üfül üfül eser, akarken
Bir yanda alabalık çiftlikleri
Ve ziyaretçilerin yedikleri...
Fırat dizginlenmiştir artık
Dinmiş bir coşkuyla mağrur akar
Karşısında yüksek bir dağ
Tepesinde yüzyıllardır
Fırat'a aşık bir tek ağaç
Fırat hep bu ağacı yakar,
Gece demez, gündüz demez
Bu ağaç hep
Fırat'a bakar.
İnsanları bir başka
Bir başka dostluklar
Tanımadan gelenin ağladığı
Yerde bulduğu kâğıt paranın üzerine
Taş koyup
Sahibini bekletenleri
Tanıdıktan sonra
Gidenin
Ağladığı insanlar.
Sözünü söz bilip değiştirmeyen
Paraya pula hiç değer vermeyen
Başkasının derdine gülmeyen

Açık bırakıp dükkânı
Başka şehre giden insanlar...
Üzüntüyü de neşeyi de
Benim diye paylaşan
Bir masalımsı dünyada
Kendilerince yaşayan
Belki bir daha göremeyeceğim
Canım Kebanlı'lar...
Dilerim bozulmaz özünüz
Dilerim
Kopmazsınız değerlerinizden de
Para pul bürümez gözünüz.

Şiirin Kayıt Tarihi 24.01.2007 00:13:00

Turgut Uzdu

Kelimeler

Kelimeler
Ah bu kelimeler
Kızılığı taşır yüreğinde
Alevlenir yanar,
Bazen hüzn olur, damlar
Ağlar, ağlar...

İşte o an bülbülleşir
Yanık türküler söyler
Dudaklar içi yanık dokunur kadehlere
Gidenin ardı sıra
Sürüm sürüm sürünür kelimeler

Bazen umut taşır sırtında,
Sevdalıya ulaşır, "Gel! " der
Hasret olur dönüşsüz bir yolun ucunda
Görünmez bir baharı beklerken
Hüzünlenir `gitme`ler.

Açmamış çiçek olur,
Goncalarca sergilenmeye hazır
Bahar bahçelerinin en nadide renklerine bulaşır
Papatyalaşır,
Falları süsler kelimeler.

Tıkırtı olur sokaklarda
Ayak izlerinin ardından koşar kelimeler
Yankılanır, sokaklara düşer, bekler,
Kahkaha olur, uçuşur
Şayet geleni bulursa sesler

Kızmak, üzölmek, haykırmak zamanı gelmiştir
Gözyaşı olur masaya damlar yahut bir yumruk pişmanlıkla iner
Bir doğumla hayat bulmuşken kelimeler
Anlamalarını kaybeder, silinir her şey
Bitirir hepsini sahipsiz ölümler.

Turgut Uzdu

Kelimeler Bitti

Kelimeler Bitti

İşte yine bir sabaha geldim
Aklımda gençliğim
Çay kokuları geliyor halâ sokaklardan
Komşu kızı Nurhayat'ın dost sesi çağırdı az önce
Çamaşır makinası bozulmuş
"Neyi var yine?" diyorum
Bir de adam bembeyaz kardan
Niye hiç gitmez sokağın başında durur hep
İnanın ben de bilmiyorum

Ne çok eskimiş hatıralar
İllaki yamalıyorum bazı yerlerini
Okul müdürünün kızı görünüyor kırmızı yanaklarla
Üstelik öğretmen kendisi
"Şu bayram günü dil çıkarma bana." diyorum
Gören olsa balkonumda şimdi "Bu adam deli!" der
Kendi kendime gülüyorum

Huri Abla çağırıyor, "Sayma vakti" diyerek
Gidiyorum bir masanın üstü dolu para
Say say bitmez
Karaborsayı içiyorum arada
"Annem çağırdı, sen devam et."
İki şekerli çay önünde derken
Göğüsleri kendisinden önce iniyor merdivenlerden

Akşama harika bir film varmış
The son yazmadan katili bulmalıyız her zamanki gibi
Kırpıklarımızda birer damla buz
Koltuğa oturmuşuz sinemada
Donmuş parmaklar
Uyuz olmuş gibi kaşıyoruz

Beni gören çocuklar kaçışıyor
Sokağın başında görünmeye göreyim
Çok dedim kendilerine
Popoları açıksa şu Erzurum soğuşunda yandılar
Beş parmağımın izini taşırlar ağlayarak evlerine

Mahallenin kedileri annemin peşinde
Pişen yemeğin yarısına tapulu
Hey gidi Co
Korkanları korkutmak için nasıl da havlardın
Sonra da kahkaha atar gibi
Arkalarından bakardın

O gün bu gündür severim köpekleri
Etrafımdan hiç eksilmez sesleri derken
Bilmem kaç beygirlik motorun egzoz sesi kovdu maziyi
Bir kadının dedikodusu dolaşüyor balkonun etrafında

Ustalar durmadan deliyor karşı inşaatta bir yerleri
Güne yeni uyanıyorum
Sık sık gelin diyorum hatıralara, her zaman beklerim
Şustum
İşte yine bitti kelimelerim.

Turgut Uzdu

Kendinden Kırık Yol

Ve yol
En başından
Ve yol kendinden kırık

Kaldırımlar sebepsiz küslüğü taşır
Birbirinden hep uzak
Bazen gül yaprağı düşer üzerine
Bazen birkaç damla çamur

Gölgeler sessizdir
Ne gülmeyi bilir ne ağlamayı
Farklı adımlara zincirlenir
Farklı dünyaların mehtabıdır umut
Ne çok ister orda yaşamayı

Kalabalık yalnızdır günün tamamında
Sokaklar hüznü gözlere saklar
Sevgi yaşanması gereken tek şeydir ya
Yürek bu akıl sır ermez
Bazen göze bazen ele yasaklar

Ucunda görünse de bir serap
Kaldırımlar hasret doğmuştur birbirine
Vuslatı haram
Bakışların boşluğunu doldurur arzu
Son el sallamasıdır birinin diğerine

Hasret tandırdan çıkmış kadar tazedir her zaman
Bazen geceyi örter üzerine
Bazen söylenmemiş bir heceyi
Korku şafağa bulaşmıştır
Cesaret çukurda

Kısaca yol
En başından
Ve kendinden kırıktır

Turgut Uzdu

Kendini Sevdirdin

Bir sıcak çay tadındasın içtiğim
Üşümüş yüreğime ılık ılık sevdâlar getirdin
İlmiklerle ördün aşkını gönlüme
Ne yaptın bilmiyorum
Çektiğim onca acıdan sonra
Kendini böyle sevdirdin.
Palandöken yaz kış hep karlıdır
En saf aşkların rengidir bilir misin beyaz
Yorgun yüreğimden karaları kaldırdın
Beyaz güllerle doldurdun dünyamı
Kendini öyle sevdirdin.
Rüyalarımı esir almıştı yalnızlıklar
Son gidişi bekleyiş vardı dört bir yanda
Umutsuzluk sarmıştı bütün solgun çiçekleri
Sevdasız sevdama sevdanı verdin
Kendini öyle sevdirdin.
Sonbaharı yaşar olmuştu duygularım
Çiçekler yeniden çiçeklendi, güller güllendi
Kabuk bağlamıştı acıdan gözyaşlarım
Son defa baharı yaşatıp ağlattın da
Kendini öyle sevdirdin.
En sade şekliyle sevdirdin kendini
Ben de en sade şekliyle sevdim
Aşkın, sevdânın başka rengi olamaz
Bana en beyaz şekliyle görünüp
Kendini öyle sevdirdin.
Nazar Boncuğum
Ben de seni
En beyaz renklerle sevdim
Seveceğim.

Turgut Uzdu

Kesimlik Koyun

Kesimlik koyunlar gördüm
Hepsi teker teker ölür
Oysa ölmeden önce ölüm
Hepsinin gözlerinde
Keskince büyür.

Ne isyan edebilir, ne yalvarabilir
Yürüyerek gider kendi ölümüne
Bir melemeyle kim bilir neler der
İtiraz edemeden
Ölüme götürüldüğüne.

Sanki bilmiyormuş gibi
Titremeden yaşar o günü
Yarınlarını dünlere sürgün eder
Ne hayalleri vardır
Ne de düğünü.

Çeşit çeşit bıçaklar
Keskince öldürür
Yaş yerine kan akar gözlerinden
Sonra bir sessizlik
Kanlı gözlerini bürür.

Ne bir mezar taşı olacaktır
Ne de bir ziyaret eden
Kısa bir zamanda unutulur
Ne olacak ki
Diğerleri gibi bir koyundur giden.

Turgut Uzdu

Keşke Sevmeseydin

Bazen tanımasaydım seni diyorum
Bu kadar sevmeseydim
Desem de inanma
Ben sevseydim seni ölene kadar da
Sen beni sevmeseydin
Ben sana yanık türküler söyleseydim de
Sen dinlemeseydin
Mutluluktan uçsaydım gökyüzünde
Sen hep yürüseydin
Her gece yolunu bekleyseydim
Sen beklemeseydin
Şiirler yazsaydım hep sana
Sen beğenmeseydin
Aşkımı anlatsaydım gece gündüz
Sen inanmasaydın
Yüreğimi koymuştum ortaya
Sen kanatsaydın
Gözyaşlarımı kuruttun
Keşke ağlatsaydın
Kardelenin aşkı gibi olmasaydık
Keşke beni sevmeseydin.

Turgut Uzdu

Keşke!

Keşke diyorum
Keşke sen olsaydın sevdiğim
Sana sunsaydım aşkımı çiçek çiçek
Giden sen olsaydın da, gitmeseydin
Hep yanımda kalsaydın.

Keşke diyorum, gece gözlüm,
Seven olsaydın
Sevseydin
Ne geriye döner bakardım
Ne bu kadar ağlardım.

Keşke
Tutsaydın ellerimden
Gözlerime baksaydın
Bana sevdâyı, aşkı anlatsaydın.

Şimdi ben senden mahrum
Ben sensizliğe mahkûm
Oysa bilsen
Bilebilseydin beni
Senin gibi birine köle olurum.

Gece gözlüm
Keşke giden sen olsaydın da
Gitmeseydin
Sevmeyen sen olsaydın da
Sevseydin
Keşke gece gözlüm
Sevgimi bilseydin
Bana bir defa bile olsa
Seni seviyorum deseydin.

Turgut Uzdu

Kınalı Kuzu

Kurban olsun diye kınalamış
Anası oğlunun saçlarını
Hiç çatılmamış şimdiye kadar
Kurbanına simsiyah kaşları.

"Koçlar gibi gideceksin demiş
Bayramın Çanakkale'de senin"
Öperken alnından gülümsemiş
"İnşallah şehit olur bedenin..."

"Ana" dedi kınalı kuzu
"Vatan uğruna ölmek
İnan bana vız gelir
Dünyalar toplanıp gelse bile
İmanım karşısında
Cılız gelir..."
Çanakkale,
Dünyanın geldiği yer
Bir vatan uğruna
Binlerce Mehmet'in 'vurulup tertemiz alnından'
Bir güneş gibi yattığı yer.
Çanakkale,
İsterse sürüyle gelsin medeniyetin ordusu
Türkün aklına gelmez ölmek korkusu
Yok etmek değildi yapılan
Yaşamak savaşıydı,
Var olmak savaşıydı bu.
Öyle bir savaştı ki
Bir göz fırlamış başından düşmana bakıyordu
Parçalanmış bir gırtlak Allah Allah diyordu
Kanlar içinde bir ayak düşman üstüne yürürken
Tetikte kopmuş bir parmak
Hâlâ mermi sıkıyordu.
Denizden, karadan, havadan saldıran bir medeniyet
Yer gök kan olmuş, yer gök et
İşte Batı
İşte insanlık denilen vahşet.

Toplanıp gelse ne yazar medeniyetin ordusu
Çanakkale dardır, bilinmez mi geçilmez
Hiç olmamıştır ki kuzuların ölmekten korkusu
Türkler vatan için can vermekten çekinmez.
Her neferinde memleket kadar büyük bir yürek
Her yürekte memlekettten büyük iman var
Nasıl geçilebilir böyle kınalı başlardan,
Etten, kemikten bir duvar?

Geçemediler
Geçemeyecekler
Ne imanı hesapladılar
Ne akacak kanı
Bilemediler ki hiçbir Türk

Ölmeden bırakmaz vatani.
Bırakmadı kınalı kuzu
'Vurulup tertemiz alnından' uzanıp yattı
Melekler bu kuzuya
Yeşil bir anahtar uzattı
Açtı cennetin kapısını
Oradaki şehitlere
Kınalı kuzuları alkışlattı.

"Kınalı kuzum, kınalı kuzum
Yoluna kurban olduğum
Vatana kurban olasın diye
Dokuz ayda doğurduğum
Ak sütüm helal ettiğim
Görevini yaptı geçirtmedi düşmanı" diyordu
Köyde dimdik gezen annesi
Gelmiyordu geceleri sevincinden uykusu
Duyulmuyordu akmayan gözyaşlarında
"Olmadı kuzumun yavuklusu" diyen sesi.

Turgut Uzdu

Kırılır Biblolar

KIRILIR BİBLÖLAR

Hayat bu kadife eldiven içinde yumruk
Bazen düşüncelerine vurur kör kurşunlarla
Bazen okşar
Yazgıymış, şansmış, talihmiş tesellisi
Aslında kişi kendi kararını sever, ona koşar

Hangi insan mevsimlerin sırasını değiştirmiş
Kim kar rengini siyaha boyayabilmiş
Burun nereye bakıyorsa oradır yön
Keşkeye pişmanlık sarılmaya görsün
Aynı noktaya dön Allah dön

Vitrine dizilir her defasında yeni bir biblo
Cilalanır süslenir püslenir
Gözlerde hayranlık, yürekte sevgi
Bakışlar bibloya dolaşır ulaşılmazlarda
Yanışlar küçültülüp göğüslenir

Omuzda bir çuval hatıra
Her geçen gün dolar
Mutluluğun rengi bir tarafa acının
Ne göz gözüne benzer ne söz
Eşi benzeri yoktur baş tacının

Eskiden kırılrsa bir biblo dünya yıkılırdı
O kadar çok kırık kaldı ki yüreğimde
Dünya hala dönüyor
Işıklar sönerdi gözlerimde günlerce
Cılız bir mum bile artık sönmüyor

Yorulur bir gün ayaklar
Bir bahane bulur ekleyip bin bahaneyi omuzundan
Yeni bibloya rafta bir yer bulur
Eskisini alır kızgınlıkla
Tam gölgesinin kafasına vurur.

Turgut Uzdu

Kıskanırım

Bir yağmur damlası dokunsa saçına,
Alıp götürcek sanırım...
Bir damla yaş süzülse yanağından,
Üzülür,
İzini kıskanırım.

Bahçelerde dolaşsan,
Gül seni koklar sanırım...
Yüzüne hüznün gelmeye görsün,
Gözlerim dolar,
Hüznünü kıskanırım.

Bir meltem dokunsa yüzüne,
Tenini okşar sanırım...
O kadar çok sevdim ki,
İnan
Seni senden kıskanırım.

Koşan birini görsem,
Geliyorsun sanırım...
Şimdi uzaklardasın,
Seni benden alan
Bütün uzakları kıskanırım.

Uykunun kölesidir ya,
Rüyaları sen sanırım...
Bir çiçeğe kelebek konsa,
Şaşırırım,
Söylesene ben neyi kıskanırım.

Turgut Uzdu

Kıssadan Hisse -1

Nedim derler bir şair
Kendi halinde yaşarmış
Her gördüğü güzel şeye
Hemen
Güzel şiirler yazarmış.

Gün olmuş Paşa'nın etrafına
Toplanmış ulemalar
Milletlerin huylarını anlatmışlar
Nedim susmuş
"Söylesene" demiş Damat İbrahim, "Ne oldu, ne var?
Dünyada bu kadar millet içinde
Sen ne dersin
Bize dost hangisidir?
Sen
Hangisini seversin? "
Nedim mahzun, düşünmeden konuşmuş
"Ben önce Türk Milletini derim,
Sonra da bir millet vardır ki
Bize hiç düşmanlık etmez,
O millet gül milletidir
Ben hep o milleti severim."

Turgut Uzdu

Kıssadan Hisse -2

Düşmez kalkmaz bir Allah
Derler ki bir Abbasi halifesi
İki yıl saltanat sürmüş
Memleketinde o
En zengin tek gülmüş.

Hazineler onun,
Saraylarda yaşarmış
Bağdat'ta pek çoğu
Yağcılık olsun diye
Hep onu alkışlarmış.

Gün olmuş, devir dönmüş
İsyanlar başlamış dokuz yüz otuz dörtte
Yakalamışlar, hapse atmışlar
Yetmemiş
Göz dikilmiş gözlere.

Bir demiri kızdırıp
Gözlerine basmışlar
Sonra da acımış
Bu halifeyi
Sokaklara salmışlar.

Bu muhteşem halife
Kahir Billah imiş
Uzun yıllar hor ve hakir
Çarşılarında
Dilencilik etmiş.

Turgut Uzdu

Kısa Veda

Artık veda zamanı
Dağlardaki karlara
Bulutlara
Soğuklara veda zamanı.
Çiçek vakti artık
Bağlar bahçeler gibi
Gönüller de çiçek olup açmalı
Çiçeksizliğe
Artık veda zamanı.
Zaten değişti kışlar kışlığını
Bir başka kış oldu insanlar gibi
Baharla karıştı, davranışlar melezleşti
Kış desem kış değil, yaz desem yaz değil
İnsan desem...boşver
Zaten adı da önemli değil
Artık veda zamanı.
Kuşlar üşümüyor artık
Bir neşe, bir kahkaha bürümüş dalları
Unutulmuş bir kışa
Bir baharla
Artık veda zamanı.
Eskiden karlar yağardı diz boyu
Her çocuğun elinde birer kartopu
Unutmak mümkün mü
Kardan adam olmak için yuvarlanan karları
Zamanı geldi
Eski kışlara da, yeni kışlara da
O'nlara da
Artık veda zamanı.
İçime saklanmış bir çocuk
'Dua et' diyor, 'biliyorum veda zamanı
Yaşayamazsın tekrar amma,
Ne eski insanları unutabilirsin
Ne de hatıraları.'

Turgut Uzdu

Kıyabilsem Sana

Kıyabilsem sana
Vazgeçebilsem senden
Hiç özlemesem
Gözlerim seni görmese her yerde
Yoksun diyebilsem
Yokum diyebilsem...

Uzatıp ellerimi bıksam boşlukları yakalamaktan
Parmaklarım dudaklarına dokunmayı hayal etmese
Yokluğunda caddeler sokaklar daralmasa
İç içe girmese kaldırımlar
Yüreğim sıkılmasa
Gitti diyebilsem
Bitti diyebilsem...

Kıyabilsem sana
Şevmiyorum diyebilsem
Üzülmesen
Sevinsen yokluğuma
Ben kaybolsam kendi içimde, seni bulamasam
Delicesine haykıran tellallar sussa
Mavi gökyüzü hatırlamasa beni
Güneş görmese, yağmur damlamasa üzerime
Soğukta üşümesem, sıcakta terlemesem
En kara silgi geceyi ve gündüzümü silse
Sen ağlamasan
Kıyabilsen bana
Gezinsen gönlünce gönlünde
Beni unutsan...

Suyu unutsam, çaktığım nefesi
Taktığın bereni
Silsem bütün gül yapraklarından gül rengini, pembeyi, beyazı
Siyaha boyasam her şeyi
Parçası olsam en koyu karanlıkların
Kendi karanlığında kaybolsam...

Kimse bir köy kursam tam senin olduğun yerde, şuramda
İçinde tek ben yaşasam
Seni beklemesem her evin penceresinde
Kapılar tekrar açılır diye umut etmesem
Aramak için hiç yürümesem...

Olmuyor bir tanem
Yüreğim kendinden kopuyor da
Senden kopamıyor, kopmuyor
Yüzünü görmediği geceye gece diyemiyor
Şaşkın saniyeler
Hüznün saadeti kovalamasına alışamadı.

İstiyor mu sanıyorsun sensizliği
Sensiz çarpmayı parmaklıklar arkasında

Kırıp bütün kafesleri sana koşmayı istemiyor mu sanıyorsun
Gitsen de, kalsan da
Gitsem de kalsam da
Ah!
Unutabilsem
Unutabilsen...

Turgut Uzdu

Kızmazsan Eğer

Uykun kaçarsa,
Kocaman yatağına sığmazsan eğer,
İkide bir yastığını ters çevirir
Sebepsizce oflar çekersen,
Yalnızsın derim, kızmazsan eğer.

Hele karanlık gölgeleri
Hep birine benzetirsen eğer,
Her fırsatta bir ah çekip,
Kendi kendine "Gelse!" dersen
Ayrısın derim, kızmazsan eğer.

Sahipsiz sesler gelirse,
"Ama, ama bu onun sesi!" dersen eğer,
Sönük lambaya bakıp gülümseyerek
"Seni seviyorum!" dersen,
Âşıksın derim, kızmazsan eğer.

Sorular uçuşursa beyninde,
Bazen çelik gibi, bazen yumuşak bir ten olursan eğer,
Gönlündeki gömüleri açmaya hazırsan,
Bir kez bile "Keşke." dersen
Pişmansın derim, kızmazsan eğer.

Turgut Uzdu

Kimse Beni Sevmesin

Ben yalnızlığa aşığım
Kimse beni sevmesin
Her seven sevdiğine kavuşsun
Dilerim Allah'tan
Kimse beni sevmesin

Sonsuz mutluluk mu var
Sonunda büyüyen hep ayrılıklar
Nereye baksam gözü yaşlılar
Dilerim Allah'tan
Kimse beni sevmesin

Hüznü ömrümce yaşadım
Artık elliye devirdi yaşım
Bundan sonra aşık mı olur başım
Dilerim Allah'tan
Kimse beni sevmesin

Gözüm toprakta yarınım meçhul
Ne yapsın artık aşkı sevdayı bu kul
Şu dünyada ben Deli Dumrul
Dilerim Allah'tan
Kimse beni sevmesin

Aslında sayılı gün çabuk geçer
Gün gelir bu garip buradan göçer
Ardımdan kimse ağlamasın der
Dilerim Allah'tan
Kimse beni sevmesin

Ben bir şairim bir Garip Hoca
Delideli olurum bazen de bolca
Bekleyenlere inşallah seven bir koca
Dilerim Allah'tan
Kimse beni sevmesin.

Turgut Uzdu

Kimsesiz

Sokaklar boşluk üstünde
Biri yalnızlığını öksürür
Adım sesleri yankılanır taş taş üstünde
Kaldırımlar bir kimsesizi görür.

Köşe başları ruhsuzluğu saklar
Kendi elini bile öpemeyen dudaklar
Bir telefon direği ile sohbeta başlar
Yalnızlığıyla sokak lambalarını söndürür.

Güneşi yakar bir kibrit darbesiyle
Dumanlar fışkırır her yanından hırıltılı sesiyle
Bir daha bir daha çeker bütün benliğinin nefesiyle
Ruhunun acılığını hınçla yere tükürür.

Sokaklarca dolaşır, tanıdık köşelerle tokalaşır
Her vitrin camında gözleriyle bakışır
Gönül küfesine bekleyişi doldurup taşır
Hiç bıkmaz hep aynı mezarlığa götürür.

Her yağmurda dirileşir, ayakları yere sert basar
Gözyaşları yağmur ile dostça akar
Bir yalnızı ararken ağaran saçlar
Hep aynı yöne tozar hep aynı yönü süpürür.

Sokakların tek dostudur bu kimsesiz
Ne şarkı söyler ne türkü, dili sessiz
Birden şimşekler çakar bir gönül çıkar elbisesiz
Kimsesiz kalbini çıkarıp yalnızlığını öldürür.

Turgut Uzdu

Koca Çınar

Bir rüyadan fırlamış
Düştüğü yerde duraksamış
Heveslenmiş küçük bir fidanken
Hayali koca bir çınar olmakmış.

Yağmurlar, dolular, kışlar atlatıp
Bir tepeye yuvarlamış rüzgârlar
Kök salmış hemen en derinlere
Çıkmış güçlenmeye hazır küçük dallar.

Yıllar geçmiş aradan, yükselmiş bir koca çınar
Boyunca onuruyla atiye bakar
En korkunç fırtınaları yenmenin gururunu taşıırken
Gövdesini sarmış zaman zaman çatlaklar.

Her zamanki gibi gözü çınardadır böceklerin kurtçukların
İçten içe yemek bitirmek isterler
Kurutmak için koca çınarı
Hep sisli havayı beklerler.

Çınar vurdumduymazdır, kendinden emin
Yakıcı sıcaklarına aldırılmaz güneşin
Bir ilahi sese vurgundur artık
Başı hep üsttedir çöken sislerin.

Ayla yıldız kavuşur bazı geceler
İşte o gece çınar en güzel türküleri söyler
İtir koksa da ıhlamur koksa da bazen
Kaybetmez kendini, hep çınara benzer.

Alır yalnızlığını tohumluğundan
Daime yarınlara taşır
Böceklerle savaşmaz hiçbir zaman
Büüklüğünden utanır.

Ordular gibi hücum eder karıncalar
Gövdesinde irili ufaklı oyuklar
Bir dost arar yalnızlığına
Bulamayınca hep yalnızlığıyla oynar.

Uzanır kökleri kıta kıta
Sessizlikte duyulan o tek nota
Köslerin üzerine düşmüştür
Rüyalarında her gece damla damla.

Çınarların kaderidir bu
Kurtçuklarla gelen yok olma korkusu
İçten içe yer bitirir koca çınarı
Biraz daha büyümek korkusu.

Dudaklarına hüzün çöker, sis çöker
En siyah bulutlar çınarın gözyaşlarını döker

Dağlara pusu kuran cüceler
En taze fidanları söker.

Her yanda katman katman kozalaklar
Doğmamış taze fidandır
Aslında reçine değildir göz göz damlayan
Hem duadır, hem kandır
Çınar aslında çınar değil
Kendi kendini oymuş bir vatandır.

Turgut Uzdu

Kopuk Beyitler

Tatmak isterim sevgini yudum yudum
Kaç defa bir hayal dizinde uyudum...
**

Sihirli bir çubuk olsa elimde
Dokunsam dünyaya saadet dilesem!
**

Hep böyle utangaç, hep mahçup ol
Hep yanımda kal, gel bir tanem ol!
**

Öyle ızdırap dolu ki başım
Vurup taşlara kıramıyorum...
**

Nerede Nazlı'ların gezdiği diyar
Nerede yar uğruna ölen bir yar...
**

Sevda deryasına dalsa şu gönlüm
Çıkıp da yollarda kalsa şu gönlüm...
**

Gecelerce uzun saçların, öyle tatlı
Okşasam derim, sen prenses ben atlı...
**

Ben beklerim uzak köşelerinde ruhumun
Sen rüyayı yaşarsın bayrak bayrak olduğum...
**

Taş bebekler de güzeldir; gönül vurulmaz onlara
Geç kalma, gönlün vurulmadan var sen gönlünü ara...
**

Sensin o bilinmeyen geceler, meçhûl kadını
Söyle çıksın merdivenleri vuslat, adım adım...
**

Saatin sesi doldurur odayı, vur ha vur
Arzum ve duygularım eminim bana gavur...
**

Sıkıntı ve yalnızlık başımda zulüm
Sen gelmeden korkarım gelecek ölüm...
**

Gül ağaçları rengarenk, gönlümde bahar
Izdırap yokluğun, uzaklığın acısı kadar...
**

Sessiz bir zaman hıçkırıkla irkilir
Ve karşısına insanın bir insan dikilir...
**

Çile, keder, ilmik, tığ ve gözyaşı
Arzu, hayâl, ümit ve mezar taşı...
**

İşte arzu, işte istek, işte sen
İşte doğum, işte hayat, ben ölen...
**

Aynalar misali dökülüyor sırrımız
Boşa gidiyor cesedi böyle sıktığımız.
* * *

Nasıl uzak olursan ol sana senden yakın

Seninle büyüyor ölüm olamadan farkın.
* * *

Değişmiş yurttta oba, çadır, ocak
Hani yağın zaferler kucak kucak?
* * *

İster ki gönül ayrılmasın beş parmak
Marifet ayrı ayrı değil, bir olmak.
* * *

Hedef bir, inanç bir, detay ayrı
Bize düşman olmaz bizden gayrı
* * *

Ruhumu enginlerde arayıp kendimde buldum
Ve inandım ki benmişim bendeki umudum.
* * *

Ve... Aşk ile coşar içimde o meşum huşu
Bırakın başlasın artık zaferin ilk fuhuşu.
* * *

Fazilet ebedi bir âbidedir insan için
En büyük âbide fazilettir millet için.

Turgut Uzdu

Kordon Boyu

Bir tatil günü
Kordon Boyuna uzansam
Hemen kıyısında denizin
Beni bekleyen banka otursam.
Vakti ikindi vakti
Serin rüzgârlar esse
Bilirim senin kokunu getirmez
Gerçi sevmiyorum amma
Arada burnuma
Denizin ekşi kokusu gelse.
Yalnızlığı çeksem içime
Hep uzak duran ufka baksam
Yaktığım sigaradan
İçimdeki alevi söndürsün diye
Şöyle okkalı bir nefes alsam.

Gökyüzü yine mavi, puslu mavi
Martıların sevinci zaten sebepsiz
Ne aşk, ne ayrılık, ne sevda
Anlamsız, küçük ve beyaz bulutlar
Damlasız ve şimşeksiz
Var gibi yoklar.

Nedense her geldiğimde biri beni takip eder
Gölge midir, gölge midir bilemem
Bağlamış bir şeyler beni bir şeylere
Anlatmaya kalksam
İp diyemem, kordon diyemem.
Niye kordon demişler
Onu da bilmiyorum aslında
Kulağımda bira kokusuna sarılmış bir şarkı
İçinde yamalı gizli bir ayrılık kelimesi
Bir bayan söylüyor
Kim bilir hangi aşkla yanmış sesi.

Sevda diyeceğim
Daha sev demeden başlıyor sorgular
Beynim kıvrım kıvrım kıvrıyor acıdan
İyi ki kavuşmamışsın diyor bir ses sonunda
Bak, ayrılıkta ne tatlı acılar var.

Zamanda geri götüren bir rüzgâr esiyor
Bir göz kırpması sonunda önümdedir
Toplayamıyoruz dökülen pişmanlıkları
Yüzümüzde yüreklerimizin çırpınışı
Sen birindesin ben diğerindeyim.
Çok garip
Bir görümlük hasretlerin ölümüymüş anladım
Ne ben yanımda umut getirmişim biraz, ne de sen
Bir martı çığlığıyla yine esti rüzgâr
Baktım, yine yakamozların arasında
Acılarımdı sevdayı sevdadan ayırıp gülümseyen.

Turgut Uzdu

Korkma

Sen yalnızlığına sarıl
Uzan öylece
Giy kırmızılarını, açıl saçıl
Ben sana üzgün, ben sana yangın, ben sana vurgun
Ben...Ben...Boynu bükük bu gece.

Oysa dumanlar tütseydi ruhumuzdan,
Alevler sönük kalsaydı
Vuslatı tatsaydı da bu yürek
Dudağında bir alev olsaydı.

Müjdelere getirseydi sevda türkülerini
Notalara renk katılsaydı süt beyazı
Üşütmeseydi seni
Şu soğuk gecelerin ayazı.

Bulutlarda uyanıp
Güneşe merhaba deseydik
Yangınımızla yükselseydi gün
Biz bu gece
Bir ağızdan gülseydik.

Yıllar ve yollar
Ah...Yıllar ve yollar
Çareyi tutup sınımsız
Çaresizliğe kelepçeleyen şu kollar
Bir kırmızı güle sunabilseydi
Sana feda edebilseydi aşkı.

Kıvrılmak zamanı
Ne acıdan ne yoksulluktan,
Sadece, sadece
Şu kahrolası yalnızlıktan.

Giy bu gece kırmızılarını
Üzerinde benekler olsun beyaz beyaz
Korkma, yanındayım artık
Üşütemez seni ne geceler, ne ayaz.

Turgut Uzdu

Korku

Sev diyor içimden bir ses
Korkuyorum
Ayrılık acısı zordur bilirim
Ürküyorum

Bilsem ki vuslat olacak
Bilsem ki gönül kavuşacak
Şevmez miyim
Ömrümce bir gül gibi seni
Koklamaz mıyım, okşamaz mıyım
Tenini, bedenini.

Sev diyor içimden bir ses
Korkuyorum
Ya sevilmezsem diyorum
Ürküyorum
Tek başına sevmek zordur
Biliyorum...

Olsun sev diyor içimden bir ses
Izdırıp benim dersin nefes nefes
Niçin korkuyorsun
Sevmiyorsun?

Bir yanda sevmek için çırpınan gönlüm
Diğer yanda
Sevmeden, sevilmeden yaşanmaz diyen ömrüm
Ben bir yanda, gönül bir yanda
Korku bir yanda.

Sev dedikçe içimdeki ses
Titriyorum
Gönlümde seviyorum diyen bir nefes
Bekliyorum.

Turgut Uzdu

Köhnededir Mezar

Gece daha bir gece, karanlıkta hüküm
Yıldızlara saklanmış umutlar kördüğüm
Damlalar güle vurgun, güller büklüm büklüm
Yel olmayınca ruhsuz, şakıyan şarkılar
Sahibini bekleyen köhnededir mezar.

Saklanmış bir yudum su, tatlı söz içine
Yürekleri acıtır hasretler reçine
Her gece hayaletler biçimden biçime
Uzundur yollar boyu, serviler uzar
Sahibini bekleyen köhnededir mezar.

Dağ yarılır dağdan da, yaşı dere olur
Âmâdır bağı baştan, sık sık dumanlanır
Rüzgâr eser habersiz, zamansız iz kalır
Yüzde tüyler kırışır, çiçekleri solar
Sahibini bekleyen köhnededir mezar.

Avuçlar göğe bakar, yakındır gün güne
Gözler takılı kalır, sebepsizce düne
Kimseler inanamaz, dilin öldüğüne
Acımaz bir ad yazar, ölümüne gaddar
Sahibini bekleyen köhnededir mezar.

Turgut Uzdu

Kötü Talihim

Ey kötü talihim, uyusan artık
Şu hayatı sensiz yaşayamadım
En güzel şeyleri almasan artık
Şu hayatı sensiz yaşayamadım.

Ne rüyamdan gittin ne de hayalden
Mutluluk el oldu tutmadı elden
Bir kez ayrılmadı dikenini gülden
Şu hayatı sensiz yaşayamadım.

Ne yaptım sana ben bir bilebilsem
İçimden geçeni bir diyebilsem
Hayatımdan seni bir silebilsem
Şu hayatı sensiz yaşayamadım.

Gönlümü açmıştım sevdalara ah
Bana yaptıkların inan çok günah
Yerin emin ol ki Cehennem vallah
Şu hayatı sensiz yaşayamadım.

Garibim boynumu bükmüş dururum
Her baktığım yerde seni görürüm
Yeşil bir fidandım artık kururum
Şu hayatı sensiz yaşayamadım.

Turgut Uzdu

Köy Sokağı

Köy Sokağı

Köy sessizliğı ve ıssızlığı sırtlamış
Boşluğun koşuşturduğı bir sokak
Zaman durmuş
An yok

Bir kedi adımları var amaçsız
Sesinin ardından görünen bir traktör
Bütün koyuluğıyla maviyi örterken sis
İçimdeki gürültüye inat
Duyduğum sessizlik nefis

Bir kadın ağır aksak yürüyüşüyle bozdu anı
Gözü yerde kendini arar gibi
Kimsenin bilemeyeceğı düşüncelere odaklı bebekleri
Morumsu başörtüsü az yana kayık
Ucundan nakışlar düşüyor morumsu

Kumrunun kanatlarındaki eşe sahipleniş
Bir hava atma, bir sesleniş bir sesleniş

Ayaklarını yere vuran bir çocuk
Annesinin elinde yürüyor
İnatlık ve kararlılık çığıklarda
Okulun çıkışında sürünüyor

Bezgin ayak sesleri duyuyorum arkamdan
Bu bir kadın diyorum
Sağ kulağıma yaklaşıyor adımlar
Dönüp bakmıyorum

Bir çocuk gülümsüyor
Hayranlık ve şaşkınlığıma alışkınmış gibi
Sırtı annesinin sırtında
Bağlara rağmen memnun güvencesinden
Gülümsüyoruz karşılıklı
Yerimi değışmem hiçbir şeye der gibi uzaklaşıyor
Annelik diyorum
Bir zamanlar nefes alan, şen şakrak, gülen, ağlayan, üzülen bir kadın
Annem geliyor aklıma
Tebessümüme hüznün bulaştı yine
Çocukluğu özlemişim
Şeni özlemişim be anne
Şeni özlemişim

Turgut Uzdu

Köyümü Özledim

Kuzular melerdi köyümde
Gece gündüz demezdi
Ağaçlarında yaprakların hışırtısı
Devamlı şarkı söyler
Kuşlar bu şarkıya eşlik ederdi.

Karın kalkmasını sabırsızlıkla bekleyen
Çiçekler açardı köyümde
Sabah karanlığında tarlaya giderdik
Toprağı okşardık
Şakalaşır, coşardık çapalar ellerimizde.

Yorulurdu bedenimiz, gönlümüz dinçti
Saçta ekmek yapardı annem, tereyağıyla yerdik
Sütler sağılırdı köyümde
Ilık ılık,
Kaynatmadan içerdik.

Masallarımız vardı her akşam
Canlanırdı ninelerimizin dilinde
Her gece damlara çıkardı
Gönlüm binlerce defa uğrunda ölürdü
İlk aşkımdı köyümde.

Şimdi köyüm benim içimde
Ben gurbette çırpınır dururum
Yağmur yağar ya ıslak ıslak
Gözlerimi kapar kapamaz
Çamurlu yollarında yürüyen kendimi bulurum.

Turgut Uzdu

Kurban Olduğum

Bazen uzar yollar gibi
Bazen eser yelller gibi
Okşa diyen diller gibi
Saçına kurban olduğum.

Ucu sivri yaya benzer
Hafif eğri aya benzer
Yüzünde ziyaya benzer
Kaşına kurban olduğum.

Gerilmiş ok gibi durur
Gözüne çok gibi durur
Başka şey yok gibi durur
Kirpiğe kurban olduğum.

Çok derindir engin bakar
Bahar gibi rengin bakar
Sağda solda dengin bakar
Gözüne kurban olduğum.

Garibim dudağa hayran
Göğsündeki dağa hayran
Kalbindeki bağa hayran
Boyuna kurban olduğum.

Turgut Uzdu

Kurufasulye Tarifi

<center>
<img
src='http://i43.tinypic.com/4ilvnn.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

Yemeklerin kralı kuru fasulye
Bir kelle soğanı unutma dostum
Vurup yumruğunu cücüğünü ye
Yanında pilavı unutma dostum.

Soğanı bir güzel kavuracaksın
Salçayı, pulunu bol katacaksın
Şır zeytin yağıdır kullanacaksın
İki sivri biber unutma dostum.

Kuruyu dökerek tenceresine
Sonra yeterli su, katıp üstüne
Dört kalıp şekeri atıp içine
Tuzuna bakmayı unutma dostum.

Düdüklünün elbet düdüğü çalar
Soğut tencereyi akarsa sular
Dizilsin önüne beyaz tabaklar
Biberi serpmeyi unutma dostum.

Pirinçten pilavı koyup yanına
Kaşığı dayayıp tam şakağına
İşte yemek budur layık ağzına
Bismillah demeyi unutma dostum.

Turgut Uzdu

Küstüm Dünyaya

Sen gittin gideli bir haller oldu
Kimselere seni soramıyorum
Yollara düştüm ya gör neler oldu
Bir türlü yanına varamıyorum.

Halimi görenler mecnun dediler
Beni diken seni gül bellediler
Çok uğraştım lakin hiç sevmediler
Sebebini bile aramıyorum.

Gece baykuş oldum gündüzde bülbül
Gidişlere boynu bükülmüş sümbül
İnat etme n'olur, çık karşıma gül
Sen yoksan göğsümü geremiyorum.

Hayalin karşımda yüzüme bakar
Gözümü sadece hasretin yakar
İncecik dereler çağlayıp akar
Önüne barajlar kuramıyorum.

Gönlümde yalnızlık bekledi inan
Ne bir haber geldi ne de merhaban
Yükselirdi hani vuslata duan
Sevdamı sevdana karamıyorum.

Neden ben hasretim bütün gün aya
Turgut'um, sensizim küstüm dünyaya
Aysız gecelerde görünen rüya
Bir türlü hayıra yoramıyorum.

Turgut Uzdu

Küstün mü?

Uzaklarda biri haykırır
"Tutar garibin ahı"
Hata benim değil güzelim
Sen kestir
Selamı sabahı.
Susuyorsun
Dilin adımı dahi söylemez
Selamı sabahı bırak
Bir defa olsun
Tebessüm etmez.
Ne yaptım sana ben
Sevdim sadece, üzdüm mü
Kendi kendine
Bilmiyorum niye,
Küstün mü?
Oysa gülümseyen
Her sabah bir merhaba desen
Sen için kavru lan şu kalbi
Ne olur
Bir defa sevsen.
Unutma
Gariplerin ahı tutarmış
Nazlanma öyle
Bak söylüyorum fazla nazdan
Garipler de bıkmış.

Turgut Uzdu

Lacivert Gece

Bir yalnız gün daha bitti
Gönül yorgun düşmüştü,
Batışını seyretti güneşle birlikte
Günün ölümü gibi
Umutlarının.
Yıkıntılarının arasında gezdi bütün gün
Gönlünü aradı
Avuçlarında hüznün
Gözleri üzgün.
Sonra lacivert bir gece başladı
Deniz lacivert elbiselerini giymişti,
Yakamozlar parlıyordu gözlerinde
Bakışları yıldız yıldızdı
Gökyüzü de lacivert olmuştu.
Bir sensizlik dolaşıyordu yalınayak
Kumların hışırtılarında ayak izlerin
Belki bir de bensizlik,
Dönüşü yoktu farklı yönlere yürüyüşün
Lacivertlerde hüznün,
Bütün lacivertler üzgün...
Kendi gölgesine mahkûm biri vardı ya
Sahibiydi bütün sessizliklerin
Lacivert karanlıklarda
Kendi ayak izlerinde silinmeye mahkûm
İşte o bendim,
Sessizce ve sensiz
Elenmişim.
Oysa ne çok beklemiştim bilsen
Bir gelse demiştim,
Gelmişsin gibi
Gülümsemiştim.
Rüyalar sensizlikte bir çılgın
Uyunmadan yaşanır olmuştu
Lacivertler altında bir gölge koşuyor
Gittikçe yaklaşıyordu,
Gölgenin ardında sen yoktun
Yoktun gülüm,
Lacivert bir geceydi gördüğüm
Siyaha yönelen hayaller
Gönlümdeki ışıklar solgun
Işıklar kördüğüm,
Bu kaçınıcı lacivert geceydi
Sensiz öldüğüm.

Turgut Uzdu

Mani

Çöllerde gül biter mi?
Bülbül gece öter mi?
Bir kez seni öpmezsem
Söyle bu dert biter mi?

"Ben gelemem, gel" dersin
"Gözüm yaşlı sil" dersin
Dört bir köşe gül dolu
Sen dermezsen el dersin.

Al, dudağa yakışır
Göz göz ile bakışır
Geceye "Kara" dersin
Gel gönlümü yak, ışır.

Dolaştım koca dağı
İçtiğim tatlı ağı
Hem koymazsın geleyim
Bari söndür şu dağı.

Benim gönlüm yaralı
Saçın uzun taralı
Bir türlü beğenmedin
Seçsen artık yar, alı.

Gariplik bu gülersin
Bülbüle "Cahil" dersin
Bir kez acı, ne olur
Muradına gül ersin!

Turgut Uzdu

Manzara

Gecenin koynunda uyur beklentiler
Sigara izmaritleri şafağı tutuşturur
Umutlar meyveye filiz döktüğünde
Ayrılık küskündür vuslata
Eller ele mendil tutuşturur.

Rüzgârlar salonlara tıklımış
Gözlerden içeriye farklı yağmurlar damlar
Acı kokar nedense ter avuçlarda
Hatıralar saklandığında karanlık sandığına
Yıldızlarla sohbet eder küçücük damlar.

Umutlar hep gürbüz doğar, cılız ölür
Taze alevlerin eski küllerinden uykusuz yatak
Pergelin ucunda kocaman bir mehtap
Solgun gözler hüznüne köle olunca
Tuzlanmış nehirlere dayanamaz yatak.

Umumi manzara ressam fırçasının ucunda
Renklerin kendince dansı gizlidir
Duman tütmeyen bacalarda tüner kuşlar
Tuval ayrı bir dünya
Her darbesi ayrı gizlidir.

Göz kapakları rüyaya mahkûm açılır
Postacı kapıları rast gele çalar
Bir köpek havlar sessizlikte
Dudaklar gülümseyişine âşıktır
Sırası gelince kendi tebessümünü çalar

Ne ölüm kurtuluştur ne yaşamak
Bazen sevdalar, bazen ayrılıklar baskındır
Zamanda biri diğerinden üstün
Kendi tarihinden çıkar tek kişilik bir ordu
Sesler susar toynaklarda, bu ani bir baskındır.
19/07/2008

Turgut Uzdu

Matemli Geceler

Pembelere bürünmüştü önce
Güller gül rengindeydi
Bahar gülümsüyordu dört bir yandan
Gökyüzü açık, mavilik engindeydi.

Hayaller damladı gözlerden
Kahkahalar çınladı duvarlarda
Adalar, karaalar, denizler canlandı
Sen beni bekliyordun güya garda.

Sarıldı hasretim sana, başın yaslandı omzuma
Ellerim dayanamadı, saçlarını okşadı
Sıcaklığını içine çekti nefesim
Şimdiye kadar yaşanmamış ilk akşamdı.

Kim bilir neler olacaktı
Kurulacaktı hangi sofralar
Saadetten esecikti,
Coşacaktı fırtınalar, boralar.

Olan oldu sonra
Sevdanın yerini hiddet aldı azar azar
Suskunluk bürüdü,
Yüzünü astı bütün burçlar.

Matemini giydi geceler,
Gülümsemeler hüzüne döndü
Hani o gamzeler vardı ya, ah, ah
Buruştı gül yüzler, sütler döküldü.

Turgut Uzdu

Mavi

Hatırlanmayan rüyalar üşenmez,
Dikilir gecelerin süvarisi gibi,
Bir fısıltı dokunur tenlere
Gökyüzünün mavisini makbuldür
Denizin mavisini gibi.

Gidişler, sabah karşılar uykuyu
Gelişler bir türlü geceyle buluşmaz tuldür
Bir pusula uzanır ellere
Gökyüzü puslanır aniden, mavi çiseler
Filizlenen, mavi hasretten bir güldür.

Perdeler açılır, mavi bir oyun başlar
Hüzün, hasreti dansa kaldırır
En hızlı pişmanlığı çalar yürek
Şimşekler çakar damlalarda
Dalgalar uyanır.

Savaşlar mavi başlar yaşamının ucunda
Bir derin maviliğe saklanır düşler
Güneş örtü olup çekilir küskün vuslata
Yetim aynalarda üzgün bakar
Mavi öpüşler.

En derin kuyulardan çekilince gece
Ağırdan alır kendini meçhûl bir sevdanın perisi gibi
Şehirli bir tüy dokunur gönüllere
Ürperti umutlarca engindir
Ümitlerin mavisini gibi.

Şiirin Kayıt Tarihi 06.08.2007 02:30:00

Turgut Uzdu

Mazmun

Bak fırtınalar koparmış denizlerde
Sükûnetin ardından
Şimşekler nasıl çakarmış
Kıvılcımlar nasıl tutuşturur,
Yıldırımları nasıl yakarmış.

Güllerin gülme zamanı şafak vaktidir
Her yanında çiğ taneleri
Kibarca salınmış goncaya bakarak
Mutlu olurmuş ıslak gözyaşları
Bu defa bülbülün kavuşacağını sanarak.

Güneş saklandığı yerden süzülünce
Yorgun karanlık dinlenmeye çekilir
Kanat sesleri duyulmuş acele acele
Goncanın açılışını görmektir
Yeryüzündeki tek mesele.

Kat eder millerce yolu sanki
Dalına konar nefes nefesedir
Taze bir gül yorgun argın süzer bülbülü
Nedendir bilinmez
Hüznü saklayan mesut kahkahalar sarsar gülü.

Suçlu aranır, güneşte karar kılınır
Kızır buna, en karanlık dağların dibine atar kendini
Her gece bülbüle fırsat tanır
Gül işe bazen vişneçürüğü kadehlerden içer
Kızıllığı yüzüne vurdukça goncalaşır
Ömründe belki bir kez göreceği
Yeni şafağı bekler.

Turgut Uzdu

Medet

Bahar gelmiş, çiçek açmış, amma ki rüya uykuda
Orda eskilerden biri, bilirim durur pusuda

Mevsimden habersiz bekler, beklemekten de sıkılmaz
İndiğin yokuştur tuzak, yukarılara çıkılmaz.

Gece, sokakların kralı, kediler illa köpekler
Neden zifiri karanlık, o köşede nöbet bekler

Bazen cılız ayak sesi, kösler gibi vurur yere
Yaşlı, koca gözlü baykuş, habercidir ahirete

Ardından yağar yağmurlar, hiç ıslanmaz mı beklenen
Tek yöndür gidilen yollar, olamaz şaşırıp gelen

Garip burada yürüyen, daima ardına bakar
Bazılarının elinde, nurlardan bir fener yanar.

Adım ileri giderken, akıllar hep geridedir
Umulacak tek medet var, Ya Rab o da tek sendedir.

Turgut Uzdu

Merhaba Dünya

Güneş yine doğdu, aydınlandı gökyüzü
Yine yeni sevdalar bürüdü çiçekleri,
Dünyayı sarsın isterim
Bütün dudakların gülümsemeleri.

Kuşların en güzel şarkıları dallarda,
Yapraklar bu şarkılarla oynar,
Bu gün ne mutlu insanlara
Dinliyor, görüyor, yaşıyorlar.

Sevenleri duruyor, sevilenleri de,
Bütün ayrılıkları n'olur unutun gitsin,
Dileyin bütün dünyadan
Acıların hepsi silinsin.

Atın karamsarlığı gönlünüzden,
Sevin yaratılmışı Yaratan'ın hatırına,
Hiçbir zaman gelmesin kötü ihtimaller
O güzelim aklınıza.

Açın gönlünüzü engin sevdalara,
En güzel rüyaları bu gün yaşayın,
Sakin, sakın ha
Mutluluk dışında ağlamayın.

Bir gün daha varsınız tadını çıkarın,
Tutun ellerinden sevdiklerinizin,
Öpün, koklayın, mutlu edin
Sonu gelmesin dilerim gülümsemelerinizin.
Haydin dostlar,
Dünyaya yeniden merhaba deyin
Merhaba!

Turgut Uzdu

Mevsimlerim

Kırlangıçlar uçmazdı gönül mevsimlerimde
Kelebekler raksındaydı gün ışığı
Geceyi görünce uzaklarda, heyecanlanır
Kanatları titrekti pervanelerin
Fenerleri bile hüzün sanarak
Bir teselli uğruna.
Ölümüne dönmeye aşık,
Gün doğuşunu göremeden
Teker teker ölürlendi.
Vefalıydılar
Yüreklere üşürdü kavurucu sıcaklarda
Ayrılık, mumlarını yakardı
Oysa
Bilemezdiler bütün fenerlerin kör olduğunu
Kendini göremediklerini...

Göç mevsimini tanımazdı mevsimlerim
Bütün kuşlar sevda türkülerine tutkun
Gerdan gösterirdi ceylanlar zamanlı zamansız
Bulutlar pamuklaşırdı
Güller yapraklarını dökerdi en güzel kokuları sürüp
Güneş yorgun ama mutlu sabahlara uyanırdı her şafak
Satenden çarşafı bürünürdü ufuklar.

Benim mevsimlerim saydam hayaller doğururdu
Gecesi gündüzüne uzardı,
Her şafak aşkına kavuşurdu, bıkmazdı
Hoşluğu yakalayınca içi, dışı nasıl da aydınlanırdı
Mutluluktan karanlıkların.

Benim mevsimlerimde bütün yollar aşka çıkar
Aşka kavuşurdu
Huzur kokardı papatyalar her falda
"Sevmiyor! " demezdi hiçbir yaprağı
Gülümserdi her köşe başında seven yüreklere
"Seviyor! Seviyor! " derdi.

Ne depremeler olurdu bağırılarında
Ne seller akardı
Güneş değil
Sonsuz bir sevda tutuşurdu avuçlarda, yanardı.

Şimdi yoksun
Takılıp gitti ayak izlerine mevsimlerim
Sensiz kaldığım gibi
Mevsimsiz kaldım
İnanmazsan bak yollara
Hep bekledim
Hep beklerim.

Turgut Uzdu

Mezarlık

Serviler dikmişler gölgelik olsun
Orda yatanlara serin mi gerek
Dışarı çıkmaya izin vermezler
Çukuru muhakkak derin mi gerek.

Kimisi babadır, yavrusun özler
Kimisi annedir, hepsini bekler
Bir gelin, bir genç kız, yolları gözler
Bekleyene bir tek şirin mi gerek.

Hasretler hem ışık, hem bir kaç sözdür
Yapılamayanlar içte bir közdür
Hayal edilenler hep güzel yüzdür
Gözden akan yaşa irin mi gerek.

Adımsız gelene sondur gelmelik
Yaşamak ve ölmek hep bir kerelik
İki taş arası niye çiçeklik
Koklamaya illa burun mu gerek.

Turgut'um derim ki elbet yatarız
Toprağın altından biz de bakarız
Alevisiz ateşte çokça yanarız
Soluksuz kalmaya izin mi gerek.

Turgut Uzdu

Misafirim Ol

Gel gönlüme misafir ol istersen
Otur, dinlen biraz
Leyla'dan, Mecnun'dan bahsedelim
Çöllere ağaçlar dikelim, sonra gidersin
Hele bir yol çiçeklerini açsın kiraz.

Otur dinlen biraz
Ferhat'ın elinden sular içelim
Şirin'in güzelliğine hayran
Oturup kıyısına ırmağın
Tepedeki kal'ayı seyredelim.

Gel gönlüme misafir ol
Şarkılar söyleyip şiirler yazalım
Alev denizinden geçelim mumdan bir gemiyle
İstersen birlikte aşkı tadalım
Biz düğmeler çözülmeden yanalım.

Şiirler kadar sıcaktır yüreğim
Otur dinlen biraz
Gidecekmişsin gibi durup beni üzme
İstersen ev sahibi ol
Baksana daha dallarında açmadı kiraz.

Turgut Uzdu

Muhtacım

Gül bülbüle
Bülbül güle
Gül dikene
Ben sana

Ses dile
Dil heceye
Hece Yüceye
Ben sana

Toprak suya
Su havaya
Hava duaya
Ben sana

Yürek kana
Kan cana
Can bana
Ben sana

Su toprağa
Toprak fidana
Fidan yaprağa
Ben sana

Anlasana.

Turgut Uzdu

Mutlu Geceler

Mutlu geceler diliyorum
Umutlarınız gerçek olsun
Süzülsün gökyüzünden dilekleriniz
Neşe sarsın her yanınızı
Rüyalarınız gerçek olsun.
Çelik gibi olun, çürümeyin
Baki kalsın sağlığınız
Sizin gibi hep mutlu yaşasın
Varsa
Ya da olacaksa çocuklarınız.
Hep sevin,
Hep affedin, hep gülümseyin
Güller açsın yanaklarınızda
Yaşıyorsunuz
Mutlu bir sabaha günaydın deyin.
Mutlu geceler diliyorum
Hep bir el elinizi tutsun
Huzur, neşe ve sağlık
Hiç ayrılmasın yanınızdan
Sizin olsun.

Turgut Uzdu

Mümkünatsız

MÜMKÜNATSIZ

İnanırsın güneşe
Sevgili yüreği gibi sımsıcak
Bal akar dudaklarından
Dersin ki
Dersin ki hep yüreğimde kalacak

Bir dağ çıkar karşısına
Gölgede kalır umutların
Serinlikle teselli edersin şüphelerini
Hayalleri devam eder yarım yamalak
En tatlı haliyle bütün yarınların

Akşam yaklaşır kızıla boyayarak günü
Her saniye çaresizdir, her saniye ürkek
Vefasız çıkmıştır ışık
Belki yorgundur
Belki gitmiştir boyun bükerek

Ve kirpikler keşkeleri damlatır yastığa
Öncekiler gibi gece geceyi oynar
Nedenler niçinler toplanır bir araya usulca
Yapmalar etmeler tartılır binlerce defa
Uyku serilirken düşüncelere
Rüyaları pişmanlık boyar

Ne kalmak mümkündür ne gitmek

Turgut Uzdu

Nasıl Anlatsam

Nasıl anlatsam
Gözlerinde yıldızlarla geldiğini,
Beni sevdiğini,
Dans edip sevincinden
Bulutlarla eğlendiğini.

Nasıl anlatsam,
Saçlarını şöyle bir savurduğunu
Silip gönlümdeki yalnızlıkları
Bütün karanlıkları alıp tel tel
Karanlıklara kovduğunu.

Nasıl anlatsam,
Buz kesmiş ruhumu ısıttığını,
Umutlarımı mezarından çıkarıp
Bir gül bahçesine dikerken
Toprağına sevdandan kattığını.

Nasıl anlatsam,
Buhranlarımın en yüksek doruğunu
Ben mutlu oldukça
Gözlerinin de benim kadar
Mutlu olduğunu.

Nasıl anlatsam,
Varlığın içinde yokluğunu
Kuraklığını gönlümün
Akmayan gözyaşlarımın içinde
Hâlâ durduğunu.

Nasıl anlatsam,
Nasıl anlatsam
Varlığında olduğu gibi
Yokluğunda da yüreğimde durduğunu
Senden uzaklarda
Hâlâ seni bekleyen
Hâlâ burada seni seven biri olduğunu
Nasıl anlatsam.

Turgut Uzdu

Nasıl Geçti

Bir nefese nasıl sığdırdık
Koskoca bir ömür nasıl geçti
Hiç bitmeyecek sanırdık
Koskoca bir ömür nasıl geçti.

Bir çember peşinde koştuğumuz
Bayramlarda bir şekerle coştığımız
Daha düdü sanki çocukluğumuz
Koskoca bir ömür nasıl geçti.

Gençlikle geldi ilk aşk heyecanı
Gezer dururduk şehirde her yanı
Sen genç bir kız ben delikanlı
Koskoca bir ömür nasıl geçti.

Evlendik çoluk çocuk ağladı
İlk gülmesiyle kendine bağladı
Daha düdü sanki evden ayrıldı
Koskoca bir ömür nasıl geçti.

Baykuşlar dışarıda dolaşır oldu
Bir gariş koku etrafa doldu
Yürüdüğüm tek gidişli yoldu
Koskoca bir ömür nasıl geçti.

Turgut Uzdu

Nasıl İnanayım

Nasıl inanayım,
Söyle güzelim, ben sana nasıl inanayım?
Hani baharla gelecektin,
Ellerimi tutacaktın,
Seni seviyorum, seviyorum diyecektin.

Nasıl inanayım,
Söyle güzelim, ben sana nasıl inanayım?
Hani yağmurlar sensiz yağmayacaktı,
Birlikte ıslanacaktık,
Hani saçların bensiz ıslanmayacaktı?

Güya,
Güya bütün yağmurlara meydan okuyacaktık,
Damlalarla savaşıcağ, ama el ele, göz göze
Hani hep mutlu olacaktık.

Nasıl inanayım,
Söyle güzelim, ben sana nasıl inanayım?
Söz vermiştin, güneş sensiz doğmayacaktı,
Hatırlasana,
Koskoca bir ömürde hep sen olacaktın da,
Güneş bir defa bile sensiz batmayacaktı.

Nasıl inanayım
Söyle güzelim, ben sana nasıl inanayım?
Geceler desem, tümünden karardı,
Oysa,
Oysa karar vermiştik hani
Bir defa bile şu karanlık geceler
Kendi karanlığında seni aramayacaktı.

Nasıl inanayım,
Söyle, güzelim, ben sana nasıl inanayım?
Yüreğın yüreğimi bırakıp gitmeyecekti,
Yeminler etmiştin,
Ne sözler vermiştin,
Hani, hani sevgin hiç bitmeyecekti.

Belki bir gün,
Bir gün hatırlar gelirsın yanıma,
Elinde güller olsa da bir olmasa da,
Bu kadar çektirdikten sonra
İnan muhtaç değilim ne sana, ne dualarına.

Turgut Uzdu

Nasıl İnanmışım

Nasıl inanmışım gözlerine
Öylesine masum, öylesine yalnız
İlkbahar gibiydi yeşili
Bazen hüznü taşırdı
Bazen neşeyi.

Keyifle bakarken bile
Çekingenliği taşırdı etrafa
Saflığın timsaliydi beyazı
Yaşlar bile utanır
Hiddetle damlamazdı.

Nasıl inanmışım gözlerine
Yalan söyleyemez derdim
İstedim ki hep gözlerimde kalsın
Dalgınlıkla olsa bile
Başkasına bakmasın.

Bahar olsun gözlerimin önünde
Yeşiller içinde papatyalar
Yıldızlar hiç sönmessin
Gözlerim gibi gözlerin
İstedim ki başkasını görmessin.

Gözler de yalan söylemiş
Menekşelerin de yalan söyleyeceğini
Seni tanıyınca anladım
Gittiğin günden beri
Hiç bir menekşeye inanmadım.

Turgut Uzdu

Nasıl Olur

Nasıl yakışırdı gülümsemeler dudaklarıma
Neşeyle fikir fikir oynayışlarım ne güzeldi
Bir lanetli gelip yıktı dünyamı
Beynim durdu,
Aklım almıyor
Üzmemek gerekiyordu hani insanları
Hani sevmezdi üzmeyi, üzmeyi tercih ederdi
Kalbim kırıldı,
Göğsüm acıyor
Canım yanıyor.
Hıçkırıklar boğazıma dizildi
Söyleyin dostlar
Bu insan
Böyle acımasız nasıl olabildi.
Yalanlar dizildi sırayla
Yalnızlığımdan vurdu beni
Böylesine bir sevdaya ilk defa tutulmuşum
Tam en güneşli zamandı sevdamin
Yalanları sırtıma saplandı
Kahpece vurulmuşum.
Bir daha inanmak mı aşka sevdaya
Tövbeler tövbesi olsun
Bir daha sevmek mi birini
Asla
Tüm yalancılar dilerim
Allah'ından bulsun.

Turgut Uzdu

Nasıl Sevmem

Bir gelin gibi nazlı akan
Fırat'ı, Dicle'yi nasıl sevmem
Yükseklerden yurduma bakan
Gururum Ağrı'yı nasıl sevmem.

Alnının akı gibi
Erzurum'da kışı nasıl sevmem
Her tığında bin çile gibi
Oyayı, nakışı nasıl sevmem.

Oğuz Kağan yüreğimde durur
Dağı, denizi, ayı nasıl sevmem
Masalı, destanı türküyü
Canım halayı nasıl sevmem.

Palandöken'e yaslanmış, başı koltuğunda
Abdurrahman Gazi'yi nasıl sevmem
Osman Gazi bir tohum
Orhan Gazi'yi nasıl sevmem.

Çiçeğini, gülünü
Bal yapan arıyı nasıl sevmem
Alın teriyle büyüyen
Tarlada darıyı nasıl sevmem.

Dadaşını, gakkosunu
Efesini nasıl sevmem
Dizi değince yer sarsılan
Zeybeğini nasıl sevmem.

Yedi tepede yedi güzel
İstanbul'u nasıl sevmem
Yazla kış arasında bir kavşak
Burdur'u nasıl sevmem.

Dağda koyun güden
Gelinlik kızı nasıl sevmem
Gökten inip bayrağıma konan
Yıldızı nasıl sevmem.

Bir hilâle can verip, kan içinde
Toprakta yatana nasıl sevmem
İki yüz ellilik mermiyi
Sırtlayıp atanı nasıl sevmem.

Çanakkale bir bayraktır
Şehidimi nasıl sevmem
Mükemmel bir komutan
Mustafa Kemal'i nasıl sevmem.

Turgut Uzdu

Nasıl Unuturum

Tek beni sev deseysin
Unutmak yerine seni sevseydim
Al bir gül isteseysin
Söküp yüreğimi sana verseydim.

Bana unut deme
Tuttuğum eli nasıl unuturum
Okşadığım saçı
Sardığım beli nasıl unuturum.

Bana unut deme
Aldığımız nefesi unutamam
Öptüğüm dudağı
Duyduğumuz o sesi unutamam.

Bana unut deme
Akılsız başı nasıl unuturum
Gözdeki hüznünü
Akan yaşları nasıl unuturum

Bana unut deme
İçimdeki yangını unutamam
Bana unut deme
Beynimdeki vurgunu unutamam.

Tek beni sev deseysin
Unutmak yerine seni sevseydim
Bir al gül isteseysin
Söküp yüreğimi sana verseydim.

Turgut Uzdu

Nasihah

Yıldızların seyrine dalma delikanlı
Onlara varmak için daima gayret et
Sen de gidenler gibi düşün, anlı-şanlı
Var onlardan daha uzak yıldızlara git.

Vatan için çalış, hep millet için yaşa
Uyup da yabana, düşme karın kardaşa
Hizmet için sıkıntı çek, gelirse başa
İlham ol, gel daha sulak yıldızlara git.

Okumak için değil, bilmek için oku
Genliğin hoş zamanıdır, atlat şu şoku
Durmaktan başka olmasın ruhunda korku
Azmini al, daha çorak yıldızlara git.

Çok yolu yoktur, düşünme fazla hizmet bir
Azme hizmetçi ol, olmasın ruhta kibir,
Boş diyarlar dolaş ama bir şeyler getir
Sonra dönüp daha sıcak yıldızlara git.

Vatandır en büyük inan sevda pınarı
Damardır dolaştıran vücutta şu kanı
Yarını gör, mazini bil, mazini tanı
Gel rahmet ol daha kurak yıldızlara git.

Turgut Uzdu

Nasip

Yokluğunda ölürüm derdim daima
Sensiz yaşamak da nasipmiş meğer
Sözlerimde dön diyen bir garip ima
Sensiz yaşamak da nasipmiş meğer

Beklemek kadermiş ben de bekledim
Murada erermiş sende bekledim
Yola kendin sermiş günde bekledim
Sensiz yaşamak da nasipmiş meğer

Ağladım sızladım çare olmadı
Yaramı tuzladım giden gelmedi
Sevdiğim özledim süre dolmadı
Sensiz yaşamak da nasipmiş meğer

Kaderin zulmüymüş ben sana mahkûm
Bir defa verilmiş böyle bir hüküm
Acıdan ağlarmış yol büklüm büklüm
Sensiz yaşamak da nasipmiş meğer

Turgut'um feryadım arşa yükselir
Aşka varamadım göze yaş gelir
Yokluğun tattığım geceler bilir
Sensiz yaşamak da nasipmiş meğer

Turgut Uzdu

Nazar Boncuğundayım

Bir başka sensizlik var ruhumda
Huzurun yaşadığı bir deniz kenarındayım
Sevdiğim var artık
Ben nazar boncuğundayım.
Güneş en yumuşak ışıklarını gönderiyor
Çiçekler gülümsüyor
Martılarda bir neşe
Onlarla sevdami haykırıyorum
Yanımda olmasan da önemli değil
Damarlarımda akan sensin
Ben nazar boncuğundayım.
Kendi ayak izlerimi takip etmekten bıkmıştım
Hep aynı sokağa çıkmak yormuştu beni
Hep serçelerle sohbet etmek pencerede
Dertleşmek onlarla sabahın ilk ışıklarında
Üzmüştü beni sensizlik
Ama şimdi sen varsın
Biliyorum bir gülü koklasam
Sen kokarsın
Bir çift göze baksam
Sen bakarsın
Bir rüzgâr esse saçlarımda
Bilirim
Sen okşarsın
Çünkü varsın
Bütün mavi beyaz renkler seni söyler
Seni haykırır yeniden yeşeren yapraklar
Sen gibi bakar güneşim, ayım
Sen nazar boncuğumsun
Ben nazar boncuğundayım.
05/12/2006

Turgut Uzdu

Nazar Boncuklu Kadın

Her gece gibi bir deli
O gece de sohbet ediyormuş yalnızlığıyla
Her yanına karanlığı dolamış
Gözlerini kapamış
Acılardan şişeler dolusu içmiş
Unutmak için bile sarhoş olamamış.

Sonra birden
Aydınlamaya başlamış yılların karanlığı
Delinin içi ısınmış
Ayak sesleri duymuş, dönüp bakmış hayretle
Yıllardır kimsenin geçmediği bu sokakta
Yalnızlığı kaçırtan, nazar boncuklu kadınmış.

Yıldızlardan gözleri varmış
Işıl ışıl bakarmış,
Acımış deliye belki, belki de sevmiş
Ruhunu avuçlarına koyup
Ellerini uzatmış..

Deli şaşırılmış
Kararsız kalmış tutsa mı elleri tutmasa mı?
Bir yanda şişeler dolusu acı
Bir yanda yürek dolusu eller
Delinin ellerini beklerler.

Dönüp bakmış yıllardır oturduğu yere
Uyuşmuş dizlerini bükerek kalkmış
Uzanan yüreği tutup
Mutluluk gözyaşlarıyla
Göğsüne basmış.

Sonra uzaklara bakmış
Güneşin doğuşunu görmüş yıllardır görmediği
Karanlığın bir daha kararmamacasına aydınlandığını
Ve yanında
Nazar boncuklu kadının yüreğinin oynadığını

Atmış kolunu nazar boncuklu kadının omzuna
Yürümeye başlamışlar
Her yer aydınlanmış, çiçekler açmış, kuşlar ötmüş
Neşeyle koşan bulutların altında
Yürüdükçe yaşamışlar, yürüdükçe yaşlanmışlar.

Turgut Uzdu

Nazire (ERZURUM KRİSTAL BİR SUR GİBİDİR)

Saat kulesinde üşürse zaman
Bilge Kağan'a dönmemiz gerekir
Çifte Minare'de yanan o yakut
Kim için yanar bilmemiz gerekir
Mazinin dalında serçeye benzer
Yürek gibidir doksan üçte donan
Saat Kulesi'nde üşürken zaman.

Segâh enginlerde kaybolmaz izler
Vedâlarda da olsa görünmezler
Hasretler üstünde uçuşan, şehrin
Acem ekmeği gibi kokar tandır
Gönüllerde kurşun izi dehlizler
Segah enginde kaybolursa izler.

Niyâz burçlarından bakarsa kuşlar
Karanlık taşınmaz aydınlıklara
Maziden mermidir gökte yıldızlar
Fırtına saklar aldanma melteme
Mavinin renginde cenaze başlar
Niyaz burcunda yaralıysa kuşlar.

Dervişler beklesin süvari olup
Gözleri yarının mihenk taşıdır
Gitmemişlerdi ki gelsinler yine
Koldaki baştandır yayılan dua
Yürekler kararmasın hep ak kalsın
Dervişler beklesin süvari olup.

Erzurum kristal bir sur gibidir
Beyazı tipidir, soğuğu ayaz
Çinilerinde sır, kubbelerinde sim
Söylemez, sonsuzluğun kendisidir
Beyazın öylesi bir nür gibidir
Erzurum kristal bir sûr gibidir.

**

Sevgili dostum, kardeşim Yaşar Bayar'ın Erzurum Kristal Bir Sur Gibidir şiirine naziredir.
Şiirini alıyorum

Erzurum Kristal Bir Sur Gibidir

Saat Kulesi'nde üşürken zaman
Çifte Minare'de yanar bir Yakût
Akasya dalında bir minik serçe
Doksanüç Harbi'nden kalmış gibidir
Pusuda dolanır beyaz bir duman
Saat Kulesi' de üşürken zaman

Segâh enginlerde, kaybolur izler
Palandökenlerde mavi bir vedâ
Gölgeler uçuşur, şehrin üstünde
Gümüş tennürelere dalgın yanarken

Bir anda köpürür erir dehlizler
Segâh enginlerde, kaybolur izler

Niyâz burçlarında yaralı kuşlar
Aydınlık taşılar Karanlıklara
Aynalı kemerdür gökte yıldızlar
Bir meltemdir sükût serince eser
Firûze çağrıyla senfoni başlar
Niyaz burçlarında yaralı kuşlar

Süvari dervişler bekler ufukta
Gözleri sükûtun mezar taşıdır
Belli, çok uzaktan, gelmişler yine
Türbe Kapısı'ndan yayılır duâ
Bakinca Kale'den her renk ak olur
Süvari dervişler, bekler ufukta

Erzurum kristal bir sur gibidir
Beyaz'ı meltemdir, kara'sı ayaz
Sırlı çinileri, sim kubbeleri
Sanki sonsuzluğun sırrını söyler
Beyazın böylesi bir nûr gibidir
Erzurum kristal bir sûr gibidir.

Yaşar Bayar

Turgut Uzdu

Nazire-i Çoban Çeşmesi

NAZİRE-İ ÇOBAN ÇEŞMESİ
Derinden derine ne kanlar akar
Sen şırıldayadur Çoban Çeşmesi
Silahın sesinden anlayan anlar
Ne söylesin daha Çoban Çeşmesi.

Gönlünü vatanın aşkı sarınca
Yol almış davanın ufuklarınca
Yarı yolda kurşun bağı yarınca
Ne hacet bakmağa Çoban Çeşmesi.

Vatandan başka olur mu hiç derdi
Bu gaye uğruna taşı delerdi
Kaç cahil yolcuya nasihat verdi
Başladı akmağa Çoban Çeşmesi.

Vefasız insana yol gösteren bu
Sorulmaz soruya cevap veren bu
Azrail gelince gül gönderen bu
Sızsın mı toprağa Çoban Çeşmesi.

Kimi şehit oldu kimi mezarda
Kimi gün yaylada kimi dağlarda
Ellerinde melhem dertli arar da
Gezer dağdan dağa Çoban Çeşmesi.

Bir şair kan döker, diğeri ağlar
Ne canlar verir şu kutlu sevdalar
Ümide seslenip ümide çağlar
"Vuslat! Vuslat" de ha Çoban Çeşmesi..
Turgut UZDU 6.2.1980 ERZURUM

Turgut Uzdu

Ne Bu Yağmur

Ne bu yağmur yine
Gökyüzünde matem mi var
Kalbini kırmışım gibi
Bulutlar surat asmış
Yoksa yine sitem mi var.

Ne bu yağmur yine
Kırmızıya boyanmış damlalar
Bilmiyorum ben ne yaptım
Sabaha kadar
Hüznümlle ağladılar.

Ne bu yağmur yine
Bulanık bir sevda yaşamış sanki yüreği, yırtık,
Tuttuğu iki ucu kopuk bir ip
Oysa başka bir yüreğe gitse
Kurtulacak diktirip.

Ne bu yağmur yine
Sönüyor içimdeki yangın
Yaşlar gönlüme aksa da
Şu rengi kaçmış bulutlar gibi
Yüreğim sararmış, yüreğim baygın.

Ne bu yağmur yine
Duygularım bana hınzır
Heyecanları öldürdüm diye
Küsmüş
Yine bir yerlerde saklanır.

Ne bu yağmur yine
Gökyüzünde matem mi var
Kalbini kırmışım gibi
Bulutlar surat asmış
Yoksa yine sitem mi var.

Turgut Uzdu

Ne Olur

Gözlerinde ayrılık ışıkları yakıp da
Gölgelerini silmeseydin gönlümden
Bıraksaydın onlarla yaşasaydım
Onlarla gezip dolaşsaydım tenhalarda
Ayrılmaz bir parça olsaydı ömrümden.

Seni sevdim,
Geceni sevdim, gündüzünü
Gülümseyişini bakışını
Sevdamı avuçlarına koyup
Ruhuna gizlenmiş hüznünü sevdim.

Bilirsin her aşkta fırtınalar kopar
Kar yağar, yağmur yağar, şimşekler çakar
Seven sevilenden bekler sevda büyüklüğünde kıymeti
Aslında incecik bir daldır koca gölgesinin altında
Çabuk kırılır aşk, sesi gönüller yakar.

Gerçek aşk, feda edebilmektir gönlünü, gururuna basıp
Dikenlere rağmen gülü tutabilmektir
Mutlu olmak değildir tepelerde, vadilerde, beyazlarda, pembelerde
Gözyaşlarını silip gözlerden
Sevdalisini mesut edebilmektir.

Zaman gelince yollar çatallaşır çaresiz
Yetmez olur vuslatlara, ay saklanır, kara bulutlar çöker
Depremler sarar göğüsleri
Pembe yanaklar soluklaşır
Keşkeleri ha bire döker.

Boyun yine bükük kalır, yaslanacak omuzdan uzak
Eller zemheri soğuklarına mahkûm
Ne ses gelir, ne nefes hissedilir
Bir tutam hatıra kalır
Tüm renkler solgun.

Hayallerde kalır yağmurda, karda el ele dolaşmak
Gözlerin içinde eriyip yok olmak
Dudaklarına dokunamayan dudaklar yürekleri üşütür
Caddeler, sokaklar, kalabalıklar silinir artık
Acı verir bir pastanede yudumlanan çayın sıcaklığında kaybolamamak.

Neden sesleri dizilir katar katar
Geceler rüyalara hep ayrılığı katar
Sinsi bir düşman uzatır güçlü ellerini insafsızca
Böler bütün yolları
Vuslatı zamanda uzaklara atar.

Yaşatma gölgelerime bu acıyı
Alma gölgeni gecemden gündüzümden, günümden ayrılmasın
Bütün aşkıma bir damla gözyaşına sığdırmıştım
Ne olur sevdanı ver

Gözlerim bir daha ağlamasın.

Turgut Uzdu

Ne Olur Gel

İlk gördüğüm an koptu fırtınalar
Aşk tohumları serpildi damlalarca üzerime
Her uykuya daldığımda
En azgın okşayışlar bürüdü rüyalarımı.
Ben en saf duygularıyla
Üzüm karası gözlerinde takılıp kaldım
Sen ümitlerimle seviştin.
Bilirsin dalgalar sahillere âşıktır
Geceler sabahlar için,
Mehtabı elçi gönderir
Sabahlar geceler için yanıp tutuşur
Güneşi gönderir
Ben de sana
Kim bilir kaç asırlık ayrılığımı
Sana hasretime kucaklatıp gönderiyorum
Gel artık.
Çöller nasıl yağmura hasret
Un ufak etmişse kendi dişlerinde kendini
Ben de sana öyle hasretim
İnan çiğnemek üzereyim
Bu sensiz bedenimi.
Gel artık
Sevmeyen hasreti,
Hasret sevmeyeni bilmezmiş
Bilmez misin
Mezarlığa bile
Yalnız gidilmezmiş.
Gel artık,
Dünü dün de bırakalım
Gel
Sensiz gecelere
Sessiz gecelere son ver
Günler sensiz olmasın
Sesin doldursun bütün duvarları
Seni seviyorum, geldim desin
Ne olur bütün duvarlarda
Sesin hiç dinmesin.

Turgut Uzdu

Ne Olurdu

Bir defa dokunsaydım eline
Bir defa gözüne baksaydım
Ne olurdu
İzin verseydin
Kan olup damarlarında ben aksaydım.
Bir defa baksaydım yüzüne
Gözlerin olsaydım
Hep seni görseydim aynalarda
Saçların olup
Omuzlarında ben savrulsaydım.
Ne olurdu
Kulakların olsaydım
Sen her konuştuğunda
Yanımdaymış gibi seni
Hep seni duysaydım.
Uzaklarda sanma kendini
Çok yakındasın
İnan çok yakındasın
Şu göğsüm var ya
Orada, tam altındasın.
Sabahlara kadar seni duyayım diyorum
Berrak dereler gibisin ama duyulmuyorsun
Çıkarıp alayım diyorum avuçlarıma
Ama çıkmıyorsun
Çıkamıyorsun.
Bir zulüm yatak yorgan ikilisi
Eli sopalı gardiyan yastığım
Bir bilsen
İçimdeki sana nasıl
Ama nasıl aşığım.
Ne olurdu hayal olmasaydın
Dursaydın bir el uzatımı yerde
Saçlarını koklayabilseydim
Biraz çekinerek yaklaşım
Ne olurdu yüzüne dokunabilseydim...

Turgut Uzdu

Ne Yanındayım Ne Yanımdasın

Ah. Ah
Gülümseyip gözlerin hüznü unutsa
Ben hayran, ışıklarında kaybolsam
Şu kararmış bulutlara binip
Şımsıcak yüreğinin, şımsıcak yüreğinin
Tam ortasında olsam.

Bulutlar gitse gözlerinden, günlük güneşlik olsa her yan
Ben seninle baş başa kalsam,
Şu yalnız, şu karanlık gecelerin gibi
Sadece,
Sadece sana sarılsam.

Hep hayali var söyleyemediklerimin
Hep kelepçeli suskunluktaki duyguya
Maviler maviye bulanmış, karalar kara
Nedense hep borçlu kalırım
Seni buluşturacak bir gecelik uykuya..

Ama yoksun, ne yanındayım, ne yanımdasın
Yangınlarıma bir yudum su olsaydın
Bütün kırıntılarımlı toplayıp
Çağırıydın da sokaklara serpilmişliğimi
Seni seven, seni çok seven bir adam yapsaydın.

Ne çare kader
İki kıtanın birer ucunda sahili gözetlemekteyiz
Belki dalgalar getirir, belki rüzgâr
Bile bile lades denir mi hiç, dedik
Bak, iki ucu kopuk bir ipi çekmekteyiz.

Turgut Uzdu

Nefis

İçimde bir sırsın,
Dışında sis,
Acılarınla bile olsa
Bir tanem,
İnan seni sevmek çok nefis.

Ayrılığın bir başka
Vuslatın başka bir his
Ben hepsini tadıyorum
Bir tanem,
İnan seni sevmek çok nefis.

Ben sana kötü söz demem
Terin bile bana mis
Kaşlarını çatarak baksan bile
Bir tanem,
İnan seni sevmek çok nefis.

Bırakmaz kızsam da
İçimde bıraktığın polis
İnat etme, vazgeçemem senden
Bir tanem,
İnan seni sevmek çok nefis.

Turgut Uzdu

Nerden Nereye

Bir gün beni görmesen
Çıldırırdın, delirirdin
Özledim
Dayanamıyorum desem
Hiç durmaz bilirim gelirdin.
Tutardın ellerimden
Saçlarımı okşardın
İlk defa görüyormuş gibi
Odamı süzerdin karanlığı hapsetmiş gözlerinle
Uzun uzun gözlerime bakardın.
Son deminde zamanımın
Sendin bana en güzel hediye
Bazen pencereden gelirdin
Üzölmeyeyim diye
Hep gülümserdin.
Gidişinle dünya dönmeye başladı
Her kesin bakışları sarhoş
Her taraf gözlerle dolmuş kara, mavi, yeşil
Garip
Hepsinin içi bomboş.
Nereden nereye geldik
Her zaman senin gözlerin kuruydu, benimki ıslaktı
Ben üzgündüm, sen neşeli
Hatırlarsan eğer benim yüreğim,
Senin ellerin sıcaktı.
Nereden nereye geldik, ne bir renk kaldı
Ne bir gölge gözlerindeki ışıktan
Bir sarmaşık gibiydik
Ne yazık, ne yazık ki
Sarmaşık ayrıldı sarmaşıktan.

Turgut Uzdu

Nesini Seveyim Ayrılığın

Kim sevmiş ki ayrılığı ben de seveyim
Kanlı hançer çekilir bir yerlerden
Yürekler deliniverir
Kefen giyer hatıralar, nasıl diyeyim
Gönlün en güzel yerine gömülür.

Hayallerle kurmak varken saatleri
Gözyaşlarına boğmaktır ayrılık bütün zamanları
Nesini seveyim acımıssa hüznün
Vuslat yok diyorsa pencereler daima
Neyime gerek gülümseyen gözler
Neyime gerek temiz hava.

Ne pembeler durur artık, ne beyazlar
Sonbahar rengidir artık gönlümdeki yazlar
Yapraklara benzer ruhum, sarılara bürünür
Nesini seveyim ayrılığın
Hep yüreğim sızılar
Ardı sıra hep yüreğim sürünür

Böyle sevseydi derim keşke, farklı değil
Bütün beklentileri atmalıydı bir tarafa
Koskoca uçurumlar sermemeliydi her gece önüme
Kıskanmasaydı dünleri yarından
Nesini seveyim ayrılığın
Ayrılığın nesini seveyim

Oysa yaşanırdı vuslat her gece tekrar
Her gece tekrar doğsaydı sıcak sevdalar
Gamzeler ıslanmasaydı
Geceleri gözyaşıyla boyayan ayrılığın
Ben nesini seveyim dostlar
Nesini seveyim.

Aşklar mutluluk için doğar, batardı hani
Hani yıldızlar hep mutlulukla göz kırpardı
Şimdi hüznün damlıyor mehtaplardan
Söyle Allah aşkına
Bulutları ağlatan ayrılığın
Ben nesini seveyim
Nesini seveyim
Nesini...

Turgut Uzdu

Neye Yarar

Bülbül olmayınca
Güller neye yarar
Güller olmayınca
Bülbül neye yarar

Sevdan olmayınca
Gölüp bakmayınca
Sen koklanmayınca
Nefes neye yarar.

Ağlatırrsa hasret
Olmayınca vuslat
Tütüyorsa kasvet
Sevmek neye yarar.

Yürek sensiz ise
Gölmek bensiz ise
Beden kefensizse
Ölmek neye yarar.

Turgut Uzdu

Neyimiz Kaldı

Her insan ölecek bilirim bir gün
Mezara koyacak neyimiz kaldı
Gelinlik kız gibi yapacak düğün
Rötara koyacak neyimiz kaldı

Dedim ki yaşadık şu kadar yıldır
Koşup oynuyorduk ya bir kaç bildir
Günahlar dikendir, sevaplar baldır
Kantara koyacak neyimiz kaldı

Daha dün çocuktum bugün ihtiyar
Göremedim, bilmem kimler bahtiyar
Bazen dost ağladı bazen de ağyar
Kulvara koyacak neyimiz kaldı

Bir bir tükenince mevcutlarımız
Nedense çok uzar sükûtlarımız
Hep yüreğimizde umutlarımız
Miktara koyacak neyimiz kaldı

Garipçe yaşanmış koca bir ömür
Karar verilmiştir, basılmış mühür
Zamanı gelince biter tahassür
İmara koyacak neyimiz kaldı.

Turgut Uzdu

Neyleyim

Rica eder gönül, dertleri dile
Anlatması için o güzel güle
Aevli aşkımın ateşi ile
Yüreği yanmamış yâri neyleyim.

Aradım cihanı, ne güzeller var
Hepsinin yüzünde taptaze bahar
Gözler ışıltılı, ten rengiyse kar
Sevmekten yanmamış yâri neyleyim.

Elinde sevdanın izi olmalı
Başımı koyacak dizi olmalı
Kızınca söylenen sözü olmalı
Gönülden yanmamış yâri neyleyim

İzleri durmazsa güzel yüzünde
Hasretin dumanı yoksa gözünde
Bilerek sevdami alıp özünde
Bir kere yanmamış yâri neyleyim

Her söze kızarak, gönlümü üzen
Öfkeyle bakarak gözünü süzen
Doğru sözlerime dudağın büzen
Lebimden yanmamış yâri neyleyim

Hüznü damlamamış, yüz asık değil
Gözler bir noktaya yapışık değil
Hasretim çekmeye alışık değil
Ciğeri yanmamış yâri neyleyim

Garibim söylerim açıkça sözüm
Bir türlü gönlümden ayrılmaz gözüm
Bahara çevrilir bulursa özüm
Gecemle yanmamış yâri neyleyim.

Turgut Uzdu

Niye

El ele tutuşmak varken
Söylesene güzelim, ayrılmak niye?
Böyle zulüm yapılır mı sevene?
Madem gidiyorsun
Gözünde mendilin işi ne?

Yürek yüreğe oturmak varken
Kalpleri ayırmak niye?
Bir yol vardı sevgiyle süslü,
Söylesene
Yolları ayırmak niye?

Göz göze bakışmak varken
Küsmek, darılmak niye?
Bir ömrü gülerek yaşamak dururken
Bir koca yalnızlığa
Bilerek sarılmak niye?

Anlamak mümkün değil seni,
Anlaşılmak varken, anlaşılmamak niye?
Ben burada dururken,
Gönlüm burada dururken
Bir bilsem sarılmamak niye?

Bekleyen biri var burada
Ne olur artık söyle, gelmemek niye?
Hasretinde hayalini böyle seven birine,
Koşa koşa gelip de
Bir bilebilsem kendini sevdirmemek niye?

Turgut Uzdu

Niye Gittin

Güller yakışırdı ellerine
Sevdalar yüreğine yakışırdı
Dünyaların neşesini
Her gülümsedikçe
Gamzelerin yüzüne taşırdı.

Sen gelince
Aydınlanırdı bütün akşamlar
Ne de yakışırdı gözlerine karanlıklarda
Işıl ışıl
Işıl ışıl parlayan yıldızlar...

Geçer karşıma
Bir elin yüzünde dururdun
Kalk yat demesem
Yüzüme bakarak
Saatlerce otururdun.

Konuşmak sana yakışırdı
Sesin şekerdi, baldı
Her ayrılık vakti geldiğinde
Niyeyse
Hep benim gözlerim ıslanırdı.

Bütün gülleri topladın
Neşeleri hapsedip dudaklarıma öyle gittin
Yıldızları da aldın birer birer
Beni yalnız bıraktın
Yalnız bırakıp karanlıklara öyle gittin.

Oysa güller nasıl yakışırdı ellerine
Sevdalar nasıl atardı yüreğinde
Her şeyi götürdün de
Bilmem niye
Niye seni bırakıp da gittin yüreğimde
Niye gittin.

Turgut Uzdu

Niye2

NİYE?

Ben, beni kaybetmiş bir çocuğum
Bakmayın soğuğa meydan okuyan terliklerime
Hayallerim giyinik
Boşluğu sığdırdığım gözlerimdedir dünyam
Kırpiklerimde umutlarım minik minik

Muhtaçlığımla sardığım kedi kucağımda
Üşüyen odur inanın
Tüylerin tamamı titrek
Kızgın da değilim anlamsızlığa, paylaşılamayana
Hem ben çizmedim böyle bir dünyayı isteyerek

Soğuk beton savaş rengi
Çaresizliğin abideleştiiği yerdeyim oysa
Uzaklarda patlamayan, yıkılmayan o evler sizin
Gelecek bizimmiş ya olsun
Yakıp yıkan bütün vahşi devler sizin

Kimsesiz değilim
Bakmayın öyle kendimle oturduğuma
Gözlerim yeni korkuları bekler
Parçalanan seslere alışık kulaklarım
Her gün merhaba der aslı şeytan melekler

Mırıltılarda lanetler kımıldar kollarımın arasında
Bulaşmış bir ürpertiye yaşar
Dün ve yarının tam bittiği andayım
Saatlerden kan damlıyor
İnsanlığın, tüm insanlığı bırakıp gittiği zamandayım

Molozların arasından bakan sorgu dolu gözler
Yardım isteyen eller var
Ben gibiler hiçbir söze yakın değiliz
Gözden uzak olan sözden de uzak olurmuş
Kaybolmuş varlıkta kaybolmuş varlık gibiyiz

Düşünsenize her uykuya üstünü örttüğünüz çocuk benmişim
Günaydın diyerek uyandırdığınız...
Siz annemsiniz, siz babamsınız ya hani
Söyleyin ne olur
Güzel bir dünya diyerek beni niye kandırdınız

Turgut Uzdu

O Adam Gitti

Artık kalemim inlemiyor
Yaş damlamıyor klavyemin tuşlarından
Satırlar bana gülümsüyor
Seni seviyorum diyor
Bu adam mutlu artık
Bu adam neşeli
Bu adam sevda dolu yüreğiyle
Bu adam senle dolu elleriyle
Senin gözlerinde
Mutlu.
Acılardan bir denize düşmüş
Çırpınan o adam gitti
Sen geldin ya
Varsın ya
Bütün yalnızlıkları alıp yanına
O adam gitti.
Canım
Nazar boncuğum
Bir tanem
Aşkım sevdalım
Sevdam...
O adam gitti.
Senin olduğun yere gelmez artık
Saadet çiçeklerini kucaklamış
Bu adamın olduğu yere
Bir daha gelemez artık
Dilerim
Gelmez artık.

Turgut Uzdu

O Adam Ölmüştü

Sessizce uzandı yatağa
Hava sıcaktı
Çarşafı üzerine çekti yavaşça
Hanımı kımıldandı
Kıyamadı, hareketsiz kaldı bir zaman
Sonra derin bir nefes çekti
Nedense birkaç gündür göğsünde bir ağrı vardı.

Kapadı gözlerini
Okey masasını düşündü
Şakalara nasıl da gülmüştü
Hafif bir tebessüm geldi dudaklarına
Bilemedi
Bu son tebessümüydü.

Kaşları çatıldı ardından
Nasıl da kızdırmışlardı
Elinde çifte okey
Üçüncü oyun diyordu ya
Bilemedi
Aslında son oyun onda kalmıştı.

Uyku sarmaya başladı
Karanlıklar üşüştü beynine
Bu gece anlamsızdı
Bu yıl öğrencilerim çok akıllı dedi kısa bir an
Garip bir hal gelmişti, düşünmedi nedense
Bilemedi
Ölüm uykusu çökecekti az sonra şu yıllanmış bedenine.

Kararmıştı her yan
Hafif bir horultu vardı nefesinde
Bilseydi uyur muydu hiç
Bilemedi
Ölüm hemen ensesinde.

Bilseydi,
Bilemezdi ki...

Tutmuştu bir garip el kalbini uykunun bir vakti
Sıktıkça sıkılmıştı
Ne oluyor demesine fırsat kalmadan
Hangi anlamda bilinmez
İh! sesi uzamıştı ağızından
Sonra bedeni öylece kalmıştı
Nefes alamadan.

Kahkahalara eşlik eden o adam
İşte böyle ölmüştü
Doğduğu gibi yalnız
O adam
Dün gece ilk defa

Hem de tek başına ölmüştü.

Ne sevdaları yanındaydı, ne emekleri
Çırpınışlar dinmişti hayatında
Her şey bitmişti
Borçlar, taksitler, alacak verecek
Onun için son nefesiyle
Her şey silinmişti
Çünkü o adam,
Ö adam dün gece son defa ölmüştü.

Büyük sancılarla kıvranmış,
Doğunca annesi sevinçle gülmüştü
Kocaman bir adam, bıyıkları çıkacak bir adamdı doğurduğu
Şimdi gözyaşları süzülüyordu buruşuk yanaklarından
Dün gece
Dün gece o adam ölmüştü.

Turgut Uzdu

O Böyle Biridir

Bu aşk mı desem
Susar, ihanet etmez sessizliğe
Sevdiğini içine döker şelaleler gibi
Köpükler şen
Köpükler şakrak
Bir içim sudur bakışları
Sade, saf ve berrak.
Yalandan uzaktır, rüyayı bilmez
Suskundur, boynu bükük bekler
Gülümser beyninde büyüttüğü bebekler.

Sevda desem
Karayı sevmez gece dışında
Dolunay bozmasa rengini
Siyah gül yaprakları açsın ister
Etrafa saçsın ister
Atışını bekler her saniye yüreğinin
Adı gizlidir
Vuruşu gizlidir sebeplerde
Bakışlarda bir hüznün saklanır ya
Keşkelere kelepçelidir artık.

Yas mı desem
Çakıl taşlarında sessiz yürür
Maviye boyar gökyüzünü
Beyazlarla süsler
Yine de
Karaya vurgundur
Bilir kara hep sonunun rengidir.
Geniş havzalar kadardır duyguları
Ne çağlayanlar barındırır suskunluğunda
Mütevazidir
Durgundur.
O işte böyle biridir
Gönlü sevda doludur, yükseği bilmez
Şeyi üzmez
Üzülmez
Yürekte olmak yeter ona
Gelmez
Git desem de gitmez.
O bir sevda yumağıdır
Ateştir, alevdir
Fırtınadır, kasırgadır
Ne yaktığı bilinir, ne yıktığı
Sadece sever
Sadece sever
Ölümüne sever.

Turgut Uzdu

O Gündür

Gün gelir
Hatıra olur her şey bir gün
Şiyah prangalar vurulur ya sevinçlerine
İşte o gündür
Kendi gönlünde öldüğün.

Tutuşlarını unutur eller
Unutulur nikâhsız yapılan düğün
Bakışlar kaybolur ya gözlerde
İşte o gündür
Kendi gönlünde öldüğün.

Bir limon ekşiliği dolaşır kanında
Sönmüş bir heyecandır artık gördüğün
Pişmanlıklar duvara vurulur ya
İşte o gündür
Kendi gönlünde öldüğün.

Dilin damağın kurur
İsteksiz nefes alışların ardındadır güldüğün
Yaşasam da bir, yaşamamam da dersin ya
İşte o gündür
Kendi gönlünde öldüğün.

Ne güneş ısıtır seni, ne yalnızlıklar üşütür
Sen olursun kendi alevinde söndüğün
Şararır ya bütün hatıralar yaprak olup
İşte o gündür
Kendi gönlünde öldüğün.

Gün gelir
Hatıra olur her şey bir gün
Şiyah prangalar vurulur ya sevinçlerine
İşte o gündür
Kendi gönlünde öldüğün.

Şiirin Kayıt Tarihi 20.02.2007 07:33:00

Turgut Uzdu

O Sen Değilsin!

O aşkını çiçek yapraklarıyla sunardı
Buram buram gül kokardı
Gülücük kokardı.
Sen her defasında dikenlerini bulayıp zehirlere
Kaktüsler doladın diline
Al kes dedim kaç defa
Katlar arasına sakladığın beynindeki hıncın
Al dedim işte boynum, işte kılıcın.
Kendimi kandırdığım, gerçektir dediğim
Sahte dudaklarla kaç gülümsedin
Aşkı bilmedin
Sevdayı bilmedin
Yanan yüreğimdin Cehennem narıyla
Cılız bir alev saydın kendini
Sen o değilsin.
Oysa o farklıydı
Bıkmazdı sevmekten, sevilmekten bıkmazdı
Usanmazdı boynu bükük gözlerime bakmaktan
Kara gözlerini dikerdi karanlık gecelerde
Mehtap olurdu
Yakamozlara hükmeden derya olurdu yüreğime
En kızgın lavları söndürürdü
Sabahlara kadar ışıldardı
Kelimelerin derin kuyularına uzatmazdı elini
Anlamlar arasında kaybolmazdı
Yüreğini yüzüne yerleştirir
Gerçek dudaklarla gülümserdi
Umutsuzluğun mumları söndürdüğü yerde
İnadına yakardı mumları
Üşenmezdi.
Yağmuru da karabulutları da istemezdi
Gökyüzü maviydi, güneşliydi hep
Yüreği aynı ritmi bulmuş
Yüreğimle çarpardı.
Aynı şarkıyla salınırdık gecenin yarısında
Titrek yalazlar gibiydik
Aniden ıslanırdı her şey
Islanırdık bir mutlu yağmurla...
Ah..! Ah!
O sen değilsin
Sen sanmıştım, hep öyle gülümser demiştim
Sever, sevilir...
Küçük tümseklere takılmaz demiştim yüreği
Damarları hep sıcak kalır
Maske kullanmaz diye dualar etmiştim
Özlemiş
Yolunu beklemiştim pencerelerde
İçimde boğmak isteyip de boğamadığım bir canavardı şüphe
Çiçekler mi açacak acaba
Kelebekler mi uçacak
Gül yaprakları mı olacaktı her yanda
Yoksa

Yoksa bir sis bulutu mu çökecekti
Yine mi sonbahar olacaktı
Şimşekler çakacak, fırtınalar kopacak
Depremler yıkacak mıydı her sabah yeniden yapılanları
Hayalimdeki evler harap mı olacaktı yine
Hasretleri sırtına sıkı sıkıya bağlamış gece
Boynu bükük bir köşeye mi atılacaktı...
O sen değilsin
O sen değilsin biliyorum
Ama bu yürek, bu yaşlı yürek seni de sevdi
Çok sevdi, çok...
Hep gülümse istedi, mutlu ol dedi mutlu olacaksan eğer
Her atışında lavlara batıp çıkmaya razı geldi
İstiyorsan git dedi, git dedi, git dedi...
Saçının bir teline dokunamadan
Yanağını okşayamadan
Bulamadan seni kaybetmeye razı geldi
Git dedi, diyebildi...
Bir bilseydin
Bir bilebilseydin seni nasıl sevmişti
Nasıl sevmişti...

Turgut Uzdu

O Sen İsen Eğer

Bir silüet gibi
Seninle dolu her cam
Ben seni niyetliyor
Seninle uyuyorum
Her akşam

Ama sen hep uzaksın
Uzakça bakarak
Zavallı kalemim
Sana tutulmuş, aşık olmuş
Seni yazarak

Sıcak türküler gibisin
Ruhumda bir şeyler erir
Sonra sesler kesilir ya beynimde
Susarım
Ardından gözlerin belirir

Ve sen isen eğer o
Ve bir gün kavuşursak
Neler göreceksin
Nasıl intikam alacağım senden
Okşayarak

Ve sen isen eğer o
Ve duvağın namus kadar ak
Yaptığın sadakat ise
Bütün yıldızları sana vereceğim
Uzanıp da parlak parlak

Turgut Uzdu

O Sensin İŖte

O Sensin İŖte

Hani yılları arar ya insan didik didik
Neredesin der yastığa her baş koyuşunda
Aranmadık köşe kalmaz gecenin bir vakti
Çarpılan kapılar hırstır, kindir nefrettir
Umuttur, bekleyiştir, umutsuzluktur ya hani
Çarpılır bütün kapılar
Sonra sessizliğe bürünür düşünceler
Gece boyun büküştür her gece gibi
Arayışlar diz çöker
Umutsuzdur tebessüm bilirsin
Kendine sarılırsın sessizce
Bu mu hayat, böyle mi, nereye kadar dersin

Kaç defa yıkıldı emektar kalbim
Kaç hayalden düştü kırıldı
Yaşamaktan yoruldu
Kaç dünya savaşı yaşadı keşkelerle, pişmanlıklarla
Yıkıldım dedi, kahroldum dedi
Ve bir gün
Bir gün buldum dedi
Bal gözler gülümsedi

Hayal vaktiydi, sahillerde yürümek zamanıydı
Ellerden tutmak, umuda yürümek zamanıydı
Tuttum
Her gece yürüdüm okşayıp çarptığım kapıları
Yastığımla konuştum
O sensin dedim
Sensin işte

At adımını yüreğinle
Gönlünce gülümse
Sol göğsüne koy sağ elini kalbini dinle
İlk rastladığında gözlerime bak, gör kendini
O sensin işte

Bakma etrafıma o kimdir diye
Anla artık
Anla, o sensin işte

Turgut Uzdu

O ve Bu

(BATMAYAN DİKENLER)

Satarsın diyenler de satmaya çalışmış
Gözlerimizin dikkatini, ellerimizin nurunu
Sönük bir kızıl güneşe değişmişler
O'yu göstererek Bu'yu saklamaya çalışan mısralarla
Esareti hürriyet diye tanıtıp
Neler demişler, neler demişler.
Sanki kızıl güneşin olduğu yerde
Hür doğarmış bazı insanlar
Artık değerli süt banyolarında
Kızıl renkli liderler
"Aaa! " diyenleri kana boyarmış.
Perdeleri demirden yapmışlar
Görünmesin diye dışarı
Asker kıyafetlerinin ökçesi demirdenmiş
Hürriyet diyenleri bulup bulup
Acımasızca ezermiş kızıl güneş memleketinde.
Bir adım ileri, iki adım geri diyerek
Esir almışlar bütün hürriyetleri
Sadece yerin değil göğün de kulağı varmış
Düşünceni bile duyarmış
Kızgın güneşin kızgınlığından
Şoljenitsin bile kaçarmış.
Öcü dermiş orda herkes diğer güce
Sanki kendi değilmiş gibi
Al birini vur ötekine
Diş sayısı aynı
Kol sayısı aynı
Yalan sayısı aynı
O'ya ciro etmeyin diyenler
Bu'ya ciro et dermiş
Ne Hikmet ise
"Yaratanımsın! " dermiş dönüp dönüp
Milyonlarca kan bulaşmış ellere.
Kuzey Kore'ye gönderilirmiş bazen masumlar
Bak güneye gönderilirsin sen de diye korkuturlarmış
Oysa gitmek aynı
Gönderilmek aynı
Ne işim varsa orada
Ölmekse ölmek
Ha güneyde ha kuzeyde
Bir kızıl ya da mavi bir kurşunun ucundaki
Son nefeste...

O'nun hava üssü olmasın
Bu'nun ki daha güzel
Hem Bu'rada perde var
Senin de olur
Çeliklercesine sağlam
Betonlarla örülür duvarlar.

Ha O'ya ciro edilmiş hürriyetler
Ha Bu'ya
Cennet gibi gösterirmiş bütün sahneler
Görmeyen gözlerde hâlâ dururmuş
Bin bir çeşit bahaneler.

Ellerinde güllerle bir gün
Tankın üzerine çıkmış Yeltsin
İnsanın en büyük zenginliği hürriyetidir demiş
Bu kadar
Gözlere, hele Mahzun gözlere ışık vermek için
Söyleyin bu adam
Başka ne desin...
Ne desin...

Turgut Uzdu

Oh Be Söyledim İşte

İçtiğim su
Çektiğim nefes sensin
Uğruna her şeye razıyım
İnan ki
Gittiğim heves sensin.

Gecemin uykusu
Sabahın neşesi sensin,
Bir türlü göremediğim
Şu acı çeken yüreğin
En tatlı sesi sensin.

Kalbimin duruşu
İki atış arası sensin
Gökyüzünün mavisi
En koyu gecelerimin
En karası sensin.

İçime çektiğim duman
Dudağımın sigarası sensin
Ben bana Türkiye desem
Vallahi billahi
Ankara'sı sensin.

Hâlâ hayır dersin
Şu başımın belası sensin
Aha da sana yemin
Başımdaki belaların bile
En alâsı sensin.
Oh be...

Turgut Uzdu

Olur

Yar dediğin nazlolur
Düğün dernek sazlolur
İster isen sevdayı
Seveceğin kızlolur

Şimdi aşklar bir başka
Yarı ciddi ya şaka
Düşmüş isen bir aşka
Bu dediğin hızlolur

Bir severse pir sever
Surat değil ser sever
Şanal aşkı her sever
İnananı kazlolur

Olta atar yem sözdür
Mevsim bahar ya güzdür
Hepsi hepsi bir izdir
İnandıran azlolur

Gün gelir unutulur
Ne varsa unutulur
Tüm dostlar unut ulur
Horonları lazlolur

Garibim yalanım yok
Aşka hiç inanım yok
Seslendim duyanım yok
Söz derim fazlolur

Turgut Uzdu

Olurum

OLURUM

Yeşil gözlerinle bakarsan öyle
Rengine benzeyip yaprak olurum
Göğsüme yerleşip çarparsan öyle
Aşkınla yaşayıp toprak olurum.

Talihim bir defa yüzüme gülse
Yanakta açılan güller olurum
Türküler şarkılar hep dile gelse
Nağmeyle uçuşan yeller olurum.

Ne olur elimi tutsan bir kere
Utanıp kızaran tenin olurum
Götürsen beni de gittiğin yere
Bırakmam bir daha senin olurum.

Okşasan başımı dizine koysan
En güzel rüyayla yatan olurum
Uyansam her sabah yanımda varsan
Ömrüne sevdayı katan olurum.

Seviyorum desen, canımsın desen
Diline sevdalı aşkın olurum
Akşamları gülsen, hiç üzülmesen
Önüne geçilmez taşkın olurum.

Yeşil gözlerinle hep baksan öyle
Yüzüne çekilmiş tülün olurum
Göğsüme yerleşip hep yaksan öyle
Ardından savru lan külün olurum.

Turgut Uzdu

Oysa

Son yaz güneşinde eski sahilde
Islak saçlarında ıslak teninde
Ellerim gamzende gezindiğinde
..... Bir nefeslik bile ayrılamazdık
..... Farklı dünyalarda yaşayamazdık
Martılar uçardı göz gözeydik biz
Göklere sığmazdı bizim sevgimiz
El ele ölmekti tek hayalimiz
..... Bir nefeslik bile ayrılamazdık
..... Farklı dünyalarda yaşayamazdık
Gölgeler buluşmuş sevdaya vurgun
Kıskanırdı felek, hüzünler kırgın
Aşkımı yaşayan günlerim yorgun
..... Bir nefeslik bile ayrılamazdık
..... Farklı dünyalarda yaşayamazdık
Suskunluk, suçluluk yüzümde durur
Haklısın yüreğin sevdasız vurur
Gönlümdedir aşkım sensiz oturur
..... Bir nefeslik bile ayrılamazdık
..... Farklı dünyalarda yaşayamazdık

Turgut Uzdu

Öğrettiklerin

Sen bana seni sevmeyi öğrettin
Ben sana uykusuzluğu
Sen bana ayakta durmayı öğrettin
Ben sana susuzluğu
Sen bana her an seni düşünmeyi öğrettin
Seninle mutlu olmayı
Seni beklemeyi,
Seni sevdiğim gibi
Seni beklemeyi de sevmeyi öğrettin.
Yatmadan önce seni görmek istemeyi
Her an seni özlemeyi öğrettin
Resmine bakıp şiirler yazmayı
Saatlerce resmini seyretmeyi
Gözlerindeki ışığı sevmeyi öğrettin.
Gülmeyi öğrettin
Başkalarını hoş görmeyi
Gecelerin karanlığını sevmeyi öğrettin
Son baharda ilkbahar nasıl yaşanmış
Çöküntülerin nasıl ayağa kalkacağını öğrettin.
Bir yürek başka yüreğe nasıl sevdalanmış
Seni görünce nasıl heyecanlanılmış
Asık suratlar nasıl güler
Sana nasıl hayran olunmuş
Yüzlerce defa söylense de doyulmayan
Seni seviyorum demesini öğrettin
Canım
Canım
Seni seviyorum.

Turgut Uzdu

Öldürmen Güneşi

Bu kadar zulmetmeyin dostlar
Bulunmaz güneşin bir tane eşi
Bir sürü gezegenimiz var
Her akşam öldürmen güneşi.

Akar şafaklarca gönlüme
Alırken gün verir ömrüme
Gelin değer verin sözüme
Her akşam öldürmen güneşi.

Ne bulunur karalarda ki
Bir gecelik hepsi âfâki
Allah'ın emri mi bu sanki
Her akşam öldürmen güneşi.

Ayrılıklardan da bahsetmez
Sen gülmezsen o da gülemez
Çektiklerin hiç söylemez
Her akşam öldürmen güneşi.

Seven ayrılrsa da sevenden
Hiç iz kalmasa da gidenden
Gülü ayırmayın dikenden
Her akşam öldürmen güneşi.

Ben Turgut'um fanidir ömrüm
Hem güle hem toprağa gönlüm
Yunus'lara dönüktür yüzüm
Her akşam öldürmen güneşi.

Turgut Uzdu

Öldürsün Beni

Eteklerin salınsın her adımında
Endamın alıp götürsün beni
Saçların dalgalansın rüzgârda yürürken
Ayak seslerin üşenmesin
Gittiğim yere getirsin seni.

Gittiğim yerde hep bana bak,
Şöyle yandan bakışın var ya
Ardın sıra süründürsün beni
İstersen kirpiklerin ok olsun
Söyle öldürsün beni.

Bir ateşsin yüreğimde
Alev alev tutuşturursun beni
Bir içim su derler ya, işte o sensin
Bir yudum ver ne olur,
Söndürsün beni.

Yanakların al olmuş, dudakların da
İnciler dizilmiş gonca ağzın yesin beni
Çatladı dudaklarım ardında gezmekten
Söylesen de şu gonca
Bir defa öpsün beni.

Saçların bazen güneş olur bazen gece karası
Bir toka yapıp taksan beni
Seninle çarpan yüreğimi görüp
Bir defalık
Yüreğine anlatsan beni.

Söylesen yüreğine
Ya acısın ya sevsin ama güldürsün beni
Bu kadar naz da çekilmez ki
Söylemeyeceksen eğer, var git
Var git de yüreğine öldürsün beni.

Şiirin Kayıt Tarihi 03.04.2007 18:20:00

Turgut Uzdu

Ölebilirim

Çağırıp gel dese, güzelim sesin
Dağları aşarak gelebilirim
Bana bir defacık sevgilim desin
Aşkımdan çoşarak ölebilirim.

Meçhuller çağırır beni her şafak
Ne bir dal kımıldar, ne sarı yaprak
Geceler kahreden kara bir kaltak
Ardından koşarak ölebilirim.

Herkesin ayrı bir kervanı vardır
Seven insanlara bu dünya dardır
Gelmek bir bilinse gitmek kadardır
Durlara düşerek ölebilirim.

Her yanı dünyanın, gözün rengidir
Saçların şafakta zaman cengidir
Gördüğüm her ışık gölgen dengidir
Bedensiz şişerek ölebilirim.

Garibin sevdandan yüzü gülmüyor
Niye sevilmedi onu bilmiyor
Hep çağırdı fakat giden gelmiyor
Eşiğe taşarak ölebilirim.

Turgut Uzdu

Ölmedim

Gülmeyi yasakladılar dudaklarıma
Şen yoksun diye gülemedim
Ölmeyi yasakladılar bana
Ne çare gittiğin gece gibi
Dün gece de ölemedim.

Yokluğun büyüdü her gece
Neredesin bilemedim
Bilmeyi yasakladılar bana
Ne çare gittiğin gece gibi
Dün gece de ölemedim.

Hasretin çiçek oldu, sardı her yanı
Seni nasıl, bilsen nasıl özledim
Vuslatı yasakladılar bana
Ne çare gittiğin gece gibi
Dün gece de ölemedim.

Gelmek istedim gün boyu
Gecelere zincirlediler, gelemedim
Gitmeyi yasakladılar ardından bana
Ne çare gittiğin gece gibi
Dün gece de ölemedim.

Sevmeyi yasakladılar bana
Sabahlara kadar sevemedim
Sessizce gömüldüm hatıralarıma
Ne çare gittiğin gece gibi
Dün gece de ölemedim.

03/03/2007

Turgut Uzdu

Ölmek İstedim

Ölümü istedim bir an önce
Bıktım yaşamaktan
Sıcak terletip soğuk üşütüyor
Benim için konulacak kazanın
Dumanı burnumda tütüyor.
Ötse ne olur bu gece baykuşlar, umurumda mı
Ne çıkar sabaha ölsem,
Minarelerde adım söylense
Harlı ateşlerde kaynatılsa sular
Günahlarımı sevaplarımı alıp koynuma
Beyaz kefenimle gömülsem.
Ölümü istedim bir an önce
Açmaya gerek yok kapıyı pencereyi
Gelen gelir, alır, gider
Engel mi var sanki
Bir nefesle başlayan hayat
Bir nefesle biter.
Görmedim daha önce amma
Gelir gelmez tanırım
Verileni almak hakkı
Alsın varsın
Ben onsuz da yıkanırım.
Gözyaşlarıma sıkışmış mazi
Birkaç satırla bir sayfa dolmaz
Merak etmeyin sevenler
Bir ben gitmeyle
İnanın kıyamet kopmaz.
Ne anlamı var yaşamamanın
Ne tadı
Mutfakla uyku arasında dönüp durmanın
Anlaşılamanın
Hayat mı, yaşamak mı olur adı.
Ölmek istedim dün gece
Bıktım yaşamaktan
Sıcak terletip soğuk üşütüyor
Benim için konulacak kazanın
Dumanı burnumda tütüyor.

Turgut Uzdu

Ölmek Kolay

Ölmek kolay
Önemli olan doğmak
Yaşamak acısıyla tatlısıyla şu hayatı
Bir şeyler bırakıp yarınlara
Sonra yok olmak

En güzeli bu değil mi
Baharda kuşlarla çığlık atmak
Çiçeklerle konuşmak
Atlarla yarışmak
Kısaca var olmak

Sevmek en tazesini her şeyin
Aşık olmak her güzele
Çıldırarak sevdadan
Deniz kıyısında yürümek
Islanmak yağmurda ama el ele

Düşünmeden sonu
Bir yuva kurmak
Ne güzel şey Allah'ım
Baba olmak
Ya da bir çocuk doğurmak

Can vermek bir başkasına
Nefes vermek yaşasın diye
Yürütmek, koşturmak, okutmak
Büyütüp evlendirmek
O da başka çocuklara hayat versin diye

Sonra görevini tamamlamış bir insan edasıyla
Günahlarını ve sevaplarını yanına almak
Mutluluğunu, acılarını
Koltuğunun altına tepiştirip
Dünyayı yeni çocuklara bırakmak

Yaşadım diyebilmek her yönüyle
Hem acıyı, hem saadeti
Ve kimseye acı çektirmeden
Kendi acınla
Ve sessizce ölümlerini ödemek diyeti.

Turgut Uzdu

Ölsem

Bütün sesler kesilse
Sokaklar boşalsa her akşam yine
Ben ve gölgem kalsak.
Kaldırımlarda ayak seslerini arasam
Rüzgârın hatıra bıraktığı saçının bir telini bulsam
Hasret kaldığım kokun
Nefesim olsa
Atsam omuzlarıma yüklenmiş sensizlik korkusunu
Dinlense yokluğunu taşımaktan yorgun gönlüm
Bir köşede bir mezar bulup
Kimseye haber vermeden uzansam...

Melekler gelse, sorsa halimi
Desem ben sevmekten suçluyum
Ayrılığa kelepçeliyim
Hep hasrete mahkûm.

Hüznüm yüreğimden taşıyor desem
Öylesine ıslak ki gözyaşlarım
Ateşler yanmaz oldu yüreğimde
Közler kurudu
Oysa bilseniz
Bilseniz bu yürekte ne ateşler dururdu.

Ben geceyim artık
Her yanımda karanlık
Hücrelerimde yüreksizlik
Ciğerimde tadılmamış bir koku var
Sarmış bedenimi
Onsuz yaşamaktansa
Alın beni desem,
Atın alevlerin ortasına
Yaksın beni cehennemimin bütün ateşleri
Kavursun
Belki,
Belki içimdeki acıyı unuturum
Belki rüyalarımda o olmadan uyurum.

İç çekişlerim iki taş arası uzaklıkta
Kimse duymasın desem
Eziyet etmeden kimselere
Sessizce uzatıp elimi yardım istesem meleklerden
Dünyadaki bütün hasretleri, ayrılıkları alıp
Üzerime örtün desem
Sonra da adı sensiz yaşamak gibi
Sensiz ölsem.

Turgut Uzdu

Ölüler de Sever

Ölüler de sever meleğim
Mezarlarında hep
Sevdalisini bekler
İnan bir tanem inan
Ölüler de sever.

Bırakır gözünün nurunu
Gururunu, onurunu
Kararlıdır seçer sonunu
İnan can tanem inan
Ölüler de sever.

Aldırmaz karanlığa
Ne gerek var aydınlığa
Bırakır yüreğini aşk sıcaklığına
İnan nur tanem inan
Ölüler de sever.

Tipiler esse üşümez
En sıcak günde terlemez
Ne zaman geleceksin bilemez,
İnan son tanem inan
Ölüler de sever.

Turgut Uzdu

Ölüm

Yaz da gelir, kışlar da geçer derler
Hatıralarınla kalırsın gülüm
Onlar gelir, bunlar seni isterler
Alacak bir kişi bilirim: Ölüm!

Ömürdür bu alan, satan da olur
Arayan aradığın elbet bulur
Sonucun başına ilk adı konur
Doğacak bir kişi bilirim: Ölüm!

İster misin bilmem, meçhul düşüncen
Sen mi, başkası mı bilinmez geçen,
Gelen benim, gitmeyeceğim dersen
Kalacak bir kişi bilirim: Ölüm!

Dünyada son sualin sorar ecel
Sonrası mecbur, sen saadede gel
Adaba isyanın olmasın engel
Aşacak bir kişi bilirim: Ölüm!

Turgut Uzdu

Ölüm Gelince

Doğunca güneş ilk kez gözlerine
Bir gün elbet batışı olacaktır,
Kış soğukları çöküp ellerine
Gözlerde hep karanlık kalacaktır.

Gün günleri, yıl yılları kovalar
İnsan, hep bir şeylere çabalar,
Geçiciler bedeni oyalar,
Ardında bir şehâdet kalacaktır.

Vakit gelir, değersizdir değerli,
İnilmez bir gemi, tahta eğerli,
Hasretini çeker ilk günden beri,
Vuslatı ayrılıksız kalacaktır.

Ardından sıralanır birer birer,
Dağlar, taşlar sebep olur, büyürler,
Doğabilenler gün gelir ölürlər,
Sadece hatıralar kalacaktır.

Çırpınır ilk nefes son nefes için,
Kalp son defa atar, son heves için,
Kevser durağında bir tek es için,
Gözlerde bir kapanış kalacaktır.

Turgut Uzdu

Önce

<center>
<img
src='http://i44.tinypic.com/15hekxt.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

ÖNCE

Ben var mıydım?
Ben yaşamış mıydım?
Bırak yaşamayı
Hatırlamıyorum bile
Ben nefes almış mıydım?

Yürümüş müydüm sokaklarda
Yorulup oturmuş muydum?
Sorsana bir kez
Ben senden önce
Hiç çiçeklere sevdalanmış mıydım?

Seni görmeden önce
Yürek olup çarpmış mıydım?
Boyuna posuna hayran olup
Böylesine istekle
Bir defa bile bakmış mıydım?

Sen gülmeden önce
Bir defa bile gülmüş müydüm?
Sorsana, sorsana
Dün geceki gibi
Gidenin ardından ben hiç ölmüş müydüm?

Sen gitmeden önce
Ben seni sevmemiş miydim?
Öyle bir yara aldı ki yüreğim,
Susup
Yine başa dönmemiş miydim?

Turgut Uzdu

Öyle Gel

Derim ki Şu an ordaysan eğer
Gönlüne sevdanı al da öyle gel
AŞka susamış bir yüreğim var
Çekinme, en güzel türküleri söyle
Öyle gel.

Kalbinin atışını duymazsan eğer
Bana bir yer açıp öyle gel
Sesimi duyarsan kısacık bir an
Çekinme, en güzel türküleri söyle
Öyle gel.

Bekleyen bendim, bekleten sen
Bırakmam seni deyip öyle gel
İstersen duygularını sesinle süsle
Çekinme, en güzel türküleri söyle
Öyle gel.

Yıllarca tahtını boş bırakmıŐtım
Başına taç takıp öyle gel
Sen sultanımsın ben kölen
Çekinme, en güzel türküleri söyle
Öyle gel.

Bir hayaldi hep beklediğim
Ete kemiğe bürünüp öyle gel
Kurtar mahkûmluğundan beni
Çekinme, en güzel türküleri söyle
Öyle gel.

Turgut Uzdu

Öyle Özledim ki

Öylesine özledim ki
Hasreti bile sen sanırım
Bir bilsen nasıl susadım sözlerine
Her cümle ayrı bir dünyaydı benim için
Artık dünyasızlığımdan utanırım.

Öylesine özledim ki
Uyku dolsun isterim gecemle gündüzüm
Belki rüyalarım girersin
Sever okşarsın da
Gider hüznüm.

Öylesine özledim ki
Senin için diye damlamıyor damlalar
Gözlerim hıçkırıklar arasında üzgün
Hasretim hep yolunu gözlüyor lakin
Getirmiyor seni ne aydınlıklar, ne karanlıklar.

Öylesine özledim ki
Feryatlar susmuş
Çaresizlik gönlüme kelepçelenmiş
Bekleyişi bohçalamış geceler
Sabahları unutmuş.

Öylesine özledim ki
Elim elime değse sen tuttun sanırım
Heyecanlanır seni ararım
Bulamayınca, bir köşeye çekilir, büzülür,
Boynumu büker, sensizliğimden utanırım.

Turgut Uzdu

Öylesi Yok

Çay bardağı sıcaklığında avuçlarımda
Kaşları yay, tamamı gergin uçları ok
Işıklar yanar ay gibi ta en uçlarında
Dağları küçümseyen tay gönlü, öylesi yok yok.

Diz vurur karşısında mevsimler, el etek öper
Bulunmaz iz karlardan, yağmurdan, meltemler eser
Gül yaprağındaki giz görünür, bülbüller coşar
Bir ırmaktan çağlayan söz gönlü, öylesi yok yok.

Bükülür gönlüm gidersen eğer sokaklar dilsiz
Yapraklar dökülür, bahçeler tarumardır, gülsüz
Gözyaşları kopar, sökülür gidenler hep engelsiz
Bıkmağ karşıma dikilir gönlü, öylesi yok, yok.

Oturup her köşe başına garibim onu bekler
Geceleri kırıp teker teker gündüzlere ekler
Mehtabı yıldızla vurup şafakta sahile döker
Sağı yerlere savurup gönlü, öylesi yok yok.

Turgut Uzdu

Öylesine Sevdim ki

Öylesine sevdim ki
Benim oldu dünyalar
Senin gelişinle gelen bahar var ya
Su dökemez eline
Eski baharlar.
Öylesine sevdim ki
Hiç böyle haykırmamıştı yüreğim
Gözlerine bakarken alev alev
Böylesine bir sevdıyla çözülmemişti
Düğümlerim.
Öylesine sevdim ki
İlk nefesim kadar
Hiç kimseyi yanımdayken özlememiştim
Balıklar bile denizi özleyememişti
Seni özlediğim kadar.
Zaman doğuramadı vuslatı
Gecesinden ayrıldı günler
Şarkılar ayrılığı çalmaya başladı
Yine kavuşamadı goncasına
Çaresiz bülbüller.
Dolunca gökyüzüne hüznün
Damlalar küstü bulutlara
Seni aramak için benim gibi
Onlar da düştü
Bir bilinmez yollara.
Öylesine sevdim ki
Benden başka kimse anlamayacak
İlk nefesim kadardı sevdan
Şimdi son nefesim olacak
Bilsem de hiçbir yol sana varamayacak.

Turgut Uzdu

Özledim Seni

ÖZLEDİM SENİ

Yine bir şafak
Sensizlikte seninle birlikteyiz
Gözlerim dağları boyamaya başladı
Arttıkça artıyor beyaz ve sarı
Az biraz da turuncu katıyoruz
Siyahı yeniyoruz
El ele karşılıyoruz bugünü de
Keşke diyorum, keşke yanımda olsa...

Tam karşımdasın, aslında tam da yanımdasın
Neticede
Neticede nasıl başardın bilmiyorum
Her yanımdasın, her yandasın, her yerdesin...

Gülümsemene takılıyorum her zamanki gibi
Huzur akıyor içime
Gülümsüyorum
Hep gülümse diyorum, hep gülümse

Ellerini tutuyorum, dokunamıyorum
Seviyorum diyorum parmaklarındaki sıcaklığını
Hissedemiyorum
Biliyorum hep sıcaksın
Gözlerim hep sarılacak hayaline
Isınacaklar
Sıcak kal diyorum sevgili, hep sıcak kal

Yanaklarına tırmanıyor parmaklarım
Sevgim okşuyor kadifemsi yüzünü
Başparmağım konuşuyor gamzelerinle
Zülfünü sayıyorum arada kulağına dokunarak
Neredesinler çınlıyor beynimde tam o an
Gözlerinin en derinine dikip gözlerimi
Sevgimle kal diyorum, hep sevgimle kal, sevgimle kal

Saçlarında geziniyorum
Ne koklayabiliyorum, ne kımıldatabiliyorum
Tek yapabildiğim şey gözlerine bakmak
Bakabiliyorum sadece
Varlığının içinde yokluğun
Yokluğunun içinde sen varsın
Ona da razıyım
Hep ol yeter, nasıl olursan ol hep ol yeter

Özledim diyorum, seviyorum diyorum
Duyuyorsun
Sarılıyorum
Sarılıyorsun
Sarılamıyoruz
Bana ne yaptın diyorum

Susuyorsun, susuyorsun

Bu şafağı seninle süsledim yine
Gördüğüm tüm şafaklar gibi
Sevmek mi?
Hepsi o kadar sevgili, hepsi o kadar

Turgut Uzdu

Peri Kızı

Denizleri gözlerine resmetmiş
Ne güzel şeysin sen ey peri kızı
Güneşin ışığı başından düşmüş
Ne güzel şeysin sen ey peri kızı.

Bir bardak suda dalgalanır sesin
Ölmüş gönlüme can verir nefesin
Bir ben var idim, artık bir de sensin
Ne güzel şeysin sen ey peri kızı.

Yanağının alı bahar getirdi
Güzelliğın beni yedi bitirdi
Görünce başım aklını yitirdi
Ne güzel şeysin sen ey peri kızı.

Özene bezene yaratmış Allah
Benzerini görmedim vallah billah
Sen gibi olur hayatın inşallah
Ne güzel şeysin sen ey peri kızı.

Turgut Uzdu

Pişmansın

Izdırap aynada gülümsüyorsa eğer
Gözünden yaş akıyorsa damla damla
Gece genzinde hıçkırıklaşıyorsa
Pişmansın eminim kalmadığın için.

Kaldırımında yürürken elin cebinde
Çarpmışsa omuzun karşıda birine
Elin uzanmazsa başkasının eline
Pişmansın eminim kalmadığın için.

Her köşe başında beni görüyorsan
Her sabah saçında beni örüyorsan
Hep olmaz yerde ağlayıp gülüyorsan
Pişmansın eminim kalmadığın için.

Bulutlar benzerse bana, saf ve beyaz
Aynı kaldırımlarda yürürken bu yaz
Beni haykırmak istersen avaz avaz
Pişmansın eminim kalmadığın için.

Olur ya bana gelmek istersen tekrar
Dersen eğer orda beni bir seven var
Bir gün getirsin dersin götüren yollar
Pişmansın eminim kalmadığın için.

Turgut Uzdu

Resmin Düşüşü

Resim düşer
Çerçeveser boşalır gün gelir
Avuçlardaki sıcaklık uzaklaşır
Mevsim eylündür artık
Kış yaklaşır.

Şarkılar susar
Notalar duyulmaz gün gelir
Sevinçler gibi hüznler unutulur
Gözler ağlayamaz
Pınarlar kurur.

Acı acıtmaz
Yürek atışları buzlaşır gün gelir
Cellat gözleri yerleşir yuvalarına
Bakışlar donuklaşır
Hükümdarlığını ilan eder sessizlik
Göç durur
Bir defter çıkar ortaya
Bir kalem
Bir kalem doğumla ölüm arası bir yalan uydurur.
Ağlamıştı der
Gülmüştü, sevmişti bir zamanlar
Kavuşmuştu, ayrılmıştı
Yürümüştü, durmuştu
Nereye gittiğini bilmeden
Bir ömür koşmuştu...

Saniyeler soğur
Baharın artıkları uzaklaşır
Nefeslerin uzar arası
Yolun başı mı sonu mu bilinmez
Teklik tek kalır
Defter kapanır.
Kırılma sesi gelir kalemden
Karanlığın feryadı doldururken her yanı
Dudaklar morarır
Yaşayamaz artık ne konuştuğu, ne sustuğu anı...
Kış gelmiştir
Kendi yaptığı bineğe biner
Veda bile edemedi hatıralarına
Bakamadan arkasına son bir defa
Sessizliği ile çok şey anlatıp
Sadece gider.

Resim düşmüştür artık
Çerçeveser boşalmıştır
Avuçlardaki sıcaklık buz kesmiştir
Mevsim kıştır
Bir doğum
Bir ölümle sona ermiştir.

Turgut Uzdu

Rüya

Akşamın hüznü bürüyünce gözleri
Uyku bir kaçıştır
Silemeyince insan beyninden
Hep beklediği yüzleri
Rüyalar aldaniştir.
Kahırlar dolusu pişmanlıklar uçuşur
Papatya yaprakları da artık tükenmiştir
Güneş kurtuluşudur gecenin
Mehtabı beklemek için
Yeni görevler eklenmiştir.
Uyku gözkapaklarına hükmeder ya
İşte o zaman başlar dansı vuslatın
Doyum olmaz yaşamaya,
Bazen ayrılık şarkısı unutulmaz
Bir esintisidir rüyanın.
Gidişi sıçratır insanı
Gecenin bir yarısı
Eller kollar birbirine dolaşır
Yatak devleşir, sevda cüceleşir
Hüzün bürür yüreği
Avuçlar yoklukla kucaklaşır.
Gecenin bir yarısı bölünür
Ömür boyu yaşamak istenilen rüya
Çaresizlik karanlıkla sarmaş dolaş olmuştur
Pişmanlıklar kafasını duvarlara vurur
Tekrar yaşanmak istenilen rüya
Bir köşede yalnız oturur.
Sevdalar kararmıştır
Ayrılık güneşidir
Yalnızlık büyüdükçe parlar
Yürek bir lav deryasıdır
Depremler göğsüne yerleşir insanın
Bir dokunsalar, hatıralara
Gözler hemen ağlar.

Turgut Uzdu

Rüya mı Bu

Dalsam, kendimden geçsem azıcık,
Üşüşür başıma bütün devler,
Ne kadar rüya varsa uyanık,
Her gece uyumamı beklerler.

Bir melek gibi gelir, kanatlı,
Gözleri yeşil, sesi çok tatlı,
Yüzükleri vardır şatafatlı,
Ellerimden tutar kolsuz eller.

Bahçeler güzel, her yerde yeşil,
Dalgalanır ama perde değil,
Bazen kumlu bir toprak, bazen kil,
Bir gökten, bir yerden serpilirler.

Bir melek süzülür berrak suda,
Bir tarafta şeytanlar pusuda,
Bu aşığın tövbe tutkusu da
Beş parçaya bölünüp gelirler.

Turgut Uzdu

Rüya2

RÜYA

Gece yarısına yürüyorum yine
Kulağına şiir söyleyesim var
Uzaktasın biliyorum
Yıllara rağmen, yollara rağmen
Bu gece yüreğini yakın eyleyesim var

İşığım olsan diyeceğim mısralarda
Yüreğimi dudaklarına bağlayasım var
Hani gülümsüyorsun ya
Tam o anda başımı dizine koyup
Mutluluktan ağlayasım var

Bu gece talihi, şansı bir köşeye bıraksam diyorum
Çocukluğumu doldurup içime koşasım var
Çelik çomak oynayasım, uçurtma olup uçasım, uçurasım
Çöllerin en kurağını bulup gönlümle
Yatağında kükreyerek coşasım var

Bir rüyaya ortak olsam yine
En berrak kıyıda, deniz içine ev yapasım var
Martılara seni tanıtsam, anlatsam günlerce, gecelerce
Seviyorum biliyor musunuz diye başlasam artık
Hep orada kalıp bu dünyadan kopasım var

Can, canan, yar, ey yar
Sevgilim ol, sevdiğim kal yeter deyip gülesim var
Ne rüya yakıcıml ol ne hayal kırıcıml
Mutlu ettiğince mutlu olmak var serde
Bir ömür elinden tutup hiç ölmeyesim var bu gece
Hiç ölmeyesim var.

Turgut Uzdu

Rüyalarımın Ülkesinde

Rüyalarımata katacağım seni
Pamuk yumuşaklığında sahillere uzatacak
Dirseklerim kumda gözlerine bakacağım
Her gece saçlarını savurup
Aşk ateşini yeniden yakacağım.

Rüyalarımata katacağım seni
En ıssız sahillerde koşturacak
Tatlı bir dalganın sırtına bindireceğim
Cennete benzer sahiller neredeyse
Yunusların sırtından oraya indireceğim.

Rüyalarımata katacağım seni
Yıldızların altına yanında uzanacak
Bütün burçlara her dilde seni çizeceğim
Güzelim saçlarını örüp sabahlara kadar
Her telini öpüp akşama kadar çözeceğim.

Rüyalarımata katacağım seni
Orada özlemlerimden millerce uzaklaşacak
Karlı tepelerde, vadilerde her gece gezeceğim
Sonbaharımın gülüsün,
Bir tek seni koklayıp bazen gizlice öpeceğim

Rüyalarımata katacağım seni
Üzerine silik umutlar asılı sokak lambaları olmayacak
Gözlerinin karasında her gece eriyeceğim
Ellerini hiç bırakmayacak
Ebediyen orada seni seveceğim.

Turgut Uzdu

Saatler On İkiyi Vurduğunda

Yıldızlara bakacağım saat tam on ikiyi vurduğunda
Mutlu olsun, dilekleri gerçekleşsin diyeceğim
Yeni yıl onun olsun, şeklini kendi çizsin
Oturup karşısına
Seyretsin diyeceğim.

Saat tam on ikiyi vurduğunda yıldızları sayacağım
Her yıldızdan bir dilek dileyeceğim
Yüreği en güzel sevdaları yaşasın
Tutup sevdalısının saçından
Koklayıp, öpsün diyeceğim.

Tam on ikiyi vurduğunda saat, yıldızlara bakacağım
Aynı pırıltıda buluşacak gözlerimiz eminim
Tutup elini birlikte seyredemedik
Utanmasın bari
Ruhlarımız seyretsin diyeceğim.

Yıldızlara baktığımda saat tam on ikiyi vuracak
Yakamozlarla süslenmiş bir burcu ona benzeteceğim,
Koynuma sokup sarılacağım karanlığın içinde
Kimseye vermeyeceğim
İçinde o var, rüyalarım benimdir diyeceğim.
Yıldızlara bakacağım saat tam on ikiyi vurduğunda
Birkaç damla yaş olup süzüleceğim
Güller açacak seher vakti
Dünleri hatırlayacağım içimde bahar canlanacak
Onu sevmiştim, seveceğim diyeceğim.

Turgut Uzdu

Sabah Hayali

Sabah mahmurluğu ile açsam gözlerimi
Tatlı bir ses çınlasa kulaklarımda "Günaydın"
Serinletse yanan bağrımı bir deli rüzgâr
Güneşin ışıkları pencereden girse,
Dese "Gözün aydın."

Desem " Çok bekledim, çok...
Gelmiş, sessizce
Kıyamamış, uyandırıp ` Geldim' diyememiş
Kıvrılıp uyumuş yanımda dün gece."

Susamışlığıımı içsem gözlerinden
Yüzüne saatlerce baksam bulmuşken cananı
Ellerinden öpsem, öpsem ellerinden
Bir defa daha yaşasam
Özlediğim, beklediğim şu heyecanı.

İkinci serinliğinde balkona çıksak
Karşılıklı açık çayımızı içsek
Yaprakların müziği ile
Mutluluk türküleri söylesek...

Ah...Ah.
Neden olmaz Allah'ım düşündüklerim
Neden gelmez, neden...
Hak etmedi mi bir yudum mutluluğu
Bir vuslatı hak etmedi mi
Allah'a kul bu beden.

Turgut Uzdu

Saçların Değer

Hangi yana gitsem, ne yana baksam
Çırpınır yüreğim başım da döner
Şaşırıp sen desem, tutup koklasam
Yüzüme incecik saçların değer.

Düşerim yollara, geceler kara
Bütün gönülleri ben yara yara
Gece bahar olur bulursam zira
Yüzüme incecik saçların değer.

İçimde sen varsın, dışımda yoksun
Söyle uzaklara seni bıraksın
En ufak rüzgârda başın sallarsın
Yüzüme incecik saçların değer.

Böyle mi olurmuş ayrılık, hasret
Acılarımdaki garip azamet
Hem varsın hem yoksun nasıl adalet
Yüzüme incecik saçların değer.

Ter boşanır inan her bir zerremden
Ne istedin söyle bu biçareden
Aşkla gülümseyen o güzel yüzden
Yüzüme incecik saçların değer.

Gariplik yollarda sürünür oldu
Baktığım her yerde görünür oldu
Uykum her saniye bölünür oldu
Yüzüme incecik saçların değer.

Turgut Uzdu

Sağlıkla Kal

Tut ellerinden mutluluğun
Okşa saçlarını bir tanem
Korkma sevmekten sevilmekten
Yürek çarpıntısından zarar gelmez
Esirgeme sevgini, ölümüne sev
Sev benim için...

Beklentilerin olmadığı şatolar kur istersen
Çıkıp en üst kulede gülümseyerek otur
Uzatıp sarkıtma saçlarını aşağılara
Granit kuleleri bir tanem
Bazen bir nefes bile uçurur ...

Aşk, gel diyebilmek kadar git diyebilmektir
Mutlu olsun diye bir çift göz, sevebilmektir
Canım
Ne aynaları aldat, ne de kendini
Bırak
Hangi sel yıkacaksa yıksın bendini...

Beni düşünme sakın
Şaşkın bir esintiydi dört mevsimlik
Belki son bahara takılıp kalma umuduydu
Burçların iznini almadan giyeceğim idi bu
Belki kefenden önceki son kefenlik...

Üzülme sakın, kıyamam
Al, istediğin buysa bütün aydınlıklar sana
Her karanlıkta yolun aydın olsun
Aradığın
Dilerim en kısa zamanda
Çekinmesin, seni bulsun...

Hani yıldızlar vardır ya utangaç, mahcup
Geceleri parlarlar
Görünmez sanır gündüzleri kendilerini
Saklanıp güneşin arkasına
Var güçleriyle nasıl ağlarlar, nasıl ağlarlar...

Hiçkırıkları fırtınalı gecelere saklanır,
Yürek seslerini istemeyenden başkası duyamaz,
Ne çare
Ne çare, hiçbir gidiş yıldızlara varan yola uymaz
Uyamaz.

Bazen "Ben" gider, bazen "Sen"
Bak "Biz" gittik bir tanem,
Eminim hâlâ yüreğin yüreğim kadar sıcaktır
Canım
Sağlıkla kal
İnan mutluluk gözlerine çok yakışacaktır...

Turgut Uzdu

Sahne

Bu bizim sahnemiz değil güzelim
Burada tiratlar uzak kıyılardan gelir, uzak kıyılara gider
Bazen notaların kanatlarında, bazen bir piyanonun tuşunda biter bekleyişler
Sökülür dikilen ne varsa kanlı yaşlara bulanmış ipliklerle
Boyunlar cellât kılıçlarına değer
Hüzün kan rengine bürünür başköşede
Alkışlar yere bakar, suskundur
Bir çift göz bütün denizleri toplar pınarlarına
Nefesinin tam orta yerine damlar.
Hani hıçkırık sesleri notaya gelmez ya
Bütün şarkılar hep aynı notada durur
Koro susar
Kalp şaşkınları oynar burada
Niye çarptığını unuttur.
Bu bizim monologumuz değil bir tanem
Sahne garip, biz garibiz
Taşlar seyrederek sevişen kumruları
Uğultuları dinler
Damlalar binlerce kez başını vurur
Burada bir tanem
Burada denizler bile kurur.
Bu perde bizim perdemiz değil, sakın inanma
Soğuk, soğukluklara sarmaşık, açıldığı gibi kapanır
Dizler üşür birbirine uzaklıktan
Beyaz beyaza küser
Bu sahne bir tanem,
Bu sahne güzel gözlüm
Bir hayal
Burada her gece karalara bürünür düğmeler.

Dalgalar yalandan koşar sevdasına
Yalancıkta sarılmalar, rol gereğidir makyajlar
Kayaların kızgınlığı bile sahtedir
Rüyalar bile bora olur eser, meltemlere benzer salınır
Özünde ihanet taşır, kara bulutlara saklı
Gözündeki parlak camlı gözlükler içini göstermez
Oysa bu sahnede bütün ışıklar karadır
Gölgeler yalan...

Bu sahne gülüm
Bu sahne vuslatlara hazır mezar
Bu sahne karadeliktir sevdalara.
Yalan ve riya
Bu oyunda hem senaryodur hem kahraman
En yüksek yerlerden kopan kibir çiçekleri
Dillerin arasına yerleşir
En ucuz stüdyolarda yapılmış dalga sesleri eklenir fona
Ucuz gülümsemeler katılır aşk sözcüklerine
Samimiyet kovulur sonsuzluklara
El uzanırken göz başka yerlere takılıp kalır bu sahnede,
Bu sahnede gülüm
İkinci perde hiç olmaz, olamaz

Suflörler darbe üstüne darbe indirirken dillere
Sahte tebessümler gülümser aynalarda
Allarla süslenmiş güllere
Bu sahnede bir tanem
Hiç rol verilmemiş,
Verilememiş gerçek bülbüllere.
Dekoru küçültmüşler bir pencerecik
Sahte bir sevgili sahte dileklerle bakar hep
Yeminler ucuza satılırken teşrifatçılarının elinde
Gerçekten sevmek isteyen gözlere...
Bu sahne bizim sahnemiz değil bir tanem
Değil.

Turgut Uzdu

Sahte

Çok aradım alı güllerde
Yüreğimde açsın, huzura dönsün tüm kokular
Bülbül olsun dilim, seslensin
Mutluluk perileri uçsun etrafımda
Yemyeşil dallarımda aradığını bulsun
Biraz nefeslensin.

Çok aradı çılgın düşünceler dengini
Pervane oldu her cılız ışığa
Yalvardı yakardı Rab'ine o olsun dedi
Rastlamadı bir tek bile
Huzuru yüklenmiş omuzlarına koşarak gelen bir aşığa.

Hep aşk filmlerine takılı gülümsemeler
Samimiyetten uzak
Hep yalanı sahi sanan sevmeler
Aldatmanın sevinci altında aldanmaya mahkûm olmak
Yapmacık çiçekler misali
Dik dururken solmak...

Çok aradım balı dillerde
Dikenler kök salmış dört bir yana
Gözyaşları kalp
Sahibini arar kalıplarda yana yana
Ne çabuk yürek atar ne çabuk dudak gülümser
Aynalar ters çevrilince görünür gerçek
Rüzgâr tam ortadan zıt yönlere eser...

Veda vakti hep acıtır gülü de dikenini de
Bülbül susar
Gül susar
Yerçekimine eşlik eder zaman
Gerçeğin çıktığı mezara
Şahteler gömülür
Ölür.

Turgut Uzdu

Sakın Ağlama

Kendi denizimin diplerinde dolaşan biriydim
Baktığım gibi güzel görmeyi öğrendim
Mercan kayalarına kalbimi çizdim kan renginde
Yüreğimi aradım her soğuk dalgada
Her soğuk dalgada yüreğimi aradım

Masallar dinledim binlerce yıllık aşk diyen, âşık diyen
Farklı tariflerde sabahladım kaç kez
Bir umut diyerek okyanuslarda dolaştım her mevsim
Dizlerimin titremesine izin verdim yalnız bir kez
Yalnız bir kez izin verdim dizlerimin titremesine

Titreyişince aydınlanmıştı ufuk
Depremleri durmuştu ayın, çatlakları kapanmıştı
Bütün yakamozlardaki arayışları bitmişti tekler teker
Gülümsemeyi yeniden öğrenmişim gözlerinin ışığında
Gözlerinin ışığında gülümsemeyi yeniden öğrenmişim

Bu diyordum mutluluk bu diyordum sevmek, bu diyordum aşk
Haykırışımın en üst perdesinde kayalara çarptım başımı
Yalan yazıyordu, ihanet yazıyordu, yazıyordu, yazıyordu
İşte en katı bulutlarla o gündür tanışmam, hâlâ izleri durur yüreğimde
İzleri durur hala yüreğimde, işte o gündür en katı bulutlarla tanışmam

Korku bütün köşe başlarına dikildi o gün bugündür
Yedi kat yerin dibine gömdüm zincirleyip aşkı
Sadece sev dedim ey gönlüm, sadece sev, bekleme
Beklentilerin korkularının başındadır unutma
Unutma korkularının başındadır beklentilerin

Serbest bırak gözyaşlarını acını atsın dışarı
Becerebilirsen doğruları söyleme
Baktığın gibi gör için ağlasa bile
Doğru sanma sayfalara yazılan her sözü
Sayfalara yazılan her sözü doğru sanma

Sen de kendini kandır herkes gibi
Hüzününü tanıştırma tekrar yüreğinle
Aşk yok de, yalan de, inanma, inandırma
Üfleyerek ye yoğurdu, açma kilitleri, zincirleri sakın kırma
Zincirleri sakın kırma, açma kilitleri, yoğurdu üfleyerek ye

Gecede dolaş, gündüzde dolaş, derdini mercanlara anlat
En derinlerinde denizin gözyaşlarını kimse göremez sevginden ağla ağlayabildiğince
Aşk diye yan yanabildiğince, istersen baştan ayağa kavrul
İster hasretinden çatla, ister hasretinden bir daha aşk yüzünden sakın ağlama
Sakın ağlama
Ağlama

Turgut Uzdu

Sakın Gelme

Gün gelir rüzgârlar ters eserse
Kokum kaybolur, güller boynunu bükerse
Güneş beni göremez, mehtapta yürüyemezsem
Sana merhaba diyemezsem
Bir çiçek uzatamazsam uzaklardan
Anla gitmekteyim,
Sen sakın gelme.
Gün gelir güneş bensiz doğar, bensiz batarsa
Yıldızlar bensiz parlamaya başlarsa
Gözlerime yağmurlar yağmazsa
Nefes diye seni çekmiyorsa ciğerlerim
Anla gitmekteyim,
Sen sakın gelme.
Sıkışırca ruhun, için daralırsa
Ellerin titrer, gözlerinden yaş damlarsa
Kahredersen hayata, cevapsız sorulara
Keşkeler sararsa dört duvarı
Küsmüşsen tüm güzelliklere
Anla gitmekteyim
Sen sakın gelme.
Bir meltem sevdiğimi söylerse kulağına
Baykuşlar aşkımı haykırırsa bütün gece
Yağmurlar tuzlanmışsa gözyaşım gibi
Anla ben gitmişimdir
Sen, sen sakın gelme.

Turgut Uzdu

Saklama Yüzünü

Gözünün hüznüne hayran olduğum
Saklama yüzünü seni göreyim
Göklerde ararken yerde bulduğum
Saklama yüzünü seni göreyim

Sütleç kıvamında güzel tenin var
Yüzüne yakışan bir kaç benin var
Yüzüm okşamayı bekler elin var
Saklama yüzünü seni göreyim.

Her gece koklayıp öpseydim seni
Kışlar soğuk geçer sarsaydım seni
Ne olur hoş görersen affetsen beni
Saklama yüzünü seni göreyim.

Ne güzel gülersin alem bakışır
Gözlerine sürme, nasıl yakışır
Dudağından oğul balı akışır
Saklama yüzünü seni göreyim.

Uzaktan görünsen, seveyim desem
Açsan pencereni sevdalım desem
Öpsem koklasam, bir tanem desem
Saklama yüzünü seni göreyim.

Ellerim değemez sıcak eline
Dudağım dokunsa n'olur diline
Sarılıp uyusam sıcak beline
Saklama yüzünü seni göreyim.

Seyretsem ne olur güzel gözünü
Bir kere duyayım, tatlı sözünü
Nerden buldum mahçup burcum kızını
Saklama yüzünü seni göreyim.

Özledim kızmanı, kırgın bakmanı
Gözlerimde şimşek gibi çakmanı
Beni içten içe korca yakmanı
Saklama yüzünü seni göreyim.

Turgut Uzdu

Sana Geliyorum II

Yılan zehirlerini az tatmadım
Kaç kez yüreğim ısırıldı
Kaç gözyaşı denizinde boğuldum bilmiyorum
Kader dedim, talih dedim, şans dedim
Tesellileri kuruttum her defasında bir umut filizi uğruna
Yaşadım ey sevgili
Yaşadım

Gülümsemelerim de olmadı değil
Göremediğim şafakları beklemedim mi sanıyorsun
Bir şafak uğruna çizdim bütün kıvrımları
Al işte şafak
Sana geliyorum ey sevgili
Gönderdiğin yere geliyorum

Çırpınmak doldurdu bütün takvimleri
Günahlarım kadar sevaplarımı da seviyorum
Bedeli hasret

Zindan duvarlarında mısralarım var
Adını hayat koymuştum
Kurallar, yasaklar, hürriyetler çiçek açtı bazı geceler
Bazı geceler karanlıktı
Uyudum

Nefes aldım seni düşündükçe
Her nefesim bir adım
Bak şimdi buradayım
Oturdum koltuğuma
Gizli sevinçlerimi okuyorum düşüncelerimden
Monoton bir gidiş sesini vuslat türküsünü yaptım
En gür sessizliğimle söylüyorum
Boynum bükük
Sana geliyorum ey sevgili
Gönderdiğin yere geliyorum

Turgut Uzdu

Sana İnat

En kurak yazlarında gönlümün
Pınarların kuruduğu vadilerde
İnat etsen de hep seni bekleyeceğim
Benden kurtuluşun yok
Bütün mehtaplar unutulsa bile
Sana inat seni seveceğim.

Çatlasa bütün topraklar
Depremler gönül kalelerimi yıksa
İnat etsen de hep seni dileyeceğim
Geceler kendi karanlığına mahkum
Sevdam ruhumu öldürecek olsa
Sana inat seni seveceğim.

Denizler kabarsın hıncından
Güneş kükreyip yaksın bedenimi
Aşıklar mızraplarını kırsın isterse
Sokaklar yollara düşüp götürsün
Yalnızlıklar sustursa da şarkıları, türküleri
Sana inat seni seveceğim.

Belki yaşayacağım senle,
Belki sensiz öleceğim
Karanlıklar toprağım olup üstüme çökse
İki taş dikilse gözlerime
Orda olduğunu, gülümsediğini bileceğim
Sana inat seni seveceğim.

Bir tek gönlüyle mutlu olduğum
Gülümsemene hayran, gözlerine kurban
Senle yaşanacak son sevdam
Nazar Boncuğum
Sana inat hep seni seveceğim.

Turgut Uzdu

Sana Şiir Yazmalıyım

Kararmış bir deftere
Yeni sayfalar ekledin süt beyazı
Bütün sokakları gölgelerinle doldurdun
Aldın sevdanı yüreğimden söküp
Dudaklarıma gülümsemeler kondurdun
Aşkı anlatmalıyım
Tüm sevenlere, sevilenlere
Sana şiir yazmalıyım.
Bir sandalyede sabahlamalıyım bütün gece
Hep seni seyretmeli, hep sana bakmalıyım
Kurak yürekler için su taşımalı
Bütün gönüllerde sevda ateşi yakmalıyım
Aşkım
Bütün gece sana şiir yazmalıyım.
Seni seyrederken kalemim tutulmamalı sana
Bütün gece, ben senin saçlarını okşamalıyım
Kalemim kendi aşkını okşamalı
O sevdalısını sevmeli, koklamalı
Ben sana şiir yazmalıyım.
Gülücüklerinle geldin demeliyim
Güler getirdiğini kurumuş asma bahçelerime
Çölleşmiş düşlerimin binlerce renge kavuştuğunu anlatmalıyım
Bülbüller goncalara aşkını anlatmalı
Gözlerimde sabahlamalı yıldızlar
Ben sana şiir yazmalıyım.
Seni bulmuşken bakışlarım seni seyretmeli hep
Geceler niye kısa diye isyan etmeliyim güneşe
Tam yarısında kızıp dünyanın dönmesini durdurmalıyım
Gece kuşları utanmaksızın aşklarına seslenirken
Ben sana şiir yazmalıyım.
Nazar değmesin diye bütün boncukları yollarına sermeliyim
Her saniye seni görmeli, seni duymalı, seni beklemeliyim
Arada burnunun ucundan öpmeli, saçlarını ben okşamalıyım
Bütün taraklarını kırdıktan sonra
Ben sana şiir yazmalıyım.
Yakınlarla uzakların karıştığı yerdeyim
Seviyorum demeliyim, seveceğim demeliyim
Bulutlarla aşkımı gökyüzüne yazdırmalıyım
Her gökkuşağı sen olmalı
Ben sana şiir yazmalıyım.

Turgut Uzdu

Sarı Saçlı Afet (Sigara)

Bir güzel
Bir güzel sevdim saçları sarı mı sarı
Uçuşur rüzgârlarda, hiç acelesi yoktur
Teni gibi beyaz eteği
Gözleri duman rengi...
Bir güzel,
Bir güzel sevdim yüreği köz mü köz
Görünce tutuşur yangınım
İçten içe yanar,
Yandıkça yakar, yandıkça yakar.
Bir güzel,
Bir güzel sevdim boyu uzun mu uzun
Dolaşır damarlarımda gece gündüz, unutamam
Yaylaların gururu vardır
Gördüğüm an bütün kışlar bahardır.
Bir güzel,
Bir güzel sevdim, dudağımda izi sıcak mı sıcak
Öptürmez kendini bazen,
Nazlanır utanarak
Sıkılır, büzülür gözden kaybolur ufalarak.
Bir güzel
Bir güzel sevdim, vahşi mi vahşi
Cellatların en keskin kılıcına hükmeder
Hasreti hayattır varlığı ölüm
Papatyalara benzer, sarı ve beyaz gülüm.
Bir güzel
Bir güzel sevdim saçları sarı mı sarı
Uçuşur rüzgârlarda, hiç acelesi yoktur
Teni gibi beyaz eteği
Gözleri duman rengi...

Turgut Uzdu

Sen Anlamazsın

Güneş doğar mı senin dünyanda
Yıldızlara baktın mı hiç geceleri
Gözlerinden düştü mü hiç
Yalnızlığın çiğ taneleri.
Fal baktın mı papatya yapraklarından
Elinden tutup kırlarda koştun mu?
Yüreğinden seviyorum deyip de hiç
Haykırdın mı, oynayıp coştun mu?
Dizlerin titredi mi hiç görünce
Söküldü mü yerinden yüreğin
Kör gecelerin sabahlarına kadar sürdü mü?
Kavuşmak için avuçlarından yükseldi mi?
Gelse diyen dileklerin.
Sen anlamazsın sevenin halinden
Ne gözünde bir güzellik
Ne yüreğinde yer var
Sevecek
Bir kimselik.
Sen anlamazsın sevenin halinden
Senin için bir yudum şarap kırmızı
Bir dudak rengi, bir sarı saç, belki kara
Bir uykuluk bir dünya
Ya da aşk dediğin bir söylemlik bir şarkı.

Turgut Uzdu

Sen Dedi

Gönül bu
Sen dedi de, başka şey demedi
Ne gece ayı,
Ne sabah güneşi gördü;
Bir sen dedi, senden başkasını görmedi.

Dediler ki vazgeç
Bir türlü vazgeçmedi
Çok güzel vardı
Amma
Hiç birini beğenmedi.

Baharla gelir dediler
Bahar gelmedi
Kışı sever o, bekle dediler, bekledim
Bir yıl geçti
Sen gelmedin, kış da gelmedi.

Sevmek zor değil de
Beklemek çok zor geldi,
Hazırlar buradaydı
Gönlüm
Hiç gel demedi.

Gönül bu
Sen dedi de, başka şey demedi
Ne gece ayı,
Ne sabah güneşi gördü;
Bir sen dedi, senden başkasını görmedi.

SEN DEDİ
Gönül bu, sen dedi de, başka şey demedi
Ne gece ayı, ne sabah güneşi gördü;
Bir sen dedi, senden başkasını görmedi.

Dediler ki vazgeç, bir türlü vazgeçmedi
Çok güzel vardı, amma, hiç birini beğenmedi.

Baharla gelir dediler, bahar gelmedi
Kışı sever o, bekle dediler, bekledim
Bir yıl geçti, sen gelmedin, kış da gelmedi.

Sevmek zor değil de, beklemek çok zor geldi,
Çiçekler buradaydı, gönlüm hiç gel demedi.

Gönül bu, sen dedi de, başka şey demedi
Ne gece ayı, ne sabah güneşi gördü;
Bir sen dedi, senden başkasını görmedi.

Turgut Uzdu

Sen Geldin Sanırım

Adım seslerim yankılanırsa kaldırımda
Sen geldin sanırım
Bir yıldız kaysa gökyüzünde, sevinirim
Sen geldin sanırım

Heyecanla atar kalbim, titrer dizlerim
Filizlenir toprak altından ümitlerim
Şimşek çakar ya aniden, ürperir
Sen geldin sanırım

Ümitlerim, hayallerim, sen olursun sözlerim
Birden alev alır küllenmiş közlerim
Gülümser yüzüm, kapıya döner gözlerim
Sen geldin sanırım

Ayrılığı yaşatmaz artık derim
Bulur iki mermer taş kendime dikerim
Kokunu getirirse açan çiçeklerim
Sen geldin sanırım...

Turgut Uzdu

Sen Gibi

Sana sevdalanmıştım gecenin bir yarısı
Gönülden gülen var mı, Allah için sen gibi
Uyandırdın uykudan gecenin bir yarısı
Yürekten seven var mı, Allah için sen gibi.

Gözlerin hüznüydü yüzün ne kadar tatlı
Gönlüme çöreklenen sevgin güldür kaç katlı
Yerini doldurur mu gecede her karaltı
Aşığımın diyen var mı, Allah için sen gibi.

Bülbüller vardı aşık, şarkı söylerdi güle
Vuslat hayal ederdi, hicran gelmezdi dile
Bırakıp üzgün, mahzun, yalnız giderken bile
Canımsın diyen var mı, Allah için sen gibi.

Yıldızlar mutlu yaksın ışığı gözlerinde
Mehtap doğsun gecene, el olsun ellerinde
Ömrünce çift ses olsun güzelim yüreğinde
Anımsın diyen var mı Allah için sen gibi.

Garibe çile haktır, boşuna denmez adı
Saklanır izbelere, bulabilse de tadı
Bir elin sıcaklığı istediği muradı
Elvedamsın diyen var mı Allah için sen gibi.

Turgut Uzdu

Sen Gidince

Bir sonbahar günüydü gittiğin
Yapraklar soldu ardından
Yağmurlar yağdı
Güneş kapadı yüzünü utancından
Sen gittin diye bulutlar ağladı

Sen gittin diye kuşlar sustu
Ayak izlerin silinmesin diye
Rüzgâr esmez oldu, sessizlik çöktü
Bülbül artık
Aşkını anlatmaz oldu güle

Oysa kuşların uçuşunu seyretmek kadar güzeldi
Bana gelişin
Güneşin doğuşunu izlemek kadar
Buğuluydu
Güzelim gözlerin

Gecenin sessizliğini dinlemek gibi
Saçlarını okşamak
Seni seviyorum derken
Elini tutup
Gözlerine bakmak

Ama sen gittin
Bu kocamış dünyada beni yalnız bıraktın
Oysa sana alışmıştım, mutluydum senle
Bir gün sen de beni anlayacaksın
Sen mutlu ol,
Aldırma deli gönlüme

Nasıl sevmiştim seni nasıl
Gönül senin, sen bilirsin
Sen gittin diye solmuştu çiçekler
Yaprakları hâla canlı
Belki gelirsin

Yok olsa tüm yarınlarım
Sana hasret toprak olabilirim
Ama hep seni sevdim
Yine
Yine seveceğim.

Turgut Uzdu

Sen Mutlu Ol Yeter ki

Bazen gözlerinin içi gülüyor
Öylesine mutlu, öylesine güzel ki
En güzel mısraları yazayım sana
Sen mutlu ol yeter ki.

Bazen umut ışıkları göreyim her zaman
Gözlerin öyle güzelleşsin ki
Dayanamayıp, en güzel türküleri söyleyeyim
Sen mutlu ol yeter ki.

Gülümse yüzünde gölgeler raks etsin
Yüreğin gözlerinden görünsün ki
Bülbül olup uçayım her an üstünde
Sen mutlu ol yeter ki.

Turgut Uzdu

Sen Ne Mikropsun

Bu ne biçim bahar
Sen yine yoksun
Aklından neler geçiyor bilmiyorum
Sen var ya sen
Bilirim ne mikropsun.
Aklına eser birden
Ne olur bilmem kaybolursun
Yakar tutuşturursun ruhumu
Bir de bakarım
Gelmiş söndürüyorsun.
Gecelerimi hasretinle everip
Karanlıklarla doldurursun
Hantal bulutlar yerleşirken gözlerime
Güneş olup doğmanın
Bir yolunu bulursun.
Ne atıyorsun beni
Ne de satıyorsun
Bir oyuncak gibi elinde
Canın istedikçe
Çekip uzatıyorsun.
Bırak artık şu mikropluğu
Ne yapsan daha da çoğalıyorsun
Her zerremdesin yetmez mi
Neden
Bir güldürüp bir ağlatıyorsun.
Bu ne biçim bahar
Ne zamandır sen yoksun
Papatya yapraklarına bile baktım
Eminim bu defa da geleceksin
Bilirim sen ne mikropsun.

Turgut Uzdu

Sen Sandı

Seni gördüğü tam da o andı
İçinde bir şeyler parçalandı
Yıllarca aramış, bulmuş gibi
Geleni utanmadan sen sandı.

Yüreği değil çirpınanı, kan
Sana doğru yönelen damardan
Doğanla konuştu ta sabahtan
Güneşi utanmadan sen sandı.

Saçların serdi senin yoluna
Ne ahlar çekti, girse koluna
Geceye aşık gözün uğruna
Mehtabı utanmadan sen sandı.

Ne yapsın bîçare yorgun adam
Gitmeye hazırlık yaparken tam
Elinde sözle geldi bir tutam
Geleni utanmadan sen sandı.

Yüzüne koydu iki elini
Dedi "Sen hâlâ bekle gelini.
Yol, hadi beyaz saçın telini."
Ölümü utanmadan sen sandı.

Turgut Uzdu

Sen Üzülme

Kimsesiz sümbüller gibi
Katarım hatıraları tütünümün arasına
Yaprak yaprak harmanlarım her saat
Karanlık değil midir ayrılık
Tutarım ucundan geceleri
Ardın sıra söker
Kör kuyulara atarım umutlarımı
Düşünme, boş ver...
Bak gözlerini topladım mazimden
Hüznünü kirpiklerinden sildim
Damlalara yasakladığım gözlerine
İnanmazsın belki
Hasret renkli gül yaprakları dizdim.
Dumanlar sana benzese de kıvrım kıvrım
Varlığın köz olur sigaramın ucunda
Ben uçlarında eririm
Sensiz yaşadığım her gece
Bil ki sensiz de çıldırırım.
Biliyor musun
Süründürdüğümüz bütün güzellikleri
Bırakmak gelmedi içimden
İstemedim ardımdan baksın
Yüreğime koydum her birini defalarca okşayıp
Al renkli saten denizlerde saldım
Kimse almasın diye.
Ardına bakma sakın
Sakın üzülme
Ben bulurum hatıraların en beyazını
Pembeler katarım uçlarına
Kendi çölleriimde yağmursuz şimşek olur
Kendi çölleriime çakarım
Yüzünü hapsettiğim aynalarla hasbıhal eder
Belki ağlarım
Belki,
Belki, koyarım karşıma dağınık saçlarını
Dokunmam, öylesine bakarım.
Üzülme sen hüzün gözlüm
Varsın közlensin alevler
Her gece alırım makası
Yeni bir kefen biçer
Sabah diktiğim fidanlara inadına her batışında güneşin
Kızıl renkli mezarlar kazarım.
Uyanırım gecenin bir yarısında
Yüreğimde tutuşturduğun ateşleri alır
Sönen bütün mumları
Yeniden yakarım.
Çekinme
Gülümsemelerini sıkıştır dişlerinin arasına
Kapa güzelim dudaklarını
Artık öpmek de istemezsin bilirim
Kaparsın gözlerini
Yüzüme de bakmazsın

Yaktığın ateşi bilirim tekrar yakmazsın
Yakamazsın.
Bir simidi paylaşamadık seninle
Martıları da güldüremedik
Biz bu hasreti
Nedense bir türlü öldüremedik
Ellerimizin sıcaklığı bir vapur haykırışını duymadı
Bu baş göğsüne yaslanarak
Bir gece bile uyumadı

Dilerim çoğu sendedir hâlâ gülümsemelerin
Göremesem de
Hep onlarla kalırsın
Hayallerin gerçekleşir
Hep mutlu olursun.

Turgut Uzdu

Sen Varsan

Sanıyor musun
Karanlık gecelere aldanırım,
Güneşler ellerimi yaksa bile,
Bilmiyor musun
Sen varken ben varım.
Çiçekler seninle açar,
Kuşlar, kelebekler uçar
Sen varken,
Sen varken güneş hep erken doğar.
En uzun soluklu sevdam,
Söylemesem de ben seninle yaşarım
Bilirim, ellerinin sıcaklığında yüreğim olmasa
Yuvamda sesin olmasa,
Sen olmasan hayattan korkardım.
İyi ki varsın
Elim, ayağım, baş tacım
Dilim söylemese bile
Emin ol
Ben hep sana muhtacım.
Üzülünce üzülürüm
Yüreğim burkulur,
Sen gülünce inan
Elim, ayağım, yüreğim,
Ruhum mutlu olur.
Sanıyor musun
Karanlık gecelere aldanırım,
Canım, bir tanem
Hiç unutmuyorum,
Ancak sen varsan ben varım.

Turgut Uzdu

Sen Yokken

Akşam çöker bütün ufkuyla gönlüme
Kararır ruhum, bir garip olurum
Koskoca gecenin ortasında bir yerde
Kuru bir ağaç gibi
Her yanda sadece kendimi bulurum.

İssız sokaklar kâbusum olur
Hatıralar gölgem gibi peşimden gelir
Bir bilinmez neşter keser bütün bağları
Yollar çeker iki ucundan sevdami
Sevdam her saniyede bir incelir.

Her şafak çiğ damlaları ağlar
Bütün güllerde kan rengine bürünür
Her gece gibi bu gecede
Bütün ayrılmış sevdalar
Can rengine görünür.

Gidişin değil de
Gelmeyişin sarar bütün duvarları
Hasretini giyer bütün geceler
Darağaçlarına asılır hatıralar
Duymaz bile sorulanları.

Turgut Uzdu

Sen Yoksun

Canım, son baharımın ilk aşkı, gül kurusu gülüm
Bir bilsen, bir bilsen dudağından bir defa öpmek için
Kaç defa yaşar, kaç defa ölürüm...

Vuşlatın hesabı yapılmaz gülüm, yaşanır
Yağmurlar beklenmez hasrette
Her nefeste gülüm, her nefeste ağlanır.

Sevdalarda gidiş olmaz gülüm, gelinir
Eller tutulur, saçlar okşanır
Yürekte sevilir gülüm, yürekte sevilir...

Oysa yoksun, yoksun diye bak karardı bütün sular
Dizinde yatmak, sesini, nefesini dinlemek varken
Söyle allah aşkına, söyle! Neden başını taşlara vurur uykular...

Canım, canım, hükmedemiyorum gözlerime, yaş fışkırıyor
Gittin ya, gittin ya gidişin durur hâlâ gittiğin yerde, gelişin yok, yok
Yüreğim orada gülüm, yüreğim hep aynı yerde hıçkırıyor...

Canım, canım hükmedemiyorum gözlerime, bunun adı ağlamak biliyorum
Gittin ya, gittin ya gidişin durur hâlâ gittiğin yerde, gelişin yok, yok
Yüreğim orada gülüm, ben boyun bükmüşüm kaderime
Hâlâ yüreğimi bekliyorum
Hâlâ yüreğimi bekliyorum...

Turgut Uzdu

Sen Yoktun Gülüm

Baharlar gülüm,
Baharlar hep hüzün verirdi
Her yerde neşe vardı
Bende yalnızlık
Sen yoktun gülüm.
Geceler yumruk doluydu duvar duvar
Hıçkırık doluydu
Kollarımı ısırırdım hıncımdan,
Isırırdım
Sen yoktun gülüm.
"Olsa! " derdim, "Gelse! " derdim
Ayak seslerini beklerdim
Sensizlik gelirdi her yandan da
Sen gelmezdin
Sen yoktun gülüm.
Tutacaktım ellerinden saatlerce
Gözlerine bakacaktım
Belki, belki ağlayacaktım saadetten
Gözlerin yoktu
Sen yoktun gülüm.
"Sen gel yeter! " diyorsun
Nasıl gelmem, nasıl gelmem!
Kaç iple çektim saniyeleri bilsen, bilebilsen
İşte geldin
İşte geldim
Artık varsın gülüm
Artık varım...

Turgut Uzdu

Sende Kalsın

Bütün sıcaklığını yüreğimin
Uzatıp sana vermiştim
Tek söylediğim "Sıcaklığım seni sarsın"
Aldığın kadarını istemedim ki senden
Ne verdiysen kabulümdü
İnan istemedim artanları, varsın üstü sende kalsın.
Dedim ki kendime
Yüreği dünyalar kadar büyük
Her sevgiye hoş geldin diyor
Belki yetmez sıcaklığı
Kalsın ki daha çok kalbi ısıtsın
İstedğine dağıt, sakın düşünme
Vallahı istemiyorum
Üstü sende kalsın..
Huyumdur, ne varsa yüreğimde, benim değil derim
Bir gül yaprağı inceliğinde sevgi görsem
Tereddüt etmem, hepsini veririm
Üstü sende kalsın
Ben sıcaklığımı her hatıradada yeniden yakar, diriltirim...
Kimseye kızamam ki sana kızayım
İnanmıyorsan dağlara taşlara yazayım
İşte sana yemin
En güzel düşüncelerimi depremler yıksın
Gözyaşlarım bütün resimlerini beynimde yaksın
Artık bir şey istemiyorum senden
Mutlu ol yeter ki
Hepsi sende kalsın.

Turgut Uzdu

Senden Başkası

Aradım gönlüme bir derin sevda
Senden başkasını bulamadım ki
Bütün güzellerin bir tadı var da
Senden gayrisinden alamadım ki.

İlçeler şehirler gezdim vatanda
Üstünde altında onca yatanda
Kalbi benim için daim atanda
Kalmak istedim de kalamadım ki.

Mavide, yeşilde, elada buldum
Çok çiçeğe kondum, balını aldım
İçim dışım yandı, susuz da kaldım
Bir derya bularak dalamadım ki.

Gonca dudaklara al yanaklara
Yan yana dizilmiş tüm konaklara
Tüm renkleri gördüm, en son aklara
Şu garip gönlümü salamadım ki.

Ne istediğimi bilebilmişim
Ne bir güzele hadi gel demişim
Tek seni bilmiş, tek seni sevmişim
Yaşarken sevdasız olamadım ki

Aradım gönlüme bir derin sevda
Senden başkasını bulamadım ki
Bütün güzellerin bir tadı var da
Senden gayrisinden alamadım ki.

Turgut Uzdu

Seni

Bir içimlik yel olsa da
Yudumlayıp içsem seni
Sana gelen yol olsa da
Şu sevdamla geçsem seni.

Karanlığı açıversem
Gündüzlere kaçıversem
Sana doğru uçıversem
Gökyüzünden görsem seni.

Hep dediler o bir tane
Ona yoktur hiçbir hane
Tespîh gibi tane tane
Gül den duyup çeksem seni.

O içimde sönmez bir köz
Anlatamam nasıl bir öz
Dil altından çıkmayan söz
Çıkarıp da öpsem seni.

Bir Garibim, mecalim yok
İstesem de bahanem çok
Yüreğime saplıdır ok
Çıkarmadan sevsem seni.

Turgut Uzdu

Seni Aradım

Yeniden başlasam güzel olurdu
Yaklaştığım sonda seni aradım
Her düştüğüm yerde izi kalırdı
Bütün yaralarda seni aradım.

Koşup oynadığım hey gidi günler
Maziye sürdüğüm güzelim dünler
Gizlice çektiğim o ilk nefesler
Sönen sigarada seni aradım.

Her sokak tanıdık, pencere bildik
Gecedden korkmazdık o zaman gençtik
Sayısın bilmezdik kaç güzel sevdik
Saçı güzellerde seni aradım.

Büyüyeyim derdim ne çare kader
Günü tutamadım gençliğim heder
Zalimce kırılan her parça kadar
Küstüğüm aynada seni aradım.

Bedenim başını alıp uzadı
Ne çileler çekti neler yaşadı
Hayaller kurardı, ona ağlardı
Kalan rüyalarda seni aradım.

Değişti bedenim ruhum hep aynı
Yüklemiş sırtına malum yılları
Yorulmadan gezdim çokça diyarı
Ara sokaklarda seni aradım.

Ellerim kırışmış yüzüm buruşmuş
Gözlükler gözümde netliği uçmuş
Saçımın üstüne beyazlar konmuş
Rengi olanlarda seni aradım.

Turgut Uzdu

Seni Beklerim

Ruhum seyretse bedenimi, yıkasalar
Tabuta koyup, mezarlığa taşısalar
Yatanlar yeni komşuyu alkışlasalar
Başımı koymam toprağa seni beklerim

En acıklı, sevdalarını anlatsalar
Her gece yarısında sohbeta katsalar
Yatıp uyu diye teselliye kalsalar
Başımı koymam toprağa seni beklerim

Bir çocuk gelip de aşk nedir diye sorsa
Güzellik kraliçesi çocuğa kızsın
Delikanlı mezarına çöküp ağlasın
Başımı koymam toprağa, seni beklerim.

Ruhum çıksa mezarımdan yanına gelse
Mutluluğunu gelip bedenime dese
Diktiğin bütün çiçekler her mevsim gülse
Başımı koymam toprağa seni beklerim

En yaşlı ölü cezalandırsa kızarak
Ona da aşkımı anlatsam utanarak
Dinleyip aşkımı affetse ağlayarak
Başımı koymam toprağa seni beklerim.

Sabri öğrensem, sen mutlu yıllar yaşasan
Çocukların olsa hep gülsen, ağlamasan
Arada bir ne olur beni hatırlasan
Başımı koymam toprağa seni beklerim.
11/11/2006

Turgut Uzdu

Seni Bulurum

Güller renklerini sana benzetse
Renginin tonundan bulurum seni
Bülbüller sesini sana benzetse
Sesinin tonundan bulurum seni.

Nakış olsan gönle, gözlere bakış
Nefes olsan göğse damara akış
Kar olup yağarsan mevsimlerden kış
Beyazın tonundan bulurum seni.

Mecnun olur çölde seni ararım
Ferhat olur aşkla dağlar yararım
Sevip sevmediğin bin kez sorarım
Cevabın tonundan bulurum seni.

Böyle sevgi gelmez aleme inan
Aşk kavrulup aşk diye yanan
Var mı benden başka sen için yanan
Alevin tonundan bulurum seni.

Garibe dert çoktur, yürek dayanmaz
Aşığım desem de âşığım sanmaz
Talih kuşu bir kez başıma konmaz
Şansının tonundan bulurum seni

Turgut Uzdu

Seni Düşününce

Seni düşününce sular kaynardı
Dünyam ısınır, avuçlarım terlerdi
Yükselirdi göğsümde bir garip titreyiş
Gözlerimin ucuna asılırdı
Gülümseyişini bekleyiş.

Seni düşününce kan dururdu damarlarımda
Hayat sen olurdun
Yürek çarpıntıları sen olurdun...
Saçlarının dağınık hali gülümserdi
Sevda bulurdum, aşkı bulurdun.

Yoksun... Yoksun ya, al yokluğunu koynuna
Yokluğum kadar sev
Bu yol kıvrımsız, bu yol geri dönmez artık
Köprüler yıkıldı, kırıldı kalpler
Bak aşkımızı bilmediğimiz sahillerde bıraktık.

Ne pembe evim oldu dalgalar vuran, ne bahçesi
Hayalini kurdum hep, içinde yaşadım
Orada gözyaşları olmayacaktı, damlamayacaktı
Hüzün gamzelerinde kelepçelere vurulacak,
Ömür boyu yasaklanacaktı.

Seni düşününce gidişim gelir aklıma, dönmeyişim
Şensiz titremelere mahkûm göğsüm suskun
Ölmek isteyip de ölemeyişim var ya ah...
Senin bana yaptığın, bir bilsen
Bir bilsen cehennem sıcakları kadar günah, günah.

Turgut Uzdu

Seni Görmemeliyim

Görmemeliyim seni
Sesini duymamalıyım
Unutmalıyım beni
Seni
Aşkı unutmalıyım yaşamadıktan sonra
Mehtabı unutmalıyım
Vuslat diyen şarkıları yasaklamalıyım radyolarda
Şiirleri silmeliyim.
Görmemeliyim seni
Duymamalıyım sesini
İçim titrememeli, yüreğim çarpmamalı tekrar
İhanet etmemeliyim gönlüme
Söylememeli dilim sevdaya dair hiçbir şeyi
Susmalıyım.
Görmemeliyim seni, duymamalıyım sesini
Unutmalıyım kendimi
Yaşadığımı
Hazan yaprağı olmalıyım
Rüzgârlar savurmalı bilinmez yerlere
Çamurlara bulanmalıyım
Bir kenarda kaybolup
Kendimce çürümeliyim iz bırakmadan.
Duymamalıyım seni
Görmemeliyim
Sensiz nasıl yaşadıysam
İsyan etmeden Rabb'ime
Sensiz ölmeliyim.
Sen de duymamalı, görmemelisin beni
Hasretin alevlenmemeli tekrar
Yakmamalı içinde bir yerleri
Kavurmamalı ciğerlerini yokluğum
İlkbahar yağmurları yağmalı gönlüne
Çiçekler açmalı rengârenk
Kelebekler uçmalı
Gönlünde hep
Goncalar açmalı, gül olmalı taptaze
Sen de görmemelisin
Duymamalıydın beni
Çölleşmemeli gönlün
Acılaşmamalı...
Görmemelisin beni,
Sesimi duymamalıydın
Bahar içinde bahar yaşadım demeli
Yalanlarıma inandığın gibi
Bu yalana da inanmamalıydın
Vicdanın rahat olmalı
Mutluluğu yaşamalıydın.

Turgut Uzdu

Seni İsterim

Kış kışı sever elbet, yaz istemez
Bahar olsam baharı isterim
Sarı yapraklar sonbaharı sever
Amma ben seni sevdim güzelim,
Hep seni isterim.

Bülbül goncaya aşıktır
Güneş aya, bilirim
Balık nasıl aşıkça deryaya
Ben sana aşığım güzelim
Hep seni isterim.

Yıldızlar gündüzü sevmez
Geceler boyu yalnız, seyrederim
Mehtap gümüşü saçlarını tarayıp
Yakamozları ister ya güzelim
Ben hep seni isterim.

Papatyalar fal ister
Ben, hep seviyor derim
Sevmiyormuşsun diyorlar
Kim ne derse desin güzelim
Ben hep seni isterim.

16/04/2007

Turgut Uzdu

Seni Okurum

Ben senin düşlerini nasıl yaşarım
Uzak kıyılarda türkülerin çalınır
Yükseklerden dalgaları seyredersin
Senin gökyüzün mavidir
Benimki kızılıklarda...
Loşluklar koyu terlemez bilirim
Geceler üşür
Asırlar arasına sığınır karanlıklarım
Sensiz sabahlarıma
Yepyeni karabasanlar üşüşür.
Zeytin dalları bile yapraklarını döktü
Küstü güvercinler
Virane fikrimin özünden ayrılmayan anılar
Bıraktığın öksüzler gibi mahzun
Sessiz, tekrar yaşanmayı bekler.
Yönümü unuttum nerdesin
Yüreğim damgalandı bir kez kızgın demirle
Kölen oldu duygularım
Mantiğim sustu
Yollara sarıldı ruhum bir garip emirle
Yollar sarsıldı
Sen gittin...
Sükûnet arandım durdum
Hastalığa hastalandı bedenim
Umutsuzluğa bağlandı delicesine
Kendini yerlere vurdu ruhum
İşte o günden beri her gece
Seni yazar parmaklarım
Ben seni okurum...

Turgut Uzdu

Seni Özlüyorum

Mırıldanırdın bazen bir şarkıyı
Gözlerindeki ışıklar seninle oynardı
Yüreğim titrerdi gönlünün bu dansına
Boynumu büker seyrederdim dansını ruhunun
Bilemezsin içimden neler geçerdi
Bir garip heyecanla
Gölgeş sana eşlik ederdi.
Parmağım yanağında dolaşırdı
Saçlarını okşardı ellerim
Bazen burnunu gıdıkladım
Gülümserdik içimizde bir garip neşe
Ben seni koklardım.
Geceler uzadı şimdi,
Bir mutluluğun yanına bir de özlem geldi
Çiçekler açtı çiçekler solarken
Biliyorum
Ama yine de seni özlüyorum.
Sıkıştı kalbim, gittikçe daha çok
Her geçen gün başka fırtınalar hüküm sürdü
Özleminle kalbim öksürdü
Çaresizlik yıktı bedenimi
Belimi büktü.
Bir amacım kaldı, kitaplara yazmak
Ölümden önceki köyü anlatmak
Hasretleri haykırmak
Özlemlere türküler söylemek.
Çok geç artık
Karanlıklar iyice karardı
Bir başkaydı eski geceler
Şimdi başka
Bilmiyorum
Bir şeyler olumlu değişti hayatımda
Ama yine de
Seni özlüyorum.

Turgut Uzdu

Seni Sevdığım Kadar

Yıllar boyu
Boğazıma düğümlendi damlalar
Yokluğun büyüdü, geceleri aştı
Bir bilinmeyene sevdalar taşı gözlerimden
Hiç kimseyi sevmedim
Seni sevdiğim kadar.
Pençelerin ucunda bir gülümseme
Her gece hiç gerçekleştiremeyecek rüyalar
Bekleyişler sokaklar boyu
Adım sesi yok.
Nerden eserse essin
Umurumda değil, kara mı beyaz mı bulutlar
Sen geldin ya dünyama
Hiç kimseyi sevmedim
Seni sevdiğim kadar.
Gülümsemen başka bir âlem
Götürdüğün yerler hiç yaşamadığım dünyalar
Hayata bakışına hayran olduğum,
Hiç kimseyi sevmedim
Seni sevdiğim kadar.
Ruhumda menekşeler, gelincikler, papatyalar,
Çiçekler tohumlandı
Gece şekil değiştirdi seninle
Unutamayacağım tek sen varsın
Göğsümde seninle dolu şişman bir damar
Mutluluk uçurtmaları gözlerimde
Hiç kimseyi sevmedim
Seni sevdiğim kadar.
19/12/2006

Turgut Uzdu

Seni Sevdim

Ben seni sevdim güzelim, yüreğini sevdim
Delice çırpınırdı sabaha kadar, uyumazdı
Ben kulaklarını sevdim güzelim
Sevdadan başka söz duymazdı.
Ben seni sevdim güzelim, gözlerini sevdim
Rüyasında bile bıkmaz, bana bakardı
Ben dilini sevdim güzelim
Her sözünden ballar akardı.
Ben seni sevdim güzelim, saçlarını sevdim
Yüzüme bin bir hatıra bırakırdı
Ben tenini sevdim güzelim,
Yaklaşınca bana boyun büker, yumuşardı.
Ben seni sevdim güzelim, yürüyüşünü sevdim
Kalçaların eteğinle raksıydı
Çöllerce yanık gönüllere
Dudakların hayat pınarıydı...
Ben seni sevdim güzelim, sıcacık sevişini sevdim
Güneşe aşkım bu yüzdendir
Bir şafak vaktiydi yeniden doğuşum
İşte nefes alışım bu yüzdendir.
Ben seni sevdim güzelim, kısaca gelişini sevdim...

Turgut Uzdu

Seni Severek Yaşasaydım

Her yokluğun bu kadar güzel olsaydı
Yıllardır hep böyle yokluğunu yaşasaydım
Bir vahşi yalnızlıkla boğuşmasaydım
Hep sana aşık,
Hep sana sevdalı olsaydım.

Bilseydim hep orda olduğunu,
Beni düşündüğünü,
Seni, sadece seni seveceğimi bilseydim
İşin en güzel tarafı
Geleceğini bilerek sevseydim.

Geceler kararmasaydı ruhumda
Çiçekler solmasaydı
Damlalar hep goncaların üstünde kalsaydı sabahları
Gözlerime uğramasaydı
Bir bilinmeyi değil de
Seni severek yaşasaydım kahrolası yalnızlıkları.

Keşke yıllarca önce dolsaydın gönlüme
Şen kahkahalarla dolu dalgalı bir deniz kenarında
Şabah kahvaltım olsaydın,
İçtiğim çayın şekeri diye seni katsaydım
Ekmeğim olsaydın bir dilim
Ya da bir domatesin yarısı olsaydın
Dudaklarının rengine vurulsaydım
Bir renksiz yalnızlıkla kalmasaydım
Keşke bir görünmeyi değil de
Seni severek yaşasaydım.

Yılları boşuna harcamasaydım,
Sensiz gecelerime yanmasaydım şimdi
Hep sana yazsaydım aşkımın şiirlerini, senle dolu
Kimsesiz gecelerimi anlatmasaydım da
Yıllar önce seni tanıyıp
Seni severek yaşasaydım.
05/12/2006

Turgut Uzdu

Seni Seviyorum

Seni seviyorum,
Seni çok seviyorum
Söz verdim hasretime
Hep seveceğim.
Kalbimin her atışı senin adın oldu
Biliyor musun aşkı
Bütün şarkılarda sen varsın
Bütün türküler seni söylüyor
Kar taneleri sen oldun
Tenin gibi yumuşak.
Nasıl istedim bütün gün seni bir bilsen
Sana sevdiğimi söylemeyi
Sana sarılmayı gözlerimi kapatıp
Yanağının sıcaklığın tatmayı, saçlarının kokusunu koklamayı
Öylesine kalmayı kımıldamadan
Hep o anı yaşamayı zamanı durdurup...
Seni seviyorum
Karşımda resmin var
Gözlerinin beyazına bakıyorum
Kırpıklarının ışığı gölgelemiş beyazları
Gözlerini seviyorum, o gözlerin sahibini seviyorum
Yüreğini seviyorum
Seni seviyorum.
Biliyor musun aşkı
Ne sadece gözlerine, ne saçlarına hayranım
Yüreğine aşığı
Ona hayranım, deli oluyorum
Yüreğinin ışığı bedenine yansıyor
Bu yüzden bedenini seviyorum
Bu yüzden seni seviyorum
Bu yüzden seni seveceğim.
Bunu söylemek ne güzel
Defalarca söylemek
Haykırmak bütün gücümle
Seni seviyorum...
Uyurken nefesini duymak istiyorum
Saçlarının yüzümde dolaşmasını
Nasıl istiyorum bir bilsen
Bütün günümün gülümsemesini
Biliyor musun aşkı
Seni seviyorum
Seni çok seviyorum
Hep seveceğim.

Turgut Uzdu

Seni Tanımak

Seni Tanımak

Bir çiçeği koklamaktı seni tanımak
Berrak pınarlardan bir yudum içmekti
Vadilerde dolaşıp
Kuş sesleri arasında
Ormanlardan geçmekti

Dal olmaktı yeni yapraklara filizlenmiş
Yeşili almaktı renklerin arasından seni tanımak
Bir mucizeydi
Gözlerine bakıp bakıp
Yıldızlarının karasında kaybolmak.

Mavilere bakmaktı gökyüzü boyunca
Bulutları beyaza boyayıp, sana benzetmekti seni tanımak
Kuşlar gibi neşeyle uçmaktı, bülbüldeki aşkı
Kelebeğin dansıydı, arıdaki balı
Bin bir emekle örülen ipekti sana dokunmak.

Saten çarşaf gibi sakin, huzurlu bir deniz
Bazen çılgınca coşmaktı dalga dalga seni tanımak
Yunusların şakalarını seyirdi, balinaların ezgileriydi
Seni tanımak, güneşin altına uzanan hayalini okşamaktı
Ve tam orada yüreğinin olduğu yerde yüreğine kadar yanmak
Hasretinle kavrumaktı için için.

Sadece sana aşkı, sana sevdıydı
Masalları masalca yaşamaktı seni tanımak
Gece olmaktı siyaha boyadığımız
Sonra oturup yıldızlar serptiğimiz
Karşımdaysan eğer, karşıdaysam eğer
Birlikte sabaha aşık olmaktı seni tanımak.

Küçük, karakaşlı beyaz kuzulardaki neşeydi
Koşmaktı, zıplamaktı, hesapsızca haykırmaktı seni tanımak
Kadifeleri ruhumla okşamaktı sesini duymak,
Hiçbir zaman söyleyemediğim bir şarkıydı
Seninle seni doyasıya yaşamak.

Turgut Uzdu

Seni Tanıyınca

Her çiçek koklanmaz,
Her su içilmez,
Her bahçede yürünmezmiş
Her şarkı dinlenmez,
Seni tanıyınca anladım
Her aşk şiiri seni anlatmazmış.

Sensiz geceler aydınlanmaz,
Sokaklar yürünmezmiş,
Denize girilmezmiş,
Seni tanıyınca anladım
Sensiz gülünmezmiş.

Seni tanıyınca değişti güneşin doğuşu,
Güneşin batışı değişti
Geceler bir başka güzelleşti,
Akşam sefalari seni görmek istermiş
Seni tanıyınca anladım
Sensiz rüya görülmezmiş.

Düşünceler seninle kaplanır, ışıldarmış
Gözler seni arar
Başka ses duyulmazmış
Seni tanıyınca anladım
Sensiz olunmazmış.

Ne gidene ağlanırmış sen olmayınca giden
Ne gelene sevinirmiş gönül
Sen olmayınca gelen
Seni tanıyınca anladım
Senden başkası olmazmış beklenen.

Turgut Uzdu

Seni Zamanlara Böldüm

Bebekler misali büyüdü sevgim
Bin bir ihtimamla gelişti, serpildi
Doyulmaz oldu okşamaları
Gecenin, gündüzün
Hep okşayayım diye gülüm
Seni zamanlara böldüm.

Yıllarca aramıştım
Bulutlara sormuştum dünyayı dolaşan
Yıldızlardan medet ummuştum
Her yaprağını koklayayım diye gülüm
Seni zamanlara böldüm.

Saliselerce yaşanır oldun ömrümde
Arzularım hep sana yöneldi
Pusulalar seni gösterdi göstermesine
Yine de yokluğunu yaşamayayım diye gülüm
Seni zamanlara böldüm.
Göllerce ıslaklıklara alıştım
En sulak kıyılarında büyüttüm seni
Güneşin göğsüme doğduğu yerdesin ya
Kurutmayayım diye gülüm
Seni zamanlara böldüm.

Gözlerim hep seni görsün
Kulaklarım seni duysun
Her anımda bıkmadan seni yaşayayım
Her nefeste sana doyayım diye gülüm
Seni zamanlara böldüm.

Gün gelir de zamanım biterse
Seni göremez, duyamazsam
Böldüğüm zamanlar tükenmiştir
Söyleyemem sana gülüm
Çok yaşamıştım yokluğunu
Şimdi son defa yanıma uğramıştır
Sensizdir bu defa gelen ölüm.

Turgut Uzdu

Senin Diye Gözlerini Sevdim

Yıllar geçti aradan sensiz
Bir damla bile azalmadı sevgim
Kırpiklerim taşıdı resmini
Senin diye
Gözlerini sevdim.

Bakışların hep ayrılık verdi
Geçer, unuturum derdim
Hiç bıkmadım seyretmekten
Senin diye
Gözlerini sevdim.

Ne aradın, ne de sordun
Bense selamını bekledim
Akıtırken yokluğunu yanağımdan
Senin diye
Gözlerini sevdim.

Ne çok sevmiştim Allah'ım
Ayrılmak istemezdi ellerim
Alıp uykularımı götürse de her gece sensizlik
Senin diye
Gözlerini sevdim.

Dönersin diye belki
Aşkımı hep anlattı sözlerim
Gidişin silmeye yetmedi yüreğimden seni
Senin diye
Gözlerini sevdim.

Ne feryatlarımı duydun, ne hıçkırıkları
Gelirsin diye bekledim
Yıllar geçti aradan ben hâlâ
Senin diye
Gözlerini sevdim.

Turgut Uzdu

Seninle Değişenler

Yıllar boyu
Yalnızlığım katlanarak büyüdü
Her gece gözlerim
Bir tek senin için öldü
Senin için dirildi

Hep sevdanı aradım tomurcuklarda
Açan gülleri sen saydım, kokladım
Belki rastlarım sana diye
Bütün köşeleri
Birer birer yokladım

Yağmur damlaları gözyaşım oldu
İzlerini takip ettim seni görürüm diye
Bütün sesleri uyuttum beynimde
Sesini duyayım diye
Sessizliğe gömdüm kendimi

Ayrılıklar gece ile gündüz gibidir derler
Gecenin sonunda güneşi bekledim
Yıldızları kovdum dünyamdan
Ezan sesleriyle dualarım
Hep seninle vuslatı diledim

Ve doğdu güneş dağların arasından
Ruhum ısındı, içim bir başka oldu
Sevdalar doldu gönlüme doyasıya
Çiçekler açtı her yanda
Seninle her yer bahar oldu.

Turgut Uzdu

Seninle Yaşamak

En soğuk günleri yaşar ruhlar
Hep akşamsız akşamları yaşar
Sevdasızlıkla dolu buzul devirleri
Gözlerde sarkıtlar buzdan
Atkılar hiç düşmez omuzdan.
Gönülde mevsim kış olunca
Susar türküler, kuşlar ötmez
Saatler yavaşlar, saniyeler gitmez
Ömür bitmez,
Beklenen gelmez...
Bir de beklenen gelirse şayet
Akşamsız akşamlar beklenenle dolar
Buzlar alevlenir sevdalardan
Yürekler yangınlaşır
Avuçlar terler,
Isınır ruh, beden tutuşur
Alevlerden bir top olur düşünceler.
En hızlı taylor koşar gönüllerde
Yolar aşılmak ister, yıllar geçilmek
Yerinden fırlamak için kalp yanar tutuşur
Ve bir yerde
Akşamsız akşamlar
Avuçları buluşturur.
Artık sonu yoktur gecenin
Sabahlar ölmüştür
Bir rüya gerçek olmuş
Bir ömür
Mutluluktan gülmüştür.
Ne güzel şey
Akşamsız akşamları seninle yaşamak
Seni dinlemek, seni okumak
Saniyeleri ilmik yapıp
Ne güzel şey
Saatlerce seni dokumak
Bütün akşamsız akşamları
Seninle yaşamak.
26.12.2006

Turgut Uzdu

Sensiz Bir Gece

Her günün akşamı
Seni arıyor gözlerim,
Gökyüzü beklemekten utanır
O kızıl akşamlarda, hep aynı yerde,
Güneş batarken seni beklerim.

Gelmezsin bir türlü
Ya da gelemezsin,
Hayallerim yine sensiz kalır
Dün akşam gibi çektiklerimi
Bilmezsin, bilemezsin.

Ne olur gelsen,
Hayallerime sensiz devam etmesem...
Kızıl güneş sen olsan,
Sen doldursan gecemi
Sensiz bir gece daha olmasan,
Mehtabım olsan...

Yakamozlarım olsan gözlerimde
Karanlığına uzansam bakışlarının
Gelsen
Sen doldursan gecemi
Sensiz bir gecem daha olmasan.

Güneşi yuttu yine kendi kızılığı
Sen hâlâ gelmedin
Anladım
Yalandı her şey
Beni sevmedin, sevemedin

Turgut Uzdu

Sensiz Bir Sofra

Kurdum çilingir soframı yine sensiz
Çayımı yudumluyorum,
Bir kuru ekmek, yanında
Bir dilim peynir
İki de domates oldu mu
Sofra tamam.
Maksat muhabbet olsun.
Mide dediğimiz bir torba,
İçine ne atarsan onla doyar;
Amma bir noksan var ki!
Onu anlatmak zor işte:
Sen yoksun.
Bu mükemmel sofrada
Karşımda sen olmalıydın,
Birlikte yudumlamalıydık çayı,
Birlikte bölmeliydik ekmek kokan ekmeği,
Domatesin biri senin olmalıydı;
Önce kim dökecek diye tuzu
Tartışmalıydık seninle,
Ama yoksun işte..
Ben yine,
Her zamanki gibi sen yanımdaymış sayarak
Buram buram ekmek kokan ekmeği bölüp sana uzatacağım
Peyniri bölüp sana ikram edeceğim,
Domatesin birini uzatacağım,
Kalbini kırarım korkusuyla
Tuzu önce domatesine ben katacağım.
Çayını dolduracağım biraz açık
İçine tek şeker atacağım,
Kolumu başının altına koyup
Serdiğimiz naylon kilime uzanacağım,
Bulutların dansını seyredeceğim gönlümde huzur
Aşktan bahsedeceğim
Hani şu geç bulduğum,
Hep beklediğim, hep sevdiğim
Bir kördüğüm müşçesine çözemediğim;
Ama
Bir gelişte senin çözdüğün
Aşkımı anlatacağım sana,
Sonra keyifleneceğim, sarhoş olacağım
Hep sevda türküleri söyleyeceğim.
Sonra belki bir yağmur damlası,
Belki bir gözyaşı uyandıracak beni
Etrafta seni arayacağım,
Sen yoksun yine,
Bulmuşken seni
Yine sensiz soframı toplayacağım.

03/12/2006

Turgut Uzdu

Sensizlik

Ne bir türlü sabahı olmayan geceler
Ne parlayan yıldızlar
Unutturamıyor seni
Sıralanıp hayallerime
Gülümseyen kızlar.
Öylesine zor ki seni beklemek
Gidişin tüm gerçeklerin ölümüydü
Bir türlü anlayamamıştım
Yüreğime batan
Diken miydi, gül müydü.
Gelir misin meçhûl
Gidişin her an yaşadığım gerçek
Bu kadar zalim miydi gözlerin
Bilirdin yüreğime her saniye
Sensizliğin gelecek.
İçim burkuluyor
Midem isyanlarda kıvranır
Dudaklarım gülümsemeye hazır
Mehtap olsa, güneş doğsa
Sen dönüyorsun sanır.
Sensizlik büyüdü içimde
Artık ben sensizim gülüm
Ya döneceksin
Ya da beni kurtaracak bir şey bilirim
Ölüm.

Turgut Uzdu

Sesleniş

Ey gökyüzü
Tam orta yerinden kaderimi kır
Yalnızlığımı tut kolundan
Çok uzaklara at
Ancak sana bu yakışır.

Ey kasap
Lime lime doğra yalnızlığımı, al sana et
Bırak beni kavuşayım
Nedir ki
İnsan dediğin bir silüet.

Ey berber
Tut saçlarını tüm gidişlerin kes,
Bir daha taramasın
Ayrılıktan bir daha
Çıkmasın kötü kokulu bir nefes.

Ey terzi
En beyaz kumaştan dik son elbisesini
Yalnızlığı uyut
Bir daha çıkarmasın
Geceler boyu sesini.

Ey toprak
Hazırla artık mezar taşını
En derinlere göm
Şu mutluluğu isteyen adamın
Kötü arkadaşını.

Ey melek
Verildikten sonra okunsun hüküm
Getir bekleneni ver artık
Çözölsün bendeki
Şu gaddar kördüğüm.

Ey zaman
Giden yarım kadar uğramasın yanıma ölüm
Açılsın ebed
Mutluluğun yanında
Büklüm büklüm.

Turgut Uzdu

Sessizce Ağladım

Uzak yerlerin uzak umutları gibisin
Hiç tutulmayacak bir el
Hiç bakılmayacak bir göz
Dokunulmayacak bir yüz
En uzak dalında ağacın bir elma
Bir umutsuz sevdâ...
Her gece seni istemekten bıktım
Ne dokunabildim sana
Ne saçlarını okşayabildim
Ne bana doydun bir gece de olsa
Ne de sana doyabildim
Hep dualarda kaldı umutlarım sensiz
Sessizce ağladım
Her gece gibi bu gece de
Sana yangınlardayım
Tutuşmuş ellerim
Seni görmek isteyen gözlerim
Hasret türkülerinden bıkan dudaklarım
Titreyen dizlerimle çöktüm hayalinin karşısında
Sana doyamadan bu gecede
Sessizce
Ve yine sensizce ağladım.
Bilebilseydin sevdamı
Ateşini bilebilseydin ruhumun
Yakabilseydin bedenimi baştan sona
Sondan başa tutuştursan da
Güneşler yansa hasretimden
Ve sana sevdamı göklere yazsam
Bulutlar ateş rengi olsa aşkımdan
Beni yaksan...
Ne sabahı yaşarım senle
Ne akşamları elimden tutarsın
Ne okşarsın bedenimi
Ne çılgın türküler söylersin
Var olan bir hayalsin
Ben gibi
Bilirim sen de bir uzak dünyada
Ben gibi sessizce
Ben gibi sensizce
Doyamadan bana
Kanana kana içemeden sevdamı
Sen de ağlarsın.

Turgut Uzdu

Sessizlik

Bir sessizlikti önce getirdiğin
Şaşkınlık, umut sükûtta buluşmuştu
Yüreğim heyecanlanmış
Bir hoş olmuştu...

Demıştim ki bu o
Sessizliği yırtmıştı yürek seslerim
Yıllar sonra nihayet
Seni bulmuştu gözbebeklerim.

Yırtar demıştim sessizliği
Şarkılar, türküler dolar göğsüme
Elimi tutan ellerinden, sanmıştım ki
Ölünceye kadar sıcaklık yayılır ellerime.

Rüyaları yaşamıştık avuçlarımızda
Şahilde hâlâ ayak izlerimiz durur
İnanmazsan gel bak, dalgalar bile acır
Bozulmasın diye başka kıyılara vurur.

Bülbüller sustu gittiğinde
Çiçekler bile sessizce kokar
Öyle bir dünya bıraktın ki ardından
Sessizlik hep hüzünle dolar.

Sisler sardı her yanı
Her yerde seni perdeler gibi
Öyle bir sessizlik bıraktın ki giderken
Her gece ölümler gibi,
Ölümler gibi.

Turgut Uzdu

Sev Beni

Sev Beni

Çirkinim, huysuzum kader bir tanem
İçimi gör sonra her gün sev beni
Ruhum senin söyle yeter bir tanem
Gönlüme gir sonra her gün sev beni

Güzellik yürekte olunca makbul
Diyerek bakın da yüreğimi bul
Sonra çekinmeden oraya sokul
Azıcık dur sonra her gün sev beni

Seninle doğsa ya her sabah güneş
Aydınlansa içim baharlara eş
Sevginle yanmaz mı bağrımda ateş
İstersen yar sonra her gün sev beni

İçimde sen varsın dışımda hep sen
Şu ömrümde olsan hep gülümseyen
Bir defa da olsa gelirim desen
Ölmem mi sor sonra her gün sev beni

Turgut Uzdu

Sevdalar

Sevdalar
Karşılığı olmayan sevdalar
Alıp göğsümü en yalçın kayalıklardan
Yerlere savuran
Kara sevdalar

Gözlerin mavisi, yeşili, elasıdır
Sevdaları büyüten ruhumda
Bir kahkaha, bir tatlı sestir
Sevdaları kara renginden sıyıran
Ruhumda

Yağmurlarını bütün dünyanın
Kasırgalar yaptırıp gözlerimde estiren
Bu sevdalardır
Ele veren
Kendi ellerimle kalbimi söküp yerinden

Acıyı tatmak
Gece gündüz acıyla boğuşmak
Çırpınmak, ağlamak, hıçkırmak
Ama hayal de olsa
Bir gün sevgiliye kavuşmak

Uçar gözü kapalı
En karanlığında uzayın
Güneş ayla kardeş olur ayrılmaz gönülden
Çiçek bahçesine döner şu deli dünya
İnsan vazgeçmez mi sevda için ömürden

Yeter ki ümidi olsun
Yeter ki sevdasına bir kıvılcım bulsun
Büyüsün sevda içimde der
Şehirli sularla besler sevdayı
İster ki içi sevdayla dolsun

Ayrılık vakti gelir çatar
Günler öncesinden bilinir bu
Söylenmez susulur
Ve yaşanmaz uykusu artık
Bölünemez olur

Ne sevdalı gelir rüyalarında
Ne kendi kavuşur sevgiliye
Bir ateş olur oturur göğsüne
Arada
Söndürmeye çalışır gözyaşları ile

Artık bitmiştir
Bir zaman hükmü devam eder
Sonra
Çılgın bir tay gibi yerinde duramayan sevda

Sakinleşir, yavaş yavaş biter

Turgut Uzdu

Sevdiğim

Namustan eşarbin saçların örtmüş
Uzaktan vuslatı dile sevdiğim
Rüyalarım böyle gerçeği yırtmış
Hürriyet şarkını söyle sevdiğim.

Sözün sükûttur, sevgindeki gurur
Bilirim kalbin vatan aşkıyla vurur
Bu yol kula layıkların yoludur
Başın seccadede dile sevdiğim.

Sayarsın büyüğü, sevip küçüğü
Hiçbir şeyde kaçırmazsın ölçüyü
Dünyada kutsal olan tek ülküyü
Yaşarsın ki hicran gide sevdiğim.

Haykır lanetini bütün dünyaya
Karşı dur, yol verme sakın riyaya
Dilerim ki elin erip rüyaya
Bütün acıları sile sevdiğim.

Turgut derki acı buldum neşede
Tövbe ettim gözüm yoktur şişede
Gün olur gönlüm çöküp bir köşede
Dert yanıp da ağlar güle sevdiğim.

Dilerim ömrünce güle sevdiğim.
10/01/1980

Turgut Uzdu

Sevenler İçin

Güneşler doğsun bütün gönüllere
Sevdalar yeşersin, büyüsün yüreklerde
Gözyaşları mutluluktan aksın
Sevdalarını kucaklasın avuçlar
Kokusunu duysun güllerce
Herkes mutlu olsun.
Hikayesini yeniden yazsın sevenler
Mutlu bitsin her aşk masalı
En güzel şarkılar dillerde dolaşsın
Her seven
Seviyorum desin
Hep sevdiğiyle gülsün, mutlu yaşasın.
Çok farklıymış sevmek
Çok farklıymış sevmek
Huzuru yaşamak içte
Ağlayışları, feryatları unutmak
Yalnızlığı silmek bütün sözlüklerden
Birinin varlığını bilmek
Onu yaşamak...
Onunla yaşamak...
Saçlarını okşamak, gözlerinde kaybolmak...
Dilerim Allah'tan
Her gönül bir Nazar Boncuğu bulsun
Mutlu olsun, mutlu olsun...

Turgut Uzdu

Sever miydim

Süzülür damlalar yanağımdan
İzi olursun, sözü olursun
Şarar yüreğimi karanlıklar
Üşenmez
Yüreğimin gözü olursun.
Acı verse de hatıralar
Titrer yüreğim
Görünce ışıklarını gözlerinin,
Okşar saçlarını
Yokluğunu tutan ellerim.
Düşmeyen bir resmin elimde
Takılıp kalır gözlerim hep bir noktaya
Noktalar büyür gece kadar
Sabahlara taşırken hüznümü gözlerin
Yokluğunla aydınlanır dünya.
Saklansa da ayrılık kelimesinin ardına
Her şarkıda ben seni sevdim
Açmasaydı menekşeler, sevmeseydim seni
Ayrılık kokusu sinmiş her yıldızı
Saklayan gözlerini sever miydim.,.

Turgut Uzdu

Sevilseydim

Hasretimin hamalı oldum yıllar yılı
Ne ayak basan oldu yüreğime, ne kapısını çalan
Geceyi gündüzü çok harmanladım
Ya zifiri karanlık doldu gözlerime
Yahut suratsız gölgeler bana yegâne kalan

Söküp kaç defa sevgimi verdim avuçlara
Ne olurdu bir kez sevdiğim kadar sevilseydim
Bir yanı uçurumlarda dolaştı yüreğim hep
Kapının ardında beklemeseydi de şimşekler
Ne olurdu sadece sevmekle yetinmeseydim

Beklemek boşlukta gezinmek amaçsız, yönsüz
Razı gelmek tek yürekliliğe boyun büküp
Hani aşk vardı sevda vardı baharlarda
Polyannayı dudaklarına yerleştirmek en güzeli ben gibi
Gözyaşlarını hurda köşelerde gizlice döküp

Kim kimin yüreğini bilebilir ki ne kadar sevgi dolu
Ya da sevgiye muhtaç ne kadar
Kendi dudağının gülümsemesi peşinde herkes
Gülümseterek gülümsemek unutulmuş
Sözlerde çalınma seni seviyorum var

Yıllar öncesini yaşadım bu gece
Ellerimle taradığım saçlar dolaştı yine parmaklarıma
Keşke diyorum, keşke o kadar üzülmeseydim
Uzaklığınca yalan yakınlığınca ihanet olmasaydı da
İşte bu diyerek
Sadece sevmekle yetinmeseydim
Sevilseydim sevdiğim kadar
Sevilseydim...

Turgut Uzdu

Sevinsen

Avuçlarını açarak başlasan duaya
"Vuslat ya Rabb'im" desen beş vakit
Aşkını anlatsan her gece aya
Sevinsen rüyana geldiğim vakit.

Desen ki "Tek onu sevdim
Yüreğim her şeyim hep onundur
Ona kavuşmaktır" diyerek "Senden dileğim"
Sevinsen rüyana geldiğim vakit.

Şarkılar söyleyen, neşeyle çağırıp
Dağları aşarak yanına gelsem
Bütün uzakları teker teker kırıp
Sevinsen rüyana geldiğim zaman.

Tutsan ellerimi sıcacık
Yüreğine koysan
"Bu saadeti yaşasam" desen "Kısacık"
Sevinsen rüyana geldiğim vakit.

Gözlerime sevdıyla bakarak
"Al bu yürek senin!" desen
Her atışında aşkımı tadarak
Sevinsen rüyana geldiğim vakit.

Yüreğimi versem sana güller içinde
Alıp koklasan, göğsüne koysan
Her zamandan daha gümrah ve zinde
Sevinsen rüyana geldiğim vakit.

Garip gurbette gezmesin diye
Gülücükler yapıştırsan gamzelerine
Sarılsan gönlüme bile bile
Sevinsen rüyana geldiğim zaman.

Turgut Uzdu

Sevmek Seni

Hep sevdanı istiyorum yanımda nefes nefes
Hep sesini yaşamak ruhumda
Hep ellerinin sıcaklığında erimek
Damlalarca yüreğinde yer etmek
Sevmek seni
Sana sevmek.
Sıcaklığını istiyorum soğuk gecelerde
Hep sana sarılmak saçının kokusunda
Yumuşaklığına yatmak rüyalarımın
Hep sana inanmak
Sevmek seni
Sana sevmek.
Birlikte çürütmek kalan şu ömrü
Birlikte çiçekler büyütme
Geç kalmışlığı öldürmek dünyadan
Sevdaları güldürmek
Sevmek seni
Sana sevmek.
Seni görmek evin her yanında
Seninle yemekler yapmak
Çıkıp hep güzel yerlerde dolaşmak
İşıltılı gözlerinde uyumak
Sevmek seni
Sana sevmek.
Dua böyleydi nazar boncuğum yokluğunda
Şimdi varsın, sevdam her yanda
Tutarsam eğer elini
Tek işim
Sevmek seni
Bir de
Sana sevmek.
08/12/2006

Turgut Uzdu

Sevmeyi Bilmeyen Gözler

Gözyaşları doldurur giden sevgilinin yerini
Acılı bir denizdir yürekli sevdalar
Bütün sevdalar yürekte sanılır ancak
nce gözler aşık olur kara sevdalara
Gözyaşıyla tanışmamış gözler sevdaları göremez
"Ağlamayı bilmeyen gözler sevmeyi de bilmez."
Fırtınalar kopar, isyanlar başlar
Karaya vurur mutlu sanan gemiler
Yalnızlık adasında bir meçhul güzel
Gözyaşıyla tanışmamış gözler güzelleri göremez
"Ağlamayı bilmeyen gözler sevmeyi de bilmez."
Okşamalı saçlarını, gözlerinde ışık olmalı sevdalının
Ellerinde güneş, yüreğinde eş, dilinde türkü
Açarken gönül bahçelerinde rengârenk güller
Gözyaşıyla tanışmamış gözler gülleri göremez
"Ağlamayı bilmeyen gözler sevmeyi de bilmez."
Her ayrılık iki yalnızlığı getirir
Her yalnızlık bekler, başka bir yalnızlığı öldürür
Dilerim Rab'bim ağlayan gözleri güldürür
Gözyaşıyla tanışmamış gözler duaları göremez
"Ağlamayı bilmeyen gözler sevmeyi de bilmez."

Turgut Uzdu

Sevmez miyim?

Oturup kalkınca yanında saysan
Saydıkların gibi beni de saysan
Yıldızları tek tek her gece saysan
Sevmez miyim seni, de güzel gözlüm.

Ne olur aniden düşse diline
Başka bir tat değmese diline
Adım geliverse güzel diline
Sevmez miyim seni, de güzel gözlüm.

Gölgeler yürüse ben takip etsem
Yüreği yanık bir kemik ve etsem
Aşkını söylesen ben bayram etsem
Sevmez miyim seni, de güzel gözlüm.

Yürekler kavrulur tutarsa eller
Aşkımızı bilse o yaban eller
Kiskanmasın söyle seyreden eller
Sevmez miyim seni, de güzel gözlüm.

Garibim içimde alevden ben var
Aşkınla yeşermiş şaşkın bir ben var
Yanağında iki minicik ben var
Sevmez miyim seni, de güzel gözlüm.

Turgut Uzdu

Sevseydin Biraz

SEVSEYDİN BİRAZ

Uzat ellerini sevgili ellerim boş
Ayuçlarıma sakladığım hayatımı doldur
Bak gök mavi bulutlar beyaz
Şu sıcak şey sevgim korkma sakın
Kuşların ötüşünü yaşa biraz

Gözlerime bak sevgili
Gerçek sevgiyi yaşamamış dudaklarım gibi üzgün
Ne neşeli bir türküm okunur ne bestemi çalar saz
Üşüyorum gölgemin yalnızlığından
Sevgini duyayım, kalabalığım ol biraz

Yalan sevgiler ipi kopmuş uçurtma
Sevgi kuşlarının kanadı kırık
Yüreği buruk kulaklarıma ses olsan az
İnan üşümem artık, inat etme artık
Gel, kış gününde yorgan ol yüreğime seril biraz

Ben bekleyişlerin çocuğuyum
Sen gelmeyişlerin, gelemeyişlerin
Ne olur ihmal etme, tarihe bir vuslat yaz
Ömrü sığdırdığım bir gün olsun, bir gece olsun
Taş kalbine söyle yumuşasın, yumuşasın biraz

Yoruldu, sevgiyi yaşayamadığım son baharımdayım
Boşuna koşuşturup durmuşum takvimlerde
Ah sevgili ne olurdu beni anlasaydın az
Baktığım her yer cennet olurdu
Sen de beni, beni sevseydin biraz.

Turgut Uzdu

Seyirlerin En Güzeli

Seyirlerin en güzeli seni seyretmek
Ummanlarda gezmek gibi
Gülen yüzünü görmek
Burnunun ucundan öpmek gibi

Kuşlar gibi uçmak yükseklerde
Kıyılarda dolaşmak huzurlu bir gönülle
Gamzelerini okşamak, yanağına dokunmak
Saçlarını okşamak, sevmek gibi

Her akşam görmek seni ne güzel
Sanki tutup içimi bir sıcak el
Bir rüyayı yaşatmak için çağırıyor "GEL"
Tüm senli rüyalar gerçek gibi

Seyirlerin en güzeli seni seyretmek
Seni mutlu etmek, gülümsetmek
Hep sana aşık olmak, hep seni sevmek
Her anında seni, hep seni seyretmek gibi.

Turgut Uzdu

Sır

Bir parça
Bir parça daha
Bir bütünde ayak
Felekten dayak
İki tanede
Tuzlu su
Hicranlarda
Uykusuz uykusu
Ya atar ya büzülür
Dinlenmek yasak
İki direk arasında
Canlı tutsak.
Bir bulut
Şekilde şekilsiz
Her zerrededir
Çıkamaz izinsiz.
Gün geceye döner
Güneş doğmaz
Bir uyku uyanıklığı böler
Işıklar söner.

Turgut Uzdu

Sis

Yırttığım her sis bulutu
Başka bulutu perdeler
Gelmek isterim sana
Ancak
Gidişin beni engeller.

Gönlüm bütün kalemleri kırmış
Ayrılığa yazılmış bütün fermanlar
Geceyi gündüze tespihlerim de
Bir türlü aklıma gelmez
Kavuşturan dualar.

Çaresizlik toplayıp gelmiş hüznünü
Bir köşede üzgün oturur
Umutsuzluk deryasına düşmüş gönlüm
Kendi gözyaşlarından bir denizde
Her gece yeniden boğulur.

Feryadıyla döner feryatlarım
Nedense ağlamaklıdır bütün sisler
Yokluğunu taşır, sessiz
Her zerresinde hasret olur
Çiçeklerde incileşir bekleyişler.

Rüzgârlar esip dağıtsa
Sisler çökmese gönlüme
Hükmetse bedenime yüreğim
Adımlarım uzaklaşsa sensizlikten
Elini tutsa bir daha ellerim.

Turgut Uzdu

Sisler

<center>

<center>

Sisler

Dağları bürürken kurt sürüleri çıkar ortaya
Yolunu şaşırmiş bir gözü yaşlı arar
Kaç bin muhluk ışıldaklar gibidir bakışlar
Yolunu şaşırmiş bir gönlü yaşlı arar.

Sisler

Yollara inerken sessizlik sarar her yanı
Güneş utancından saklanır
Elinde tırpanı bir gölge gezer ortalıkta
Sarsıntılar arasında bir günah, aklanır.

Sisler

Bazen evlere girer yüreklerle gizlice
Çeker dört bir yanından yüzleri nedense aşağıya
Gözlerde ıslaklığa yapışır
Damlar aşağıya aşağıya.

Sisler

Bazen araya girer, koyulaşır her saniye
Bazen bin kollu ahtapot gibi sarar beyinleri
Hücreler ölür hayallerin kaşları her saniye çatılır
Her harfte ortaya çıkar ecinnileri.

Sisler

Bir esintiyle erir, kaybolur her girdiği yerden
Alacağı almıştır yanına,
Güneş istediği kadar aydınlatsın ruhları
Hatıralar kalandır son aşkın tekrarına.

Şiirin Kayıt Tarihi 26.01.2008 03:42:00 <center>

Turgut Uzdu

Sitemim Var Gönlüme

Gönül sana sitemim var
Sevme artık gördüğünü
Seni seven bir güzel var
Sevme artık gördüğünü

Gözlerine bak bir defa
Çektikleri ne çok cefa
Yüreğinde bin bir vefa
Sevme artık gördüğünü

Sevda taşır kor yüreği
Sende olmaktır dileği
Ele unu as eleği
Sevme artık gördüğünü

Kuzularını sevecek
Başlarını bekleyecek
Var ya seni özleyecek
Sevme artık gördüğünü

Garipliktir yaptıkların
Sağa sola baktıkların
Yetti inan yandıkların
Sevme artık gördüğünü.

Turgut Uzdu

Sokaklar

Karınca yuvası gibidir
Kimse kimsenin gittiğini yeri bilmez
Kimin içi kan ağlar
Kimin içi güler
Bilinmez.

Bazen, bir kuru ekmektir sokağın ucu
Bazen,
Bir sevdalının avucu
Bazen, adımlar geri gitmek ister
Bazen, kurtuluştur gözyaşlarından
Sokaklar hep bunları tanır
Söyleyemez yalnız utanır.

Ayak sesleri kaldırımlardan silinir
Her insan masumdur
Hata hep karşıdan bilinir.

Karınca yuvası gibidir sokaklar
Hep gün ışığında koşuranları kucaklar
Gece uyku vaktidir uyur
Arada bir garip ayak sesi
Uyandırır uykusundan.

Ruhunda bir isteksizlik
Belki bir deli korna ya da
Bir ayrılığın hıçkırık nefesi duyulur
Cılız bir ahenkle yankılanır kimsesizlik.

Bazen, cıvıltılı çocuklar koşar
Bazen, davul zurnalar vurur kaldırım taşlarına
İnsanlar güler, oynar
Bazen, kaldırımlar beyaz bir bastonla aşılır
Bakarsın bir gün bir doymamış yürek
Son yolculuğuna omuzlarda taşınır.

30/12/2006

Turgut Uzdu

Solan Güller

Güller soldu
Daha yeni tomurcuklanmıştı çoğu
Açacaktı her renkten
Soldu teker teker
Oysa
Daha yeni tomurcuklanmıştı çoğu.
Acımadan kopardılar
Her birini ayrı yerlerden
Umutlarını öldürdüler
Gonca bile olamadan,
Oysa
Daha yeni tomurcuklanmıştı çoğu.
Bir kısmını topladılar
Taşların arasına dizdiler
Bülbüllere bile göstermediler
Soldurdular
Oysa
Daha yeni tomurcuklanmıştı çoğu.
Oysa güzel kokmaktı amaçları
Güzel görünmekti sadece
Bir gece yarısı sessizce
Teker teker kopardılar
Oysa
Daha yeni tomurcuklanmıştı çoğu.
Düşünüyorum da şimdi
Ne için koparıldılar,
Güzel kokmak mı günahı,
Görünmek mi?
Sonbaharın bir garip günü,
Teker teker yokladılar
Oysa
Daha yeni tomurcuklanmıştı çoğu.

Turgut Uzdu

Son Defa

Uyuşuyor her yanı
Şanki yıkıyorlar, ben üryanım
Öylesine bıkkın
Öylesine umutsuz
Duyulmuyor feryadım.
Her yanı buruşuyor
Zaman almış götürmüş gençliği
Kocaman bir mazi acı tatlı
Her basamakta bir mola
Nerde bir zamanların dinliği.
Nefeslerim sıklaşmış
Sanki sevdami görmüş heyecanlanmışım
Gönlüm ne kadar genç olursa olsun
Anladım dostlar
Ben yaşlanmışım.
Bıraksalar da tekrar yaşasam
Hayal de olsa eski aşklarımı
Tutup ayırmaları
Buzlu bir camın arkasından
Bakışlarımı.
Son defa mutlu olsam ne olur
Şu masalı tekrar yaşasam
Baykuşlar ötmeye başladı
Toplasam en güzel hatıralarımı
Onlara sarılıp hep onları okşasam.

Turgut Uzdu

Son Gül

<center>
<img
src='http://i44.tinypic.com/2ym885e.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

SON GÜL

Yapraklarını kopardılar nefes almasın diye
Oysa baharı yaşamak isterdi son defa
Bütün çiçekleri yoldular dört bir yanından
Çıkarıp kökünden ıssız bir vadiye koydular
Ateşler sönmüştü,
Saatlerde garip bir serinlik
Her yan dikenlik.

Bülbüller konardı gönlüne şafaklarda
Şafakları çaldılar
Yoksul bir şairin aşkı vardı derinlerde
Son baharını bulduğunda bir gece
Onu da elinden aldılar
Tuttular şairi yaka paça
Kör kuyulara attılar.

Suçsuzdu, masumdu, gönlü yalnızdı
Tomurcukları goncalamadan solardı
Nerde gülünü bekleyen bir âşık düşünse
Garip bir neşe gelir
Keyifli yaşlar gözlerine damlardı.

Serapları yaşamak istiyordu bile bile
Rüzgârları severdi, fırtınaları, boraları, meltemleri
Kasırgalar ürkütmezdi oysa kendisini
Beyaz üstünde pembelere vurgundu güllerde
Hep mutluluk isterdi, huzur derdi kendince
Gözyaşını sevmezdi, sevmezdi matemleri.

Hep bir tebessüm vardı yüzünde bekleyişinin
Bazen acımsı, bazen buruk
Uzaktan bir şakıma duyardı da içi içine sığmazdı
Silkelenirdi belli belirsiz renkleri katmerleşirken
Sevinçle titrerdi dalı, yaprakları
Daha bir mutlu kımıldardı
Yalnızlığa mahkum dudakları.

Yalancı şarkılar duyardı, sahte mavilikler umut taşırdı gökyüzünde
Her haline razıydı umudun
Hayali gelseydi de yeterdi kanat sesinin
Hep hasretini yaşamıştı
Sevdalından çıkan bir tek nefesin.

Bütün gün gölgesini takip ederdi

Daima eli yüzünde
Uzaklara bakmak istercesine uzardı akşamları umutsuzca
Kâbus gibi karanlık çökünce dört bir yana
Korkardı gölgesi, güle sığınırđı, sarılırdı
Tekrar uzanmak için hazırlanırdı
Hasret dolu bir sabaha.

Yıllarca bekledi bir bülbülün gelmesini
Gözleri ufuklara takılıp kalmıştı
Kalsındı, yeter ki umutları onu sevsindi
Çölün ortasında kendince bir güldü
Yaşı beş para etmedi hayatı boyunca
Bari kurusu değersin isterdi
Bekleyerek geçti ömrü
Sonunda yaprak yaprak döküldü
O yüreğindeki çöllerde yeşermiş son güldü

Bir gece yine şafağı beklerken
Yorgunluğu sıktı boğazını
Boynunu büktü, soldu
Ve sessizce öldü.
<center>

Turgut Uzdu

Son Köşe

Yürüyorum yalnızlığım bana arkadaş
Gölgemin gölgesindeyim
Garip bir şarkı duyuluyor
Notalar uçuşuyor teker teker
Her notanın ensesindeyim

Yolun sonu yankılanan
Tökezleyen ayak izleri var
Sahibini arıyorum
Etraf sakin
Geldiğim mesafe uzun
Bir tıkırtı duyuyorum çağırır gibi
Susuyorum
Bilmem kaçınıcı nefesimdeyim

Hiçbir şeyden korkmam aslında yaratılmış
İçimde bir titreme var
Korkuyorum
Hayret dikiliyor karşıma
Ünlemlere takılıyorum zaman zaman
Cevapsız sorular yığınla
Hatıralar haykırıyor omuzlarımda
Ben hepsindeyim

Yürümek günah demek, sevap demek
Kararsızlık zincirli
Hayat denilen defteri açıyorum umutsuzca
Her sayfa kirli, her satır kirli
Çağırın biri var uzaklarda
Şesindeyim

Teselliler gözlüklerimde saklı
İnsan mı
Mağdur, mağrur, suçlu, suçsuz
Yaşamak yasaklı
Yürümek emir
Durmak mümkün değil
Son notalar çalıyor
Ben esindeyim

Anladım nihayet
Etli, canlı, kanlı bir cadde bu
Ben son köşesindeyim

Turgut Uzdu

Son Mülküm

Unutur yarını Şu deli gönlüm
Son mülküm nerede söyleyin dostlar
Balonlar peşinde koşuyor ömrüm
Son mülküm nerede söyleyin dostlar.

Hastane odası ölüm kokarmış
Nedense canları hep can yakarmış
Yağmurun damlası surlar yıkarmış
Son mülküm nerede söyleyin dostlar.

Alırdım satardım boştan Şeyleri
Kabul etmez idim gelen peyleri
Görür oldum giden paşa beyleri
Son mülküm nerede söyleyin dostlar.

Karartı ucunda iki kör ışık
Nehirler denize ebedi âşık
Köpüğün ucuna vuslat bulaşık
Son mülküm nerede söyleyin dostlar.

Kopmuş ilmek gibi sökölüverir
Duramaz konular dökölüverir
TelaŐsız bir anda dikiliverir
Son mülküm nerede söyleyin dostlar.

Turgut'un namıma Garip diyeler
Söyleyin göğsümü soğuk yuyalar
Gittiğim yerlerden selam duyalar
Son mülküm nerede söyleyin dostlar.

Turgut Uzdu

Son Sözü

Ne seninle varım, ne sensiz yaşarım
Hep senin hayalinle geçer akşamlarım
Hep hayalidir
Sana kavuşmalarım.

Ne gelirsin
Ne gelirim
Ne gidersin
Ne git derim
Bir karışık sevdaya düşmüş
Meçhûl bir sonu beklerim.

Fazlası usandırır bekleyişin derler
Soru olur beynimde uçuşmaya başlarım
Son sözler söylenmek ister
Ben,
İnadına susarım.

Hayalini alırım karşıma
Bu sana son sözüm derim.
Ne beni hafife al,
Ne duygularımı kuş tüyü san
Sevilen aşkını söyler sevene
Sevdasını söyler insan.

Bir acayip suskunluk
Bir düşünce bu, bir oturumluk
Davranışlar beklenen gibi değil
Bakışlar beklenen gibi değil
Bir sevda oturmuş yüreğime
Sen gibi
Bir ateş göğsümde
Seven gibi
Sevilen gibi
Ne git diyebiliyorum
Ne de gel
Son sözümü söylüyorum işte
İçimde söylenmeyen duygular
Sevilmeyi bekliyorum.
26.12.2006

Turgut Uzdu

Sonbahar

Seni gördüğüm her gece
Başka bir mehtabı yaşardı ruhum
Yıldızlar raks ederdi sabaha kadar
Ben sana vurgun
Gün doğardı gözlerine azar azar

Senle dolu bir geceyi şafaklaştırmamanın huzuru
Güneş olur dünyamı kaplardı
Çiçeklerde seni koklardım
Berrak çeşmelerde seni içer
Yürek seslerime seni saklardım.

Akşamı beklerdim sabırsızlığım avuçlarımda
İçimde gençliğimin enerjisi kükrerdi
Dudaklarından öperdim sevdamin millerce
Yollar saygı duruşuna geçerdi hasretimin
Her an büyüdün uzak kıyılardaki illerce.

Fırtınalar beklermiş pusularda
Bir ani karar rüzgârları çıldırttı
Arap müziği sustu ansızın
Hüzün geceyi gündüzü bürüdü
Kefeni olamadı bu cansızın...

Ben değiştim, sen değiştin
O âşıklar sürgüne gitti ıssız diyarlara
İki yabancı hatıraların ortasında yalnız kaldı
Bağlar her saniye inceldi,
Dünler gibi yarınlar da azaldı.

Son bahardın gönlüme son bahar
Ne güller kaldı şimdi ne sesi yanık bülbüller
Yollar yarıldı, köprüler yıkıldı, sular duruldu
Bu yürek sensizliği yaşadı her gece
Nefes almaktan yoruldu...

Ölüm dedi gelmedi ölüm
Gülüm dedi kurudu bağlar bahçeler
Bilirim ne sende kaldı ne bende kıvılcım
Binlerce yıl geçti aradan sanki
Hatıraların ucunda asılı kaldı hıncım.

Gel demem artık, sen o sen değilsin
Ne kolay açılıp saçıldın
Fırtınalar dindi
Denizin üstü açıldı
Yalan dalgalar diplere sindi...

Bu mutlu masal kitaplara girdi
Sen yolundasın artık umarım doğrudur
Verildiğinden beri acı hüküm
"Aldanma artık karasevdaya

Her sevda kara değildir dostum" olmuştu benim türküm.

Turgut Uzdu

Sonbahar Aşkları

Sonbahar Aşkları

Yere düşen yaprak gibi
Tutunacak bir dal arar
Kurutulmuş ırmak gibi
Dolduracak bir sel arar

Gözü yaşlı bir mendili
Sallayacak bir el arar

Hayallerden gemilerle
Sarılarak yelkenlere
Mavi engin denizlere
Götürecek bir sal arar

Gözü yaşlı bir mendili
Sallayacak bir el arar

Yüreğini koyup aşka
Öncekinden daha başka
Şu dünyada son bir defa
Sarılacak bir kol arar

Gözü yaşlı bir mendili
Sallayacak bir el arar

Yaklaşırken kış mevsimi
Bahar sanki dünmüş gibi
Genç gönlünden aşk iksiri
İçirecek bir kul arar

Gözü yaşlı bir mendili
Sallayacak bir el arar

Gonca gibi bir kez açar
Hayattır bu bir kez yaşar
Bilir artık zaman çok dar
Durduracak bir yol arar

Gözü yaşlı bir mendili
Sallayacak bir el arar

Gülümseyen bakışlarla
Aşk yaşamak son bir defa
Gider iken uzaklara
Tutunacak bir dal arar

Gözü yaşlı bir mendili
Sallayacak bir el arar

Şu sonbahar âşıkları

Söndürmeden ışıkları
Sevda dolu şarkıları
Söyletecek bir dil arar

Fâ'ilâtün / fâ'ilâtün

Turgut Uzdu

Sonu Yoktu Zaten

Sonu yoktu zaten
Delice bir sevdaydı
Deli deli dolaşırdık karanlıklarda
İki yürekti birbirini seven
İki deli vardı
Gecenin yarısında herkes uyurken
Biri sen
Biri de ben.
Şen kahkahalar ciğerlerimizde
Sessizlik yanımızda durmazdı
Bir müzik çalardı fıkır fıkır
İnsan yerinde duramaz,
Oturamazdı.
Delice bir sevdaydı bu
Hep gece yarıları başlar
Sabahlardı.
Sonu yoktu zaten
Belki başlamamalıydı
Giden dalgaların üzerine
Beyaz köpükler ayrılık diye
Ayrılık diye yazmamalıydı.
Delice bir sevdaydı bu
Yalnız bıraktı bizi yıldızlar
Oysa onlarla umutlanmıştık,
Güneş de bize doğmadı
Oysa doğacak sanmıştık.
Sonu yoktu zaten
Yaşar mıydı hiç deli sevdalar sabahsız
İmkânı var mıydı
Baksana
Baksana, ellerimizden başka bütün eller duasız.
Sonu yoktu zaten
Sonu yoktu.

Turgut Uzdu

Sorulmaz

Tepesi karlı hep yücedir dağlar
Heybetinden sual bile sorulmaz
Butlular acır da haline ağlar
Heybetinden sual bile sorulmaz.

Acıyı taş yapar, bağına basar
Üstüne şahinler, gölgeler asar
Kin bile güdemez, nedense susar
Heybetinden sual bile sorulmaz.

Ne sevdalar görmüş, kimisi kaçmış
Aşkı için Ferhat, kanallar açmış
Şirin'in acısıyla cennete uçmuş
Heybetinden sual bile sorulmaz.

Yaylada buz akan suyundan içer
Sanırlar ki ömrü beyhude geçer
Bazen hicranı bazen vuslatı seçer
Heybetinden sual bile sorulmaz.

Turgut'sun sana dağlar gelin olur
Çok istersin ama hep elin olur
Söyleyim dersin susan dilin olur
Heybetinden sual bile sorulmaz.

Turgut Uzdu

Turgut Uzdu

Söyle Neyleyim

Hem cana can oldun, hem bağıma taş
Basarak ağladım söyle neyleyim
Sabahlara kadar gözlerimde yaş
Taşarak ağladım, söyle neyleyim

Bir gelen var sandım, sevindi içim
İnan güller açtı hem de ne biçim
İnsafsız geceler benim takipçim
Koşarak ağladım, söyle neyleyim.

Şabaha büyüdü, göğsümde yara
İrinler akıyor inan kapkara
Her gece yeniden şu çukurlara
Düşerek ağladım söyle neyleyim.

Gelmiyor sensizken gönlüme bahar
İçimde nedense kış mevsimi var
Bulup bir köşede ücra bir mezar
Eşerek ağladım, söyle neyleyim

Gariplik çöküyor ruhuma inan
Var mı benim gibi zulme dayanan
Büyüdükçe uzak, vuslatsız sevdan
Coşarak ağladım söyle neyleyim.

Turgut Uzdu

Söyleme Bana

Ne olur sevgini söyleme bana
İnanırım sana, sevebilirim
Gamzenle birlikte şu gülmen var ya
Dudağından öpüp ölebilirim

Bana servilerden sakın bahsetme
Rüzgârın olarak eseabilirim
Boyayıp tırnağı uzatma öyle
Her gece bir milim kesebilirim

Saçlarını açıp tekrar bağlama
Yorganım diyerek sarabilirim
Ne olur bir daha girme rüyama
'Çağırıyor' diye yorabilirim.

Ne kadar tatlısın ne kadar güzel
Başında tacın yok, koyabilirim
Göndersen ne olur saçından bir tel
Gönlüme taç yapıp koyabilirim.

Ne olur sevgini söyleme bana
Yıkarak surları sevebilirim
Acı katma n'olur acılarıma
Izdırıp çekerek ölebilirim.

Turgut Uzdu

Söyleyebilsen

Kızılığı düşünce gönlüme günün
Saçlarını düşünürüm
Islak rüzgârların okşadığı
Tellerine değen yel bile olmadım
Aklıma geldikçe üzülürüm.

Yanımda hep sen olursun
Islak kaldırımlarda yürürken hatıralarım
Gözlerin gelir aklıma
Gamzelerine inen damlalarla
Sarhoştur sensiz akşamlarım.

Hülyalar çiçek açar ruhumda
İçim seninle mutluluğu bininci defa yaşar
Dalgalar sevinçle kükrer
Sen ordaymışsın sanan ayaklarım
Hiç durmaz hemen sahile koşar.

Neden gün doğduğu gibi batar
Seni göremez ne güneş, ne yıldızlar
Tüyleri okşanan bir güvercin görsem
Yüreğim burkulur
İçim sızlar.

Bu kaçınıcı ayrılık şarkısı
Bu kaçınıcı takvim yaprağıdır çeviremediğin
Bir söyleyebilsen, bir söyleyebilsen
Hangi engeller birikmiş önüne dağ gibi
Bir türlü deviremediğin.

Bırak! Haykırınsın aşkını kalbin,
Bekliyor bak sana hasret bu yürek
Susarak cehennemi yaşatma
Günün her kızılığında bir tanem
Gizleyerek, gelmeyerek.

Şiirin Kayıt Tarihi 25.10.2007 01:30:00

Turgut Uzdu

Söz Ver

Bir gün gidersem bu diyarlardan,
Ardımdan gözlerin nemlenmesin söz ver,
Asılmasın güzelim yüzün, hiçkırmasın göğsün
Dudaklarından gülücükler eksilmesin söz ver.

Dizlerin titresin, kalbin heyecanla çarpsın,
Damlası değmesin ıslanmasın güzelim gözler,
Maziyi unut, güller kızarsın yanaklarında,
Kalmak için bedenini hiç gelmesin söz ver.

Yaşatan ve yaşayanlar senden razı olsun,
Bu gönül mes'ut, başka ne ister?
Mutlu et, beni mutlu ettiğin gibi, sevdiğim
Kimseye ayrılık yaşatmasın söz ver.

Söz ver, beni yokluğumda sevmeyeceğine
Arada bir hatırlaman inan bana yeter.
Yolun düşerse bir gün mezarıma,
Bir karanfil isterim getirirsin söz ver.

En güzel çiçekleri kokla, beni düşünme,
En çorak topraklarda istersen güller biter,
Tomurcuklanır yeni mutluluklar gönüllerde,
Bir başka sevdaya tutulacağına söz ver.

Turgut Uzdu

Söz Vermiştin

Nasıl sevmiştik nasıl
Aynı anda seviyorum demiştik
Aynı rüyaları görmüş
Aynı denizi seyretmiş.
Aynı güneşin altında yanmış
Aynı yağmurda islanmıştık...

Aynı hayalleri kurarken el ele tutmuştuk
Hep aynı ağacın altında oturmuş
Aynı kuş seslerini dinlemiştik..

Söz vermiştik hep el ele
Hep göz göze olacaktık
Sonbaharların yaşandığı dünyada
Hep ilkbahar yaşayacaktık

Ayrılık olmayacaktı
Hani söz vermiştin bana
Çiçekleri birlikte koklayacak
Birlikte yürüyecektik bu güzelim yollarda
Hani ağlamayacaktın
Hani ağlatmayacaktın...

Ayrılığı öldürmüştük hani
Hani kalbin kadar uzaktı ayrılıklar
Uzaktı bırakıp gitmeler
Hani söz vermiştin
Gitmeyecektin,
Gidip de
Beni terk etmeyecektin...

Vazgeçtim yalan sevdalardan
Vazgeçtim tekrar sevmekten
Seilmekten.
Mutlu olmayı deneyeceğim yalnız yaşamaktan
Ayrılık türküleri dinlemek istemiyorum artık
Hep gidişini anlatan.

Önceleri de sevmiştim
Gülleri, laleleri, çiçekleri
Ama
Seninle sevmek bir başkaydı gülü, laleyi, çiçeği
Bir başka güzeldi her şey
Bir başka sevmiştim gözlerini
Ellerinin sıcaklığını
Şakalarını, korkutmalarını.
Bir başka bakıyordu gözlerim
Seninleyken gökyüzüne.

Ama sen gittin
Söz vermiştin
Bulutlandı baharlar

Rüzgârlar esti
Güller soldu, laleler yaprak döktü
Sen gittin diye
Bir başka ağladı bulutlar.

Nereye gitmekteisin
Kaç sevda daha yaşayacaksın yolunun üstünde
Kaç sevda daha yaşatacaksın
Daha kaç kişiye söz vereceksin
Kim bilir
Kaç seveni ağlatacaksın.

Turgut Uzdu

Su Nereden Bilsin

Denizin mavisiydi gökyüzüne sevdalı
Siyah, tutulmuştu yıldızlara
Nasibimde hüküm süren yalnızlık
Oysa heyecanımı vermiştim gönüllü
Yüreğimin hırsızlarına.

Güneş gecenin aşkıyla kendini yakar
Koşup sarılırdı karanlıklara
Gözyaşları incileşirdi silinirken gölgeler
Şarkılar birbirine benzemeye başlardı, notalar simetrik
Çoğu kul olurdu ayrılıklara.

Dal, yeşil için uzanır, serpilir, gelişir
Aşkıyla iç içe yapraklaşırdı
Karasevdasına koşardı her gece gözlerim
Yasaklanır, yakalanır
İdam sehplarına konur, şafaklaşırdı.

Vuslat duasına çıkan dostlarda merhamet
Ya el, eli tutacaktı bir sahilde, her yan ıslak
Ya çekecekti ipi hicran
Kefen makasın yanına uzanırdı
Kar kadar soğuktu, kar kadar ak.

Ey sevgili sen de bilemezsin ki
Kumun hasretini su nereden bilsin
Bilseydi çölleşmiş dünyamda kum kalır mıydı?
Yazdığın nefreti silerdi, kırdığın yürek parçalarımı alır götürürdü
Yer gök titrerdi sancılarla
En sert kayalar çıkarırdı ortaya
Aşkımı her gece yeniden yazacağımı.

Bir meçhûl sebep şekle yeniden şekil verip
Ayrılığı vuslattan güzel kıldı
Gittin ya
Gittin ya, işte o an
Açtığın bütün vahalar yakıldı, yıkıldı
Öldü zaman
Yüreğim öldü
Ben öldüm.

Turgut Uzdu

Suçlu

Ayak seslerinden kibrit eczası
Pusulayı çevirmeye çalışan düşünceler
Sorulara ifade veren bir vücut
Uzaklarda sahipsiz sesler
Oturup cevapları inceler.

Kim suçludur? Susan mı, haykıran mı?
Saniyelerin en sonunda masaya vuran mı?
Bir çift gözü asıp gözlerinin üzerine
En masum tiratları diline dolayıp
Sabah akşam gölgesinde mahzun oturan mı?

Boyunu, suyunu, huyunu takdir ederek
Çenesini yukarı diken mi suçludur?
Bir meltem olup koşarak
Her yaprağı okşayıp
Dikenleri diliyle döken mi suçludur?

Savcı ve hâkim meçhulleri oynarken
Mübaşir gelecek emri bekler
Dünün yarınla savaşı ayak izlerinde başlamıştır
Ne ay tutulur ne güneş
Gözlerde nemin su olmasını bekler bebekler...

Ve karar anı ertelenir gece yarısına
Hüküm hükümsüzdür,
Zarflara bürünmeyen mektuplar yazılır
Bağlar bahçeler şendir lakin
Bülbül gülsüzdür.
Gül bülbülsüzdür.
20/07/2008

Turgut Uzdu

Susar Her Zaman

Hangi arzuları saklar gözlerin
Söylemez bir türlü susar her zaman
N'olur duyabilsem sevda sözlerin
Söylemez bir türlü susar her zaman

Derim ki aşığım yolun beklerim
Birer birer gitti tüm sevdiklerim
Döner mi bilemem beklediklerim
Söylemez bir türlü susar her zaman.

Çöktürdün gurbeti gittin gideli
Ne yapsın bilmiyor sensiz bir deli
Sevdiğim bellidir sevdiği belli
Söylemez bir türlü susar her zaman.

Sevdalar başıma çorap örüyor
Tüm dostlarım beni mecnun görüyor
Dönecek mi diye benden soruyor
Söylemez bir türlü susar her zaman.

Garip âşık olmuş dertleri bitmez
Söndürülen ateş bir daha tütmez
Sevenler terk edip sessizce gitmez
Söylemez bir türlü susar her zaman.

Turgut Uzdu

Susmak

SUSMAK

Gece uyandı yine sensiz
Hüzün kalemi çıldırmış
En huysuz gözyaşlarını söylüyor
Boyun bükmüşüm
Susuyorum

Hatıralarımı kurcalıyorum her içime düşen damlada
Gülümseyen yüzün var
Neden diyorum, niçin diyorum yansımalara
Sessizlik hâkim
Susuyorum

Tercihler tesadüflerle birlikte doğar
Başlangıç ve sonu taşır sırtında
Değer hep yeniden yanadır değersiz de olsa
Bir yeninin yanına getirir bir eskiyi
Ve kulaklar odaklanır
Ezberler eski bir türküyü
Ben susuyorum

Hani değerinde kalmak var şu hayatta
Bir de eskimek
Ben eskidim be sevgili
Mutlu ol yeter diyorum her gece
Susuyorum sonra sevgili
Susuyorum

Şafak doğuyor yine sensiz
Hüzün kalemi halâ çılgın
En huysuz gözyaşlarını döküyor
Boyun bükmüşüm
Ben halâ, ben halâ suskunum

Turgut Uzdu

Susmak da Nefis

Tereddütler engel oluyor kaleme
Dopdolu dünyalar kadar çokça his
Haykırıp söylemek ister âleme
Söylemeden susmak bile çok nefis

Gece gündüz tatmak istiyor aşkı
Eline alıp da kırık mızrabı
Notalar dolusu yüzlerce şarkı
Söylemeden susmak bile çok nefis

Hayaller dolsun tüm kelimelere
Hayranlık duyulsun tutan ellere
Aşka âşık susan bütün dillere
Söylemeden susmak bile çok nefis

Unutulmuş gülmek dudak mühürlü
Nerden bulsun şu kış günü mor gülü
Bitecek elbet şu garibin ömrü
Söylemeden susmak bile çok nefis

Turgut Uzdu

Sükût Olmak

Bazen sessizlik sarar içimi
Çekilirim kabuğuma
Şusar beynim
Sakinleşir ruhum
Uyurum.
Ne acılar vardır, ne izleri
Ne umut, ne pişmanlık
Ne sevdalar taşar nehir nehir
Ne de güneşler doğar şehir şehir
Ben yorulurum.
Heykel gibi olurum hissiz
Kızgınlığım kızgın kuşlara gömülür
Hiddetim sakin denizlerde yüzer
Neşem saklanır bir garip bahçelere
Hep sessizlikte bulunurum.
Bazen sessizlik sarar içimi
Göz bebeklerine saklanırım
Üzerimde bilinmez bir ağırlık
Korkudan mı, sevgiden mi bilinmez
Sükût olurum.
18/12/2006

Turgut Uzdu

Sürünüp Gider

Bir gece yarısı seni beklemek
Sesini duymak, yüzünü görememek
Haykırmak duvarlara,
Ölmek isteyip de bir türlü
Ölememek.
İdama mahkûm dünler, ah!
Çılgınlığa taş çıkarırdı çılgınlıklarımız
Birbirine kelepçeli gözlerimiz susardı saatlerce
Hiçbir anahtar çözemezdi bizi
Duvarlarda yankılanırdı ıslak kahkahalar
Fısıltılar önünde dize gelirdi karanlıklara saklanmış kasırgalar
Gece susardı.
Sıcaklığını hissetmek vardı ya
Yanağım bir türlü uyuyamadı avuçlarında
Hayaller hep hayal kaldı, hayale kaldı
Uyudu uyanamadı.
Bir gece yarısı seni beklemek
Karanlığın en kuytu yerinde hatıralarla kucak kucağa
Dikenli teller ortasındaki gülü görmek
Uzanamamak, ah uzanıp koklayamamak
Bin ömrü yaşamıştım seninle
Bin kez ölüm demek bir kez yanağın okşayamamak
Boynu bükük bir köşede
Ölüm gibi sensiz geceleri beklemek...

İsyanlara kalkan bayraklar vardır içimde bir yerlerde
Sahipsiz davalara hükmederim
Tarafsız kalır
Ben tekleşirim, yokuşlar tekleşir
Ve bilirim yine aynı yerededir ölüm
Ve yine sensizleşir.
Yürüyenleri seyrederim unutmak için
Tekerler döner, kornalar çalar
Seslenmeler yankılanır etrafta
Tozlu bir rüzgâr eser
Seni yüreğime basar unutmayı unuturum
Beynimde belirir belirmez
Hemen koşar
Yanına otururum.
İç çekerim nefesinden uzak,
Yağmur hücum etse bile kurşunlarıyla ne yazar
Yüreğime işler mi seni tanımayınca damlalar
Bir tek gözlerim vardır zayıf, bir tek gözlerim biçare,
Utanmaz
Gördüğü her gelin arabasının ardına
Bağlanır sen sanıp, sürünür gider
Sürünür gider.

Turgut Uzdu

Şafak

Şafak

Çok severdim şafağı
Hayallerimi taşırdı geceden kalan
Süslerdi, boyardı yedi renge
Papatya olurdu, gül olurdu kelebek, kanarya olurdu
Hişirtileriyle şarkı söyleyen bir gölge olurdu
Uzun uzun her notasını okşardım

Mutluydum sevginin kanatlarında
Şiirler yazardım şiir içinde
Heceler hece içindeydi
Her harfte sen gizliydin sevgili
Sen gizliydin

Yağmurlar uğramazdı yanaklarıma
Ölünceye kadar derdim
Ölünceye kadar bu sevgi yaşar
Hep tebessüme vurgundu dudaklarım

Sonra, sonra anlamsızlık doldurdu günü
Tercihin gecesi başladı
İnatlaşmanın ucundaydı son
Maksatsız harfler dokundu perdeye
Gong çaldı

Vakit karardı en koyu rengiyle
Artan sıcaklık kadar uzaklaştı yüreğim
Ben döndüm sen kaldın hatıralarımda
Hatıralarınlasın

Şimdi mutlu ol
Şafak güldürsün dilerim yüzünü

Turgut Uzdu

Şafaklara Astılar

Tuttular bir gece yarısı
Sabahlara kadar sorguladılar,
Kulaklarımda yankılanan türkülerle
Bir ayrılığa mahkûm edip sevdami
Şafaklara astılar.

Ummanlar, denizler yetmezmiş gibi
Mutluluğumu da gözyaşlarıma bağladılar,
El yordamıyla tutup gece karanlığından
Umutlarımı, hayallerimi
Şafaklara astılar.

Savunamadım kendimi neden diye
Masumiyetime inanmadılar,
Söz hakkı bile vermeden yüreğime
Çarpıntılarını bile acımadan
Şafaklara astılar.

Nerden bilebilirdim bu kadar seveceğimi
Nasıl inandıramazdı beni o bakışlar,
Mahzun ve mahçup bakışlarımı bile
Kirpiklerinden tutup
Şafaklara astılar.

Zaman zaman bir tebessüm gelirdi yüzüme
İşte o an unutulurdu tüm yalnızlıklar,
Sessiz, sakin biri olurdu
Sükûnetimi bile söküp derinlerden
Şafaklara astılar.

Ne gece olsun istiyorum artık ne sabah
Tek kişilik yastıkları yüklenmiş bütün şafaklar,
Bir yastık daha diyordum, üstünde seveceğim bir yürek
Her gece derin bir mezar açıp mutlu sabahlarımı
Şafaklara astılar
Şafaklara astılar.

Turgut Uzdu

Şair Bitti

Şair Bitti

Gün sabaha erdi
Gecenin gözleri aydın

Dudaklarına nokta koydum sevgili
Üzülme
Sen mısraydın
Şiir bitti

"Sakın ha! ", çaldı akşam
Çok söylemiştim notalara vurmadan
Kendi şarkını söyledin sen
Ses sustu
Şarkı bitti

Çiçekler açardı gözlerinde
Mevsim bahardı
Kar tanelerine hasret çizerdim
Yeni papatyalar açtı dünyaya bak
Kar bitti

Gülümsemeler boy atmış
Şebboylar yeşillenmiş yan yanayken
Gözlerinde yıldızlar dolaştı bütün gece
Bende bir garip yokluk
Mutlu ol hep varlığı buldun
Hasretin bitti
Hani sen her mısraydın ya
Dediğim gibi şiir bitti
Şair gitti

Gün sabaha erdi artık
Gecenin gözleri aydın

Turgut Uzdu

Şairin Dünyası

İki dünyası vardır şairin
Birinde yaşar
Birinde yazar
Ne yazdığı karışır yaşadığına
Ne yaşadığı
Yazdığına
Birinde ayrılığın acısını çeker, kahrolur
Birinde vuslat vardır
Umut doludur, hayat doludur.
Birinde sevdalanır delidir gönlü
Diğerinde bir hayat
Belki saadet denizinde yüzer,
Belki monotondur ömrü.
Şairin dünyası farklıdır,
Birinde hep güzel olsun ister
Saç uzar, bazen kısalır
Göz deniz mavisi, çimen yeşilidir bazen
Bazen de geceler gibi kararır.
Boy uzar, selvileşir,
Diğerinde güzel ve çirkin
Bir bilinmez nikâhla birleşir.
Şairin dünyası farklıdır,
Başkasının görmediğini görür
Teşbihler yapar olmadık
Geceye elbise giydirir
Güneşi boyar
Dalgalarla konuşur
Çiçeklerle sohbet eder,
En coşkulu pınarlar gibi
Gözyaşlarına hükmeder
Hep kendi üzölmek ister
Bir hayali sevdalıya
Kahreder, beddua ederken bile
Başkası üzölmessin der.
Şairin dünyası farklıdır
Her gece başka sevdayı yaşar,
Bir başka sevdalıya kavuşur
Bazen bıkar hayattan
Eli ayağı uyuşur
Şairin kendisi de biraz gariptir dostlar
Dünyası gibi
Şair de farklıdır.

Turgut Uzdu

Şairin Ölümü

Bazen
Bir tüy gibi yumuşak
Bir ilk aşk gibi
Sevge dolu bir gece başlar
Umutlarla dolu
Sevdalara gebe
Pırıl pırıldır yıldızlar.
Yanımda olsaydı der gönlüm
Yıldızları birlikte saysaydık
Gözlerde yaş olup
IŞıltılar içinde
Ne olurdu
Mutluluktan aksaydık...
Şimdi yokluğun damlıyor
Düştüğü yeri yakarak
Saatler hep kendini geçiyor
Her saniye
Yokluğunu yaşayarak.
Ayrılığın ilk günkü gibi sancılar içinde
Yalnızlık doĐurmuŐtu sen giderken
Bebeğin
Şimdi kendine sevdalandı
Geceler eski karanlığına büründü
Bilsen
Yalnızlığın o kadar büyüdü ki
Bu dünyada bana yer kalmadı.
VedalaŐma zamanı yaklaşıyor
Hem seninle hem yalnızlığımla
Bir uzak yakınlaŐıyor
Bir  i ek soluyor
Bir aşka Şair
Ölüyor.

Turgut Uzdu

Şairler de Ölür

Şairlerde ölür dostlar
Şiirler biter artık
Şimşekleri çakmayan mısralar...
Şükürlerini bohçalar da gönlüne
Şairler de ölür dostlar.
Arayışı vardır bütün hayatında
Ağlayışları, mutlulukları dillenir
Arzuları dal budak sarar
Arz-ı ednam eden güzelleri alır yanına
Allah'ına kavuşmak için ümitlenir.
İster ki mutlu etsin gönülleri
İzlesin her güzellik başka güzelliği
İncinmesin hiç bir gönül
İstenmese de gönüllerde
İçte kalsın, kaybolmasın mükemmelliği.
Rüyalar yaşansın gerçek hayatta
Razı olsun herkes yaşadığına
Ruhuna huzur, bedenine sağlık gelsin
Rahmetler yağsın
Rahmetler eklensin dualarına.
Laleler açsın tüm gönüllerde
Lila rengi güller bürsün her yanı
Lanetler silinsin tüm dillerden
Lülelenip uçsun mutlu saçlar
Lahdine şiirler koysun her hatırlayanı.
Ellerini öpsün tanıyan, tanımayan
Emellerini paylaşsın tüm kalanlar
Eziyet çekmesin hiçbir yürek
Efganı duyulmasın
Elem görmesin şimdiye kadar ağlayanlar.
Rabbî'ne erişsin bütün dualar
Reddolmasın hiçbiri, hep kabul görsün
Refakat etsin her yanına sevapları
Rehavete kapılmasın arzuları
Refah içinde, acı çekmeden, çektirmeden ölsün.
Dertler silinsin hayatından herkesin
Daima saadet güneşleri doğsun her karanlıkta
Damlalar uğramasın gözlerine, yanaklarına
Dermansız kalmasın ümitleri
Daima sevdayı bulsun aradıklarında.
Elmas gibi olsun tuttuğu her şey
Emin olsun dününden, bugününden, yarınından
Emirler verip en güzellerini yaşasın rüyaların
Emsali görülmemiş mutluluğu ömrü okusun
Enkaza dönüp yok olsun acılar kahrından.
Öfke görmesin yüzü
Ölümden korkmasın gözü, üzülmessin
Öyle mutlu olsun ki tüm hayatında
Ödemesin hiç ayrılığın bedelini
Ömrü hep bulmakla geçsin, hiç kaybetmesin.
Lal olsun kem gözler
Lodoslar dinsin

Latifeler duysun hep kulakları
Lügatler mutlu sözlerle dolsun
Lavlar bile gönlünde serinlesin.
Üşümesin elleri ayrılık soğuklarında
Ümitsiz bakmasın gözleri
Üstüne yıldızlar kadar ilham doğsun
Üzüntü uğramasın kelimelerine
Üzmesin ne kendini ne başkasını sözleri.
Rüzgârlar hep rahmet getirsin
Rahmetler Rabb'dan nur olup yağsın
Rab en üstlerden seçsin rütbesini
Rütbesi ruhunu mutlu etsin
Dilerim bütün şairlerin gözleri hiç ağlamasın.

Turgut Uzdu

Şehitler mi Sandınız

Her şafak şafaklardı
Şehitler mi sandınız külçe gibi toprağa düşen
Güneşti her kurşunda
Allah Allah! diyerek
Kendi ölümüyle öpüşen.
Her şafak şafaklardı
Karlı dağlarda güneşsizlikten ölen
Dumlupınar'da, Sakarya'da, Çanakkale'de
Bir mum gibi "Vatan! Vatan!" diye yanarken
Kendi ateşiyle eriyip sönen.
Her şafak şafaklardı
Orta Asya'dan başlayıp Anadolu'ya gelirken
Çiçekler gibi açıp
Bir vatan uğruna
Kendi yapraklarını döken.
Her şafak şafaklardı
Bir derviş edasıyla boynu bükük gelen
Allah'ı, vatani, insanı seven
Bir düşman görünce
Aslanlardan öte kükreyen.
Her şafak şafaklardı
Şehitler mi sandınız külçe gibi toprağa düşen
Güneşti her kurşunda
Allah Allah! diyerek
Kendi ölümüyle öpüşen.

Turgut Uzdu

Şehitlere Rahmet

Yavuklusundan ayrılmış içinde hasret
Şanlı bir düğün hayali, dönüşte niyet
Yerin altına saklanmış, malum hayalet
Şehitlere rahmet olsun, haine lanet.

Yolculuk davul zurnayla başlayıp garda
Sevinci kavşaklar gibi uzar yollarda
Ucuna adlar yazılı kurşun uçar da
Şehitlere rahmet olsun, haine lanet.

Giyince elbisesini, yüzünde gurur
Türkün askeri olmaktır yürekte onur
Vatanı için akınca, kan bayrak olur
Şehitlere rahmet olsun, haine lanet.

Şilahlı vatani bekler, yüreği dini
İnsana sevdalı ancak kalleşe kini
Biri gitse de devamlı gelir on bini
Şehitlere rahmet olsun, haine lanet.

Kötü haber tez duyulur, rüzgârlar susar
Boynunu büker sevdalı, beddua yazar
Gururlanır başı diktir, ağlar bakışlar
Şehitlere rahmet olsun, haine lanet.

Garibin gönlünde yaşar, ay-yıldız, bayrak
Mehmetlerimin hepsinin alını süttü ak
Onlara ölüm kusanlar alçaktır alçak
Şehitlere rahmet olsun, haine lanet.

Turgut Uzdu

Ŗenlensin Diye

Tutsaydım mehtabı gece yarısı
Serseydim gönlüne benden hediye
Hüznünü silseydim gözbebeğinden
Karamsar yüreğın Ŗenlensin diye.

Neden mahzun durur güzelim yüzün
Azat et gözünden silinsin hüznün
Maviye bürünsün artık gökyüzün
Aşk ile haykırıp Ŗenlensin diye.

Gülümse dünyaya, kıskansın seni
Gönder çiçeklere tatlı buseni
Kuşlar, kelebekler koklasın teni
Bütün duyguları Ŗenlensin diye.

Hangi yüreksizdir hüznünü veren
Ardından keyifle belki de gülen
Yalandan kim ölmüş tek sensin diyen
Seninle bedeni Ŗenlensin diye.

Bilirim beklenir hep yeni baştan
Şarkılar dillenir her yeni aşktan
Biri gel diyorsa çok uzaklardan
Gidersin hüzünler Ŗenlensin diye.

Turgut'um doğruyu söylüyor sözüm
Yalanı bilmiyor, harbidir özüm
Bir türlü sönmeyi bilmez bir közüm
Her nefeste dertler Ŗenlensin diye.

Turgut Uzdu

Şiir ve Şair

Şiir sanattır resmin
Kelimeler renklere bürünür
Çoğu perisini bekler mısralar
Umulmadık bir anda uzatır gülümsemelerini
Mısralar yağmur gibi dökülür.

Şair ilim adamı değildir
Doğruyu yanlış aramaz
Aşk varsa, ayrılık varsa
Güzellik varsa şayet
Şair yazmadan duramaz.

Haklıyı haksızdan ayırmak hakimin işi
Mazluma yardım edecek, şair de insan
Polis var, jandarma var zorbanın karşısında
Şairin işi değil bu
Çünkü gönlünde her mevsimdir nisan.

Güzellikler toplanır
Gülümsemeler vardır şairin azarında
En güzel çiçekler toplanır
Buram buram kokar
Bülbüller öter siteminde nazında.

Şair beyninde yaşar vuslatı, yahut acıyı
Şiir şiir belki ayındır, belki değildir
Beyni hür olmalıdır şairlerin
Kelimelere öğretir dansı
Yapamayanlardan zekidir.

Memleket tehlikeyi yaşarsa
Kurt olur, arslan olur kükrer
Alır yüreğini eline
En önde
En önde gider.

Şair efendidir, bir fikrin kölesi değildir
O hükümdarıdır tüm hecelerin
Dimdik durur, eğilmez, bükülmez
Sadece karşısında eğilir
Dayanamaz güzelliklerin.

Turgut Uzdu

Şiire Yolculuk Kitabı

HER ÖLÇÜDE HATAŞIZ ŞİİR NASIL YAZILIR
SERBEŞT ŞİİRDE DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER
HECE ÖLÇÜSÜ YAZMANIN KURALLARI
ARUZ ÖLÇÜSÜ NASIL YAZILIR
BAĞLAÇLARIN YAZILIŞLARI
ŞİİRDE HANGİ NOKTALAMA İŞARETLERİ KULLANILIR
KAFİYE ÇEŞİTLERİ
ŞİİR TÜRLERİ
EDEBİ SANATLAR
EDEBİYATIMIZDA İLKLER
AKIMLAR...
ŞAİR DOSTLARA VE ŞİİRE YENİ BAŞLAYAN DOSTLARA YOL GÖSTERİCİ OLABİLECEK
BİR KİTAP

[http://www.idefix.com/kitap/siire-yolculuk-turgut-uzdu/tanim.asp?
sid=DIBXME53YY2YXH6ZXKT5](http://www.idefix.com/kitap/siire-yolculuk-turgut-uzdu/tanim.asp?sid=DIBXME53YY2YXH6ZXKT5)

Turgut Uzdu

Şimdi

Bilmiyorum sözlerin hangi sert kayalara özendi
Hangi masum dalgalara direndi durdu bakışların
Ellerinden akardı berrak sıcaklıklar ruhuma
Şimdi
Yüreğim kurudu
Ben kurudum.

Seni ten renginde sevdim
Saf ve masum, lekesiz
Hangi karanlıklarla boyadın sevgini bilmem
Sen hangisini tutup çektin
Hangi fırçalar gözlerindeydi
Kaçınıcı sıradakine acı katıp
Ayırdın gökkuşaklarımdan...

Her şeyimle seni düşünürdüm
En ateşli nağmeler uçuşurdu gökyüzünde
Notalar yakındı tüm düşüncelerime
Şarkılar mutluluklar uçuşurdu
Yüzünü astı bir şeyler bin bir yerinden
Bütün ahenkler bozuldu.

Darbelerin izleri silindi en mutlu orkestralardan
Döndü dolaştı baget bir bilinmez elin ucunda
Aynı noktada suskunluk yakalandı acı acı
Bir ufuk vardı eskiden
Şimdi seninki senin avucunda.

Hangi derin suları bulandırdım
Hangi kıvrımlar beraat ettirdi seni
Uzaklara hükümdar oldun kendince
Beyninin ağlarında /
Ben vardım bir zamanlar
Kim bilir hangi resim yakalandı şimdi
Hangi resme yakalandın şimdi.

Turgut Uzdu

Şükürler Olsun

Ağlayarak ayrıldım ruh âleminden
Bir nefeslik rüyaya attın beni
Her hücremde sen varsın,
Bir nefesle uzattın beni.

Ağlıyordum gözümü açtığımda
Dokunsalar çenem titriyordu korkudan
Işıklar çok fazlaydı, bakamıyordum
Haberim yoktu sıcaktan soğuktan.

Yürümeyi öğrendim düşe kalka
Karıştırdım evde her yeri
İyi kötüyü tanıdım
Tuzu, şekerini, biberini.

Koştum dolu, boş sokaklarda
Gökyüzüne, yıldızlara baktım
Güya büyüyünce
Bir ara onlara uğrayacaktım.

Yürüdüm bir bilinmez yolda
Dikenler, çalılar gördüm
Yokuşlar tırmandım, yarlardan indim
Ağlayanla ağladım, gülenle güldüm.

Sonra çiçeklerde seni gördüm
Bazen kelebek, bazen arıydın
Topraktan çıkan renktin
Hayatın balıydın.

Beş vakit adını duydum
Tüylerim diken diken
Ölüme yaklaştıran her nefeste
Sevdan oldu yüreğime dikilen.

Şükrettim büyüklüğün karşısında
Seni sevenlerden ettin
Bir de bana gurur duyduğum
Türklüğümü verdin.

Şükürler olsun.

Turgut Uzdu

Tadı Yok

Sen olmayınca güzelim
Hiçbir şeyin tadı yok
Bütün odalar boş
Bütün odalar yalnız.
Ne çay getirenim var
Ne limon sıkırım
Ne de mahmur bakanım.

Sen olmayınca tadı yok
Hep aynı duvarlar, aynı duvar...

Pencereler manzarasını kaybetmiş
Güneş hep kendini yakıyor
Sen olmayınca güzelim
Sana bakmanın tadı yok.

Kimseyi kızdıramıyorum
Kimse gülmüyor
Öldüreyim diyorum sensizliği
Bana inat
O da ölmüyor.

Geceyi öldürmenin bile güzelim
Sen olmayınca tadı yok
Yemek derdi bir yanda
Çay bulaşık nöbet bekler
Kalemle kavgamız ayrı dert
Sen olmayınca güzelim
Şiir yazmanın bile tadı yok.

Turgut Uzdu

Talihin

Çok garip talihin varmış
Ne çabuk küstü
Daha geçenlerde barışmıştık
Uzaktardan gelmişti
Toz toprak içindeydi üstü.
Sohbet bile edemedik
Sevinmişti yüreğim bir an
Bir sevda çıkarmıştı heybesinden
Aylarca seyretmiştim gözlerini
Sanki durmuştu zaman.
Işıkları çıkıp gözlerinden
Gözlerimi aydınlatmıştı
Nasıl oldu bilmiyorum
Gitti
Gölgesi gecelerde kalmıştı.
Oturdu köşelere sevdasızlık
Bir yalnızlığı büyüttü gözlerim
Bir bilsen
Aydınlıklarını gözlerinin
Nasıl özledim, nasıl özledim.
Al götür gölgelerini köşe başlarından
Bana seni getir,
Merhamet et göz kapaklarıma
Bir daha açılmamacasına sen kapat istersen
Ne olur, ne olur gözlerimdeki hasretini bitir.
Ne acı bir talihin varmış
Çok uzaktardan gelmişti
Bir atımlık sevda yüklemişti yüreğime
Yüreğimi yüreğimle baş başa bıraktı
Geldiği gibi gitti.

Turgut Uzdu

Tam Zamanında Geldin

Acıların ortasında çirpınan bir yürek
Fırtınalarda kalmış duygular
Akmayan gözyaşları
Yalnız sokaklar
Ve sen
şimdiye kadar nerelerdeydin
İnan yıkılıyordu bir şeyler
Tam zamanında geldin...

Dinmeye başladı rüzgâr
Yağmurlar durdu
Sakinleşmeye başladı bu yürek
Sen geldin diye
Bir yerlerde çiçekler açar oldu
Aynalar gülümsemeye başladı
Tam zamanında geldin.

Bütün yorgunluğu omuzlarımdaydı yalnızlığın
Tüm geceleri omuzlamıştım tek başıma
Güneşe de denize de geceye de
Hep yalnız bakardım
Yapayalnız
şimdi sen varsın
Uzaklardasın ama
Ben kadarsın
Tam zamanında geldin
İyi ki geldin, iyi ki varsın.

Turgut Uzdu

Tavsiye

Yüreğın sevgıye mı muhtaç
Önce tanı kendini, bir çift göze vurulma
Ayağını sağlam baş, yalana ihanete hazır ol
Eminsen şayet çağla günün her saati
Bentlerini yık, sakın durulma

Ellerin üşüyorsa tutmasını öğren
Her an uzaklaşacakmış gibi bak sıcaklığına
Yıkılıp viraneye dönmesın yüzün
Eminsen şayet
Bırak kendini sevgilinin avuçlarına

Aynalarda bir tebessüm daha istiyorsan eğer
Dolu tarafını yapıştır her iki yüzüne
Sol yanından gelmeli neşe, huzur, sunisinden uzak dur
Aptal sanma her gülümseyeni
İnan akıl akıldan üstündür sözüne

Kalbi dinle iki taraflı
Heyecan var mı, karşılıklı sabırsızlık var mı
Dizlerin titriyor mu gizli gizli
Yalanı sil lügatinden, unutma ortaya çıkar
Sonuç hüzün olur, hem sevdayı hem seni yakar

Artık ruhunu teslim et sevdana yudumlasın
Uyanıkken hülyanla ol, uyurken rüyanla
Onunla nefes al ver, çekinme
Ve affetmeyi, sevmeyi, sevilmeyi öğret
Öğrenmeyi gerektirir aşk var ya

İster uy tavsiyelerime, ister gülümse
Yaşanmışlığın mısralarıdır bunlar
Sakın ben gibi sevme
Kahkahalar dolaşsın ekolu, kulaklarında
O gülümsedikçe sen de gülümse

Turgut Uzdu

Tek Bildiğin Şey Gitmek

Adını ne koyacağım,
Ayrılığın oturmuş yüreeğime;
Ne sevmek bilirsin ne sevim,
Tek bildiğin
Sessizce gitmek.

Feryatlarımı duymazsın,
Çağırırım gelmezsin,
Ne öpmek bilirsin, ne öpölmek
Tek bildiğin
Sevmeden sevim.

Nereye kadar süreceksin,
Hep kalpleri ağlatacaksın,
Sana göre değil aşkı tatmak,
Tek bildiğin
Seni sevenleri aldatmak.

Dilerim Allah'tan,
Sen de bir gün yanarsın...
Aşık olup pervane gibi,
Hep gözlerinde arattığın ışığı
Sen de başka gözlerde ararsın.

Turgut Uzdu

Tek Rüyamsın

Benimleydi sevgin zaten
Bir damla bile azalmadı
Bazen bastırdım göğsümü, başka sevda aradım
Gönlüm başkasını almadı.

Her yerde seni gördüm
Her çiçekte sen vardın, ben vardım
Bir su damlasına sığmıştı sevdam, kâinatım sendin aslında
Ben pusulamı arardım.

Sınır bahçelerin yanı başındaydı
Birinde çiçekler açardı, diğerinde alevler
Kocaman devleri içine sığdırırdı
Tek odalı küçücük, karanlık evler.

Birbirine karışmazdı sular
Her yanda başı dönen küreler
Hep senin kokunu getirirdi
Küçücük esintiler.

Ben sensizim seninleyken
Her hücremde sen varsın
Unutmak unutulmamaya köle
Biliyorum sen yaşayacağım tek rüyasın.

Turgut Uzdu

Tek Seni

Ne kördüğümle yaşadım gönlüm
Ne halatlara bağlandı
Çırpındı geceler boyu karanlıklarda
Vurdu başını, vurdu duvarlara
Çaresizliğine sarıldı,
Şimsıkı sarıldı, ağladı, ağladı.

Ne geceler gördüm gönlüm, ne geceler
Bilsen, bilsen ne kadar sıcaktı
Dünyanın bütün kutuplarını koysaydın yüreğime
Alsaydın her şeyi elinden de hayalin kalsaydı
Baksaydın o kutuplar sevdanla nasıl kaynayacaktı.

Alevdi, ateşti, fırtınalar çıldırmıştı
Şimşekler çakıyordu dört bir yandan
Tutmuştun geceyi, katlamıştın, katlamıştın
Gece sen olmuşsun
Sen bütün bir geceydin haber gelinceye kadar sabahtan.

Çılgın bir sükûn kaplamıştı duvarları
Renkler değişmiş, yıldızlar lal olmuştu
Öyle bir geceydi
Öyle bir geceydi ki bu
Bütün renkler, bütün renkler al olmuştu, al olmuştu.

İşte öyle bir geceydi, bir değil bin geceye bedel bir geceydi
Sen yokluğun hükmünde vardın
Sen aydın, yıldızdın, mehtaptın, dalgaydın deryalarda
Ben, ben hasretine rüyaları hapsedmiştim
Sen, sen kaçmayasın diye rüyalarımın kendine gardiyandın.

Üç gece oldu sonra bu ardarda, üç koca gece, üç bin geceye bedel
Hayaline emrettiğim, dokunduğum
Yanaklarına gözyaşlarını yasakladığım üç gece
Şen senden habersiz, ben benden
Öptüğüm, kokladığım, öptüğüm kokladığım, öptüğüm kokladığım üç koca gece.

Sabaha nefretler kustum, yerlere vurdum
Oysa güneşi ne çok severdim...
Geldin ya rüyasız gecelerime, geldin ya, rüyam oldun ya
Bir tek seni inan,
Bir tek seni güneşlerden daha çok sevdim,
Bir tek seni.

Turgut Uzdu

Tesirim Olmaz

Donmakta lav sıcaklığı bile içimde
Ben zavallılaştım bedenime esirim
Fıskırır duygularım saracak dünyayı
Ne çare bir tüye bile olmaz tesirim

Tatlı yalana razıyım acı hep gerçek
Allah aşkına deyin ne zaman bitecek
Bulunmuyor aranılan bir damla, ölçek
Ne yazık bir kile bile olmaz tesirim

Hıçkırır ruhlarda derman her an çaresiz
Gözlerde mehtap var fakat mahı halesiz
Bir dünya da bulamadım dertsiz belasız
Ne çare bir dil'e bile olmaz tesirim

Nefis ve irade bedenlerle savaşır
Ruhlar hiç durmaz savaşa malzeme taşır
Her görünen güzel ile akıl karışır
Ne çare bir tüye bile olmaz tesirim.

18/01/2007

Turgut Uzdu

Tohum

Bir tohum tesadüf bu ya
Ayrılır dalından
Güneşten kopar
Geceleri görmemek için belki
Yavaşça gömülür toprağa.

Orda bekler
Filizlenmek için baharı
Günler geçer yalnızlığıyla koyun koyuna
Gündüzden, geceden uzak
Nefes almadan
Nefes vermeden
Binlerce yürek çarpar yüreğinde
Ateşler yanar
Ateşler sonunda kabuğunu yakar.

Çatlatır bin bir heyecanla kabuğunu
Bir beyaz mendil gibi
Sevdasını, umudunu, bekleyişlerini uzatır toprağa
Büyük bir şevkle kara toprağı yarar
Ve dünyayla ilk kucaklaşmasını
Bir yalnız seher vakti yapar.

İlk defa güneşle tanışır
Işıklarıyla ilk banyosunu yapar çiğ tanelerinin altında
Sever toprağını sarar iyice
Ve yükseklerle çıkmak ister her an
Çevresine bakar
Rengini alır farklı olmasın diye onlardan
Sevdasına kavuşmuştur
Onundur artık bütün dünyalar.

12/12/2006

Turgut Uzdu

Toprağım

Toprağım

Yaş altmışı geçti toprağım
Her an bir kazma daha vuruluyor yere
Yüzümü hangi tarafa dönsem güneş batıyor
Aynaya bakıyorum
İçimde gitmeye hazır bir adam yatıyor

Yaş altmışı geçti toprağım
İyi yaşadım mı sorguları var düne baktığımda
Suya batırıp yediğim ekmeğin tadını unutamamışım
Kar suyunu çeken ayakkabılarımı hatırladım
Sınıfta ayaklarımı dayadığım petek, ısınamamışım

Yaş altmışı geçti toprağım
Serviler dikiliyor gözlerime taşlı bahçede
Oysa yapacak ne çok şey kalacak geriye bilsen
Şeytan diyor ki bir tek nefes değil mi
Ne değişir onu da tam şu an versen

Yaş altmışı geçti toprağım
Kazık çakmayacağım biliyorum
Her yönüyle güzel şu hayatı yaşamak
Ayrılmak zor
Saçmalık olurdu zaten insanın kesin tadacağından korkmak

Yaş altmışı geçti toprağım
Ne sevda kaldı yürekte ne umut
Zaman doluyor toprağım
Son bir şey diyeyim sana en iyisi
Gel ben yaşarken beni unut

Turgut Uzdu

Tut Elimden Çocuk

<center>
<img
src='http://i42.tinypic.com/k9t7b5.jpg' border='0' alt='Image and video hosting by
TinyPic'>

<center>

Tut elimden çocuk
Beni umutlarıma götür
Güneş o kadar parlak ki
Bitmesin yolculuk
Tut
Tut elimden çocuk.

Belki sayende beni bulurum
Korkusuzluğuma inanma
Aslında korkuyorum
Tutarsan bitmez yolculuk
Tut
Tut elimden çocuk.

Unuttum sanıyordum
Titreyince hatırladım
Çenemdeki karlar soğuk
Geciksin diyerek yolculuk
Tut
Tut elimden çocuk.

Gece çok yakın yıldızlar azaldı
Oysa küçükken ne güzel oynardık
Bak bir sen bir de ben kaldık
Tut
Tut elimden çocuk
Bu تنها bir yolculuk...

Turgut Uzdu

Türk Filmi

Eskiden sinemalara giderdik
Türk filmlerini seyreder
Ya genç kıza acırdık
Ya erkeğe.

Kızardık
Böylesine bir sevgiye
Bu nasıl yapıldı, anlayamaz
Sebebini bir türlü bilemezdik.

Şarkılar
Her nağmesi hüzün dolu çalardı
Bir yürek hep severdi
Diğer tarafa hükmederdi
İhanet.

Kuş misali
Daldan dala konardı
Birini bulunca elinin tersiyle
İterdi diğerini.

Sonunda pişman olunurdu hep
Hıçkırık sesleri doldururdu salonu
Ve film
Gözyaşlarıyla biterdi.

Mendiller ıslak çıkardı sinema salonundan
İhanetlere lanet okurdu kaldırılmaz
Ah ben olsaydım diye
Hınçla yürüyen adımlar

Perdenin dışında da gördüm yüzlerce
Hıçkırıklar telefonları doldurdu
Adı bazen ölümüne sevgi
Bazen sadece
İhanet olurdu.

Turgut Uzdu

Umutsuz Eller

Çırpınır bir serçenin yüreğinde
Öylesine heyecanlı yüreğim
Bir servinin uzayan gölgesinde
Uzanıp da tutmak ister
Sıcaklığında erimek isteyen ellerim.

Bir su sesidir gönlümde çağlayan
Yangınlara çare sensin
Dalıp hayallerin en derinlerine
Gözlerinin karasından yediğim
Vurgunlara çare sensin.

Hasretler yığılır vuslatsız
Tutam tutamdır gelecekte yokluğun
Her akşam tüter hüzün
Sabahı bekleyen gözlerindeki
O doyumsuz mahmurluğun.

Ben beklerim, sen beklersin
Hep ayrılık dokuruz, ayrılık okuruz
Ateşler içinde delikanlı, yahut genç kız gibi içimiz
Oysa ne kadar uysal, ne kadar sakın
Ağır başlı ve mahzunuz.

Tetiktedir istekler
Etrafta gezer duygular dikkatli
Bir rüzgâr uzanır bir yerlerden
Okşar yüzümü elin gibi
Yumuşaklığınca sıcak, sıcaklığınca şefkatli.

Kim bilir
Kim bilir hangi yanardağlar avuçlarında
Sahipsiz, tütmeyi bekler,
Doğmayacak umuttur bebekler
Düştü düşecek bir derin uçurumun uçlarında.

Turgut Uzdu

Umutsuz Sevdalar

Umudu yok çiçeklerin
Her bahar hep aynı terane...
Renkleri süslermiş her yer
Ay'da gül bahçeleri olsa ne yazar
Benim gönlüm virane

Ucu kopuk bir ipe bağlı
Vuslatın bir ayağı topal...
Zincirlere vurulmuş
Kendine mahkûm bir sevda bu
Dili lal.

Uzaktan gülücüklere razıydım
Yokluğun tırmalıyor camları...
Nerden çıktı bu rüzgârlar
Niye soğuk esiyor
Sensiz yaşarken akşamları?

Hep hasret mi kokmalı çiçekler
Hep yokluğun mu yaşanmalı?
Bu nasıl kader Allah'ım
Gecelere neden asılmış hatıralar
Hep onlar mı okşanmalı?

Umutsuz sevdalar kadehlerde
Hep kan rengi ayrılıklar...
Umutlar yeşerse tekrar
Feryatlar sussa
Yenilenmese gönüldeki kırıklar.

Turgut Uzdu

Umutsuzluk

Gökyüzü çöktü bak yine yere
Göz bakar derinlere
Bedende fer soğuk
Rüzgâr suskun, bulutlar bakire
Şimşekler beklemede.

Şevkler tatmış ölümü
Tebessümler satar durmadan gülmeyi
Adımlar tesadüfen adım
Ölümler suskun
Ölümler beklemede ölmeyi.

Sofralar kimsesizliğe mahkûm
Umutsuzluğa eğilmiş bütün eğimler
Sahipsiz uçuşur kelebek misali
Bu gece hükmü var mıdır acep
Gökyüzünde dilekler.

Yolun sonu yürümekte bana doğru
Rüzgârlar hep mezara, gözler buğulu
Yön kibleye odaklanmış
Kalem dönmüş sessiz
Bekler yazara doğru.

Turgut Uzdu

Unut Gitsin

Unut gitsin güzelim
Bir güzelliği kokladığımız
Bugün var belki olmaz yarın yazımız
Unut gitsin güzelim.

Senin için atan şu yüreği
Bırak artık yarınlara
Dilek dilemeyi bile
Unut gitsin güzelim.

Bir mavi sevdaydı bu
Gecelerin rengi değişmişti
Bırakma, bölmesin uykunu
Unut gitsin güzelim.

Elim eline değmese de
Saçların gönlümde dolaşmasa
Yüzüm hiç gülmese de
Unut gitsin güzelim.

Kısa süren bir bahardı
Şimdi yağmurlar yağdı
Bırak artık hatıraları
Unut gitsin güzelim.

Yüreğim senindir
Ruhum avuçlarında
Canım kelebeğindir
Unut gitsin güzelim
Unut gitsin.

Turgut Uzdu

Unutmak Vakti

Her sabah el ele tutardık, korkutamazdı şehir
Köşe başlarında biz vardık, ayak seslerimiz bir
Ne yarın korkusu duyardık, ne de dünden ürperir
Mutlu kahkahalarımızla yarınlara koşardık.

Gülen hayallerimiz vardı, bulutlardan el sallar
En güzel sözleri söylerdi, üzülmezdi dudaklar
Mehtap bütün sürprizlerini yıldızlarına saklar
Işıklarına dilek tutup teker teker oynardık.

Mevsimler geçti üstümüzden, durmadan yağmur yağdı
Her damla, hüznüleri tutup, gönlümüze bağladı
Elimize yerleşen artık, gözü yaşlı bir kardı
Gönlümüze kardan adamlar yapmayı da başardık.

Unutmak vakti artık bu an, fırtınalar dinmeli
Yaş bitmeli, hüznü gitmeli, umut filizlenmeli
Yorgun gönüllere yeniden, taze bahar gelmeli
Derdik de gelmeyince bahar, deli gibi ağlardık.

Turgut Uzdu

Utanıp Sakın Başını Eğme

Gün olur,
Bir el alır da elini eline
Gülümseyen gözler sana bakarsa
Yeni notalar çarparsa yüreğine
İşte bu aşktır
Sakın utanıp başını eğme

Gün olur
Hep dokunmak istersen birine
Sevda türkülerine başlamışsa hanımelleri
Güneş doğuyorsa artık gecelerine
İşte bu aşktır
Sakın utanıp başını eğme

Gün olur,
Her baktığın benzerse güle,
Hâla dudaklarındaysa sıcaklık,
Besteler yaptırıyorsan bülbüle
İşte bu aşktır,
Sakın utanıp başını eğme.

Gün olur
Taş çıkartırsan şairlere
Dile gelip O'nu haykırırsa kelimeler
Hükmediyorsa ay durup dururken gecelere
İşte bu aşktır
Sakın utanıp başını eğme

Gün olur
Bırakıp seni giderse
Duvarlarda, kapılarda aynalarda onu ararsan
İçten içe yanarsan kendi alevinle
İşte bu aşktır
Sakın utanıp başını eğme

Turgut Uzdu

Uyan

Meltem esmeye başlar ya
Sanki bir el gezinir ruhumda
Dağlar tepeler aşar
Uzaktardan sevgi tohumları serper
Titreyişler biter
Bahar kokar her yan
İşte geldim der güller
Uyan.
Çiçekler aşkı fısıldar
Uçar ara sıra arılar, kelebekler
Sevgi berraklaşıp çağlar
Hani denizlere suskunluk çöker ya bazen
Diller mühürlenir
Seyir devam eder bir bilinmez sefere
Boynunu bükmüş mahzun
İşte geldim der bülbüller
Uyan.
İpek gibidir çimenlerin teni
Beyaza ne de çok yakışır al
Gül kurusudur her yan, gül kurusu
Sevdalar yükselir çiçeklerden
Goncalar mevsimi şaşırır, gah kapanır gah açılır
Bülbül gözleri haykırır serin bir rüzgâr eşliğinde
Boynu bükük bir bekleyiş seslenir
Uyan.
Kara bahtım uyan der
Sevdalım geldi bak uzaktardan
Sevdalar getirdi dağ çiçeklerinden
Yürek istedi çarpan yürek verdi
Hadi kırma beni dedi bir fısıltı
Uyan.

Turgut Uzdu

Uykum Var

Uykum var,
Sensizliğin sıkıntısı bir fırın tazeliğinde
Buram buram kokuyor,
Oysa karanlığında uyumak isterdim
Hani yıldızlar düşerdi ya gözlerine.
Uykum var,
Yalnız bir yatağın içinde kıvranıp dururum
Bir türlü gelmez uykum
Oysa dizlerin ne kadar yumuşaktı
Ben hep orda uyurdum.
Uykum var,
Elin rahat durmaz, kulaklarımı çekiştirirdi
Saçlarım hep okşanmayı beklerdi
Oysa bir parmak bile yok yüzümde gezen
Bazen burnumdan iner dudaklarıma değerdi.
Uykum var,
Hep anlatacak bir şeyler bulurdun
Bazen bir kadife olurdun
Oysa çelikten bir yalnızlık etrafımda
Hep bana sarılarak uyurdun.
Uykum var,
En çileli yumaklara sarılmış bir gece
Her yanda hayalini görürüm dönünce
Oysa bir gerçektin, etten kemikten
Şimdi dokunamıyorum hayalin görününce.
Uykum var,
Belki sabahı göremeyecek bir beden
Belki yıllarca nefret eden
Oysa bir nebze bile azalmaz derdin
Dünyaları verseler sevgimden.
Uykum var,
Hayallerinden kurtulmalı,
Seni unutmaliyim,
Oysa gecenin neresinde olursa olsun
Terk etmeyecek bir hayal bulmalıyım

Turgut Uzdu

Uyumalıyım

Kaçamıyorum hatıralarından
Uzaklaşamıyorum
Nereye baksam gözlerinin karası var
Alıp götürüyor mutlu karanlıklara
Salınıyorsun
Salındıkça sarılmışım sanıyorum
Sana atıyorum kendimi
Heyhat düşünüyorum sensiz boşluklara, yitiyorum
Damlıyorum yokluğuna
Damladıkça bitiyorum.
Nehirler kuruyor gece karanlığında
Yıldızlar her gece yeniden susuyor
Kalbimde sesler tereddütlü
Sensizlikten hep korkmuştu
Hâlâ korkuyor.
Titreme sarıyor her yanıma üşüyorum
Hep yerlerden kalkmaya çalışıyor
Tekrar düşünüyorum
Benim için hazırlanmış bütün dipsiz kuyular
Her adımda yeniden tökezliyorum.
Yarinsiz yarınlar doğuyor her şafak
Geceler yarinsiz
Korkuyorum
Korkuyorum
Kaçmalıyım en derin uykulara
Kahrolası yüreğimi susturmalıyım
Belki bir daha uyanmamacasına
Uyumalıyım.

Turgut Uzdu

Uzaktasın

Uzaktasın
Kaç mevsim mesafe var kim bilir
Bir şeyleri atlasan
Gece olsan gözlerime
Ben güneşli bir sabah
Buluşsak tan vakti
Zaman çok hızlı bir nehir
Kuş seslerine karıştırsam sen de dinlesen sevgimi
Gelmenin tam vakti canan, tam vakti

Uzaktasın
İlkbahardan sonbahara
Hani diyorum büzülse zaman
Ya yazda buluşsak ya kışta
Vuslat koksa saksılardaki çiçekler
Hasret dedikleri bu olsa gerek
Biraz garip ilk bakışta

Uzaktasın
Sakin bir gölün karşı kıyısı kadar
Hani diyorum
Hani boşaltsak suyunu
Nasıl sevinir bilir misin
Dualar yükselir arşa havzası kadar

Uzaktasın
Ateşle buz kadar
Şekerle tuz kadar
Dünyayı doldururdu anlamıyla oysa
Gülümseyen ellerinden tutmak
Bizi yaşayıp beni unutmak

Uzaktasın
Mevsimler kadar uzak
Silik baharlar yazla kış gibi
Çiçekler tekrar açacak gülümseyen az
Yaşamaya başlayacağım biliyorum
Yaklaşsan biraz

Turgut Uzdu

Üçleme

Dün sendin
Gözlerin gülüşüydü
Umutların saçlardan
Tel tel süzülüşüydü.

Dün ellerdi
Sıcaklığıydı yüreğin
Bütün şarkılardan sevdanın
Mısra mısra dökülüşüydü.

Bugün
Hasretin buram buram kokusu
Ardından gözyaşının
Adım adım dökülüşüydü.

Bugün
Karanlığın hakim oluşu bedene
Neşeli fidan iken umutların
Teker teker çürüyüşüydü.

Yarın
Yokluğun perçinlenmiş hali,
Kabul görmeyen dileklerin
Gecelere saklanıp
Damla damla dökülüşüydü.

Yarın
Mezarlıksız bir mezarda
Adsız bir sevdanın gümüşi kurşunlarla
Tahminlerden uzak vuruluşu
Varlığın oluşüydü.

Turgut Uzdu

Üşüdüm Say

Üşüdüm Say

Ufkun fırlattığı karanlıklar gözlerimde
Şelalelerin döndüğü andayım
Uzaklığın büyür her göz kırpışımda
Gökyüzü sen olursun, karanlık, aydınlık sen
Anla artık anla, sensiz bir zamandayım

Hasretinin yamaçlarında gezinirim
Mevsim mi kış
Yalnızlık mı soğuk
Kendime itiraf edemediğim korkularımdan mı bu kaçış
Her defasında sensizliğe düştüğüm
Kovalayan ben miyim beni
Titriyor yüreğim
Say ki üşüdüm
Gel ısıt beni, ısıt beni

Çocuk kırılğanlıklarına kırılıyorum
Şafakları toplamak zor sevgili
Yaşamak yaşamak değil
Ya tebessümünü gönder gözlerime
Güneşi görelim avuçlarımızda
Saçlarının kokusu dağılsın rüzgârlara
Çiçekleşelim
Yahut vur tam senin olduğun yerinden
Kalbim sussun
Birlikte ölelim
Biz ölelim sevgili

Yokluğun soğukluğunda zaman
Özledim diye üzülme
Hasretten şaşkınmış, hasretten vurgun yemiş deme
Üzülme sevgili
Üşüdüm say

Turgut Uzdu

Üzülme Ezilme

Uğrarsan bir güzelin sen de zulmüne
Bülbüle özenip sakın feryat etme
Üzülme
Ezilme
Çırpın, diren, savaş lâkin ricat etme
Farz et ki uğramışsın bir gül zulmüne
Farz et ki bir diken batmış ellerine.

Hicran ateş olup yakarsa bağırını
Duymazsa bırakıp giden dön çağrını
Üzülme
Ezilme
Bırak gitsin, tekrarlama gel çağrını
Ateş yaksın gösterme lâkin bağırını
Kıvrın fakat akıtma gözyaşlarını.

Ara, yeni umutlar bul çiçeklerden
Bu defa uzak dur sivri dikenlerden
Üzülme
Ezilme
İlk değilsin gönlü yanan dikenlerden
Fal baktırma papatyamsı çiçeklerden
Yeni sıcaklık ara başka ellerden.
Üzülme
Ezilme.

Turgut Uzdu

Vakti Geldi

Vakit geldi
Alıp çayımı, demliğimi
Bir köşeye çekilmek zamanı
Gökyüzüne bakıp karanlıklarda
Bir yıldız aramak zamanı.
Öyle bir yıldız ki
Bir kez bile göz kırpmamalı
Hep gözlerime takılmalı gözleri
Gülümsemeli
Hiç, ama hiç oturup ağlamamalı.
En parlağı olmalı her şeyin
Benden başkasını görmemeli
En parlak güneşler karşısında bile
Parlamalı,
Hiç sönmemeli.

Geceler gibi saçları olmalı
Sabahlara kadar benim için taramalı
Nazlı ceylanlar gibi koşmalı,
Vakit geldi,
Kalkıp işte böyle bir yıldız aramalı.
Öyle bir yıldız olmalı, öyle bir yıldız olmalı ki
Günlerimi her renkle yeniden boyamalı
Çıkarıp yeniden dikmeli gönlümdeki
Eskimiş, yaşlanmış,
Şu elbiseyi, bin bir yamalı.
Her rüzgârda onu dinlemeli
Her yağmurda yeniden filizlenmeliyim
Kalbinin sadece benim için attığını
Çok uzaklarda da olsa bilmeli,
Dinlemeliyim.

Zaman çabuk geçiyor, geç fark ettim
Vakit geldi, bir yıldız bulmalıyım
Kaldırıp bardağımı, demliğimi
Vazgeçip dünlerden, güllerden
Sadece onun yıldızı olmalıyım
Vakit geldi dostlar,
Vakti geldi
Ben,
Ben o yıldızı artık bulmalıyım.

Turgut Uzdu

Vatan Benim

Vatan benim, bayrak benim, can benim
Kur'an benim, sancak benim, kan benim
İman benim, toprak benim, şan benim
Bursa benim, Ürgüp benim, Van benim.

İhanetten kötülükten hep kaçtım
Her denizde tek korkulan kulaçtım
Malazgirt'ten Viyana'ya yol açtım
Kervan benim, saray benim, han benim

Sahil benim, kıyı benim koy benim
Mızrak benim, kalkan benim, yay benim
Dadaş benim, efe benim, toy benim
Altı benim, üstü benim, yan benim.

Türklük gurur, İslam onur kaynağım
Alınamaz bir zerrecik toprağım
Kiyametle iner ancak bayrağım
Gece benim, gündüz benim, an benim.

Devralmışım atalardan vatani
Can vererek topraklarda yatani
Asmak gerek kutsalları satani
Urgan benim, kement benim, tan benim.

Vatan benim, bayrak benim, can benim
Kur'an benim, sancak benim, kan benim
İman benim, toprak benim, şan benim
Bursa benim, Ürgüp benim, Van benim.
15.08.2007 00:47:00

Turgut Uzdu

Vazgeçmek İstiyorum

Seni tanıdığımda
Suskun kuşların ötüşünü dinliyordum
Çiçekler açıyordu gönlümde
Şimdi hüznünlendi gece ve gündüz
Gittin bırakıp acımadan
Artık
Senden vazgeçmek istiyorum

Vazgeçmek istiyorum senden
Silmek bütün hatıralarını
Elini dokunduğın yerlere dokunmamak
Kırmak
Baktığın bütün aynaları
Seni unutmak
Senden vazgeçmek istiyorum

Bırak yakamı
Ne rüyalarım gir
Ne resim ol çerçevede bana bak
Ne hatıra defterinde bulun
Senden vazgeçmek istiyorum
N'olursun
Bu sevdayı bitir artık

Ne çok istemiş
Ne çok sevmiştim seni
Artık yoksun
Dağıttım kalan elbiselerini
Senden vazgeçmek istiyorum
Anla, anla beni

Seni tanımasaydım
Suskun kışlar ötmeseydi, dinlemeseydim
Seni görünce çiçekler açmasaydı gönlümde.
Çok şey bıraktın ardından
Çok şey...

Bir ben bıraktın ki senle dolu
Bir ben bıraktın bana sen gibi
Dokunduğuna dokunur
Baktığın aynalara bakar oldum
Aynı türkülerini söylüyor dudaklarım
Aynı pencereden
Aynı yağmuru seyrediyorum.

Keşke seni tanımasaydım
Keşke kendimi kaybetmeseydim
Her yerde, her şeyde sen olmasaydın keşke..
Rüyalarımın kovmak
Hatıra defterimin bütün sayfalarından
Seni silmek istiyorum,
Sensiz bu sevdayı bitirmek

Senden vazgeçmek istiyorum.

Ne çok istemiş
Ne çok sevmiştim seni
Sen gidince
Ağlayarak dağıtmıştım kalan elbiselerini..

Beni sensiz bırakıp öyle gitseydin
Sensizlikle yaşamak çok zor
Keşke söküp göğsümden seni
Öyle gitseydin
Seninle sensizliği yaşamaktan bıktım artık
Senden vazgeçmek istiyorum.

Turgut Uzdu

Vazgeçmem

Aşığım
Seni getiren güzden vazgeçmem
Çok uzaktasın amma
Doya doya sevemediğim
Yüzden vazgeçmem.
Sevdalıyım
Yüreğimdeki közden vazgeçmem
Ölmeye de hazırım amma
İçimde sen olmuş
Özden vazgeçmem.
Bağlıyım
Sevda tüten nazdan vazgeçmem
Çok şey yaşadım amma
Senle yaşadığım
Hazdan vazgeçmem.
Acılıyım
Verdiğim sözden vazgeçmem
Derinden yaralıyım amma
Yaş aksın istemediğim
Gözden vazgeçmem.
Kararlıyım
Yüreğimdeki hızdan vazgeçmem
Bana yeniden hayat veren
Sen gibi güzel
Kızdan vazgeçmem.

Turgut Uzdu

Veda

Gözüme suskunluğun vakti gelince
Son bir defa sevgini ne olur söyle
Su yaş olup akarsa inceden ince
Son bir defa sevgini ne olur söyle.

Toprak çukurdan çıkıp tepe olunca
Beden unutup sesi sessiz kalınca
Gerçekler son bir defa rüyalaşınca
Son bir defa sevgini ne olur söyle.

Gülün yaprağı gülden yere düşecek
Ne bahçeler kalacak, bülbül ötecek
Sesim kulaklarına haydi diyecek
Son bir defa sevgini ne olur söyle.

Takvimlerin açılmaz olduğu gündür
Günün yerine ölüm yazdığı gündür
Sus ağlama ardından, götürün ündür
Son bir defa sevgini ne olur söyle.

Hatıraların elbet seni bırakmaz
İleri gider zaman geriye akmaz
Gidenlerin ardından susmak yakışmaz
Son bir defa sevgini ne olur söyle.

Turgut Uzdu

Vefasız Meltem

Usulca içeri girip
Seni aradı dün gece
Uykusuz yatağımı uzunca bir süre yokladı
Geldiği perdenin aralığından
Sessizce çıkıp gitti ay ışığı...
Sinekliğin içinden geçip
Bir meltem başını uzattı güzel mi güzel
Perde kımıldadı
Gezindi çarşafta sağa sola
Kimseyi bulamadı
Boyun büktü
Diğer pencereye yönelip
Gözü arkada gitti...
Sessiz ve loş karanlık ardından baka kaldı
Yalnızlık saniyenin adım aralarında
Gece kuşunun yanık feryadında inilti
Odada kendine küskün bir ses
Ve
Tekrarlara boğulmuş bir nefes...
Zaman aktı hesapsız
Geceyi yırtan ses sustu
Yastık boğuşmayı bırakıp dinledi
Yalnız kuş eşini bulmuştu...

Neden döndü bilinmez
Vefasız meltemin gittiği aralıktan
Tekrar içeri attı kendini ay ışığı
Hüzünlü gözlerini dikti gözlerime
Ne ağladı, ne ağlattı
Ne de şafağa kadar yalnız bıraktı bu aşığı...

Turgut Uzdu

Vefasızmışsın

Yine dün gibi
Kararmış bir gün
Gidişine sadece ben değil
Gözlerim değil
Bulutlar da üzgün.
Ne kadar vefasız gönlün varmış
Alıp götürdün seni benden
Ne mutluydum, gülümsüyordu gözlerim
Yüreğim çarpıyordu sevdamdan
Umutlar yağıyordu gülücüklerinden.
Ne kadar vefasız gönlün varmış
Keşke hatıralarını bırakmasaydın
Terliklerinde çırpınıp duran
Toplasaydın neyin var neyin yoksa
Kendini hiç hatırlatmasaydın.
Ne kadar vefasız gönlün varmış
Sen varsın nereye baksam
Ne kârın olacak bilemiyorum
Seni hatırlayıp
Gece gündüz ağlasam.
Hasretin tütüyor bacadan
Anahtarı takmıyorum kilide
Her gece seni bekliyorum
Belki bir çıtırtı duyarım
Bir nefes belki de.
Hayal kırıklığı uyandırıyor sabahları
Yine dün gibi kararmış bir gün
Her yanı aradıktan sonra yine gelmemiş diyorum
Yokluğunu bir gündüze seriyorum
Gitmek istemeyen ayakkabılarım üzgün.

Turgut Uzdu

Vur da Öyle Gel

Oturup düşün bir, dönsem mi diye
Sessizce kalbine sor da öyle gel
Son kez diz dibinde sönsem mi diye
Duran zamanları kur da öyle gel.

Gittiğin gün solmuş, ölmüştü beden
Sendin gecelerce beni var eden
Rüyada gördüğüm ayrılık neden
Ne olur, iyiye yor da öyle gel.

Kokun silinmişti taze güllerden
Yollar aşınmıştı tuzlu sellerden
Topladın tadını bütün dillerden
Sensiz yaşadım mı sor da öyle gel

Hasretin büyüdü aya uzandı
Gönlüm bulutlara şiir yazandı
Dönmemen ruhumda korkunç bir zandı
Korkuma zinciri kır da öyle gel.

Başıma örülen bir çirkin yalan
Sonunda dünyamı eyledi talan
Bir kuru hatıra sevdadan kalan
N'olur doğruları kar da öyle gel.

Gidişin içimde koskoca yara
Hep ertelemiştin başka bahara
İşte ben işte dağ, sen yara yara
Vuslatı göğsüne sar da öyle gel

Gözlerim karardı bırak inadı
Kulağımda sesin, silinmez tadı
Kararı ver konsun bu aşkın adı
Hicranı alnından vur da öyle gel
Hicranı alnından vur da öyle gel.

Turgut Uzdu

Vur Helal Sana

Bu vatan uğruna yıkılmış bendini
Dağlarda gezenim nur helal sana
İhanet yolunda satmış kendini
Görürsen aslanım vur helal sana.

Anadan babadan yardan uzaksın
Vatan hainine tek sen tuzaksın
Sahip çık kanına, kalleşten aksın
Cennet ortasında yer helal sana.

Bayrağında yıldız, hem hilalin var
Tunç heykele benzer bir cemalin var
Eminim soracak çok sualin var
En yakın meleğe sor helal sana.

Adımına dikkat, tekin değildir
Gördüğün çimenler ekin değildir
Tarih yazmak sana çetin değildir
Bütün saatleri kur helal sana.

Garibim dilimden tek şiir çıkar
Beni her şahadet derinden yakar
Attığın her mermi bir hain yıkar
Yıktıkça aslanım vur helal sana.

Turgut Uzdu

Vuslatsız Sevgili

Bir çılgın sevda
Bir deli duruş
Bir fırtına
Beklentilerin ortasında
Bir yalnız oturuş.
Sonra bir güneş
Bulutların gidişi
Yalnızlıkları yara yara
Vuslatsız bir sevgilinin
Aniden gelişi.
Mevsimlerden hep bahar
Çöllerde sümbüller
Umutlar gibi ateş rengine bürünmüş
Sönmeye yüz tutmuşken
Alevlenen güller.
Dualar, dualar
Gözlerin saatlerce süren dansı
Gecenin hakemliğinde nikâhlar
Hayallere takılan
Gümüşimsi alyanslar.
Beklenmeyen bir güneşin doğuşu
Bir güneşin doyasıya su içişi
Batan başka güneşler
Vuslatsız sevgilinin
Gölge gibi gidişi.
Bekleyişin pişmanlıkları omuzlaması
Öldüm, yandımların, ahların hükmü
Gönül bahçesinde ıssızlık
Vuslatsız sevgilinin diktiği
Güzelim çiçeklerin sökümü
Sonuç kesindir artık
Vuslatsız bir sevdanın
Vuslatsız bir ölümü.

Turgut Uzdu

Ya Sev Ya da

Gelmişim öbür ucundan şu memleketin
İşte karşıdayım ya sev ya da sev beni
Alnıma yazayım da olayım kaderin
İşte karşıdayım ya sev ya da sev beni

Susadım sevdalara türküler söyledim
Seni tanımazken bile seni bekledim
Her şeyimi astım unumu da eledim
İşte karşıdayım ya sev ya da sev beni

Tutalım her bir ucundan yalan dünyanın
Yaşayalım hep güzellerini rüyanın
Fatih olalım denizlerin dağların
İşte karşıdayım ya sev ya da sev beni

Her sevdalı kendince bülbül oluyor
Zaman geliyor dikensiz gül oluyor
Bazen dost oluyor bazen el oluyor
İşte karşıdayım ya sev ya da sev beni

Garip Hoça bir gün bu hayattan bıkar
Sensizliğe âşık her gün seni yaşar
Şu yalancı dünyada gözünde yaşlar
İşte karşıdayım ya sev ya da sev beni

Turgut Uzdu

Yağmur

Bulutlar önce onu gizler, hasret kokan yerler, hep gökyüzüne bakar.
Sonra bir serin rüzgâr eser, toprağı temizler, damlalara hazırlar.

Bazen şimşeklerce kızgındır, sakindir bazen de, öylesine sessizdir
Bazen ıslak bir küçük kızdır, bazen bir nazende, öylesine güzeldir.

Hışmıyla değer yere damla, toprak susamıştır, içmek ister doyunca
Bir daha, bir daha, bir daha, damla sel olmuştur, yağacak yer bulunca.

Dağlarda papatya damladır, güldür bahçelerde, serinlik yüreklerde
Kutuplarda buzlardan dağdır, foktur denizlerde, sıcaklıktır ellerde

Gönüllere rahmet olur da, gözlerinden damlar, damlalar hep aynıdır
Yanakta tuza bulanır da, yürek öyle ağlar, hüznün insan yanıdır.

Az bulununca kıymetlidir, duaya çıkarlar, gökleri bekler hep göz
Çok yağınca da lanetlidir, çok çabuk bıkarlar, gitsin diyedir hep söz.

Turgut Uzdu

Yakar Beklerim

Arar gönlüm seni her an her yerde
Kim düşürdü beni bilmem bu derde
Bir delilik var ki yaralı serde
Söndükçe ateşi yakar beklerim

Ellerim eline değmez bir türlü
Uzaktır uçları ermez bir türlü
Başını göğsüne eğmez bir türlü
Söndükçe ateşi yakar beklerim

Desem ki vurgunum içimde yangın
Bazı barışımız bazen de dargın
Geçince karşıma hayalin yorgun
Söndükçe ateşi yakar beklerim

Titreyişi başlar bir hoş olurum
Aradıklarımı sende bulurum
Yüreğimi koyar ben kavrulurum
Söndükçe ateşi yakar beklerim

Bu nasıl sevdadır yoktur benzeri
Seni tanıdığım günlerden beri
Sürünerek gönlüm arar her yeri
Söndükçe ateşi yakar beklerim

Gariptir huylarım dediğim dedik
Ne aşkı söyledik ne sevda dedik
Söküktür sevdâlar gel, al sen de dik
Söndükçe ateşi yakar beklerim

Turgut Uzdu

Yalan

İnanma bana
Her söylediğim gibi
Seni sevmeyeceğim de yalan
Ferhat gibi gerekirse
Dağları delmeyeceğim de yalan.
İnanma bana
Her söylediğim gibi
Seni öpmeyeceğim de yalan
Mecnun gibi gerekirse
Çöllere düşmeyeceğim de yalan.
İnanma bana
Her söylediğim gibi
Düğmelerini çözmeyeceğim de yalan
Bu deli sevda uğruna
Yanarak ölmeyeceğim de yalan.

Turgut Uzdu

Yalancı

Güneş yine batıyor, veda zamanı ey gerçekler
Hayallerim birikmiş beni bekler
Hani annesine fütursuzca sarılır ya bebekler
Ben de gecelere sarılırım
Gariptir
Annem sanırım.

Ufukta kanlı bir gözyaşı damlasıdır artık
Gerçekler kundaklanır siyahla
Gece kendisine sadıktır gündüze hain
Bulutlar sessizce gelir yüreği uzak kıyıların dertlerine hamile
Saatler saç örgülerine takılır bin bir ahla
Kıyılarda kaybolur kuzucuklar,
Gölgeler silinir.

Yıldızlar sükûneti bozar
Uzaklarda ne aşklar hüküm sürer bilinmez
Ayrılıklar ve yalnız kalışlar söndürür ışıklarını odaların
Kapılar kapanmaz, aralıktır yine de
Beklenen gelmez, bilinir
Yitiğidir artık bütün yolların.

Gül pembesi yanaklar solmuş mudur acep
Al dudaklar memnun, gülmüş müdür
Dokunuşlardaki sıcaklık durur mu bakışlarda
Yürek üzölmüş müdür samimiyetsizlikle
Depremler susmuş mudur saniyesizlikte.

Bir bebek ağlar beynin bir köşesinde
Çığlık çığlığadır ses yankılanmaz
Hüznü atmış diye ilan eder gözler, pırıltılı
Sokaklarda yüksek topuk sesleri duyulur
Bir yürek bir yürek daha
Yenilir şafağa
Uyur
Yalancı düşüncelerin ninnisiyle
Uyutulur.

Turgut Uzdu

Yalandır

Yürürüm sen gibi
Omuzlarımda ağırlık ölüm
Unuttuklarım yanımda
Unutamadıklarımla beraber
Mutluluklarım tebessüm kokar
Yanında acılarım
Ümitlerim pişmanlıkları kucaklar
Keşkelerden gölgeler takip eder
Yolların hep dönüşü yasaktır
Aynı şarkılar çalınır, aynı güneş doğar
Aynı nefes önceki nefese eşlikte
Kendi izine vurgun adımlar
Hep kendini takip eder
Ve günler geçer.
Ben de yürürüm senin gibi
Bazen unuttum sayarım
Bazen bile bile aldanırım
Her doğan günü
Yeni bir gün sanırım.
Oysa biraz daha ağırlaşır yüküm
Cıvık izler bırakır
İçten içe gözlerimden döktüğüm
Aslında bilirim
Unuttuğum yalandır
Yalandır yürüdüğüm
Yalandır yürüdüğün.

Turgut Uzdu

Yalnız Bir Kalbin Hikayesi

Yüce dağları adımlayıp
Bir yerlere çıkmış bir kalp
Geceleri oymuş gözleriyle
Yollar aramış labirentlerde
Elinden bir tutan
Bir mum veren
Bir yol gösteren çıkmamış karşısına.
Korkusu büyümüş yürek yürek
İssizliği sever olmuş
Bütün kapıları kapatmış kendi yüzüne
Sökmüş etiketleri her yerden
Gül bahçelerine sırtını dönmüş...
Her yalnızlık yıkmış bir duvarını
Gökyüzü sırdaşı
Yıldızlar arkadaşı olmuş
Beklediği tek arkadaşı varmış gelmeyen
Gelip de onu götürmeyen..
Şimşeklerden korkmazmış
Yağmurlar onu yıldırılmaz
Karlardan dondurmaz
Ateşler yakmazmış...
Bir gün,
Bir gün güneş yolunu şaşırmış
Doğar olmuş hep gecenin ardından
Işıltılar sarmış her yanı
Çiçekler açmış
Bu yaşlı kalp
Yıllar sonra heyecanı yeniden yaşamış.
Aydınlanmış labirentler
Bir el uzanmış bir bilinmez yerden
Tutmuş kalpten
Çıkarmış yalnızlık dehlizlerinden.
Bir yürek olmuş çarpan, şekil değiştirip
Sevgiyi sunmuş kalbe
İçi ısınmış yaşlı kalbin
Küsmüslüğü gitmiş hayata
Çarpmaya başlamış her adımda
Yaklaşmış, yaklaşmış
Yaklaştıkça yürek değişmiş
Göz olmuş ışıltılı ışıltılı
Gülümseyen bir yüz olmuş
Adını Nazar Boncuğu koymuş.
Yaşlı kalp şaşırmış
İnanamamış
Yalan demiş, bu bir rüya demiş
Tutmuş elini yakmış
Dilini ısırmış
Ama ışıltılı gözler hâlâ karşısındaymış.
Gülmüş kendi haline yaşlı kalp
Şaşkınlığıyla yürürken
Düşünmüş bir an
Ben yaşayamam demiş bunları

Bütün duygularım teker teker ölürken.
Nazar boncuğu gülümsemiş
Güller açmış yanaklarında
Gamzeler oturmuş kırk yıllık dost gibi yüreğine
Önce hayranlık duymuş
Acılarını unutmuş
Yalnızlıklarını kovmuş
Bu yaşlı kalp
Genleşmeye başlamış, şekil değiştirmiş
İnsan olmuş.
Nazar Boncuğu bir buket
Aşk sunmuş
Sevdaya sarıp da
Yaşlı kalp çırpınmış
Heyecanlamış,
Yanlışlıkla aşkı tutmuş
İşte o an olan olmuş yaşlı kalbe
Nazar Boncuğu'na aşık olmuş.
Başı dönmüş,
Ayakları yalpalamış bir an
Ben ölüyorum demiş artık
Mutluluktan.
İçinde bir huzur
İçinde bir deniz olmuş mutluluk
Sevgisiyle
Sevgilisiyle
Severek
Sevilerek
Bir yolculuğa başlamış
Mutluymuş belki ilk defa
Giderken bir meçhûle
Nazar Boncuğu'nun
Kâğıttan gemisiyle.

17/01/2007

Turgut Uzdu

Yalnızlığım

Sıcak türküler gibidir
Ruhumda bir şeyler erir
Sonra sesler kesilir ya beynimde
Susarım
Ardından olmayan gözler belirir

Güneş doğar ufuktan
Aydınlanır dünya gibi içim
Geceyi hiç sevmem
Ürperirim
Yalnızlık dolu biçim biçim

Her yalnızlık
Farklı bir hatırayla gelir
Yalvarırım gitsin diye ayrılıklara
Gitmez
Gözlerimde yaşlar belirir

Sabahlar her anımda benimle
Kovmak isterim kovamam, gitmez
Sabaha kadar boğuşur dururuz
Beni çok sever yalnızlığım
Hiç bitmez

Sigara dumanı olur
Duvarda şekilden şekle girer gölgeler
Resimler geçer önümden dizi dizi
Müzik olur
Ayrılık türküleri söylerler

Ayrılığa dayanırım Allah'ım
Habersiz gitmelerden koru beni
İçimde bir merak
Ben ne yaptımınla dolar gönlüm
Cevapsız sorulardan koru beni

Turgut Uzdu

Yanıver Gitsin

Sen yine çekilip bir köşeye sus
Gülün kokusuyla yanıver gitsin
Baharı yaşamak gözde tek husus
Bir çiçek diyerek yanıver gitsin

Ellerini uzat boşlukları tut
Ağlamanın gözler yokluğu unut
Duyduğun seslerdir sevdaya kanıt
Yürek ateşinde yanıver gitsin

Yanakları boya pembeler ile
Gelmez mi gözlerde bülbüller dile
Papatyayı bırak fal bak gül ile
Her yaprakta bin kez yanıver gitsin

Beyazın yanına siyahı koyup
Goncayı dalından yavaşça soyup
Tutup da hasreti hasrete doyup
Kendi ateşinde yanıver gitsin

Meltemler uğrasın kulaklarına
Başını koy sevda sunaklarına
Vuslat şarkısı seç dudaklarına
Şafağın harıyla yanıver gitsin

Turgut Uzdu

Yar Bahtın Açık Olsun

Madem gideceksin bekleme artık
Dilerim bahtın yar hep açık olsun
Güzel günleri de dün de bıraktık
Dilerim bahtın yar hep açık olsun

Baharlar yaşadık çiçek dolusu
Her gün başka güzel bir içimlik su
Söylenecek sözün bu sonuncusu
Dilerim bahtın yar hep açık olsun

Âşıktım sözüne tatlı diline
Gitmekle ne geçti söyle eline
Bu söz ki gönlümün beyaz gülüne
Dilerim bahtın yar hep açık olsun

İyi ki yaşadım güzel günleri
Artık bitti geçtik inan dünleri
Budama büyüsün genç sürgünleri
Dilerim bahtın yar hep açık olsun

Benden sana bu son naçiz hediye
Nazarlar değmesin güzelliğine
Mutluluk dilerim sen sevgiliye
Dilerim bahtın yar hep açık olsun

Turgut Uzdu

Yaralar

Gönlüm gönlümün zindanı
Vurulmuş kalbime prangalar
Ne kurşunlar, ne silahlar
Söylendiğini bilemediğim
İnan ki yaralarsa, sözlerin yaralar.

Öyle bir gittin ki
Geceye hâkim oldu karalar
Ne kurşunlar, ne silahlar
Ne zamandır göremediğim
İnan ki yaralarsa, gözlerin yaralar.

Geceyle gündüz ayrıldı
Artık bulamıyor seni yıldızlar
Ne kurşunlar, ne silahlar
Bir türlü silemediğim
İnan ki yaralarsa, izlerin yaralar.

Başım boşta kaldı
Okşanmıyor artık ağarmış saçlar
Ne kurşunlar, ne silahlar
Başımı koyamadığım
İnan ki yaralarsa, dizlerin yaralar.

Turgut Uzdu

Yasakladım Gözlerine Ağlamayı

Yasakladım gözlerine ağlamayı
Ben şiirlerimi sevdamla yazdım kanla değil
Hep vuslattı hayalim
Vuslatla bitecekti hani
Hüsrarla değil.

Yasakladım gözlerine ağlamayı
Ben şiirlerimi yüreğimle yazdım yaldızla değil
İnandım sevdama
Heyecanlarımı koyup avuçlarıma
Ruhumla yazdım, yalancı bir hazla değil.

Yasakladım gözlerine ağlamayı
Ben şiirlerimi gözyaşımınla yazdım, bulutla değil
Kızgınlığım ayrılırken ayrılığın arasında
Gideyim mi gitmeyeyim mi diye
Çıkan sözlerine, fısıltıya değil.

Yasakladım gözlerine ağlamayı
Ben şiirlerimi çarpıntılarımınla yazdım, zamanla değil
Özlemim çığ olup ruhumu ezse bile
Kızgınlığım dönmeyişine
Beni benimle yalnız bırakmana değil.

Gözlerine ağlamayı yasakladım
Ağlamak benim hakkımdır, senin değil
Bilirsin
Bütün suç gidenindir
Dayanamayıp hasretle gelenin değil.

Yasakladım gözlerine ağlamayı
Ben şiirlerimi sevdamla yazdım kanla değil
Hep vuslattı hayalim
Vuslatla bitecekti hani, söylemiştin ya
Hüsrarla değil.

Turgut Uzdu

Yastığım

Yaralı bir kuş gibi
Düşmüşüm dalımdan
Sararmış solmuşum
Ayrılalı
Sevdalımdan

Hep yalnızlığı yarar gözlerim
Bir mercek gibi yaşlarım
Bir başka yalnızlık görünce
Yaklaşıp
Ağlamaya başlarım

Gecelerden korkarım
Bir türlü gözlerim uykuyu tutmaz
Çok acımasız bir yastığım var
Şabaha kadar yalnızsın der
Uyutmaz

Beynime düşünceler çakar sivri sivri
Cevap vermem mahzun susarım
Kıramam, ben ona mecburum
Yalnız gecelerimde hep
Ona sarılır yatarım.

Gözyaşlarımla ıslanır
Başım yine ona yaslanır
Benim her gecemi tanır
Ne hikmetse
Bazen yaptığından utanır

Yine de severim onu
O benim sırdaşım, o benim yoldaşım
Hem en mutlu günlerimde
Hem kederin en beterinde
O benim tek arkadaşım.

Turgut Uzdu

Yaşıyoruz İşte

Uykusuz bir gece
Kavgam kendimle
Ne gündüze kızgınım ne geceye
Diri diri mezara girmek sadece bu
Kazdığım kendi elimle

Hayat adil değil çoğu zaman
Terazi bozuk
Ya da bana öyle geliyor
Bir yılda kaç defa eşit ki gündüz geceye
Hayalim de beni yaşasın

Nefes almanın adı hayat
Su içmenin yahut
İstemek yanlış
Hayal kusur
Beklemek yaşarken ölmek
Hayat her kar tanesinde aynaya bakıp dudak bükmek

Buldum sanmanın adı umut
Bulunanın buldukları kör bıçak cellat elinde
Kar fırtınalarının dinmediği eller
Hep farklı zamanda doğan güneşi
Sabit bir zamanda bekler

Bir yerlerde yanlış yazar birileri
Nedense hep doğrular okur
Dudaklar yalanı öğrenmiştir artık
Gülümsemek bol keseden
Altında görünmez hüzün okunur

Oysa nefes alıyoruz
Adı hayat
Kim koymuşsa adını
İnanmışız
Yaşıyoruz işte
Bir şey yok yapacağımız
Yaşıyoruz

Turgut Uzdu

Yaşlı Sokaklar

Hatıralarında geziniyorum
Hayatımdaki sokakların en taşlısı şimdi
Yoksun ya, yorgunluk çukurlara bulaşmış
Tüm şehirdeki yolların
En yaşlısı şimdi.
Bıkmazdı seni taşımaktan kaldırımlar
Gölge yapsın diye önüne akasyalar uzanırdı
Yürüdükçe yanan gece lambaları
Gölgene yapışmış mutlu bir sessizlik
Huzurla çarpan her yüreği ben sanırdı.
Oysa gittin, bıraktın yokluğunu omuzlarıma
İzbe köşelerde arayışlarım süründü
Kapalı kapılara astım gözlerimi
Yaşlı sokaklarda ayak seslerin duyulmadı
Her kapanışında gözlerime ukdelerim indi.
İnanmam sanırım dönersen eğer
Perdelerin ardından gördüğüm hayaline benzetir
Yalan derim, dönmemiştir derim
Saçlarına dokunurum umutsuzca
Koklarım derin derin
Hayal bile olsa burnunun ucundan öperim.
Yoksun bak, geceyi çağırıyor bütün seslenişlerim
Baykuş seslerindeki vahşi tempo
Farelerin son nefeslerindeki korku silinse karanlıklardan
Kibar bir ayak sesi duyulsa
Kuzey yıldızı dese ki "İşte bu O, bu gelen O! "...

Hatıralarında gezineceğim kader bu, anladım
Hayatımdaki sokakların en taşlısı benim şimdi
Yoksun ya, yorgunluk çukurlara bulaşmış
Bu şehirdeki tüm yolların
En yaşlısı benim şimdi.

Turgut Uzdu

Yatay ve Dikey şiir

Gönül tahtım, boş kalınca, her geçene, gel eder
Boş kalınca, gözyaşını, esirgemez, sel eder
Her geçene, esirgemez, malı mülkü, yel eder
Gel eder, sel eder, yel eder, el eder.

Feryat eder, gece ağlar, yürek dağlar, nâr olur
Gece ağlar, umutsuzca, acı çeker hâr olur
Yürek dağlar, acı çeker, geceler bahar olur
Nar olur, hâr olur, bahar olur, zâr olur.

Dere demez, deniz demez, göl demez, hep süzülür
Deniz demez, gözyaşını düşünüp üzülür
Göl demez, düşünüp acıları, büzülür
Hep süzülür, üzülür, büzülür, çözümlür.

Turgut'um ben, kelimeler, emrimle, neferdir
Kelimeler, şekle girer, renklenir, zaferdir
Emrimle, renklenir, toplanır, seferdir
Neferdir, zaferdir, seferdir, ferdir.

Turgut Uzdu

Yazmak İstemiyorum

Yazmak istemiyorum artık
Ne seni ne sensizliği
Öldürdüm umutlarımı
Yarınlarımı gömdüm
Alıp yanıma kimsesizliğimi.

Yazmak istemiyorum artık
Korkuttu bedenimi ulaşılamayan sevdalar
Gözlerimde yaşlar kurudu
Uykulardan nefret eder oldum
Hep gerçekleşmeyen rüyalar.

Yazmak istemiyorum artık
Ne gülün dudağına benzediğini
Ne bülbülün seni taklit ettiğini
Yazmak istemiyorum artık
Güneş gibi gülümsediğini.

Bir masal duydum,
Okudum, yaşadım sayıyorum
Acılarımı kefenlere sardım
Yazmak istemiyorum artık
Yazdıkça kanıyorum.

Yazmak istemiyorum artık
Gecelerce demir parmaklıklar
Yokluğun dolu bir hücre
Yazmak istemiyorum artık
Zor geliyor ayrılıklar.

Yazmak istemiyorum artık
Sevdamı gecelere gömdüm
Şöyle düşün, üzülme
Bir fani yolcuydum
Şimdi öldüm.

Turgut Uzdu

Yeni Bir Yıl ve Bayram

Yarın yine bir bayram
Yine bir yeni yıl
Ama hiç de eskisi gibi değil...
Eski bayramları hatırlarım
Ev ev dolaşıp şeker topladığımızı
Harçlıkları biriktirdiğimizi
Yarın kaygısından uzak
Sinemalarda güldüğümüzü..
Şimdi büyüdük
Kaç bayram yaşadık, kaç yeni yıl
Bazen mutluluk doldurdu yüzümüzü
Bazen gülümsemeler sakladı hüznümüzü
Bazen umursamadık
Bazen çok önemsedik
Her bayram gelene yaklaştırdı bizi
Her yeni yıl
Gidenden uzaklaştırdı geleceğimizi
Gelen gelir mi
Gelene yaklaştırır mı meçhul...
Belki bir bayram daha var önümde
Beni görecek
Belki bir yeni yıl daha
Belki beni güldürecek
Belki de
Ne bayram uğrayacak yanıma
Ne de yeni yıl bir daha gelmeyecek...
30/12/2006

Turgut Uzdu

Yeni Film

Suçlar esareti yaşarken affa uğrar
Bir defalık görüntüler şahlanır
Perde açılır
Yeni bir sevda filmidir artık
Yaşanır.

Hasret kaldım dudaklarının sıcaklığına
Gözlerin dünyalar gezdirirdi
Her gece elini beklerdim yüzümde gezen
Şimdi hayaller kırgın
Ne gözlerin var ne hüznün
Nefesler suskun
Şarkısız alışverişler
Salgınları yaşayan orkestrasız ritim
Sessizliktir benim bittiğim.
Mumlar mı yaksam
Kan rengi halılar mı sersem gönlüme
Ben sevdanın sıcaklığında yıkamıştım duygularımı
Ölü kelimeler canlanmak çabasında
Bütün kaynamalarda içten içe bir pusu
Uykuya mahkûm yeşilimsi bir uyku.

Suçlar esareti yaşarken affa uğrar
Bir defalık görüntüler şahlanır
Perde açılır
Yeni bir sevda filmidir artık
Yaşanır.

Turgut Uzdu

Yeni Gün

YENİ GÜN

Uyku mahmurluğu var gözlerimde
Beynim âmâ

Ne vefa kalmış gökyüzünden yağın
Ne sadakat hayata
Bir kuru tütsü neşe
Biraz iç gıcıklayıcı koku
Sonra rüzgâr iki tel saç arası

Can gittikten sonra boşluğu doldurmaz boşluk
Gözler yokluğa takılı kalır
Hatıralar nazikleşir, kibarlaşır, fedakâr olur
Bir keşke dolanır arada sırada etrafta
Açlığa tokluğa takılı kalır

Kuş pisliği gibi uçuşur yalanlar
Düşecek kulak arar, bulur
Yapan bilir ne yaptığını
Asılmıştır dudaklar keşkelere
Can bilse, canan bilse ne olur

Paketinden çekilir bir kâğıt mendil
İki damla gözyaşı emdirilir sallanırken
Sıradadır kalanlar sallanmak için elde
Kırık saniyeler durmuştur zaman beklemededir
Konuşur yalancı kalpler yalancı dilde

Niyazlar, dualar, âminler sel olur
Alışır göz yalnız bir dünyaya
Ve görünen yerde saklanan biri
Bıkmaz usanmaz
Her gece alışır yeni bir rüyaya

Uyku mahmurluğu var gözlerimde
Beynim âmâ
İstenen yahut istenmeyen yeni gün
Uyanır her sabah
İnadına yeni bir dünyaya

Turgut Uzdu

Yeni Güne Merhaba

Yeni Güne Merhaba

Uzanır mahcup bazen
Gözlerime yerleşir uyku
Bulup buluşturur bir sahil
Bir çift de ayak izi

Kulağımda Neşe Karaböcek' ten bir şarkı başlar
Elimde bir el
Tatlı bir gülümseyişin ortasında kalırım
Saç kokulu bir rüzgâr eser
Nefes almak ilk defa bu kadar güzel

Martıların sevinç çığlıkları doldururken sahili
Raksında deniz
Eteği dokunur kıyılara
Maviye boyarım gökyüzünü
Bulutlarda pamuk rengi bir iz

Dünyanın bütün sevinçleri içime dolar
Seviyorum derim çiçeği, gülü
Ayaklarım yere dokunmaz
Yürürüm
Unuturum bu günü, dünü

Ve sabahın ilk ışıkları dokunur gözlerime
Önce şaşkınlık uyanır
Küçük bir deprem beynimde
Sonra kabulleniş uyku giderken uykusuna
Tekrar yaşayacağım o sahili nasılsa
Tam da o sahilde derim
Elimde bir tutam saç kokusu
Yine merhaba gönderiyorum yeni güne
Dün gibi
Merhaba!

Turgut Uzdu

Yeniden Yazmak

Kendi yüreğimin yaz diyeceği bir sonbaharı
Boyamak isterdim gönül rengime
Başka baharları beğenmesin kuşlar diye
Yuvalar yapardım gülümsemelerimle

Damarlarımda ateşler yakardım güneşten çalınma
İpek böceklerinden dokunuşlar bulup
Kuyumcu inceliğiyle parmaklarıma işlerdim
Bakıp gözlerdeki ışıklara
Belki bu gece belki ömrüm boyu
Benimsin derdim

Geceyi perçinlerdim akşam üstüne
Sabah küskün beklesin isterdim
Göğsüme dayanırdı bir baş
En derin nefesime bulaşırken saçların kokusu
Okşardım

Yıldızlar serperdim en parlaklarından gökyüzüne
İnce kumlara koşan ayak izleri çizerdim
Kayalardan kahkahalar yankılatıp
Dost yüreğimsin derdim

Güller açtırdım nazik bahçelere
Papatyalar solmazdı hiç
Yasaklar koyardım yaşlarına
Gözpınarları dolmazdı hiç

Uğurböceğim olurdu dudakların kırmızısı
Uç uç! Demezdin
Sabahı bekleyenler beklesin, bana ne
Ben istemezdin

Yıllardan silerdim diğer mevsimleri
En sonuna başlangıcını koyardım bu baharın
İçinde bakışlar olurdu
Kokuların en güzeline bürünmüş saçlar
Sıcığın sıcaklığım eş olduğu yerde rüzgâra teslim olurdu
Dağıtırdım renkleri günlere
Hayal bu ya
Sevgimi sarıp ellerime
Kendi yüreğimin yaz diyeceği bir sonbaharı
Boyamak isterdim gönül rengime

Turgut Uzdu

Yeşil Gözlüm

İçime yokluğun acısı çöktü
Beklettiğin yeter gel yeşil gözlüm
Bulutlandı gözüm yağmurlar döktü
Akan yaşlar inan sel yeşil gözlüm.

Bakarken yüzüne, bir hoş olurum
Bütün yeşillerde seni bulurum
Akan yaşlarım göl, düşer ölürüm
İzin verme n'olur, sil yeşil gözlüm.

Nasıl sevmem seni, hep yanımdasın
Keşke diyebilsem baharımdasın
Yarın okuduğum zamanımdasın
İlgit ilgit eser yel yeşil gözlüm.

Hülyalar güzeldir, ayrılık acı
Varlığın bir bilsen başımın tacı
Şu derde düşürdün sensin ilacı
Vermezsen ölürüm bil yeşil gözlüm.

Karşılıksız aşka nerden düşmüşüm
Canımdan vazgeçip oda düşmüşüm
Kumral saçlarına bir not düşmüşüm
Bu yürek senindir, al yeşil gözlüm.
03/07/2007

Turgut Uzdu

Yeter Artık

Yeter artık
İsyanım başımdan akıyor
Duvarlara vurduğum,
İçimde ne fırtınalar kopuyor
Yalandır, inanmayın
Böyle sakın durduğum.

En sessiz anında gecenin
Yokluğuna hiddetim patlar
Seni öpmek yerine
Kendi kendini ısırır
Kahrolası dudaklar.

Masadan alır hıncını
Bitmek üzere olan umudum,
Kendi başına iner gibi
Ne büyük bir hasret yığındır
Bir bilsen yumruğum.

Yeter artık,
Kapıları tekmelediğim,
Gündüzle geceyi birleştirip
Her nefeste seni beklediğim
Gökyüzüne asıp ellerimi
Gel dediğim.

Yeter artık
İsyanım başımdan akıyor
Duvarlara vurduğum,
İçimde ne fırtınalar kopuyor
Yalandır, inanmayın
Böyle sakın durduğum.

Turgut Uzdu

Yeter ki

Ben bayram şekerini istemiyorum
Harçlık da vermeyin
Bir tebessüm yeter bir yıllığına bana
Her sabah baktığınız aynaya bakıp
Yeter ki siz her gün gülümseyin

Mal kaçırdır gibi hemen kapamayın kapıyı
Saçımı okşayın
Bir iki tatlı söz söyleyin
Nasıl mutlu olurum bilseniz
Yeter ki gözlerime yüreğinizle bakın

Evimde de şeker var
Ama sizden aldığımın tadı nedense bir başka
Sevginizi almak istiyorum bayramdan bayrama
İster şekerin içine katın ister harçlığın
Yeter ki gülümseyerek verin bana

Ben tebessümle çalarım kapınızın zilini
Buyur deyin, canım deyin
Unutturduysa hayat dudaklarınıza tebessümü
Sabaha bırakmayın n'olur
Şimdiden gülümseyin

Haydin dostlar almadıysanız alın şekerlerimi
Harçlıklarımı hazırlayıp sevginizden katın
Yarın sevindireceksiniz
Yürelerinde geldiğim bütün çocukları
Erken yatın mutluluğa, mutluluğa erken uyanın

Turgut Uzdu

Yıldız Kayınca

Yıldız kayınca
Derler ya gülüm
Unutulmuş sevdâlar gibi
Bir yerlere gelir ölüm
Direnir kaymamak için bütün gücüyle
En haşmetli ışıklarını yayar
Bir çiçek olur boynu bükülür
Yaprakları dökülür...
Derler ya gülüm
Unutulmuş sevdâlar gibi
Bir yerlere gelir ölüm...

Karanlıkları aydınlatmak ister son gayretiyle
Belki sevdâsına kavuşmak
Belki sevdâlısına vedâ etmek için parlar
Geri gidemeyen ayaklar...
Derler ya gülüm
Unutulmuş sevdâlar gibi
Bir yerlere gelir ölüm

Sıcaklığını taşır ruhunda
Varlık yokluk olmaz umurunda
Bir ayrılığın gözyaşları uğrunda
Hep vuslat türküleri söyler...
Derler ya gülüm
Unutulmuş sevdâlar gibi
Bir yerlere gelir ölüm...

Yıldız kayınca
Derler ya gülüm
Unutulmuş sevdâlar gibi
Bir yerlere gelir ölüm...

Turgut Uzdu

Yine Aklıma Düştün

Unutmak istedikçe seni
Gökyüzünü görmek istedikçe
Kaçmak istedikçe senden
Her yanda sen varsın
Her yanda ben kadarsın...

Hep aklımdaydın
Kaçan her adımında senin ayak seslerin
Göz kapaklarımın içine işlemiş resmin
Dudaklarım ismine kilitlenmiş
Duygularım sana düğümlenmiş...

Tam kurtuldum diyorum senden
Tam unuttum diyorum
Bir merhaba diyorsun
Bütün kararlarım siliniyor
Sana yeniden başlıyorum.

Yine aklıma düştün
Yine özledim seni
Rüyalarda hep sen, hayallerde sen
Güneş sen, mehtap sen
Kurtulamıyorum bir türlü senden...

Nerden rastladım sana
Nerden tanıdım seni
Uzaklaştıkça yaklaşıyorsun
En büyük haykırışların sessizliğın
Bir türlü ben olamıyorsun...

Yine aklıma düştün
İşte yine buradasın
İçtiğim çay, çektiğim nefes oldun yine
Göğsümde, sol yanımda bir ağrı var ya
İşte tam oradasın.

Bir meçhûl değilsin
Sen meçhûllerden en tanıdığımısın
Belki orada belki burada
Ama sen, ama sen var ya sen
İnan son aşkımsın
Son şarkımsın.

Turgut Uzdu

Yine Aklıma Geldi Ölüm

Yine aklıma geldi ölüm
Yine öldüm bu gün
Hani yaşayacaktım
Çiçekler toplayacaktım mısralarıma
Hiç yorulmadan bütün gün.

İlk nefesim vardı ya
Kendim mi almıştım,
Doktor mu tokatlamıştı, ebe mi
İşte o nefes olmasaydı ah ah
Şu son nefesi almayacaktım.

Ben saymadım ki hiç
Kaç güneşe şafağı yaşattım
Geceler boyu oynadığım kaç yıldız var
Gönlüm kaç defa aşkı yaşadı
Kaç defa gözlerimi ağlattım...

Daha düdü koştuğum yalınayak
Kahkahalar attığım çılgınca gülüp
Sevgilerimi yalnız mı bırakacaktım
Bir anda
Bir köşede ölüp...

Ben istemedim ki ölmeyi
Rengarenk dururken ışık
Neden olsun toprağın altında
Bir tek renge mahkûm
İstemediğim karanlık.

Ben istemedim dostlar son nefesi
İlk nefesim hep benimle kalsın
Beni çiçeklerimden ayıran ölüm
Gönülleri değil
Ölümleri alsın.

Çiçekler bensiz kalacak
Yine öldüm ya bu gün
Yaşamak kelimesini sildim sözlüğümden
Sadece karanlığı seyredeceğim dostlarım börtü böcek
Hiç yorulmadan bütün gün.

Turgut Uzdu

Yine Akşam Oluyor

Yine akşam oluyor
Bilmem niye sustu bülbüller
Hani hep duracaktın
Hep gülecektin
Sevdamızı dinleyecekti bütün güller...

Sen olacaktın saniyelerin her birinde
En güzel türkülerin sesi
Hani yemin ediyordun
Senin için bu aşk
Hem ilk hem son nefesti.

Biliyorum
Biliyorum hatıralar dizilecek tespihlere
Hayalinle bir söyleşi dillenecek
Sonra iki damla yaş düşecek
Üşüyen sensiz şu ellere.

Yine akşam oluyor
Saracak her yanıımı gecenin zulmü
Dudaklarında acı bir tebessüm
Akşam görüşmek üzere diyerek
Şafakla başlayacak yine gecenin ölümü.

Turgut Uzdu

Yine Bir Sabah

Yine bir sabah,
Dünün artıklarını omuzlamış
Beklentiler bulutlanmış
Arada görünen bir güneş
Ve bir hayal, şarkıya başlamış.
Yine bir sabah,
Ne deniz manzarası var ruhumda
Ne sen tutmuşsun ellerimi
Ne kordon boyunda yürüyoruz
Martılar da çığlık çığlığa değil
Ben de seni göremiyorum
Açıp da gözlerimi.
Yine bir sabah,
Boynum omzuma yaslanmış
Çileli başıma dizin de destek olmamış
Ellerim ceplerimde üşüyen ellerini arıyor
Dudaklarım bir şeyler mırıldanıyor
Bir banktayım hasretim yanıma oturmuş.
Yine bir sabah
Kadife sesini duymayan kulaklarım
Kaldırımlardan adım seslerin silinmiş
Bir kalp
Bir kalbi yalnız bırakarak sabahlara
Uzaklara gitmiş.
20/01/2007

Turgut Uzdu

Yine de Severim

Bir aşka tutuldum
Karlardan bile beyaz
Çok seviyorum fakat
Ne olur
Ne olur etmese naz.

Her gecem arar
Bir yerde muhakkak bulur
Ay olur, yıldız olur
Bir bakarım
Gecenin kendisi olur.

Melek olur
Beyazlar içinde ortaya çıkan
Sonra ayrılır acımadan
Bu defa ben olurum
Gözleriyle haykıran.

Tutmak istediğim tek şeydir
O'na ait bir tutam saç
Düşe kalka gezerken ardından
Dönüp bakmaz bile
Ben yamaç yamaç.

Severim edasını
İtse de her uçurumda yine
Bir defa,
Bir defa dokunabilsem derim
Yumuşacık ellerine.

Turgut Uzdu

Yitik Sevgi

Tesadüfen yüzünü gördüm dün gece
Göğsüm sıkıştı, içim titredi
Uşudum
Sözlerinin sıcaklığını aradı kulaklarım, sesine hasret
Ellerini tutmak istedim yine
Dizinde uyumak...
Hayali de olsa saçlarımı okşasa dedim
Bana şiirler okusa
Gülümsemsem
Gülümseseydi bütün hüznümü alıp gönlümden
Eskisi gibi,
Eskisi gibi sevdıyla gözlerime baksa
Yine ateşler yaksa ruhumda
Şarkılar alevlense
Şimşekler çaksa beynimde
Hasret ağlatmasa...
Oysa yoksun
Sesinin perdelerinde kaybolurdum
Ne güzel günlerdi
Sabahlara uzardı
Gecesi olmazdı günümüzün
Güneş alkışlardı her sabah yüreğimizi
Yıldızlarla vedalaşırdık
Aşkımızla dolu ne geceler yaşadık...
Ne çare kader
Ayrılığa mahkûmmuşuz
Gözyaşına köle
Oysa şiirler kadar güzeldi hayallerimiz
Şiirler kadar masumduk.
Sen hasretinle savaştasın
Ben yokluğunla
Galibiyetin olmadığı bir dünyada yaşamaktasın
Yaşamaktayım senin gibi
İşte, geceler gecelerine vurgunken
Yağmurlar ıslatır yanaklarımı
Hayalin her uykumda dans eder
Sabah güneşi küskün
Ben üzgün
Sen üzgün...
Belkiler bekler kapıda, bir türlü gelmez, gelemez
Türküler vardı vuslatı anlatan
Söylenmedi bir türlü
Bir türlü söylenemez...
Sesini duydum ya yine
Yine göğsüm ağrıdı
Yine titreyişi sardı bedenimi
Sanki yanımdaydın
Bir an canım
Bir an
Yanında sandım kendimi
Yanında...
Ne zulüm Allah'ım

Bu ne eziyet
Ancak bu kadar sevilirdi sevilenler
Suçumuz neydi, ne günah işlemiştik
Biz sadece,
Sadece birbirimizi gerçekten sevmiştik...

Şiirin Kayıt Tarihi 17.11.2007 23:48:00

Turgut Uzdu

Yokluğunda

Bir deli sevda uğruna seni sevdim
Son aşkı, son sevdalım oldun da bir güneş gibi
Gecelerimi bitirdin,
Aldın yalnızlığımı
Meçhullere götürdün
Ardından seni sevdirdin.
Bir deli sevda uğruna seni sevdim
Sana bağlandım mehtabın geceye aşkı gibi
Çiçeğin suya, balığın denize bağlandığı gibi bağlandım
Bir bilsen
Yokluğunda gelesin diye ne kadar ağladım.
Bir deli sevda uğruna seni sevdim
Şimdi geldin dudağında gülücükler var
Görününce gülücüklerim oldun
Kalbin sevda dolu bir bahar
Ben mutluluğu seninle buldum
Seninse saçlarını rüzgârlar okşar.
Bir deli sevda uğruna seni sevdim
Düşünüyorum da yokluğunda
Ne acılar çekmişim
Bir beklenene sevdalanmış
Hep onu beklemiş
Geceler boyu ne gözyaşları dökmüşüm.
Geceleri dizmişim tespih danelerine
Dualar etmişim
Gözlerini hayal etmişim ebemkuşağındaki renklerde
Sen yokken bile
Seni ne çok sevmişim..
Rüzgârlar eserken benimde
Senin de saçlarını okşuyordur şimdi demişim
Kokusunu taşıyor diye saçlarının
Kim bilir kaç kez
Ciğerlerimin en ücra köşelerine çekmişim.
Yürüyen her gölgeye hayran olup
Belki sensin diye sevinmişim
Canım benim
Sen yokken bile seni
Senden çok sevmişim.
Kırmızılara büründürmüş
Rengârenk elbiseler giydirmişim
Yaktığım her sigarayı ateşin bilmiş
Yaksın, kül etsin diye
Durmadan içmişim.
Derviş olunca sabırla kardeş
Ben muradıma ermişim
Yılların acısını bırakmışım unutulmuşlukta
Bir tanem
İnan seni benden çok sevmişim.

Turgut Uzdu

Yoksun

Yoksun
Güneş kızarıp hincından saklandı bak,
Bülbüller sustu, unutuldu söylenecekler
Gece mateme büründü
Sen,
Sen yoksun.

Yoksun
Rüzgâr esip nasıl okşasın saçını
Ay yükselip nasıl taklit etsin kaşını
Gonca dudağını görmeyince üzüldü, büzüldü
Sen,
Sen yoksun.

Yoksun
Şimşekler havai fişeklere benzemiyor artık
Ne saadet damlası oluyor yağmur, ne kar dans ediyor
Sana benzerdi eskiden bulutlar, küçüldü
Sen,
Sen yoksun.

Yoksun
Yapraklar beklemede, sessiz
Bir iç çekişe yaslanmış deniz
Şairler suskun, şarkılar suskun
Sen,
Sen yoksun.

Yoksun
Yüreğimde sükûn kalmadı, çırpınır
Kokunu çekmek için durmaz ciğerlerim
Dağlarda izi kalmamış bulutun
Sen,
Sen yoksun.

Yoksun,
Tütsülere eşlik ediyor sanki dualar
Depremler dağların yamacında pusudalar
Gönlüme yerleşmiş mağmada en sıcak korsun
Ne çare,
Sen
Sen halâ yoksun.

Turgut Uzdu

Yoksun Ya

Sen yoksun ya,
Uyku gözde unutulmuş bir kavram
Rüyalar hayal olmuştur
Ümitler ise
İdam.

Sabah olmasın isterim
Geceler hayal dolu, yumuşacık
Her yanda saçların..
Gece sensin,
Ben geceye aşık..

Geceler uzanır yıllar gibi
Kimsesiz yıldızlarca uzak
Hayaller dolusu bir meçhul
Ve meçhulde bir düğün
Duvağın namus kadar ak.

Tadını almış sensizlik her şeyin
Vuslatın üzeri karlı, yılanmış çam
Bulamayınca meçhûlü
Meçhûlce yaşamak istiyorum
Her akşam.

Sabah olmasın diyorum
İsyan ediyor perdeler
İhanet her yanıma sarmış
Hain
Sabahı olan bütün geceler.

Turgut Uzdu

Yolcu

Bir kış bahar günü
Bir tren kalkmış bir tek yolcuyla
Bir defa düdüğü çalmış
Ve bu tren
Son istasyona kadar durmayacakmış

Her vagon ayrı bir dünya
Her dünyada ayrı düğünler, hüznler
Beyaz önlüklüler son istasyonun adını haykırmış
Ve trenin durmasına
Çok az kalmış

Yolcu korkmamış
Ürkmemiş ama sevinmemiş de
Boynunu bükmüş, son hazırlıklarını yapmış
Doyasıya bir dize başını koyamamış
Gözleri yaşarmış
Tren yavaşlamaya başlamış.

Bindiği vagona dönüp bakmaya başlamış
Bazen gülmüş, bazen ağlamış
Bir yolcu daha beklemiş hep, gelmeyen
Gözlerinde kaybolmak istemiş
Tren son durağa iyice yaklaşmış.

Hep bekleyerek geçmiş yolculuğu
Pencereden akmış yalnız geçen koskoca yıllar
Sadece kendini sıkan avuçlarını açmış
Geri döndürmek istemiş bir an treni
Son durağın soluk ışıkları iyice yaklaşmış.

Dostluklarını, karşılıksız sevdalarını doldurmuş
Rengârenk bavulları
Alarak kapıya yaklaşmış
Tren nerdeyse
Neredeyse duracakmış

13/11/2006

Her insan kendi treninin tek yolcusudur.

Turgut Uzdu

Yolcuya Ağıt

Karanlığın kokusu dolu bir ibrik
Bir namaz boyunca huzurunu tebrik
Gecede güneş, işte bir alem yitik:
Kayalardan kopan küçücük bir taş
Ruhun ucunda beden, incecik bir ataş.
Kazmalarca seslenir şu büyük dağlar
Gönlüm gönlüne, gönlüme kimler ağlar
'Kaybolmuş Deniz'de küçük yakamozlar
Yanıp da sönen kibrit, kalan eczası
Rahmetlerle süslü cenaze arabası.
Boğulmuş gözyaşlarıyla ağlar güller
Faşit daire, dünler hep geriye döner,
Yakılsın tekrar dikilen elbiseler.
İşte arzu, işte istek, işte sen
İşte doğum, işte hayat, sen ölen.
Dağlar taşlar inleyip yaşasın bu anı
Durmasın damarlarda bu demin kanı
Rahmetsiz bırakma O'nu, hem vatani:
Hakim'im sensin, Kadir'sin, sensin Nur
Ne olur gelene rahmetinden otağlar kur.

Turgut Uzdu

Yollar Bile Sevmez

Hep o dalgardı umutsuzluk denizinde yüzen
Hep o dalgaların nefes nefeseydi kulaçları
Sevdalı hep beklemedeydi bir deli dalgayı
Deli dalgalar içinde.
Defterin her yaprağı açık kalır nedense her defasında
En hafif meltemde salınır
İlkokuldaki ilk aşk gibidir
İlk defa kalemle tanışır
İlk sayfadır önemli olan
O sayfa hep süslüdür, hep süslü kalır.
Uzadıkça gölgeler koyulaşır
Kalem koyulaşır
Siyahlar bürür artık defteri
Silmekten yırtıklar görünür
Ara sıra bir gözün beyazı renkleri arar
Gülümser gülümsemeye hasret kalanlar
Silgi avuntuları döker parçalayıp yerlere
Defterin sonu gittikçe yaklaşır
Sonunda siyahlara bürünmüş
Bir beyaz sayfa kalır
Bir de aynı güzelliğini korumak için savaş veren ilk süslü sayfa
Hiçbir şeyden habersiz
Vuslata hazırlanır.
Dualar sabah ezanlarına yapışır
Köpek sesleri bile yalvarırken Rabbe
Suskunluk mahşerimsi gürültülere gebe kalmıştır
Şimşekler çakmış, fırtınalar esmiş
Kumlar çakılmıştır çöllere
Diller yırtılmış, yıkılmış
Suskunluk çökmüştür artık gözlere.
Ayrılık vaktidir bu an
Gölgeler sarmaş dolaştır
İstemez bedenleri
Yollar bile nefret eder
Hiç sevmez gidenleri
Yahut
Git diyenleri.

Turgut Uzdu

Yorgun Gönüm

Vuran vurdu şimdiye kadar,
Kınalar yak ellerine,
Çok istiyordun, işte sen de vurdun.
Öysa ben terk etmem seni,
Çok, ama çok seviyorum diyordun.

Ağlatan ağlattı şimdiye kadar
Zil tak, oyna,
Akmaya alışmış nasılsa gözyaşlarım,
Ben ağlatmam diyordun
Fark etmez, senin için de ağlarım.

Yakan yaktı şimdiye kadar,
Gülüşün ayyuka çıksın,
Damarlarımda ne geziyor sanıyorsun
Lavlar akıyor hasretinden
Senin için yanmam mı diyorsun.

Çektiren çektirdi yeterince,
Sen çektirmezsin demiştim,
Bütün vefasızlar hep beni buldu
İnan artık hâl kalmadı,
Gönüm yoruldu.

Farklı olsaydın keşke,
Keşke sevseydin, bu kadar acı çektim,
Utan be güzelim, hâlâ sevmiyorsun
Yandım, tutuştum aşkımdan da
Bir damla olup damlamıyorsun.

Turgut Uzdu

Yuh Desin

Yalandan hak hukuk var diyenlere
Yuh desin bu millet yuh desin artık
Vatandaş aç iken hep yiyenlere
Yuh desin bu millet yuh desin artık

Yıllardır susmuşuz gözler kapalı
Koyunlaştırdılar özler kapalı
Sessizlik her yanda sözler kapalı
Yuh desin bu millet yuh desin artık

Uyutmak çok kolay, bütün teveler
Ninni söyler her gün, güzel teyzeler
Yalancı dergiler tüm gazeteler
Yuh desin bu millet yuh desin artık

Odunu koysalar oy verir millet
Oysaki bunların hepsi bir illet
Bölünüyor vatan bir mesaj ilet
Yuh desin bu millet yuh desin artık

Allah, din ve iman düşmez dillerden
Beyinler kopmuyor para pullardan
Bıktık artık dostlar cebe yollardan
Yuh desin bu millet yuh desin artık

İki şansı kaldı toprakseverin
Bölünmesin diyen bayrakseverin
Sırasıdır dostlar vatanseverin
Yuh desin bu millet yuh desin artık

Turgut Uzdu

Yüregim Kan Gölü

Sigara izmariti, bir tabla dolusu kül
Bakışlar yorgun, ümitler ölü
Bardaklar dolup boşalır çayla
Yüregim kan gölü.

Hani bakışlar bal tadındaydı
Güller yanak rengindeydi
Yollara düştü ayrılıklar, yollara düştü
Yüregim kan gölü.

Itir kokuları uçmuş ardından
Bütün sokaklar yıkılsın diyorum
Seni götüren kaldırımları bir güzel öldürüyorum
Yüregim kan gölü.

Göğsüm başını arıyor yaslanan yok
Yanaklarıma saklanmış damlaların izleri
Ağlamamaya karar veriyorum
Yüregim kan gölü...

Turgut Uzdu

Yüreğime Gül Düştü

<center>

Yüreğime gül düştü
Düşünceler aldı götürdü bedenimi
Gülümseyişinin sırtında yollar aştı
Paylaştık saadeti
Dudaklarıma gül düştü.

Ezmişti yorgun yıllar bedenimi
Kaldırımlar tabanlarıma kızgındı
Vuslat hayalim hüsrana mağlup
Gözlerim sızılara yoldaş
Seller içe dönüktü, azgındı.

Ne dost vardı ne sevgili
Yalnızlığım sırrını her gece kendine fısıldadı
Üzıldüm, çırpındım, kahroldum
Aydınlık karanlıklarımınla savaştı ölümüne
Ne çare zaman sabaha kadardı.

Sonra atışlarını duydum gönlünün
Dilin yumuşak, dilin tatlı
Samimiyetin, dostluğun bir başka
Bahçelerde gezdirdin beni çiçekleri yeni açmış
Goncalar gülümsüyordu pembemsi
Olan oldu
Yüreğime sen düştün
Yüreğime gül düştü...

Turgut Uzdu

Yüreğimi Al

Kendimi sunuyorum yüreğimden koparıp
Buyur

Mevsim kış yahut yazın ortası
Zaman kırıntılarını topladığım günler var
Hatıraların ihanet kokusunu yakıştıramadığım gül tütsüleri
Keşkelerim, iyi kilerim
Hıçkırıklarımı yumrukladığım duvarlar
Ben sustukça ağlarlar

Sabır ilişmiş Oltu taşına
Çözumsuzlüğün girdabı ucunu unutmuş sarmal
Aynalar sabırsız
Tahammül sınıra yerleşmiş
Çare saklı kendi içine bütün çözumsuzlüğü ile
Dün kırık
Vefanın kendisi zaten hıçkırık

Kalem devri bitti
Hüzün bulaşmış tuş çağı zaman
Herhangi bir bölümü sahnelenen hayatın
Veya ölümü

Ekranlarda iz düşümü var hayallerin, sevgilerin, yalanların
Vuslatların harfleri kırık dökük virane şimdi
Mevsimsizlik mevsimi dönüp duruyor başımda
Aşka üzgünüm
Aşka yenik

Hadi git uyu ey gece
Sarıl yıldızlarına, mehtabına beni boş ver
Kırık bütün parçalarda ben varım
Ya sana bakarım
Ya içten içe boyun bükerim
Sesimi kimse duymaz ağlarım

Ve meltem eser ardından seherin
Gülümseyişine çiçek kokuları bulaşır
Çıkarım pencereye gün ışığı gözlerim
Her sabah serdiğim yüreğime gülümserim
Ben buyum
Acıyı kahkahayla boyayan çocuk

Kendimi sunuyorum yüreğimden koparıp
Buyur

Turgut Uzdu

Yüzüm

Hep bir yanıyla bakar gözüm, hep yanlı çıkar neden sözüm
Başkalaşmak ister de içim bir türlü yüzün açmaz yüzüm.

Ne bahar değiştirir beni ne soğuk kışta soğuk ayaz
Yunus'laşmak ister de içim bir türlü yüzün açmaz yüzüm.

Ben olup da gelmek isterim bir türlü dergâhı bulamam
Sema yapmak ister de içim bir türlü yüzün açmaz yüzüm.

Dilensem bile her şafakta nefis cimri isteğim vermez
Karun'laşmak ister de içim bir türlü yüzün açmaz yüzüm.

Elbet pişmanlık bekleyecek son güzergahında geminin
Ağıt yakmak ister de içim bir türlü yüzün açmaz yüzüm.

Kârı yok, bilse kayaların, altının, elmasın, yakutun
Garip kalmak ister de içim, bir türlü yüzün açmaz yüzüm.

Turgut Uzdu

Zaman

<center>
Sıkıştırıp bırakmışız saniyelerin arasına
Tüy dokunuşu gibi geçeni zaman sanırız
Dakikalarca bekleriz bir merhabayı belki
Üzülür
Saatlere aldanırız.

Sıkıştırıp bırakmışız günlerin arasına
Toplayıp bölmüşüz hafta diye
Dört işlemin ortasındaki bekleşiye, hasretlere erinmeyip
Sevinç ve hüznü ekleyip
Uzak yollara dikmişiz gözlerimizi bile bile.

Sıkıştırıp bırakmışız yılların arasına
Aylar ayları kovalamış
Ardına düşmüş delicesine yıllar yılların
Saçlar en sessiz haliyle tanışmış beyazlarla
Bir şeyler çoğalmış bedenimizde bir şeyler azalmış.

Zaman mı akar biz mi bilemem
Acep durur mu bin yönde dursak
Kim bilir kaç yöne sema yaparız da
Rötarı olur mu, duraklar mı
Hem yere, hem göğe baksak
El açsak.

Sıkıştırıp bırakmışız ömürlerin arasına
Teki iki yapmak için aşmışız yolları
Bazen bulamamışız, bazen gibi olmuşuz
Bazen sarılmış sıcak kolları
Öpmüş koklamışız,
Silmiş gözümüzdeki yaşları
Lakin aşamamışız
Karşımıza dikilen
Karşımıza dikilen iki taşları.

Turgut Uzdu

Zamanı Gelmişti Ayrılığın

Zamanı gelmişti belki ayrılığın
Araya dağlar koymalıydık
Gönüllerimiz aynı yolu istese de
Aldırmamalı
Biz yolları ayırmalıydık.
Bir dahaki sefere diyerek
Gönüllerimizi teselli etmenin
Zamanı gelmişti inan
Yüreklerimizi değış tokuş edip
Ayrılıp gitmenin.

Güzelliğı ayrılıkta bir sevda
Vuslatın yakışmadığı yerdeydik
Çok sevmiştik birbirimizi biliyorum
Yanlış zaman ve yere kızıp
Ölünceye kadar sevecektik.

Bir "Belki" kelimesini taktık yüreğimize
Kırdık mı isteyerek, üzmedik ki
Hatırlayınca bile titreyen sol göğsümüz
Aynı dalda asılı kalacak biliyorum, ne çare
Ne çare karşılıklı oturup hiç gülmedik ki.

Zamanı gelmişti ayrılığın güzelim
Araya yollar koymalıydık
Belki bir gün kavuşuruz diyerek
Üzülmemeli,
İstemesek de yolları ayırmalıydık
Ayırmalıydık...

Turgut Uzdu

Zamanı Yaklaştı

Hoş geldin diyecek titreyen elim
Yanımda yoksun ya düzelmez belim
Azrail'e sökmez şu tatlı dilim
Zamanı yaklaştı geliyor ölüm

Geçmişim günahla sıkıca dolu
Sevda sundu gönül düşünce yolu
Neler fısıldardı sarınca kolu
Zamanı yaklaştı geliyor ölüm

Umutlar besledi kurdu hayaller
Beyninde yaşadı ne güzel haller
Gezip dolaşmıştı çok güzel iller
Zamanı yaklaştı geliyor ölüm

Bazen çöker ruha kara geceler
Titreyişi başlar sara geceler
Sensizlik olunca yara geceler
Zamanı yaklaştı geliyor ölüm

Gariplik içtedir dışarı vurmaz
Sükunet olsa da dalgalar durmaz
Ayırır her şeyi eliyle karmaz
Zamanı yaklaştı geliyor ölüm

Turgut Uzdu

Zeytin Ninem

ZEYTİN NİNEM

Kara bir çarşaf, elinde iğ ve iplik
Bir avuç toprağı bile yok,
Allah sevgisi yüzünde ıştır
Hep o çarşaftır giydiğı
Ömrü yüzünde kırış kırıştır.

Zeytin Ninem, ah zeytin gözlü ninem!
Niye başın önünde eğiktir hep,
Niye hep gülümser bakışların?
Çok mu güzeldi hayatın,
Söyle o yüzden mi ağardı saçların?

Öylesine sevgi doluydu ki yüreğın
Kapıları hiç kapanmazdı!
Dolu değil, hayatın kendisiydi sözlerin
İşte bu yüzden gülümsediğın yere gözyaşı uğramazdı
Uğrayamazdı.

Namazını hiç kaçırmadın, bilirim
Hasta yatağında yatarken bile, abdest alıp, kıldın
Çözemedim bir türlü, mutlu muydun?
Tek başına çocuklar büyütmenin acısını
Gülümsemelerinin ardına mı saklardın?

Ah Zeytin Ninem, ah zeytin gözlü ninem!
İneklere bile en tatlı sesinle: "Ho! Ho! " derdin.
Seni bırakanlar gibi sen de
Bir sürü yetim bırakarak ardından
Gülümseyerek gittin.

Turgut Uzdu

Zor

Ne kadar zor bilemezsin
Bütün gün oturup seni düşünmek
Çalışıp seni düşünmek
Okuyup seni düşünmek
Her kelimedede seni düşünmek
Her harfe seni yazmak...

Ne kadar zor bilemezsin
Sesini duymak
Seninle konuşmak
Pencerelerdeki hayalinin saçlarını okşamak
Ama dokunamamak...

Ne kadar zor bilemezsin çıkmaz sokaklarda seni aramak
Akşamı beklemek seni görebilmek umuduyla
Sesini duymak
Tatlı şakalarını izlemek
Birlikte gülmek...

Ne kadar zor bilemezsin
Başını kendi koluna koyup
Bakışlarını seyretmek
Ne kadar zor bilemezsin
Kolun olamamak
Mutluluk yaşlarını silememek
Yanağını okşamak hayali, ama
Dokunamamak...

Seni sevmek ne kadar güzelse
Yokluğuna katlanmak o kadar zor
Sana âşık olmak ne kadar muhteşemse
Sensizliği yaşamak o kadar zor
Ne kadar zor bilemezsin seni sensizliğinde sevmek
Ne kadar zor bilemezsin
Kilometrelerce seni seviyorum demek.

Turgut Uzdu